வெளியீடு எண் 290.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்

(குறிப்புரைகளுடனும், படங்களுடனும்)

[முதல் திருமுறை]

தருமபுர ஆதீனம்.

தருமபுர ஆதீன ஸ்தாபகர்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ
குருபாதம்

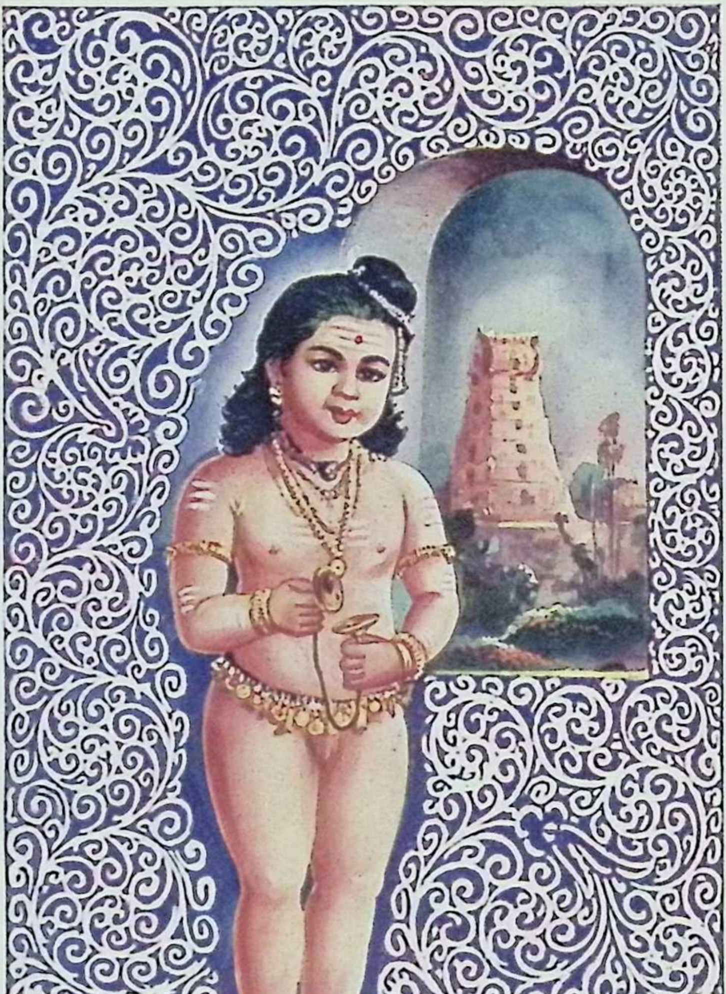
தருமபுர ஆதீனஸ்தாபகர்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

குருபூஜை விழாமலர்

[விஜயஸூ வைகாசிமீ உக-ம் நாள்]

3—6—53.

நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பிய ஞானசம்பந்தர்

வெளியீடு எண் 290.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்

[முதல் திருமுறை]

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

தருமபுர ஆதீனம் 25-வது மகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய

சுவாமிகள் அவர்களின்

ஆணையின்வண்ணம் வெளியிடப்பெற்றது.

1953.

பதிப்பாசிரியர் :

ஸ்ரீமத் சோமசுந்தரத் தம்பிரான் சுவாமிகள்

இராஜாங்கக் கட்டளை கட்டளை விசாரணை, திருவாரூர்.

குறிப்புரையாசிரியர் :

வித்துவான் திரு, ச. தண்டபாணி தேசிகர்

தருமபுர ஆதீனக்கல்லூரித் துணைத்தலைவர்.

பதிப்பகம் :

ஞானசம்பந்தம் பிரஸ், தருமபுரம்.

பொருளடக்கம்

மதிப்புரைகள்

செந்திலாண்டவன் துணை.

திருப்பனந்தாள்,

ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள்

திருமுறைகள் தெய்வமணங் கமழ்வன; அவை சிவத்தின் மேல் தெய்வம் வேறில்லை என்ற உண்மையை விளக்குவன. பன்னிரண்டு திருமுறைகளுள் முதலேழும் வித்தகப்பாடல் முத்திறத்து அடியார்கள் அருளியவை. எங்கள் தருமபுர ஆதீன ஸ்தாபகர் ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த தேசிக மூர்த்திகள் "திருமுறைகள் ஓதாய்" என்று பணித்தருளினார்கள். உலகு எளிதில்ஓதி உணர்ந்து உய்தற் பொருட்டு எங்கள் குருஞானசம்பந்தர் வழி வழி எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் இத்திருமுறைகளைக் குறிப்புரையுடன் வெளியிட்டருளத் திருவுளம் பற்றியது "வேதநெறி தழைத்தோங்கவும்" "மிகு சைவத்துறை விளங்கவும்" செய்யும். இது திண்ணம். மக்கள் இத்தெய்வப்பனுவலைக் கற்று இத்திருமுறைவழி நின்றொழுகி உள நலமும், உடல் நலமும் பெறுவார்களாக!

வளர்க திருநெறிய தமிழ் !!

வாழ்க குருஞானசம்பந்தர் திருவருள் !!!

செந்திலாண்டவன் துணை

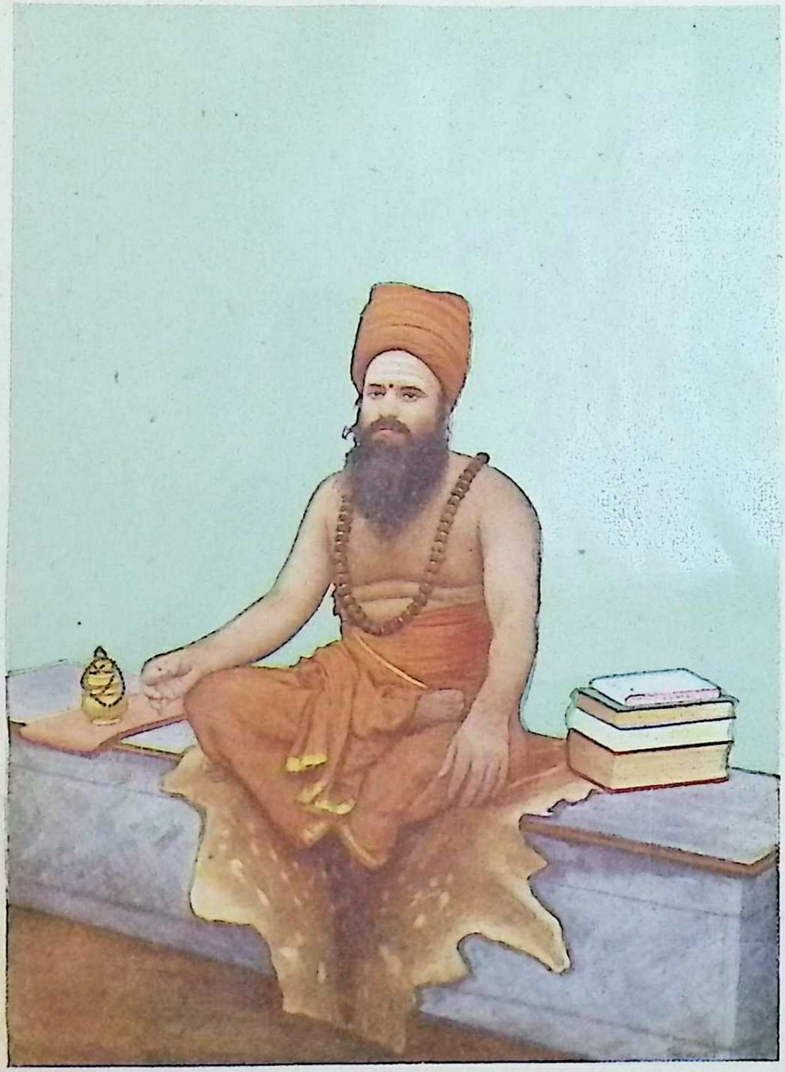
॥ श्री चन्द्रमौलीश्वराय नमः ॥

குடந்தை ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி

ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள்

திருமுறைகளில் ஓரடியாவது தன் நாவினுல் நவிலாத தமிழன் தமிழுலகில் இரான். அவைகளின் பொருளை அறிய வேண்டும் என்னும் அவா ஒவ்வொருவன் உள்ளத்திலும் எழுவது இயற்கை. பக்குவமடைந்த பெரியோர்களோ, திருமுறைகள் எல்லாவற்றிற்கும் பொருள் ஏகமாய்ப் பொதுநடம்புரிகின்ற பெம்மானே எனத் தெளிந்து, எல்லா அவாக்களுமடங்கிய ஆனந்த நிலையில் நிற்பர். சொற்களுடையவும் வரிகளுடையவும் சிறப்புப் பொருள்களை அறிதற்கான அபக்குவிகளின் ஆவலைத்தணிவிக்க இதுகாறும் ஒருங்கே நூல்முகமாய் உதவி கிட்டிலது. நிகண்டுகளையும் ஆராய்ச்சிகளையும் கொண்டு அருள்வாக்குகளுக்குப் பொருளறிய முனையுங்கால், அவற்றின் உண்மைப் பொருள்களினின்று பிறழும் நிலை நேரிடக்கூடும் என்னும் சில பெரியோர்களின் கொள்கை உண்மையேயாயினும் அத்திருமுறைகளை மேனேக்காக நோக்குங் காலும், அவைகளில் பதிந்துகிடக்கின்ற சிறப்புப் பொருளாம் மாணிக்கங்களினின்று வெளிவீசும் ஒளிகளின் கொழுந்தையேனும் மக்கள் கண்குளிரக் காணும்படிச் செய்தாலன்றிச் சமயக் கல்வி முறை குன்றிவரும் இக்காலத்துச் சூழ்நிலையில், நமதிளைஞர்களுக்கு நமது அரியபெரிய அருள்வாக்குகளைச் சுவைக்கும் பேறே எட்டாததாகி விடுமோ என்ற அச்சத்தை அகற்ற, இக்காலை, பதிக வரலாறுகளுடனும், அரும்பத வுரையுடனும், பொதுக்கருத்துரையுடனும், கல்வெட்டுக்களின் விவரங்களடங்கிய தலங்களின் குறிப்புக்களுடனும், திருமுறைப் பதிகங்களின் ஒற்றுமைக்கருத்துக் கொண்ட புராண தலமான்மிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடனும், தருமை ஆதீனத்தினின்றும் வெளிவரும் திருமுறைப் பதிப்பை மனமார வாழ்த்துகின்றோம்.

முதல் திருமுறை தல அட்டவணை

தருமபுர ஆதீனம் 25-வது மகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ
குருபாதம்

முகவுரை

கவிக்குத் தருவன கண்ணுக் கினியன கேட்கில்இன்பஞ்
செவிக்குத் தருவன சிந்தைக் குரியன பைந்தரள
நவிக்கட் சிறுமியர் முற்றில் முகந்துதஞ் சிற்றில்தொறுங்
குவிக்கத் திரைபரக் குங்கொச்சை நாதன் குரைகழலே.

—நம்பியாண்டார்நம்பி.

உற்ற துணை:

உலகம் இன்பதுன்பங்களுக்கும், ஒளியிருள்களுக்கும், புண்ணியபாவங்களுக்கும். அறிவு அறியாமைகளுக்கும் இருப்பிடம். இத்தகைய கலப்பான வாழ்வில் மக்கள் களிப்படைவதில்லை. தனித்த இன்பத்தை — ஒளியை — புண்ணியத்தை — அறிவை அவாவுகின்றனர். ஆனால் துன்பம் இன்றி இன்பமும், இருளின்றி ஒளியும், பாவமின்றிப் புண்ணியமும், அறியாமையின்றி அறிவும் சிறப்பதில்லை: சிந்தனைக்குப் புலப்படுவதும் இல்லை: அனுபவத்திற்குப் புலனுவதும் இல்லை ஆதலால் இரண்டுங்கலந்த வாழ்விலேயே உயர்ந்தது சிறக்கின்றது.

ஏன் இரண்டுங்கலந்த வாழ்வு:

இறைவன் பரம கருணாநிதி. மக்களனைவரும் 'என்றும் இன்பத்து இருக்கவேண்டும்' என்பதே அவர் திருவுள்ளம். அங்ஙனம் இருந்தும் இன்பமயமாக உலகைப் படைக்காமல்

கலந்த வாழ்வினதாய்ப்படைத்ததில் ஆழ்ந்த கருத்து இருத்தல் வேண்டும். அப்பரடிகள் நீற்றறையை நீரோடையாக அநுபவித்தது போல — பொன்னையும் போகத்தையும் பொய்மாயப் பேய்களாகக் கண்டதுபோல இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் சமபுத்திபண்ணுந் தகுதி வரச்செய்ய வேண்டும் என்பதே அக்கருத்து. இத்தகுதி எம்மனோர்க்கு எளிதிற் கைவருவதன்று.

ஞானிகள் காட்டிய நன்னெறி;

எல்லாரும் இருவினையொப்பு எளிதில் எய்துதற்குத் தோத்திர பாராயணத்தைக் கைக்கொள்ளலாம் என்றனர். தோத்திரங்கள் ஆன்மாக்களாகிய நமக்கு இறைவன் செய்த பரமோபகாரங்களைப் பலகாலும் சொல்லி, கருத்து ஊன்றச் செய்து மனத்தைக் கனியவைக்குங் கருவிகள். மனித மனத்தைத் தெய்வமனமாக்கும் மருந்து; கவலைமனத்தைக் களிப்புமனமாக்கும் குளிகை.

தோத்திரங்களில் சிறந்தன எவை?

ஏதோ ஒவ்வொருகால் ஒன்றிய மனத்தோடு ஒரு மனிதன் புலமை நிலைமையினின்று புகன்றவற்றைக்காட்டிலும், உலகத்தைப் பண்படுத்துவதற்கென்றே திருவருள் வயத்தால் அவதரித்து, சிந்தையைச் சிவமாக்கி, திருவருளோடு வளர்ந்து, சென்ற சென்ற இடமெல்லாம் திருவருளைக் கண்டு, அது உள்நின்று உணர்த்த உரைக்கப்பெற்ற தோத்திரங்களே மிகமிக உயர்ந்தது என்பதில் ஐயமுண்டோ! ஆதலால், "என துரை தன துரையாக" வந்த தோத்திரங்களாய்ச் சிறந்தன தேவார திருவாசகமாகிய பன்னிரு திருமுறைகளே. அவற்றுள் தேவாரம் என்ற சிறப்புப் பெயருக்குரியன முதல் ஏழு திருமுறைகள். அவற்றுள் முதல் மூன்று திருமுறைகள் திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் அருளிச் செய்தவை.

திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் அறிவாற்சிவனேயென்பது திண்ணம். அதிலும் முதிர்ந்து விளைந்த சிவபுண்ணிய மேலீட்டால் இளமையிலேயே சிவஞானம் கைவரப்பெற்ற செம்மல். ஆதலால், ஆண்டில் இளைஞரான இவர் திருவாயிலிருந்து தோன்றி முதிர்ந்து விளைந்த சுவையமுதம் முதன் மூன்று திருமுறைகள். அதிலும் திருவருட்பராசத்தி சிவஞானத்தின்னமுதம் குழைத்தருளி 'உண் அடிசில்' என ஊட்ட, உண்டவாய் புலர்வதற்கு முன்னே சிவஞானத்தோடு ஒட்டிவந்த பெருமையையுடையது 'தோடு' என்ற பாடலை முதற்கண் கொண்டுள்ள முதல் திருமுறை. பொதுவாகத் திருமுறைப்பாகுபாட்டில் பண்முறையெனவும் தலமுறையெனவும் இருமுறை உண்டு. அவற்றுள் பண்முறையாவது பண் ஒற்றுமைபற்றிப் பாடல்களை வரிசைப்படுத்தியது. தலமுறையாவது கோயில் முதலாகத் தலங்களின் முறை பற்றிக் கோக்கப்பெற்றது.

தலமுறை:

நமது நாட்டில் சிவபூஜை செய்பவர்கள் தமது ஆன்மார்த்த மூர்த்தியோடு ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொரு தலத்து மூர்த்தியையும் க்ஷணிகாதிலிங்கங்களில் ஆவாகனஞ் செய்து உடன்வைத்துப் பூசிப்பதும், அந்தந்தத் தலத்துப் பதிகத்தை அன்று பாராயணஞ் செய்வதும் பழக்கம். அதற்குத் தலமுறை மிக்க வசதியளிப்பதாகும்.

பண்முறை:

பண் என்பது பாடலின் ஒலி. 'பருந்தும் நிழலும் போலப் பாடலும் பண்ணும்' என்பது பண்டையோர் எடுத்துக் காட்டுரை. ஆகவே பண் என்பது பாடல் வகைகளுக்கும் அவற்றின் சீர் அமைப்புக்கும் ஏற்ப அமைவது. ஆதலால் திருப்பாடல்களைச் சீர் முதலிய யாப்பிலக்கண அமைதி கருதி

ஒருங்கு தொகுத்த பண்முறை தொன்றுதொட்டு வருவதாயிற்று. இந்தப்பண்முறையமைப்பை ஒட்டியே இப்பதிப்பு வெளிவருகிறது.

பதிப்புக்கள்:

திருமுறையை முதன்முதல் பல ஏடுகளைத் தொகுத்தாராய்ந்து வெளிப்படுத்திய பெருமை திருஞானசம்பந்தம் பிள்ளை யென்னும் தீட்சாநாமம் பெற்ற மதுரை இராமசாமிப் பிள்ளையவர்களுடையது. இடையிலே செந்தில்வேல் முதலியார் போன்ற பல அறிஞர் இத்துறையில் முயன்று திருத்தமாய்ப் பதிப்பித்தனர். அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார் பண்ணை வித்வசிரோன்மணி சுவாமிநாதபண்டிதர் அவர்கள் பலநாட்டு ஏடுகளைத் தொகுத்து ஒப்புநோக்கிச் சிறந்த பாடம் காணப் பெரிதும் முயன்று, பாடபேதக் குறிப்புக்கள் பலவற்றுடன் வெளியிட்டார்கள். பின்னர், கயப்பாக்கம் சதாசிவச் செட்டியார் அவர்கள் திருத்தங்களுடன் கழகப்பதிப்பு வெளி வந்தது. இன்னும் பல பதிப்புக்கள் எத்தனைவந்தாலும் இன்னும் சிறந்த பாடம் காண வழியுண்டு என்று எண்ணத் தக்க வகையில் ஏடுகள் கிடைத்துவருகின்றன. அங்ஙனம் கிடைக்க, சில பாடல்களுக்குத் திருத்தமான பாடங்கள் இப் பதிப்பிலும் வாய்ந்தன. இவற்றையெல்லாம் சேர்த்து நல்லதொரு பதிப்பாக—அழகான பதிப்பாக ஆதீனச் சார்பாக வெளியிடவேண்டும் என்பது எங்கள் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்நிதானமவர்கள் திருவுள்ளக்குறிப்பு. பதிப்பழகு படிப்பவர்களின் மனத்தை மிகப்பிணிக்குமல்லவா?

உரைக்குறிப்பும் வேண்டும்:

பலருக்கும் பயன்படக்கூடிய நிலையில் பொழிப்புரையும், தேவையான சொற்களுக்குக் குறிப்புரையும், செய்யுள் முடிபும், தொனிப்பொருள் நயப்பொருள்களும் எழுதினால்

நலம் என ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவர்கள் ஆணை தந்தார்கள். அதனைக்கேட்டவுடன் அடியேன் திடுக்கிட்டேன். அருளாளப் பெருமக்களால் இயற்றப்பெற்ற திருமுறைகள் எங்கே! அடியேன் எங்கே! பாடலை அருளியவர் நிலையில் நம் சிந்தையும் உயர்ந்தாலல்லவா உண்மையுரைகாண இயலும்; அரசவேடந்தாங்கியவன் அரசபாவனையில் நிலைத்து நின்றால் அல்லவா பிறர்மனங்கவர நடிக்க இயலும்? என்ற எண்ணங் கள் அடியேன் மனத்துப் படிப்படியாக எழுந்தன. அப் போது நாடகம் பார்க்கவந்த பலருடைய பாவனை நடிப்பவ னிடம் சென்று தைக்க அவனும் உண்மையரசனாகி உள்ளங் களிக்க நடிக்கவில்லையா? என்ற சிந்தனை பிறந்தது. சிந்தனை "இரும்பிரத குளிகையினால்" என்ற சித்தியார் திருவிருத் தத்தை நினைவிற்குக் கொண்டுவந்தது. இருபத்தைந்தாவது குருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் ஆணை இப்பணியில் அடியேனை ஆட்கொள்ளுகின்றது; அவர்களுடைய பாவனையால் இதற் கேற்ற அருட்பதிவு எளியேனிடமும் உண்டாகும் என்ற உறுதி பிறந்தது. அதனை நிறைவேற்றிக்கொள்ளக் காழிப் பிள்ளை கழலடியையும் பணிந்தேன். அத்தலத்திலேயே "தோடுடைய செவியன்" என்ற முதற்பாடலுக்கு உரை எழுதத் தொடங்கினேன்.

உரையமைதி :

சைவத்திற்குத் தேவாரத்திருமுறைகள்போல வைணவத் திற்குரிய மனம் உருக்கும் நூல்கள் திவ்யப்பிரபந்தங்கள். அவற்றிற்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளைபோன்ற வியாக்யானக் காரர்கள் எவ்வளவு முயன்று எத்துணைச் சுவைபட்ட பேருரையைத்தோற்றுவித்திருக்கிறார்கள். எத்தனையோ இடங் களில் திருப்பாடற்போக்கு, அமைதி, சொல்லாட்சி, சொற் றொடர் ஆட்சி, பொருளாட்சி முதலியன அப்படி அப்படி அமைந்திருக்கின்றனவே. அவற்றையும் ஒத்துநோக்கி எழுதி னால் ஏற்புடையதாகுமே என்றஎண்ணம் எழுந்தது. அருளால் அங்ஙனமே இது அமைவதாயிற்று.

பிற சிறப்புக்கள் :

ஒவ்வொரு பதிகத்தின் தொடக்கத்திலும், தெய்வச் சேக்கிழார்பெருமான் தெரிவித்த நெறியில் பதிகம் எழுந்த வரலாற்றுமுறை விளக்கப்பெற்றுள்ளன. செந்தில்நாத அய்யர் அவர்கள் எழுதிய தேவார வேதசாரத்தைத் துணையாகக் கொண்டு வேத, உபநிடத, புராணங்களிலிருந்து ஒப்புமைப் பகுதிகள் தேவையான இடங்களில் தரப்பெற்றுள்ளன. சிவஞானபோத மாபாடியத்திலும், வெள்ளியம்பலவாண மாபாடியத்திலும் முதற்றிருமுறைப் பாடல் சிலவற்றிற்கு எழுதிய உரைக்குறிப்புக்களை ஒட்டி அங்கங்கே குறிப்புக்கள் தரப்பெற்றுள்ளன. இங்ஙனம் இவ்வுரை இனிது நிறை வேறியது. முதற்றிருமுறைப் பதிப்பு முற்றுப்பெற்றது. ஏகபாதம் எழுகூற்றிருக்கை முதலியவற்றிற்குப் பழையஉரை அப்படியே எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

முற்சேர்க்கை :

இதன் தொடர்புரையாக நூலின் தொடக்கத்தில் தலங்களைப்பற்றிய புராணவரலாறுகளும், மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் மடம் விருட்சம் இவற்றின் பெயர்களும், சிறப்புக்களும், வழிபட்டு நலம்பெற்றோர் வரலாறுகளும் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. சிறப்பாக, நமது தமிழ் மன்னர்களுடைய தெய்வ பக்தி, திருமுறையன்பு, திருமுறை ஆசிரியர்களிடம் இவர்களுக்குள்ள இணையீடற்ற பக்தி, ஆட்சிச் சிறப்பு, வெற்றி, தோல்வி முதலிய வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள், தானச்சிறப்பு இவற்றைக்காட்டும் கல்வெட்டுக் குறிப்புக்களும் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன. இவற்றால் நமது சிவாலயங்களின் தொன்மையையும், நமது தமிழ்மக்கள் தெய்வபக்தியைத் துணைக் கொண்டே தமது புகழையும், வாழ்வையும் வளர்த்துவந்தமையையும் அறியலாம்.

இவ்வண்ணம் இவ்வெளியீடு இத்துணைச்சிறப்புக்களுடன் வெளிவர உறுதுணையாயிருந்தவை, நித்யபாராயணஞ்செய்து வரும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவர்கள் தந்த சில நயமான குறிப்புக்களும், ஊக்கவுரையுமே என்பது உறுதி. ஆதலால் தெய்வத்தமிழ் நூல்களை ஒவ்வொரு தமிழ்மக்கள் கரத்திலும் விளங்கச்செய்யவேண்டும் என்ற பெருநோக்குடைய ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்நிதானம் அவர்களுக்கு அடியேன் "ஆளாய் இனி யல்லேன் எனலாமே!"

அடியேனுடைய எளிய குறிப்புக்களையும் திருக்கண் ணோக்கிச் சிறப்பித்து நல்லாசி வழங்கியருளிய செந்தமிழ் வளர்க்கும் செம்மல் ஸ்ரீகாசிமடம் ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் திருவடி கட்கும், குடந்தை ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீமத் சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் திருவடிகட்கும் அடியேன் வணக்கம் உரியதாகுக.

இப்பதிப்பு அழகாக வெளிவர ஒப்புநோக்குதல் முதலிய காரியங்களில் முயற்சியுடன் ஒத்துழைத்த புலவர், முத்து. சு. மாணிக்கவாசக முதலியார். வித்துவான் M. ஆறுமுக தேசிகர், வித்துவான் V. S. குருசாமி, வித்துவான் S. திருஞான சம்பந்தன் இவர்கட்கும் என்நன்றி உரித்தாகுக.

இவ்வெளியீட்டிற்கு வேண்டிய சீகாழி, திருவையாறு படங்களைத்தந்த ஆனந்தவிகடன் காரியாலயத்திற்கு நன்றி.

கல்வெட்டுக் குறிப்புக்களில் சிலவற்றைத் தொகுக்க வழி காட்டி உதவிசெய்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக ஆராய்ச்சி விரிவுரையாளர் தி. வி. சதாசிவ பண்டாரத்தார் அவர்கட்கு மிக்க நன்றியுடையனவேன்.

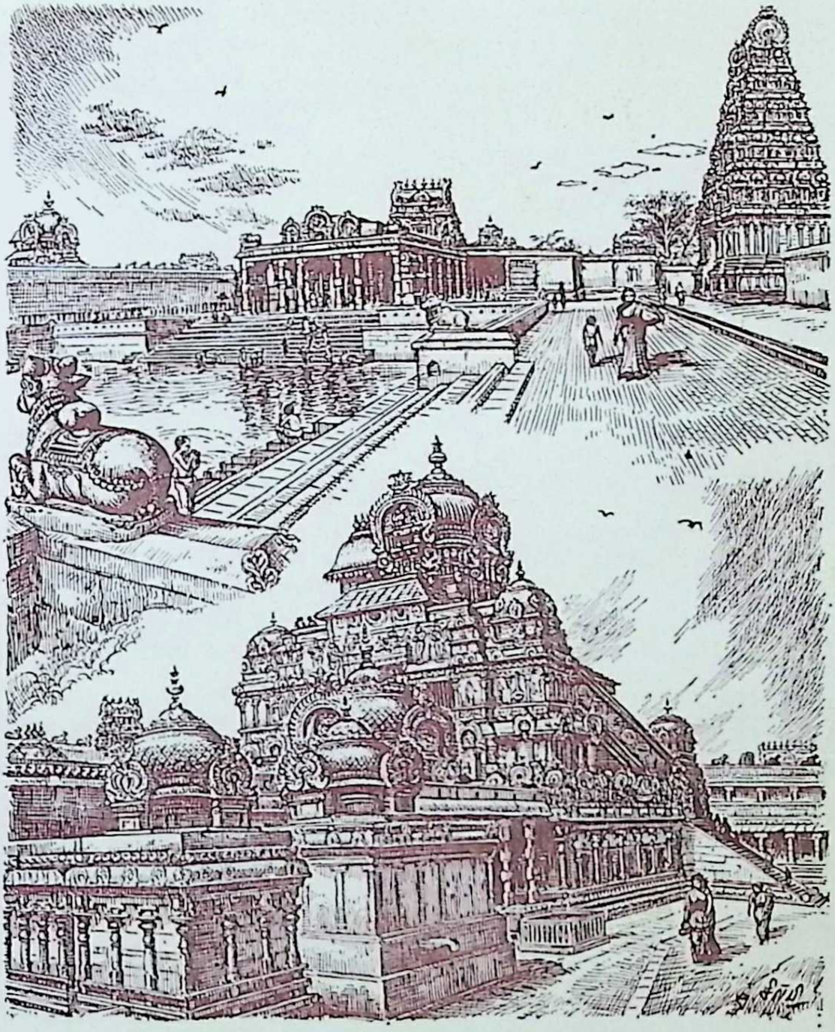
இங்ஙனம் எல்லாவகையிலும் இவ்வெளியீடு நன்றும் வண்ணம் திருவருள்பாலித்த ஸ்ரீ சொக்கலிங்கப்பெருமான் திருவடிகளை மனமொழிமெய்களால் என்றும் வணங்குவேன்.

குற்றங்களைந்து குணம்பெய்து அடியேனை ஆசீர்வதிக்கச் செந்தமிழ்ப் பேரறிஞர்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

பிறவிஎனும் பொல்லாப் பெருங்கடலை நீந்தத்
துறவியெனுந் தோற்றோணி கண்டீர்—நிறையுலகில்
பொன்மாலை மார்பன் புனற்காழிச் சம்பந்தன்
தன்மாலை ஞானத் தமிழ்.

தருமபுரம்,
3—4—'53.

வித்துவான், ச. தண்டபாணி தேசிகர்,
துணைத்தலைவர்.
தருமபுர ஆதீனப் பல்கலைக் கல்லூரி.

சீகாழி, ஸ்ரீ தோணியப்பர் விமானம்.

திருத்தோணிபுரத்தில் :

'அலையும் பெருவெள்ளத்து அன்றுமிதந்த தோணிபுரம்.'

உ

குருபாதம்

முதல் திருமுறையில் வந்துள்ள

தலங்களின் குறிப்புக்கள்

1. சீகாழி

தலம் :

பிரமபுரம், வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், புறவம், சண்பை, காளிபுரம், கொச்சைவயம், கழுமலம், சிரபுரம் என்ற பன்னிரண்டு திருநாமங்களையுடையது. இவற்றின் பெயர்க்காரணங்களைப் பதிகம் அறுபத்துமூன்றில் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளே எடுத்து விளக்கியுள்ளார்கள். அது 'பல்பெயர்ப்பத்து' என அமைக்கப்பட்டுள்ளது. திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவையுள் 'வசையில் காட்சி' என்னும் செய்யுளில் இப்பன்னிரண்டு பெயர்களும் பன்னிருயுகத்தில் வழங்கினவாகப் பட்டினத்தடிகளால் உணர்த்தப்பெறுகின்றது. இவையன்றி, சங்கநிதிபுரம் முதலாகப் பதினன்கு பெயர்களும் உள்ளனவாகத் தலபுராணம் சொல்லும்.

விசேடங்கள் :

புறவாழிக் கடல் பொங்கி எழுந்த பேரூழிக்காலத்தில் இறைவன் அறுபத்துநான்கு கலைகளையும் ஆடையாக உடுத்துப் பிரணவத்தோணியில் அம்மையப்பனாக எழுந்தருளி வரும்போது ஊழியிலுமழியாத இத்தலத்தைக்கண்டு இதுவே மூலமென்றெண்ணித் தங்கினர்.

இங்கே ஒரு மலை உண்டு. இது இறைவன் ரோமச முனிவருக்காகத் திருக்கயிலைச் சிகரமொன்றைத் தென்திசையில் தோற்றுவித்து, தானும் அம்மையுமாக இருந்து காட்சி வழங்கும் இடம். இதனை 'இருபது பறவைகள் ஏந்திக்கொண்டிருக்கின்றன'. இங்கே குரு, லிங்க, சங்கமமாகிய மூன்று திருமேனியையும் வழிபடலாம். குருமூர்த்தம் தோணியப்பர்; இலிங்க மூர்த்தம் பிரமபுரிசர்; சங்கமமூர்த்தம் சட்டைநாதர். இதுவே திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் அவதாரஸ்தலம்.

சுவாமிகளின் பெயர்கள் :

சுவாமி பிரமபுரீசுவரர்; அம்மை திருநிலைநாயகி. சுவாமி அம்மன் கோயில்களுக்கிடையில் ஞானசம்பந்தர் ஆலயம் இருப்பது சோமாஸ்கந்தர் நிலையை நினைவூட்டுவது. திருத்தோணிச் சிகரத்துள்ள இறைவர் பெரியநாயகர்; தோணியப்பர் எனவும் வழங்கப்பெறுவர். இறைவி பெரியநாயகி; திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்குச் சிவஞானப்பால் அளித்தவர் இவரே.

தீர்த்தங்கள் :

பிரமதீர்த்தம், காளிதீர்த்தம், கழுமலநதி, விநாயகநதி, புறவநதி முதலிய இருபத்திரண்டு தீர்த்தங்கள் உள்ளன.

வழிபட்டோர் :

முருகன், காளி, பிரமன், இந்திரன் முதலியோர்.

விழாக்கள் :

ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் அர்த்தயாமத்தில் விசேஷ வழிபாடு நடைபெறும். சித்திரைமாதம் பெருவிழா நடைபெறும். அதில் இரண்டாந்திருநாள் திருமுலைப்பால் திருவிழா. இவ்விழாக்களிற் பெரும்பாலன திருஞானசம்பந்தர் ஐதீகத்தை ஒட்டினவேயாம்.

இடம் :

மாயூரம் சென்னைப்பாதையில் உள்ள ஒரு புகைவண்டி நிலையம். தாலூகாவின் தலைநகரம்.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலத்துக்கு நாற்பத்தேழு கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. அவை இரண்டாங்குலோத்துங்கன் கல்வெட்டுமுதல் வேங்கட தேவராயர் கல்வெட்டுவரையில் பதின்மூன்றுக்கு மேற்பட்ட அரசர் பெருமக்களுடையனவாகக் காணப்படுகின்றன.

இக்கல்வெட்டுக்களால், இத்தலம் இராஜராஜவளநாட்டுத் திருக்கழுமலநாட்டுப் பிரமதேயம் திருக்கழுமலம் என்று பிரிவும் பெயரும் குறிக்கப்பெறுகின்றது. பிரமபுரீசுவரர் திருக்கழுமல முடையார், திருக்கழுமலமுடைய நாயனுர் என்றும், தோணி யப்பரும் அம்மையும் திருத்தோணிபுரமுடையார், பெரிய நாச்சியார் என்றும், சம்பந்தப்பெருமான் ஆளுடையபிள்ளையார் என்றும் குறிக்கப்பெறுகின்ருர்கள்.

ஆளுடையபிள்ளையார் கோயிலில் ஆளுடையபிள்ளையார் வடிவத்தை எழுந்தருளச்செய்தவள் மூன்ருங்குலோத்துங்க னுடைய அடுக்களைப் பெண்டுகளிலே மூத்தவள் இராஜ விச்சாதரி என்பாள் என்பது குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. இரண் டாம் இராஜராஜனது கல்வெட்டு, கங்கைகொண்ட சோழ புரத்தானெருவன் ஆளுடையபிள்ளையார் திருக்கோயில் முதற் பிராகாரம் திருமதில் எடுக்கப் பொன்கொடுத்தான் என்கின்றது. கல்வெட்டொன்றில் திருநட்டப்பெருமான் ஆளுடையபிள்ளை யார் என வருவது சுட்டுவிரல் நீட்டிக் கூத்தாடுகின்ற குழந்தை யாகிய ஞானசம்பந்தரைக் குறிப்பதாகலாம். பொத்தப்பிச் சோழன் என்பவன் வீரபாண்டியனைவென்று வெற்றிப்பரிசாக அங்கிருந்து நடராஜப்பெருமானைக் கொண்டுவந்து சீகாழியில் கொடுத்தான் எனத் தெரிகிறது. இங்கு, பொன்கொடுத்தும், நிலம்விட்டும் போற்றிய அரசர்கள் வீரராஜேந்திரன், குலோத் துங்கன் II, இராஜராஜன் II, இராஜாதிராஜன் II, குலோத் துங்கன் III, இராஜராஜன் III, கோப்பெருஞ்சிங்கன் III, வீரவிருப்பணமுடையான், வேங்கடதேவராயர், இராமப்ப நாயக்கன், ஆறனூர் இணைச்சியப்ப அகரவல்லவன், விட்டல தேவன் முதலியோராவர்.

2. திருப்புகலூர்

தலம் :

புன்னாகவனம், சரண்யபுரம், ரத்தாரண்யம் என்பன புராணங்களில் வழங்கும் மறுபெயர்கள். இத்தலத்தின் திருக்கோயில் நாற்புறமும் அகழிசூழ நடுவில் இருக்கிறது. அக்னி பகவான் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம். திருநாவுக்கரசர் முத்தி பெற்ற தலம். முருக நாயனாருடைய அவதார ஸ்தலம். சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குச் செங்கல்லைப் பொன்னாக்கிய திருத்தலம். மேகங்கள் பூசித்த தலம்.

பெயர்கள் :

இறைவன் பெயர் அக்னிபுரீஸ்வரர்; இறைவி கருந்தாள் குழலியம்மை. இறைவன் திருநாமம் தேவாரங்களில் 'கோணப் பிரானைக் குறுகக் குறுகா கொடுவினையே' 'கருந்தாள் குழலியும் தாமும் கலந்து' என்பன அம்மையப்பர், திருநாமங்களை அறிவிக்கும் அகச்சான்றுகள்.

தீர்த்தம் :

அக்னி தீர்த்தம். இதற்குப் பாணதீர்த்தம் என்றும் ஒரு பெயருண்டு. முடிகொண்டான் ஆறு கோயிலுக்குத் தென்பக்கத்தில் ஓடுகிறது.

தல விருட்சம் :

புன்னை. 'புன்னைப் பொழிற்புகலூர்', 'புன்னாகம் மணங் கமழும் பூம்புகலூர்' என்ற திருமுறைகள் இதற்கு மேற்கோள்.

விழா :

சித்திரைச் சதயத்தைப் பத்தாம் நாளாகக்கொண்டு விழா நடைபெறுகிறது. பத்துநாளிலும் அப்பர் சுவாமிகளை ஒட்டிய ஐதிகமே நினைவூட்டப்படுகின்றது. வைகாசி மாதம் பருவ இறுதியாகப் பிரமோற்சவம் நடைபெறுகிறது. சந்திரசேகரர் விசேஷமான மூர்த்தி.

இடம் :

நன்னிலம் ரயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து 3½ மைல் கிழக்கே உள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள் :

அரசாங்கத்தினர் படி எடுத்த கல்வெட்டுக்கள் 67. அவை இராஜராஜன் I (கி. பி. 985—1014) காலத்திலிருந்து காணப் படுகின்றன. இரண்டாம் பிராகாரம் இராஜராசன் I இராஜ ராஜேந்திரன் I இவர்கள் காலத்திற்குப் பிந்தியதாகும். இக் கோயில் அர்த்தமண்டபத்தைக் கட்டியவன் இறையூர் உடை யான் அரையன் கங்கைகொண்டானை சோழ விச்சாதரப் பல்லவரையன். முதல் பிராகாரத்துத் தென்னந் திருவாயிலுக்கு ராஜராஜன் திருவாசல் என்று பெயர். கற்பக்கிருகத்தைச் சுற்றி யுள்ள நீராழிப் பத்தி மண்டபத்தைத் திருப்பணி செய்தவன் ஆர்க்காடு கிழான் சேதுராயன் என்பவன். இத்தலத்து 'நரலோக வீரன் திருமண்டபம்' என்ற ஒன்று இருந்ததாக ஒரு கல்வெட் டுக் கூறுகின்றது. சிதம்பரம் கோயில் கல்வெட்டில் நரலோகன் என்று கூறப்பட்டவன் கோப்பெருஞ்சிங்கன். அக்காலத்து நூற்றுக்கால் மண்டபம் அவனால் கட்டப்பெற்றது. அதுபோல இத்தலத்தும் நூற்றுக்கால்மண்டபத்தை அவன் கட்டி வைத் திருக்கக்கூடும். திருமதில் திருப்பணி வேளாக்குறிச்சி மகாதேவ பண்டாரத்தின் சிஷ்யரான அருணசலத் தம்பிரானால் செய்யப் பெற்றது. மூன்றாங் குலோத்துங்கன் காலத்திலும் இக்கோயில் அகழால் சூழப்பட்டிருந்தமை அறியலாம்.

இவ்வூர், முதல்ராசராசன்காலத்தில் க்ஷத்திரியசிகாமணி வளநாடு என்றும், மும்முடிச்சோழ வளநாடு என்றும் முதற் குலோத்துங்கன் காலத்திலும் அதற்குப்பின்பும், குலோத்துங்க சோழவளநாட்டைச் சார்ந்ததெனவும் கூறப்படுகிறது. இது பனையூர் நாட்டுப் பிரமதேயமான திருப்புகலூர் என வழங்கப் பெறுகிறது. இறைவன் கோணப்பெருமான் என்று குறிப்பிடப் படுகிறார். இங்குள்ள அம்பிகை நம்பிராட்டியார் என வழங்கப் படுகிறார். இராஜராஜன் காலத்தில் அம்மைக்கு நிவந்தங்கள் அளிக்கப்பெற்றன. திருநாவுக்கரசு நாயனார் குளிச்செழுந்த நாயனார் எனக் குறிக்கப்படுகிறார். இவருக்கு இராஜராஜன்

காலத்தில் நித்தியபூசைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பெற்றிருக்கிறது. முருகநாயனூர் திருமடம் நம்பிநாயனூர் திருமடம் என்றும், திரு நீலகண்ட யாழ்ப்பாணரைத் தருமபுரத்து நாயனூர், யாழ்மூரி நாயனூர் என்றும், திருநீலநக்க நாயனுரை நக்கநாயனூர் என்றும் கல்வெட்டுக்கள் காட்டுகின்றன.

3. திருவலிதாயம்

தலம் :

இத்தலம் பாடி என இன்று வழங்குகிறது. பாரத்வாஜ மகரிஷி, வியாழன், அநுமான் இவர்கள் வழிபட்டு முத்தி பெற்றதாகத் தலபுராணம் கூறும். சுவாமி பெயர் வலிதாய நாதர்; அம்மை பெயர் தாயம்மை; இங்கேயுள்ள கிணற்று நீர் மிகச் சுவையானது.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலத்தைப் பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் 14 உள்ளன. அவற்றில் சுவாமி பெயர் திருவலிதாயமுடைய நாயனூர் என வழங்கப்பெறுகிறது. அம்மை பெயர் திருவீதி நாச்சியார் என்பது.[1] இன்ன அரசர் காலத்தது என்று அறியப் பெருத கல்வெட்டு ஒன்று, திருவெண்காட்டிலிருந்து அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடைய நாயனுரை எழுந்தருள்வித்துப் பிரதிஷ்டைசெய்து, அதனைப்பூசிக்க, அந்தணரையும் அங்கிருந்து குடியேற்றி, அவர்களுக்கும் உணவுக்காக ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்து, புலியூர்க்கோட்டமான சங்கமசோழவள நாட்டு அம்பத்தூர் நாட்டு திருவலிதாயத்தில் நிலம் விட்ட தாகக் கூறுகிறது.[2] அதுவும் திருஞானசம்பந்த நாழி என்னும் மரக்காலால் நெல்அளந்துகொடுக்க எழுதியுள்ளது. திரிபுவன சக்ரவர்த்தியான ராஜராஜசோழன் தமதுஆட்சி 28ம் ஆண்டில் க்ஷேத்ரபாலப் பிள்ளையார் கோயிலையும் கட்டி, நிவே தனத்திற்காக நிலமும் விட்டான்.[3] விஜயகண்ட கோபால தேவர் என்பவர் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து நடனமாதரைக்

[1] 217 of 1910. [2] 214 of 1910. [3] 216 of 1910.

கொண்டுவந்து குடியேற்றினர். சுவாமிக்கும் அம்மை திருவீதி நாச்சியாருக்கும் ஆபரணங்களும், பாத்திரங்களும் வழங்கினர்.[1] ராஜராஜன் காலத்தில் சாளுக்கியநாரணன் யாதவராயன் என்பவனுல் பாடியைச் சேர்ந்த சிந்தாமணிபுரம் என்னும் இடத்தில் இருவீடுகளும் இரு நந்தவனங்களும் வழங்கப் பட்டன. பரமேஸ்வரமங்கலத்துச் சிலம்பூர்கோட்டத்துச் சிலம் பணிந்தான் மாதவராயனுல் விளக்கிற்குப்பொன்வழங்கப்பெற்ற செய்தியும் அறியலாகும்.[2] இவையன்றி, விளக்கு உணவு முதலியவற்றிற்கு நிலமும் காசும் அளித்ததாக ஏனைய கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன.

4. திருவீழிமிழலை

இத்தலம் காத்தியாயன மகரிஷியின் யாகத்தில் தோன்றிய உமாதேவியாரைத் திருமணம் செய்துகொண்டு இறைவன் என்றும் மணக் கோலத்தோடும் இருக்கும்தலம். திருமால் சக்கரம் பெறும்பொருட்டு, நாள் தோறும் ஆயிரம் தாமரைப் பூவைக்கொண்டு அர்ச்சிக்க, ஒருநாள் ஒருமலர்குறைய, அதற் காகத் தமது தாமரைமலர்போன்ற கண்ணைப் பிடுங்கி அர்ச்சித்துச் சக்கரம் பெற்றதலம். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளும் படிக்காசுபெற்றுப் பஞ்சம் போக்கியதலம். இத்தலத்து வடக்குவீதியில் அப்பர் சம்பந்தர் திருமடங்கள் தனித்தனியே இருக்கின்றன.

விமானம் :

விண்ணிழி விமானம். இது விஷ்ணுவால் தாபிக்கப் பெற்றது. மூலத்தானத்துக்குப் பின் பார்வதி பரமேசுவரரது திரு உருவங்கள் உள்ளன. இங்குக் காழிக்கோலத்தைச் சம்பந்த மூர்த்திக்கு இறைவன் காட்டியருளினர்.

விழா :

மணக்கோலத்திருவிழா இங்கு சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. மணவாளப் பெருமான் திருவடியில் திருமால் கண்ணைப்பறித்து

---

[1] 217 of 1910. [2] 218, 219 of 1910.

அர்ச்சித்த அடையாளம் இன்றும் இருக்கிறது. சுவாமி பெயர் நேத்திரார்ப்பணேசர்; வீழியழகர் எனவும் வழங்கப்பெறுவர். அம்மை சுந்தரகுசாம்பிகை.

தீர்த்தம்: விஷ்ணு தீர்த்தம்.

தலவிருட்சம்: வீழிச்செடி.

கல்வெட்டுக்கள்:

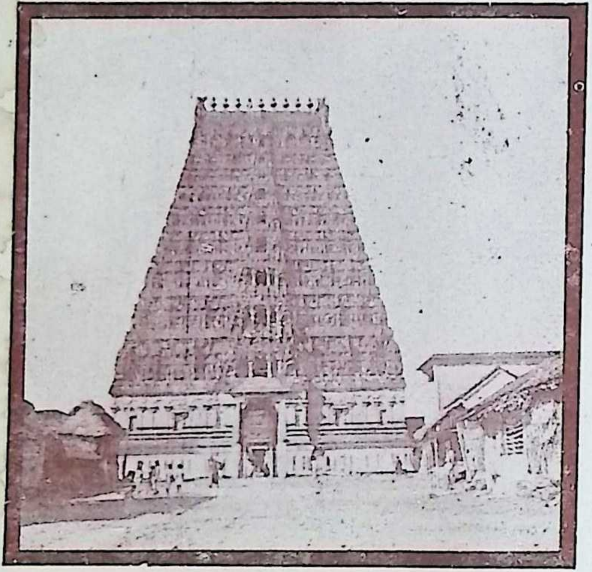
இத்தலத்திலுள்ள கல்வெட்டுக்கள் 68. வீழிமிழலை என்றே இத்தலம் வழங்கப்பெறுகின்றது. முதற் குலோத்துங்கன் காலத்து உலகுய்யக்கொண்ட சோழவளநாட்டுவேணுட்டுப்பிரமதேயம் திருவீழிமிழலை என வழங்கியது. சுவாமி பெயர் வீழிநாதர், வீழிமிழலைநாதர் என்பன. கோயில் பிராகாரத்தில் சிலரால் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்ற நின்றருளிய நாயனுர், நெறிவார்குழலி நாச்சியார், திருவேட்டீஸ்வரமுடைய மகாதேவர், திருவேகம்பமுடையார்[1] பார்வதீஸ்வரமுடையார்[2] திருத்தண்டூன்றிய மகாதேவர்[3] கோயில்களும் பிரதிட்டிக்கப்பெற்ற இடங்களும் குறிக்கப்பெறுகின்றன. அம்மை காமக்கோட்டம் உடைய நாச்சியார் என்று அழைக்கப்பெறுகிருர்.

திருஞான சம்பந்தருக்கும், திருநாவுக்கரசருக்கும், மாணிக்கவாசகருக்கும் தனித்தனி ஆலயங்கள் அமைந்திருந்தன. முன்னிருவருடைய மடங்களும் வடக்குவீதியில் இருந்தன என்பதும் அறியக்கிடக்கின்றன.[4]

ஆதித்தன் மகனுகிய முதற்பராந்தகன் காலத்திலிருந்து பதிஞெரு சோழமன்னர்களின் காலத்துக்கல்வெட்டுக்களும், சடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், வீரபாண்டியதேவன் கல்வெட்டுக்களும் விஜயநகர பரம்பரையைச்சேர்ந்த விருப்பண்ண உடையார் கல்வெட்டு ஒன்றும், பெயரறியப்பெருதன பதினன்குமாக அறுபத்தெட்டுக் கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ராஜேந்திர சோழன் திருவீழிமிழலை வடக்கு வீதியிலுள்ள

[1] *417* of *1908*, [2] *418* of *1908*, [3] *436* of *1908*, [4] *392* of *1928*.

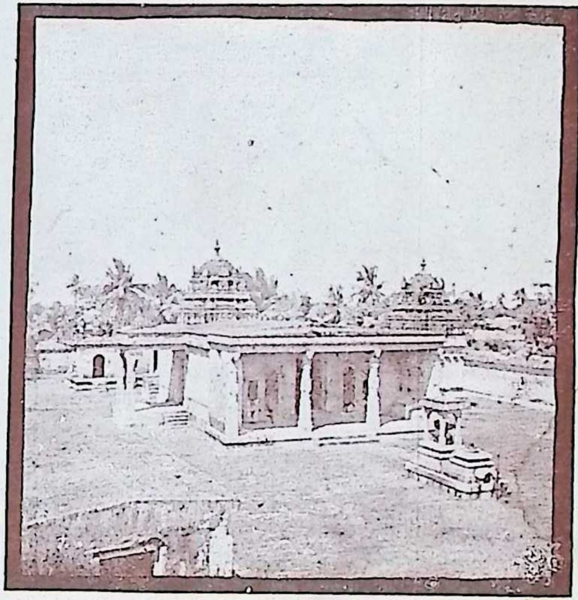
திருமயிலாடுதுறை :

ஸ்ரீ மாயூரநாதர் ஆலயம்.
(முன்கோபுரம்)

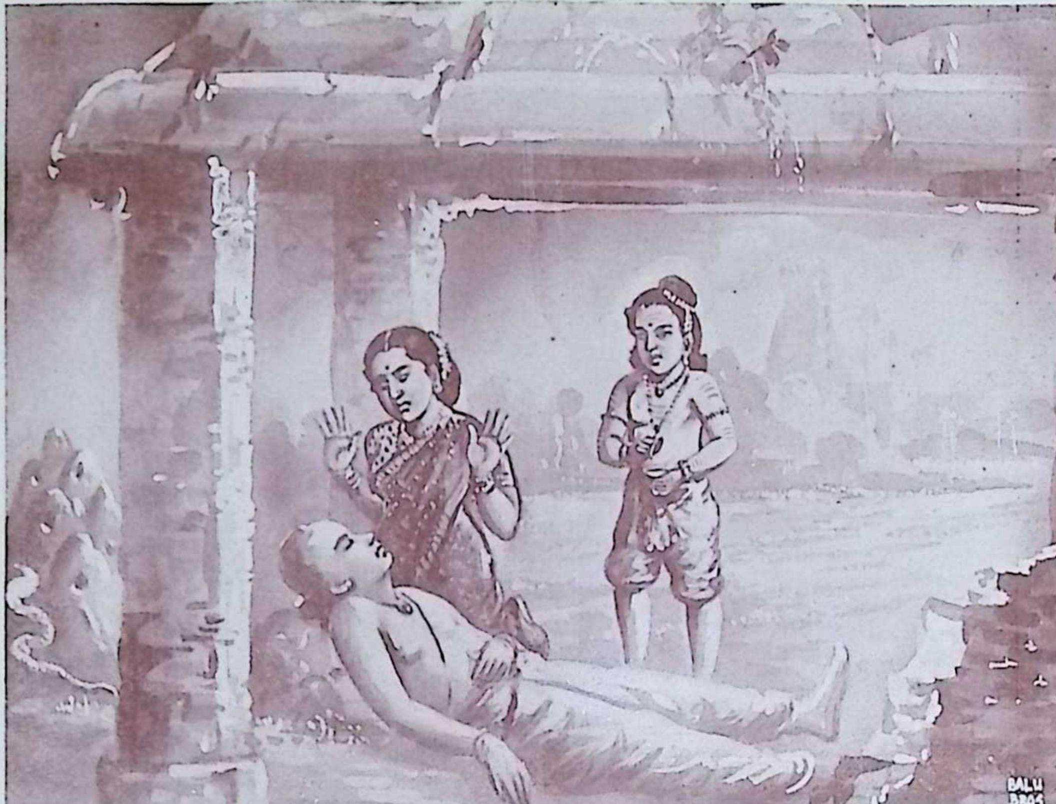
—பக்கம் - ௫உ.

திருநின்றியூர் :

ஸ்ரீ லக்ஷ்மிபுரீசுவரர் ஆலயம்.

—பக்கம் - ௩க.

விடந்தீர்த்தது.

திருநாவுக்கரசர் திருமடத்திற்கு நிலம்விட்ட செய்தி அறியப் படுகிறது [1]. மூன்றும் ராஜராஜன் திருவீழிமிழலைக் கோயில் மூன்றும் பிராகாரத்தில் திருவாதவூரர் மாணிக்கவாசகர் படிமத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்தான் [2]. சடாவன்மன் சுந்தரபாண்டிய தேவன் திருக்கை கொட்டித் திருப்பதியம் விண்ணப்பிக்க ஏற்பாடுசெய்தான் [3]. முதல் ராஜராஜசோழன்காலத்தில் ஐப்பசி ஓணத்திருவிழா தரிசனத்திற்காகவரும் அன்பர்களுக்கு அன்னம் வழங்கக் காசு அளிக்கப்பட்ட செய்தியும் இவ்விழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றமையும் அறிவிக்கும் [4]. முதற் குலோத்துங்கன் தமது ஆட்சி முப்பத்துநான்காம் ஆண்டில் சண்டேஸ்வரப் பிரதிஷ்டை செய்வித்து நித்தியபூசைக்கு ஏற்பாடுசெய்தான் [5]. சிறந்த செய்தியொன்று வாணியின் பாதனுன அரிகுலகேசரி விழுப்பரையனுல் 'ஸ்ரீ காலகாலன்' என்னும் வாள் வீழிமிழலை நாதர்க்கு வழங்கப்பெற்றது [6].

மாப்பிள்ளைச்சாமி எனப்பெறும் மணவாளத் திருக்கோலப் பெருமான் அழகிய மணவாளப்பெருமான் என்று குறிக்கப் பெறுகின்றூர். இந்த மூர்த்தியையும், இராஜேந்திர சோழ அணுக்கப் பல்லவரையர் புதுக்கிப் பிரதிட்டை செய்ததாகத் தெரிகிறது. [7]

5. கீழைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி

விருத்திராசுரனைக் கொன்ற பழி நீங்கத் தேவேந்திரன் பூசித்துத் தேவலோக ஆட்சியை மீண்டும் பெற்றதலம். இதனை 'இமையோர் பெருமான் நுண்ணறிவால் வழிபாடுசெய்யும்' என இப்பதிகம் நான்காம் பாடல் தெரிவிக்கின்றது. நண்டு பூசித்த விநாயகர் சந்நிதி இருக்கிறது. சுவாமிபெயர் ஆரணியசுந்தரர்; இறைவி பெயர் அகிலாண்டநாயகி. தீர்த்தம் காவிரி.

இந்தத் தலம் திருவெண்காட்டிலிருந்து மேற்கே ஒருகல் தொலைவில் இருக்கின்றது. இத்தலத்தைப்பற்றிக் கல்வெட்டு ஒன்றும் இருப்பதாக அறியக்கூடவில்லை.

---

[1] 402 of 1908, [2] 409 of 1908, [3] 414 of 1908, [4] 422 of 1908, [5] 427 of 1908, [6] 438 of 1908, [7] 444 of 1908.

6. திருமருகல்

தலம் :

மருகல் என்பது ஒருவகைவாழை. இது கல்வாழையெனவும் வழங்குகின்றது. கருங்கல்தளத்திலேயேவளர்வதால் இப்பெயர்த் தாயிற்று என்கின்றூர்கள். அதன் பழத்தை இறைவனுக்கு நிவேதிக்கலாமேயன்றி மக்கள் உண்ணல் ஆகாது; உண்டால் வயிற்றுநோயுண்டாகும் என்பது அவ்வூர்மக்கள் வாய்மொழி. ஆனுல் எப்போதும் காய் இருக்குமாம். இந்த வாழை தலவிருட்சமாதலின் இத்தலத்திற்கு இப்பெயர் வந்தது. கோச்செங்கட் சோழநாயனுர் எழுப்பிய எழுபது மாடக்கோயில்களில் இதுவும் ஒன்று. யானையேறுப் பெருங்கோயில்.

பாண்டியநாட்டு வணிகனுகிய தாமன் என்பவன் தன் மக்கள் எழுவரில் ஒருத்தியைத் தன்மருமகனுக்குக் கொடுப்பதாக வாக்களித்தும், அவர்களுக்குப் பருவம்வந்தகாலத்துஒவ்வொருத்தியாகப் பிறருக்கு மணம் செய்துகொடுத்தே வந்தான். அதனை உணர்ந்த ஏழாமவள் தாய்தந்தையர் அறியாமல் தன் நன்மாமனேடு உடன் போக்கு நிகழ்த்தினுள்; திருமருகலையடைந்து ஒரு திருபடத்தில் இராத்தங்கினுள், அன்றிரவு அந்தச் செட்டிக் குமரனை வினைவயத்தால் பாம்புதீண்டியது. அவன் இறந்தான். அவள் இறைவனைநோக்கி முறையிட்டுப் புலம்பினுள். சுவாமி தரிசனத்திற்காகவந்த திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திரு உள்ளத்தை இவள் அழுகை ஒலி அருள்சுரக்கச் செய்தது. சுவாமிகள் திருப்பதிகம்பாடி அவனை எழுப்பித்தந்து தம் திருமுன்பே அவர்களுக்குத் திருமணம் முடிப்பித்தனர் என்பது இத்தலத்தைப்பற்றிய சிறந்த நிகழ்ச்சி.

இறைவன் மாணிக்கவண்ணர். இறைவி வண்டுவார்குழலி. ஸ்தலவிருட்சம் வாழை. தீர்த்தம் மாணிக்க தீர்த்தம். இது கோயில் சந்நிதியிலேயே இருக்கிறது. கிழக்குப்பார்த்த சந்நிதி. அம்மன் சந்நிதிக்கு எதிரில் விஷந்தீர்த்த பிள்ளையார்கோயில் இருக்கிறது.

இடம் :

நன்னிலம் ரயில்வேஸ்டேஷனிலிருந்து கிழக்கே நான்கு மைல் தூரமுள்ள திருப்புகலூரையடைந்து, அங்கிருந்து மட்சாலை வழியாகக் கிழக்கே மூன்று மைல் சென்றால் இத்தலத்தை யடையலாம்.

கல்வெட்டு : அறியக்கூடவில்லை.

7. திருச்செங்காட்டங்குடி

தலம் :

விநாயகப்பெருமான் கஜமுகாசுரனைக் கொன்றகாலத்து அவன் உடலினின்றும் பெருகிய இரத்தவெள்ளத்தால் இவ்விடம் முழுதும் செந்நிறமாயிற்று. ஆதலால் இத்தலம் செங்காடு, செங்காட்டங்குடி எனப் பெயர்பெற்றது. விநாயகப்பெருமான் கயமுகனைக்கொன்ற கறை நீங்கச் சிவலிங்கப்பெருமானைத் தாபித்து வழிபட்டார். அதனால் 'கணபதீச்சரம்' எனத் திருக்கோயில் வழங்கப்பெறுவதாயிற்று. இவ்வரலாற்றைக் கந்த புராணத்து,

ஏடவிழ் அலங்கல் திண்டோள் இபமுகத் தவுணன் மார்பில்
நீடிய குருதிச் செந்நீர் நீத்தமாய் ஒழுகும் வேலைப்
பாடுற வருங்கான் ஒன்றிற் பரத்தலின் அதுவே செய்ய
காடெனப் பெயர்பெற் றின்னுங் காண்டக இருந்த தம்மா !

மீண்டுசெங் காட்டில் ஓர்சார் மேவிமெய்ஞ் ஞானத் தும்பர்
தாண்டவம் புரியுந் தாதை தன்னுருத் தாபித் தேத்திப்
பூண்டபேர் அன்பிற் பூசை புரிந்தனன் புவியு ளோர்க்குக்
காண்டகும் அனைய தானம் கணபதீச் சரம தென்பர்.

என்ற செய்யுளான் அறியலாம்.

மிகப் பழமையான திருவாத்திவிருக்ஷம் ஒன்று எழுந்தருள் நாயகர் திருமுன்பு இருக்கின்றது. பிராகாரத்தின் கீழ்ப்பக்கத்தில் இத்தலத்து வாழ்ந்த சிறுத்தொண்டர், திருவெண்காட்டு நங்கை,

சீராளன், சந்தன நங்கை இவர்கள் திருவுருவங்கள் இருக்கின்றன. சிறுத்தொண்டர், உத்தராபதியினின்றும் வந்த பைரவ வேடம் தாங்கிய பரமனுக்குத் தம்மகன் சீராளனையே கறிசமைத்திட்டு முத்தியடைந்தனர் என்பது வரலாறு. இந்த அடியார் பெருமகனர், திருஞானசம்பந்தப் பெருமானும் அப்பமூர்த்திகளும் எழுந்தருளியகாலத்து அவர்கள் நட்பைப்பெற்று அவர்கள் பதிகத்துச் சிறப்பிக்கப்பெறும் தகுதியைப்பெற்றவர். சித்திரைப் பூர்ணிமையில் சிறுத்தொண்டர் திருவமுதுபடைத்த திருவிழா நடைபெறும். அமுதுபடையல் என்றே வழங்குகிறது.

இறைவன் - கணபதீச்சரத்தார். இறைவி - திருக்குழல் நன்மாது. விருட்சம் - திருவாத்தி. தீர்த்தம் - சூர்யதீர்த்தம். பைரவ கோலத்துடன் உத்திராபதியார் எழுந்தருளியிருக்கிறுர். இத்தலம், நன்னிலத்தில் இறங்கி கிழக்கே 4-மைலில் உள்ள திருப்புகலூரிலிருந்து திருக்கண்ணபுரம் மட்சாலையில் கிழக்கே 2-மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

கல்வெட்டு :

முதலாம் இராஜராஜன் முதலாக ஏழு சோழ அரசர் காலத்தனவும், பராக்கிரம பாண்டியன் காலத்ததும், வீரவிருப்பண்ண உடையார் முதலிய இரு விஜயநகர அரசர்கள் காலத்தனவும் ஆகிய கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. அவற்ருல் அறியப்பெறும் சில உண்மைகள்: இத்தலம் கயாமாணிக்க வளநாட்டு மருகல்நாட்டுத் திருச்செங்காட்டங்குடி என அழைக்கப் பெறுகின்றது. முதல் இராஜ ராஜன் காலத்திய கல்வெட்டு[1] மும்முடிச்சோழ வளநாட்டு மருகல்நாட்டுத் திருச்செங்காட்டங்குடி எனக் காட்டுகிறது.

இறைவன் கணபதீச்சரமுடைய நாயனர்[2] கணபதீச்சரமுடைய நாயர் எனவும், பைரவமூர்த்தி உத்திராபதி நாயகர் எனவும்[3], சீராளர் சீராள தேவர் எனவும், சிறுத்தொண்டர் 'சிறுத்தொண்ட நம்பி' எனவும், விநாயகப்பெருமான் வாதாபி கணபதி[4] எனவும் குறிக்கப்பெறுகின்றனர்.

---

[1] 57 of *1913*, [2] 51 of *1913*, [3] 71 of *1913*, [4] 72 of *1913*.

சித்திரைமாதத் திருவாதிரையில் சீராளதேவர்க்குத் திருவிழா நடந்ததாக முதல் இராஜராஜன் காலத்துக் கல்வெட்டுக்[1] கூறுகிறது. மூன்ருங் குலோத்துங்கன் காலத்தில் சிறுத்தொண்டர் மடத்திலிருந்து சீராளப்பிள்ளையை எழுந்தருள்வித்த செய்தி தெரிகிறது[2]. உத்தராபதிநாயனருக்குச் சித்திரா பௌர்ணிமையில் விழா நடந்தமை மூன்ரும் இராஜராஜன் கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது. ஒவ்வொருமாதமும் பரணி விசேடமாகக் கொண்டாடப் பெற்றமை மற்ருெரு கல்வெட்டுக் காட்டும்[3]. இந்த விழாவிற்கு விடப்பட்ட நிலம் **'திருவோட்டுக் கட்டளை'** எனவழங்கப்பெற்றமை அறிந்து இன்புறுக. சித்திரை, ஐப்பசிப் பரணிகள் மிக விசேஷமானவை; ஆதலால் இவ்விழாவைக்கொண்டாட, கி. பி. 1245-67-ல்வாழ்ந்த மூன்ரும் இராஜேந்திரன் நிலம்விட்டான்[4]. மூன்ரும் இராஜராஜன் ஆட்சி 24-ம் ஆண்டில் அரசகாரியம் பார்ப்பவனன அரசூர் உடையார் திருச்சிற்றம்பலம் உடையானன திருச்சிற்றம்பல உடைய பல்லவராயன், உத்தராபதியார் சித்திரா பௌர்ணிமை விழாவிற்கு எழுந்தருளும்போது திருமுத்துவிதான நெறியில் உணவளிக்க ஏற்பாடுசெய்தமை ஒரு கல்வெட்டால் அறியப்படும்[5]. மற்றும் சீராளதேவர் விழாவிற்கு வேளாளன் உலகஞ் சிறியவனன தாப்பிள்ளை மூவேந்த வேளாளனும்[6], விழாவிற்கு வரும் அடியார்களுக்கு அமுதுபடிக்காகத் தாயன் சிற்றம்பலமுடையானும்[7] நிவந்தம் அளித்தார்கள். விளக்கிற்கும், நிவேதனத்திற்குமாக மற்றும் பலர் வழங்கியிருக்கின்றனர்.

8. திருவாலவாய் (மதுரை)

தலம் :

இத்தலத்திற்கு மதுரை, நான்மாடக்கூடல், திருவாலவாய், கடம்பவனம், துவாதசாந்தபுரம், பூலோக கயிலாயம், சிவராஜதானி, கன்னிபுரிசம், ஜீவன்முத்திபுரம், சிவநகரம் எனப் பல பெயர்கள் தலபுராண நூல்களிற் கூறப்பெற்றுள்ளன. இது

---

[1] 57 of 1913, [2] 66 of 1913, [3] 71 of 1913, [4] 77 of 1913, [5] 69 of 1913, [6] 56 of 1913, [7] 58 of 1913,

பாண்டிய நாட்டின் தலைநகரம். கடைச்சங்கமிருந்து தமிழா ராய்ந்த தலைநகர். சொக்கலிங்கப்பெருமான் 64 திருவிளையாடல் களை இயற்றிய தனி நகரம். மூர்த்தி நாயனார் விபூதி உருத்தி ராக்கம் சடைமுடி என்ற மூன்றனையும் துணைக்கொண்டு மும்மையா லுலகாண்ட தலைநகரம். சைவங்காத்த திருஞானச் செம்மலும், மங்கையர்க்கரசியாரும், குலச்சிறையாரும், நெடு மாறநாயனாரும் எழுந்தருளிய இடம். இந்திரன், வருணன், முருகன், விநாயகர் முதலிய தேவர்கள் வழிபட்டுப் பேரின்பம் எய்திய தலம். மணிவாசகப் பெருந்தகை மந்திரியாக இருந்து, வாசகத்தேனை வடித்தெடுத்த திருப்பதி. தருமபுர ஆதீன முதற்பெருங் குரவர் குருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் சொக்க லிங்கப் பெருமானைப் பெற்ற இடம். குமரகுருபர சுவாமிகள் மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் பாட, அம்மையே இருந்து அதனைக்கேட்கும் ஏற்றம்பெற்ற இடம்.

திருஞான சம்பந்தப்பெருமான் 'கூடலாலவாய்' 'மதுரை யாலவாயிலாய்' எனக் குறிப்பதால் கூடல் மதுரை என்பன தலப்பெயராகவும் 'ஆலவாய்' என்பது கோயிற்பெயராகவும் இருக்கலாமோ என ஐயுற இடமுண்டு. இறைவன் சொக்கலிங்க மூர்த்தி. அம்மை மீனாட்சியம்மை. தலவிநாயகர் சித்திவிநாயகர். தலவிருட்சம் கடம்பமரம். தீர்த்தம் பொற்றாமரை. எழுகடல், வையை முதலியனவும் உள்ளன. விமானம் விண்ணிழி விமான மாகிய இந்திரவிமானம். இதனை இந்திரன் கொண்டுவந்து வைத்துச் சோமசுந்தரக்கடவுளைப் பூசித்தான். இவ்விமானம் எட்டு யானைகளால் தாங்கப்பெறுவது. மன்று - வெள்ளிமன்று; இரசதசபை என வழங்கும். இங்கே இராசசேகர பாண்டியன் வேண்டுகோளுக்காகப் பெருமான் இடது காலையூன்றி வலது காலைத்தூக்கி மாறியாடினார்.

மண்டபம் :

'மண்டபங்கள் நாயன்' என்பது. இதனைச் சாலிவாகன சகம் 1448-ல் சென்னப்ப நாயகர் என்பவர் திருப்பணி செய் வித்தார். இன்னும் சுவாமிகோயிலில் அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், மணிமண்டபம், அறுகாற்பீடம் முதலியன இருக் கின்றன. இவற்றைக் கட்டுவித்தவன் குலசேகர பாண்டியன்.

மீனாட்சியம்மன் சந்நிதியில் அஷ்டசித்தி மண்டபம், மீனாட்சி நாயக்கர் மண்டபம் முதலிய மண்டபம் இருக்கின்றன. இவையன்றிக் கல்யாணமண்டபம், ஆயிரக்கால் மண்டபம், வீரவசும்புராணு மண்டபம், ஆடிவீதி நிறுதிவீதி மண்டபம், சம்பந்தர் மண்டபம், அறுபத்துமூவர் மண்டபம் முதலியனவும் விளங்குகின்றன. அவற்றுள் ஆயிரக்கால் மண்டபம் சகம் 1494-ல் அரசாண்ட கிருஷ்ண வீரப்ப நாயக்கரது திருப்பணி என்று சொல்லுகிறார்கள். சொக்கநாதப்பெருமான் கோயிலின் திருவாயில் முத்தளத்தின் திருவாயில் என்று சொக்கநாதர் உலா கூறுகிறது.

சொக்கலிங்கப் பெருமானுக்கு அட்டாலைச் சேவகன், அடியார்க்கு நல்லான், அதிரவீசி ஆடுவான், அபிடேகச் சொக்கன், பண்ணிசைச் சொக்கன் முதலான பலபேர்கள் வழங்குகின்றன. அம்மைக்கு அபிஷேகவல்லி, அங்கயற்கண்ணி, தமிழ் அறியும் பெருமாட்டி முதலிய பல நாமங்கள் உள்ளன.

கல்வெட்டு :

மதுரை தொன்றுதொட்டே வரலாற்றுடைய தலம். கி. மு. 302-ல் பாடலிபுரத்தில் அரசாண்ட சந்திரகுப்தன் அவையில் செலுக்ஸின் தூதனுகவந்த மெகஸ்தனிஸ் பாண்டியநாட்டையும் மதுரையையும் குறிப்பிடுகிறார். கி. பி. 140-ல் தாலமியும் குறிப்பிடுகிறார். சங்க இலக்கியங்கள் மதுரையின் இயற்கை வளத்தை எடுத்தியம்புகின்றன. உலகப் பொதுநூலாகிய திருக்குறள் அரங்கேறிய இடமும் இதுவே. முதலாம் நெடுஞ்செழியன் முதல் பல பாண்டிய மன்னர்களினுடைய நிகழ்ச்சிகள் குறிக்கப்படுகின்றன.

இத்தலத்தைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்களாக சுந்தரேஸ்வர ஸ்வாமி கோயிலிலும், மதனகோபால சுவாமி கோயிலிலும், கூடலழகர் கோயிலிலுமாக முப்பத்தைந்து கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. 17-ல் தாமர சாஸனங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் 36 of 1908 கல்வெட்டு பெருமாள் கோயிலில் உள்ளது. 557 முதல் மூன்று கல்வெட்டுக்கள் கூடலழகர் கோயிலைப்பற்றியன. செப்புப் பட்டயங்களில் 6, அந்தணர்களுக்கும் பூந்தோட்டத்துக்குமாக கிருஷ்ணப்பநாயக்கர் ராணி ரங்கம்மாள் இவர்கள் நிலம் அளித்

தமையை அறிவிக்கின்றன. 6 செப்புப் பட்டயங்கள் சேது மன்னர்கள்செய்த அறச்செயல்களை அறிவிப்பன. ஏனையன சுந்தரேஸ்வரர் கோயிலுக்கும் மீனாட்சியம்மை கோயிலுக்கும் செய்த பல பணிகளை அறிவிக்கின்றன. ஜடாவர்மன் குலசேகர பாண்டியன், மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், பராக்கிரம பாண்டியன், வீரபாண்டியன், ஸ்ரீ வல்லபன் முதலிய பாண்டிய மன்னர்கள் திருக்கோயிலுக்கு நிலம் அளித்ததையும் வரி தள்ளுபடி செய்ததையும், வரி வசூலித்துக்கொள்ள உரிமை அளித்தமையும் அறிவிக்கின்றன. 507 of 1907 கல்வெட்டு ஸ்ரீ வல்லபதேவன் காலத்தில் சோமசுந்தரப் பெருமாளுக்கு இருசந்தியிலும் ஏற்பித்தருள நந்தவனம் அமைத்த செய்தி அறிவிக்கப்படுகின்றது. இவள் ஏழுலகம் முழுதுடையாள் எனவும் வழங்கப்படுகிறாள். கி. பி. 1572 முதல் 1595 வரை அரசாண்ட வீரப்ப நாயக்கர் கம்பத்தடி மண்டபத்தைக்கட்டினார் (35 of 1908). ஒரு செப்புப் பட்டயம் ஞானக்கூத்தரான சத்தியஞான தரிசினிமடத்துக்கு நிலம் விட்டதையும், (160—.) கல்வெட்டு ஆமர்த்தமடம் நந்திகேஸ்வர சந்தானம் சைவ ஆச்சார்யரான ஞானமூர்த்திக்கு மேலக்குடி நாட்டு வடகரை வாரணவாசி பட்டணத்து அண்ணன் விழுப்பாதராசன் மனம்பிரியான் மடம் என ஒன்றைக் கட்டிப் பத்துமா பூதானம் வழங்கினான் என்ற செய்தியையும் குறிக்கிறது. நரலோக சூரியன் திருமடம் என்றும், அன்னதான மடம் என்றும் சில மடங்களின் பெயர்கள் குறிக்கப்படுகின்றன.

9. திருநள்ளாறு

தலம் :

இது அரசிலாற்றுக்கும் வாஞ்சாநதிக்கும் நடுவில் இருப்பதால் நள்ளாறு என்று அழைக்கப்படுவதாயிற்று. தர்ப்பாரணியம், நகவிடங்கபுரம், நளேசுரம் என்பன இதன் மறு பெயர்கள். இது சப்தவிடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று.

இறைவன்பெயர் நள்ளாறர்; இறைவிபெயர் போகமார்த்த பூண்முலையம்மை; விநாயகர் கற்பகவிநாயகர், சொர்ணவிநாயகர், தியாகர் நகவிடங்கத் தியாகர்; அம்மன் நீலோற்பலாம்பாள்; நடனம் உன்மத்த நடனம். இத்தலத்தில் சனிபகவான் சந்நிதி மிகச் சிறப்புடையது.

10. திருஆவூர்ப்பசுபதீச்சரம்

தலம் :

இப்பெயரமைப்பால் தலத்தின் பெயர் ஆவூர் என்பதும், கோயிலின்பெயர் பசுபதீச்சரம் என்பதும் அறியலாம். இந்திரன், சப்தரிஷிகள், பசுக்கள் பூசித்த தலம். சுவாமிபெயர் பசுபதீசர். அம்மைபெயர் மங்களநாயகி. தீர்த்தம் பிரமதீர்த்தம்.

இத்தலம் கும்பகோணத்துக்குத் தென்மேற்கே சென்று பட்டீஸ்வரத்தையடைந்து, அங்கிருந்து மீட்டும் தென்மேற்கே எட்டரைமைல் சென்ருல் இத்தலத்தை அடையலாம்.

கல்வெட்டு :

அரசாங்கத்தாரால் படியெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டு ஒன்று கர்ப்பக்கிருகத்துக்கு மேல்தளம் அடிப்பக்கத்தில் இருக்கின்றது. திரிபுவனச் சக்ரவர்த்தியான III இராஜேந்திர சோழதேவன் மூன்ரும் ஆட்சி ஆண்டில் நித்தவிநோத வளநாட்டு ஆவூர்க் கூற்றத்துப் பசுபதீஸ்வரமுடையார் கோயிலுக்கு நிலங்கள் அளித்தமையைத் தெரிவிக்கிறது[1].

11. திருவண்ணுமலை

தலம் :

நினைக்க முத்திகிடைக்கும் தலம் இத்தலம். இது வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் திருவண்ணுமலை தாலூகாவின் தலைநகரம். சூரியன், பிரதத்தராஜன், அஷ்டவசுக்கள், பிரமதேவன், சந்திரன், திருமால், புளகாதிபன் முதலியோர் பூசித்துப் பேறு பெற்ற தலம். வித்தியாதரர்களாகிய இருவர் ஒரு ரிஷியின் சாபத்தால் பூனையாகவும் குதிரையாகவும் இருந்த நிலை இத்தலத்தை வலம் வந்தமையின் மாறின.

இறைவன்பெயர் அண்ணுமலைநாதர்; அருணுசலேசுவரர் என்றும் கூறுவர். இறைவிபெயர் உண்ணுமுலையம்மை;

[1] 181 of 1911.

அபீதகுஜாம்பாள் என்றும் கூறுவர். விநாயகர் பெயர் ஸ்ரீ சம்பந்தவிநாயகர்; முக்குறுணி விநாயகர் என்றுங் கூறுவர். தலவிருட்சம் மகிழமரம்.

தீர்த்தம்:

கோயிலுக்கு உள்ளும் வெளியிலும் மலைப்பகுதியிலுமாக 360 தீர்த்தங்கள் உள்ளன. சிறந்தவை சிவகங்கையும், பிரம தீர்த்தமும், மலைப்பகுதியிலுள்ள அக்னிதீர்த்தமும், இந்திர தீர்த்தமும் ஆகும். இந்திர தீர்த்தத்தில் தெப்ப உற்சவம் நடைபெறும்.

இத்தலத்தில் நடைபெறும் பெரியவிழா கார்த்திகைத் திருவிழாவாகும். இது கார்த்திகை மாதத்தில் கார்த்திகை நாளைத் தீர்த்தமாகக்கொண்டு நடைபெறும். சித்திரைமாதத்தில் சித்திரைநட்சத்திரத்தைத் தீர்த்தமாகக்கொண்டு பிரமோற்சவமும், பங்குனி உத்திரத்தில் திருக்கல்யாணமும் ஆறுநாள் விழாவும், மாசிமகத்தில் வல்லாளன் திருவிழாவும், தைமாதம் திருவூடல் விழாவும், ஆனிவிழாவும், ஆடியில் அம்பிகைவிழாவும், பவித்ரோற்சவம், நவராத்திரி, கந்தசஷ்டி, திருவெம்பாவை உற்சவம், திருவாதிரை முதலியனவும் சிறப்பாகக்கொண்டாடப் பெறுகின்றன.

அயனும் மாலும் அகந்தைகொண்டு, அடிமுடிதேட அன்னமும் வராகமுமாக மாறித் தேடி அயற்சி அடைந்தாராக, அக்னி வடிவாய் நின்று அருள்செய்தவர் அண்ணமலைநாதர். முருகன் தாருகனை வதஞ்செய்து வணங்கிச்சென்ற தலம் பலவற்றுள் இதுவும் ஒன்று. சம்பந்தர், அப்பர், மணிவாசகர் இம் மூவராலும் பாடல்பெற்றது. சுந்தரர் பாடியதாகப் பாடல் இல்லையாயினும் சேக்கிழார் வரலாற்ருல் ஊகிக்கவேண்டியுள்ளது. நக்கீரர், பரணர், கபிலர், பட்டினத்தார் ஆகிய இந்நால்வரும் அண்ணமலையைப்பற்றிப்பாடிய பாக்கள் பதினெராந்திருமுறையில் உள்ளன. வச்சிராங்கதன் என்னும் பாண்டியன் தினமும் வலம்வந்து திருப்பணி பல செய்துள்ளான். வல்லாளமகாராஜன் அண்ணமலையை ஆண்டுவந்தான். அருணகிரிநாதர் கோபுரத்திலிருந்து இறக்க எண்ணி வீழ்ந்தபோது முருகன் தோன்றி அருள்செய்தான். குகைநமச்சிவாயர், குருநமச்சிவாயர் முதலானவர்கள் சித்தி பல செய்தனர்.

கோயிலின் வடகிழக்குமூலையில் ஆயிரக்கால் மண்டபம் உள்ளது. கிழக்குப்பக்கத்தில் நுழையும்போதுள்ள உட்கோபுரம் வல்லாளமகாராஜன் கோபுரம் என்று வழங்கப்படுகிறது. வல்லாள கோபுரத்தின் வடகிழக்கு மூலையில் சக்திவிலாஸமும் உள்ளது. மேற்குநோக்கிஉட்சென்றால் கிளிகோபுரம் காணலாம். தலவிருட்சத்திற்கு மேற்கே கல்யாணமண்டபம் உள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள் :

பதிவுசெய்யப்பட்ட மொத்தக்கல்வெட்டுக்கள் 119. இவைகளில் பெரும்பாலன சோழர்காலத்தன. திருவிளக்கேற்றல், திருமஞ்சனம், திருநந்தனவனம், திருவமுது, திருவெழுச்சி, அடியார்க்கு அமுதளித்தல் முதலிய பல அறங்களுக்காக நிலம், பொன், கால்நடை முதலியனவற்றை அளித்தமையை அறிவிக்கின்றன. பாண்டியர், பல்லவர், ஹொய்சளமன்னரான வீரவல்லாளதேவர், விஜயநகரத்துராயர், தஞ்சாவூர் நாயக்கர் மற்றும் வணிகர், வேளாளர் முதலியவர்கள் கல்வெட்டுக்களும் காணக்கிடக்கின்றன.

முதல் இராஜேந்திரனுடைய காலத்தில் (கி. பி. 1038.) திருவண்ணாமலை, மதுராந்தகவளநாட்டுப் பெண்ணை வடகரைத் திருவண்ணாமலை என்றும், மூன்றாம் குலோத்துங்கன் (கி. பி. 1179.) காலத்தில் இராஜராஜ வளநாட்டு வாணகோப்பாடி பெண்ணை வடகரை அண்ணாநாட்டுத்திருவண்ணாமலை என்றும், மேற்படிசோழனுடைய 27-ம் ஆட்சி ஆண்டில் (கி. பி. 1204) வாணகோப்பாடிப் பெண்ணை வடகரை அண்ணா நாட்டுத் திருவண்ணாமலை என்றும், விஜயநகர இராயர்கள் காலத்தில் ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்துச் செங்குன்றகோட்டத்துப் பெண்ணைவடகரை வாணகோப்பாடி அண்ணாநாட்டுத் தனியூர் திருவண்ணாமலை என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் திருவண்ணாமலையின் உள்ளடங்கிய வளநாட்டுப் பெயர் முதலில் மதுராந்தகவளநாடு என்றிருந்து, பிறகு இராஜ ராஜ வளநாடு என்று மாறி, இறுதியில் ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலம் ஆயிற்றென்றும், இம்மண்டலத்தின் உட்பிரிவாகிய செங்குன்றக் கோட்டத்தினுள் அண்ணாநாட்டுத் தனியூராகக் குறிக்கப்பட்டதென்றும் அறியக்கிடக்கும்.

பல்லவர் காலத்திற்கு முந்திய கல்வெட்டொன்றும் இல்லாமையால், கோயில் செங்கற்சுதை மாடமாக இருந்ததென்றும், மலையின்மேல் அண்ணாமலையார் கோயில்கொண்டிருந்திருக்க வேண்டுமென்றும் யூகிக்கவேண்டியுள்ளது. முதற்பிராகாரத்துச் சுவரில் கங்கைகொண்ட இராஜேந்திரன் கல்வெட்டு (1028) காணப்பெறுவதால், இதற்கு முன்பே கருங்கல் திருப்பணி நடந்திருக்கவேண்டும், முதற்பிராகாரத்து விளங்கும் ஏகாம்பரநாதர் கோயில், சிதம்பரேசர் கோயில் ஆகிய இரண்டின் சுவர்களிலும் கி. பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுச் சாஸனங்கள் காணப்படுகின்றன. கிளிக்கோபுரத்து 33 கல்வெட்டில் பழைமையுடைய வீரராஜேந்திர சோழனது இரண்டாவது ஆட்சியாண்டின் (கி. பி, 1063) முன்பே கருங்கற் திருப்பணியாயிருக்க வேண்டும். திருக்காமக் கோட்டமுடைய உண்ணாமுலைநாச்சியார் கோட்டம் தனியாக 12ம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப்பட்டது. கல்வெட்டுக்களில் திருக்காமக் கோட்டம் எனக் குறிக்கப்பெறும்.

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் எழுந்த கல்வெட்டுக்களில் வீரராகவன் திருமதில், வாணாதிராயன் திருமதில், திருவேகம்பமுடையான் திருமதில் முதலியன குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அம்மையப்பன் சந்நிதிக்கு இடையில் மேற்பக்கத்தில் நங்கையாழ் வீசுவரம் என்னுங் கோயில் பல்லவகுடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு அரசியால் (கி. பி. 1269ல்) எடுப்பிக்கப் பதினாலடிக் கோலால் பதின்மூன்றரைகுழி விற்றுப் பதினாயிரம் பொற்காசு பெற்றுக் கட்டியபகுதி இன்று இல்லை. கிருஷ்ணதேவராயர் (கி. பி. 1516ல்) ஆயிரக்கால் மண்டபத்தையும், எதிரிலுள்ள திருக்குளத்தையும், பதினொரு நிலையிலுள்ள கோபுரத்தையும், வேறுபல திருப்பணிகளையும் அமைத்தமை அறியப்படுகிறது. பல்லவமன்னனான கோப்பெருஞ்சிங்கனும், அவன் மகன் வேணாவுடையானும் செய்த திருப்பணிகள் மிகப்பல. பூஜைக்கும் திருப்பணிக்குமாக "அண்ணாமலைநாதர் தேவதானப்பற்றுக்களும், அண்ணாநாட்டு நாற்பாக்கெல்லைக் குட்பட்ட நன்செய் புன்செய் ஆக உள்ள நிலத்திற்கு ஆயம் பாடி காவலால் வந்த நெல்லும் காசாயமும் மற்றும் எப்பேர்ப்பட்ட பல்லாயங்களும்" இவன் தானமாக ஈந்தான்.

கல்வெட்டுக்களில் காணப்பெறும் கோயில் அதிகாரிகள் ஸ்ரீருத்திரர், ஸ்ரீமாகேசுரர், ஸ்ரீமாகேசுரக் கண்காணி செய்வார்,

தானத்தார், தானபதி மாகேசுரர், தேவகன்மிகள், கோயிற் கணக்கர், ஸ்ரீகாரியஞ்செய்வார் எனப் பலராவர். இவரில் ஸ்ரீமாகேசுரர், தர்மசாசனங்கள் ஒழுங்காக நடைபெறக் காரியம் பார்ப்பவராவர்.

அண்ணுமலைநாதருக்கும் உண்ணுமுலை அம்மைக்கும் பிச்ச தேவர் முதலிய மூர்த்திகட்கும் திருப்பள்ளிஎழுச்சி, சிறுகாலை சந்தி, உச்சிப்போது, இரவை, அர்த்தசாமம் முதலியகாலங்களில் அமுது முதலியவற்றிற்கு நிலம் அளித்தமை அறியலாம். சில சாஸனங்களில் பிரமநாயஞர் பெரியமடத்து முதலியார், வையந் தொழுவார் பெரியமடத்து முதலியார், ஊருக்குப்பெரியமடத்து முதலியார், திருவண்ணுமலை உடையார் திருமுற்றத்தே இராஜேந்திரசோழன்சாலை, காங்கேயன்மடம், அம்மைமடம் முதலியன அறியப்படும் செய்திகள்.

நெய், மிளகு, உப்பு, தயிர், அடைக்காய், வெற்றிலை, சீரகம், வாழைப்பழம், வாழையிலை முதலியன நெல்லளந்து பெறப் பட்டவை. மங்கையர்க்கரசி என்னும் நங்கை தன்னுபரணங்களை விற்ற பொருள்கொண்டும், நெல்லைக்கொண்டும் ஏரிபுதுக்கி உதவினுள் என்ற செய்தி கல்வெட்டால் அறியப்படுகிறது.

12. திருமுதுகுன்றம்

நடுநாட்டுத் தலங்கள் இருபத்திரண்டில் இதுவும் ஒன்று. சுவாமிபெயர் முதுகுன்றநாதர்; பழமலைநாதர். அம்மைபெயர் பெரியநாயகி.

தீர்த்தங்கள் :

நித்யானந்தகூபம், அக்னிதீர்த்தம், சக்கரதீர்த்தம், குபேர தீர்த்தம் என்பன. மணிமுத்தாறு சிறப்புடையது.

தலவிருட்சம் : வன்னிமரம்.

கோயிலின் வடக்குக்கோபுரத்திற்கு நேர்வடக்கேயுள்ள மணிமுத்தாற்றுப் பகுதிக்குப் புண்ணியமடு என்று பெயர். இங்கேதான் இறந்தார்களின் எலும்புகளை இட்டு முழுகுவது

வழக்கம். இங்கே ஆழத்துப்பிள்ளையார் என்பது தலவிநாயகர் திருப்பெயர். முதல் பிராகாரத்திற்குக் கைலாசப் பிராகாரம் என்று பெயர். இந்தப் பிராகாரத்தில் வடமேற்குமூலையில் இருபத்தெட்டு ஆகமக்கோயில் உள்ளது. அம்மை திருமுக மண்டலம் கிழக்குநோக்கியது. அம்மையின் திருநாமம் வட மொழியில் விருத்தாம்பிகை. சுவாமிபெயர் விருத்தகிரீசர். கற்பகமரமே வன்னிமரமாக வந்து பழமலைநாதர் திருக்கோயில் திருப்பணியைச் செய்ததாக வரலாறு. உற்சவமூர்த்திநாமம் பெரியநாயகர். இவர் ஆண்டிற்கு ஒருமுறை மாசிமக விழாவில் 6 ந் திருநாள்மட்டுமே எழுந்தருளிக் காட்சிவழங்குவார். பிரமன் படைப்புக்குமுன் சிவபெருமான் தாமே மலைவடிவாகி நிற்கப் பிரமன் அதனையறியாது, பல மலைகளையும் படைத்து, அவற்றை நிலைபெறுத்த இடமின்றி மயங்கச் சிவபெருமான் தோன்றியருளி தானே பழமலையாதலைத் தெளிவித்தார். ஆதலின் முதுகுன்றம் எனவும், பழமலை எனவும் வழங்குவதாயிற்று.

வழிபட்டவர்கள் :

சுக்கிராசாரியார், யாக்ஞவல்க்கிய முனிவர், சிகண்டி, கோசிகன், விதர்க்கணசெட்டி, விபசித்து முனிவர், அகத்தியர், சுவேதமன்னர், நாதசர்மா, அநவர்த்தினி முதலியோர். சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் திருப்பதிகம்பாடிப் பன்னிராயிரம் பொன் பெற்று அதனை மணிமுத்தாற்றிலிட்டுத் திருவாரூரில் பெற்ற அற்புதம் நிகழ்ந்த இடம். இத்தலத்தில் விழாநிகழ ஏற்பாடுகள் செய்தவர் கச்சிராயமன்னர். துறவுபூண்டு உண்மை ஞானியான கன்னடநாட்டு மன்னர் ஒருவர்க்காக இறைவனே தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்துக்காத்ததாகவும், அம்மை அவருக்குப் பாலளித்துக் குமாரதேவர் எனத் திருநாமம்சூட்டி அழைத்ததாகவும், குமார தேவர்க்காக அம்மை பாலாம்பிகையாகி அமுதுபடைத்ததாகவும் வரலாறு. கி. பி. 11ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த இலிங்காரெட்டியாரும், அவர் மகன் அண்ணாமலைரெட்டியாரும் திருப்பணிசெய்து கி. பி. 1623ல் கும்பாபிஷேகம் செய்தனர்.

கல்வெட்டுக்கள் :

இராஜகேசரிவர்மனான குலோத்துங்கசோழன் காலத்தில் இத்தலம் விருதராஜபயங்கர வளநாட்டு மேற்காநாட்டு இருங் கோளப்பாடியின் ஒருபகுதியான மருவூர்க்கூற்றத்துத் திருமுது

குன்றம் எனக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. சுவாமிபெயர் முதுகுன்றுடைய நாயனார் எனவும், திருமுதுகுன்றத்துடையார் எனவும் வழங்கப்பெறுகின்றது. கோப்பெருஞ்சிங்கன் சுவாமிக்கு ஒரு மாங்காய்மாலையும், விளக்குக்குப் பொன்னும், ஆடுகளும், பசுக்களும் அளித்தான்[1]. இராஜராஜன், பரகேசரிவர்மன், குலோத்துங்கன் இவர்களும் பசுக்களையும், பொன்னையும், நிலத்தையும் அளித்தனர்.

இராஜகேசரிவர்மனான குலோத்துங்கனது காலத்து, ஆளப்பிறந்தான் ஏழிசைமோகனான குலோத்துங்கசோழ காடவராதித்தன் இறைவற்கு ஸ்நபனமண்டபம் கட்டினான்[2]. புக்கண உடையார், ரங்கப்பநாயகர், செவ்வப்பநாயகன் இவர்கள் காலத்திய நிபந்தங்களும் மிகுதியாக உள்ளன. சகம் 1545ல் கச்சிராயன் என்பவன் குகை காவலனுக்கு நான்கு கலம் நெல் கொடுக்க ஏற்பாடுசெய்திருந்தான். ரங்கப்பமாவைராயர் என்பவர் அரியலூர் சந்தைப்பேட்டையில் மூட்டை ஒன்றுக்கு அல்லது ஆள் தூக்கக்கூடிய கைமூட்டை இரண்டுக்கு ஒருகாசு விழுக்காடு வரிவாங்கிக்கொள்ள உரிமைவழங்கியிருக்கிறார். கி. பி. 16ம் நூற்றாண்டினனான செவ்வப்பநாயகன் நான்கு இராசகோபுரங்களையும் கட்டியதாகச்சொல்லுவர். கி. பி. 1602ல் முத்துக்கிருஷ்ணப்பராயர் என்பவர் திருமுதுகுன்றமுடையார்க்குப் பஞ்சாவரணப் பிராகாரம் கட்டிவைத்ததாகத் தெரிகின்றது. அப்பிராகாரம், புறமதிலுக்கு வெளியிலிருந்து முகமதியர் கலகத்தில் இடிந்துபோனதாகக்கூறுவர். தென்னாற்காடு ஜில்லா கலெக்டராக இருந்த ஹைட்துறை கைலாசப்பிராகாரத்திற்குத் தளவரிசை போட்டதால் இன்றும் அது ஹைட் தளவரிசையென வழங்குகின்றது.

---

[1] 134, 135 of 1900. [2] 137 of 1900.

13. விசலூர்

இத்தலம் பண்டாரவாடை திருவிசநல்லூர் என்று வழங்கப் படுகிறது. விசலூர் என்ற பெயரோடு தஞ்சை ஜில்லாவில் வேறு இரண்டு ஊர்களும் உள்ளன. இது திருவிடைமருதூர் ஸ்டேஷனிலிருந்து வடமேற்கே வேப்பத்தூர் மார்க்கத்தில் நான்குமைலில் உள்ளது. சுவாமிபெயர் யோகானந்தீசுவரர். அம்மைபெயர் சாந்தநாயகி. தீர்த்தம் சடாயுதீர்த்தம். இறைவன் புராதனேசுவரர், வில்வாரண்யேசுவரர் எனவும் பெயர் பெறுவர். அம்மை செளந்தரநாயகி எனவும் வழங்கப்படுவர். ஜடாயு வழிபட்டுப் பேரின்பம் எய்திய தலம்.

கல்வெட்டுக்கள் :

அரசியலார் படியெடுத்த கல்வெட்டுக்கள் மொத்தம் 94 உள்ளன. இத்தலம் கி. பி. 985—1013-ல் அரசாண்ட முதல் இராஜகேசரி வர்மன் காலத்து அவனிநாராயண சதுர்வேதி மங்கலத்தைச் சேர்ந்ததென்றும், 1011–1043-ல் அரசாண்ட இராஜேந்திர சோழதேவன் காலத்து வடகரை இராஜேந்திர சிம்ம வளநாட்டு மண்ணிநாட்டுப் பிரம்மதேயமான வேப்பத்தூர் சோழமார்த்தாண்ட சதுர்வேதி மங்கலத்தைச் சேர்ந்தது என்றும் தெரிகிறது. சுவாமிபெயர் சிவயோகநாதர் எனவும் [1], உமாமகேசர்க்கு ஆண்டநாயகர் எனவும் [2] கல்வெட்டுக்கள் பெயர் கூறுகின்றன. இத்தலத்துக் கல்வெட்டுக்களால் குறிக்கப் படுகின்ற சோழமன்னர்கள் பன்னிருவர். பாண்டியர் ஒருவர். விஜயநகர கிருஷ்ணதேவராயர் ஒருவர். இவர்களில் கி. பி. 862 முதல் 894 வரை ஆண்ட பாண்டிய மன்னனாகிய வரகுண பாண்டியனது 38-ம் ஆண்டின் நிகழ்ச்சி ஒன்று குறிக்கப் பெறுவதால் இக்கோயில் அதற்குமுன்பே கற்றிருப்பணியாகச் செய்யப்பெற்றமை தெளிவு. [3]

I பராந்தகன் கி. பி. 907-முதல் 947-வரை ஆட்சி நடத்தியவன். இவனுடைய ஆட்சி 16ம் ஆண்டில் விளக்கீட்டிற்காக ஆடுகள் விடப்பட்டன. பொன்னும் கொடுக்கப்பெற்றன [4], இவன் மதுரைகொண்ட பரகேசரி வர்மன் எனக் குறிக்கப்படுகின்றான்.

---

[1] 338 of 1907. [2] 346 of 1907. [3] 17 of 1907.
[4] 23 of 1907.

பராந்தகன்II காலத்தில் விளக்குக்காகப் பொன்னும் ஆடுகளும், அபிஷேகத் திரவியங்கட்காக நிலமும் அளிக்கப் பெற்றன. செம்பியன் காரைக்காடு உடையானாலும்[1] பராந்தகப் பல்லவராயன் என்பவனாலும் விளக்கிற்காக ஆடுகளும்[2] பணமும் அளிக்கப்பெற்றன. இவன் தருமங்களில் விளக்கிற்காக அளித்தமையே பெரிதும் காணப்படுகின்றன. விசலூர் உடைய நாயனார்க்குத் திருமஞ்சனநீர் காவிரியிலிருந்து கொண்டுவர நிலம்விட்டான். இதில் திருவிசலூர் மகாதேவ பட்டாரகர் என இறைவன் திருநாமம் குறிக்கப்படுகின்றது [3]

முதல் இராஜராஜன் கி. பி. 985 முதல் 1013 வரையில் ஆண்டவன். இவன் காலத்தில் கோவில் விளக்குக்குப் பணம் கொடுக்கப்பட்ட செய்திகள் குறிக்கப்படுகின்றன. கிராமங்களின் நிலவிற்பனைகளும் பொறிக்கப்பெற்றுள்ளன. இவனுடைய அரசி ஒருத்தி பொன்னளித்திருக்கின்றாள்[4]. திருமஞ்சனத்தில் இடப்பெறுகின்ற ஸ்நான திரவியங்களுக்காகவும், பிராமண போஜனத்திற்காகவும் பொன்னளித்திருக்கிறாள். மிகச் சிறப்பாக இவன் ஆட்சி 29ல் அரசன் துலாபாரம் புக்குத் தானம் செய்தான் என்றும், அரசி தந்திசத்தி விடங்கியாரான லோகமாதேவியார் ஹேமகர்ப்பதானம் செய்தாள் என்றும் குறிக்கப்பெறுகின்றன[5]. பிச்சுதேவன் என்னும் அரசகாரியம் பார்ப்பான் கருப்பக்கிருகப்பணிக்காகநிலம்விட்டமைதெரிகிறது.

இராஜேந்திரன். இவன் கி. பி. 1011 முதல் 1043 வரை ஆண்டவன். இவன்காலத்திய கல்வெட்டுக்கள் பதின்மூன்று உள்ளன. அவற்றால், திருவிசலூர் உடைய மகாதேவர்க்குத் தங்கக் கச்சை அளித்ததும், சிதாரிக்காக நறும்புகையிட நிலம் அளித்ததும், விளக்கிடப் பணமும் நிலமும் ஆடுகளும் அளித்ததும் அறிவிக்கப்பெறுகின்றன[6]. அவனுடைய மனைவியான அரசியொருத்தியால் அபிஷேகத்திற்கு வெள்ளிக்கலசம் ஒன்று அளிக்கப்பெற்றது[7]. இவன் தனது மூன்றாவது ஆண்டில் திருவிசலூர் மாதேவர் கோயிலையும், கோபுரத்தையும் திருப்பணி செய்தான். இவன் மனைவியான நக்கன் செம்பியன் மாதேவியாரால் விளக்குக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பெற்றது.

---

[1] *9* of *1907*. [2] *18* of *1907*. [3] *35* of *1907*. [4] *19* of *1907*.
[5] *42* of *1907*. [6] *1, 15, 338, 339* of *1907*. [7] *340* of *1907*.

இவனுக்கு உருத்திரன் அருள்மொழியான பிருதி மகாதேவி என்றொரு மனைவியும் இருந்தனர்[1]. இவனுக்கு அத்தையும், முதல் இராஜராஜன் மூத்த சகோதரியும், பல்லவராயர்வந்தியத் தேவர் மனைவியுமான குந்தவ்வைதேவியார் பழையாறையில் இருக்கும்போது நிலம் அளித்தார் என்ற செய்தியை அறிவிக்கும் கல்வெட்டு சரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்க்குப் பெருவிருந்தாவது[2].

குலோத்துங்கன் III. இவன் கி. பி. 1178 முதல் 1218 வரை யாண்டவன். இவனுடைய ஆட்சி பதினெட்டாம் யாண்டில் நிலவிற்பனையைப்பற்றிக் கூறுகிறது. அதில் வேம்பத்தூர் எதிரிலிச்சோழச் சதுர்வேதி மங்கலமான வேம்பத்தூர் என அழைக்கப்பெறுகின்றது. ஏனைய முதல் மூன்று கல்வெட்டுக்கள் அரசாங்க நில அளவைமுறைகளையும் நிலவிற்பனையையும் அறிவிப்பன.

தென்னண்டைப் பிராகாரத்தில் உள்ள கருப்பக்கிருகத்தின் வடக்குச்சுவரில் அந்த மண்டபத்தைக் கட்டினவனான ஆனந்த சிவன் என்பவனுடைய உருவம் இருக்கிறது. அதில் ஒரு பகுதியைச் சுவர் மறைத்துவிட்டது,

14. திருக்கொடுங்குன்றம்

இது பிரான்மலை என இக்காலத்து வழங்குகின்றது. திருக்கோயில் அடிவாரத்தில் உள்ளது. மகோதர மகரிஷியும், நாகராஜனும் வழிபட்ட தலம். அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்பெற்ற சுப்பிரமணியத் தலமாகும். மலைமேல் வைரவச்சந்நிதி மிக விசேஷம். சுவாமி சந்நிதியில் திருக்கல்யாணக்கோலம் சிறப்பான காட்சி. தேவசபா மண்டபம் என்ற ஒரு மண்டபம் இருக்கின்றது.

இறைவன்பெயர் கொடுங்குன்றீசர். தேவியார் குயிலமுத நாயகி. தேவாரம் 'தேனிற் பொலிமொழியாள்' எனக் குறிப்பிடுகின்றது. இத்தலம் அம்மைநாயக்கனூர் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து வடகிழக்கே 16 மைலில் உள்ளது.

---

[1] 349 of 1907. [2] 350 of 190.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலத்தைப் பற்றியனவாக இருபத்தொரு கல்வெட்டுக்கள் அரசியலாரால் 1903-ம் ஆண்டில் படியெடுக்கப் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் எட்டுக் கல்வெட்டுக்கள் ஆராய்ந்து முடிவுகட்டப் பெற்றன. ஏனையவை அறியப்பெறுதன. நான்கு கல்வெட்டுக்கள் குலசேகர பாண்டியனுடைய ஆட்சி 10, 13-ம் ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்தவை. இவற்றை இங்ஙனம் வரையறுத்து எழுதியவர் ஸெவல்பாதிரியார்.

இத்தலத்தில் சுந்தரபாண்டியன் மண்டபம் (இது கருப்பக் கிருக வாயிலில் உள்ளது.) ஆறுகால் மண்டபம்[1], லக்ஷ்மீ மண்டபம்[2] முதலிய மண்டபங்களும் விசுவநாதர் கோயில்[3], சுப்பிரமணியசுவாமி கோயில்[4] முதலியனவும் கோயிலுக்குள் இருக்கின்றன. பிரான்மலைக் கிராமத்தில் ஸ்ரீ சொக்கநாதர் கோயில் உள்ளது.[5] இறைவன் மங்கைநாதர்[6] எனவும், கொடுங்குன்றமுடைய நாயனூர்[7] எனவும் நல்லமங்கைபாகர் எனவும்[8] குன்றுண்டநாயனூர் எனவும்[9] குறிப்பிடப்பெறுகின்றார்.

பாண்டிய மன்னர்களில் சுந்தரபாண்டியன் I, ஷை II. பராக்ரம பாண்டியன், குலசேகர பாண்டியன், வீரபாண்டியன் இவர்கள் விளக்குக்காகப் பசுக்களும், பொன்னும், சேவார்த்திகட்கு உணவிற்கும், விளக்குத் தண்டு செய்தற்குமாகப் பொன்னும் நிலமும் அளித்த செய்திகளை அறிவிக்கின்றன; பல கட்வெட்டுக்கள். கி. பி. 1251–1264-க்குள் ஆண்ட கோனேரின்மைகண்டான் காலத்தில் துவராபதி வேளார், பிரபாவ புரந்தரன் ஆகிய இருவரும் நிலம் அளித்தனர். இத்தலம் சாளுவ அரசனாகிய இம்மடி நரசிங்கராயர் காலத்தில் பிரான் மலைச்சீமை என்றும், திருமலைநாட்டுப்பகுதியான பிரான்மலை என்றும் குறிக்கப்பெறுகின்றது. திப்பரசரையன் நன்மைக்காகக் கேரளசிங்க வளநாட்டு இப்புலிநாயகர் நிலம் அளித்தார். இங்கு ஒரு வியாபாரிகள் சங்கம் இருந்ததாகவும் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது[8].

---

[1] 144 of 1903, [2] 142 of 1903, [3] 146 of 1903, [4] 152 of 190, [5] 154 of 1903, [6] 138 of 1903, [7] 140 of 1903, [8] 154 of 1903, [9] 202 of 1924.

1924-ம் ஆண்டில் படியெடுக்கப்பெற்ற கல்வெட்டுக்கள் 16. அவற்றுள் ஐந்து, பாண்டியர்கள் காலத்தன. ஏனையவை விசய நகர அரசர்கள் காலத்தன. சடாவர்மன் வீரபாண்டியன் ஆட்சி 9-ம் ஆண்டில், திருஞானம்பெற்ற பிள்ளையார் படிமத்தை எழுந்தருள்வித்துக் கேரளசிங்க வளநாட்டுக் குலசேகரன் பட்டினத்து அருவியூரானான கொடுங்குன்றமுடையான் ஒருவன் பூசைக்கு நிபந்தமும் அளித்தான் [1]. குலசேகர பாண்டியன் காலத்தில் கீழ்வேம்புநாட்டு இராசவல்லிபுரத்துக் கொன்றைசேர் முடியானும், திருநெல்வேலியுடையானும் விளக்குக்கு ஆடுகள் அளித்தனர் [2]. கண்ணமங்கலமான திருவெங்கா உடைய நல்லூர்; அமோகமங்கலமான முதலி நாயகநல்லூர் உடையான் இருவரும் அர்த்தயாம பூசைக்கு நிலம் அளித்தனர். அந்தப் பூசைக்குத் தாழ்வுசெய்யாதான் சந்தியென்று பெயர் [3]. காரைக்குடியான் ஒருவன் மங்கைநாயகர் வசந்த உற்சவத்திற்காக வாணராயநல்லூரை இறையிலிசெய்து அளித்தான் [4]. விஜய நகர அரசர்கள் வேதபாராயணத்திற்காகவும் [5]. உற்சவத்திற்காகவும் [6]. கானூர் முதலிய இடங்களை யளித்தனர்.

15. திருநெய்த்தானம்

இத்தலம் திருவையாற்றிற்கு மேற்கே ஒருமைல் தூரத்தில் உள்ளது. திருவையாற்று சப்தஸ்தான க்ஷேத்திரங்களில் ஏழாவதுதலம். இங்கே கலைமகள் வழிபட்டுப் பேறுபெற்றாள். சுவாமிபெயர் நெய்யாடியப்பர். அம்மைபெயர் பாலாம்பிகை. ‘இளமங்கையம்மை’ எனத் தேவாரம் குறிப்பிடுகின்றது.

தீர்த்தம்: காவிரி. கிழக்குப்பார்த்த சந்நிதி. இப்போது தில்லஸ்தானம் என வழங்குகின்றது. வடமொழியில் கிருதஸ்தானமாயிற்று. இறைவற்குப் பசுநெய் அபிஷேகிப்பது வழக்கம்.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலத்தில் அரசியலார் படிஎடுத்தவண்ணம் 51 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. அவற்றுள் இத்தலம் ராஜாதிராஜன்

---

[1] 208 of 1934, [2] 194 of 1924, [3] 202 of 1924, [4] 203 of 1924, [5] 207 of 1924, [6] 196 of 1924.

காலத்தில் ராஜராஜவளநாட்டுப் பைங்காநாட்டுத் திருநெய்த் தானம் எனக் குறிக்கப்படுகின்றது. இத்தலத்து பராந்தகன் I முதலாக ஐந்து சோழ அரசர்களின் தானங்களைக் குறிக்கும் நிகழ்ச்சிகளும், நந்திவர்மன் தானநிகழ்ச்சிகளும் குறிக்கப்பெறு கின்றன. செம்பியன் ஈக்காட்டு வேளானுன பரிசைகிழான் மறவன்நக்கன் என்பவன் 13 கழஞ்சு பொன்னைக் கோயில் விளக்கிற்காகக் கொடுத்தான்[1]. கூத்தன் அருள்மொழியான வானவன் பேரரையன் நிலத்தை 25 கழஞ்சு பொன்னுக்கு நங்கை வரகுணபெருமானுர் வாங்கி விளக்கிற்காக வைத்தாள்[2]. சாமரகேசரி தெரிஞ்ச கைக்கோளர், விக்ரமசிங்க தெரிஞ்ச கைக்கோளர் இருவராலும் பைங்காநாட்டுக் கீழப்பிலாறு கிராமத்தில் நிலம் அளிக்கப்பெற்றது. முற்கூறிய சாமரகேசரி தெரிஞ்ச கைக்கோளருள் ஒருவனுன மல்லன் ஆரியனுல் நிவந்தம் விடப்பெற்றது. கோயில் காரியத்தலைவனுன காமக் கோடநல்லூர் ஆயனுல் இரு பொன்பட்டங்கள் கடவுளுக்குக் கொடுக்கப்பெற்றன[3]. சோழப் பெருமானடிகளுடைய காமக் கிழத்தியான நங்கை கூத்தப்பெருமானுர் 30 கழஞ்சு பொன்னை விளக்குக்காக வைத்தார். அதனைத் திருநெய்த்தானச் சபையார் சுவாமிக்கு ஸ்நபன மண்டபங்கட்டப் பயன்படுத்தி விட்டனர். அதற்குப் பதிலாகக் கோயில் நிலங்கள் சிலவற்றை ஏற்பாடு செய்தனர். வளவர்கோன் பேரரையன் என்பவனும், செம்பியன் தமிழ வேளான் விக்கணன் மனைவி கடம்பமாதேவியும், தென்னவன் பிரதிமாராசனுன கட்டி ஒற்றியூரான் பராந் தகனும், இளங்கோ வேண்மான் மனைவியான வரகுணப் பெருமானுரும் விளக்கிற்காகப் பொன்னும், நிலமும் அளித்தனர். முண்டங்குடி உடையானுன கண்ணங்குடி நாராயணன் நைவேத்யத்திற்கு நெல்லளித்தான். இது அளித்தகாலம் பராந்தகன் I காலம். மேளக்காரன், தேவதாசி, வாணிகன் இவர்கள் தருமமும் விளங்கின என்பதை மூன்று கல்வெட்டுக் கள் குறிப்பிக்கின்றன[4]. கோப்பரகேசரியான பராந்தகன் I-க்கு மாமியார் முள்ளூர் நங்கையென்று தெரிகிறது[5].

---

[1] 276 of 1911, [2] 277 of 1911, [3] 283 of 1911, [4] 22, 33, 36 of 1895, [5] 45 of 1895.

16. திருப்புள்ளமங்கை

தேவர்கள் அமுதங் கடைந்தபோது உண்டான விடத்தை அமுதுசெய்த இடம் ஆதலின் ஆலந்துறை எனத் திருக்கோயில் வழங்கப்படுகிறது. தலம் திருப்புள்ளமங்கை. இன்று பசுபதி கோயில் எனவும் வேளாளப் பசுபதிகோயில் என அடைமொழி சேர்த்தும் வழங்குகிறது. பிரமன் பூசித்ததலம். புள்ளமங்கை என்பதற்கேற்பக் கோபுரத்தில் கழுகுகள் எப்பொழுதும் வசித்துவருகின்றன. 'பொந்தின் இடை தேனூறிய' என்னும் அருளார் வாக்கிற்கிணையப் பொந்துகளில் எல்லாம் தேனடைகள் காணப்படும். திருச்சக்கரப்பள்ளியின் சப்தஸ்தலங்களில் இதுவும் ஒன்று.

இறைவன் ஆலந்துறைநாதர், இறைவி அல்லியங்கோதை. பசுபதிநாதர் எனவும் வழங்கும். தீர்த்தம் காவிரி. அய்யம் பேட்டை ஸ்டேஷனிலிருந்து மேற்கே இரண்டுமைல் சென்று, வடக்கே கால்மைல்சென்ருல் இத்தலத்தை அடையலாம்.

கல்வெட்டு:

அரசியலாரால் 1921ல் படியெடுக்கப்பட்ட 546 முதல் 559 வரையுள்ள பதின்மூன்று கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன.

17. திருஇடும்பாவனம்

இடும்பன் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலமாதலின் இப்பெயர் பெற்றது. இடும்பனது தலைநகரமாகிய குன்றளூரும் அருகாமையில் இருப்பது அறியத்தக்கது. இங்கு வெண்மைநிறமுடைய 'வெள்ளை விநாயகர்' விசேஷமானது. இறைவரது மணவாளக் கோலம் மூலத்தானத்தின் பின்புறம் அமைந்துள்ளது. அகத்தியர்க்குக் காட்சிகொடுத்த தலம்.

சுவாமிபெயர் சற்குணநாதர்; அம்மைபெயர் மங்களநாயகி. தீர்த்தம் சமூகபுஷ்கரணி இத்தலம் பாண்டிஸ்டேஷனிலிருந்து நான்குகல் தெற்கே சென்ருல், முத்துப்பேட்டை வேதாரணியம்

மட்சாலை சந்திக்குமிடத்திலிருந்து, மேற்கே கால்மைலில் உள்ளது. இத்தலத்தைப் பற்றியதாகக் கல்வெட்டொன்றும் அறியக்கூடவில்லை.

18. திருநின்றியூர்

திருமகள் வழிபட்டு நிலைபேறு எய்திய தலம். சோழன் ஒருவன் திருவிளக்கிட்டுத் தினந்தோறும் வழிபட்டுவந்தான். அவன்கொண்டுவந்த திரி ஒருநாள் நின்றுவிடவே, சிவலிங்கத்தினின்றும் ஒரு சோதி தோன்றி, அவன் வழிபாட்டிற்கு இடையூறுண்டாகாமல் உதவியது. அதனால் திரிநின்றவூர் ஆயிற்று. அது இப்போது திருநின்றவூர் என வழங்குகின்றது என்பது செவிவழிச்செய்தி. பரசுராமன் நின்றியூரை இறைவற்கும், பக்கத்திலுள்ள 360 வேலி நிலத்தை வேதியர்கட்கும் அளித்து வழிபட்டான் என்பது புராணவரலாறு. இதனையே சுந்தரர் தேவாரம் தக்கேசி மூன்றும்பாடல் குறிப்பிடுகிறது. அடுத்த பாடலில், பசு பால்சொரிந்து அபிஷேகித்துவந்ததாகவும் ஒரு வரலாறு குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. இது மாயூரமிருந்து சீகாழி செல்லும் கற்பாதையில் சுமார் ஆறுமைல் தூரத்தில் உள்ளது

சுவாமிபெயர் லக்ஷ்மிபுரீசுவரர்; மகாலட்சுமிநாதர். அம்மை பெயர் உலகநாயகி. தீர்த்தம் நீலதீர்த்தம். (இது அபிதான சிந்தாமணி கூற்று) மகாலக்ஷ்மிதீர்த்தம் எனவும் வழங்கும்.

கல்வெட்டு:

இத்தலத்தைப்பற்றிய கல்வெட்டு ஒன்றே உள்ளது. 1921ம் ஆண்டில் படியெடுக்கப்பெற்றுள்ளது. திரிபுவன சக்ரவர்த்தி இராஜராஜதேவர்க்கு ஆண்டு 15வது கும்பரவி அட்டமி ஞாயிறு மூலநக்ஷத்திரம் என்று தொடங்குகிறது.[1]

19. திருச்சிவபுரம்

தனபதி அரசன் தன் சாபவிமோசனத்திற்காக ஒரு பிராமணக் குழந்தையை வாங்கித் தந்தையும் தாயும் பிடிக்கச் சோமவார சிவராத்திரியில் அறுத்து அபிஷேகிக்க, அம்பாள்

[1] 538 of 1921. மீனரவி என்றும் பாடம் உண்டு.

வெளிப்பட்டு, அந்தக்குழந்தைக்கு அநுக்கிரகித்தார் என்பது செவிவழிச் செய்தியான வரலாறு. வெள்ளைப்பன்றியாகி திருமால் வழிபாடுசெய்த தலம். சுவாமிபெயர் சிவபுரநாதர். அம்மைபெயர் சிங்காரவல்லி. தீர்த்தம் சந்திரபுஷ்கரணி. கார்த்திகைச் சோமவாரங்களில் தீர்த்த விசேஷம். கடைசி சோமவாரத்தில் உற்சவம். அரசியலார் 1927 ல் படியெடுத்த 272 முதல் 282 எண் உள்ள 10 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன.

20. திருமறைக்காடு

இத்தலம் இன்று வேதாரண்யம் என வழங்குகின்றது. வேதங்கள் வழிபட்டமையால் இப்பெயர் பெற்றது. ஆதிராமர் இங்குவந்து, அணைகட்டி, இலங்கைசென்று, இராவணவதஞ் செய்தனர். பின்னர் அப்பழிநீங்கப் பூசித்தார். ஆதலால் ஆதிசேது எனவும் வழங்கும். பிரமதேவர் பூசித்து இறைவன் வாயிலாகவே வேதோபதேசம் பெற்றுச் சிருட்டித்தொழில் கைவரப்பெற்றனர். விஸ்வாமித்திரர் பூசைசெய்து பிரமருஷி யாயினர். பிந்திய இராமர் பூசித்து வீரகத்திதோஷம் நீங்கப் பெற்றார். தென்திசையைச் சமப்படுத்த இறைவன் ஆணையால் வந்த அகத்தியமுனிவர்க்கு, இறைவன் மணவாளத் திருக்கோலங் காட்டிய தலம். சுவாமிக்குப் பின்புறம் கருப்பக்கிருகத்துள் ளேயே மணவாளப்பெருமான் திருவுருவம் இருக்கிறது. நெய் யுண்ணவந்த எலி, அபுத்தி பூர்வமாகவே திரியைத்தூண்ட, அதனால் மறுபிறப்பில் அவ் எலி மாவலிச்சக்ரவர்த்தியாகிப் பேறுபெற்ற தலம். இதனைத் திருக்குறுக்கைத் தேவாரத்து அப்பர் சுவாமிகள் "திருமறைக் காடுதன்னில்" என்னும் திருப் பாடலில் விளக்கியிருக்கிறார்கள்.

மூர்த்திகள் :

இறைவன்பெயர் வேதாரண்யேசுவரர்; தேவாரம் 'மறைக் காட்டுறையும் மணாளன்' எனக் குறிக்கின்றது. அம்மைபெயர் யாழைப்பழித்த மொழியம்மை; வீணாகானவிதூஷணி எனவும் வழங்குவர். தலவிருட்சம் வன்னி. சப்தவிடங்கத் தலங்களுள் ஒன்றாதலின் தியாகேசமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கின்றார். அவர் பெயர் புவனிவிடங்கர். நடனம் ஹம்ச நடனம்.

தீர்த்தம் :

மணிகர்ணிகை, வேதபூஷண தீர்த்தம், வேதாமிருதம் (கடல்) முதலியன.

சம்பந்தசுவாமிகளும், அப்பமூர்த்திகளும் இத்தலத்திற்குத் தரிசனத்திற்காக எழுந்தருளியபோது, வேதங்கள் பூசித்த காலத்து அவை அடைத்த நேர்க்கதவம் திறக்கப்படாமலே வழக்காறற்றிருக்க, அப்பர் திறக்கவும், சம்பந்தர் அடைக்கவும் பாடி அற்புதம் நிகழ்த்திய தலம். சுந்தரமூர்த்திகள் சேரமான் பெருமாளோடு எழுந்தருளி வழிபட்டதலம். இங்கு, கோடி தீர்த்தம், ஆதிசேது மிக விசேடமானது. உருத்திரகோடி என்னும் இடத்திலும் கடலாடுவதுவழக்கம். அது புதை சேற்றுக் கடலாதலின் மிக எச்சரிக்கையாக இருத்தல்வேண்டும். அழகான கோடியக்காடு உண்டு. கோடிக் குழகர்கோயில் விசேடம்.

தலவிநாயகர் சிந்தாமணி விநாயகர். இராவணன் வழிபட்ட விநாயகர் வீரஹத்தி விநாயகர். துர்க்கை சந்நிதி விசேடமானது. வேதாரண்யம் விளக்கழகு என்று ஒரு பழமொழி இத்தலத்தைப் பற்றி வழங்கிவருகிறது. அதனாலே பராந்தகச்சோழர் முதலிய பலர் விளக்குத் தருமமே செய்திருக்கிறார்கள்போலும்.

இத்தலம் திருத்தருப்பூண்டியிலிருந்து பிரியும் வேதாரண்யம் தொடர்ச்சியில் இருக்கிறது.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலத்திலுள்ள கல்வெட்டுக்களை அரசியலார் கி. பி. 1904ம் ஆண்டில் படியெடுத்திருக்கின்றார்கள். மொத்தம் 89 கல்வெட்டுக்களும், ஒரு செப்புப்பட்டயமும் இருக்கின்றன. அவற்றுள் சோழமன்னர்கள் காலத்தன எண்பத்திரண்டு. ஏனையவற்றுள் ஒன்று தஞ்சை துளஸாமகாராஜாவின் மகனை பிரதாபசிம்ம மகாராஜாவினது. மற்றவை இரண்டும் விஜயநகர அரசன் பிரபுடதேவ மகாராய, தேவமகாராயர் என்பவர்களுடையன. ஒன்று இன்னரது என்று அறியப்பெறாத செப்புப் பட்டயம். சோழர்காலத்துக் கல்வெட்டுக்கள் முதற்பராந்தகன் முதல் குலோத்துங்கன் III வரை உள்ளன. அவற்றுள் முதற்

பராந்தகன்செய்த விளக்கீடுகள்பற்றிய தருமம் 38 கல்வெட்டுக்களால் அறிவிக்கப்பெறுகின்றன.

இத்தலம் உம்பளநாட்டுக் குன்னூர்நாட்டுத் திருமறைக்காடு எனக் குறிக்கப்பெறுகின்றது [1]. முதற் பராந்தக சோழன் காலத்துக் கல்வெட்டுக்கள் அனைத்தும் அவனுடைய ஆட்சி 5ம் ஆண்டுமுதல் 34-ம் ஆண்டுவரை ஆண்டுகள்தோறும் விளக்குவைக்க ஆடுகளும், நிலமும், பொன்னும் அளித்தமையை அறிவிக்கின்றன [2]. இராஜராஜதேவனும், பரகேசரி இராஜராஜனும், குலோத்துங்கன் I குலோத்துங்கன் III இவர்களும் விளக்குக்கு நிலமும் ஆடுகளும் அளித்திருக்கின்றனர். இராஜேந்திரன் III காலத்தில் ஆட்சி 16-ம் ஆண்டில் நிலம்விட்ட செய்தி அறியப்பெறுகின்றது [3]. இராஜராஜன் III காலத்தில் சிங்களதண்டநாயகனால் கோடிக்குழகர்கோயில் சீரணோத்தாரணம் செய்விக்கப்பெற்றது [4]. கி. பி. 1496-ல் அர்ச்சகருக்குச் சில உரிமைகள் வழங்கப்பெற்றன என்று செப்புப்பட்டயம் கூறுகிறது.

21. திருக்கோலக்கா

இத்தலம் திருத்தாளமுடையார்கோயில் என வழங்குகிறது. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருமுலைப்பால் உண்டருளிய மறுநாள், இத்தலத்திற்கு எழுந்தருளிக் கையினால் தாளம் இட்டுப் பாடினர். அப்போது இறைவன் திருவருளால் திருவைந்தெழுத்து எழுதப்பெற்ற பொற்றாளம் இவர் கைவந்தருளப் பெற்றது. சுவாமிபெயர் சப்தபுரீசுவரர். அம்மை பெயர் ஓசைகொடுத்தநாயகி. கிழக்குப்பார்த்த சந்நிதி. கோயில் வாயிலில் அழகான தீர்த்தம் இருக்கிறது. சீகாழி திருமுலைப்பால் அன்று மாலை சம்பந்தசுவாமி இங்கு எழுந்தருளுவர்.

இத்தலம் சீகாழி ரயில்வேஸ்டேஷனுக்கு அருகில் $\frac{1}{4}$ மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது.

---

[1] 415 of 1904. [2] 433 to 436, 444 to 459. 463 to 469, 478 to 488 of 1904. [3] 460 of 1904. [4] 501 of 1904.

22. திருச்செம்பொன்பள்ளி

இத்தலம் செம்பொனூர்கோயில் என இக்காலத்து வழங்கப் பெறுகின்றது. இந்திரன் விருத்திராசுரனைக் கொல்வதன் பொருட்டுப் பூசித்து வழிபட்டான். அதனால் இந்திரபுரி எனவும் வழங்கப்பெறும். முருகப்பெருமான் தாரகாசுரவதத்தின் பொருட்டுப் பூசித்தமையின் ஸ்கந்தபுரி எனவும் வழங்கும். அகஸ்தியர் வழிபட்டுப் புருஷார்த்தங்களைப்பெற்றார். பிரமன் பூசித்துப் படைப்புத்தொழில் கைவரப்பெற்றான். இரதி பூசித்துத் தன் பதியாகிய காமனையடைந்தாள். நாககன்னியர்கள் வழிபட்டு நல்ல கணவரை அடைந்தனர். இந்திரன், தக்ஷன் யாகத்தில் கலந்துகொண்ட குற்றத்திற்குப் பரிகாரந்தந்தருளிய தலமும் இதுவே. வசிஷ்டர், திக்பாலகர்கள், காவிரி, சமுத்திரம் முதலியவர்களும் பூசித்துப் பேறுபெற்றனர். வீரபத்ரர் தக்ஷ யாகத்திற்காக அவதரித்த தலமும் இதுதான். இத்தலத்திற்கு அருகாமையில் ஓடும் காவிரியில் இட்ட எலும்புகள் பூமரங்களாய் இறைவனுக்குச் சாத்தப் பயன்பெறும்.

சுவாமிபெயர் சுவர்ணபுரீசுவரர். அம்மைபெயர் சுகந்தவன நாயகி; மருவார்குழலி. தலவிருட்சம் வன்னி. தீர்த்தம் இந்திர தீர்த்தம், காவிரி முதலியன. கிழக்குப்பார்த்த சந்நிதி. அம்மை தென்பக்கத்தில் மேற்குமுகமாக எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

இத்தலம் மாயூரம் தரங்கம்பாடி கிளைப்பாதையில் உள்ளது. இது ஒரு ஸ்டேஷன்.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலத்தைப்பற்றியனவாக 6 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. அவை 1925 ல் படியெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இராஜாதிராஜன் ஆட்சி ஐந்தாமாண்டில் திருவாலங்காடுடையார்க்கு விளநகரான நித்தவிநோத சதுர்வேதிமங்கலத்து விளநாட்டுச்சபையார் நிலம் விட்ட செய்தியை அறிவிப்பது. அதேயாண்டில் இராஜாதி ராஜ வளநாட்டு திருஇந்தளூர் நாட்டு மணற்குடியான உத்தம சோழ சதுர்வேதிமங்கலத்துச் சபையார், செயங்கொண்டசோழ மண்டலத்து ஆக்கூர்நாட்டு ஆக்கூரான இராஜேந்திரசிம்ம சதுர்வேதிமங்கலத்து மேல்பாதி அபிமானநல்லூரில் அரசற்கு,

நன்றாக, வழிபடவருவார்க்கு உணவிற்காக நிலம் வழங்கப்பெற்றுள்ளது [1]. மூன்றாங்குலோத்துங்கன் காலத்து இராசேந்திர சிம்ம நாடாகிய ஆக்கூரில் தூண்டாவிளக்கெரிக்க நாற்பது பொற்காசுக்கு நிலம் வாங்கி உழவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. 6-ம் ஆண்டில் அரசியலில் சிறந்த செய்தி ஒன்று அறிவிக்கப்படுகிறது. சிங்களவர்களைத் துணைக்கொண்டு பாண்டியர்கள் படையெடுத்துவந்த படையேறு கலகத்தில் செம்பொன்னார் கோயிலிலுள்ள தேவடியாரும் கோயில் நியாயத்தாருமாகச் சேர்ந்து எல்லாத் திருவுருவங்களையும் திருவிடைக்கழி இளையபிள்ளையார் கோயிலில் கொண்டுபோய்வைத்துப் பாதுகாத்தனர். மேலும் அவ்வாண்டில் பெரிய புயற்காற்றடித்திருக்கின்றது. அதனால் தப்பாதவேதியன் திருவாசல் வடக்குச்சுவரும் தேரடி இரண்டும் வீழ்ந்தன [2]. இன்னார் என்று அறியப்படாத இராசகேசரி வர்மன் ஆறும் ஆண்டில் பூசைக்கும் பணிக்குமாகத் தலைச்செங்காட்டுச் சபையார் ஒருவனிடமிருந்து நிலம் வாங்கி அரசற்கு நன்றாக அளித்தனர். இதில் இராசசுந்தரான்வீதி என்ற ஒரு தெருப்பெயர் குறிப்பிடப்படுகின்றது [3]. சரபோஜிராசா கலி 4821-ல் செம்பொன்னுதர் கோயிலுக்குத் தலைச்சங்காடு சபையார் கிராமங்களின் நன்மைக்காக ஆண்டுக்கு ஒருமுறை வரியோடுகூட தறிகளின் உற்பத்தியளவையொட்டி ஆயம் வசூலித்துக்கொள்ளவும் காவேரிப்பட்டினம் அய்யாவையனும் தாண்டவராய முதலியாரும் வசூலிப்பாளராயிருக்கவும் ஆணை தரப்பட்டுள்ளது [4].

23. திருப்புத்தூர்

இத்தலம் திருப்புத்தூர் எனவும், கோயில் திருத்தளி எனவும் வழங்கும். அப்பர் சுவாமிகள் 'திருப்புத்தூரில் திருத்தளியான் காண்' என அறிவிப்பார்கள். உமாதேவியும், இலக்குமியும் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம். இறைவன் அம்மை சந்நிதிகளுக்கு இடையில் பைரவர் சந்நிதி இருக்கிறது. பைரவர் சிறப்புடையவர். ஆனந்தக்கூத்தப் பெருமான், சிவகாமியம்மை

---

[1] 172, 173 of 1925, [2] 170, 171 of 1925, [3] 174 of 1925, [4] 175 of 1925.

திருவுருவங்கள் கற்சிலையாலான கண்கவரும் வனப்பின. விஷ்ணுவுக்கும் சந்நிதி உண்டு.

சுவாமி பெயர் புத்தூரீசர்; ஸ்ரீதளிநாதர். அம்மை சிவகாமி அம்மையார். தீர்த்தம் திருத்தளித் தீர்த்தம், சிவகங்கை முதலியன. தலவிருட்சம் கொன்றை. இத்தலம் பிரான்மலையி லிருந்து தென்கிழக்கே 15 மைல் தூரத்திலுள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள் :

அரசியலாரால் 1908ம் ஆண்டில் படியெடுக்கப்பெற்ற கல்வெட்டுக்கள் 51 உள்ளன.

இறைவன் திருப்பெயர் திருக்கற்றளிப்பட்டாரர்;[1] ஸ்ரீதளி பரமேஸ்வரர்,[2] திருத்தளி உடைய பரமேஸ்வரர். திருத்தளி ஆண்ட நாயனார்[3] என வழங்கப்பெறுகின்றார். அம்மை திருக்காமக் கோட்டமுடைய நாச்சியார்[4] திருப்பள்ளியறை நாச்சியார் எனவும் வழங்கப்படுகின்றார். இவர்களேயன்றிக் கோயிலுக்குள்ளே கைலாசமுடைய நாயனார்[5] அகஸ்தீஸ்வரம் உடையார்[6] கோயில்களும் இருந்தனவாக அறியப்படுகின்றன. பைரவர் கோயில் மிகப் பிரசித்தமானது[7].

விஜயநகரத்தை அரசாண்ட வீரப்பிரதாப அச்சுததேவ மகாராயர் நன்மைக்காகப் பெரியராமப்ப நாயக்கரால் பைரவருக்கு நிலம் அளிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இதைப்பற்றிய குறிப்புக்கள் விஜயநகர அரசர்கள் கல்வெட்டுக்களில் இதற்கு முந்தியதில் இல்லை.

கைலாசமுடைய நாயனார் கோயில் தேவரடியாளான ஒருத்தி திருநாவுக்கரசு நாயனார் படிவத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்யவும், நைவேத்தியத்திற்காகவும் பொன் அளித்த செய்தியைத் திரிபுவன சக்கரவர்த்தி விக்கிரமபாண்டியன் 12-ம் ஆட்சியாண்டு கல்வெட்டொன்று காட்டுகின்றது.[8] கோவில் அடியாளுக்கிருந்த அடியார் பக்தி என்னே! திருஞானசம்பந்தர்

---

[1] *90* of *1908*, [2] *93* of *1908*, [3] *99* of *1908*, [4] *123* of *1908*, [5] *114* of *1908*, [6] *130* of *1908*, [7] *121* of *1908*, [8] *117* of *1908*.

திருமடமும் [1] திருத்தொண்டத்தொகைத் திருமடமும் [2] சைவமடம் ஒன்றும் இருந்தன. இவற்றுள் திருஞானசம்பந்தர் திருமடத்தில் ஸ்ரீகண்ட சிவாசாரியர் இருந்ததாகவும் சோழ தேசத்தில் இருந்த நிலத்தைவிற்று அவர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட தென்றும் அதே கல்வெட்டு அறிவிக்கின்றது. இக்கல்வெட்டு மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் I (கி. பி. 1214-35) காலத்தது.

இவையன்றிக் கிராம தேவதைகளாக அங்காளம்மன் கோயில் [3], நின்ற நாராயணப்பெருமாள்கோயில் [4] இவைகளும் திருப்புத்தூர் கிராமங்களில் இருந்தனவாகக் குறிக்கப்படு கின்றன. பெருமாள்கோயில், திருத்தளிஉடையார்கோயிலிலேயே இருந்ததாகக் குறிக்கப்படாமை ஊன்றி அறிதற்குரியது.

இத்தலத்து நிகழ்ச்சிகள் யாவும் பாண்டியர் காலத்துக் கல்வெட்டுக்களாகவே பெரும்பாலும் அமைந்திருக்கின்றன. ஸ்ரீவல்லபபாண்டியன் காலத்தில் ராஜேந்திரசோழ கேரளனை நிச்சலராஜனால் கேரளசிங்க வளநாட்டில் விளக்கிற்காக 50 ஆடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. [5] அரசனாலேயே 25 பசுக் களும் ஒரு காளையும் ஒரு விளக்கிற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக் கின்றன. [6] சோழ தேசத்தில் கயாமாணிக்க வளநாட்டு மருகல் நாட்டுப் புத்தனூரில் வசித்த ஒருவர் 25 பசுக்களையும் ஒரு காளையையும் விளக்கிற்காகக் கொடுத்தார் [7]. காளிங்கராயன் வேண்டுகோளுக்காக இரண்டு கிராமங்கள் அளிக்கப்பட்டன. உலகமுழுதுடையாள் என்னும் அரசியால் மடப்பள்ளி திருப்பணிசெய்யப்பட்டது. [8]

பராக்கிரம பாண்டியன்:

இவன் காலத்திய கல்வெட்டுக்கள் 4 உள்ளன. அவற்றுள் இவன் ஆட்சிப் பதினேராம் ஆண்டில் புறமலைநாட்டுப் பொன் னமராவதியான ராஜேந்திரசோழ நிஷதராயன் என்பவனால் திருத்தளி உடையார் கோயில் உற்சவத்திற்காக நெல்

---

[1] *129* of *1908*, [2] *116* of *1908*, [3] *138* of *1908*, [4] 140 of 1908, [5] *93* of *1908*, [6] *108* of *1908*, [7] *109* of *1908*, [8] 115 of 1908.

அளிக்கப்பட்டது.[1] திருப்புத்தூர்ச் சபையார்கூடி நரலோக வீரன் சந்தி என்னும் விழாவிற்காக நிலம்விற்றுக் கொடுத்த வரலாறு அறிவிக்கப்படுகிறது[2]. ஓர் அந்தணனால் திருப் பள்ளி அறை நாச்சியார் நிவேதனத்திற்காகப் பொன் அளிக் கப்பட்டது. உய்யவந்தான் கண்டிதேவனை காங்கேயன் என்பவனால் கோயிலுக்கு அளிக்கப்பட்ட சாசனங்கள் பட்டிய லாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

குலசேகர பாண்டியன் :

நியமம் என்னும் ஊரான் ஒருவனால் விளக்குத்தண்டுக் காகப் பொன்னும், தேனாற்றுப்பாசன வசதியும்செய்து கொடுக் கப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது. அதிசயப் பாண்டியநல்லூரான குட்டக்குடியில் கண்டன் உய்யவந்தானை காங்கேயனால் திருப் பதியம் விண்ணப்பிப்பார்க்கு இறையிலியாக அளிக்கப்பட்டது. இந்த நிலம், வீரகுணப் பெருமாள் என்பவரால் திருப்புத்தூர் திருத்தளியிலுள்ள கூத்தாடு தேவரான நடராஜ தேவருக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. அதே கோயிலிலுள்ள சைவமடம் ஒன்றிற்குத் திருவாலந்துறை உடையானை திருக்கொடுங் குன்ற முடையான் நிஷதராஜனால் சில வரிகள் வசூலித்துக் கொள்ள உரிமை அளிக்கப்பட்டது. திருப்புத்தூர் மூலபரிஷத் என்னும் சபையார் மதுரைசென்று கோயில் நிலங்களுக்கு வரிகட்டி வரவேண்டியதற்காக வழிப்பயணச்செலவான ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைத் தள்ளுபடிசெய்து கொடுத்திருக் கிறான்.

கைலாசமலைநாதர் கோயில் திருவிழாவிற்காகச் சம்வத்சர வாரியமாக வரி தள்ளுபடி செய்யப்பட்டமை குறிக்கப்பட் டுள்ளது. தயாபஞ்சகம் என்றழைக்கப்படும் மண்டபத்தில் மூலச்சபையார் கூடிச் சில கொடுக்கல் வாங்கல்கள் செய்த செய்தியும், திருத்தொண்டத் தொகையான் திருமடமும் குறிக் கப்படுகின்றன. சோழபாண்டிய வளநாட்டு குலசேகரநாட்டுப் பிராமணி ஒருவனால் கோயிலில் நான்கில் முன்றுபங்கு விளக்கு களைப்போட பொன் வழங்கப்பட்டது. கண்டிய தேவரால் திருக்காமக் கோட்டமுடைய நாச்சியாரை மருந்து சாத்திப்

---

[1] 94 of 1908, [2] 98 of 1908.

பிரதிஷ்டைசெய்யத் தம்முடைய நிலக்குடிவார உரிமை விற்றுக் கொடுக்கப்பட்ட செய்தி அறியப்படுகிறது.[1] கோயில் கணக்கர்களால் தவறிழைக்கப்பட்ட கோயில் நிலங்களைத் திரும்பவும் அளந்துகட்டி மீண்டும் கோயிலுக்கே உரிமையாக்கியதாக இவனுடைய 23-ம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு அறிவிக்கிறது. தேவரகண்டன் மனைவியான அவனிமுழுதுடையாளால் திருமஞ்சன தீர்த்தத்திற்காக நான்கு தண்ணீர்ப் பானைகள் அளிக்கப்பட்டன.

மாறன்சடையன் :

இவன் காலத்தில் 40 கழஞ்சு பொன் அளிக்கப்பட்ட செய்தி அறிவிக்கப்படுகிறது[2]. நாகராஜதேவன் I (கி. பி. 9851-1013) திருப்புத்தூர் சபையார் உறங்காப்புளி அடியில்கூடி ஏதோ தீர்மானித்ததாகத் தெரிகிறது. சிதிலமாதலின் முழுவரலாற்றுக் குறிப்பும் தெரியவில்லை[3].

வீரபாண்டியன் :

திருத்தொண்டத் தொகைத் திருமடத்திற்குத் திருப்புத்தூர்ச் சபையார்கூடி இறையிலிசெய்ததை அறிவிக்கிறது. தயாபஞ்சகம் என்னும் மண்டபத்தைத் திருப்பணிசெய்த வரலாறும் குறிக்கப்படுகிறது. தேனுற்றுப் பாசனமான கொறைக்குடியான் அவையன் பெரிய நாயனுரான விசயாலய தேவனுல், யவனர்கள் ஆக்கிரமித்த கோயிலைவென்று திரும்பவும் பெற்றுப் புனிதப்படுத்தப்பட்டது. இது நடைபெற்ற நாள் 2–8–1339 திங்கட்கிழமை என்று எபிகிராபிகா இண்டிகா பகுதி 11. பக் 138 கூறுகிறது 2–12–1339-ல் அவையன் சொரக்குடி மாளவச்சக்ரவர்த்தியினுல் பாடிக்காவல் உரிமைகள் விற்கப்பட்டன. சில கோயில் நிலங்கள் அர்ச்சகருக்கு மான்யமாக அளிக்கப்பட்டன[4].

விஜயநகர அரசரான கிருஷ்ணப்பதேவமகாராஜன் காலத்து சகம் 1432-ல் பாண்டி மண்டலத்து கேரளசிங்க வளநாட்டுக்

---

[1] 123 of 1908, [2] 90 of 1908, [3] 105 of 1908, [4] 128 of 1908.

கிராமங்களான நாரணமங்கலம், காரையூர் என்ற இரண்டையும் நரசிம்மராய செல்லப்பரது சந்திக்காகக் கோயிலுக்கு அளித்தான். அவை இரண்டும் இப்பொழுது செல்லப்பாடபுரம் என்று வழங்கப்படுகின்றன. அச்சுததேவ மகாராயர் காலத்தில் அருவியூர் நகரமான குலசேகரப்பட்டினத்தான் ஒருவனுல் விளக்கிற்காக நிலம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது [1]. வயிரவருக்குப் பெரிய ராமப்பநாயகருக்கு நன்மை உண்டாக நிலம் அளிக்கப்பட்டது. கிருஷ்ணராயர் காலத்து வீரநரசிம்மராய நாயக்கரான செல்லப்பர் நன்மைக்காகத் திருப்புத்தூர் உடையான் சிங்கம நாயக்கனுல் நிலம் வழங்கப்பட்டது [2]. நாகமநாயக்கர் மகனுன விசுவநாதநாயக்கர் நன்மைக்காக ஒரு கிராமம் (வரகுண புத்தூர்) வழங்கப்பட்டது. இவையன்றி நின்ற நாராயண பெருமாள் கோயிலுக்கும் அங்காளம்மன் கோயிலுக்கும் நிபந்தங்கள் அளிக்கப்பட்டிருப்பதை அறிவிப்பன மூன்று கல்வெட்டுக்கள். இங்ஙனம் திருப்புத்தூர்க்கோயில் பல பாண்டிய மன்னர்களுடைய சமய உணர்ச்சிக்கு அரணுக இருந்தமை அறிந்து இன்புறுதற்குரியது.

24. திருப்புன்கூர்

இது புன்கமரத்தைத் தலவிருட்சமாகக்கொண்டதாகலின் திருப்புன்கூர் எனப்படுவதாயிற்று. வடமொழியில் காஞ்சாரண்யம் என வழங்கும். இத்தலத்திற்குப் பக்கத்திலுள்ள ஆதனூரில் அவதரித்த திருநாளைப்போவார் என்னும் நந்தனுர் பக்திக்காக நந்தியை விலகும்படிச்செய்த தலம். இவர் வெட்டிய திருக்குளம் ஒன்றும் இருக்கின்றது. இதற்கு வடக்கே உள்ள திருப்பெருமங்கலத்தில் வசித்த ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனுர் திருக்கோயிலைப் புதுக்கிப் பல திருப்பணிகளைச் செய்திருக்கிருர். கலிக்காமர் வேண்டுகோளுக்காக இறைவன் 12வேலி நிலங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மழைபெய்வித்து உலகை உய்வித்தார். இதனைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தம்பதிகத்து "வையகம் முற்றும் மாமழை" என்ற பாடலால் குறிப்பிடுகின்றுர்கள்; இச்செய்தி கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தத்திலும் கூறப்படுகிறது.

---

[1] 112 of 1908, [2] 91 of 1908.

இறைவன்பெயர் சிவலோகநாதர்; இறைவிபெயர் சொக்கநாயகி; தீர்த்தம் கணபதிதீர்த்தம்; விருட்சம் புன்கமரம். இத்தலம் வைத்தீஸ்வரன்கோயிலிலிருந்து மேற்கே 1¾ மைலில் உள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள் :

411 முதல் 415 வரையிலுள்ள ஐந்து கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. 1918-ல் படியெடுக்கப்பட்டன. இறைவன் சிவலோகமுடையநாதர் என்று வழங்கப்படுகின்றார் [1]. இராசராசன் ஆட்சி 11 ம் ஆண்டில் சிவலோகமுடையார் கோயிலிலேயே வடக்கு இரண்டாம் பிராகாரத்து விக்கிரம சோழீச்சுரமுடைய நாயனார் கோயிலைக்கட்ட விக்கிரம சோழனை வயநாட்டரையன் மருதூர் உடையான் நிலமளித்து இருக்கிறான் [2]. கோப்பெருஞ்சிங்கன் 2 ம் ஆண்டில் இத்தலம் இராசாதிராச வளநாட்டு திருவாலிநாட்டுத் திருப்புன்கூர் எனக் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. பாண்டிய குலாசனி வளநாட்டுக் கிழையூர்நாட்டுக் குறிச்சியான் ஒருவன் சிவலோகமுடைய மாதேவர் திருமஞ்சனத்திற்கும் திருமாலைக்குமாக நிலமளித்திருக்கிறார் [3]. ஏனைய கல்வெட்டுக்கள் விளக்கிற்காக நிலமளித்த செய்தியை அறிவிப்பன.

25. திருச்சோற்றுத்துறை

அருளாளர் என்னும் அந்தண அன்பர்க்கு அட்சயபாத்திரம் அளித்துப் பஞ்சகாலத்தில் அடியார்களுக்கு அன்னமிட்டுக் காத்த தலம். கௌதம முனிவர் தவஞ்செய்து முத்திபெற்றமையால் கௌதமாஸ்ரமம் என்று வழங்கப்படும். இந்திரன், சூரியன் முதலியோர்கள் வழிபட்டு உய்ந்தனர். சூரியன் வழிபட்ட செய்தியை "செங்கதிரோன் வணங்கும் திருச்சோற்றுத்துறை நாதன்" என்னும் நேரிசையால் அறியலாம். திருவையாற்று சப்தஸ்தான ஸ்தலங்களில் ஒன்று. இறைவன்பெயர் தொலையாச் செல்வர். இறைவியின்பெயர் ஒப்பிலாம்பிகை. வடமொழியில்

[1] 411 of 1918, [2] 412 of 1918, [3] 411 of 1918.

ஓதவனேஸ்வரர், அன்னபூரணி எனவும் வழங்கப்படும். தீர்த்தம் காவிரி. இத்தலம் தஞ்சாவூரிலிருந்து திருவையாற்றுக்குப் போகும்வழியில், திருக்கண்டியூரிலிருந்து 1½மைல் தென்கிழக்கில் இருக்கிறது.

கல்வெட்டு :

இத்தலத்தைப்பற்றியதாக அரசியலார் படி எடுத்த கல்வெட்டுக்கள் 12-ம்; M. S. S. எடுத்தன 27-ம்; வி. ரங்காச்சாரியா M. A. அவர்கள் எடுத்தது 25-ம் ஆக 64 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன.

இவை பராந்தகன், இராஜராஜன் I, இன்னுன் என்று கணித்தறியமுடியாத கோராஜகேசரி, பரகேசரி, கோநேரின்மை கொண்டான், குலோத்துங்கன் காலத்தன. இவை பெரும்பாலும் சிதைவுற்றிருத்தலின் நிகழ்ச்சிகளை நன்கு அறிந்து கொள்ளக் கூடவில்லை. ஆயினும் விளக்குகளுக்காகவும், நிவேதனத்துக்காகவும், விழாவிற்காகவும் நிலமும் பொன்னும் அளித்த செய்திகள் குறிக்கப்படுகின்றன.

ஒரு கல்வெட்டு நடனமாதிற்குச் சர்வமான்யம் விட்ட செய்தியைத் தெரிவிக்கிறது. நலமல்லூர் தேவர் என்பவர் தொலையாச் செல்வருக்கு விளக்குத்தண்டு செய்ய நிலமளித்த செய்தி தெரிகிறது. கடவுள் தொலையாச்செல்வர் என்றும், திருச்சோற்றுத்துறை நாயனுர் என்றுங் குறிப்பிடப்படுகிருர்.

26. திருநறையூர்

தலத்தின் பெயர் திருநறையூர். ஆலயத்தின் பெயர் சித்தீச்சரம். சித்தர்கள் வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற இடமாதலின் இப்பெயர்பெற்றது. இறைவன் சித்திநாதர். அம்மை அழகம்மை. பிள்ளையார் ஆண்டபிள்ளையார். இங்கு வழிபட்டுய்ந்தோர் குபேரன், தேவர்கள், கந்தருவர்கள் ஆகியோர். தீர்த்தம் பிரம தீர்த்தம். இது கோயிலுக்கு வடபால் உள்ளது. தேன்சித்தி தீர்த்தம் என்ற ஒன்றும் உள்ளதென்பர்.

இத்தலம் கும்பகோணத்திலிருந்து திருவாரூருக்குச் செல்லுகின்ற கற்பாதையில் தென்கிழக்கே 5½ மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

கல்வெட்டு :

இத்தலத்தில் அரசியலார் படியெடுத்த கல்வெட்டுக்கள் 24 உள்ளன. அவற்றுள், முதல் இராஜராஜன் காலமுதல் குலோத்துங்கன் III காலம் வரையிலுள்ள சோழமன்னர்களின் கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. கி. பி. 1118 முதல் 1135 வரை ஆண்ட விக்ரமனே இத்தலத்தில் மிக ஈடுபாடுடையவன் என்பது தெரிகின்றது. இங்குக் குறிக்கப்பெற்ற அரசர்கள் இராஜராஜன் I, வீரராஜேந்திரன் II, குலோத்துங்கன் I, II, III, விக்ரமசோழன், இராஜராஜன் II, இராஜாதிராஜன் II.

இவைகளில், இவ்வூர் க்ஷத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டுத் திருநறையூர் நாட்டுத் திருநறையூர் எனவும், அருண்மொழித் தேவவளநாட்டுத் திருநறையூர் எனவும், விக்கிரமன் முதற் குலோத்துங்கன் இவர்கள் காலத்துக் குலோத்துங்க சோழவள நாட்டுத் திருநறையூர் எனவும் பஞ்சவன் மாதேவியான சதுர்வேதி மங்கலத்துத் திருநறையூர் எனவும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

சுவாமிபெயர் சித்தநாதேஸ்வரமுடையதேவர் எனவும் சித்தநாதேஸ்வரமுடையார் எனவும் வழங்கும்[1]. இங்குள்ள பிக்ஷாடனதேவர் சிறப்புடையார். இவருக்குத் திருநறையூர்ச் சிவப்பிராமணர் ஒருவர் 30 காசு பொன்னை நிவேதனத்திற்காக அளித்தார்[2]. இங்கு வழிபாட்டிற்காகவரும் சிவயோகிகட்கு உணவுக்காக மண்ணிநாட்டுக்கருப்பூர் உடையான் ஒருவர் நிலம் விட்டார். இத்தலத்துள்ள பிடாரிகோயிலுக்கு நிலம்விட்ட செய்தியும் குறிக்கப்படுகின்றது[3]. ஏனைய கல்வெட்டுக்கள் விளக்குக்காகவும் நிவேதனத்திற்காகவும் பலர் நிலமும் பொன்னும் அளித்ததை அறிவிக்கின்றன.

---

[1] 156 of 1908, [2] 161 of 1908, [3] 175 of 1908.

27. திருக்குரங்கணில்முட்டம்

இது தொண்டைநாட்டுத் தலங்களில் ஒன்று. குரங்காகிய வாலியும், அணிலும், காகமும் வழிபட்டதால் இப்பெயர் பெற்றது. முட்டம்–காகம். இறைவன் திருநாமம் வாலி வழிபட்டதைக் காட்டும் சான்று. காக்கைமடு காக்கை வழிபட்டதைக் காட்டுவது. மூன்றின் உருவங்களும் ஆலயவாயிலில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இறைவன் திருநாமம் வாலீசுவரர்; இறைவி திருநாமம் இறையார்வளையம்மை. இதனையே "இறையார் வளையாளை ஓர்பாகத்தடக்கி" எனப் பதிகம் அறிவிக்கிறது. தீர்த்தம் வாலி தீர்த்தம். இத்தலம் காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர்கோயிலிலிருந்து தெற்கே ஆறுமைல் தூரத்தில் பாலாற்றின் தென்கரையில் இருக்கிறது.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலத்தைப்பற்றியனவாக 6 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. அவை கோநேரின்மைகொண்டான், குலோத்துங்கன், ராஷ்டிரகூட கன்னரதேவன், கிருஷ்ணதேவராயர் இவர்கள் காலத்தன. அவற்றால் இத்தலம் காளியூர்கோட்டத்து இருகழிநாட்டு மாவண்டூர்ப்பற்றத்துப் பல்லவபுரமான திருக்குரங்கணில் முட்டம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது [1]. கடவுள் திருக்குரங்கணில் முட்டமுடைய நாயனார் என்றும், கொய்யாமலரீசுவர தேவர் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறார். பூஜா விருத்திக்காகச் சகம் 1451-ல் கிருஷ்ணதேவ மகாராயர் பல்லவபுரங் கிராமத்தை அளித்தார் [2]. ராஷ்டிரகூட கன்னரதேவன் ஸ்ரீ பலிபூஜைக்காக நிலம் அளித்தான். சம்புவராயரால் சத்திமங்கலமாகிற அம்ம நல்லூர் கிராமத்தை நிபந்தமாகவிட நீறணிந்தான் சேதுராயனுக்கு உத்தரவிட்டான் [3].

---

[1] *290* of *1902.* [2] *295* of *1902* [3] *291* of *1902.*

28. திருவிடைமருதூர்

இத்தலம் மத்தியார்ச்சுனம் எனவும் வழங்கப்பெறும். வடக்கே ஸ்ரீ பர்ப்பதமாகிய மல்லிகார்ச்சுனமும், தெற்கே அம்பாசமுத்திரத்திற்கு அருகாமையிலுள்ள திருப்புடைமருதூராகிய புடார்ச்சுனமும் விளங்க இவற்றின் இடையில் இது விளங்குதலின் இப்பெயர்பெற்றது. அர்ச்சுனம் - மருது. இம்மூன்றுதலங்களுமே மருதைத் தலவிருட்சமாகக் கொண்டிருப்பது அறியத்தக்கது. இது காவிரிக்குத் தென்கிழக்கில் உள்ள தலம். வழிபட்டோர் உமாதேவியார், விநாயகர், முருகன், விஷ்ணு, காளி, இலக்குமி, சரஸ்வதி, வேதங்கள், மூன்றுகோடிஉருத்திரர், பன்னிரு சூரியர், வசிஷ்டர், அயிராவணமென்னும் யானை, சிவவாக்கியர், கபிலர், அகஸ்தியர், வரகுணதேவர், பட்டினத்தடிகள் முதலியோர்.

வரகுணதேவ பாண்டிய மன்னனுக்குப் பிரமகத்தி நீங்கிய தலம். இப்பிரமகத்தி இரண்டாங் கிழக்கோபுரத்து வாயிலில் வலப்பக்கத்தில் இருக்கின்றது. கிழக்குவாயிலில் பட்டினத்தடிகளும் மேற்குவாயிலில் பத்திரகிரியாரும் எழுந்தருளி இருந்தனர். அம்மை மௌனமாய் இருந்து தவஞ்செய்த மூகாம்பிகைசந்நிதி, அம்பாள்கோயில்வாசலில் தனியே இருக்கிறது. பெரியபிராகாரத்திற்கு அஸ்வமேத பிராகாரம் எனப் பெயர். அதனை வலம்வரின் அஸ்வமேதயாகம் செய்தபலன் சித்திக்கும் என்பது மரபு. பேய்பிடித்தவர்களும் பைத்தியம் பிடித்தவர்களும் வலம்வந்தால் அவை நீங்குகின்றன என்பது இன்றும் கண்கூடு. இத்தலம் மகாலிங்கத்தலமாக இதனைச்சுற்றி சிதம்பரம் நடராஜர் சந்நிதியாகவும், ஆலங்குடி தட்சணாமூர்த்தி சந்நிதியாகவும், சூரியனார்கோயில் நவக்கிரகங்களின் சந்நிதியாகவும், திருவலஞ்சுழி விநாயகர் சந்நிதியாகவும், சுவாமிமலை முருகன் சந்நிதியாகவும், சீகாழி வயிரவர் சந்நிதியாகவும், சேய்ஞலூர் சண்டேசுவரர் சந்நிதியாகவும் விளங்குகிறதென்பர். இத்தலத்துத் தைப்பூசவிழா மிகச் சிறந்தது. காவிரி அயிராவணத்துறையில் சுவாமிசென்று தீர்த்தம் அருளுவர்.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலத்தைப் பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் 149. அவை பராந்தகன் I (கி. பி. 905 - 947) குலோத்துங்கன் III வரையி

லுள்ள சோழபரம்பரையினர் காலத்திலும் வரகுணன், சுந்தர பாண்டியன் முதலிய பாண்டியமன்னர்கள் காலத்திலும் வெட்டப்பட்டகல்வெட்டுகள். இவற்ருல் அறியப்படும் சிறந்த நிகழ்ச்சிகள் இத்தலம் உய்யக்கொண்டசோழவளநாட்டு, திரைமூர்நாட்டு திருவிடைமருதூர் எனவழங்கப்படுகிறது. பரகேசரி வர்மஞன முதல் இராஜேந்திரன் மூன்ருமாண்டில் ஏகநாயகன் திருவாசலுக்கு விளக்குப்போட ஆடுகள் அளித்தமை அறியப்படுகிறது[1]. இதனுல் மகாலிங்க சுவாமிக்கு ஏகநாயகர் என்ற பெயருண்மை அறியப்படும்.

இத்தலத்து எழுந்தருளியுள்ள சோமாஸ்கந்தர் ஆடல் விடங்கதேவர் என்று அழைக்கப்படுகிருர்[2]. இத்தேவர் இங்க நாடு பல்லவராயனுல் பிரதிஷ்டை செய்விக்கப்பட்டவர். முதல் பராந்தகன் முப்பத்தேழாம் ஆட்சியாண்டில் திருவாதிரை, சதயம், அமாவாசை இந்தநாட்களைக்கொண்டாட மான்யம் விட்டிருக்கிருன். திருவிடைமருதூர் மூலஸ்தானம் தெற்குப் பக்கத்திலுள்ள பூர்ணகணபதி கருப்பக்கிருகத்திற்கு 8 இலைக் காசு கொடுத்தான்[3]. இதனுல் மூலஸ்தானக் கணபதி பூர்ண கணபதி என வழங்கப்பட்டமை அறியலாம். தைப்பூச விழாவைப்பற்றிச்[4] சில கல்வெட்டுக்கள் அறிவிக்கின்றன. மகாலிங்க சுவாமிக்குச் செண்பகப்பூ நித்தியம் சாத்தி வருவதற்காகத் திருவெண்காடு பிச்சனுல் நிபந்தம் அளிக்கப்பட்டது[5]. சோழன் இராஜகேசரிவர்மன் காலத்தில் (கி. பி. 985—1113) 10-வதாண்டில் 278-ம் நாளில் அரசி பஞ்சவன் மாதேவியாரால் உமாசகிதருடைய தங்க உருவம் அமைக்கப்பட்டது[6]. திருக்காமக்கோட்டமுடைய நாச்சியாருக்கு இராஜகேசரிவர்மன் ஒன்பதாமாண்டில் (கி. பி 994) நம்பிராட்டியார் பஞ்சமாதேவியாரால் ஒன்பது கழஞ்சு பொன் அளிக்கப்பட்டது[7].

பல கல்வெட்டுக்களால் திருமஞ்சனம் கொண்டுவர மண் குடங்கள் அளிக்கப்பட்டமை அறியப்படுகின்றது. இதனுல் அபிஷேகத்திற்கு மண் குடங்களினுலேயே தீர்த்தம்கொண்டு

---

[1] 200 of 1907, [2] 212 of 1907, [3] 239 of 1907, [4] 246, 248 of 1907, [5] 247, 260 of 1907, [6] 254 of 1907, [7] 279 to 286 of 1907.

வந்தமை அறியலாம். விக்கிரமசோழன் 5-ம் ஆண்டில் மாணிக்கக்கூத்தர் கோயில் குறிக்கப்படுகிறது. இது நடராஜர் கோயிலோ இல்லையோ என்பது அறியக்கூடவில்லை. சோழர்கள் காலத்துச் சமயாசாரியரிடம் உள்ள அன்பைவிளக்கும் அறிகுறியாக அமைந்த அடையாளங்கள் பல. அவற்றுள் ஜெயங்கொண்ட சோழவளநாட்டின் திருவழுந்தூர் நாட்டின் விக்கிரமசோழன் ஆறலூரிலுள்ள வாணதிராயன் என்பவன் ஆளுடைய பிள்ளையார் படிவத்தை அமைக்கப் பணங்கொடுத்தான் [1].

மேலும் ஆளுடையபிள்ளையார், ஆளுடையநம்பி இவர்களுடைய படிவத்திற்காக நிவேதிக்க வரியில்லாத நிலத்தை உய்யக்கொண்டான் வளநாட்டில் இருமரபுந்தூய பெருமாள் சதுர்வேதி மங்கலத்தில் அளித்தான் [2]. விக்கிரம பாண்டியன் சாந்திவிழா என்ற ஒன்று விக்கிரமபாண்டியன் காலத்தில் கொண்டாடப்பட்டதாக அறிவிக்கிறது [3]. சிறப்பில்சிறப்பாக நாலாவது பிராகாரத்திலுள்ள மூகாம்பிகைபிடாரி, யோகிருந்த பரமேஸ்வரி என வழங்கப்படுகிறார் [4].

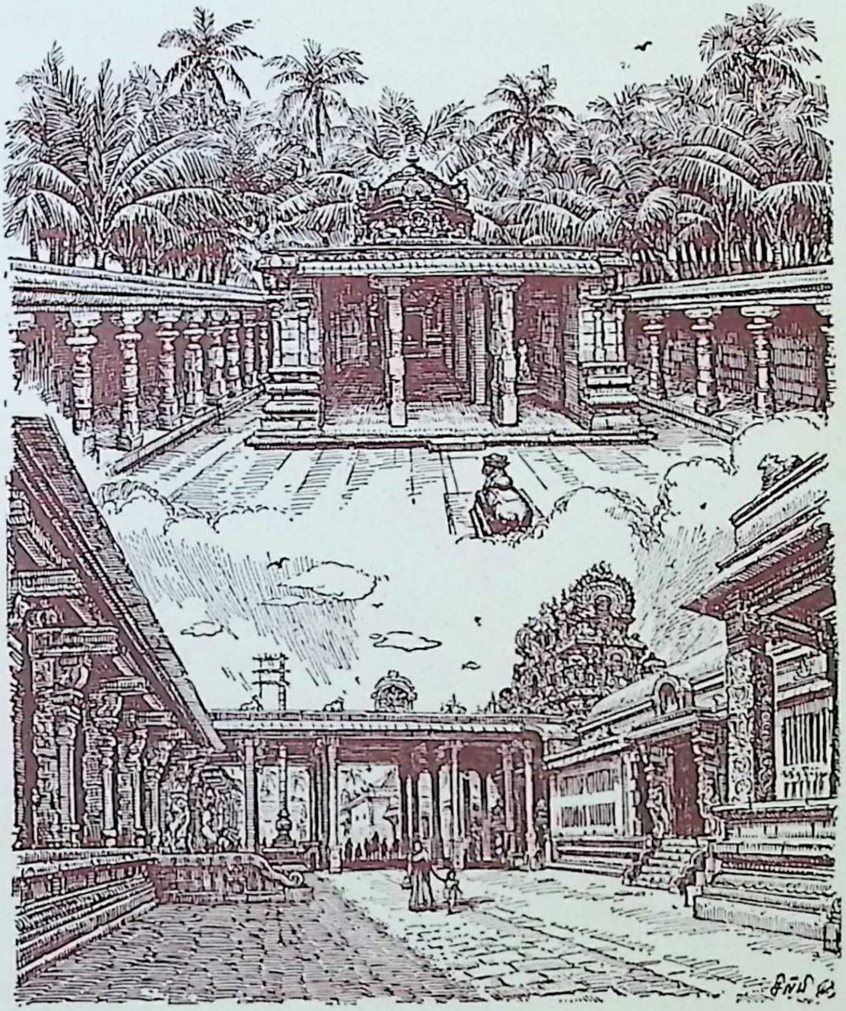
ஏனைய கல்வெட்டுக்கள் விளக்கீட்டுக்காக அரசனும் அரசியும் நிலமும், பொன்னும், ஆடும் அளித்தமை அறிவிப்பன.

29. திருஅன்பிலாலந்துறை

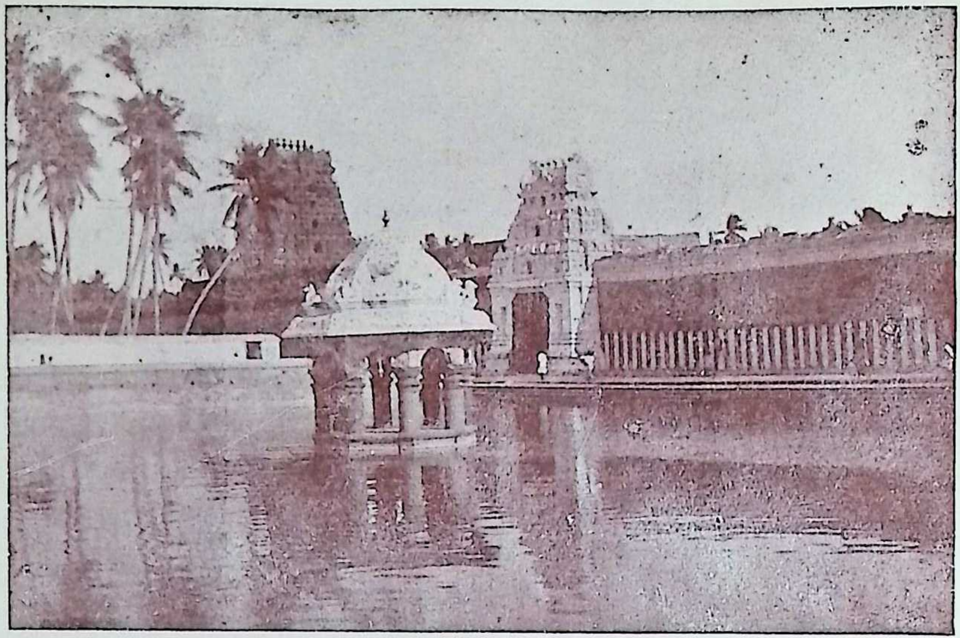
அன்பில் என்பது தலப்பெயர். ஆலந்துறை என்பது கோயில் பெயர். பிரமதேவர், வாகீச முனிவர் முதலியோர் பூசித்த தலம். இது கொள்ளிடக்கரையில் உள்ளது திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் இத்தலத்தெழுந்தருளியிருந்தபோது, கொள்ளிடம் நீர்ப்பெருக்காய் இருந்ததாகவும், இக்கரையில் இருந்தே பாடியதாகவும், இறைவன் ஆணையின்வண்ணம் விநாயகர் காதைச் சாய்த்துக் கேட்டதாகவும் ஒரு கர்ணபரம்பரைச் செய்தியுண்டு. அதற்கேற்ப தலவிநாயகர் திருவுருவம் முடிசாய்த்துச் செவி சாய்த்துக் கேட்கின்ற பாவனையில் அமைந்திருக்கிறது.

---

[1] 289 of 1907, [2] 309 of 1907, [3] 313 of 1907, [4] 307 of 1907.

திருவையாறு, ஐயாறப்பர் கோயில் தோற்றம்.

ஆலயத்திற்குள் சூர்ய புஷ்கரணி தீர்த்தம்.

இறைவன்பெயர் சத்யவாகீசர்; இறைவியின்பெயர் சௌந்தரநாயகி. சத்தியலோகவாசியாகிய பிரமனும், வாகீசரும் பூசித்தமையால் சத்தியவாகீசர் எனப்பட்டார்போலும். தீர்த்தம் கொள்ளிடநதி.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலத்தைப்பற்றியனவாக 1902-ல் படியெடுக்கப்பட்டவை பதின்மூன்று கல்வெட்டுக்களும், 1938 ல் எடுக்கப்பட்டவை ஆறும் உள்ளன. அவற்றில் ஏழு கல்வெட்டுக்கள் திருமால் கோயிலில் உள்ளவை. ஏனையவை சத்தியவாகீசரைப் பற்றியன. கல்வெட்டுக்களில் இறைவன்பெயர் பிரமபுரீசுவரர் என வழங்கப்படுகிறது. மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியன், மூன்றும் இராஜேந்திரசோழன், ஹொய்சள வீரராமநாததேவர், மதுரைகொண்ட பரகேசரிவர்மன், இராஜராஜதேவன் முதலியவர்கள் காலத்தனவாகக் காணப்படுகின்றன. இவையெல்லாம் பெரும்பாலும் நிபந்தம் அளிக்கப்பெற்றமையை அறிவிக்கின்றன *.

30. திருவையாறு

இத்தலம் ஐயாறு, பஞ்சநதம், பூலோககயிலாயம் என வழங்கப்பெறும். ஐந்து தெய்விக ஆறுகள் தம்முட் கலப்பதால் வந்த பெயர் என்று நூல்கள் கூறும். ஐந்து ஆறுகளாவன: சூரியபுஷ்கரிணி, சந்திரபுஷ்கரிணி, கங்கை, பாலாறு, நந்திவாய் நுரை, நந்திதீர்த்தம் என்பன.

கோயிலுக்குக் காவிரிக்கோட்டம் என்பது திருமுறைகளில் வழங்கும் பெயர், 'காவிரிக்கோட்டத்து ஐயாறுடைய அடிகளோ' என்பது அதற்குப் பிரமாணம். இதற்குக் காவிரிக்கரைக் கண்ணதாகிய ஐயாறு எனப் பொருள்காண்பாரும் உளர். சுவாமி அம்மன் சந்நிதிகள் கிழக்குப்பார்த்தவை. சோமாஸ்கந்தர் கோயில் தனியாக இருக்கின்றது. ஜபேசம் என்னும் முக்திமண்டபம், நூற்றுக்கால் மண்டபம், உற்சவ மண்டபம் முதலிய சிறந்த மண்டபங்கள் உள்ளன.

---

* 595 to 601 of 1902.

இறைவன்பெயர் ஐயாறப்பர். செம்பொற்சோதீசுவரர் என்பது திருமுறைகள் வழங்கும் பெயர். இன்றும் ஐயாறுடைய அடிகள், ஐயாற்றின்பெருமான் எனவும் அவை வழங்குகின்றன. புராணத்தில் கைலாயநாதர், ஜபேசர், பிரணதார்த்திஹரர் எனவும் வழங்கப்பெறுவர். இறைவிபெயர் அறம்வளர்த்தநாயகி, திரிபுரசுந்தரி, தருமாம்பிகை என வழங்கும். வல்லபைவிநாயகர், ஓலமிட்டவிநாயகர். ஆதிவிநாயகர் முதலான விநாயக வடிவங்களும், வில்வேள்நாயனுர் என்ற வில்லேந்திய சுப்பிரமணியர் வடிவமும் உள்ளன. இங்குள்ள தட்சிணுமூர்த்தித் திருவுருவம் தனிச்சிறப்புடையது. திருவடியில் ஆமையை மிதித்திருப்பது அறிந்து இன்புறுதற்குரியது. இவருக்கு அரிகுரு சிவயோக தட்சிணுமூர்த்தி என்பது பெயர். ஆட்கொண்டார் சந்நிதி மிக விசேஷமானது. எப்போதும் குங்குலியப்புகை கமழ்ந்து கொண்டேயிருக்கும்.

தீர்த்தங்கள் காவிரி, சந்திரபுஷ்கரிணி, சூரியபுஷ்கரிணி, தேனுமிர்த தீர்த்தம், நந்திதீர்த்தம் முதலியன. தலவிருட்சம் வில்வம்.

ஐயாறப்பர் ஆதிசைவவேடந்தாங்கித் தன்னையே பூசித்துக் கொண்டார். இதனைத் திருவாசகம் "ஐயாறதனிற் சைவனுகியும்" எனக் குறிப்பிடுகிறது. இதனை ஆத்மபூஜை என்பர். திருநந்திதேவர் சிலாதர்க்கு மகனுக அவதரித்த தலம். அகத்தியர் பூசித்துக் கயிலைபெற்ற தலம். சுசரிதன் என்னும் அந்தணச் சிறுவன் இறுதியெய்தாதவண்ணம் இறைவன் ஆட்கொண்டார் திருமேனிதாங்கிக் காத்தனர்.

முதன்முதல் பிரியவிருதன் திருப்பணிசெய்தான். அடுத்துக் கரிகாலன் திருப்பணிசெய்தான். அடுத்து வேங்கிநாட்டு விமலாதித்தன் இதனைப் புதுக்கினுன். முதல் இராஜராஜன் மனைவி உத்தர கயிலாயத்தைப் புதுக்கி ஒலோகமாதேவீச்சரம் எனத் தன் பெயரை இட்டாள்.

சித்திரையில் திருவிழா நடைபெறுகிறது. அதில் 5-ம் திருநாள் ஆத்மபூஜை. சித்திரைப் பூர்ணிமையில் சப்தஸ்தானத் திருவிழா நடக்கும். நந்தியும், அவர் மனைவியான சுயம்பிரகாச அம்மையாருடன் எழுந்தருளுவர்.

கல்வெட்டுக்கள் :

இக்கோயில் முதன்முதல் பல்லவகாலப் படைப்பாக இருக்கலாம் என்பது துவாரபாலகர், கொடுங்கை, தூண் இவற்றைக்கொண்டு துணிகின்றனர். மூன்றும் பிராகாரத்துக் கீழக்கோபுரம் விக்ரமசோழன் திருப்பணி. கி. பி. 1381-ல் செந்தலைக் கருப்பூர் கச்சிவீரப்பெருமான் மகனால் கோயில் திருமதில் மண்டபம் சீர்திருத்தப்பெற்றன. மேலக்கோபுரம், முதல் பிராகாரத்துத் திருமாளிகைப்பத்தி, மூன்றும் பிராகாரத் துத் தெற்குக் கோபுரம், இடைமருதூர் ஆனையப்ப பிள்ளை யாலும், அவர் தம்பி வைத்யநாத அண்ணன் என்பவராலும் எடுப்பிக்கப்பெற்றன. காவிரி பூசப்படித்துறை கட்டியவர்களும் இவர்களே. படித்துறைக்கு அவர்கள் வைத்த பெயர் கல்யாண சிந்து என்பதாம்.

அம்மை பெயர் திருக்காமக்கோட்டத்து ஆளுடைய நாச்சியார், உலகுடைய நாச்சியார் என்பன.

இத்தலம் முதல் ராஜராஜன் காலத்து ராசேந்திர சிங்க வளநாட்டுப் பொய்கைநாட்டுத்திருவையாறு எனவும், மூன்றுங் குலோத்துங்கன் காலத்தில் புவனமுழுதுடையான் வளநாட்டுப் பொய்கை நாட்டைச் சேர்ந்ததாகவும், சடாவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் காலத்து, இராசராஜ வளநாட்டுப் பொய்கைநாட் டைச் சேர்ந்ததாகவும் குறிக்கப்பெறுகின்றது. இது இன்ன கூற்றத்தைச் சார்ந்தது எனக்குறிக்கப்பெறுமையின் தனியூராக இருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது.

ஓலோகமாதேவீச்சரம்; இது உத்தரகைலாசம் எனவும் வழங்கும். இதனைக்கட்டியவர் முதலாம் இராசராசனது மனைவியாராகிய தந்திசத்திவிடங்கியாரான ஓலோகமாதேவி யார். ஆதலால் இக்கோயில் கி. பி. 1006-ல் கட்டப்பெற் றிருக்கலாம். இங்குள்ள சோமாஸ்கந்தர்க்கு ஓலோக வீதி விடங்கர் எனப்பெயர். இதில் சித்திரைப் பெருவிழா, சதயவிழா கொண்டாடப்பெற்றன.

தென்கயிலாயம்: இதனைத் திருப்பணிசெய்தவர் முதலாம் ராஜேந்திரன் மனைவியான பஞ்சவன்மாதேவியார். இறைவன் பெயர் பஞ்சநதிவாணன். இறைவி அஞ்சலை.

பராந்தகன் I விளக்குப்பல இட்டுவரவும் பொன், வெள்ளி விளக்குகள் வைக்கவும், நிபந்தங்கள் அளித்தான்,* இராஜ ராஜன் I, இராஜேந்திரன் I, இராஜாதிராஜன் I, பரகேசரி இராஜேந்திரன், இவர்கள் தருமங்களும் பல உள்ளன.

31. திருப்பனையூர்

இங்கு, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு இறைவன் நடன தரிசனம் காட்டியருளினுர். பராசரமுனிவர் பூசித்துப் பேறு பெற்ருர் கரிகால்வளவன் இங்கு வளர்ந்தான் என்றும், அவனுக்கு விநாயகர் துணை இருந்தார் என்றும் சொல்லப் படுகிறது.

இறைவன்பெயர் சௌந்தரநாதர். இறைவிபெயர் பெரிய நாயகி. தீர்த்தம் அமுதபுஷ்கரணி; இது மகாலட்சுமி தீர்த்தம் எனவும் வழங்கும். விநாயகர் துணையிருந்த பிள்ளையார். தலவிருட்சம் பனைமரம்.

நன்னிலம் ரயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து தென்கிழக்கே கரை மார்க்கமாக ஒரு மைலில் இருக்கிறது.

32. திருமயிலாடுதுறை

இத்தலம் இன்று மாயூரம் என்று வழங்குகிறது. அம்மை மயில் உருக்கொண்டு இறைவனை வழிபட்ட தலம். இங்கு அம்மையின் வேண்டுகோளுக்காக இறைவன் மயில் உருக் கொண்டு தாண்டவமாடினுர். இதற்குக் கௌரீதாண்டவம் என்று பெயர். இறைவன் பெயர் மாயூரநாதர். கல்வெட்டுக் களும் தேவாரமும் மயிலாடுதுறையார், மயிலாடுதுறையரன் எனக் குறிக்கின்றன. இறைவியின் பெயர் அஞ்சல்நாயகி, அபயாம்பிகை என்பன. தீர்த்தம் காவிரியில் இடப தீர்த்தத் துறை விசேடம். துலாமாதம் முழுவதும் இங்கு நீராட்டுவிழா நடைபெறும்.

---

* *223* to *227*, *231* to *236* of *1844*.

சென்னை திருச்சி நேர்வழியில் ஒரு சந்திப்பு. கோயில், சந்திப்பிலிருந்து கிழக்கே 2 மைல் தூரத்திலிருக்கிறது. மாயூரம் டவுன் நிலயத்திலிருந்து ½ மைல் தூரம்.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலத்தைப்புற்றிப் படியெடுக்கப்பட்டதாகப் பதினறு கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. பணிசெய்த அரசர்கள் குலோத்துங்கன் I, இராசாதிராசன் II, குலோத்துங்கன் III, இராஜராஜன் III, சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் இவர்களாவர். இக்கல்வெட்டுக்களால் நிலம் பொன் அளிக்கப்பெற்றமை அறியப்படுகின்றன. இறைவன் திருமயிலாடுதுறை உடையார் [1] எனவும் குறிக்கப்பெறுவர். இக்கல்வெட்டுகளில் ஐந்துபோக ஏனையவை ஐயாறப்பரைப்பற்றியன. இத்தலத்து ஐயாறப்பர் கோயில் தனியே மாயூரநாதர் கோயிலுக்குத் தென்மேற்கில் உள்ளது. இந்த ஐயாறப்பர் ஜயங்கொண்டசோழவளநாட்டுத் திருவழுந்தூர்நாட்டு குலோத்துங்கசோழன் குற்ருலமாகிய திருவையாறுடையார் எனக் குறிக்கப்பெறுவர் [2]. இத்தலத்து விக்கிரமசோழன் திருமடம் என ஒன்றிருப்பதாகக் குறிக்கப் பெறுகின்றது [3]. முதற் குலோத்துங்கன் சுங்கம்தவிர்த்த சோழன் எனப்படுகிருன். ஐயாறப்பர் கோயில் ஐயாறப்பரைப் பிரதிஷ்டை செய்ததுபோன்ற சிறந்த நிகழ்ச்சிகள் அறிவிக்கப் படுகின்றன [4].

33. திருவேட்களம்

இத்தலம் மூங்கில்வனம் எனவும் கூறப்பெறும். அர்ச்சுனனுக்குப் பாசுபதம் கொடுத்த தலம். பாசுபதாஸ்திரம் ஏந்திய இறைவன் திருவுருவமும், அர்ச்சுனன் தவநிலையைக் காட்டும் திருவுருவமும் இருக்கின்றன. இறைவன் வேடனாகவந்து அர்ச்சுனனுக்கு அருள் வழங்கினுர் என்பது வரலாறு. இதனை 'வேடனுர் உறைவேட்களம்' என்ற அப்பர்வாக்கும் நன்கு விளக்கும்.

---

[1] *372* of *1907*, [2] *380* of *1907*, [3] *376* of *1907*, [4] *377* of *1907*.

இறைவன் பெயர் பாசுபதேஸ்வரர், இறைவியின் பெயர் நல்லநாயகி. கோயிலுக்கெதிரில் தீர்த்தம் உண்டு. புதிய திருப்பணி. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் சிதம்பரத்தில் இருப்பதற்கு அஞ்சி, இத்தலத்திலேயே தங்கிச் சிதம்பரத்தைத் தரிசித்தனர் என்பது பெரியபுராண வரலாறு.

இத்தலம் சிதம்பரத்திற்குக் கிழக்கே இரண்டு மைலில் உள்ளது. இப்போது அண்ணுமலேப்பல்கலேக்கழகம் விளங்குமிடமும் இதுவே.

கல்வெட்டு :

சகம் 1488-ல் (கி. பி. 1556-ல்) சிதம்பரேஸ்வர சிவகாமி கோயிலுக்குத் திருவேட்களங் கிராமத்தை அச்சுதப்பநாயக்கர் அளித்த வரலாறு அறியப்படுகிறது *

34. திருவாழ்கொளிபுத்தூர்

இன்று திருவாளபுத்தூர் என வழங்குகிறது. தேவாரத்தில் வாழ்கொளிபுத்தூர் எனவும், வாள்ஒளிபுற்றூர் எனவும் வழங்கப்பெறுகின்றது. திருமால் மாணிக்க லிங்கத்தைத் தாபித்து வழிபட்டார். வடமொழியில் அரதனபுரம் என வழங்கும். வண்டு, அருச்சுனன் பூசித்த தலம். அர்ச்சுனன்செய்த பூசைக்கு உகந்தபெருமான் அவன் வாளேப் புற்றில் ஒளித்துவைத்திருந்து, மீட்டும் அவன் அத்தினபுரி திரும்பும்போது அளித்தார் என்பது வரலாறு. இதனுலேயே வாள்ஒளிபுற்றூர் ஆயிற்று என்பது புராணம். ''உன்கரவாள் நின்ற வாகையின் அயல்புற்ருளித்தான்'' என்பது தலபுராணப் பாடற்பகுதி. இறைவன் திருமேனி மாணிக்கமாதலின் வாள்ஒளிபுத்தூர் என்பது இங்ஙனமெல்லாம் மாறிற்ருே என்று எண்ணவும் இடமுண்டு. வாள் ஒளி - மிக்க ஒளி.

---

* 259 of 1913.

35. திருப்பாம்புரம்

பாம்பு புரம் என்பது பாம்புரம் என மருவியது. நாகராஜன் பூசித்த தலம். ஆதிசேடனுடைய மூலவிக்கிரகமும் உற்சவ விக்கிரகமும் கோயிலில் உள்ளன. இறைவன் பாம்புரேஸ்வரர். இறைவி வண்டார்குழலி. தலவிருட்சம் வன்னி. தீர்த்தம் ஆதிசேஷ தீர்த்தம்.

இடம் :

பேரளத்திலிருந்து மேற்கே 3 மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலத்தைப்பற்றிய கல்வெட்டுகள் 15 உள்ளன. அவை இராஜராஜன், இராஜேந்திரன், திரிபுவனவீரதேவன், குலோத்துங்கன் III, சுந்தரபாண்டியன், சரபோஜி மன்னர்கள் காலத்தன. இத்தலம் உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டுத் திருப்பாம்புரம் என வழங்கப்படுகிறது. இறைவன் திரும்பாம்புரமுடையார் [1] எனவும், இறைவி மாமலையாட்டியாள் [2] எனவும், விநாயகப் பெருமான் இராஜராஜப்பிள்ளையார் [3] எனவும் வழங்கப்படுகின்றனர்.

இராஜராஜதேவன் காலத்தில் சோழியதரையவேளான் தாமோதரையனால் கோயில் 2-ம் பிராகாரத்தில் மண்டபங் கட்டவும் இதனைப் பராமரிக்கவும் நிலமளிக்கப்பட்டது [4]. வசந்தமண்டபத்தை சரபோஜி மன்னனுடைய பிரதிநிதியான சுபேதார் ரகுபண்டிதராயன் கட்டினான். கி. பி. 1209ல் திருப்பாம்புரத்தில் கடும்பஞ்சம் நிலவியது. ஒரு பொற்காசுக்கு 3-படி நெல் விற்றது. பஞ்சத்தால் வாடிய ஒரு வேளாளன் தன்னுடைய இரண்டு பெண்களை நூறு பொற்காசுக்குக் கோயிலுக்கு அடிமையாக விற்றான். [5].

---

[1], [2] 90 of 1911, 90 of 1911, [3] 91 of 1911, [4] 99 of 1911, [5] 86 of 1911.

36. திருப்பேணுபெருந்துறை

தலம் :

இது திருப்பந்துறை என இன்று வழங்குகிறது. அம்மை, முருகன், பிரமன் இவர்கள்பூசித்ததலம். இறைவன் சிவானந்தர். அம்மை மலையரசி. தீர்த்தம் மங்கள தீர்த்தம். விருட்சம் வன்னி. முருகனுக்கு ஊமை நீங்கியதாக வரலாறு.

இடம் :

கும்பகோணத்திலிருந்து தென்கிழக்கே ஏழுமைல் தூரத்தில் இருக்கிறது.

கல்வெட்டு :

அரசியலார் 1932-ல் படியெடுத்த கல்வெட்டுக்கள் ஐந்து உள்ளன. மதுரைகொண்டபரகேசரி 22 ம் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் திருநறையூர்நாட்டுக் கிராமமான பேணுபெருந்துறை எனவும், இறைவன்பெயர் பேணுபெருந்துறைமகாதேவர் எனவும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன [1]. இராஜராஜன் ஆட்சி 14 ம் ஆண்டில் பாண்டியகுலாசனிவளநாட்டு ஆர்க்காட்டுக்கூற்றத்து அரைசூராள் ஒருத்தியால், அமாவாசையில் சுவாமி அம்மன் பெரியதேவர் அஸ்திரதேவர் வீதிஉலாபோதவும், அரிசிலாற்றில் தீர்த்தங்கொடுக்கவும் நிலமளித்தாள் [2]. வீரபாண்டியன் ஆட்சி 6 ம் ஆண்டில், நல்லுடையான் வழுதூரானல் சுவாமி படிமம் செய்துகொடுக்கப்பெற்றது [3].

---

[1] *135 of 1932,* [2] *137 of 1932,* [3] *138 of 1932.*

37. திருக்கற்குடி

இத்தலம், இன்று உய்யக்கொண்டான் மலையென வழங்கு கிறது. நந்திவர்ம பல்லவனால் திருப்பணி செய்விக்கப்பெற் றமையின் நந்திவர்ம மங்கலம் எனக் கல்வெட்டுக்கள் வழங்கு கின்றன. மேற்குநோக்கிய சந்நிதி. அம்மன் சந்நிதிகள் இரண்டு.

இறைவன் பெயர் உச்சிநாதர். முத்தீசர், கற்பகநாதர், உச்சீவநாத சுவாமி, உய்யக்கொண்ட நாயனார், விழுமியார். ஆள்வார் விழுமியதேவர், விழுமியநாயனார் எனக் கல்வெட்டுக் களிலும், புராணங்களிலும் வழங்கப்பெறுகின்றன. அம்மை அஞ்சனாட்சி, தீர்த்தங்கள் பொன்னொளி ஓடை, குடமுருட்டி, ஞானவாவி, எண்கோணக் கிணறு, நாற்கோணக்கிணறு என்பன. மார்க்கண்டர் வழிபட்டு அருள்பெற்ற தலம். முனிவர் கட்குக் குருமூர்த்தியாக இருந்து பெருமான் விழுமிய நூல்களை உபதேசித்த தலம். கரனும், ஈழநாட்டரசனும் வழிபட்ட தலம்.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலம் இராஜராஜன் காலத்து, பாண்டிய குலாசனி வளநாட்டு ராஜாஸ்ரய சதுர்வேதி மங்கலத்துக் கற்குடி எனவும்[1], குலோத்துங்கன் காலத்து, இராஜமகேந்திர வள நாட்டு உறையூர்க் கூற்றத்துப் பிரமதேயமான ஷ்டி சதுர்வேதி மங்கலத்துக் கற்குடி எனவும்[2] முதல் இராஜேந்திரன் காலத்து கேரளாந்தக வளநாட்டு உறையூர்க் கூற்றத்துக் கற்குடி யெனவும்[3] மல்லிகார்ச்சுன மகாராஜா காலத்து இராஜகம்பீர வளநாட்டுப் பிரமதேயமான உய்யக்கொண்டான் திருமலை யெனவும்[4] வழங்கப்பெறுகின்றது.

தருமம் ஆற்றிய மன்னர்கள் முதற்பராந்தகன், கண்டரா தித்தன் மனைவி, பராந்தகன் மாதேவ அடிகளாராகிய செம்பியன் மாதேவியார், உத்தமசோழன், இராஜராஜன் I, பரகேசரி இராஜேந்திரன் I, வீர இராஜேந்திரன், குலோத்துங்கன் I,

---

[1] 455 of 1908, [2] 460 of 1908, [3] 461 of 1908, [4] 474 of 1908.

மல்லிகார்ச்சுன மகாராஜா, மயிலைத் திண்ணன் முதலியோர், இவர்கள் அளித்தன; பெரும்பாலும் விளக்கிற்காகப் பொன்னும், ஆடும், நிவேதனத்திற்கு நிலமும் ஆம்.

38. திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்

பாச்சில் கூற்றத்து ஆச்சிராமமாதலின், பாச்சிலாச்சிராமம் என வழங்கப்படுகிறது. கல்வெட்டுக்களில் கொள்ளிடத்தின் வடபகுதி பாச்சில் கூற்றம், வடகரை மழபாடி நாடு, இராஜாதிராஜ வளநாடு எனப் பல பகுதிகளால் வழங்கப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. கொல்லிமழவன் புதல்விக்கு உற்ற முயலகன் என்னும் நோயைத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் நீக்கியருளிய தலம். இங்குள்ள நடராஜர் திருவுருவிலும் முயலகன் உருவம் இல்லாமை அறியத்தக்கது. திருவடியின்கீழ் அதற்குப்பதில் ஒரு பெரும்பாம்பிருக்கிறது. சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் 'இவரலாதிலையோ பிரான்' என இகழ்ந்துபேசிப் பொருள் மிகப் பெற்ற தலம். இறைவனே ஒரு வைசியன் பெண்ணை மணஞ்செய்து கொண்ட தலம்.

இறைவன்பெயர் மாற்றறிவரதர், சமீவனேசுவரர்; அம்மையின்பெயர் பாலசௌந்தரி; தீர்த்தம் அன்னமாம் பொய்கை, சிலம்புநதி. பொய்கை, அம்பாள் கோயிலுக்கு எதிரில் இருக்கின்றது. இதன்கரையில் தலவிருட்சமாகிய வன்னிமரம் இருக்கின்றது. சிலம்புநதி ஊருக்கு வடக்கில் ஓடுகின்றது. அது பங்குனியாறு என்றும், அமலையாறு என்றும் சொல்லப்படும்.

கோயிலுக்கு எதிரில் மிக உக்கிரதேவதைகளான தேரடிக் கருப்பண்ணசாமியும், மதுரைவீரன் கோயிலும், அடைக்கலங் காத்தான்கோயிலும் இருக்கின்றன. பார்வதி, பிரமன், இலக்குமி, அகத்தியர் முதலியோர் வழிபட்டதலம். வைகாசி மாதம் பெருவிழா நடக்கும். திருச்சி விழுப்புரம் குறுக்குப்பாதையில் உத்தமர்கோயில் ஸ்டேஷனிலிருந்து 4½ மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

கல்வெட்டு :

1891 ம் ஆண்டில் எடுக்கப்பெற்ற 34 எண்ணுள்ள கல்வெட்டு ஒன்றுள்ளது. ஏனைய எடுக்கப்பெறவில்லைபோலும்.

இது ஹொய்ஸள மன்னன் வீரசோமேஸ்வரன் காலத்தது. இதனால் இக்கோயிலுக்குப் பதினாயிரக்கலம் அரிசி கிடைத்ததாகத் தெரிகின்றது. இவன் கி. பி. 1253-ல் சமயபுரத்தைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஆண்டுவந்தான். சோழ அரசர்களில் குலோத்துங்கன் விளக்கு எரிக்க நிபந்தம் அளித்திருக்கிறான்.

39. திருவாலங்காடு

நடராஜப்பெருமான் நடனஞ்செய்யும்சபை ஐந்தனுள் இது ரத்தினசபையாகும். இறைவன் காளியை ஊர்த்துவ தாண்டவத்தால் தோற்கச்செய்த தலம். இதனைத் தேவாரம் 'ஆடினார் காளிகாண ஆலங்காட்டடிகளாரே' என்றுசொல்லும். பதஞ்சலி கார்க்கோடகன் என்ற பெயரோடும், வியாக்கிரபாதர் முஞ்சிகேசர் என்றபெயரோடும் எப்பொழுதும் நடனதரிசனம்செய்வர். கைலைக்குத் தலையாலே நடந்துசென்ற காரைக்காலம்மையார், என்றும் திருவடிக்கீழ் ஆனந்த தாண்டவ தரிசனத்தோடு அமர்ந்திருக்கின்றார். திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள், அம்மையார் தலையாலே நடந்த தலமென்று மிதித்தற்கு அஞ்சிப் புறம்போக, இறைவன் கனவில் 'பாட மறந்தனையோ' என்று கேட்டுப் பாடல்பெற்ற தலம். இங்கே வாழ்ந்த வேளாளர்கள் பழயனூர் நீலிக்குக்கொடுத்த வாக்குப்படி உயிர்கொடுத்து, உண்மையை நிலைநாட்டினார்கள். இதனைத் 'துஞ்ச வருவாரும்' என்னும் பதிகத்தில் ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் விளக்கியுள்ளார்கள்.

சுவாமிபெயர் தேவரசிங்கப்பெருமான். ஊர்த்துவ தாண்டவேஸ்வரர். அம்மைபெயர் வண்டார்குழலி. தீர்த்தம் முத்தி தீர்த்தம். தலவிருட்சம் பலா.

திருவாலங்காடு ஸ்டேஷனிலிருந்து வடகிழக்கே 3-மைலில் உள்ளது.

கல்வெட்டு :

அரசியலார் படியெடுத்த கல்வெட்டுக்கள் 52 உள்ளன. இத்தலம் வடகரை மணவிற்கோட்டத்து மேல்மாலை பழையனூர் நாட்டுத் திருவாலங்காடு என்றும், ஜெயங்கொண்ட

சோழமண்டலத்து மேல்மாலையாகிய பழையனூர் நாட்டுத் திருவாலங்காடென்றும் வழங்கப்படுகின்றது. பெருமான் திருவாலங்காடு உடைய நாயனூர் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறூர். இத் தலத்துள் ஏதோ ஒரு மண்டபத்தை, மூன்ரும் குலோத்துங்கன் காலத்தில் இருந்த அம்மையப்பன் பழியஞ்சிய பல்லவராயன் கட்டினூன்[1]. நடராஜப்பெருமான் திருவரங்கில் அந்தம் உற நிமிர்ந்தருளிய நாயனூர் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறூர். இவருக்கு இலத்தூர்நாட்டு அரும்பாக்கத்துக் குன்றத்தூர்க் கோட்டத்து அறநிலை விசாரகன் திரைலோக்கிய மன்னன் வத்ஸராஜன் என்பவன் விளக்குக்காக நிலமளித்தான்[2]. அம்மை வண்டார் குழலி நாச்சியார் எனவும், பிரமராம்பாள் எனவும் குறிப்பிடப் படுகிறூர்[3].

ஏனைய கல்வெட்டுக்கள் நிலம் விற்றதையும், தண்ட நாயகருக்கு உத்தரவிட்டதையும் அறிவிப்பன. 477, 476 என்ற விஜயநகர அரசர் கல்வெட்டுக்கள் இம்மடி தர்மசிவாச் சாரியர், பொன்னம்பல சிவாச்சாரியார். அனந்தசிவாசாரியார், இவர்களுக்கு விழா நடத்த உத்திரவு அளித்துப் பொன் கொடுத்ததை உணர்த்துகின்றன. பராந்தகசோழன் I கால முதல் விஜயநகர அரசர் காலம்வரையுள்ள இக்கல்வெட்டுக் களால் இத்தலத்தின் தொன்மையை அறியலாம்.

40. திருவதிகை

இது அட்ட வீரட்டங்களுள் ஒன்று. முப்புரங்களை எரித்த தலம். கருடன், பிரமன், விஷ்ணு, பஞ்சபாண்டவர்கள் பூசித்துப் பேறுபெற்றனர். பல்லவ அரசன் திருநாவுக்கரசரை நீற்றறையில் இட்ட தலமும் இதுவே. இது இப்போது ஓடையாக இருக்கிறது. சக்கரதிர்த்தம் என வழங்குகிறது. குணதரேச்சுரம் என்ற ஒரு கோவிலும் உண்டு. அது குணதர பல்லவனூல் பாடலிபுரத்துக்கோவிலை அழித்துக் கட்டப்பெற்ற தென்பது வரலாறு. திருஞானசம்பந்த சுவாமிக்குத் திருநடங் காட்டியருளிய தலம். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குச் சித்தவட

[1] 468 of 1905, [2] 482 of 1905, [3] 495 of 1905.

மடத்தில் திருவடி தீட்சை அளித்த இடமும் இதுவே. மெய் கண்டதேவர் மாணுக்கராகிய மனவாசகங்கடந்தார் உண்மை விளக்கம் செய்தருளிய தலமும் இதுவே, இறைவன் பெயர் திருவதிகை வீரட்டானேசுவரர். திரிபுராந்தகேசுவரர். அம்மை திரிபுரசுந்தரி. தீர்த்தம் கெடிலம், ஆலகங்கை, சக்கரதீர்த்தம் என்பன. தலவிருட்சம் சரக்கொன்றை, இத்தலம் பண்ணு ருட்டி ஸ்டேஷனிலிருந்து தென்மேற்கே ஒரு மைலில் உள்ளது.

கல்வெட்டு :

இத்தலத்தில் படி எடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள் 34. இவற்றில் ஏழு கல்வெட்டுக்கள் சாரநாராயணக் கோவிலேப் பற்றியவை. ஏனையவை திருவதிகை வீரட்டானமுடையார் கோவிலில் உள்ளவை. அவற்றுள், தெள்ளாற்றுப்போர் எறிந்த நந்திபோத்தரையன் விளக்குக்காக வைத்த நிபந்தம்[1], கோப் பெருஞ்சிங்கன் விளக்கிற்காகப் பசுவுங்காளேயும் அளித்தமை[2], பரமேஸ்வரப் போத்தரையன் பொன்னளித்தமை ஆகிய பல்லவ பரம்பரை நிகழ்ச்சிகள் அறிவிக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறே சோழர்களில் குலோத்துங்கன் I, II, III, இராஜேந்திரசோழன், பராந்தகன் இராஜாதிராஜன் II முதலிய சோழ அரசர்களும், விக்கிரமபாண்டியன், வீரபாண்டியன் முதலிய பாண்டிய மன்னர்களும் காளிங்கராயன், காடவராயன், கங்கபல்லவன் முதலியோர்களும் உணவிற்காகவும், நிவேதனத்திற்காகவும், விழாவிற்காகவும் நிலம் அளித்தமையைக் காட்டும் கல்வெட் டுக்கள் பல.

சகம் 1235-ல் சேர அரசனுன ரவிவர்ம வீரராஜ குலசேகர தேவனுல் கோயில் முழுவதும் தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட செய்தி தெரிகிறது[3]. வாகீசமடம் என்ற பெயருடன் ஒன்று இத்தலத் திருந்திருக்கவேண்டும். இதற்குக் குலோத்துங்கன் I தன்னுட்சிக் காலத்தில் நிலம் அளித்துள்ளான்[4].

---

[1] *36* of *1903*, [2] *47* of *1903*, [3] *34* of *1903*, [4] *49* of *1903*.

41. திருச்சேய்ஞலூர்

முருகன் திருக்கைலையில் இருந்து, சூரசம்மாரத்தின் பொருட்டு, வீரமகேந்திரத்திற்கு எழுந்தருளியபொழுது, வழி நடையில் இங்குவந்து சிவபூசை செய்தருளினர் என்பது கந்த புராண வரலாறு. சண்டேஸ்வர நாயனர் திருஅவதாரஞ் செய்தருளியதலம். இவ்வரலாறு இவ்வூர்ப் பதிகத்து ஏழாம் பாடலில் விளங்கக்காணலாம். சண்டேஸ்வரர் அவதாரஸ்தலம் என்று சம்பந்த சுவாமிகள் சிவிகையினின்றும் இறங்கி நடந்து சென்றுவழிபட்டார்கள் என்று பெரியபுராணங்கூறும். முருகன் வழிபட்ட தலமாதலின் சேய் நல்லூர் என்பது சேய்ஞலூர் என்ருயிற்றுப்போலும். இத்தலம் இக்காலத்துச் சேங்கனூர் என வழங்குகிறது.

சுவாமிபெயர் சத்தகிரீஸ்வரர். அம்மைபெயர் சகிதேவியார். தீர்த்தம் மண்ணியாறு.

இது கும்பகோணத்திலிருந்து திருப்பனந்தாள் செல்லும் மார்க்கத்தில் 9½-மைல் தூரத்தில் இருக்கின்றது.

கல்வெட்டு: 89 of 1932 ல் எடுத்த ஒன்றே உள்ளது.

42. திருவலிவலம்

இது வலியன் பூசித்த தலமாதலின் இப்பெயர்பெற்றது. வலியன் என்பது கரிக்குருவி. சூரியனும், காரணரிஷியும் பூசித்துப் பேறுபெற்றனர். சுவாமிசந்நிதி கட்டுமலைமேல் இருக்கின்றது. கோயிலைச்சுற்றிக் கிழக்குப்பக்கந்தவிர அகழி சூழ்ந்திருக்கிறது. மாடக்கோயிலுள் ஒன்று. சுந்தரமூர்த்திநாயனர், திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் 'சொல்லியவேசொல்லி ஏத்துகப்பான்' என இருவர் பாடல் உண்மையும் எடுத்துக் காட்டுகிருர்.

சுவாமிபெயர் மனத்துணைநாதர். அம்மைபெயர் மாழையங்கண்ணி. தலவிருட்சம் புன்னை. தீர்த்தம் காரணர் கங்கை. திருவாரூருக்குத் தென் கிழக்கே 7-மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது.

கல்வெட்டுக்கள் :

படியெடுத்தன ஒன்பது உள்ளன. இராசேந்திரன் III காலத்தன மூன்று. குலோத்துங்கன் காலத்தன இரண்டு. இராசராசன் III காலத்தன இரண்டு. சுந்தரபாண்டியன் காலத்தன இரண்டு. இத்தலம் அருமொழித் தேவ வளநாட்டு வலிவலக் கூற்றத்து உபயகுல சுத்த சதுர்வேதி மங்கலமான வலிவலம் என்று வழங்கப்பட்டது.[1] இறைவன் மனத்துள் தேவர் என்றே கல்வெட்டுக்களில் அழைக்கப்படுகிருர். உடையார் மனத்துள் நாயனரது கோயில் காரியம் பார்ப்பார் சிலரால் தேவப்பெருமான் திருமடத்து எதிர் ஒப்பிலாதார் சோமநாத தேவ முதலியாருக்கு நிலம் மாற்றிக் கொடுக்கப்பட்டது.[2] இந்தத் திருமடம் மனத்துள் நாயனர் கோயிலுக்குத் தெற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது.[3] தென் விடங்கலூர், குலோத்துங்க சோழ நல்லூர் திரிச்சூலம், பொன்வேய்ந்த பெருமாள் நல்லூர் முதலிய கிராமங்கள் பலவேறு காரியங்களுக்குத் தானமாக அளிக்கப்பட்டமை அறியப்படுகின்றன. திருமூலதேவர் திருமடத்தில் இருந்த கோயில் அர்ச்சகர் ஒருவருக்கு நிலம் விற்கப்பட்டது என்பதால் திருமூலதேவர் மடம் என்பது ஒன்று இருந்தமை புலனாகும்.[4]

43. திருச்சோபுரம்

இது இப்பொழுது தியாகவல்லி என வழங்குகிறது முதற் குலோத்துங்கன் மனைவி மூவருள் பட்டத்து மனைவியாகிய தியாக வல்லியால் திருப்பணி செய்யப் பெற்றமையின் இப்பெயர் பெற்றது போலும். அகஸ்தியர் பூசித்த தலம். சமீபகாலம் வரையில் கடற்கரை மணலால் மூடப்பட்டு மேடாய் இருந்தது. ஒருதுறவி கருப்பக்கிருகத்தின் கல்ஸ்தூபி மணலில் காணப்படத் தோண்டி, ஊரவர் உதவியைக்கொண்டு வெளிப்படுத்தினர். பரிவாரங்களுடன் ஆலயம் முழுவதும் மணலிலிருந்து தோண்டப்பட்டது. சில அறிகுறிகளால் நகரமே புதையுண்டிருக்க வேண்டுமென்று தெரிகிறது.

---

[1] *110* of *1911*, [2] *108* of *1911*, [3] *109* of *1911*, [4] *116* of *1911*.

சுவாமிபெயர் சோபுரநாதர். அம்மைபெயர் சோபுரநாயகி. தீர்த்தம் பரம தீர்த்தம். இது ஆலப்பாக்கம் ஸ்டேஷனிலிருந்து கிழக்கே 1½ மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. கானலாற்றைத் தோணியால் கடந்து செல்லவேண்டும். மணற்பாதை.

கல்வெட்டு :

கல்வெட்டு ஐந்து உள்ளன. இங்கே நர்த்தனகணபதி கோயில் இருந்ததாகவும், அதற்குச் சுந்தர பாண்டியன் நிலம் அளித்ததாகவும் அறியப்படுகிறது.*. இராஜராஜ தேவர், சாரிபுத்த பண்டிதர், மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் I, கோநேரின்மைகண்டான், சுந்தரபாண்டிய தேவர் இவர்கள் பெயர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

44. திருநெடுங்களம்

திருநெட்டான்குளம் என இக்காலத்து வழங்கும். வங்கிய சோழன் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம். சுவாமி நித்தியசுந்தரர். தேவி ஒப்பிலாநாயகி, தீர்த்தம் சுந்தரதீர்த்தம். தொண்டைமான்பட்டி ஸ்டேஷனிலிருந்து தெற்கே 2 மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

கல்வெட்டு:

இத்தலத்தைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் 34 உள்ளன. அவை சுந்தரபாண்டியன் காலத்தன மூன்றும், கரிகாலன் காலத்தது ஒன்றும், ஸ்ரீவல்லபதேவனது ஒன்றும், ராஜகேசரிவர்மன் காலத்தன ஒன்பதும், 3-ம் ராஜராஜன் கல்வெட்டு இரண்டும், ஹொய்ஸள வீரராமநாததேவரது ஒன்றும், திரிபுவன வீரதேவனுடையன இரண்டும், பரகேசரிவர்மனென்றுமட்டும் குறிப்பன மூன்றும், விஜயநகர அரசர்களுடையன ஐந்தும், நாயக்க மன்னரது ஒன்றும் ஏனைய அறியப்படாதனவுமாக அமைந்தன.

---

* *114 of 1904.*

இத்தலம் சுந்தரபாண்டியன் காலத்து பாண்டிய குலபதி வடகரைநாட்டுத் திருநெடுங்களம் என்றும்[1], இராஜராஜ தேவன் III காலத்து பாண்டியகுலாசனி வளநாட்டு வடகாவிரி நாட்டுப் பிரமதேயம் தியாகவல்லி சதுர்வேதிமங்கலமான திருநெடுங்களம் என்றும் குறிக்கப்படுகிறது. இறைவன் திருநெடுங்களமுடைய நாயனுர்[2], நெடுங்களமுடையார், உலகாண்டேஸ்வரமுடையார்[3], களந்தை நாயகர்[4], திருநெடுங்களமுடைய தம்பிரானுர்[5], நிழலார் சோலை வளமுடையநாயனுர்[6] திருநெடுங்களத்து ஆள்வார்[7] என்றெல்லாம் வழங்கப்படுகிருர்.

இவ்வரசர்கள் அனைவரும் கோயிலுக்குப் பொன்னும், நெல்லும், நிலமும் அளித்த செய்தி அறிவிக்கப்படுகின்றன. அரசர்களேயன்றி அரசருடைய தண்டல் நாயகர்களும், அரசகாரியம் பார்ப்பவர்களும், மனைவியார்களும் அறம் செய்துள்ளனர். ராஜகேசரிவர்மன் மூன்ருமாண்டில் உறையூர் உடையான் ஒருவனுல் லோகசுந்தரத் திருப்படிமம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது[8], பிள்ளையார் கணபதி கோயிலுக்கு விளக்கீடு செய்வித்தான் ராஜகேசரிவர்மன் I (கி. பி. 985—1013). பித்தளையால் செய்யப்பட்டு பொன்முலாம் பூசப்பட்ட மத்தளி ஒன்றைக் கம்பன் மணியனுன விக்கிரமசிங்கன் மூவேந்த வேளாளன் என்பான் ஸ்ரீபலி உபயத்திற்காகச் செய்து கொடுத்தான்[9]. இக்கோயிலில் முழுக்குடி அரசன் வல்லப தேவன் ரங்கமண்டபம் கட்டிக்கொடுத்தான்[10].

45. திருஓத்தூர்

இது திருவத்தூர் என வழங்குகிறது. இறைவன் தேவர்களுக்கும், முனிவர்களுக்கும் வேதத்தை அருளிச்செய்தமையால் இப்பெயர் பெற்றது. சம்பந்தசுவாமிகள் எழுந்தருளியபோது கோயிலைப் பராமரித்துவந்த சிவனடியார் ஒருவர் கோயில் நிலங்களில் பனைவைத்து வளர்த்தார். அவை ஆண்பனையாயின. சமணர்கள் பரிகசித்தனர். அதைக்கண்டு இவர் வருந்திச் சுவாமி

---

[1] 627 of 1909, [2] 667 of 1909, [3] 579 of 1909, [4] 692 of 1909, [5] 693 of 1909, [6] 793 of 1909, [7] 682 of 1909, [8] 682 of 1909, [9] 691 of 1909, [10] 692 of 1909.

களிடம் விண்ணப்பித்தார். திருஞானசம்பந்தர் பதிகம்பாடி திருக்கடைக்காப்பில் 'குரும்பை ஆண்பனை ஈன்குலை ஓத்தூர்' என்று அருளியபோது அவை பெண்பனையாயின. ஆலயத்தில் பனை உருவம் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டுப் பூசிக்கப்பட்டு வருகிறது. சிவாலயத்துள்ளேயே ஆதிகேசவப்பெருமாள் சந்நிதியும் இருக்கிறது.

சுவாமி வேதநாதர். அம்மை இளமுலைநாயகி. தீர்த்தம் சேயாறு (வேததீர்த்தம்). அச்சிறுபாக்கம் ஸ்டேஷனிலிருந்து வடமேற்கே 18 மைலிலும், காஞ்சிபுரத்திலிருந்து மேற்கே 18 மைலிலும் இருக்கிறது.

கல்வெட்டு:

இத்தலத்தைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் 29 உள்ளன. அவற்றுள் இராஜாதிராஜன், குலோத்துங்கன், இராஜேந்திரன், பொத்தப்பிச்சோழன், ராஜராஜன் I. III. விக்கிரமசோழன் ஆகிய சோழ அரசர்கள் காலத்தனவும், சுந்தரபாண்டியன், வீரபாண்டியன் காலத்தனவும், கோப்பெருஞ்சிங்கன் காலத்தனவும், ராஷ்டிரகூட கன்னரதேவன் காலத்தனவும் ஆக அமைந்துள்ளன.

இறைவன் பெயர் வேதபுரீஸ்வரர் எனவும், ஓத்தூர் உடைய நாயனுர் எனவும் வழங்கும். கோயில்வழிபாட்டிற்கும் நிவேதனத்திற்கும், அர்ச்சகர்க்கும் நிலமளித்த செய்திகளும், பூந்தோட்டத்திற்கு நிலமளித்த செய்திகளும் அறிவிக்கப்படுகின்றன. விளக்கிற்காகப் பசுக்கள்வாங்கி விடப்பட்டமையைத் தெரிவிக்கின்றன. சிறப்பாக, விளையாட்டாக வேட்டைக்குச் சென்ற ஒருவன் எய்த அம்பு குறிதவறி ஒரு மனிதன்மேல் பட்டுவிட, அதற்காகத் திருஓத்தூர் சபையாரைக்கூட்டி குற்றத்தைக்கூறி, சபை விதித்தவண்ணம் குற்றத்தண்டமாகக் கோயிலுக்கு 16 பசுக்களை வாங்கிக்கொடுத்து விளக்கிடச் செய்தான்.* விக்கிரமசோழன் (கி. பி. 1118—35) காலத்து வெள்ளம்புகுந்து விளைச்சலழிந்ததால் குடிகளுக்கு வரிகட்ட முடியாமல்போக இரண்டாயிரம்குழி நிலத்தை 25 காசிற்கும்,

---

* 77 of 1900.

4450 குழி புன்செய்யை 20 காசிற்கும் கோயிலுக்கு விற்று இறையிலிசெய்தான்[1], மூன்றும் குலோத்துங்கன் பொன் ஆபரணங்கள் அளித்திருக்கின்றான். அதேகோயிலில் சிதம்பரேஸ்வர ஆலயம் ஒன்று இருப்பதாக அறியப்படுகிறது[2]. கேதாரிநாதர் மடம் என்ற ஒன்று குறிப்பிடப்படுகிறது[3].

46. திருஅம்பர்மாகாளம்

இத்தலம் கோயில்திருமாகாளம் என வழங்கும். அம்பன் அம்பாசுரன் இருவரையும்கொன்ற காளி பாவந்தீர இறைவனை இத்தலத்துப் பூசை செய்தாள். மாகாளரிஷியும் பூசித்த தலம். காளிகோயில் தெற்குப் பிராகாரத்தில் உள்ளது. வைகாசி மாதத்தில் சோமாசிமாறர் யாக உற்சவம் நடைபெறும். சிறிய உருவமுடைய பாணலிங்கம். குவளை சாத்தப்பட்டுள்ளது. இறைவன் காளகண்டேசுவரர். இறைவி பட்சநாயகி. தீர்த்தம் மாகாளதீர்த்தம். சோமாசிமாறநாயனார் யாகஞ்செய்த தலம். இத்தலம் பேரளம் திருவாரூர் மார்க்கத்திலுள்ள பூந்தோட்டம் ஸ்டேஷனிலிருந்து கிழக்கே 1½ கல் தூரத்தில் உள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலம் முதற்குலோத்துங்கன் காலத்து உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டு அம்பர் நாட்டு அம்பர்திருமாகாளம் என வழங்கப்பட்டது[4]. இராஜகேசரிவர்மனான குலோத்துங்கன் காலத்து, பூபாலகுலவல்லி வளநாட்டு அம்பர்நாட்டு அம்பர் மாகாளம் எனவும்[5] வழங்கப்பட்டது. இறைவன் திருமாகாளம் உடையார்[6], திருமாகாளத்து மகாதேவர்[7] என வழங்கப்படுகிறார். இக்கோயிலுக்கு முதற்குலோத்துங்கன் காலத்து நுளம்பராசன் வேண்டுகோளுக்காக மாத்தூர் திருச்சிற்றம்பலநந்த ராசனால் புரவுவரி விளாகம் என்ற கிராமம் கோயிலுக்களிக்கப்பட்டது[8]. மேலும் அவனது ஆட்சி 42-ம் ஆண்டில் வேதந்தூர் என்ற கிராமத்தை அம்பர் உதயமார்த்தாண்டன் அளித்திருக்கிறான்[9].

---

1 87, 88, 2 100, 3 98 of 1910, 4 93 of 1910, 5 107 of 1910, 6 107 of 1910, 7 116 of 1910, 8 94 of 1910, 9 95 of 1910.

சேக்கிழான்வேளான் திருவாய்க்குலமுடையான் எயினிகுடி கிராமத்தை அளித்தான். முன்னரே அதை அனுபவித்துவந்த காணியாளரைத் தள்ளிவிட்டுப் புதிதாகப்பயிர்செய்ய ஏற்பாடு செய்தான். விக்கிரமசோழன் காலத்தில் (கி. பி. 1118 of 35) நிலமளித்த செய்தி அறியப்படுகிறது. சிறப்பாக ஆட்கொண்ட நாயகனேயும் அம்மையையும் கோயிலுக்கு வார்த்துக்கொடுத்து, திருவமுதுக்கு க்ஷத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டுப் பனையூர் நாட்டுச் சிறுவேலூரானான அமுதன் திருச்சிற்றம்பலமுடையான் உதயமார்த்தாண்ட மூவேந்த வேளான் நிலமுமளித்தான். அதே அம்மைக்கு மற்ருேர் சிறுவேளூர் உடையான் நிலமளித்திருக்கிருன். இந்த ஆட்கொண்ட நாயகர் என்பது சோமாஸ்கந்தரின் பெயர்போலும். இவரைப்பற்றி விக்கிரமசோழன் காலத்து கல்வெட்டும் அறிவிக்கிறது [1]. இறைவனுக்கு முத்துக் கழுத்தணி, வைரமுடி இவற்றைக் காரிபுலியனுன சோழமாராயன் அளித்தான், விக்கிரமசோழன் திருமாளிகைப் பத்தியைக்கட்டினுன் [2]. மற்றும் விளக்கிற்காகவும், விழாவிற்காகவும் பொன்னும், நிலமும் அளித்த செய்தியை அறிவிக்கின்றன. முதுபகவர் என்ற கோயிலொன்று குறிப்பிடப் படுகிறது [3].

உமாபரமேஸ்வரி காளி அம்மையாக இருத்தல்வேண்டும். இதனை அமைத்தவன் விக்கிரமசோழன். பூசைக்கும் அமுதுக்குமாக நிலம் வழங்கியிருக்கிருன். இராஜேந்திரசோழனும் அக்கோயிலுக்கு நிலம் வழங்கினுன் [4].

47. திருவல்லம்

இத்தலம் இப்பொழுது திருவலம் என வழங்கப்படுகிறது. வில்வாரண்யதலம், தீக்காலி என்பான் பூசித்துப் பேறுபெற்றமையன் தீக்காலி வல்லம் எனவும் வழங்கும். நவக்கிரகங்களும், வல்லாளனும் பூசித்துப் பேறுபெற்றனர். சுவாமி வல்லநாதர். இறைவி வல்லாம்பிகை. தீர்த்தம் கௌரிதீர்த்தம். இத்தலம் திருவல்லம் ஸ்டேஷனிலிருந்து வடகிழக்கே ½ மைலில் உள்ளது.

---

[1] 108 of 1910, [2] 99 of 1910, [3] 111 of 1910, [4] 100, 101 of 1910.

கல்வெட்டுக்கள் :

கோப்பரகேசரியான ராஜேந்திரசோழன் (கி. பி. 1050–62) 3 ம் ஆண்டில் உத்தியோகஸ்தன் ஒருவனிடமிருந்து 25 கழஞ்சு பொன்வாங்கித் தீட்சதரிடங் கொடுத்தான்[1]. அதேயாண்டில் வாணபுரத்திலுள்ள பேரவையோர் சங்கரதேவன் மகனுன வைதும்ப சோமநாதனுக்கு 1000 குழி நிலம் விற்றதையும் அவர்கள் அதைத் திருவைய ஈஸ்வரருக்கு உரிமையாக்கியமையும் குறிக்கிறது[2]. 4-ம் ஆண்டில் முதல் இராசராசன் உத்தியோகத்தனுன ஈராயிரவன் பல்லவராயனுல் இராசராசேஸ்வரர் கருப்பக்கிரகம் கட்டப்பட்டது. 2 விளக்கிற்காக 2000 குழி நிலமும் அளிச்கப்பட்டது[3].

கோராஜகேசரி வர்மனுன இராஜமகேந்திரன் காலத்து 2-ம் ஆண்டில் படைத்தலைவனெருவன் திருவல்லம் பேரவையிலிருந்து 800 குழி நிலம்பெற்று அதைக் கோயிலுக்குக் கொடுத்தான். அதன் விலை 64 காசு (22 கழஞ்சு 8 மஞ்சாடி)[4]. குலோத்துங்கன் 23-ம் ஆண்டில் ஒரு கங்கதலைவனுல் வீரசோழன் மனைவியான தன்னுடைய மகளுக்கு நன்றுண்டாக விளக்குப் போடப்பட்டது[5]. மூன்ரும் குலோத்துங்கன் 8-ம் ஆண்டில் திரிசூலக்காசு கோயிலுக்களிக்கப்பட்டது[6] 34 ம் ஆண்டில் கங்க அரசியான அரியபிள்ளையால் இரண்டு விளக்கு தானம் செய்யப்பட்டன[7]. கோராஜகேசரிவர்மன் I, 7-ம் ஆண்டில் இறைவி திருவுருவம் செய்யவும் ஒரு விளக்குக்கும் ஒரு பிராமணனுல் 1700 குழி நிலமும் தூய்நாட்டில் மந்திரம் பேரவையினின்றும் 1700 குழி நிலமும் வாங்கப்பட்டன[8]. 26-ம் ஆண்டில் 4-ம் விக்கிரமாதித்தனிடமும் 3-ம் ஜயசிம்மனிடமும் வெற்றிபெற்றமையும், கோயிலுக்கு விளக்குபோடப்பட்டமையும் தெரிகிறது[9]. 7-ம் ஆண்டில் மதுராந்தக கண்டராதித்தன் கோயிலுக்கு வந்தமையும் 1000 குடங்களால் அபிஷேகித்தமையும், வருமானத்தை ஆராய்ந்தமையும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது[10].

---

[1] 75 of 1889, [2] 92 of 1889, [3] 299 of 1897, [4] 5 of 1890, [5] 300 of 1897, [6] 301 of 1897, [7] 303 of 1897, [8] 8-a of 1890, [9] 9 of 1890, [10] 10 of 1890,

கோராஜ இராஜகேசரிவர்மன் I, 16-ம் ஆண்டில் 700 குழி நிலம் சங்கரதேவனுக்கு விற்றமையும் அவன் அதைத் திருவைய ஈஸ்வரருக்களித்தமையும் தெரிகிறது [1]. கோராசகேசரிவர்மன் இராசராசதேவன் 20-ம் ஆண்டில் 90ஆடுகள் தானம்செய்தான். 3-ம் ஆண்டில் தூய்நாட்டிலுள்ள குக்கனூர் கிராமத்தின் வருவாய்களைத் திருவல்லம் கோயிலுக்குக் கொடுத்தான் [2]. மகாவலி வாணராயனது பொன்படு குட்டத்திலுள்ள சில நிலங்களை ஒருவன்வாங்கி விளக்கிற்காகவும் படையலுக்காகவும் கொடுத்தான் [3]. வாணவித்தியாதரன் காலத்து விளக்கெரிக்க 20 கழஞ்சு பொன் கொடுக்கப்பட்டது [4]. விக்கிரமாதித்தன் I வேண்டுகோளின்படி மூன்று கிராமங்கள் (விடேல் விடுகு விக்கிரமாதித்த சதுர்வேதிமங்கலம்) தானம்செய்யப்பட்டன [5]. வாணராயனது சகம் 810-ல் எட்கூரிலுள்ள ஒரு பார்ப்பனனால் காரநாட்டிலுள்ள வன்னிப்பேடு கிராமத்தாரிடம் 25 கழஞ்சு பொன் கொடுக்கப்பட்டு அதன் வட்டியிலிருந்து விளக்குப் போடப்பட்டது [6].

சோழபூபன் மகனான வீரசம்பன் சகம் 1236-ல் அர்த்த மண்டபம் ஞானமூர்த்தி என்ற பெயருடைய துறவியாலும் பிருதா அரசனாலும் கட்டப்பட்டது. மேலும் கருப்பக்கிருகமும் கட்டப்பட்டது. (வீரசம்பன் படைத்தலைவனா? ஒருநாயகனா? ஊகிக்க வேண்டியுள்ளது) [7]. வாணவித்தியாதர ராஜன் என்கிற வாணராயன் விளக்கிற்கு நெய்யிட 25 கழஞ்சு பொன் வழங்கினான் [8]. விசயகண்ட கோபாலதேவன் மூன்றாமாண்டில் அழகிய பல்லவன் காலத்து 3-ம் இராசராசன் நிலமணியக்காரர் $\frac{1}{16}$ பாகவரியையும் $\frac{1}{8}$ பாகவரியையும் தள்ளியமை தெரிகிறது [9]. ராஷ்டிரகுப்த அமோகவர்ஷனன் I மருமகன் காலத்து பொற்கொல்லன் ஒருவன் கோயிலுக்கு நிலம் தானம் செய்தான் [10].

---

[1] *11* of *1890*, [2] *1415* of *1890*, [3] *12* of *1890*, [4] *298* of *1897*, [5] *1-a* of *1890*, [6] *1-b* of *1890*, [7] *3* of *1890*, [8] *77* of *1889*, [9] *79* of *1889*, [10] *76* of *1889*.

18. திருப்பருப்பதம்

இத்தலம் பருப்பதம் எனவும், ஸ்ரீசைலம் எனவும் வழங்கும். அர்ச்சுனக்ஷேத்திரங்கள் மூன்றனுள் இது ஒன்று. மல்லிகார்ச்சுனம் எனவும் வழங்கப்பெறும். திருநந்திதேவர் இறைவனைத் தாங்க மலையுருவாகத் தவஞ்செய்த தலம். இத்தலத்திற்குச் செல்லும்வழி மிக அருமையானது. இதனைச் சுந்தரமூர்த்தி தேவாரம் 'செல்லல் உறவரிய சீபருப்பதமலை' என்று எடுத்துக் காட்டுகிறது. சுவாமி பருப்பதநாயகர். இறைவி பருப்பத நாயகி. தீர்த்தம் பர்வததீர்த்தம்.

இத்தலம் கர்னூல் ஜில்லாவைச் சேர்ந்தது. நந்தியால் ஸ்டேஷனிலிருந்து வடகிழக்கே 60 மைல் தூரத்தில் உள்ளது. 40மைல் தூரம் மலைகளின்மேல் ஏறியும் இறங்கியும் செல்லுதல் வேண்டும்.

கல்வெட்டுக்கள் :

விஜயநகர அரசனான வீரப்பிரதாப வீரநரசிங்கராயன் இங்கு வந்து வழிபட்டிருக்கிறான். ஒரு பருவதையன் என்பானும் அவன் மனைவியும் இங்குவந்து 'சித்தபுரம்' என்னுமிடத்தில் ஒரு குளம் வெட்டி நந்தவனம் அமைத்தனர். கிருஷ்ணதேவ ராயனுடைய மந்திரியான சந்திரசேகர அமாத்யா என்பவன் கல்யாணமண்டபத்தைக் கட்டிப் பொற்கலசம் ஸ்தாபித்தான். மல்லிகார்ச்சுன கோயிலுக்கு முன்புறத்தில் ஒருமண்டபங் கட்டினான். நந்தீஸ்வரத்திற்கும், பிருங்கீஸ்வரத்திற்கும் பொன்னாலேயே திருவுரு அமைத்துக்கொடுத்தான். அந்த மண்டபத்தில் தமராசா என்பவன் கிருஷ்ணதேவராயர் சந்திரசேகர அமாத்யா இவர்களுடைய கற்சிலைகளை அமைத்தான். கோயில் செலவுகளுக்காகச் சிவபுரம் என்னும் ஊரைத் தானமாக வழங்கினான். பொற்கிண்ணமும், வெள்ளிப்பீடமும் அளித்தான். நந்தியைப் பிரதிஷ்டைசெய்து அதற்கு முன்பக்கத்தில் பொற்றூண் ஒன்றை நிறுவினான். வீரப்பிரதாப அச்சுதராயன் காலத்தில் மல்லப்பநாயுடு என்பவன் பிரமராம்பா அம்மைக்கு ஒருமணியும் சரிகையாடையும் அளித்தான். விஜயராயமகாராயன் மகளும், பாண்டியபெருமாள்தேவனின் மனைவியுமாகிய லெட்சம்மாள்ஜி ஆயி என்பவள் தினசரி ஐந்து ஜங்கமர்களுக்கு உணவளிக்க

நிலம் வழங்கினாள். சாளுவ அரசனான பதாமல்லப்பன் ஒருகுளம் வெட்டியிருக்கிறான். காகதீய அரசனான பிரதாபருத்திரதேவ மகாராஜர் காலத்தில் அவனுடைய முதல் மந்திரி உச்சிக்கால வழிபாட்டிற்காக கமநாட்டில் நிலம் வழங்கியிருக்கிறார். ஜனமாதா பண்டபத்திற்கருகில் ஒரு கோயிலையும் கட்டியிருக்கிறார். அன்னப்பஜயன் என்பவன் மல்லிகார்சுன தேவர்க்கும் பிரமராம்பா தேவிக்கும் நைவேத்திய நிபந்தங்களை அளித்ததோடு முகமண்டபங்கட்டுவித்தான். தென்னண்டைமதில் பிராகாரத்தைப் பழுதுபார்த்தான். இரும்புத் தூண்களை நிறுத்தித் தெற்குக் கோபுரத்தையும் பழுதுபார்த்தான். பயிராகிஸந்தகி என்பவன் தன் மனைவியின்பெயரால் பூந்தோட்டத்திற்கு நிலம் அளித்துள்ளான். இவையன்றி நந்திநாதர், பிருங்கிநாதர் முதலியவர்களை வழிபடுகிறவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டி அளித்த செய்தியும், செங்கையன் என்பார் சந்தனக்கல் வைத்ததும் அறியப்படுகின்றன. பிரதானகங்கைக்கு இரண்டாம் விதரிகரனின் மனைவியான கடம்பவித்தலம்பா படிக்கட்டு கட்டினாள். வித்தலேஸ்வரருக்கு ஒரு உருவச்சிலை வழங்கினாள். இந்தத் தருமங்களைச்செய்ய இறைவன் அவட்குக் கனவில்வந்து அருளியதாகக் குறிப்பிடுகிறாள். மேலும் சந்திரசேகரன் வீரபத்திரதேவர் கோபுரத்தையும், தூண்களையும், பொற்கலசங்களையும் அமைத்திருக்கிறான் உதயகிரி அப்பனையங்காரு நந்தித் தூணிலிருந்து துர்க்காதேவிகோயில் வரையில் படிக்கட்டுகளைக் கட்டுவித்தான். கொண்டபட்டி என்பவன் கோயில் முழுமையும் புதுப்பித்திருக்கிறான். இவையன்றிப் பல அன்பர்கள் பொற்றூண்கள் அமைத்தும், படிக்கட்டமைத்தும், முகமண்டபங்கட்டியும் பணிசெய்தார்கள் என்று தெரிகிறது.

49. திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூர்.

இத்தலம் திருச்செங்கோடு, திருச்செங்குன்றூர், நாகாசலம் என வழங்கப்பெறும். மேலவீதியிலிருந்து பார்த்தால் மலை, நாகம்போல் தோன்றுவதால் நாககிரி எனப்பட்டது. சுப்பிரமணியசுவாமி சந்நிதி தனியே அமைந்துள்ளது. சுவாமி சந்நிதி மேற்குப்பார்த்தது. முருகன் சந்நிதி கிழக்குப்பார்த்தது. விஷ்ணுகோயில் கோயிலுக்குள்ளேயே தனியேயிருக்கிறது.

சுவாமி அர்த்தநாரீஸ்வரர். அம்மை பாகம்பிரியாள்; அர்த்த நாரீஸ்வரி. விஷ்ணுக்கு ஆதிகேசவப்பெருமாள் என்றுபெயர். அர்த்தநாரீஸ்வரர் பாதத்தில் ஒரு சிறு ஊற்று இருக்கிறது. இது விறல்மிண்ட நாயனருடைய அவதாரஸ்தலம். தீர்த்தம் பிரமதீர்த்தம் முதல் 16 தீர்த்தங்கள் உள்ளன.

இத்தலம் சங்ககிரிதுர்க்கம் ஸ்டேஷனிலிருந்து கிழக்கே 6 மைல்தூரத்தில் இருக்கிறது. ஈரோட்டிலிருந்து பஸ் மூல மாகவும் இத்தலத்தை அடையலாம்.

கல்வெட்டு :

பரகேசரி வர்மனை முதலாம் இராஜராஜன், மதுரை கொண்ட முதற் பரகேசரிவர்மன், சுந்தரபாண்டிய தேவன், சொக்கப்பநாயக்கன், சொக்கலிங்கநாயக்கன், மைசூர் கிருஷ்ண ராஜ உடையார் முதலிய அரசர்களின் கல்வெட்டுக்கள் இங்குக் காணப்படுகின்றன. அவற்ருல் அறியப்படுவன பெரும் பாலானவை அந்தணர்களுக்கு அன்னமும், யாத்திரிகர்களுக்கு உணவும், விளக்கிற்கு நெய்யும் அளிக்கப்பட்ட நிபந்தங்களே யாகும். 192 முதல் 194 வரையிலுள்ள கல்வெட்டுக்கள் சுப்பிர மணியப் பிள்ளையார்கோயிலைப்பற்றி அறிவிக்கின்றன. கி. பி. 1660 முதல் 1682 வரை அரசாண்ட விஸ்வநாத சொக்கலிங்கர் காசிவிசுவேசர் கோயிலையும் கோபுரத்தையுங் கட்டினர்.

50. திருப்பூவணம்

இது பிரமன் பூசித்த தலம். 'நான்மறையோன் கழலே சென்றுபேணி ஏத்த நின்ற தேவர்பிரான் இடமாம்' என்பது சம்பந்தர்தேவாரம். பொன்னனையாள் என்னும் தாசிக்காகச் சொக்கலிங்கப்பெருமான் சித்தர்வடிவாக எழுந்தருளி ரசவாதம் செய்து சோமாஸ்கந்தர் திருவுருவத்தை அமைக்க அருள் செய்தனர் என்பது திருவிளையாடற்புராணத்துட் காணப்படும் வரலாறு.

இத்தலம் என்றும் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்களும் ஒருங்கு கூடி வழிபடும்தலமாக இருந்தது என்பதனை 'முன்சேர் தென்னர் சேரர் சோழர்கள் தாம் வணங்கும் திருப்பூவணம்' என்னும்

சம்பந்தசுவாமிகள் வாக்கும், 'உதியருடன் வன்றெண்டர் தாமிருந்த இடங் கெழுமி வளவனுர் மீனவனுர் வளம்பெருக மற்றவரோடும் அளவளாவிய விருப்பால் அமர்ந்து கலந்து இனிதிருந்தார்' என்னும் சேக்கிழார் திருவாக்கும் சான்ருகும்.

இறைவன் பூவணநாதர். இறைவி மின்னம்மை. மின்னனை யாளம்மை என்றும் வழங்குவதுண்டு. விருட்சம் பலா. தீர்த்தம் வைகை. மதுரைக்குக்கிழக்கே 12 மைல் தூரத்தில் இத்தலம் இருக்கிறது. இது ஒரு ஸ்டேஷன்.

கல்வெட்டு :

கோநேரின்மைகொண்டானது எட்டாம் ஆட்சியாண்டில் புஷ்பவனேஸ்வரர் கோயிலுக்கு நிலம் வழங்கினன். குலசேகர தேவன் தனது 25 ஆம் ஆட்சி யாண்டில் தினந்தோறும் வேத பாராயணஞ் செய்ய 1008 பிராமணர்களுக்கு உணவிற்காக நிலம் அளித்தான். ஒரு செப்பேடு ராஜகெம்பீர சதுர்வேதி மங்கல சபைக்கு 25 காசுகள் வழங்கியதை அறிவிக்கிறது.

51. திருமாற்பேறு

இத்தலம் ஹரிசக்ரபுரம் எனவும் வழங்கும். திருமால் ததீசி முனிவருடன் போர்செய்ய அவர் சக்கரம் வாய்மடிந்து போயிற்று. சலந்தரனைக் கொன்ற சக்கரம் சங்கரனிடத் திருப்பதையறிந்த திருமால் இத்தலத்திற்குவந்து இறைவனை ஆயிரந்தாமரைகொண்டு அர்ச்சிக்க, இறைவன் ஒரு நாள் ஒரு மலரை மறைத்துவிட்டார். திருமால் அதற்குப்பதிலாகத் தம் கண்ணையிடந்து அர்ச்சிக்க, சுதரிசனம் என்னும் சக்கரத்தை ஈந்தார். கண் இடந்து அர்ச்சித்தமைக்காக பதுமாக்ஷன் என்னும் பெயரையும் கொடுத்தார். சோமனும் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம். இச்செய்தி 'மன்னி மாலொடு சோமன் பணிசெயும் மன்னுமாற் பேறடிகளை' என்னும் தேவாரத்தானும், 'பெருமாற் றின்படைவேண்டி நற்பூம்புனல் வருமாற்றின் மலர் கொண்டு வழிபடும் கருமாற்கின்னருள் செய்தவன்' என்னும் திருக்குறுந்தொகையானும் அறியப்படும். இறைவன்பெயர் மால்வணங்கீசர், மணிகண்டேசர். இறைவி கருணைநாயகி,

அஞ்சனாக்ஷியம்மை, தீர்த்தம் பாலாறு. இத்தலம் பனூர் ஸ்டேஷனிலிருந்து தென்மேற்கே 2 கல் தொலைவில் உள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள் :

ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்திலுள்ள காமக்கோட்டத்தின் பகுதியான வல்ல நாட்டிலுள்ள திருமாற்பேறு [1] என்று ராஜகேசரிவர்மன் திரிபுவனச்சக்ரவர்த்தி குலோத்துங்க சோழன்காலத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இறைவன் பெயர் கல்வெட்டுக்களில் திருமாற்பேறுடையார், ஆளுடையார், உத்தம சோழீஸ்வரமுடையார், அவிமுக்தீஸ்வரமுடையார் என்று வழங்கப்படுகின்றன. இத்தலத்தில் அக்கினீஸ்வரக் கோயில் ஒன்று தனியே இருந்திருக்கவேண்டும். இக்கோயிலுக்குக் கண்டராதித்தனுல் ஐம்பெருங்குழு ஏற்படுத்தி நிலங்களைக் கவனிக்கவும், படையலுக்கு நெல்கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன [2]. இங்குள்ள விஷ்ணு கோயிலிலுள்ள இறைவன் பெயர் கோவிந்தபதியில் நின்றருளிய பெருமானடிகள் என்பது [3]. இது தண்டகநாட்டின் ஜில்லாவான தர்மக்கோட்டத்தின் பிரிவான வல்லநாட்டில் கோவிந்தபதியிலுள்ள கோயிலிலுள்ள நின்றருளிய பெருமான் ஆகும் [4]. மாற்பேறுடையார் கோயிலைக் கட்டவும், சுற்றுமண்டபத்தை முற்றுப்பெறச் செய்யவும் விராட அரசன் அனையமான் என்கிற மண்டலாதித்யனுல் தானம் கொடுக்கப்பட்டது [5], உத்தமசோழீஸ்வரமுடையார் உருவம் தயார்செய்ய சேதிராயன் என்பவனுல் நிலம் தானம் செய்யப்பட்டது [6], உமாபத்தராகியார் (அதிசுந்தர தேவதேவியார்) உருவம் தயார்செய்ய சோழன் ராஜகேசரிவர்மனுல் நிலம் தானம்செய்யப்பட்டது [7]. மணவாளப்பெருமாள் உருவம் செய்யவும், ஆபரணம் தயார்செய்யவும் பரகேசரிவர்மன் ராசேந்திர சோழன் ஆட்சியில் அவைசெய்ததைத் தெரிவிக்கின்றது [8]. கோயிலில் அனையமான் பரமண்டலாதித்தன் ஒரு மண்டபம் கட்டியுள்ளான் [9]. நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியின் வரிகள் கருப்பக்கிருகத்தின் மேற்குச் சுவரில் காணப்படுகின்றன [10]. மணவில்கோட்டத்தின் பகுதியான மேல்பழுங்கூர்

---

[1] 271 of 1906, [2] 283 of 1906, [3] 303 of 1906, [4] 314 of 1906, [5] 267 of 1906, [6] 277 of 1906, [7] 284 of 1906, [8] 321 of 1906, [9] 323 of 1906, [10] 326 of 1906.

நாட்டில் சிறியளூரில் கோவிந்தபதி ஆழ்வார் கோயில் ஒன்று உள்ளது[1]. தோழனூர் தந்தையால் கோவிந்தபதி ஆழ்வார்மீது ஒரு திருப்பதியம் பாடப்பட்டுள்ளது[2].

சோழன் இராசகேசரிவர்மன் காலத்தில் வைஷ்ணவர்களில் 18 நாட்டை குறிக்கப்படுகிறகின்றது. மேலும் வண்டல்படிந்த நிலங்களைப்பற்றியும் பாலாற்றில் வெள்ளம்வந்ததைப்பற்றியும், இதற்குச் செப்பனிட 1000 கூலிகள் நியமிக்கப்பட்டு ஒவ்வொருவருக்கும் 12 கோல் நிலம் கொடுக்கப்பட்டதுபற்றியும் அறிவிக்கப்படுகின்றன[3]. மற்றைய கல்வெட்டுக்கள் விளக்கிற்கு, பிராமணஉணவிற்கு, அபிடேகத்திற்கு பொன், நிலம், பசுக்கள், குடங்கள் முதலியன கொடுக்கப்பட்டதைத் தெரிவிக்கின்றன.

52. ஊறல்.

இத்தலம் தக்கோலம் என வழங்கப் பெறும். நந்திதேவரது வாயினின்றும் நீர் சுரப்பதாலும், இறைவனது திருவடியினின்றும் நீர் சுரப்பதாலும் ஊறல் என்று வழங்குவதாயிற்று. சம்வர்த்தமுனிவர் பூசித்துப் பேறு பெற்றதலம். இக்கோயிலையடுத்து மதிலோரத்தின் கிழக்கே உள்ள கங்காதரர் சந்நிதியில் மேற்குப்பிராகாரத்தில் விருஷபவாயில் அகோராத்ரம் தீர்த்தம் வருவது ஸ்தல மகிமையைவிளக்கும். இறைவன் உமாபதீஸ்வரர், ஜலநாதேஸ்வரர். இறைவி உமையம்மை. தீர்த்தம் பார்வதி தீர்த்தம். விசயநகர அரசர்களால் நந்திதீர்த்தம் என்றழைக்கப்பட்டது. தக்கோலம் ஸ்டேஷனிலிருந்து கிழக்கே ஒருகல் தொலைவில் இத்தலம் உள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள் :

கல்வெட்டில் ஜலநந்திஸ்வரர் என்று வழங்கப்பெறும். இராஜகேசரிவர்மன் ஆட்சியில் கங்கமன்னன் பிருதிவிபதியால் வெள்ளிப்பாத்திரம் தானம் செய்யப்பட்டது[4]. அவன் மனைவி அருள்மொழி நங்கையால் கோதானம் செய்யப்பட்டது[5].

---

[1] *326* of *1906*, [2] *333* of *1906*, [3] *322* of *1906*, [4] 5 of *1197*, [5] 7 of *1197*.

கோ பார்த்திவேந்திர வர்மன் ஆட்சியில் துர்க்கைச்சிலைக்கு விளக்குகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன [1]. திரிபுவனச்சக்ரவர்த்தி குலோத்துங்கன் ஆட்சியில் திருக்காளத்திதேவன் என்கிற யாதவனால் நிலம் தானம் செய்யப்பெற்றுள்ளது [2]. மற்றவை விளக்கிற்கும், மற்றச்செலவுகளுக்கும் பொன், பணம், நிலம் ஆடுகள் நெல் முதலியன வழங்கியதைத் தெரிவிக்கின்றன.

53. இலம்பையங்கோட்டூர்

இங்கு அரம்பாதியர் பூசித்துப் பேறுபெற்றனர். அரம்பையங்கோட்டூர் என்பது இலம்பையங்கோட்டூர் என மருவியது. இறைவன் சந்திரசேகரர். இறைவி கோடேந்து முலையம்மை. தீர்த்தம் சந்திர தீர்த்தம். இத்தலம் திருவிற்கோலத்தினின்றும் தென்மேற்கே இரண்டு மைலில் உள்ளது.

கல்வெட்டு :

பாண்டியன் கோநேரின்மை கொண்டான் திரிபுவனச் சக்ர வர்த்தி ஜடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் ஆட்சியில் மணவிற் கோட்டத்தின் பகுதியான கான்றூர் நாட்டிலுள்ள இலம்பையங்கோட்டூர் என வழங்கப்பெறும் [3]. திரிபுவனச்சக்ரவர்த்தி திரிபுவன வீரதேவனது ஆட்சியில் கான்றூர் நாட்டிலுள்ள சதுர்வேதிமங்கலம் இலம்பையங்கோட்டூர் எனவும் வழங்கப் பெறும் [4]. இறைவன்பெயர் இலம்பையங்கோட்டூர் உடைய நாயனர் என்பது [5].

ராஜாதிராஜதேவன் காலத்தில், தேவநாயகசுவாமிகோயில், சிவபாதசேகர மூவேந்தவேளானல் கட்டப்பட்டுள்ளது [6]. மற்றவை விளக்கிற்கு நெல். பொன், ஆடுகள், நிலங்கள் முதலியன தானங்கொடுக்கப்பட்டதை அறிவிக்கின்றன.

---

[1] *14* of *1197*, [2] *16* of *1197*, [3] *232* of *1910*
[4] *234* of *1910*, [5] *234* of *1910*, [6] *231* of *1910*.

54. திருவிடைச்சுரம்

இத்தலம் மலைகளின் இடையில் கற்சுரத்தில் அமைந்தமையின் இப்பெயர் எய்தியது. சனத்குமாரமுனிவர் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம். மூலலிங்கம் ஸ்வரூபத்தில் பிரதிபலிக்கக் கூடிய மரகதலிங்கம். சம்பந்தமூர்த்திகள் தூரத்தே எழுந்தருளும்போது திருமேனிச் செம்மைகண்டு "விடைச்சுரமேவிய இவர் வணம் என்னே" என்று வியந்துள்ளார். இறைவன் இடைச்சுரநாதர், ஞானபுரிசுரர். இறைவி இமய மடக்கொடியம்மை.

திருக்கழுக்குன்றத்திலிருந்து 3-மைல் சென்று அங்கிருந்து வடக்கே திருப்போரூர்சென்று இரண்டுமைலில் வடக்கே திரும்பினுல் அரைமைலில் உள்ளது.

கல்வெட்டு:

சோழ அரசன் குலோத்துங்க சோழதேவன் ஆட்சியில் ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்திலுள்ள களத்தூர் கோட்டத்தின் பகுதியான வளநாட்டிலுள்ள திருவிடைச்சுரம் என்று [1] குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இறைவன் பெயர் திருவிடைச்சுரமுடைய நாயனுர்; திருவிடைச்சுரம் உடையார் என்றும், வழங்கப்பெறும். இங்கு ஜனனபுரீஸ்வரர் கோயில் ஒன்று உள்ளது. மேலும் கோவர்த்தன அம்பாள் திருக்காமக் கோட்டமுடைய பெரிய நாச்சியார் உருவம் நிறுவ, பெருந்தண்டிலத்திலுள்ள கருப்பக்கிரகம் கட்டப்பட்டதையும் கூறுகிறது [2]. இந்த இறைவி கருப்பக்கிருகத்திற்கு விளக்குப்போட ஆவன செய்யப்பட்டுள்ளது [3]. மகாமண்டலேஸ்வர குமார ஜலகராஜ திருமலையதேவ மகாராயரால் விளக்குக்காகவும் படையலுக்காகவும் நிலம் கொடுக்கப்பட்டது [4]. பிள்ளையார் நீலங்கநாயனுரைப் பற்றி [5] விவரிக்கின்றது.

மற்றவை விளக்கிற்காகவும் மற்றவற்றிற்காகவும் பொன் நிலம் ஆடுகள் பசுக்கள் இவைகள் அளிக்கப்பட்டமையை அறிவிக்கின்றன.

---

[1] 335 of 1908. [2] 346 of 1908. [3] 347 of 1906. [4] 337 of 1908. [5] 342 of 1908.

55. திருக்கழுக்குன்றம்

கழுகுகள் பூசித்துப் பேறுபெற்றமையின் கழுக்குன்றம் எனப்பெறும். முதல்யுகத்து சாபமெய்திய சண்டன் பிரசண்டன் என்னும் கழுகுகளும், இரண்டாம் யுகத்து சம்பாதி ஜடாயு என்னும் கழுகுகளும், மூன்றும் யுகத்து சம்புகுத்தன் மாகுத்தன் என்னும் கழுகுகளும், நான்காம்யுகத்து சம்பு ஆதி என்னும் கழுகுகளும் பூசித்து முறையே பேறுபெற்றன. வேதங்கள் மலை யுருவாய்ச் சுவாமியைத் தாங்கலின் வேதகிரி எனவும் வழங்கும். வடதேசத்தினர் பட்சி தீர்த்தம் என்பர். இன்னும் இரண்டு பட்சிகள் தினந்தோறும் அன்னத்தையும் உண்டு வலம்வரு கின்றன. 12 ஆண்டுக்கொருமுறை சங்கு பிறத்தலின் சங்கு பிறந்த குளம் என்னும் மகிமையைப்பெற்றுள்ளது. மாணிக்க வாசக சுவாமிகளுக்கு இறைவன் குருமூர்த்தி வடிவமாய்த் தரிசனங்கொடுத்த தலம். இவரன்றி நந்தி, இந்திரன், கோடி ருத்திரர் முதலியோர் பூசித்துப் பேறுபெற்றனர். இறைவன் வேதபுரீஸ்வரர். இறைவி பெண்ணினல்லாளம்மை. மலைச் சொக்கநாயகி. அடிவார இறைவன் பெயர் பக்தவத்ஸலர். இறைவி திரிபுரசுந்தரி. தீர்த்தம் சங்கு பிறந்த குளம். சங்க தீர்த்தம், பட்சி தீர்த்தம்.

இத்தலம் செங்கற்பட்டிலிருந்து தென்கிழக்கே 9 மைலில் உள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள் :

பாண்டியமன்னன் ஜடாவர்மன் என்கிற திரிபுவன சக்ர வர்த்தி வீரபாண்டியதேவன் காலத்தில் செயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்தில் களத்தூர் கோட்டத்துத் திருக்கழுக்குன்றம் என்றும்[1], சோழர் காலத்தில் களத்தூர் கோட்டத்தில் களத்தூர் நாட்டிலுள்ள உலகளந்த சோழபுரம் என்றும் வழங் கப்பெறும். இறைவன் திருக்கழுக்குன்றமுடைய நாயனார்[2], என்று வழங்கப்படுவர். சண்முகப் பிள்ளையார் குறிக்கப்பட் டுள்ளார்[3]. இராஷ்டிரகூட அரசன் கன்னரதேவன் காலத்தில்

[1] 59 of 1909, [2] 61 of 1909. [3] 62 of 1909.

கருப்பக்கிருகத்தின் முன் மண்டபங்கட்ட ஈசானசிவா இடமிருந்து ஒருபட்டி நிலம் வாங்கப்பட்டது [1]. இராஜராஜபுரத்தில் வசிக்கும் ஒருவர் 10 காசுகள் கொடுக்கத் தான்வாங்கின நிலத்தை 63 நாயன்மாரில் ஒருவரான நமிநந்தியடிகள் பிதாவிடம் கொடுத்துள்ளார்கள் [2]. பக்தவத்சலக் கோயில் குன்றத்தின் மேலுளதாக [3] இரண்டு கல்வெட்டுக்கள் அறிவிக்கின்றன. கோயிலைப் பழுதுபார்க்க விஜயநகர அரசன் பிரதாப புக்கராயர் நிலம் தந்துள்ளார். மேலும் தன் பெயராகிய புக்கராயன் சந்தி விழாவிற்காகவும் நிலம் தானம் செய்யப்பட்டுள்ளது [4]. ஆயிரப்பிரிவிலுள்ள மக்களால் திருமலை ஆளுடைநாயனுர் கோயிலுக்கு நிலம் தானம்செய்யப்பட்டது [5]. களத்தூர் பிரிவிலுள்ள மக்களால் அதே கோயிலுக்கு காளிங்கராயன் சந்தி விழாவிற்காக நிலம் தானஞ்செய்யப்பட்டுள்ளது [6]. மாறவர்மன் திரிபுவனச் சக்ரவர்த்தி வீரபாண்டியதேவன் காலத்தில் ஒரு நபரால் சண்முகப் பிள்ளையார் கர்ப்பக்கிருகத்திற்கு விளக்குப்போட பசுக்கள் தானஞ்செய்யப்பட்டுள்ளன [7]. விஜயநகர அரசன் வீரவிஜய பூபதிராயரது ஆட்சியில் அரசனுடைய அதிகாரியான நாகேஸ்வரமுடையான் விழாவிற்காக வரியைத் தள்ளுபடி செய்துள்ளான் [8]. 17-ம் நூற்ருண்டின் மத்தியில் டச்சுக்கார ஆபீசர்களைப்பற்றிய அடையாளச் செய்திகள் குன்றின் ஒருகால்மண்டபத்தின் கீழ்த்தாழ்வாரத்தில் 8 சுவர்களின்மேல் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன [9]. இவையன்றி விளக்கு முதலானவற்றிற்குப் பொன், நிலம், ஊர், ஆடுகள், பசுக்கள், முதலிய அளிக்கப்பட்ட செய்திகளும் அறியப்படுகின்றன.

56. திருக்கானூர்

உமாதேவியார் சிவயோகத்து எழுந்தருளியிருந்தபோது இறைவன் செந்தீவண்ணராகத் திருவுருக்காட்டிய தலம். இதனை அப்பர்சுவாமிகள் 'கானூரில் பரமனுய பரஞ்சுடர்' என்பார்கள். சுவாமி செம்மேனிநாதர். அம்மை சிவயோகநாயகி.

---

[1] 170 of 1894, [2] 179 of 1894, [3] 189 of 1894, 57 of 1909, [4] 57 of 1909, [5] 58 of 1909, [6] 59 of 1909, [7] 62 of 1909, [8] 63 of 1909, [9] 66 to 73 of 1909.

தீர்த்தம் கொள்ளிட நதி. இது பூதலூர் ஸ்டேஷனிலிருந்து வடக்கே இரண்டு மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள்:

இத்தலம் வடகரை ராஜராஜவளநாட்டுப் பொய்கையூர் நாட்டு பணிபதிமங்கலமாகிய கரிகாலசோழ சதுர்வேதி மங்கலத்துத் திருக்கானூர் என்று குறிக்கப்படுகிறது. சுவாமி பெயர் இட்சுபுரீஸ்வரர் என்று கல்வெட்டுக் குறிப்பாளர் எழுதுகிருர். கி. பி. 1268—1308 ஆண்ட மாறவர்மன் குலசேகரதேவன் ஏதோ நிபந்தம் அளித்திருக்கிருன். பெரிய நப்பனுன உத்தம சோழ நாடாள்வான் கிராமக் காவலாக இருந்தான். ராஜாதி ராஜதேவனுடை நான்காம்ஆண்டுக்கல்வெட்டொன்றில் கரிகாற் சோழீசுரமுடைய மகாதேவர் கோயில் ஒன்று குறிக்கப்படுகிறது. இங்கே திருமேற்கோயில் என்னும் விஷ்ணு கோயில் இருந்ததைக் குறிப்பிடுகிறது.*

57. திருப்பரங்குன்றம்

இது முருகனது ஆறு படைவீடுகளில் ஒன்று. முருகன் தெய்வயானையைத் திருமணம் செய்துகொண்ட தலம். முருகன் வழிபட்ட தலம். சுவாமி பெயர் பரங்கிரிநாதர். அம்மை ஆவுடை நாயகி. தீர்த்தம் சரவணப்பொய்கை. மலைமேல் காசிதீர்த்தம் என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அதில் பலரக மீன்கள் பார்ப்போர் கண்ணைக்கவரும். நக்கீரர் வாழ்ந்த நன்னகரம். இத்தலம் மதுரைக்குத் தென்மேற்கில் நான்கு மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

கல்வெட்டு:

இத்தலத்துக் கல்வெட்டுக்களாக செவல் பாதிரியார் குறிப்பவை பதினென்று. ஆனால் அவைகள் தெளிவும், வரலாற்று விளக்கம் உடையன அல்ல. கி. பி. 1843-ல் வீரசிம்மநாயுடு என்பவன் மரபில் வந்த மங்கம்மாள் கோயிலுக்குச் சிறிது தானம் வழங்கினுள், சுந்தரபாண்டியதேவன், வீரநாராயண

* *164 of 1911.*

குளத்திற்குக் கீழ்ப்புறமிருந்த அம்பாண்டியபுரமாகிய புளிங் குன்றூர் கிராமத்தைப் பூசைக்கும் பணிக்கும் அளித்தான். அதில் கடவுள் பெயர் சுந்தரபாண்டீஸ்வரமுடையார் என்று குறிக்கப்படுகிறது. முகம்மதிய அரசாங்கத்தின் திவானுயிருந்த ராஜகோபாலராயர் ஐரோப்பியர் படை மதுரையில் புகுந்து, கோயிலை அழித்து முன்னேறிக்கொண்டிருந்தபோது. வயிராவி முத்துக்கருப்பன் குமாரன் குட்டி என்பவன் எதிரிப்படைகளைத் தடுப்பதற்காகக் கோபுரத்திலிருந்து கீழேவிழ, அவன் பரம்பரையினருக்கு இறையிலியாகச் சில நிலங்கள் அளித்த செய்தி அறியப்படுகிறது.

58. திருப்பழனம்

இது திருவையாற்று ஸப்தஸ்தானத் தலங்களுள் ஒன்று. அப்பூதி அடிகளுடைய அவதாரத்தலமாய திங்களூர் இதற்கு அண்மையில் இருப்பதால் இங்கு வழிபட வந்த அப்பர் அடிகள் இத்தலப் பதிகத்து அப்பூதிநாயனூர் திருப்பெயரை அமைத்து அருளிச்செய்தார்கள். விடந்தீர்த்த பதிகமாகிய "ஒன்று கொலாம்" என்ற பதிகநிகழ்ச்சிக்கு இடமானதலம் இது. இறைவன் பெயர் ஆபத்சகாயர். அம்மையின் பெயர் பெரிய நாயகி. தீர்த்தம் காவிரி. இது திருவையாற்றிற்குக் கிழக்கே இரண்டுமைல் தூரத்தில் உள்ளது.

கல்வெட்டு:

இத்தலத்தைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் 29 உள்ளன. இவைகளும் முதற்பராந்தகன் காலமுதற்கொண்டே தொடங்குகின்றன, இவற்றுல் அரசர்களும் அரசியர்களும், அவர்களது தோழிமார்களும், தண்டத் தலைவர்களும் விளக்கிற்காக நிலமும் நெய்யும், பொன்னும் வழங்கியமை அறியலாம். திரிபுவன வீரதேவனை மூன்ரும் குலோத்துங்கன் சிந்திநல்லூரில் உள்ள நிலங்களை 15500 காசுகளுக்கு விற்று அதைக் கோயிலுக்குக் கொடுத்தான். இராஜராஜன் மூன்று காணி ஒரு முந்திரி நிலம் அளித்தான் என்பதால் அரசர்களின் அன்பின் நுணுக்கம் அறியப்பெறுகிறது. கோ இராஜகேசரிவர்மன் காலத்தில் ஒரு வேளாளன் கல்மண்டபம் ஒன்றை எழுப்பித் தந்தான்.

59. திருப்பராய்த்துறை

இத்தலம் இந்திரன், குபேரன், சப்தரிஷிகள் இவர்களால் பூசிக்கப்பெற்றது. அகண்ட காவிரித்துறையில் உள்ளது. இதனை அப்பர் சுவாமிகள் 'பரக்குநீர்ப்பொன்னி மன்னுபராய்த் துறை' என்று அருளுவார்கள். இறைவன் பெயர் பராய்த்துறை நாதர். தேவியார் பெயர் மயிலம்மையார், தீர்த்தம் காவிரி. விருட்சம் பராய். விருட்சத்தால் இத்தலத்திற்குப் பெயரா யிற்று. திருச்சி ஈரோடு பாதையில் ஸ்டேஷன் உண்டு.

கல்வெட்டு :

மதுரைகொண்ட கோப்பரகேசரி வர்மரான முதற்பராந் தகன் காலத்திய கல்வெட்டுக்கள் மிகுதியாக உள்ளன. இன்னு ரது என்றறியமுடியாத இராஜகேசரிவர்மன் காலத்திய கல்வெட் டுக்களும் சில உள்ளன. அவையன்றிச் சுந்தரபாண்டியதேவர், கோநேரின்மைகொண்டான். கிருஷ்ணதேவ மகாராயர் கல்வெட் டுக்களும் இன்னுரென்று அறியமுடியாத சில கல்வெட்டுக்களும் உள்ளன. எல்லாமாக அரசியலார் படியெடுத்த கல்வெட் டுக்கள் 83. அவற்ருல் அறியப்படும் கோயிலைப்பற்றிய உண்மைகள். கோயிலுக்கு விளக்கு எரிக்க ஆடும், பொன்னும் நிலமும் அளித்த செய்திகளாகும்.

சுந்தரபாண்டியதேவன் தன்னுடைய ஆட்சி ஒன்பதாம் ஆண்டில் தங்க ஆபரணங்கள் அளித்தான் [1]. குலோத்துங்கன் கருப்பக்கிருகத்துக்குப் பொன்வேய்ந்தான் [2]. சோமாஸ்கந்தர் கோயில் முன்மண்டபம் சிறைமீட்டான் திரிவிக்ரம உதயனுல் கட்டப்பெற்றது [3]. தலவிநாயகருக்கு ஏகாம்பர உதயன் ஆட்சியில் நிலம் வழங்கப்பெற்றது [4]. இறைவன் திருப்பராய்த் துறை மகாதேவர், பராய்த்துறை பரமேசுவரன் [5] என்று வழங்கப்பெறுகிருர். இத்தலம் உத்தமசீலிச் சதுர்வேதி மங்க லத்துத் திருப்பராய்த்துறை என்று குறிக்கப்படுகிறது. இங்கே தக்ஷிணுயன புண்ணியகாலத்தும் சங்கராந்தியிலும் நீராட்டு விழா நடைபெற்றதாகத் தெரிகின்றது.

---

[1] 267 of 1903, [2] 268 of 1903, [3] 280 of 1903, [4] 282 of 1903, [5] 570 of 1903, 566 of 1903.

60. திருநாகைக்காரோணம்

இது சப்தவிடங்க ஸ்தலங்களில் ஒன்று. அதிபத்தநாயனர் அவதரித்த நம்பியாங்குப்பம் திருக்கோயிலுக்கு வடகிழக்கில் ஒருமைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. சிவபெருமான் புண்டரீக மகரிஷியை உடலோடு ஏற்றுக்கொண்ட தல்மாதலின், காரோணம் எனப் பெயர்பெற்றது. ஆதிசேடன் பூசித்த தலமாதலின் இப்பெயர்பெற்றது. அவன் பூசித்த திருக்கோயில் மேற்கே ஒருமைல் தூரத்தில் நாகநாதர் கோயில் என வழங்குகிறது. முத்திமண்டபம் என்ற ஒன்று இங்கு உள்ளமை தனிச்சிறப்பு.

இறைவன் பெயர் காயரோகணேஸ்வரர். ஆதிபுராணர் என வழங்குதலும் உண்டு. அம்மை கருந்தடங்கண்ணி. வடமொழியில் நீலாயதாக்ஷி என வழங்கும். தலவிருட்சம் மா. விநாயகர் மாவடி விநாயகர், நாகாபரணப் பிள்ளையார். தியாகர் திருவுரு தனியே உண்டு. பாராவாரதரங்க நடனம். தீர்த்தம் புண்டரீக தீர்த்தம், காகதீர்த்தம் முதலியன.

இது திருவாரூர் நாகை கிளைப்பாதையில் கடற்கரையோரமாக உள்ள தலம்.

கல்வெட்டு :

இத்தலத்தைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் மிகச் சிலவே. இவ்வாலயத்தைப்பற்றியனவாக ஒன்றும் இல்லை. நாயக்க மன்னர்கள் டச்சுக்காரர்களுக்கு இங்கரை வழங்கிய வரலாற்றுக்குறிப்பும் இதில் காணப்பெறுகிறது.

61. திருநல்லூர்

இத்தலம் கோச்செங்கட் சோழனால் திருப்பணி செய்யப் பெற்ற மாடக்கோயில்களுள் ஒன்றை உடையது. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருச்சத்தி முற்றத்திலே 'பூவார் அடிச்சுவடு என்மேல் பொறித்துவை' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, இறைவன் 'நல்லூருக்குவா! உன்னுடைய நினைப்பை முடிக்கின்றோம்' என்று அருள இங்கு எழுந்தருளினார். திருவடி சூட்டப்

பெற்றூர். அதனை அமைத்துத் திருத்தாண்டகத்து ஓதுதலைக் காண்க. திருவாறையில் அவதரித்த அமர்நீதிநாயனூர் இத் தலத்தில் திருமடங்கட்டிச் சிவனடியார்களுக்குக் கந்தை கீள் கோவணங் கொடுத்துவந்தார். மறைந்துபோன சிவபெருமானது கோவணத்திற்காக தானும் உரிமையும் உடைமையுமெல்லாம் துலை ஏறி, அத்துலையே விமானமெனக்கொண்டு சிவபதம் அடைந்தார். இதனை அப்பர் சுவாமிகள் "நாட்கொண்ட" என்ற பாடலில் (7-ம் பாட்டு) விளக்கி அருளுகிறூர்கள்.

பிருங்கி வண்டுருபமாகப் பூசித்ததால் திருமேனி முழுவதும் தொளைகள் உள்ளன. அகத்தியருக்குக் திருமணக்கோலம் காட்டிய தலமாதலால் அகத்தியலிங்கமும். கல்யாண சுந்தரக் கோலமும் கருப்பக்கிருகத்தில் இருக்கின்றன. சுவாமி பொன் வண்ணத் திருமேனியோடு விளங்குகிறூர். ஒருநாளைக்கு ஐந்து வர்ணமாய் தோன்றுவதாக ஐதீகம். இங்கு சாலிக்கிராமத்தால் செய்யப்பெற்ற சுப்பிரமணியர் விக்கிரகம் ஒன்றுண்டு. சுவாமி பெயர் பெரியாண்டேஸ்வரர், கல்யாண சுந்தரேஸ்வரர், பஞ்சவர் ணேசர் என்பன. இறைவிபெயர் பர்வதசுந்தரி, கல்யாணசுந்தரி என்பன. தீர்த்தம் சப்தசாகர தீர்த்தம்.

சுந்தரப்பெருமாள் கோயிலுக்குத் தெற்கே இரண்டுமைலில் உள்ளது.

கல்வெட்டு :

இத்தலம் ஹொய்சள அரசரான வீர ராமநாததேவரின் 23-வது ஆட்சியில் நித்தவிநோத வளநாட்டு நல்லூர்நாட்டுப் பஞ்சவன் மாதேவி சதுர்வேதி மங்கலமாகிய திருநல்லூர் என்று வழங்குகிறது.

இறைவன் திருநல்லூர் நாயனூர் என்று வழங்கப்படுகிறூர். இத்தலவிநாயகர் அகம்படிவிநாயகர் என்று குறிக்கப்படுகிறூர். நாராயணன்மேகவீரன் என்பவன் ஒரு மண்டபங்கட்டினூன். ஏனைய கல்வெட்டுக்கள் நிவேதனத்திற்கு நெல்லும், நிலமும். விளக்கிற்குப் பொன்னும் பூந்தோட்டத்திற்கும், பூக்கட்ட நிலமும் பொன்னும் அளித்த செய்தியை அறிவிக்கின்றன. இராஜேந்திர சோழதேவனின் 5-ம் ஆண்டுக் கல்வெட்டொன்று கோயிலில் அடித்தளம் அமைக்க நிலம் வழங்கியதைத் தெரிவிக் கின்றது.

62. சிதம்பரம்

தலம் :

இத்தலம் கோயில் என வழங்கப்படுகின்றது. தில்லை, சிதாகாசக்ஷேத்திரம், பெரும்பற்றப்புலியூர் என்பன இதன் மறுபெயர்கள். மைத்ரேய உபநிஷதம் "இருதாயாகாச மயம் கோசம் ஆனந்தம் பரமாலயம்" எனக் குறிப்பிடுகின்றது. திருமந்திரத்தில் திருவம்பலச்சக்கரம், திருக்கூத்து, சிதம்பரம் முதலியன குறிப்பிடப்படுவதால் இதன்தொன்மை விளங்கும். ஹீஸ்ட் விச் பேராசிரியர் கி. பி. 5ம் நூற்றுண்டுமுதல் 10, 11 வரையில் கட்டப்பட்டுள்ள கட்டடங்கள் இங்கு இருக்கின்றன என்கிருர்.

மூர்த்திகள் :

திருமூலட்டானேசுரர், உமையம்மை, முக்குறுணிவிநாயகர், கற்பகவிநாயகர், பாண்டியநாயகம், அம்மன், நவலிங்கம், துர்க்கை முதலியன மிக விளக்கம் வாய்ந்தவை. வைஷ்ணவத்தில் திருச் சித்திரகூடம் எனவழங்கும். பெருமாள் தில்லைக்கோவிந்தராசர். தாயார் புண்டரீகவல்லித்தாயார். ஐந்து சபைகளுள் இது கனகசபை. இத்தலத்திலேயே ஐந்து சபைகள் உண்டு. அவை சிற்சபை (இது நடராசப்பெருமான் இருக்குமிடம்), ராஜசபை (ஆயிரக்கால் மண்டபம்), கனகசபை (சிற்சபைக்கு முன்னுல் உள்ள பகுதி), நிருத்தசபை (நடராசப்பெருமானின் கொடி மரத்திற்கருகிலுள்ளது), தேவசபை (பேரம்பலம்.) என்பன.

இத்தலத்து சிறப்புடைக் கடவுள் ஆனந்த நடராசர். அதனுடைய திருமேனி முழுவதும் பஞ்சாக்கரவடிவம். அவருடைய திருக்கூத்து ஒரேகாலத்தில் ஐந்தொழிலையும் ஆற்றுவது.

தீர்த்தங்கள் :

சிவகங்கை, பரமானந்தகூபம். புலிமடு, வியாக்கிரபாத தீர்த்தம், ஆனந்ததீர்த்தம், நாகசேரி, பிரமதீர்த்தம், சிவப் பிரியை, திருப்பாற்கடல் முதலியன. இறைவன் ஊர்த்துவ தாண்டவமாடத் தோற்ற காளியின் கோயில் இந்தச் சிவப் பிரியைத் தீர்த்தத்தின் கீழ்கரையில், சிதம்பரத்தின் வட எல்லையில் இருக்கிறது.

தலவிருட்சம் ஆல். இது இன்று இல்லை. தில்லைவனம் என்ற பெயரால் தலவிருட்சம் தில்லை என்பாருமுளர்.

இடம் சென்னை திருச்சி நேர்பாதையில் பிரபலமான ஸ்டேஷன்.

கல்வெட்டுக்கள் :

சிதம்பரம் ஒரு தனியூராக அரசன் நேர்பார்வையில் இருந்துவந்தது. இதனைச்சூழ பதினான்கு சிற்றூர்கள் இருந்தனவாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தலத்தின் பழையபேர் சிற்றம்பலம்[1]. புலியூர், பெரும்பற்றப்புலியூர், பொற்புலியூர், தில்லை, தில்லையூர், கோயில் என்று கல்வெட்டுக்களில் வழங்கப்படுகிறது[2] தில்லையின் தேவகாரிய கண்காணிப்பாளர்களே சோழநாடு முழுமைக்கும் தேவாலயக் கண்காணிப்பாளராக இருந்துவந்தனர். சோழமன்னர்களுக்கு முடிசூட்டும் உரிமை தில்லை தேவகாரிய குழுவினர்க்கே இருந்தது.

கல்வெட்டுக்களில் மிகப் பழமையானதாகிய இராஜேந்திர சோழ தேவனுடைய 24 ம் ஆண்டுக் கல்வெட்டும், குலோத்துங்க சோழ தேவனுடைய 47 ம் ஆண்டுக் கல்வெட்டும் கனகசபையையும் திருமூலட்டானத்தையும் பிரிக்கும் சுவரில் உள்ளன.

கனகசபையைச் சுற்றியுள்ள பிராகாரம் விக்கிரமசோழன் திருமாளிகை என்றும், திருமூலட்டானத்தைச்சேர வருகின்ற இரண்டாம் பிராகாரம் குலோத்துங்கசோழன் திருமாளிகை என்றும், அதற்கும் வெளியிலுள்ள மூன்றும் பிராகாரம் இராசாக்கள் தம்பிரான் திருமாளிகை என்றும் வழங்கப் பட்டன. இவற்றுள் குலோத்துங்க சோழன் திருமாளிகை என்ற பெயரும், விக்கிரமசோழன் திருமாளிகை என்ற பெயரும் மேற்குறித்த சுவரிலுள்ள கல்வெட்டுக்களிலேயே காணப்படுகின்றமையின், விக்கிரமனே தன் தந்தையாகிய குலோத்துங்கன் பெயரால் உட்பிராகாரத்தையும், தன்பெயரால் இரண்டாம் பிராகாரத்தையும் செய்திருக்கவேண்டுமென்று தெரிகிறது.

---

[1] A. R. for 1914. Para. 13. [2] A. R. 117–1888.

சம்பந்தர் முதலிய மூவர் காலத்திலேயே இத்தலம் சிறப்புற்றிருக்கவும், அவர்கள் காலத்திய பல்லவ வேந்தர்களின் கல்வெட்டொன்றும் இதில் காணப்பெருமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சிதம்பரத்தைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் 271 உள்ளன, அவைகளுள் பெரும்பாலன கோப்பெருஞ்சிங்க அரசனைப் பற்றியும், ஜடாவர்மன் சுந்தர பாண்டியனைப்பற்றியும் கூறுவனவாகும். மற்றும் சோழமன்னர்களாகிய ராஜேந்திரன் முதல் இராஜராஜன் III முடிய உள்ள பலருடைய கல்வெட்டுக்களும், விஜயநகர மன்னர்களின் கல்வெட்டுக்களும் நாயக்க மன்னர்களின் கல்வெட்டுக்களும் இருக்கின்றன.

இவைகளுள் பெரும்பாலனவற்றில் நந்தவனப் பணிகளே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. மிகச் சிலவற்றுள் பூசை வழிபாட்டுக்குரிய நிபந்தங்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அறச்சாலைகளைப் பற்றியும், அக்கிரகாரங்கள் அமைப்பதைப்பற்றியும், திருப்பாவாடை போடுவதைப்பற்றியும் தெரிவிக்கின்றன சில கல்வெட்டுக்கள்.

விக்கிரமசோழனது காலம்வரையில் கோயிற் சார்பாக நடைபெற்ற சாசனங்களெல்லாம் திருப்புலியூர்ச் சண்டேசுவர தேவநாயனுர் பெயராலேயே நடைபெற்றுவந்தன. இவன் காலத்துக்குப் பிறகு கோயில் கண்காணிப்புச் சபையின் பெயராலேயே நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன.

அரசாங்கத் தலைமை அதிகாரிகளும், உள்நாயகத்தார்களும், ஸ்ரீகாரியஞ் செய்வார்களுமாகப் பலர் மேற்கூறிய சபையின் அங்கத்தினர்களாக இருந்து கோயிற்காரியங்களை மேற்பார்வை செய்து வந்துள்ளார்கள்.

சிதம்பரம் திருக்கோயிலைக் கண்காணித்தவர்களாக 1. தொண்டைமான் 2. திருவையாறுடையான் 3. மதுராந்தகப் பிரமராயன் 4. தில்லையம்பலப் பேரரையன் 5. விழிஞத்தரையன் 6. இராசராசவிழுப்பரையன் 7. சித்தரையன் 8. வில்லவரையன், 9. அங்கராயன் 10. சிங்களராயன் 11. விஜயராயன் 12. மூவேந்தரையன் 13. வாணதரையன்

14. வயல்நாட்டரையன் 15. பொத்தப்பிச்சோழன் 16. காரணை விழுப்பரையன் 17. குருகுலராயன் 18. மழவராயன் 19. காடு வெட்டி 20. வயிராதிராயன் 21 விலாடராயன் 22. விக்ரம சோழப்பிரமராயன் 23. விளநாடுடையான் 24. நிகரில்சோழப் பல்லவரையன் 25. குலோத்துங்க சோழவாணகோவரையன் 26. எதிரில்சோழவேளான் 28. நரசிம்மவர்மன் 28. பாண்டிய ராயன் 29. மலையப்பிராயன் 30. வேணுடுடையான் என்பவர்கள் குறிக்கப்படுகிருர்கள்.

கிழக்கு, தெற்கு, மேற்குக் கோபுரங்களை முடிசூடிய மன்னர்கள் கட்டியதாகவும், வடக்குக்கோபுரத்தைக் கடவுள் தானே கட்டிக்கொண்டாரென்றும் S. I. I. 374—1913. கல்வெட்டுப் பாட்டொன்று அறிவிக்கிறது. இவ்வடக்குக் கோபுரத்தைக் கிருஷ்ணதேவராயன் தொடங்கி நிலமட்டம் வரையிலோ, அல்லது அதற்கு மேலுமோ நிறுத்தியதாகவும், அச்சுததேவராயன் இதனை முற்றுப்பெறுவித்ததாகவும் கல்வெட்டுக்களில் யூகிக்க இடந்தருவதால். கடவுள் தானே கட்டிக் கொண்டார் என்று கல்வெட்டு உபசாரமாகக் கூறுகிறது போலும். தெற்குக்கோபுரம் கோப்பெருஞ்சிங்கனுல் கட்டப்பட்டது. இவனுக்கு அழகிய சிங்கன் என்ற மற்ருெரு பெயருமுண்டாதலால் இக்கோபுரம் சொக்கசீயம் என்று குறிக்கப்பட்டுளது. இதனைத் தெற்கில் சொக்கச்சீயன் திருநிலையேழு கோபுரத்திருவாசல் திருப்பணிக்கு உடலாகத் தொண்டை நாட்டு ஆத்தூரில் நிலம்விட்டதாகவரும் ஆத்தூர் முத்தீசுரமுடையார் கல்வெட்டும், கச்சிஏகம்பமுடையார் கல்வெட்டும் தெரிவிக்கின்றன [1].

மேலைக் கோபுரத்தைத் திருப்பணி செய்த சிற்பிகள் விருத்தகிரிசேவகப் பெருமாளும் அவன் மகன் விச்வமித்துருவும், திருப்பிரைக்குடையாசாரி திருமருங்கனும், அவன் சகோதரன் சாரணுசாரியும் ஆவார்கள் எனக் கல்வெட்டுக் காட்டுகிறது [2]. இன்னும் அதிலேயே கீழ்ப்புறச் சுவரில் காமதேவன், அகத்தியன், ஸ்ரீதேவி, தேவேந்திரன், கணேசன், துர்க்கை இவ்வுருவங்களும், வடபுறச்சுவரில் ருத்ரதேவர், ராகு கேதுக்கள், நாரதன்,

---

[1] S. I. I. Vol VIII 51, [2] S. I. I. 17 - 1916.

அளகேசன், சந்திரன், கிரியாசக்தி, சனி, வாயு இவ்வுருவங்களும் மேல்புறச் சுவரில் [1] க்ஷேத்ரபாலப் பிள்ளையார், கங்கா தேவி, தன்வந்தரி, திரிபுரசுந்தரி, சுக்கிரன், வைஜயன், நாகன், யமுனை. பத்ரகாளி, ஆதிசண்டேசர் இவ்வுருவங்களும், தென் சுவரில் புதன், நிருதி, ஞானசக்தி, அக்னிதேவன். இவ்வுருவங்களும் இருப்பனவாக அறிவிக்கிறது. [2]

தேவாரம் பாடிய மூவர் முதலிகளாகிய ஞானசம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகிய மூவருக்கும் தனித்தனியே ஆலயங்கள் இருந்தனவாகக் கல்வெட்டுக்கள் அறிவிக்கின்றன.

வடக்குக் கோபுரத்தை யடுத்துத் திருத்தொண்டைத் தொகையீச்சரம் என்ற ஒன்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இதில், திருத்தொண்டத்தொகையில் பாராட்டப்பெற்ற தனி அடியார் அறுபத்துமூவரும், தொகையடியார் ஒன்பதின்மருமாக உள்ள பெருமக்களில், தனியடியார்களுக்குத் தனித்தனித் திருவுருவம் அமைக்கப்பெற்றமைபோலத் தொகையடியார்களாகிய கூட்டத்தினருக்குத் தனித்தனி உருவம் அமைக்கமுடியாமையின், ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் ஒவ்வொரு இலிங்கத் திருமேனியாக எழுந்தருளச் செய்திருக்கிறது. முத்தியடைந்த பெருமக்களை உருவம் தெரிந்தால் உருவமமைத்தும், உரு அமைக்க முடியாததற்குச் சிவலிங்கந் தாபித்தும், அதுவுமில்லையானல், பீடங்கள் அமைத்தும் வழிபடலாம் என்று ஆகமங் கூறுகிறது. ஆதலால், உருவம் அமைக்கமுடியாத தொகையடியார்களைச் சிவலிங்கத் திருமேனி வாயிலாக வழிபடவேண்டித், திருத்தொண்டத் தொகை யீச்சரம் என்ற இக்கோயிலை அமைத்து உள்ளார்கள். அன்றியும், தொண்டத்தொகை பாடிய சுந்தரர் வடக்குவாயில் வழியாக வந்தாரென்பதும் ஊன்றிக் கருதத்தக்கது. இவ்வாலயம் நவலிங்கம் கோயில் என இப்பொழுது வழங்கப்படுகிறது.

மூர்த்திகளின் திருநாமங்கள்: பொன்னம்பலக் கூத்தன், [3] பொன்னம்பலநாதன், [4] ஆனந்த தாண்டவப் பெருமாள்

---

[1] இது தல விநாயகராகிய கற்பக விநாயகரைக் குறிப்பதாகும். [2] S. I. I. *1916* of *17, 48*. [3] A. R. *622* of *1888*, [4] A. R. 352 of 13.

நாயனுர், [1] அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார், [2] ஆளுடைய நாயனுர், [3] சிதம்பரேசுவரர், தில்லைநாயகத் தம்பிரானுர் முதலாகிய பலபெயர்களால் குறிக்கப்படுகிருர். திருச்சிற்றம் பலக்கோவையில் மாணிக்கக்கூத்தன் என்றும் இறைவன்பெயர் வழங்கப்படுகின்றது. அதற்குப் பேராசிரியர் மாணிக்கம்போலும் கூத்தினை உடையான் என்று உரைகண்டார். ஆனுலும், அது இரத்தின சபாபதியாகிய மரகத நடராஜரைக் குறிப்பது என்பது தெளிவு.

அம்மை சிவகாமசுந்தரி என்றும், திருக்காமக்கோட்ட முடைய பெரிய நாச்சியார் என்றும் வழங்கப்படுகிருர். சிவகாம சுந்தரி என்பது சிற்சபையில் இறைவன் இடப்பாகத்தில் எழுந் தருளியிருக்கும் அம்மையைக் குறிப்பதாகும். முக்குறுணி விநாயகர் முகக்கட்டணத்து விநாயகர் எனவும், [4] குலோத் துங்கசோழ விநாயகர் எனவும் கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப் படுகின்ருர். முகக்கட்டணம் என்பது முகப்பு. தில்லைக்குத் தெற்குக்கோபுரமே சிறந்த பெருவாயில். அவ்வழியாகவே நடராஜப்பெருமானை வழிபடச் செல்கின்றவர்கள் செல்வது முறையாம். நடராஜப்பெருமானின் திருமுன்பும் இதுவே. ஆதலால் முகப்பிலிருக்கும் பிள்ளையார் முகக்கட்டண விநாயகர் எனக் குறிப்பிடப்படுகிருர். முகக்கட்டணமென்பது முக்கண மாகி - முக்கணம் முக்குணியாகப், போலி இலக்கண அறிவு அதனை முக்குறுணி யாக்கிவிட்டது. அதன்மேல் உருவத்தின் பெருமையையொட்டி, முக்குறுணி அரிசிக்கு ஒரே மோதகம் செய்து நிவேதிக்கப்படுவதால் இப்பெயர் உண்டாயிற்றென்ற செவிவழிச் செய்தியும் கிளைத்துவிட்டது.

'விக்கிரமசோழன் தெற்குத் திருவீதியில் வடபக்கத்துச் செங்கனிவாயான் திருநந்தவனத்து எழுந்தருளியிருக்கும் திரு ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் பண்டார உடலிட்டும்' என்ற குறிப்பு காணப்பெறுவதால் விக்கிரமசோழன் திருவீதியில் திருஞான சம்பந்தருக்குத் தனியாகக் கோயில் இருந்தமை

---

[1] E. P. *1* of *1914*, [2] S. I. I. *280* of *13*, [3] S. I. I. *332* of *13*, [4] S. I. I. *365* of *13*.

தெற்றெனப் புலப்படும். மேலைக்கோபுரத்தை யடுத்து, திருநாவுக்கரசருக்குத் தனிமடமிருந்ததாகக் காட்டப்பெறுகிறது. முருகன், 'சுப்பிரமணியப் பிள்ளையார்' என்று ஒரு கல்வெட்டில் குறிக்கப்பெறுகிறார்.

கற்பகவிநாயகர், க்ஷேத்திரபாலப் பிள்ளையார்' என்றும், 'குலோத்துங்கசோழவிநாயகர்' என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றார்.

தில்லைக்காளி, 'தில்லைவனமுடைய பரமேசுவரி' என்று குறிப்பிடப்படுகின்றார்.

விழாக்கள் :

தில்லையில் திருவானித் திருநாளும், மார்கழித் திருவாதிரைத் திருநாளும் சிறப்பாகக் கோப்பெருஞ்சிங்கன் காலத்து முன்பிருந்தே நடைபெற்றுவந்தன.[1] மாசிமாதத்தில் ஒரு திருவிழா நடந்ததாகத் தெரிகிறது. அதில் திருத்தொண்டத்தொகை விண்ணப்பம் செய்யப்பெற்று வந்தது.[2] ஏனைச் சிவதலங்களில் அம்மைக்கு ஆடிப்பூரவிழா நடைபெற்று வருவதுபோல, இங்கு ஐப்பசிப்பூரவிழா நடைபெற்று வருகிறது.[3] மாசிமக நட்சத்திரத்தன்று நடைபெறும் கடலாட்டு விழாவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. 'திருப்புதியது விழா' என்று ஒன்று காணப்படுகின்றது. அதில் அம்மைக்குப் புதிய ஆடை சாத்தியதாகக் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. திருப்புடவையீடுவிழா என்றும் அது வழங்கப்பெற்றுப் பின் திருப்புதியதுவிழா என்று வந்திருக்கலாமோ என்று கருத இடமுண்டு.[4] அன்றி, திருப்பாலிவளத்திருநாள் என்று ஒருவிழா குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அது ஐப்பசிப்பூரத் திருநாளைக் குறிப்பதாகுமோ? என ஐயந்தருகிறது. இதில் அம்மை நீராடி, வெள்ளணி அணிந்து, பயறு முதலிய நவதானியங்களின் முளையைத் தன் மடியில் தரிக்கும் நாளாதலின் பாலிவளத்திருநாள் எனப்பட்டதுபோலும், (பாலி-நவதானிய முளை)[5] வசந்தத்திருநாள் என்பது பெருமான் வசந்த உற்சவம் கொண்டாடக் குலோத்துங்கன் தோப்புக்கு எழுந்தருளியதாகத் தெரிகிறது.[6] திருக்கண்சாத்தும் திருநாளும், பெருமான் பரிவார நாயன்மார்களுக்குத் திருவருள்

[1] Vol. IV. 223. [2] Vol. IV. 223. [3] 360 of 13. [4] 269 of 13. [5] Vol. IV. 43. [6] Vol. IV. 43.

நோக்கம்செய்யும் திருநாளாகும் என அக்கல்வெட்டே குறிப்பிடுகிறது.

இந்த ஒன்பது விழாக்களையுமன்றி 'எதிரிலிசோழன் சிவபாதசேகரன் சித்தத்துணைப் பெருமாள்விழா' என ஒன்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. சிவபாதசேகரன் என்பது முதல் இராஜராஜனுக்கு வழங்கியபெயர். எதிரிலி என்பது முதற் குலோத்துங்கனுக்கு வழங்கியபெயர். ஆகவே தன்னுட்களில் தன் குலமுதல்வனுகிய இராஜராஜன் வரையில் இருந்த சோழ மன்னர்கட்குச் சித்தத்துணையாகவே இருந்துவந்த நடராஜப் பெருமானுக்கு நடந்த பெருவிழாக்களையே இது குறிப்பிட்டதாகுமென ஊகிக்கலாம். இதுவன்றித் தைப்பூசத்தில் பாவாடையிட்டுப் பெரிய பூசவிழா ஒன்று நடத்தியதாகவும் தெரிகிறது. இத்தகைய திருவிழாக்கள் கல்வெட்டுக்களிலிருந்து அரிய வருகிறது என்பது சிந்திக்கத் தக்கதொன்று.

கிழக்கோபுரத்தின் வாயிலின் வலப்பக்கத்தில் காணப்பெறும் கல்வெட்டு, சோழகுலவல்லியால் நாயன்மார்களுடைய பாமாலையைப் பாராயணம் செய்விப்பதற்காக நிபந்தம் விட்டதை அறிவிக்கிறது. முதலாம் இராஜேந்திரன் காலத்தில் மாசித்திருவிழாவில் அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடைய நாயனுர் சந்நிதியில் திருத்தொண்டத்தொகை பாராயணம் செய்வாருக்கு நிலம்விட்டதாக உள்ளது. சம்பந்தர் முதலிய மூவருக்கும், தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய கோபுரங்களைச்சார இராஜாக்கள் தம்பிரான் திருமாளிகைத் திருவீதியில் தனித் தனியே திருக்கோயில்கள் இருந்ததாகவும், அவற்றுள் சம்பந்தப் பிள்ளையார் திருக்கோயில் பொன்வேயப் பெற்றிருந்ததாகவும் கல்வெட்டுக்கள் அறிவிக்கின்றன. இதனுல் திருமுறைகளுக்கும், திருமுறைகளைப் பாடியருளிய சமயாசாரியர்களுக்கும் எவ்வளவு சிறப்பு சிதம்பரத்திலிருந்தது என்பதை ஊன்றிநோக்க வேண்டும்.

அப்பூதியடிகள் நாவுக்கரசர்மீதிருந்த பற்றினுல் நிலம் புலம் எல்லாவற்றிற்கும் அவர்பெயரிட்டு வழங்கியதுபோல, அரசர்கள் ஆனந்தக் கூத்தர்மீதிருந்த பற்ருல், குடிஞைக் கல்லுக்கும், மரக்காலுக்கும் ஆடவல்லான் என்று பெயரிட்டு வந்தனர். சிற்றூர்களுக்குத் தில்லைவிடங்கன், கூத்தனூர்,

கோயிற்பூண்டி, சபாநாயகபுரம், தில்லைநாயகபுரம், நடராஜ புரம் என்றும், ஓடை நீர்நிலை முதலியவற்றிற்குக் கூத்தாடு நாயகன் திருவோடை, ஆளுடையநாயகன் திருவோடை என்றும் பெயரிட்டிருந்தனர். தம்மிடம் அரசகாரியம் பார்ப்பா ருக்குத் தில்லையம்பல பல்லவராயன், திருச்சிற்றம்பல முடையான் நக்கன், இளைய திருச்சிற்றம்பலமுடையான், தில்லையம்பலப் பேரரையன் என்றும் பெயர் வைத்திருந்தமை அரசர்கட்கு உள்ள அன்பின் முதிர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டும் தக்க சான்றுகளாம்.

இத்தலத்திற்குப் பணிசெய்த மன்னர்களில் பல்லவர்களில் இரணியவர்மன், கோப்பெருஞ்சிங்கன் முதலியோர்களும் பாண் டியர்களின் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், ஜடாவர்மன் சுந்தர பாண்டியன், மாறவர்மன் வீரபாண்டியன், விக்கிரமபாண்டியன் குலசேகரன் முதலியோர் குறிக்கப்படுகிறார்கள். சோழமன்னர் களில் முதல் பராந்தகன் முதல் மூன்றும் இராஜராஜன்வரை யிலுமாகப் பதின்மர் குறிப்பிடப் படுகிறார்கள். இவர்களில் இரணியவர்மனும், முதற்பராந்தகனும், மணவில் கூத்தன் காளிங்கனும், அன்பாயன் முன்னோர்களும் அனபாயனும் பல காலங்களில் பொன் வேய்ந்தார்கள் என்று கல்வெட்டுக்கள் அறிவிக்கின்றன. இன்னும் விஜயநகர அரசர்களும், நாயகர் அரசர்களும், சேர அரசர்களும் திருப்பணிகள் மிகச்செய் துள்ளார்கள். இவற்றின் விரிவையும் விளக்கத்தையும் எமது சிதம்பரம் என்னும் நூலில் பரக்கக்காண்க.

63. திருக்கோளிலி

ஆதியில் பிரமன் சிருட்டித்தொழிலைப்பெறவேண்டிப் பூசித் தான். அதனால் பிரமதபோவனம் என வழங்கப்பெறும். இது சப்த விடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று. இங்கே எழுந்தருளியுள்ள தியாகர் அவனி விடங்கர். நவகோள்கள் பூசித்துப் பேறு பெற்றமையால் கோளிலி என வழங்கப் பெறுகிறது. இன்று திருக்குவளை என வழங்குகிறது.

இறைவன் பிரமபுரீசுவரர். அம்மை வண்டமர்பூங்குழலாள். தியாகர் ஊழிப்பரன். அவனிவிடங்கத்தியாகர். விநாயகர் தியாக

விநாயகர். முருகன் சுந்தரவடிவேலன். சுந்தரமூர்த்திகளுக்குக் குண்டையூர்கிழார் தந்த நெல்மலையைப் பூதங்களைக்கொண்டு திருவாரூரில் சேர்ப்பித்த அற்புதத்தலம்.

தீர்த்தம் முத்திநதியாகிய சந்திரநதி, மணிகர்ணிகை, இந்திரதீர்த்தம், அகத்தியதீர்த்தம், விநாயகதீர்த்தம், சக்தி தீர்த்தம் என்பன. விருட்சம் தேற்றாமரம்.

வழிபட்டவர்கள் :

பிரமதேவர், திருமால், இந்திரன், அகத்தியன், முசுகுந்தன், பஞ்சபாண்டவர்கள், நவகோள்கள், ஓமகாந்தன் முதலியோர்.

விழாக்கள் :

மாசிமகத்தில் நெல் திருவிழா, மார்கழிமாதத்தில் ஆருத்ரா தரிசனம். கார்த்திகை ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் தீர்த்தம்.

இடம் :

இத்தலம் நாகப்பட்டினம் தாலுக்காவில் திருவாரூர் அறந்தாங்கிப் பாதையில் திருநெல்லிக்காவல் நிலையத்திலிருந்து கிழக்கே 7 மைல் தொலைவிலும், நாகப்பட்டினமிருந்து திருத்தருப்பூண்டி செல்லும் கற்பாதையில் கீழையூரிலிருந்து மூன்று மைலிலும் இருக்கிறது.

கல்வெட்டு :

இங்குள்ள கல்வெட்டுக்கள் 19. இத்தலம் இராஜேந்திர சோழவளநாட்டு இடையளநாட்டு வெண்டாழை வேளூர்க் கூற்றத்திற்கு உட்பட்டதாயிருந்தது. வடவல்லத்து இருள் குடியான். இந்திராபதிநல்லூர் உய்யவந்தான் சிய்யாழிப் பிள்ளையான ஜெயதுங்கவன்மன் மகாமண்டபந் தொடங்கிக் கீழைவாசல்வரையில் திருப்பணிசெய்தான். இத்திருப்பணி ஜடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் காலத்ததாகும். இந்தக்கோயிலில் சிவன்படாரில் (செம்படவர்) ஒருவனான ஆலன் என்பான் அதிபத்தநாயனார் படிவத்தை எழுந்தருளுவித்தான்.

64. திருச்சிராப்பள்ளி

இத்தலம் மிக விளக்கமானது. மலைக்காட்சியின் முதலிடமாக உள்ளது. காவிரிக்குத் தென்கரையில் அமைந்தது. கலாசாலைகளும், கல்லூரிகளும் நிறைந்து எல்லாவிதமான அறிவுத் துறையிலும் வளர்ச்சிக்குரிய இடமாக இருக்கிறது.

சரித்திர காலத்திலும் கி. மு. 2-ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பிருந்தே விளங்கிவருவது. சோழர் தலைநகரங்களில் ஒன்றாகிய உறையூரைத் தன்னகத்துக்கொண்டு விளங்குவது.

பெயர்க்காரணம்:

திரிசிராப்பள்ளி என்பதற்குத் திரிசிரன் என்னும் அரக்கன் பூசித்துப் பேறுபெற்றதனால், இப்பெயர்பெற்றது என்று புராணங்கூறும். இம்மலைக்கே மூன்று சிகரங்கள் உள்ளன. அதனால் திரிசிராப்பள்ளி யெனப்பெற்றது என்று செவிவழிச் செய்தி நிலவுகிறது. இந்தப் பொருள்களில் வழங்கிய திரிசிரப் பள்ளி திரிசிராப்பள்ளி ஆதற்கு என்ன விதியுண்டு என்பதை யறிஞர்கள் ஆய்ந்து முடிவுகாண்பார்களாக.

நமது சமயாசாரியப் பெருந்தகையார்கள் 'சிராப்பள்ளிக் குன்றுடையானை', 'சிராப்பள்ளிச் செல்வன்' 'சிரகிரி' எனவே வழங்குகின்றார்கள். திரிசிரா என்பதில் திரி என்பது மூன்று என்ற பொருள்குறித்த சொல்லாயின் அதனை விடுத்துச் சிராப்பள்ளி என்று வழங்கியிரார்கள். ஆதலால் அவர்கள் காலத்தில் திரு என்பதை யடைமொழியாகக் கொண்டதே சிராப்பள்ளி என்பதற்கு வேறு பொருள் இருந்திருக்கவேண்டும் என்பதனைக் கருத இடந்தருகின்றது.

"சிராப்பள்ளி" என்றதன் பெயர்க் காரணத்தைப்பற்றி நமது சரித்திரப் பேரறிஞர் தி. வி. சதாசிவப் பண்டாரத்தார் அவர்கள் செந்தமிழில் எழுதிய சுருக்கக் கருத்து இங்கே தரப் பெறுகின்றது:—

சிராப்பள்ளிக் கோயில் கட்டியவன் கி. பி. 7-ம் நூற்றாண்டில் நமது அப்பரடிகளை வருத்திச் சைவனான முதல் மகேந்திர வர்மனே. அவன் இத்தலத்து எட்டு ஸ்லோகங்கள் அடங்கிய

கல்வெட்டு ஒன்று அமைத்திருக்கிருன். அதில் தான் சைவனுனதையும் [1] திருவதிகையில் அமண் பள்ளிகளை யிடித்துக் குணபரேச்சுரம் கட்டியதையும் குறிப்பிடுகின்ருன். குணபரன் என்பது மகேந்திரவர்மனையே குறிக்கும் பட்டப்பெயர். இதனைச் சிராப்பள்ளியிலும், செங்கற்பட்டு வல்லத்திலும் உள்ள குகைக்கோயிற்கல்வெட்டுக்கள் வலியுறுத்தும். அதைப்போலவே சிராப்பள்ளியாகிய இவ்விடத்தும் அமணப்பள்ளி ஒன்று பெரியதாக இருந்தது. அதனை இடித்தே இந்தக் கோயிலைச் சைவனுன மகேந்திரவர்மன் கட்டினுன் [2].

உச்சிப்பிள்ளையார் கோயிலின் பின்பாகத்தில் இன்றும் சமண முனிவர்களுடைய கற்படுக்கைகளைக் காணலாம். அவற்றில் அந்தந்த படுக்கையிலிருந்த அமணமுனிவர் பெயர்கள் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. அவைகள் 5-ம் நூற்ருண்டின் நிகழ்ச்சிகள். அவர்களில் ஒருவர் சிரா என்னும் பெயருடையவர் என்று ஒரு கற்படுக்கை யறிவிக்கிறது. ஆதலால் பள்ளி கோயிலானுலும், பெயர்போகாமல் சிராப்பள்ளி எனவே வழங்குகிறது.

ஊர்ப்பெயரும் - கோயிற் பெயரும்.

ஊர்ப்பெயர் சிற்றம்பர். கோயிற்பெயர் சிராப்பள்ளி. இதனை நன்கு விளக்குவது, இராஜராஜன் I ஆட்சியாண்டு 16ல் வெட்டப்பெற்ற விக்கிரமசிங்க மூவேந்த வேளான் விளத்தூர் நாட்டில் நிலம் வாங்கி அதனை உறையூர்க் கூற்றத்துச் சிற்றம்பரிலுள்ள சிராப்பள்ளிக் கோயிலுக்கு அளித்தான் என்ற கல்வெட்டுப் பகுதியாம். வரகுணபாண்டியன் 11-ம் யாண்டுக் கல்வெட்டும் இதனையே குறிக்கிறது. இன்னும் சில பகுதிகளிலும் சிற்றம்பர், சிற்றம்பர்நகர், சிற்றம்பர் பதியென இத்தலம் வழங்கப்பெறுகின்றது. ஆதலால் ஊர் சிற்றம்பர் எனவும், கோயில் சிராப்பள்ளி எனவும் வழங்கிவந்தமை தெளிவு.

---

[1] S. I. I. Vol. I No. 33, 34. [2] S. I. I. Vol. I No. 33.

மூர்த்தி :

இறைவன் பெயர் திருமலைக்கொழுந்தர், தாயுமானவர், செவ்வந்திநாதர் எனவும், அம்மையின் பெயர் மட்டுவார்குழலம்மை எனவும் வழங்கும். வடமொழிவாணர் மாதுருபூதேஸ்வரர், சுகந்த குந்தளாம்பிகையெனக் கூறுவர். கல்வெட்டுக்களில் இறைவன் திருமலைப்பெருமான் அடிகள் என்ற பெயரால் குறிக்கப்பெறுகின்றனர். உச்சிப்பிள்ளையார், மாணிக்கவிநாயகர் ஆலயங்களும், மௌனமடம் முருகன் கோயிலும் மிகச்சிறப்புடையன.

தீர்த்தங்கள் :

காவிரி, சிவகங்கை, நன்றுடையான், தீயதில்லான், பிரமதீர்த்தம் முதலியன உள்ளன. அவற்றுள் 'நன்றுடையான்' 'தீயதில்லான்' என்ற தீர்த்தங்கள் ஞானசம்பந்தர் தெய்வவாக்கிலும் திகழ்வன. இவையன்றித் தெப்பக்குளம் ஒன்றுண்டு. அது 16-ம் நூற்றாண்டில் அரசாண்ட விஸ்வநாத நாயக்கர் வெட்டுவித்தது.

இது மேருவின் சிகரங்களில் ஒன்று. ஆதிசேடனுக்கும், வாயுதேவனுக்கும்நடந்த சொற்போட்டியால் பிரிந்த சிகரங்களில், ஒன்று திருக்காளத்தி, மற்றொன்று திரிகோணமலை, மற்றொன்று திரிசிராமலை என்று புராணம் கூறும்.

கருவுயிர்க்க வருந்திய இரத்தினவதியின் நிறைந்த அன்பிற்கிரங்கிப் பெருமானே தாயாக எழுந்தருளிப் பணிபல புரிந்து பாதுகாத்தார். ஆதலால் தாயுமானர் ஆயினர்.

செவ்வந்திப்பூவைத் திருடிய சிவத்திரவியாபகாரியான பூவாணிகனைக் கண்டிக்காத பராந்தகனது அரச அநீதியைக் கண்டு, சாரமாமுனிவர் வேண்டுகோட்படி பெருமான் மேற்குப் பக்கமாக உறையூரைப் பார்க்கத் திரும்பினர். மண்மாரியால் நகர் அழிந்தது. மன்னன் அழிந்தான். மன்னன் மனைவி கருவுற்றிருந்தாள். காவிரியில் வீழ்ந்தாள். அந்தணன் ஒருவன் பாதுகாத்தான். கரிகாலன் பிறந்தான். கருவுற்ற ஆதித்தசோழன் மனைவியாகிய காந்திமதிக்கு இறைவன் தானேதோன்றிக் காட்சி

கொடுத்து, தான்றோன்றீசர் என்ற திருநாமம்பெற்ற வரலாறு களும் புராணங்களில் பேசப்படுகின்றன.

இங்கு குகைகள் உள்ளன. இவை மகேந்திரன் காலத் தனவே என்பது குறிப்பிடப்பட்டது. ஒன்று மலைமேலுள்ளது. மற்றொன்று அடிவாரத்திலுள்ளது. மலைமேலுள்ள கோயில் களிலேயே கல்வெட்டுக்கள் மிகுதியாக உள்ளன. வடமொழியி லமைந்த எட்டு ஸ்லோகங்கள் மகேந்திரவர்மனது மதமாற்றத் தையும் அதனால் அவன் செய்த சிவப்பணிகளையும் தெரிவிக் கின்றன. அவற்றில் கல்தச்சராலே இந்த அரசனுடைய புகழ் விரிந்து நீடித்திருக்கவேண்டும் என்ற செய்தி தெரிவிக்கிறது ஒரு ஸ்லோகம். இத்தலத்தைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்களும், செப்புப் பட்டயங்களும் நிரம்ப உள்ளன. அவற்றுள் காலத் தால் முற்பட்டது கி. மு. 2-ம் நூற்றாண்டில் எழுந்த பிராமி எழுத்தால் எழுதப்பட்ட கல்வெட்டாகும் [1].

அவற்றிலிருந்து தொடர்ச்சியாகப் பல கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. அவை பல்லவ கிரந்தத்தாலும், தமிழாலும் ஆக்கப்பெற்றன.

இராஜகேசரிவர்மன்:

இவன் ஆட்சி பதினாறும் ஆண்டில் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரப்படாத நிலங்களைக் குறைந்தவிலையாக ஐந்து கழஞ்சுக்கு விற்று, நிலம் விளைச்சலுக்குவந்த பிறகு. நிலம் வாங்கியவர்கள் திருவிழாக்காலங்களில் சித்திரைத் திருநாளில் ஒன்பது நாட் களுக்குப் பன்மாகேசுவரர்களுக்கும் உணவு இடும்படி உத்தர விட்டான். [2]

பாண்டியன் மாறன் சடையன்:

இவன் ஆட்சி 4-ம் ஆண்டில் நிலமளித்திருக்கிறான். இதில் இறைவன் திருமலைப் பெருமான் என்றழைக்கப்படுகிறான். [3] வேங்கடதேவ மகாராயர் சகம் 1351 வீரப்ப நாயக்கருடைய மேன்மைக்காக நிலமளித்தார். மதுரை விஜயரங்க சொக்கநாத

[1] *139 of 1938*, [2] *985 of 1013*. [3] *413, 414 of 1904*.

நாயக்கருடைய காலத்தில் நரசபந்துலு என்னும் தன்வந்தரி வைத்தியருக்கு இறையிலியாக நிலமளிக்கப்பட்டது.[1]

அவ்வாறே திருமலையப்பராயத் தொண்டைமான் மகனும், திருமலைராயத் தொண்டைமான் பேரனுமான இராஜா விஜய ரகுநாததொண்டைமான் சகம் 1772-ல் கி. பி. 1805-ல் ஓராண்டிக்கோடி கிராமத்தை தேனுப்பட்டணம் இருளப்ப முதலியாரிடம் அளித்து, திருச்சிராப்பள்ளியில் அறச்சாலைநடத்த ஏற்பாடுசெய்தான் நல்லப்ப காலாட்க தோழராலும், ரங்கப்ப காலாட்க தோழராலும் அளிக்கப்பட்ட தேவதானங்களை அறிவிக்கும் செப்புப் பட்டயங்கள் உள. கல்வெட்டுக்களில் சிறப்பாகக் குகைக்கோயில் பின்சுவரில் திரிசிராமலை அந்தாதியொன்று எழுதப்பெற்றுள்ளது. அது 103 பாடல்களை உடையது. அதில் 104 ம் பாடலாக "மாட மதுரை மணலூர் மதில்வேம்பை, யோடமர் சேய்ஞலூர் குண்டூரின்—நீடிய, நற்பதிக்கோன் நாரா யணன்சி ராமலைமேல், கற்பதித்தான் சொன்ன கவி" என்றதால் நாராயணன் என்பவன் கல்வெட்டுவித்தான் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

65. திருப்பாற்றுறை

இத்தலத்துப்போந்த மார்க்கண்டேய முனிவர் சிவபூசைக்குப் பால் இல்லாமையால் வருந்தியபோது சிவபெருமான் அருளினுல் பால் பெருகியது ஆதலால் இப்பெயர் எய்தியது.

இறைவன்பெயர் திருமூலநாதர், மூலநாதேசுவரர்; இறைவியின்பெயர் மோகநாயகி, மேகலாம்பிகை; தீர்த்தம் திருக்குளம்.

இடம் திருவானைக்காவிலிருந்து கிழக்கே ஐந்துமைலில் உள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலத்தைப்பற்றி அரசியலாரால் படியெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள் பதினறு உள்ளன. அவை முதற்பராந்தகன்

[1] E. P. R. *1911* Page *90*.

பரகேசரிவர்மனான விக்கிரமசோழன், இராஜராஜன், இராஜேந்திரசோழதேவன் காலத்தன. அவற்றால் இத்தலம் கொள்ளிடத்துத் தென்கரைநாட்டுப் பிரமதேயமான உத்தமசீலி சதுர்வேதிமங்கலத்துத் திருப்பால்துறை என விக்கிரமசோழன் காலத்துக் குறிப்பிடப்படுகிறது.[1] இறைவன் திருப்பால்துறை மகாதேவர்[2] என்றும் திருப்பால்துறை நாயனார் என்றும்[3] திருப்பால்துறை உடையார்[4] என்றும் வழங்கப்படுகிறார். கல்வெட்டுக் குறிப்பாளர் ஆதிமூலேஸ்வரர் என்று அழைக்கிறார். தலம் திருப்பாலத்துறை என இக்காலத்து வழங்குகிறது. கோயிலுக்கண்மையில் திருநாவுக்கரசர் திருமடமும்[5] ஆண்டார் எம்பிரானார் மடம் எனப்பெரிய லிங்கிய சந்தானத்து மடமும்[6] திருவானைக்கா திருஞானசம்பந்தர் மடமும்[7] நாற்பத்தெண்ணாயிரவர் திருமடமும்[8] இருந்தனவாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்கு அரசர்கள் நிலம் வழங்கிய செய்தியும் குறிக்கப்படுகின்றன.

ஏனைய கல்வெட்டுக்கள் திருக்கோயிலுக்கு விளக்கிற்காக நிலமும் பசுவும் ஆடும்விட்ட செய்தியை அறிவிப்பன. இவையன்றி கோயிலுக்கு வடபக்கத்தில் காக்கும் நாயகன்மடம் என்ற ஒன்று இருந்ததாகவும் அதற்கு மும்முடிச் சோழமங்கலத்துச் சபையார் நிலமளித்ததாகவும் தெரிகிறது.[9] திருப்பனம்பூதூர் பரமேஸ்வரருக்கு அரிகுலகேசரிதேவரால் உத்தமசீலி சதுர்வேதிமங்கலத்து நிலம்விட்ட செய்தியும் அறியப்படுகிறது.

66. திருவேற்காடு

இங்கு வேல் தலவிருட்சமாதலின் இப்பெயர் எய்தியது. இங்குள்ள இறைவன் அகத்தியருக்கு மணக்கோலங்காட்டியருளினார். சுப்பிரமணியர், சூரசம்மாரத்தின்பின் பூசித்த தலம்.

இறைவன்பெயர் வேற்காட்டுநாதர், வேதபுரீசுவரர்; இறைவியின்பெயர் வேற்கண்ணியம்மை; தீர்த்தம் வேலாயுததீர்த்தம்; விருட்சம் வேல்.

---

[1] *575 of 1908*, [2] *575 of 1908*, [3], [4] *582*, [5] *583*, [6] *584*, [7] *585*, [8] *586*, [9] *582*.

சென்னைக்கு மேற்கே 13 மைலில் உள்ள ஆவடி ஸ்டேஷனிலிருந்து தெற்கே பூவிருந்தவல்லிக்குப் போகும்வழியில் 3¾ மைல் சென்று, கிழக்கேயுள்ள காடுவெட்டி யாற்றைக்கடந்தால் இத்தலத்தை யடையலாம்.

67. திருக்கரவீரம்

இத்தலம் கரையபுரம் எனவழங்கும். கௌதமர் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம். கரம் (கழுதை) பூசித்த காரணத்தால் கரவீரம் என்றாயது.

இறைவன் கரவீரநாதர். இறைவி பிரத்தியட்சமின்னம்மை. தீர்த்தம் அனவரத தீர்த்தம்.

இத்தலம் திருவாரூருக்கு மேற்கே ஏழு மைலில் உள்ளது.

68. திருத்தூங்கானைமாடம்

இத்தலம் பெண்ணாகடம் எனவும் திருக்கடந்தைநகர் எனவும் வழங்கும். பெண் (தேவகன்னியர்) ஆ (காமதேனு) கடம் (வெள்ளையானை) ஆகிய இவர்கள் பூசித்துப் பேறுபெற்றதாதலின் இப்பெயர் எய்தியது. ஆலயத்தின் பெயர் தூங்கானைமாடம். அப்பரடிகள் 'பொன்னார் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம்'' என்றேத்தித் தம்முடைய தோளின்மேல் சூலக்குறியும் இடபக்குறியும் பெற்றதலம். இங்கவதரித்த கலிக்கம்பநாயனார், ஒருநாள் தன் பணியாளனே சிவனடியாராகவர தம்மனைவி அவருக்கு நீர்வார்க்கத் தாழ்த்தமையை யறிந்து மனைவியின் கரத்தை வாள்கொண்டு வெட்டி வீடுபெற்றார். மெய்கண்டதேவரின் தகப்பனார் அச்சுத களப்பாளர் வாழ்ந்த தலமும் இதுவே.

சுவாமிபெயர் சுடர்க்கொழுந்துநாதர். அம்மை கடந்தை நாயகி. தீர்த்தம் கெடிலநதி.

விருத்தாசலத்திற்கும் திருச்சிக்கும் இடையிலுள்ள ஸ்டேஷன்.

கல்வெட்டுக்கள் :

பரகேசரிவர்மனுன இராஜேந்திரன் காலத்தில் வடகரை இராஜாதிராஜ வளநாட்டு மேற்காநாட்டுப் பிரமதேயமான முடிகொண்ட சோழ சதுர்வேதி மங்கலத்துத் திருத்தூங்கானை மாடம் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இறைவன் நாமம் திருத்தூங்கானைமாடமுடைய மகாதேவர் எனவும்[1] திருத்தூங்கானை மாடமுடைய நாயனுர்[2] எனவும் நல்ல பெண்ணுகடத்திலுள்ள வீற்றிருந்த பெருமாள்[3] எனவும் திருத்தூங்கானை மாடத்துக் கடவுள்[4] எனவும் வழங்கப்படுகின்றனர். இவையன்றி கோயிலுள் கோச்செங்கணேஸ்வரமுடையார் கோயிலும்[5] மதுராந்தக ஈச்சரமுடையார் கோயிலும்[6] தனிமையாகப் பள்ளிகொண்ட பெருமாள் கோயிலும்[7] இருந்திருக்கின்றன.

இராஜகேசரிவர்மனுன குலோத்துங்கன் காலத்து வடகயிலாயமுடைய மகாதேவர்க்கு விருதராச பயங்கர வளநாட்டு மேற்காநாட்டு முடிகொண்ட சோழ சதுர்வேதி மங்கலத்துச் சபையாரால் நிலம் தானம் வழங்கப்பட்டது. திருத்தூங்கானை மாடமுடைய மகாதேவர் கோயிலுக்கும் கோச்செங்கணேஸ்வர முடையார் கோயிலுக்கும் முடிகொண்டசோழ சதுர்வேதி மங்கலத்து தேவதானமான கிராமத்தைச் சேரிசபையார் இறையிலிசெய்தனர். குலோத்துங்கன் தன் பிறந்தநாளாகிய மாதபூச விழாவை நடத்தவும், கோயில் நாட்பூசைக்காகவும் நிலமளிக்க உத்தரவிட்டான். மேலும் மதுராந்தகேஸ்வரமுடையார் கோயிலிலுள்ள இரு சிவப்பிராமணர்களுக்கு உணவளிக்கப் பணம் வழங்கப்பட்டது. பரகேசரிவர்மனுன இராஜேந்திரன் காலத்து திருத்தூங்கானை மாடமுடைய மகாதேவர் கோயிலுக்குத் தூண்டா விளக்கெரிக்கப் பசுக்கள் வழங்கப்பட்டன. தென்கரை நித்தவிநோத வளநாட்டுக் கிழார்கூற்றத்துக் கீழநல்லூர் உடைய ஒருவன் பசுக்கள் அளித்த செய்தி குறிக்கப்பட்டுள்ளது. கடவுளுக்கு நீராட்டவும் பார்ப்பனர்களுக்கு அன்னமளிக்கவும் ஸ்ரீராமன் ஸ்ரீதரரான பவித்திர மாணிக்கச்சேரி உடையான் ஒருவனுல் ஏற்பாடுசெய்யப்பட்டது. இராஜகேசரி வர்மனுன ராஜராஜன் முத்திரையிடப்பட்ட அளவைகளால் வியாபாரிகள்

---

[1] *235* of *1929*, [2] *247* of *1929*, [3] *250* of *1929*, [4] *255* of *1929*
[5] *238*, [6] *239*, [7] *273*.

பொருள்களை அளக்கவும் சில வரிகளைக் கோயிலுக்களிக்கவும் ஏற்பாடுசெய்தான்[1] 249-வது கல்வெட்டால் மூவாயிரவன் கோல் என்ற நீட்டலளவை (15 அடியால்) நிலமளந்த செய்தி தெரிகிறது. பரகேசரிவர்மனுன விக்கிரமன்காலத்துப் அரையன் ஆதித்ததேவன் தேவர்கள்நாதன் என்ற மரக்காலைப் பயன் படுத்தியுள்ளான்.[2] குலசேகரன் காலத்துப் பொன்பேத்தி அம்பலத்தாடி அழகனுல் மண்டபமும், முகப்பும் கட்டப் பட்டன. அரசன் மந்திரியான மையிருஞ்சோலை மண்டபங் கட்டியுள்ளான்.

விஜயநகர தேவமகாராயர் காலத்தில் நைவேத்தியத்திற்கும் திருப்பணிக்கும் பள்ளிகொண்டபெருமாள் கச்சிராயருடைய மகனுன ஏகாம்பரநாதன் சில கிராமங்களை இறையிலிசெய்தார். தேவராஜமகாராஜா சகம் 1356-ல் 18-ப் பற்றுச்சபையாரால் வீதிகளுக்கு இறையிலிசெய்து திருமடை விஜயத்திற்காகவும் நல்ல பெண்ணுகடத்துப் பெருமாளுக்கும் திருமாறன் பாடியி லுள்ள தாகந்தீர்த்தருளிய நாயனுருக்கும் விழாசெய்வதற்காக பெரியநாட்டான் இறையிலிசெய்தார். விக்கிரமன் காலத்தில் அமாவாசையில் சுவாமி உலாவரவும் விளக்குக்கு நெய் இடவும் ஏற்பாடுசெய்யப்பட்டது. ஏனையவை விளக்கு முதலானவற் றிற்கு நிலம், பொன், பசுக்கள், நெல் முதலியன அளித்தமை குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

69. திருப்பல்லவனீச்சுரம்

இத்தலம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பல்லவனிச்சரம் எனப் பெயர்பெறும். பல்லவராசன் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம். இயற்பகைநாயனுரும், பட்டினத்துப்பிள்ளையும் அவதாரம் செய்தருளிய தலம்.

இறைவன் பல்லவனேசுவரர்; இறைவி சௌந்தரநாயகி; தீர்த்தம் காவிரி சங்கமதீர்த்தம்.

இடம் சீகாழிக்குத் தென்கிழக்கே 10 மைலில் உள்ளது.

---

[1] 244 of 1929, [2] 270.

70. திருஈங்கோய்மலை

தற்காலம் திருவிங்கநாதமலை என மருவி வழங்குகின்றது. அகத்தியர் ஈ உருவாய்ப் பூசித்துப் பேறுபெற்றமையின் இப் பெயர் எய்தியது. காவிரித் தென்கரையில் உள்ள கடம்பந் துறையைக் காலையிலும், திருவாட்போக்கியை நண்பகலிலும், இத்தலத்தை மாலையிலும் ஒரேநாளில் பூசித்தால் பலன் பெருகும். 'காலைக் கடம்பர் மத்தியானச் சொக்கர் மாலைத் திருவிங்கநாதர்' என்பது பழமொழி. கோயில் சிறிய குன்றின் மேல் அமைந்துள்ளது.

இறைவன் மரகதாசலர்; இறைவி மரகதவல்லி; தீர்த்தம் அமிர்ததீர்த்தம்.

இடம் திருச்சி ஈரோடு சேர்க்கையிலுள்ள குழித்தலை ஸ்டேஷனில் இறங்கி வடக்கே அகண்டகாவிரியைக் கடந்தால் இத்தலத்தை யடையலாம்.

கல்வெட்டு :

திரிபுவனச்சக்ரவர்த்தி வீரதேவனது 36-ம் ஆண்டில் இராஜ ராஜவளநாட்டுத் திருவாலிநாட்டுத் திருவீங்கோய்மலை என வழங்கப்பட்டது. இறைவன்பெயர் திருவீங்கோய்ஊருடையார் என்று கல்வெட்டுக் கூறும். இக்கோயிலில் ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கும், திருநாவுக்கரசுதேவர்க்கும், ஆலாலசுந்தரப் பெருமானுக்கும், நக்கீரதேவர்க்கும், திருப்படிமாற்றுக்கும், விஞ்சநத்துக்கும் வடகரை இராஜராஜ வளநாட்டு மலை ஸ்ரீ ஜயங்கொண்டசோழ சதுர்வேதிமங்கலத்துப் பெருங்குடி மகா சபையார் நிலம் விற்றுக்கொடுத்தனர்.

71. திருஅச்சிறுபாக்கம்

வண்டியின் அச்சு இற்றகாரணத்தால் இப்பெயர் எய்தியது. சிவபெருமான் திரிபுரதகனஞ்செய்யும் பொருட்டுத் தேவர்கள் அமைத்த தேரில் எழுந்தருளும்போது, தேவர்கள் விநாயகரை வணங்காமையின் அச்சு முறிந்தது என்பதும், பாண்டிய னொருவன் கங்கை மணலை வண்டியில் கொண்டு வரும்போது,

இத்தலத்து வந்ததும் வண்டி மேற்கொண்டும் செல்லாமையின் ஊக்கிச்செலுத்த அச்சுமுறிந்தது அவன் அசரீரியினுல் செய்தியறிந்து ஆலயத்திருப்பணி அமைத்தான் என்பதும் வரலாறு. கண்ணுவர் கௌதமர் பூசித்துப் பேறுபெற்றனர்.

இறைவன் பாக்கபுரேசுரர். இறைவி சுந்தரநாயகி, தீர்த்தம் வேததீர்த்தம். விருட்சம் கொன்றை.

இடம் சென்னைக்குத் தெற்கே 59 மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலம் இராஜேந்திர சோழவளநாட்டைச் சேர்ந்ததாகக் குலோத்துங்கன் காலத்துக் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. இத்தலத்திறைவன் அக்ஷேஸ்வரர். கல்வெட்டுக்களில் அச்சுக்கொண்டருளியதேவர் [1] என வழங்கப்படுகிருர். திருபுவன சக்ரவர்த்தி கோனேரின்மைகண்டான் காலத்தில் ஆட்கொண்ட நாயகன் சேதிராயனுல் ஒரு சிலை தயாரிக்கப்பட்டது. இது இன்னுர் சிலை என்று அறியக்கூடவில்லை. [2] இராஜகேசரிவர்மன் குலோத்துங்கன் I 5-ம் யாண்டில் குலோத்துங்கன் உருவச்சிலை செய்து வைக்கப்பெற்றது. [3] ஏனைய கல்வெட்டுக்கள் கோயிலுக்கு விளக்கிற்காக ஆடுகளும், பொன்னும், திருவமுதிற்காக நிலமும்விட்ட செய்தியை அறிவிப்பன, குலோத்துங்கசோழன் III ஆட்சி 12-ம் ஆண்டில் பாண்டியநாட்டைக் கைக்கொண்ட சேங்கணி அம்மையப்பன் வைரங்கள் வழங்கினுன். [4] கங்கன் என்பவனுல் அர்ச்சனுபோகமாக நிலம் அளிக்கப்பெற்றுள்ளது [5].

72. திருநல்லம்

இத்தலம் கோனேரிஇராஜபுரம் என வழங்கும். இத்தலத்தில் நடராசருடைய விக்ரகம் பிரபலமாய் இருக்கிறது.

---

[1] 241 of 1901. [2] 235 of 1901. [3] 247 of 1901. [4] 239 of 1901. [5] 108 of 1934.

சுவாமி உமாமகேசுவரர்; அம்மை மங்களநாயகி; தீர்த்தம் சக்திதீர்த்தம்.

இடம் திருவிடைமருதூருக்குத் தென்கிழக்கே 6 மைலில் உள்ளது.

கல்வெட்டுக்கள் :

இக்கோயிலை மதுராந்தகதேவனான உத்தமச்சோழன் தாயும் கண்டராதித்தன் மனைவியுமான செம்பியன்மாதேவியார் கருங் கற் பணியாகக் கட்டினாள்[1]. இறைவன் திருநல்லமுடையார், திருநல்லமுடையமகாதேவர் என[2] வழங்கப்பெறுவர்[3]. ராஜ கேசரிவர்மனான ராஜராஜன் காலத்தில் கோயிலில் திருப்பதியம் ஓத இருவரால் பூங்குடி கிராமத்தில் நிலம் விடப்பெற்றது[4]. உடையபிராட்டியார் உத்தரவின்படி சாத்தன் குணபட்டனான அரசாணசேகரனால் கோயில் கட்டப்பெற்றது[5]. ராஜராஜன் காலத்தில் தெரிஞ்ச கைக்கோளர்களில் ஒருவனான நக்கன் நள்ளாற்றடிகளால் கடவுளின் வெள்ளி விக்ரகம் ஒன்றும், சண்டேசுவரர் செப்பு விக்ர்கமும் செய்விக்கப்பெற்றன. இன்னாரது என்று அறியப்பெறாத கல்வெட்டு ஒன்று செம்பியன்மா தேவி கண்டராதித்தன்பெயரால் இத்திருக்கோயிலைத் திருப்பணி செய்தாள் என்கின்றது[6]. இங்கே கைலாசமுடையமகாதேவர்[7], ஆதித்தேஸ்வரமுடைய மகாதேவர்[8] கோயில்களும் தனித்து இருந்தனவாக அறியப்படுகின்றன. உத்தமசோழ விண்ணகரம் என்ற விஷ்ணு ஆலயமும் குறிக்கப்பெறுகின்றது[9]

இவையன்றித் திருநல்லமுடையார்கோயில் தெற்குப்பக்கத் துப் பிராகாரத்தில் புகழாபரண மண்டபம் என்ற ஒன்று இருந்ததாகவும், அதில் பிள்ளையாரை பிரதிட்டைசெய்யக் குலோத்துங்கன் III காலத்தில் நிலம் அளிக்கப்பெற்றது என்றும் வரலாறு விளங்குகின்றது[10]. திட்டைவிழுமியான்

[1] 450 of 1908, [2] 628 of 1909, [3] 450, 624 of 1908, [4] 624 of 1909, [5] 626 of 1909, [6] 635 of 1909, [7] 653 of 1909, [8] 644 of 1909, [9] 655 of 1909, [10] 662 of 1909.

பிள்ளையடியாரால் சண்டேசுவரர்கோயில் திருப்பணி செய்விக்கப்பெற்றது*. ஆதனூர் விஜயநட்டரையனுன அருமொழித்தேவனுல் திருநடைமாளிகை கட்டப்பெற்றது.

ஏனைய கல்வெட்டுக்கள் திருமஞ்சனத்திற்கும், பூமாலைக்கும், நந்தவனத்திற்கும், அமுதுக்கும், விளக்கிற்கும் செய்த பணிகளை அறிவிப்பன. இத்தலத்தாற்றெரியும் அரசர்களும், தண்டத் தலைவர்களும், அரசகாரியம் பார்ப்பாரும், வெற்றிக் குறிப்புக்களும் பல.

73. திருவடுகூர்

வடுகனுகிய வைரவர் பூசித்துப் பேறுபெற்றதாதலின் இப்பெயர் எய்தியது. தற்காலம் ஆண்டார்கோயில் என வழங்குகிறது.

இறைவன் பெயர் வடுகூர்நாதர். இறைவியின் பெயர் வடுவகிர்க்கண்ணியம்மை. தீர்த்தம் பெண்ணைநதி.

இடம் பாண்டிச்சேரிக்கு மேற்கே 10 மைலில் உள்ள சின்னபாபு சமுத்திரம் இறங்கி, மேற்கே 2 மைல் சென்ருல் இத்தலத்தையடையலாம்.

74. திருஆப்பனூர்

தற்பொழுது திரு ஆப்புடையார் கோயில் எனப்பெறும். சோழாந்தகன் என்னும் பாண்டியமன்னன் பொருட்டுச் சிவபெருமான் ஆப்பினிடத்துத் தோன்றினமையால் இப்பெயர் பெற்றது. நடராசர் சிவகாமி இருவர்களின் உருவம் சிலையிலும் செம்பிலும் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இறைவன்பெயர் ஆப்பானூர்க்காரணர், ஆப்பானூரீசுரர், திருவாப்புடையார். இறைவியின் பெயர் அம்பிகையம்மை, குரவங்கமழ் குழலம்மை. தீர்த்தம் இடபதீர்த்தம்.

இடம் மதுரை ஸ்டேஷனிலிருந்து வடகிழக்கே ஒரு மைலில் உள்ளது.

---

* 658 of 1909.

75. திருஎருக்கத்தம்புலியூர்

இராஜேந்திரபட்டினம் எனவழங்கும். எருக்கினைத் தல விருட்சமாக உடைய புலியூராதலின் இப்பெயர்பெற்றது. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனர் அவதார ஸ்தலம்.

இறைவன் பெயர் நீலகண்டர், இறைவியின் பெயர் நீலமலர்க்கண்ணியார். விருட்சம் எருக்கு.

இடம் விருத்தாசலத்திற்குத் தெற்கே 7 மைலில் உள்ளது,

76. திருஅன்னியூர்

பொன்னூர் எனவழங்கும். வருணன்பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம்.

சுவாமி பெயர் ஆபத்சகாயேசுரர். அம்மையின் பெயர் பெரியநாயகியம்மை. தீர்த்தம் வருணதீர்த்தம்.

இடம் மாயூரம் தாலூகாவில் நீடூர் ஸ்டேஷனிலிருந்து மேற்கே மூன்று மைலில் இருக்கிறது.

77. திருக்கண்ணார்கோயில்

குறுமாணக்குடி எனவழங்கும். கௌதம முனிவரால் சாபம்பெற்ற இந்திரன் பூசித்துச் சரீரத்திலுள்ள குறிகள் அனைத்தையும்கண்களாக மாற்றிக்கொண்டமையால் இப்பெயர் எய்தியது. வாமனமூர்த்தியும் பூசித்துப் பேறுபெற்றமையின் குறுமாணக்குடி என்ற மறுபெயரும் உண்டாயிற்று.

இறைவன் பெயர் கண்ணாயிரநாதர். இறைவியின் பெயர் முருகுவளர்கோதை. இந்திரதீர்த்தம்.

இடம் வைத்தீஸ்வரன் கோயிலுக்குத் தென்கிழக்கே 1½ மைலில் உள்ளது.

78. திருப்பாதாளீச்சரம்

பாமணி, பாம்பணி என வழங்கும். சர்ப்பபுரம் எனவும் பெயர் உண்டு. தனஞ்சயன் என்னும் பாம்பு பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம். அம்முனிவருடைய திருவுருவம் கோயிலில் உள்ளது.

இறைவன் பெயர் நாகநாதர், சர்ப்பபுரீசுவரர்; இறைவியின் பெயர் அமிர்தநாயகி; தீர்த்தம் நாகதீர்த்தம்.

இடம் நீடாமங்கலம் ஸ்டேஷனிலிருந்து 8 மைல் தூரத்தில் உள்ள ராஜமன்னுர் கோயிலுக்கு வடக்கே 1½ மைலில் உள்ளது.

கல்வெட்டு:

இத்தலத்தைப்பற்றியதாக ஆறு கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. இத்தலத்திறைவன் திருப்பாதாளீச்சரம் உடையார். செல்வத் திருவாரூர் வாகீசப்பெருமான் வடகீழ்மடத்து முதலியார் பிள்ளையின் நிலங்கள் இக்கோயிலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. இதில் ஆலாலசுந்தரர் திருமடமும் குறிக்கப்படுகின்றது. இத்தலம் சுற்றவேலி வளநாட்டுப் பாம்பணிகூற்றத்துப் பாமணி என இராஜராஜன் காலத்து அழைக்கப்படுகின்றது. இவையன்றி ஸ்ரீபூதிவிண்ணகர ஆழ்வார்க்கு விளக்கிற்காகவும், வழிபடவருவார்க்கு உணவிற்காகவும் பொன்னும் ஆடும் வழங்கப்பெற்றன*.

79. திருக்கடைமுடி

இத்தலம் கீழூர் எனப் பெயர்பெறும். காவிரியின் கடைமுடியாதலின் இப்பெயர் பெற்றதுபோலும். பிரமன் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம்.

சுவாமிபெயர் கடைமுடிநாதர். அம்மையின் பெயர் அபிராமியம்மை. தீர்த்தம் கருணைதீர்த்தம்.

---

* 169 to 174 of 1926.

இடம் மாயூரமார்க்கத்தின் காவிரியின் வழியிலுள்ள திருநனிபள்ளிசென்று வடமேற்கே காவிரியைக் கடந்தால் ஒரு மைலில் உள்ளது.

கல்வெட்டு :

கடைமுடி என்பது கீழூராயின் கல்வெட்டொன்றுமில்லை. சேது சமஸ்தான வித்துவான் மு. இராகவையங்காரவர்கள் தமது ஆராய்ச்சித் தொகுதியில் சிறந்ததோர் ஆராய்ச்சி வெளியிட்டுள்ளார்கள். அதன் சுருக்கமாவது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கோவிலடி எனவழங்கும் பேரூருக்குப் பக்கத்தில் கிழக்கே $1\frac{1}{2}$ மைலில் திருச்சி சன்னம்பூண்டி என்ற கிராமம் உள்ளது. அங்கே உள்ள இறைவர் சடையர், சடேஸ்வரர் என்று வழங்கப் படுகிறார். அங்கேயுள்ள சாஸனங்கள் தெள்ளாறு எறிந்த மூன்றாம் நந்திவர்மன், அவன் மகன் கோவிஜய நிருபதுங்க வர்மன், முதற்பராந்தகன் இவர்கள் காலத்தன. அவற்றுள் முதற்பராந்தகன் காலத்துக் கல்வெட்டுக்களில் ஒன்றே ஒன்று திருச்சடைமுடி மகாதேவர் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஏனைய இறைவன் பெயரைத் திருக்கடைமுடிமகாதேவர் என்றே குறிப்பிடுகின்றன. ஒன்பது பத்தாம் நூற்றாண்டுகளில் அதாவது ஏழாம் நூற்றாண்டினரான திருஞானசம்பந்தர் காலத்திற்கு அணிமையில் திருக்கடைமுடி இப்பொழுது வழங்கும் சென்னப் பூண்டி என்றே விளங்கினமை யறியலாம். திருச்சடைமுடி என்பது திருப்பேராகிய கோவிலடிக்கு வழங்கிய பெயராதலைப் பிற கல்வெட்டுக்களும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. ஆதலால் கீழூர் கடைமுடியன்று என்பர்.

சென்னம்பூண்டி கடைமுடியைப்பற்றியனவாக 22 கல் வெட்டுக்கள் உள்ளன. தென்கரை இடையாற்றுநாட்டு திருக் கடைமுடி எனக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது*. நிருபதுங்கவர்மன் காலத்து அரசி ஒருத்தி விளக்கிற்காகப் பொன் அளித்தாள். முதற்பராந்தகன் பணிகள்யாவும் விளக்கிற்காக ஆடுகள் அளித்தமையே வீரநாராயண மூவேந்தவேளான் முதலான அரசியல் தலைவர்களும் நிபந்தங்கள் அளித்துள்ளார்கள்.

* 284 of 1901.

80. திருஇராமனதீச்சரம்

இராமன் பூசித்துப் பேறுபெற்றனராதலின் இப்பெயர் எய்தியது.

இறைவன் பெயர் இராமநாதர். இறைவியின் பெயர் சரிவார்குழலி. தீர்த்தம் இராமதீர்த்தம்.

இடம் திருப்புகலூரிலிருந்து முடிகொண்டான் ஆற்றைக் கடந்து, கண்ணபுரம்சென்று கிழக்கேசென்றால் இத்தலத்தை அடையலாம்.

கல்வெட்டுக்கள் :

இத்தலம் திருக்கண்ணபுரம் கல்வெட்டுக்களிற்சேர்த்தே அரசியலாரால் படியெடுக்கப்பெற்றுள்ளது. ஐந்து கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. இறைவன் இராமனதீச்சரமுடையார் என வழங்கப்பெறுவர். குலோத்துங்கசோழன் இக்கோயில் பூசைக்காகவும், அமுதுபடிக்காகவும் நிலம் அளித்தான். இந்நிலம் பின்னர் சிவபாதசேகரமங்கலம் என்று வழங்கப்பெற்றது. கோயிலைத் திருப்பணிசெய்தவனும் இவனே [1]. பின்னர் திருமலைதேவமகாராயரின் (சகம் 1397) விக்ரமாதித்தன் என்னும் அரசகாரியம் பார்ப்பவன் கோயிலைப் பழுதுபார்த்திருக்கிறான். பூசைக்கும், அமுதுக்கும் நிலம் அளித்திருக்கின்றான் [2]. கோனேரின்மைகண்டான் (யார் என்று அறியக்கூடவில்லை) காலத்தில் அர்ச்சகர்க்குள் உரிமைப்போர் நிகழ்ந்திருக்கின்றது. அதனை நீக்கி, திருமன்னுசோழ பிரமராயனுக்கும், மானவரையனுக்கும் பூசை உரிமைகள் வழங்கப்பெற்றன [3]. தனியூரான தில்லையிலிருந்த மாகேஸ்வரர்களால் இக்கோயில் நிலம் பஞ்சத்தால் விளையாதுபோக, இராஜராஜபாண்டிமண்டலம், வீரசோழமண்டலம், நடுவில்நாடு, ஜெயங்கொண்டசோழமண்டலம் முதலியவற்றில் உள்ள கோயில்களிலிருந்து நெல்லும் பொன்னும் கொடுத்துதவும்படி உத்தரவிட்டிருக்கின்றனர். இது கோயில் நிர்வாகத்தின் தனிச் சிறப்பைக் குறிப்பதாகும் [4].

---

[1] 533 of 1922, [2] 534, [3] 536, [4] 537 of 1922.

81. திருக்கள்ளில்

திருக்கள்ளம் எனப் பெயர் பெறும். பிருகு முனிவர் பூசித்துப் பெறு பெற்ருர்.

சுவாமியின் பெயர் சிவாநந்தர். அம்மையின் பெயர் ஆனந்தவல்லி. தீர்த்தம் ஸ்ரீ நந்தி தீர்த்தம்.

இடம் சென்னையினின்றும் புழலேரியையடைந்து வடக்கே ஒருமைல் சென்று பின் 3 மைலிலுள்ள அத்திப்பேட்டுச் சத்திரமடைந்து குசஸ்தல ஆற்றைக்கடந்தால் வடகரையில் 6 மைலில் உள்ளது.

82. திருப்பறியலூர்

இப்பொழுது பரசலூர் என வழங்கும். அஷ்டவீரட்டத்தில் ஒன்று. தக்கன்செய்த யாகத்திற்குப் போந்த மாயன்முதலிய விண்ணவர்களின் வேதனையைத் தீர்த்த தலம்.

இறைவன் பெயர் வீரட்டேசர். இறைவியின் பெயர் இளம் கொம்பனையாள். தீர்த்தம் சிவகங்கா தீர்த்தம்.

மாயூரத்தின் கிழக்கேயுள்ள விளநகரிலிருந்து கிழக்கே ஒருமைல் சென்று அங்கிருந்து தெற்கே ஒருமைல் சென்றுல் இத்தலத்தை அடையலாம்.

கல்வெட்டு :

இத்தலம் சுந்தரபாண்டியன் 5ம் ஆட்சி ஆண்டில் ஜெயங் கொண்ட சோழவளநாட்டு வீழைநாட்டு ராஜநாராயண சதுர் வேதிமங்கலமான பறியலூர் எனவழங்கப்படுகிறது. இறைவன் தட்சேஸ்வரமுடையார் எனவும், திருவீரட்டான முடையார் எனவும் வழங்கப்படுகிருர். கிருஷ்ணப்பதேவமகாராயரால் குறிப்பிட்ட சில கிராமங்கள் (பறியலூர் உட்பட) சூலவரி வசூலிக்கப்பெற்றுச் சிவ விஷ்ணு கோயிலுக்களிக்கப்பட்டது. இதில் யாத்ரீகர்களுக்கும் உணவளிக்க ஏற்பாடுசெய்யப் பெற்றது. பூங்காக் குடியான பரராஜ பயங்கரநல்லூரில் 30 வேலி நிலத்தை இறையிலி செய்தளிக்கப்பட்டது. இங்கே

ஏழுலகமுழுதுடைய சதுர்வேதி மங்கலத்து ஒரு அக்ரகாரம் அமைக்க நிலம் ஒதுக்கப்பட்டது *.

83. திருத்தருமபுரம்

தருமராசன் பூசித்துப் பேறுபெற்றமையின் இப்பெயர் எய்தியது. பிரமதேவரும் பூசித்துப் பேறுபெற்றுள்ளார். திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரது மாதா பிறந்த இடமாதலின் திருஞானசம்பந்தர் இங்கு எழுந்தருளியபோது, பாணரது சுற்றத்தவர்கள் இவர் யாழ்கொண்டு வாசிக்காவிடில் திருஞான சம்பந்தர் பாடல் சிறக்காதென்றனர். கேட்ட பாணர் வருந்தி திருஞானசம்பந்தரிடம் முறையிட்டனர். அவரும் 'மாதர் மடப்பிடி' என்னும் பதிகத்தை ஓதினர். பாணனுர் யாழிலிட்டு வாசிக்க இயலாமையை உற்வினர்க்குணர்த்தினர். யாழையும் உடைக்கச் சென்றனர். திருஞானசம்பந்தர் தடுத்து, இயன்ற அளவில் வாசிக்கச் சொன்னுர்.

இறைவன் பெயர் யாழ்மூரிநாதர். இறைவியின் பெயர் மதுரமின்னம்மை, தேனமிர்தவல்லி, சதாமதுராம்பிகை. தீர்த்தம் தர்மதீர்த்தம்.

இடம் காரைக்காலிலிருந்து மேற்கே அரைமைலில் உள்ளது.

84. திருக்குடந்தை

இத்தலம் தேவாரங்களில் குடமூக்கு என வழங்கப்பெறும். பஞ்சக்குரோச தலங்கள் சூழ்ந்தது. கங்கை யமுனை முதலிய ஒன்பது தீர்த்தங்களும் வந்து வழிபடும் பெருமையுடையது. பதினுன்கு கோயில்களையும், பதினுன்கு தீர்த்தங்களையும் உடையது. ஒன்பதாம் நூற்றுண்டுமுதல் சோழ அரசர்கள் இதனைத் தலைநகராகக் கொண்டனர். சோழர்கள் இருந்த இடமாகிய சோழமாளிகையும், இடிந்துபோன பழங்கோயில் களும் இதன் பழமைக்கு அறிகுறியென்பர் பெர்கூசன் என்னும்

* 167 to 169 of 1925.

அறிஞர்[1]. ஏழாம் நூற்றுண்டில் மூலக்கூற்றம் என வழங்கப் பட்டதென்பர் பர்னல்துரை. இத்தலத்தில் குரு சிம்மராசியில் பிரவேசிக்குங்காலம் 12 வருஷத்திற்கு ஒருமுறை மகாமகதீர்த் தத்தில் தென்னிந்திய மக்கள் அனைவரும் நீராடுவர். இங்கே யுள்ள பாடல்பெற்ற சிவத்தலங்கள் திருக்குடமூக்கு, குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம், குடந்தைக் காரோணம் என்பன. குடமூக்கு கும்பேசுவரசுவாமிகோயில்; கீழ்க்கோட்டம் நாகேஸ்வரன் கோயில்; காரோணம் காசி விசுவநாதர்கோயில். இவையன்றிச் சோமேசம் முதலிய பல கோயில்கள் உள்ளன. இத்தலம் மூர்க்க நாயனுர் வாழ்ந்த தலம்.

இறைவன் பெயர் கும்பேசர், அமுதகும்பேசர், ஆதி கும்பேசர். அம்மையின் பெயர் மங்களாம்பிகை. பிரமன், அகத்தியர், கிருதவீரியன், வீரவர்மன், இந்திரன், மாந்தாதா முதலியோர் வழிபட்டுப் பேறுபெற்றனர்.

கல்வெட்டு :

இத்தலம் உய்யக்கொண்டான் வளநாட்டு வடகரையம்பூர் நாட்டுத் திருக்குடந்தை என வழங்கும்[2]. கல்வெட்டுக்கள் பெரும்பாலும் நாகேச்சரமாகிய கீழ்க்கோட்டத்தைப்பற்றி யனவே. குடமூக்கு என்னும் இத்தலத்தைப்பற்றியன அல்ல வாதலின் அவை ஈண்டுத் தரப்படவில்லை.

85. திருக்கச்சிஏகம்பம்

கயிலாயத்தினின்றும் இங்கு எழுந்தருளிய இறைவி, இறைவனை எய்துதற்பொருட்டுத் தவஞ்செய்தனர். எண்ணான்கு அறங்களையும் வழுவாதியற்றினர். கம்பையாற்றில் ஒற்றை மாமரத்தடியில் மணலால் சிவலிங்கம்செய்து வழிபட்டனர். இறைவன் அருளால் நீர் கடுகிவரக் கம்பித்து, இறைவனைத் தழுவினர். வளைத்தழும்பும் முலைத்தழும்பும் இறைவன் தன் மேனியில் ஏற்றனர் என்பது புராணவரலாறு.

---

[1] Indian and Castern Architecture 367 of 9.

[2] S. I. *256* of *1911, 14* of *1908*.

கம்பம் - நடுக்கம். ஏகாமிரம் - ஒற்றை மாமரம். பஞ்சபூத ஸ்தலங்களுள் பிருதிவிஸ்தலம். 'முத்திதரும் நகரேழனுள் முக்கியமாம் முதற்காஞ்சி' என்றதற்கேற்ப முத்திதரும் நகருள் முதன்மைபெற்றது. இத்தலத்து அமைந்துள்ள சிவ, விஷ்ணு, தேவி, கணபதி, முருகன் ஆலயங்கள் அளவிடற்கரியன. ஐயடிகள் காடவர்கோன்நாயனுர் ஆட்சிசெய்த தலம். சுந்தரர் இடக்கண்பெற்ற தலம். திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனுர் சாக்கியநாயனுர் ஆகிய இவர்கள் முத்திபெற்ற தலம்.

இறைவன் ஏகாம்பரநாதர், பெரிய கம்பர். இறைவி காமாட்சியம்மை, ஏலவார்குழலி. விநாயகர் விகடசக்கர விநாயகர். முருகன் மாவடிக்கந்தர். விருட்சம் மாமரம். தீர்த்தம் சிவகங்கை, கம்பாநதி, ஸ்ரவதீர்த்தம்.

இடம் காஞ்சிபுரம் ஸ்டேஷனிலிருந்து மேற்கே ஒருமைலில் உள்ளது.

கல்வெட்டு:

இத்தலத்தைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் பலவாயினும் ஏகாம்பரநாதர் கோயிலைப்பற்றியன சிலவே. இங்குள்ள கல்வெட்டில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளவர்கள் முறையே திரிபுவனச் சக்ரவர்த்தி இராஜராஜன், கோப்பரகேசரி இராஜராஜன், திரிபுவனச்சக்ரவர்த்தி குலோத்துங்கன் III, இராஜகேசரி குலோத்துங்கன், கோராஜகேசரி குலோத்துங்கன், பரகேசரி உத்தமசோழன் ஆகிய இவர்களும், புவனேகவீரனும், விஜயநகர சதாசிவதேவன், வீரமல்லிகார்ச்சுனன், புக்கராயன் ஆகிய இவர்களும் காகதீய அரசன் கணபதியும், சண்டகோபாலனுமாகிய இவர்களும் ஆவார்கள்.

இராஜராஜதேவன் I 27-ம் ஆண்டில் ஒரு மாறன் தேவடிகளால் 5 கழஞ்சு பொன் படையலுக்காகக் கோயில் பொக்கிஷத்தில் சேர்க்கப்பட்டது*. புவநேகவீரன் என்ற சமரலோகன், சகம் 1391-ல் பாண்டிய நாட்டிலுள்ள இரண்டு கிராமங்களை ஏகாம்பரநாதர் கோயிலுக்கும் காமாட்சியம்மன் கோயிலுக்கும்

---

* 54 of 1893.

கொடுத்தமை குறிக்கப்பட்டுள்ளது.[1] காகதிய அரசன் கணபதி காலத்து (சகம் 1172) மந்திரியாண்ட சாமந்தகபோஜனால் ஒரு கிராமம் கொடுக்கப்பட்டது.[2]

86. திருவாரூர்

இத்தலம் மாயூரம் அறந்தாங்கிப் பாதையில் உள்ள புகை வண்டிக் கூட்டுநிலையம். ஸப்தவிடங்கத் தலங்களுள் ஒன்று. வீதிவிடங்கப்பெருமானே எல்லா இடங்கங்கட்கும் முதன்மை யாய்த் திருமாலாலும், இந்திரனாலும் பூசிக்கப்பெற்ற சிறப் புடையார். ஆதலின், அவரைச் சூழ ஏனைய ஆறுவிடங்கர்களும் எழுந்தருள, இவர் இத்தலத்து நடுநாயகமாக வீற்றிருக்கிறார்.

இத்தலம் மிகத் தொன்மையானது. "திருவினாள் சேர் வதற்கு முன்னோ பின்னோ திருவாரூர்க் கோயிலாக் கொண்ட நாளே" என்ற அப்பர் சுவாமிகள் திருவாக்கு இதனை மெய்ப்பிக்கும். இத் தலத்தில் பிரமன் கோயில், துருவாச ஆசிரமம், பரவையுண் மண்டளி, திருநீலகண்டர் கோயில், தண்டபாணி கோயில், பரவையார் கோயில், இராஜதுர்க்கை கோயில், நடுவணநாதர் கோயில், மாற்றுரைத்த விநாயகர் கோயில், சோமநாதர் கோயில், குளுந்தாளம்மன் கோயில், ஐயனார்கோயில், உருத்திரகோடீசுவரர் கோயில், குமரகோயில், எல்லையம்மன் கோயில், மாணிக்கநாச்சியார் கோயில் முதலிய கோயில்கள் உள்ளன.

தலப்பெயர் :

இத்தலத்துக்குக் கமலாலயபுரம், க்ஷேத்ரவரபுரம், ஆட கேசுரபுரம், மூலாதாரபுரம், சக்திபுரம், கந்தபுரம் எனப் பல பெயர்கள் இலக்கியங்களில் வழங்குகின்றன.

தீர்த்தங்கள் :

தேவதீர்த்தம், சங்கதீர்த்தம், சரசுவதிதீர்த்தம் முதலிய 21 தீர்த்தங்கள் இருப்பதாகப் புராணங்கள் புகலுகின்றன.

---

[1] 25 of 1890, [2] 26 of 1890.

உட்கோயில்கள் :

திருக்கோயிலுக்குப் பூங்கோயில் என்று பெயர். கோயிலுக்குள் அசலேசம், ஆடகேசம், ஆனந்தேசம், அருணாசலேசம், விச்வகன்மேசம், சித்தீசம் எனப் பல உட்கோயில்கள் உள்ளன. அவற்றுள் அசலேசம் திருநாவுக்கரசர் பாடல் பெற்றது.

மூர்த்திகள் :

ஐங்கலக்காசு விநாயகர், வன்மீகநாதர், தியாகேசர், வாதாபி விநாயகர், நீலோத்பலாம்பிகை, விடங்கர், தருணேந்துசேகரர், கமலாம்பிகை, சுந்தரர், சேரமான் முதலிய மூர்த்திகள் எழுந்தருளி யுள்ளார்கள்.

வாத்தியம் : பஞ்சமுகவாத்தியம், பாரிநாயனம், சுத்த மத்தளம் என்பவை இத்தலத்துக்குச் சிறந்த வாத்தியங்கள்.

தியாகப்பள்ளு, தியாகக்குறவஞ்சி, வீராணுக்கவிசயம் என்பன இத்தலத்தில் ஆடப்பட்ட கூத்துவகை நூல்கள்.

மண்டபங்கள் :

தேவாசிரய மண்டபம், பக்தகாட்சி மண்டபம், ஊஞ்சல் மண்டபம், துலாபார மண்டபம், சபாபதி மண்டபம், புராண மண்டபம், இராஜ நாராயண மண்டபம், தட்டஞ்சுற்றி மண்டபம், வசந்த மண்டபம், திருப்பள்ளித்தாம மண்டபம் முதலிய பல மண்டபங்கள் உள்ளன.

கல்வெட்டுக்கள் :

சோழர்கள் தம் அரண்மனைத்தெய்வங்களாக வைத்துப் போற்றும் சிவாலயங்களில் இத்தலத்துக் கோயில் முதன்மை யானது. இத்தலம் கயாமாணிக்க வளநாட்டைச் சார்ந்த திருவாரூர் என்றும், அதிராஜ வளநாட்டைச் சேர்ந்த திருவாரூர் என்றும், க்ஷத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டுத் திருவாரூர்க் கூற்றத்துத் திருவாரூர் என்றும் கல்வெட்டுக்கள் குறிக்கின்றன.

இரண்டாம் இராஜாதிராஜன் தன் ஆட்சி 16-ம் ஆண்டில் பெரிய கோபுரத்தையும் சபாபதி மண்டபத்தையும் கட்டினான்.

செம்பியன் மாதேவியார் அரநெறிக்கோயிலைக் கற்கோயிலாகக் கட்டுவித்தார். லக்கம தண்டம நாயக்க உடையாருக்கு நன்றாக அவர் மந்திரி ஒரு கோபுரம் கட்டினான். இரண்டாம் இராஜேந்திரன் வீதிவிடங்கநாதர் கருப்பக்கிருகத்தையும், வன்மீகநாதர் கோயிலையும் பொன் வேய்ந்தான்.

திருமுறை ஆசிரியர்களின் திருநாட்களில் விழாக்கொண்டாட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பெற்றிருந்தன.

நம்பியாரூரர் தாயாரான இசைஞானியார் கௌதமகோத்திரத்தாரான ஞானசிவாசாரியாருடைய புத்திரி என்பதை ஒரு கல்வெட்டறிவிக்கிறது.

பராந்தகன், இராஜராஜன் I, இராஜேந்திரன் I, இராஜாதிராஜன் I, குலோத்துங்கன் I, இராஜேந்திரன் II, விக்ரம சோழன், குலோத்துங்கன் II, இராஜாதிராஜன் முதலிய சோழ அரசருடைய கல்வெட்டுக்களில் திருவிளக்குகளும் தேவதானங்களும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

தியாகராஜசுவாமிகோயில் இரண்டாம் பிராகார வட சுவரில் உள்ள மனுச்சரிதம்கண்ட கல்வெட்டில் மனுச்சரிதம் முழுவதும் குறிப்பிடப்படுகிறது *.

இத்தலத்தில் தருமை ஆதி குருமூர்த்திகளின் குருமூர்த்தியாகிய கமலை ஞானப்பிரகாசருக்குத் தஞ்சை மன்னனும், கிருஷ்ணதேவராயனும் அளித்த தேவதானங்களும் வீதிவிடங்கப் பெருமானுக்கும் வன்மீகநாதப் பெருமானுக்கும் நித்தியார்ச்சனை பெருநீராட்டு இவைகளுக்காக அளித்த தேவதானங்களும் இராஜாங்கக்கட்டளை என்ற பெயரோடு விளங்கிவருகின்றன. அவற்றை அவர்கள் குருஞானசம்பந்த சுவாமிகளிடத்தில் ஒப்படைத்துவிட்டார்கள். அது இப்போதும் தருமை ஆதீன நிர்வாகத்திலேயே நடைபெற்று வருகிறது.

இவற்றின் விரிவைத் 'திருவாரூர்' என்னும் ஆதீன வெளியீடு 189-ல் காணலாம்.

---

* *164 of 1894.*

87. ஸ்ரீ கயிலாயம்

சுந்தரர் வெள்ளையானைமேல் கயிலைசென்றதும் அப்பரடிகள் உடலுறுப்புக்கள் தேய்ந்தொழியுமளவு மன உறுதியோடு கயிலாய யாத்திரை புரிந்ததும் புராண வரலாறுகளிலே இடம் பெற்றுள்ளன.

ஸ்ரீகயிலாயம் இமயமலையின் வடசாரலில் மேற்குத் திபெத்தில் அமைந்துள்ளது. அம்மலையின் தென்பகுதியில் திருக்கேதாரம் போன்ற தலங்களமைந்துள்ளன. தேவாரம் பாடிய மூன்று சமயாசாரியர்களுள் சுந்தரர் கயிலையாத்திரை செய்தார். அப்பரடிகள் கயிலையாத்திரை செய்து திருவையாற்றில் கயிலைக் காட்சியைக் கண்டார். ஞானசம்பந்தர் திருக்காளத்தி மலையிலிருந்தே திருக்கேதாரத்தையும், திருக்கயிலாயத்தையும் பாடியதாகச் சேக்கிழார் குறிப்பிடுகிறார்.

கயிலையின் அமைப்பு :

இமய உச்சியின் வடபாகத்தில் சமுத்திரமட்டத்துக்கு 22,980 அடி உயரத்தில், தென்திசையை நோக்கியதாகக் கயிலை அமைந்துள்ளது. வெள்ளியங்கிரி என்றதற்கேற்ப அம்மலை பனிபடர் மலையாகக் காணப்பெறுகின்றது. இருபத்தொன்பது மைல் சுற்றளவுடையதாய்ச் சமதளமாய் அமைந்துள்ளது. பிராகாரம்போன்ற மலைச் சுவர்கள் செங்குத்தாக உள்ளன. அம்மலையில் சதுரம், முக்கோணம், வட்டம்போன்ற சித்திர வேலைப்பாடுடைய மேடைகளும் கைபுனைந்தியற்றுக் கவின் பெறுவனப்புடையதாய்க் காட்சியளிக்கின்றது. இந்தியாவில் தென்குமரிமுதல் இமயம்வரையுள்ள கோபுரங்கள் எத்தனை வகையுண்டோ அத்தனைமாதிரிக் கோபுரங்களும் கயிலையில் காணக்கிடக்கின்றன. இறைவன் அம்மையப்பராய், தக்ஷிணாமூர்த்தியாய் எழுந்தருளிய திருக்கோலங்களும் இருக்கின்றன.

தீர்த்தங்கள் :

கௌரிகுளம், மானசரோருவம் போன்ற தீர்த்தங்களும் உள்ளன.

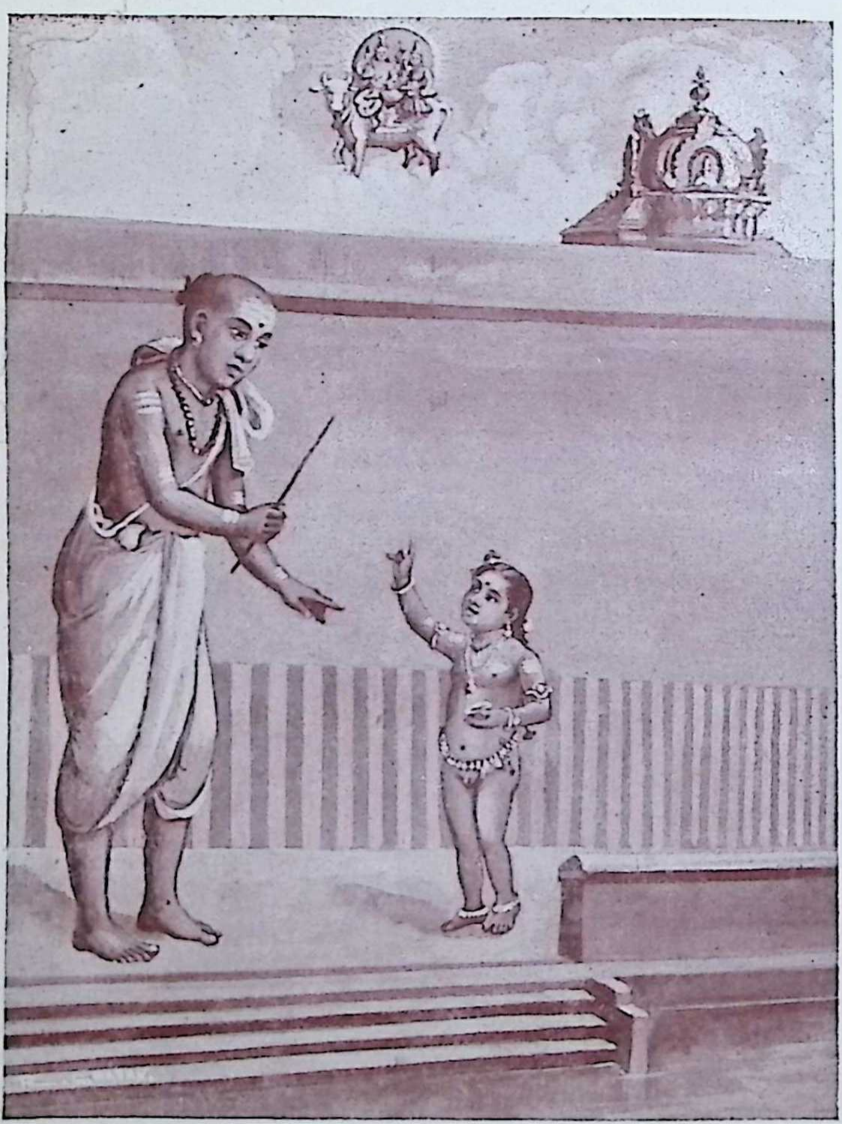
சென்னையிலிருந்து சுமார் 1700 மைல் தூரமுள்ளது கயிலை.

சீகாழியில் :

" ஏடுடைய மலரான் பணிந்தேத்துதல்."

சீகாழி பிரமதீர்த்தக்கரையில் :

சிவபாத இருதயர் சிறுகோல்கொண்டு ஓச்சுதல்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்

முதல் திருமுறை

திருப்பிரமபுரம்

பதிகவரலாறு:

சோழநாட்டிலே, சீகாழியிலே, தவம்பெருகும் கவுணிய குலத்தில், சிவதீக்ஷைபெற்ற வேதியர்குலதிலகராகிய சிவபாத இருதயருக்கும் பகவதியம்மையாருக்கும் வேதநெறி தழைத் தோங்க, மிகுசைவத் துறைவிளங்க, சித்திரைமாதத்துத் திருவாதிரைத் திருநாளிலே திருமகனுர் ஒருவர் தோன்றினுர். இவருக்கு மூன்ருமாண்டு நடக்கும்பொழுது ஒருநாள் சிவபாத இருதயர் சீகாழிக் கோயிலுள் இருக்கும் பிரமதீர்த்தத்தில் நீராடச்சென்ருர். குழந்தையும் அழுதுகொண்டே உடன் சென்றது. சிவபாத இருதயர் உடன்வந்த சிறுவரைக் குளக் கரையில் உட்காரவைத்து, நீருள்மூழ்கி 'அகமர்ஷணம்' என்னும் திருமந்திரத்தைச் செபித்துக்கொண்டிருந்தார். அங்ஙனம் அவர்மூழ்கியதும்உடற்றந்தையைக்காணுதுசிறிதும் தனித்திரார் என்ற வியாசத்தால் முழுமுதற்றந்தையாகிய

சிவபெருமானது திருவடிகளை முறைப்படி வழிபட்டபண்டை யுணர்வு மூண்டெழ பிள்ளையார் திருத்தோணிச்சிகரம்பார்த்து 'அம்மே! அப்பா!' என அழுதார். இவ்வொலி திருத்தோணி மலையில் வீற்றிருக்கும் அம்மையப்பர் திருச்செவியில் சென்று சேர்ந்தது. முன்னிலைமைத் திருத்தொண்டு முன்னி அவர்க் கருள் புரிவதற்காகப் பெருமான் பொருவிடைமேல் அம்மை யுடன் எழுந்தருளினர். எல்வுலகும் தொழநின்ற மலைக் கொடியைப் பார்த்து, 'துணைமுலைகள் பொழிகின்ற பாலடிசில் பொன்வள்ளத்து ஊட்டுக' என ஆணைதந்தார். அப்படியே அம்மையாரும்கறந்தருளி, எண்ணரிய சிவஞானத்தின்னமுதம் குழைத்து 'உண் அடிசில்' என ஊட்டினர்; கண்ணீரைத் துடைத்தார்; அழுகையை அகற்றினர், உயிர்த் தந்தையும் தாயுமாகிய இவர்களே திருமேனி தாங்கி வெளிப்பட்டுவந்து இங்ஙனம் அருளப்பெற்றமையால் இவர் ஆளுடைய பிள்ளையார் எனவும் தேவர் முதலானோர்க்கும் அறியமுடியாத சிவஞானம் சம்பந்திக்கப்பெற்றமையால் திருஞானசம்பந்தர் எனவும் அழைக்கப்பெறுவாராயினர்.

செபமுடித்து நீராடிக் கரையேறிய சிவபாத இருதயர் கடைவாய் வழிந்துகிடக்கின்ற பாலைக்கண்டு "நீ யார்தந்த பாலை உண்டாய்? எச்சில் மயங்கிட உனக்கு இது இட்டாரைக் காட்டு" என்று சிறுகோல் கொண்டு ஓச்சி உரப்பினர். குழந்தையாகிய பிள்ளையார் கண்களில் ஆனந்தக்கண்ணீர் துளிக்க வலக்கையைச் சிரத்தன்மேலுயர்த்தி, வானிடமெல் லாம் பரவிநிற்கும் ஒளியோடு விடையின்மீது பண்ணிறைந்த அருமறைகள் பணிந்தேத்த, பரமகருணையின் வடிவாகிய பராசக்தியோடு நின்ற அருள்வண்ணப்பெருமானைச் சுட்டிக் காட்டினர். உளம் நிறைந்து வழிந்த உயர்ஞானத்திருமொழி யால் இத்திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் **எண் 1.**

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடையசெவி[1] யன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்[2]
ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 1

---

1. தோடுடையசெவியன் என்பது முதலாக உள்ளங் கவர்ந்த கள்வனுடைய சிறப்பியல்புகள் தெரிவிக்கப்பெறு கின்றன. பிள்ளையாருடைய அழுகைக்குரல் சென்று பரந்து திருமுலைப்பால் அருளச்செய்தது திருச்செவியாதலின் அதனை முதற்கண் தெரிவிக்கிறார். உலகுயிர்கள் துன்பம் நீங்கி இன்பம் அடைதலே பொருளாக. பாடல் பரமனார் திருச்செவியில்சென்று சேர, திருச்செவியை முதற்கண் சிறப்பித்தார் என்பது, "பல்லுயிரும் களிகூரத் தம்பாடல் பரமர்பால் செல்லுமுறை பெறுவதற்குத் திருச்செவியைச் சிறப்பித்து" என்ற சேக்கிழார் வாக்கால் தெரியலாகும். தோடுடையசெவி என்றதால் இடப் பாகத்துச் செவி என்பது குறிக்கப்பெறுகின்றது. கருணைக் கேற்றது தாய்தழீஇய இடப்பக்கமாதலின் அதனை முற்கூறினார். "தோடு கூற்று பித்தா மூன்றும் பீடுடைத்தேசிகன் பேரருள் ஆகும்" என்பதால் இது ஞானதேசிகனது திருவருட்டிறத்தை விளக்குவதாகும். சொரூபசிவம் மூவகை ஆன்மாக்களுக்கும் மூவகையால் அநுக்கிரகித்து மும்மலங்களையும் போக்கி அருளா ரமுதத்தை உண்பித்தருளும் முறையில், சகலான்மாக்களுக்குப் படர்க்கையில் தோன்றிப் புரியும் குருவருளைக் குறிப்பதாகு மென்று "குரு அருளும்" என்ற பாடலும் குறிக்கிறது.

மூன்றுவயதுக் குழந்தையாகிய ஞானசம்பந்தப் பிள்ளை யார் தீவிரதர அன்புகொண்டு சன்மார்க்கநெறியாகிய நாயக நாயகித் தன்மையில் எடுத்த எடுப்பிலேயே ஈடுபடுகின்றார்.

---

[1] दक्षिणे कुण्डले कर्णे वामकर्णे तु पत्रकम् । —பூர்வகாரணம்.

[2] तस्कराणां पतये नमो नमः ॥ —ஸ்ரீருத்ரம்.

உமையொருபாகனுக ஒருபெண்ணோடு இருந்த பயில்வால் என்னுள்ளங் கவர்கின்றார் என நயந்தோன்றக் கூறியவாறு. விடையேறி- தாம் கண்டகாட்சி இடபாரூடராதலின் அதனைக்குறித்தபடி. தூவெண்மதி-தூய்மையான வெண்ணிறம்பொருந்திய மதி. மதிக்குத் தூய்மை களங்கமின்மை, இருள் ஒளியைச் சாராதவாறுபோலக் களங்கம் இறைவனையும், அவனருள் பெற்றாரையும் சாராது. தூய்மை மனத்திலும் வெண்மைபுறத்திலும் நிகழ்வது ஆதலின் இங்கே குறிப்பிடும் மதி நாம்காணும் சந்திரன்போன்று பிராகிருத சந்திரன் அல்லன் என்பது தெளியத்தக்கது. அன்றியும் ஒருகலைப்பிறையாதலின் களங்கத்திற்கு இடமில்லை என்பதுமாம். இறைவன் சுடலைப்பொடி பூசுதல்: சர்வசங்கார காலத்து எல்லாவுலகமும் தத்தங் காரணத்துள் முறையே ஒடுங்க - காரணங்கள் யாவும் இறுதியாக இறைவனிடம் ஒடுக்கப் பெறும்போது நிகழ்வது. மகாசங்காரமாவது நிவர்த்தியாதி பஞ்ச கலைகளிலும் அடங்கிய எல்லாப் புவனங்களையும் சங்கரிக்கின்ற நிலை. அப்போதுதான் எல்லாம் சுடலைக்காடாகும். உள்ளங் கவர்தலாவது அவனையன்றி உளங்கள் அறியாவாறு ஆட்கொள்ளுதல். ஏடு - இதழ். மலரான் - பிரமன். பிரமன் வழிபாடு செய்த தலமாதலின் இறைவற்குப் பிரமபுரீசர் என்பதும் தலத்திற்குப் பிரமபுரம் என்பதும் பெயராயிற்று. பிரமாபுரம் எனவே பிரமன் வழிபட்ட தலம் என்பது விளங்குதலின் மலரான் என்பது பிரமனைக் குறியாது என்றும், இந்நாயனாரே முற்காலத்து ஏடுடைய மலரால் பூசித்த காரணம்பற்றி இங்ஙனம் கூறினார் என்றும் சதாசிவச் செட்டியாரவர்கள் கருதினார்கள். பீடு - பெருமை. மேவிய - தாமே விரும்பி எழுந்தருளிய. இறைவன் நித்யசுதந்திரன் ஆகலின் இங்ஙனம் கூறப்பெற்றது. பெம்மான் - பெருமான் என்பதன் திரிபு. கள்வன் பெருமானாகிய இவன் அன்றே எனக் கூட்டுக. ஏறி, பூசி என்பன பெயர்ச்சொற்கள். வினையெச்சமாக்கி, கவர் கள்வன் என்ற வினைத்தொகையின் நிலைமொழியோடு முடிப்பாரும் உண்டு.

இத்திருப்பாடலுக்கு உரை எழுதிய கயப்பாக்கம் திரு. சதாசிவச்செட்டியார் அவர்கள் "விடையேறி" என்பது நித்யத் தன்மையை வேண்டிய அறக்கடவுளை வெள்விடையாகப் படைத்து ஊர்தியாகக்கொண்டதால் சிருஷ்டியும் "மதிசூடி

என்பது சந்திரனுக்கு அபயம் தந்து திருமுடியில் ஏற்றிக் காத்ததால் திதியும், "பொடிபூசி" என்பது சர்வசங்காரகாலத்து நிகழ்ச்சியை அறிவித்தலால் சங்காரமும், "கள்வன்" என்பது இறைவன் எல்லா உயிர்களிடத்தும் நீக்கமற நிறைந்திருந்தும் அவைகள் வினைப்போகங்களை நுகர ஒளித்து நிற்பதால் திரோபவமும், "அருள்செய்த" என்பது அனைவர்க்கும் அருள் செய்யும் அனுக்கிரகமும் ஆகிய ஐந்தொழிலையும் விளக்கும் குறிப்பு என்பார்கள்.

ஸ்ரீமத் செப்பறைச் சுவாமிகள் அவர்கள் 'தோடுடைய செவியன்' முதலாயின இறைவனது எண்குணங்களாகிய சிறப்பு இயல்புகளை உணர்த்துவன என்றும் 'பிரமாபுரம்' 'விடையேறி' முதலியன இறைவனது தசாங்கங்களைக் குறிப்பால் உணர்த்தி நிற்பன என்றும், 'விடையேறி' 'பொடிபூசி' 'உள்ளங்கவர் கள்வன்' என்பன முறையே இறைவனுடைய மூன்று திருமேனிகளாகிய உருவம் அருஉருவம் அருவம்என்றமூன்றையும் குறித்து நிற்பன என்றும் எழுதியுள்ளார்கள். சேக்கிழார் சுவாமிகள் "மறைமுதல் மெய்யுடன் எடுத்த எழுதுமறை" என்பதால் பிரணவத்தின்முதலாகிய ஓங்காரத்தைச்சிவசத்தியின்உண்மைச் சொரூபமாகிய தகரவித்தையின் அடையாளமாகிய த் என்பதோடு சேர்த்து 'தோ' என்று தொடங்கியதாகக் குறிப்பிடுவார்கள். பன்னிரண்டாந்திருமுறையில் உலகெலாம் என்று முடிவதனையும் இதனோடு சேர்த்துத் திருமுறை முழுவதுமே வேதமூலமாகிய பிரணவத்துள் அடங்கியது என்பது குறிப்பு.

தேவாரத்திற்கும் வேதத்திற்கும் உள்ள ஒற்றுமையை உணர்த்த, வேதம் பயின்ற மரபில் வந்து தமிழ்வேதம் தந்த இவர்கள்,

> तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ।
> धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

என்ற காயத்ரி மந்திரத்தின் முதலெழுத்தாகிய தகரத்தின்மீது பிரணவத்தின் முதலெழுத்தாகிய ஓகாரத்தைச் சேர்த்துத் தொடங்கியிருப்பது அறிந்து இன்புறற்குரியது.

முற்றலாமையிள* நாகமோடேன முளைக்கொம்பவைபூண்டு
வற்றலோடுகல னுப்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
கற்றல்கேட்டலுடை யார்பெரியார்கழல் கையாற்றொழுதேத்தப்
பெற்றமூர்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 2

---

2. இதனால் இறைவன் அணிகளைக்கொண்டு அடையாளங்கள் அறிவிக்கப்பெறுகின்றன. முற்றல் ஆமை-ஆதி கமடமாதலின் வயது முதிர்ந்த ஆமை. ஆமை என்றது ஈண்டு அதன் ஓட்டினை. இளநாகம் என்றது இறைவன் திருமேனியையிடமாகக்கொண்ட பாம்பிற்கு நரை திரை யில்லையாதலின் என்றும் இளமையழியாத நாகம் என்பதைக்குறிப்பிக்க. ஏனம்-பன்றி; ஆதிவராகம். வற்றல் ஓடு-சதை வற்றிய மண்டையோடு. கலன் - பிச்சையேற்கும் பாத்திரம். பலி - பிச்சை, பெரியார்க்கிலக்கணம் கற்றலும் கேட்டலுமே என்பது. கற்றல் - உலக நூல்களை ஓதித் தருக்குவதன்று, இறைவன் புகழையே கற்று அடங்கல். கேட்டலும் அங்ஙனமே. இறைவன் புகழையன்றி வேறொன்றையுங் கல்லாத - கேளாத பெரியோர்களாலேயே இறைவன் தொழற்குரியன் என அதிகாரிகளை யறிவித்தவாறு. 'கல்லார் நெஞ்சில் நில்லான் ஈசன்' 'கற்றவர் வணங்குங் கற்பகக் கனியை' என்பன ஒப்புநோக்கற்குரியன. கற்றல் கேட்டலுடையார் பெரியார் எனவே உபலக்கணத்தால் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டைகூடல் முதலியனவும் கொள்ளப்பெறும். "கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை, கிளத்தல் என ஈரிரண்டாம் கிளக்கின் ஞானம்" என்பது சிவஞான சித்தியார். தமக்கு அருள் செய்தவண்ணமே தொழுதேத்தும் பெரியோர்க்கெல்லாம் அருள் வழங்கப் பெருமான் இடபத்தை ஊர்ந்தே இருக்கிறார் என்பதாம். பெற்றம் - இடபம்.

---

* गत्वा कैलासमतुलं महादेवं व्यजिज्ञपन् ।
तदा तमपि देवोऽयं हत्वा कूर्मं महाबलम् ॥
जग्राह तस्य पृष्ठास्थि महाघोरस्य शङ्करः ।
देवैः संप्रार्थितो देवो बभारैतत्प्रजापते ॥ —ஸ்காந்தம்.

நீர்பரந்தநிமிர்* புன்சடைமேலோர் நிலாவெண்மதிசூடி
ஏர்பரந்தவின வெள்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
ஊர்பரந்தவுல கின்முதலாகிய வோரூரிதுவென்னப்
பேர்பரந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 3

விண்மகிழ்ந்தமதி லெய்ததுமன்றி விளங்குதலையோட்டில்
உண்மகிழ்ந்துபலி தேரியவந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
மண்மகிழ்ந்தவர வம்மலர்க்கொன்றை மலிந்தவரைமார்பிற்
பெண்மகிழ்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 4

---

3. நீர் - கங்கை, நிமிர்புன்சடை - நிறைந்த புல்லியசடை, ஓர்நிலா வெண்மதி - ஓர்கலைப்பிறை, ஏர் - அழகு. வெள்வளை - சங்குவளை. சோர - நழுவ, அவன் மதியைச் சூடியிருத்தலின் விரகமிக்கு உடலிளைத்து வளைசோர்ந்தது என்பதாம். ஊர் பரந்த உலகு - ஊர்கள் மிகுந்த உலகு. மகாப்பிரளய காலத்து உலகமே அழிக்கப்பெற்றபோது, இத்தலம் மட்டும் அழியாது இருத்தலின் உலகிற்கே ஒருவித்தாக இருக்கின்றது சீகாழி என்பது. பேர் - புகழ்.

4. விண்மகிழ்ந்தமதில் - ஆகாயத்திற் பறத்தலை விரும்பிய மதில். இவை திரிபுராரிகளின் பொன் வெள்ளி இரும்பாலான கோட்டை. எய்தது - மேருவை வில்லாக்கி, வாசுகியை நாணாக்கித் துளைத்தது. உள்மகிழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து. தேரிய - ஆராய, செய்பிய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். மண் மகிழ்ந்த அரவம் - புற்றினை விரும்பும் பாம்பு, இறைவன் அணிந்த பாம்பு புற்றில் வாழாததாயினும் சாதி பற்றிக் கூறப்பட்டது. அரவம் கொன்றை மலிந்த மார்பு - அச்சுறுத்தும் விஷம் பொருந்திய பாம்பையும், மணமும் மென்மையும் உடைய கொன்றையையும் அணிந்த மார்பு. என்றது வேண்டுதல் வேண்டாமையைக் காட்டும் குறிப்பாகும். பெண் - உமாதேவியார். பலிதேரவந்தார் எனதுள்ளம்கவர்ந்தார் என்றது என்னுடைய பரிபாகம் இருந்த படியை அறிந்து ஒன்றுசெய்வார்போல வந்து உள்ளமாகிய ஆன்மாவை மலமகற்றித் தமதாக்கினர் என்பதை விளக்கியவாறு.

---

*शम्भुस्तेषु दयां कृत्वा तदादाय जलं महत् ।
जटायां रोम्णि चैकस्मिन् वभार जलविन्दुवत् ॥ —ஸ்காந்தம்.

ஒருமைபெண்மையுடை யன்சடையன்விடை யூரும்மிவனென்ன
அருமையாகவுரை செய்யவமர்ந்தெனது துள்ளங்கவர்கள்வன்
கருமைபெற்றகடல் கொள்ளமிதந்ததோர் காலம்மிதுவென்னப்
பெருமைபெற்றபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 5

மறைகலந்தவொலி பாடலோடாடல ராகிமழுவேந்தி
இறைகலந்தவின வெள்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
கறைகலந்தகடி யார்பொழினீடுயர் சோலைக்கதிர்சிந்தப்
பிறைகலந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 6

---

5. ஒருமை - ஒரு திருமேனியிலேயே, பெண்மை உடையன் - பெண் உருவத்தை உடையன்; என்றதால் பெண்ணுருவும் ஆணுருவுமாகிய இருமையும் உடையன் என்பது குறித்தவாறு. பெண்மை - பெண்ணுரு. உடையன் என்றதிலுள்ள விகுதியால் ஆணுருவாயினும் பெண்மை உடைமையும், சிவம் உடையானும் ஆம் என்றவாறு. சடையன் - பெண்மையுருவில் பின்னிய சடையும் ஆணுருவில் அமைந்த சடையுமாயிருத்தலின் இரண்டிற்கு மேற்பச் சடையன் என்றார். உரைசெய்ய - தோழியர் தலைவன் இயல்பைச் சொல்ல. உரையின் வாயிலாக உள்ளத்தில் புகுந்து விரும்பி உள்ளத்தைத் தமதாக்கிக்கொண்டான் என்பார் அமர்ந்து எனது உள்ளம் கவர்கள்வன் என்றார். 'ஓர் காலம் கடல்கொள்ள மிதந்த தலம் இது என்னும் பெருமைபெற்ற பிரமபுரம்' என இயைத்துப் பொருள்காண்க. ஓர்காலம் - சர்வ சங்காரகாலம்.

6. பாடுவது வேதம் செய்வது கள்ளம் என்ற நிலையில் பெருமான் இருக்கின்றார் என்பதைக் காட்டுவன முன் இரண்டு அடி. ஒலிகலந்த மறை பாடலோடு எனக் கூட்டி ஒலிவடிவாய வேதத்தைப் பாடுதலை உடையவர் எனப் பொருள்காண்க. மழு - தவறிழைத்தாரைத் தண்டித்தற்காக ஏந்திய சங்காரகாரண மாகிய தீப்பிழம்பு; ஆயுதமுமாம். இறை - மணிக்கட்டு. வெள் வளை - சங்கவளையல்கள். முன்கையில் செறிந்து கலந்திருந்த சங்கவளையல்கள் சோர்ந்தன என்பதால் 'உடம்புநனி சுருங்கல்' என்னும் மெய்ப்பாடு உணர்த்தியவாறு. கறை - இருள். கடி - மணம். பொழில் - நந்தனவனத்தும், சோலை - தானே வளர்ந்த சோலைகளிடத்தும். கதிர் சிந்த என்றதால் நிலவொளி அங்கு மிங்குமாகச் சிதறியிருந்தமை அறியப்படும். கதிர் சிந்து அப் பிறை எனப்பிரிக்க.

சடைமுயங்குபுன லன்னனலன்னெரி விசிச்சதிர்வெய்த
உடைமுயங்குமர வோடுழிதந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
கடன்முயங்குகழி சூழ்குளிர்கானலம் பொன்னஞ்சிறகன்னம்
பெடைமுயங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 7

வியரிலங்குவரை யுந்தியதோள்களை வீரம்விளைவித்த
உயரிலங்கையரை யன்வலிசெற்றென துள்ளங்கவர்கள்வன்
துயரிலங்கும்முல கிற்பலவூழிக டோன்றும்பொழுதெல்லாம்
பெயரிலங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 8

---

7. சடை முயங்கு புனலன் - சடையில் கலந்திருக்கின்ற கங்கையை உடையவன். அனலன் - திருக்கரத்தில் அனலை உடையவன். உடை முயங்கும் அரவு - ஆடையின்மேல் இறுகக் கட்டிய கச்சையாகிய பாம்பு. சதிர்வு - பெருமை. உழிதந்து - திரிந்து. ஊடத்தக்க ஒரு பெண்ணையும், அஞ்சத்தக்க எரி அரவு முதலியவற்றையும் அணிந்து திரிபவராயிருந்தும் எனது உள்ளத்தைக் கவர்ந்தார் என்றது அவர்க்குள்ள பேரழகின் திறத்தையும், கருணையையும், எல்லாவுயிரையும் பகைநீக்கி யாளும் வன்மையையும் வியந்தவாறு. கழி - உப்பங்கழி. கானல் - கடற்கரைச் சோலை. பிரமபுரத்தில் சடை முயங்கு புனலனும் உள்ளம் கவர்கின்ற தன்மையால் போகியாயிருந்து உயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிய, சிறகன்னங்களும் தத்தம் பெடைகளை முயங்குகின்றன எனல் 'அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது' என்பதை அறிவித்தவாறு.

8. வியர் இலங்கு தோள் - வியர்வை விளங்குகின்ற தோள். இலங்கை அரையன் - இராவணன். அரையன் தோள்களை வலிசெற்று என மாறிக் கூட்டுக. துயர் இலங்கும் உலகு - துன்பம் விளங்குகின்ற கன்மபூமி. இதனைத் துன்ப உலகு என்றது வினைவயத்தான் மாறித் துய்க்கப்படும் இன்ப துன்பங்களுள் இன்பக்களிப்பைக் காட்டிலும் துன்பக்கலக்கம் மிகுந்து தோன்றலின். பல ஊழி - பிரம ஊழி முதலிய பல ஊழிகள். இறைவன் பலவூழிகளை விளைவிப்பது ஆன்மாக்களின் மலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு. பெயர் - புகழ்.

தாணுதல்செய்திறை காணியமாலொடு தண்டாமரையானும்*
நீணுதல்செய்தொழி யந்நிமிர்ந்தானென துள்ளங்கவர்கள்வன்
வாணுதல்செய்மக ளீர்முதலாகிய வையத்தவரேத்தப்
பேணுதல்செய்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 9

புத்தரோடுபொறி யில்சமணும்புறங் கூறநெறிநில்லா
ஒத்தசொல்வ்வுல கம்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
மத்தயானைமறு கவ்வுரிபோர்த்ததோர் மாயம்மிதுவென்னப்
பித்தர்போலும்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 10

---

9. மாலொடு தண்தாமரையானும் தாள் நுதல் செய்து இறை காணிய நீணுதல்செய்து நிமிர்ந்தான் எனக் கூட்டுக. மால் தாள்காணிய நிமிர்ந்தான் எனவும், தாமரையான் நுதல் காணிய நிமிர்ந்தான் எனவும் தனித்தனிக் கூட்டிப் பொருள் காண்க. தாள் நுதல் செய்து - தாளேயும் நுதலேயும் தம்து குறிக்கோளாகக் கருதி. இறை காணிய - தம்முள் யார் இறை என்பதைக் காணும்பொருட்டு; இறைவனைக் காணும்பொருட்டு என்பாரும் உளர். நீணுதல் - மால்பெரிய பன்றியாய் நீளுதலும் பிரமன் அன்னமாய் வானத்தில் நீளுதலுமாகிய இரண்டின் செயல்கள். ஒழிய - செயலற்றுப்போக. நிமிர்ந்தான் - அண்ணு மலையாய் உயர்ந்தவன். சென்று பற்றுவேன் என்று செருக்கிய தேவர்க்கு அப்பாற்பட்டவன், செயலழிந்திருந்த தலைவியின் சிந்தையை வலியவந்து கவர்கின்ருன் என்பது இறைவனது எளிமைதோன்ற நின்றது. மகளிர் முதலாகிய வையத்தவர் ஏத்த மேவிய பெம்மான் என்றது இவளும் வையத்தவருள் ஒருத்தியாயிருக்க இங்ஙனம் கூறினுள், ஏனைய மகளிர்க்கு இல்லாததாகிய, இறைவனே வலியவந்து உள்ளங்கவரும்பேறு தனக்குக் கிட்டியமையைத் தெரிவிக்க.

10. பொறி இல் சமண் - அறிவற்ற சமணர்கள். புறங் கூற - நேர்நின்று சொல்லமாட்டாமையாலே மறைவான இடத்தில் எளிமையாய்ச் சொல்ல. நெறி நில்லா - வரம்பில் நில்லாதனவாக. ஒத்த சொல்ல - ஒரேகருத்தை உரைக்க. புறச் சமயத்தார் ஒருமித்துப் புறங்கூறவும் பிச்சையேற்று உள்ளங் கவர்கின்ற கள்வனுதலின் யானைத்தோலைப் போர்த்து மாயம் செய்தார் என்று இயைபில்பொருள் தோன்றவைத்தார்.

---

*यत्पादाम्भोरुहद्वन्द्वं मृग्यते विष्णुनासह ।
स्तुत्वा स्तुत्यं महेशानं अवाङ्मनसगोचरम् ॥—சரபோபநிஷதம்.

அருநெறியமறை வல்லமுனியகன் பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவன்றன்னை
ஒருநெறியமனம் வைத்துணர்ஞானசம் பந்தன்னுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ் வல்லவர்தொல்வினை தீர்தலெளிதாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. அருநெறியமறை வல்லமுனி - அருமையான நெறிகளை வகுக்கும் மறைகளில்வல்ல முனிவராகிய பிரமன். அலர்மேய அகன்பொய்கை பிரமாபுரம் மேவிய பெருநெறிய பெம்மான் இவன்றன்னை - தாமரைகள் பொருந்திய அகன்ற பொய்கையை உடைய பிரமாபுரத்தில் விரும்பியிருந்த முத்திநெறிசேர்க்கும் முதல்வனை. ஒருநெறியமனம் - ஒன்றுபட்ட மனம். மனம் ஐந்து வழியாகவும் அறிந்தவற்றை வழியடைத்தகாலத்தும் சென்று பற்றித் தன்மயமாயிருப்பதொன்ருகலின் அங்ஙனம் செல்லாது ஒருங்கிய மனத்தை ஈண்டு விதந்தார்கள். வைத்து - பிரியாதே பதித்து. திருநெறியதமிழ் - சிவநெறியாகிய அருநெறியையுடைய தமிழ். தொல்வினை - பழைமையாகிய வினை; என்றது ஆகாமிய சஞ்சிதங்களையும், இனி வரக்கடவ பிராரத்த சேடத்தையும். முன்னைய தீரினும் பிராரத்தசேடம் நுகராதொழியாதாகவும் இங்ஙனங்கூறியது யான் நுகர்கிறேன் என்ற இன்னலுமின்றிக் கழிக்கப்படுதலை. இதனுல் பழவினை நீக்கமே இப்பதிகப்பயன் என்று உணர்த்தியவாறு.

திருப்புகலூர்

பதிகவரலாறு :

திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் திருப்புகலூருக்கு எழுந்தருளும்போது, இதற்கு முன்னரே அங்கு எழுந்தருளியிருந்த திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அவ்வூர் அடியார் பெருமகனாராகிய முருக நாயனாரோடும் பிற அடியார்களோடும் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு அழைத்தனர். சம்பந்தப் பெருமான் அவர்கள் வேண்டுகோட்கு இணங்கி, முருகநாயனார் திருமடத்தில் எழுந்தருளினார்கள். அங்கே சிறுத்தொண்டர் திருநீலநக்கர் முதலிய அடியார்களும் வந்து தரிசித்து அளவளாவி இருந்தனர். சுவாமிகள், அவர்கள் அனைவரோடும் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று வழிபடும்போது புகலூர்ப் பெருமையை உணர்த்தும் முகத்தான் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 2**

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறிகலந்தவிசை பாடலினனசை யாலிவ்வுலகெல்லாம்
நெறிகலந்ததொரு நீர்மையனயெரு தேறிப்பலிபேணி
முறிகலந்ததொரு தோலரைமேலுடை யானிடமொய்ம்மலரின்
பொறிகலந்தபொழில் சூழ்ந்தயலேபுய லாரும்புகலூரே. 1

---

1. குறி கலந்த இசை - குறித்த சுரத்தானங்களோடு ஒன்றிய இசை, பாடலினன் - இறைவன், மனக்குறிப்போடு ஒன்றிய இசையமைந்த பாடலினன் என்பாரும் உளர். நசை - விருப்பம். நெறி - முறை, அஃதாவது அவ்வவ்வான்மாக்களின் பருவநிலைக்கு ஏற்ப, விறகிற்றீயாகவும் பாலின்நெய்யாகவும் மணியுட்சோதியாகவும் கலந்து நிற்கும் முறை, பலி - பிச்சை; முறி கலந்தது ஒரு தோல் - கொன்ற புலியின் தோலை. பொறி - வண்டு. உடையான் இடம் புகலூர் என இயைக்க. இது பின்வரும் பாடற்கும் இயையும்.

காதிலங்குகுழை யன்னிழைசேர்திரு மார்பன்னொருபாகம்
மாதிலங்குதிரு மேனியினன்கரு மானின்னுரியாடை
மீதிலங்கவணிந் தானிமையோர்தொழ மேவும்மிடஞ்சோலைப்
போதிலங்குநசை யால்வரிவண்டிசை பாடும்புகலூரே. 2

பண்ணிலாவும்மறை பாடலினானிறை சேரும்வளையங்கைப்
பெண்ணிலாவவுடை யான்பெரியார்கழ லென்றுந்தொழுதேத்த
உண்ணிலாவியவர் சிந்தையுணீங்கா வொருவன்னிடமென்பர்
மண்ணிலாவும்மடி யார்குடிமைத்தொழின் மல்கும்புகலூரே. 3

நீரின்மல்குசடை யன்விடையன்னடை யார்தம்மரண்மூன்றுஞ்
சீரின்மல்குமலை யேசிலையாகமு னிந்தானுலகுய்யக்
காரின்மல்குகட னஞ்சமதுண்ட கடவுள்ளிடமென்பர்
ஊரின்மல்கிவளர் செம்மையினாலுயர் வெய்தும்புகலூரே. 4

---

2. ஒருபாகம் மாது இலங்கும் திருமேனியன் என்பதால், காதிலங்கு குழையன் என்பதற்குப் பெண்பாதியில் காதில் விளங்கும் குழையை உடையவன் என்றும், ஆண்பாதியில் தளிரை உடையவன் என்றும் பொருள்கொள்க. குழை-பனந் தோட்டால் செய்யப்படும் மகளிர் காதணி; ஆடவர் காதில் செருகிக்கொள்ளும் மணத்தழை; இதனை வடநூலார் 'கர்ண வதம்சம்' என்பர். இழைசேர் திருமார்பன்-பூணூல் சேர்ந்த, இழைத்த தங்க அணிகள் சேர்ந்த மார்பினையுடையவன், கருமான்-'கிருஷ்ண மிருகம்' என்னும் மான், உரி-தோல், இமையோர்-தேவர்கள்; சோலைப்போதில் அங்கு நசையால் வரிவண்டு பாடும் எனப் பிரித்துப் பொருள்கொள்க, அங்கு அசை; போது இலங்கு எனப் பிரித்துக்கோடலும் ஒன்று.

3. பண் நிலாவும் மறை-இசை தாமே விளங்கும் வேதம். இறை-முன்கை, பெண்-உமாதேவி, பெரியார்-சிவஞானத்தில் பெரியவர்கள்; உள்நிலாவி அவர் சிந்தை நீங்கா ஒருவன் எனப் பிரிக்க. குடிமைத்தொழில்-வேளாண்மைத் தொழில்; மிராசுக்குக் குடித்தனம் என்ற வழக்குண்மை காண்க. பாடலினான், உடையான், ஒருவன் இடம் புகலூரே என்பர் எனக் கூட்டுக.

4. அடையார்-(தேவர்க்குப்) பகைவர். மலையே சிலையாக முனிந்தான் என்றது அவன் முனிவொன்றுமே பகைதணித்து ஆட்கொண்டது; வில்லான மலை அன்று என்பதாம், காரின்

செய்யமேனிவெளி யபொடிப்பூசுவர் சேரும்மடியார்மேல்
பையநின்றவினை பாற்றுவர்போற்றிசைத் தென்றும்பணிவாரை
மெய்யநின்றபெரு மானுறையும்மிட மென்பரருள்பேணிப்
பொய்யிலாதமனத் தார்பிரியாதுபொ ருந்தும்புகலூரே. 5

கழலினோசைசிலம் பின்னொலியோசை கலிக்கப்பயில்கானில்
குழலினோசைகுறட் பாரிடம்போற்றக் குனித்தாரிடமென்பர்
விழவினோசையடி யார்மிடைவுற்று விரும்பிப்பொலிந்தெங்கும்
முழவினோசைமுந் நீரயர்வெய்த முழங்கும்புகலூரே. 6

வெள்ளமார்ந்துமிளிர் செஞ்சடைதன்மேல் விளங்கும்மதிசூடி
உள்ளமார்ந்தவடி யார்தொழுதேத்த வுகக்கும்மருடந்தெம்
கள்ளமார்ந்துகழி யப்பழிதீர்த்த கடவுள்ளிடமென்பர்
புள்ளையார்ந்தவய லின்விளைவால்வள மல்கும்புகலூரே. 7

மல்கும் - கருமைமிறத்தில் மிகுந்த, ஊரின் மல்கிவளர் செம்மையினால் உயர்வெய்தும் புகலூர் - ஊர்களில் ஒருகாலைக்கு ஒருகால் நிறைந்து வளரும் ஒழுக்கத்தாலுயர்ந்த புகலூர்.

5. அடியார்மேல் நின்றவினை பையப் பாற்றுவார். பைய - மெதுவாக, நோயை விரைந்து நீக்கினால் அதனால் விளையும் தீமை பெரிதாய் நோயின் பெருமையும் மருத்துவன் உழைப்பும் அறியப்படாதவாறுபோல, வினைகளை விரைந்து நீக்கின் விளையுங்கேடு பலவாமாகலின் பையப்பாற்றுவார் என்றார். பாற்றுதல் - சிதறிப்போகச்செய்தல், பணிவாரை - அடியார்கள் இடத்தில்; வேற்றுமைமயக்கம், மெய்ய-உண்மையாக, பொய்-அஞ்ஞானம்.

6. கழலின் ஓசை-ஆண்பகுதியாகிய வலத்தாளில் அணிந்த வீரக்கழலின் ஓசை; சிலம்பின் ஓசை - பெண்பகுதியாகிய இடத்தாளில் அணிந்த சிலம்பின் ஓசை. அன்றிச் சிவபெருமானது கழலின் ஓசையும் மாறுடிய மகாகாளியின் சிலம்பின் ஓசையும் என்பாருமுளர். குனித்தார் - ஆடியவர், குறள்பாரிடம் - குள்ளமான பூதங்கள், மிடையுற்று - நெருங்கி, முந்நீர் - கடல்.

7. வெள்ளம் - கங்கை; வெள்ளம் ஆர்ந்து மிளிர் செஞ்சடை என்றது செருக்கால் மிக்க கங்கையை அடக்கியது என்றவாறு. விளங்கும் மதி சூடி என்பது இளைத்த மதியை விளங்க வைத்தது. இதனால் தருக்கினரை ஒடுக்குதலும் தாழ்ந்தாரை

தென்னிலங்கையரை யன்வரைபூற்றி யெடுத்தான்முடி திண்டோள்
தன்னிலங்குவிர லானெரிவித்திசை கேட்டன்றருள்செய்த
மின்னிலங்குசடை யான்மடமாதொடு மேவும்மிடமென்பர்
பொன்னிலங்குமணி மாளிகைமேன்மதி தோயும்புகலூரே. 8

நாகம்வைத்தமுடி யானடிகைதொழு தேத்துமடியார்கள்
ஆகம்வைத்தபெரு மான்பிரமன்னெடு மாலுந்தொழுதேத்த
ஏகம்வைத்தவெரி யாய்மிகவோங்கிய வெம்மானிடம்போலும்
போகம்வைத்தபொழி லின்னிழலான்மது வாரும்புகலூரே. 9

செய்தவத்தர்மிகு தேரர்கள்சாக்கியர் செப்பிற்பொருளல்லாக்
கைதவத்தர்மொழி யைத்தவிர்வார்கள் கடவுளிடம்போலும்
கொய்துபத்தர்மல ரும்புனலுங்கொடு தூவித்துதிசெய்து
மெய்தவத்தின்முயல் வாருயர்வானக மெய்தும்புகலூரே. 10

உயர்த்துதலும் இறைவன் கருணை என்பது தெரிவிக்கப்படு கின்றன. எம் கள்ளம் ஆர்ந்து பழிதீர்த்த கடவுள் - அநாதியே பற்றிநிற்கும் எமது ஆணவ மலமாகிய வஞ்சனை நீங்கப் 'பெத்தான்மாக்கள்' என்னும் பழியைத் தீர்த்தகடவுள். புள் - நாரை முதலியன.

8. தென் - அழகு. திசைகுறித்ததன்று. வரை - கயிலை; நெரித்து எனாது நெரிவித்து என்றது விரலின்செயல் என்பதைத் தெரிவிக்க. இவரே நினைத்துச் செய்யின் நேரும் தீமை பெரிதா யிருக்கும் என்பது. இசை - சாமகானம். பொன்னிலங்கும் மணி மாளிகையின்மேல் மதிதோயும் என்பது, புகலூரும் மதிசூடி- இறைவனைப்போல் சாரூபம் பெற்றது என்பது அறிவித்தவாறு.

9. அடியார்கள் ஆகம்வைத்த பெருமான் - அடியார்களைத் தமது திருவுள்ளத்து இடம்பெறவைத்த பெருமான், அடியார் கள் தமது நெஞ்சத்தில்வைத்த பெருமான் என்றுமாம். ஏகம் வைத்த எரி - ஒன்றான தீப்பிழம்பு. போகம்வைத்த பொழில் என்றது தனிமகன் வழங்காப் பனிமலர்க்கா என்றதுபோல இன்பச் சிறப்பு அறிவித்தவாறு.

10. மொழியைத் தவிர்வார்களாகிய செய்தவத்தரது கடவுளிடம் என இயைக்க. அன்றிச் செய்த அவத்தர் எனப் பெயரெச்சத்து அகரம் விகாரத்தால் தொக்கதாகக்கொண்டு

புற்றில்வாழுமர வம்மரையார்த்தவன் மேவும்புகலூரைக்
கற்றுநல்லவவர் காழியுண்ஞானசம் பந்தன்றமிழ்மாலை
பற்றியென்றும்மிசை பாடியமாந்தர் பரமன்னடிசேர்ந்து
குற்றமின்றிக்குறை பாடொழியாப்புக ழோங்கிப்பொலிவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

வீண்காரியம் விளைவிப்பவர்கள் எனத் தேரர்க்கு அடைமொழி யாகவும் ஆக்கலாம். செப்பில் - உரையில். மெய்தவம் எதுகை நோக்கி மிகாதாயிற்று.

11. பாம்பு என்ற பொதுமை பற்றி, யாகத்திலிருந்து வந்த இந்தப் பாம்புகளையும் 'புற்றில் வாழும் அரவம்' என்றார். சாதி யடை. மேவும் - விரும்பும். கற்று நல்ல அவர் - இறைவன் புகழைப்படித்து நல்லவராயினார்கள். குற்றம்-சொல்லான் வருங் குற்றம். குறை - சிந்தனையால்வரும் தோஷம்.

ஞானசம்பந்தன் புகலூரைச் (சொன்ன) தமிழ்மாலை பற்றி, பாடிய மாந்தர் பொலிவார் என இயைத்துப் பொருள் கொள்க. 'கற்று நல்ல அவர் காழி' என்றது 'கற்றவர்கள் பணிந்தேத்தும் கழுமலத்துள் ஈசன்' என்ற பகுதியை நினை வூட்டுவது. ஒழியா - ஒழிந்து; செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்.

திருவலிதாயம்

பதிகவரலாறு:

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அடியார் கூட்டத்தோடும் 'மலையுங் கானுங் கடந்து போந்து, பாலியாற்று வடகரையை அடைந்து, திருவேற்காட்டை வணங்கி அடுத்துள்ள வலி தாயத்தை வணங்கும்போது 'பத்தரோடு' என்னும் இத் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்கள்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் **எண் 3.**

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தரோடுபல ரும்பொலியம்மல ரங்கைப்புனல்தூவி
ஒத்தசொல்லியுல கத்தவர்தாந்தொழு தேத்தவுயர்சென்னி
மத்தம்வைத்தபெரு மான்பிரியாதுறை கின்றவலிதாயம்
சித்தம்வைத்தவடி யாரவர்மேலடை யாமற்றிடர்நோயே. 1

---

1. இது திருவலிதாயத்தைத் தியானிப்பவர்களுக்குத் துன்பம் இல்லை என்கின்றது.

மந்திர புஷ்பம் இடுவதற்காக வலக்கையில் பூவைவைத்து அர்க்கிய ஜலத்தைச் சொரிந்து கையைமூடி அபிமந்திரித்துப் பலர் கூடி வேத மந்திரங்களைச் சொல்லி இறைவர்க்குச் சாத்துதல் மரபாதலின் அதனைப் 'பத்தரோடு... ... ... ஒத்தசொல்லி' என்பதால் குறிப்பிடுகிறார்.

பத்தர் - பூசிக்கும் சிவனடியார்கள். பலர் - உடனிருக்கும் சிவனடியார்கள். பொலியம்மலர் - விளங்குகின்ற அழகிய மலர். புனல் தூவி - அர்க்கிய ஜலத்தை மந்திரத்தோடு சொரிந்து. ஒத்த சொல்லி - ஒரே ஸ்வரத்தில் வேதமந்திரங்களைச் சொல்லி சொல்லி என்ற செய்தென் எச்சத்தைச் சொல்ல என்று செயவெனெச்சமாக்குக. அங்ஙனம் அவர்கள் திருவனுக்கன் திருவாயிலில் நின்று வேதமந்திரங்களைச் சொல்கின்ற காலத்து வழிபடும் அடியார்கள் தொழுவார்கள் ஆதலின் அதனை

படையிலங்குகர மெட்டுடையான்படி றுகக்கலனேந்திக்
கடையிலங்குமனை யிற்பலிகொண்டுணுங் கள்வன்னுறைகோயில்
மடையிலங்குபொழி லின்னிழல்வாய்மது வீசும்வலிதாயம்
அடையநின்றவடி யார்க்கடையாவினை யல்லற்றுயர்தானே. 2

ஐயனெய்யன்னணி யன்பிணியில்லவ ரென்றுந்தொழுதேத்தச்
செய்யன்வெய்யபடை யேந்தவல்லான்றிரு மாதோடுறைகோயில்
வையம்வந்துபணி யப்பிணிதீர்த்துயர் கின்றவலிதாயம்
உய்யும்வண்ணந்நினை மின்னினைந்தால்வினை தீருந்நலமாமே. 3

உலகத்தவர் தாம் தொழுதேத்த என்பதால் விளக்குகின்றார். பிரியாதுறைகின்ற என்றது இறைவன் எங்கணும் பிரியாது உறைபவனாயினும் இங்கே அனைவர்க்கும் விளங்கித் தோன்றும் எளிமைபற்றி. அடியாரவர்மேல் என்றதில் 'அவர்' வேண்டாத சுட்டு. இதனைச் சேர்த்து அடியார்கள் பெருமை விளக்கிய வாறு. இடர் - ஆதிபௌதிகம் முதலிய வினைகளால் வரும் துன்பம். நோய் - பிறவிநோய். 'பத்தரோடு பலரும் தூவி சொல்ல உலகத்தவர் தொழுது ஏத்த பெருமான் பிரியாதுறை கின்ற வலிதாயத்தைச் சித்தம் வைத்த அடியார்மேல் இடர் நோய் அடையா' எனக் கூட்டுக.

2. இது வலிதாயத்தை அடையும் அடியார்கட்கு வினை யில்லை என்றது.

படிறுக - பொய்யாக. கலனேந்தி - பிரமகபாலத்தைத் திருக் கரத்தில் ஏந்தி; என்றது உலகமெல்லாவற்றையும் தமக்கு உடைமையாகக் கொண்ட இறைவன் பலிகொண்டுண்டான் என்பது பொருந்தாது ஆகலின் அதுவும் அவருக்கோர் விளை யாட்டு என்பதை விளக்க. படிறுக, ஏந்தி, கொண்டு, உண்டுணும் கள்வன் எனக்கூட்டுக. அன்றியும் கள்வ னாதற்குப் படிறும் இயைபுடைமை காண்க. வினை அல்லல் துயர் - வினை ஏதுவாக வரும் அல்லலும் துன்பமும்.

3. இது வலிதாயம் உலகப் பிணியைத்தீர்ப்பது; அதனை நினைத்தால் நும் பிணியும் தீரும்; இன்பம் ஆம் என்கின்றது.

ஒற்றையேறதுடை யான்டமாடியோர் பூதப்படைசூழப்
புற்றிளுகமரை யார்த்துழல்கின்றவெம் பெம்மான்மடவாளோ
டுற்றகோயிலுல கத்தொளிமல்கிட வுள்கும்வலிதாயம்
பற்றிவாழும்மது வேசரணுவது பாடும்மடியார்க்கே. 4

புந்தியொன்றிநினை வார்வினையாயின திரப்பொருளாய
அந்தியன்னதொரு பேரொளியானமர் கோயிலயலெங்கும்
மந்திவந்துகடு வன்னொடுங்கூடி வணங்கும் வலிதாயஞ்
சிந்தியாதவவர் தம்மடும்வெந்துயர் தீர்தலெளிதன்றே. 5

ஐயன் - அழகியன். நொய்யன் - அணுவினுக்கு அணுவாய் இருப்பவன். பிணியில்லவர் - அநாதியே பந்தித்து நிற்பதாகிய ஆணவமலக் கட்டற்ற பெரியார்கள். என்றும் தொழுதேத்த - முத்திநிலையிலும் தொழ. வெய்ய படை - கொடியவர்களுக்கு வெம்மையாய் அடியவர்களுக்கு விருப்பமாய் இருக்கும்படை. திருமாது - உமாதேவி. முடியுடை மன்னனைக்கண்டு பிடியரிசி யாசிப்பார் போலாது வலிதாயநாதரைத் தியானித்துக் காமியப் பயனைக் கருதாதீர்கள்; உய்யுநெறியைக் கேளுங்கள்; அப்போது அதற்கிடையூருகிய வினைகள் நீங்கும்; இன்பம் உண்டாகும்; வினை நீங்குதலொன்றுமே இன்பம் என்பது சித்தாந்த முத்தியன்முதலின் வினைதீரும் என்பதோடமையாது நலமாமே என்று மேலும் கூறினர்.

4. இது அடியார்களாகிய உங்களுக்கு வலிதாயத்தைப் பற்றி வாழ்வதே சரண் என்கின்றது.

ஒற்றையேறு - மற்ற இடபங்களோடு உடன்வைத்து எண்ணக்கூடாத அறவடிவமாகிய இடபம். புற்றில் நாகம் சாதியடை. வலிதாயம் உலகம் முழுவதுமே ஒளிநிறைய நினைக்கப்படுவது என்பது. வாழுமது - வாழ்வது. சரண் - அடைக்கலஸ்தானம்.

5. இது பரிபாக விசேடம் கைவரப் பெறுத மந்தியும் கடுவனும்கூட வணங்கும்பொழுது, அச்சிறப்பு வாய்ந்த மக்கள் வழிபடாராயின் அவர்வினை தீராதென்பது அறிவிக்கின்றது.

ஊனியன்றதலை யிற்பலிகொண்டுல கத்துள்ளவரேத்தக்
கானியன்றகரி யின்னுரிபோர்த்துழல் கள்வன்சடைதன்மேல்
வானியன்றபிறை வைத்தவெம்மாதி மகிழும்வலிதாயந்
தேனியன்றநறு மாமலர்கொண்டுநின் றேத்தத்தெளிவாமே. 6

கண்ணிறைந்தவிழி யின்னழலால்வரு காமன்னுயிர்வீட்டிப்
பெண்ணிறைந்தவொரு பான்மகிழ்வெய்திய பெம்மானுறைகோயில்
மண்ணிறைந்தபுகழ் கொண்டடியார்கள் வணங்கும்வலிதாயத்
துண்ணிறைந்தபெரு மான்கழலேத்தநம் முண்மைக்கதியாமே. 7

புந்தியொன்றி நினைவார் - மனம் பொறிவழிச்சென்று புலன்களைப் பற்றுமல் ஒருமையாய் நின்று தியானிக்கும் அடியார்கள். பொருளாய - தியானிக்கும் பொருளாய. அந்தியன்னதொரு பேரொளியான் - அந்திக்காலத்துச் செவ்வொளிபோன்ற திருமேனியுடையான். மந்தியும் கடுவனும் வணங்கும் வலிதாயம் என்றமையால் மக்களும் தம் இல்லற இன்பம் குலையாதே வந்து வணங்கும் பெற்றியர் என்பது விளக்கியவாறு.

6. இது வலிதாயம் தொழ ஞானம் உண்டாம் என்கின்றது. ஊனியன்ற தலை - ஊன்கழிந்த தலை. பலி - பிச்சை. கான் - காடு. வானியன்ற - வானில் இலங்குகின்ற. ஆதி - முதற்பொருள்; யாவற்றிற்கும் முதலாயுள்ளவன். தெளிவு - ஞானம்.

7. இது ஆன்மாக்கள் என்றும் அடையத்தகும் கதியாகிய வீட்டின்பத்தை வலிதாயநாதன் கழல் ஏத்த அடையலாம் என்கின்றது.

கண்நிறைந்த விழி - கண்ணாகிய உறுப்பு முழுவதும் வியாபித்திருக்கின்ற விழி. அன்றியும் கண் நிறைந்த அழல் எனவும் கூட்டலாம். வருகாமன் - தேவ காரியத்தை முடிப்பதற்காக இந்திரன் கோபத்திற்காளாகி இறப்பதைக்காட்டிலும் சிவபெருமான் மறக்கருணையால் உய்வேன் என்று விரும்பி வந்த காமன். வீட்டி - அழித்து. உயிர் வீட்டி என்றது நித்தியமாகிய உயிரை அழித்ததன்று, அதனைத் தன்னகத்தொடுக்கி. உண்மைக்கதி - என்றும் நிலைத்த முத்தி.

கடலினஞ்சமமு துண்டிமையோர்தொழு தேத்தநடமாடி
அடலிலங்கையரை யன்வலிசெற்றரு ளம்மானமர்கோயில்
மடலிலங்குகமு கின்பலவின்மது விம்மும்வலிதாயம்
உடலிலங்குமுயி ருள்ளளவுந்தொழ வுள்ளத்துயர்போமே. 8

பெரியமேருவரை யேசிலையாமலை வுற்றரெயின்மூன்றும்
எரியவெய்தவொரு வன்னிருவர்க்கறி வொண்ணுவடிவாகும்
எரியதாகியுற வோங்கியவன்வலி தாயந்தொழுதேத்த
உரியராகவுடை யார்பெரியாரென வுள்கும்முலகோரே. 9

ஆசியாரமொழி யாரமண்சாக்கிய ரல்லாதவர்கூடி
ஏசியீரமில ராய்மொழிசெய்தவர் சொல்லைப்பொருளென்னேல்
வாசிதீரவடி யார்க்கருள்செய்து வளர்ந்தான்வலிதாயம்
பேசுமார்வமுடை யாரடியாரெனப் பேணும்பெரியோரே. 10

---

8. இது வினைக்கீடாகிய உடலில் உயிருள்ள அளவும் தொழுவாரது மனத்துன்பம் மடியும் என்கின்றது.

கடல் - பாற்கடல் நஞ்சம் அமுதுண்டு என்றது நஞ்சின் கொடுமைகண்டும் அதனை அமுதாக ஏற்றமையை. இலங்கையரையன் வலிசெற்று என்றது அவன் வலிமை காரணமாகவே செருக்கியிருந்தானுகலின் அவனை அதுகெடுத்து ஆட்கொண்டார் என்றது.

9. இது, வலிதாயத்தை வணங்குவாரே பெரியர் என உலகத்தோர் உள்குவர் என்கின்றது. பெரிய மேருவரை என்றது மலைகளில் எல்லாம் பெரியதாய், தலைமையாய் இருத்தலின். சிலை - வில். மலைவுற்றார் - சண்டைசெய்த திரிபுராதிகள். எய்த ஒருவன் - அம்பு எய்து எரித்த ஒப்பற்றவன். இருவர் - பிரமனும் திருமாலும். எட்டுக்கண்ணும், இருகண்ணும் படைத்திருந்தும் அறியமுடியாத அக்கினிப்பிழம்பாகிய அண்ணுமலையாய் நின்ற இறைவன். தாம் தெய்வம் என்று இறுமாப்பார் இருவராலும் அறிய ஒண்ணுதவன் என்பதாம். ஏத்த உரியராக உடையார் - பணிதலே தமக்கு உரிமையாக உடைய அடியார்கள். உலகோர் உள்கும் - உலகத்தார் நினைப்பர்.

10. இது, ஏற்றத்தாழ்வற அடியார் எல்லார்க்கும் அருள்செய்யும் வலிதாயத்தைப் பேசுபவர்க்கு யாம் அடியர் எனப் பெரியோர்கள் பேணுவார் என்கின்றது. ஆசியார மொழியார் - ஆசிகளை நிரம்பச்சொல்லும் மனப்பண்பற்ற சமணர்கள்.

வண்டுவைகும்மண மல்கியசோலை வளரும்வலிதாயத்
தண்டவாணனடி யுள்குதலாலருண் மாலைத்தமிழாகக்
கண்டல்வைகுகடற் காழியுண்ஞானசம் பந்தன்றமிழ்பத்துங்
கொண்டுவைகியிசை பாடவல்லார்குளிர் வானத்துயர்வாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

அல்லாதவர் - சைவத்திற்குப் புறம்பானவர்கள். ஏசி - இகழ்ந்து, ஈரம் - அன்பு. பொருள் என்னேல் - உறுதிப் பொருளாகக் கொள்ளாதே. வாசிதீர - வேற்றுமைநீங்க. இறைவன் வாசிதீரக் காசு நல்கும் வள்ளன்மை விளங்கக் கூறியதுமாம். பேசும் ஆர்வம் - இடைவிடாது பாராட்டிப்பேசும் விருப்பம். ஆர்வம் - அமையாத காதல். பெரியோர் ஆர்வமுடையார்க்கு அடியார் எனப் பேணும் என உருபுவிரித்துப் பொருள்காண்க.

11. இது, வலிதாயநாதன்மீது பாடிய இப்பத்துப்பாடலையும் மனத்துள்கொண்டு சிந்தித்துத் தெளிந்து இசையோடு பாடவும் வல்லவர்கள் சுவர்க்கபோகத்தினும் பெரிய போகம் எய்துவர் என்கின்றது. மல்கிய - நிறைந்த. அண்டவாணன் - அண்டங்கடோறும் ஒன்றாயும் உடனாயுமிருந்து வாழ்பவன். அவன் திருவடியை இடைவிடாது தியானிப்பதால் மாலைபோன்ற தமிழாகக் கூறிய ஞானசம்பந்தப்பெருமானது தமிழ்ப்பாடல் பத்தையும் வல்லவர் உயர்வார் எனக் கூட்டுக. கண்டல் - தாழை. கடற்காழி - கடற்கரை நாடாகிய காழி என்பதுமட்டும் அன்று; கடலில் மிதந்த காழி என்றதையும் உட்கொண்டு. மாலைத்தமிழ் - ஒருபொருள்மேற்கூறிய கோவையாகிய பாடல். வலிதாயநாதரை மனமொழிமெய்களான் வணங்கியவர் வினையறுவர் விடுபெறுவர் என்ற ஒருபொருளையே கூறுதலின் இது மாலைத்தமிழாயிற்று. இசைபாடவல்லார் வானத்துவைகி உயர்வார் என இயைப்பாரும் உளர். இசைபாட வல்லார்க்கு வானத்தின்பம் ஒரு பொருளாகத் தோன்றாதாதலின் வானத்தினும் உயர்வர் என்பதே அமையுமாறு காண்க.

திருப்புகலியும் திருவீழிமிழலையும்

பதிகவரலாறு:

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் திருப்பேணு பெருந்துறையும், திருத்திலதைப் பதியும் வழிபட்டுத் திருவீழிமிழலைக்கு மீட்டும் எழுந்தருளி அங்கே வீற்றிருக்கின்றார்கள். அப்போது சீகாழிப் பதியிலுள்ள அந்தணர்கள் வீழிமிழலைக்கு வந்து பிள்ளையாரைச் சீகாழிக்கு எழுந்தருளும்படி வேண்டிக் கொள்கின்றனர். சுவாமிகள் 'தோணிநாதர் கழலிறைஞ்ச, நாளைக்கு வீழிநாதன் அருள்பெற்றுப்போகலாம்' என்றருளிச் செய்திருந்தனர். அன்றிரவு சுவாமிகள் கனவில் 'தோணியில் நாமங் கிருந்தவண்ணம் தாமறைவீழி மிழலைதன்னுள், சேணுயர் விண்ணின் இழிந்த இந்தச் சீர்கொள் விமானத்துக் காட்டுகின்றோம் பேணும்படியால் அறிதி' என்று காழிநாதர் திருவாய்மலர்ந்தனர். இதனை அறிந்த சுவாமிகள் விம்மிதமுற்று, விடிந்ததும் எழுந்து திருமஞ்சனமுடித்து வீழிக் கோயிலில் விண்ணிழி விமானத்துட்சென்று வணங்கினர். அங்கே திருத்தோணியிற் காணுந்திருவோலக்கத்தைக் கண்டு வியந்து வினவுரையாக 'மைம்மரு பூங்குழல்' என்ற இந்தத் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளுகிறார்கள்.

இத்திருப்பதிகத்தின் ஒன்பதாம் பாடலில் வீழிமிழலையில் பெருமான் 'எறிமழு வோடிள மான்கை யின்றி' இருந்த பண்டைய நிலையைக்கூறி மகிழ்கிறார்கள். காழிக்காட்சியாகச் சுவாமிகள் விழியிற் கண்டதைச் சேக்கிழார்பெருமான் 'மறியுற்றகையரைத் தோணிமேல் முன்வணங்கும்படி அங்குக் கண்டு' என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள், இது அறிஞர்க்குப் பெருவிருந்தாகும்.

வினவுரை:— காழியில் அம்மையப்பராக எழுந்தருளியிருக்கும் காட்சியை வீழிமிழலையிற்காட்ட, தரிசித்த சம்பந்தப் பெருமான் வினவாக உரைத்தன.

வினவுரை: பண் - நட்டபாடை

பதிகம் **எண் 4**

திருச்சிற்றம்பலம்.

மைம்மரு பூங்குழற் கற்றைதுற்ற
வாணுதன் மான்விழி மங்கையோடும்
பொய்ம்மொழி யாமறை யோர்களேத்தப்
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
எம்மிறை யேயிமை யாதமுக்க
ணீசவெ னேசவி தென்கொல்சொல்லாய்
மெய்ம்மொழி நான்மறை யோர்மிழலை
விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. 1

கழன்மல்கு பந்தொடம் மானைமுற்றில்
கற்றவர் சிற்றிடைக் கன்னிமார்கள்
பொழின்மல்கு கிள்ளையைச் சொற்பயிற்றும்
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
எழின்மல ரோன்சிர மேந்தியுண்டோ
ரின்புறு செல்வமி தென்கொல் சொல்லாய்
மிழலையுள் வேதிய ரேத்திவாழ்த்த
விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. 2

---

1. இதுமுதல் பத்துத்திருப்பாடல்களும் காழிப்பெருமானை நோக்கி 'நீ வீழிமிழலையில் உள்ள விண்ணிழி விமானம் விரும்பியது ஏன்' என்று வினவுவதாக அமைந்துள்ளன.

மை மரு - கருமை சேர்ந்த. பொய்மொழியா மறையோர்கள் - என்றும் பொய்யேசொல்லாத வேதியர்கள். புகலி - சீகாழி. நேச - அன்புடையவனே. மெய் மொழி நான்மறை - என்றும் நிலைத்தமொழியினையுடைய நான்கு வேதம். மங்கையோடும் நிலாவிய, ஏத்த நிலாவிய புண்ணியன் எனக்கூட்டுக.

2. கழல், பந்து, அம்மானை, முற்றில் முதலியன மகளிர் விளையாட்டுப் பொருள்கள் குறிக்கப்பெறுகின்றன. கழல் - கழற்சிக்காய். முற்றில் - முச்சி (சிறுசுளகு), கன்னியர், சோலையிலுள்ள கிளிகட்குச் சொல் கற்றுக்கொடுக்கும் புகலி. எழில் - அழகு. மலரோன் - பிரமன். ஓர் அசை. விண்ணிழிகோயில் - வீழிமிழலையிலுள்ள கோயிலின்பெயர்.

கன்னிய ராடல் கலந்துமிக்க
கந்துக வாடை கலந்துதுங்கப்
பொன்னியன் மாட நெருங்குசெல்வப்
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
இன்னிசை யாழ்மொழி யாளோர்பாகத்
தெம்மிறை யேயிது வென்கொல்சொல்லாய்
மின்னிய நுண்ணிடை யார்மிழலை
விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. 3

நாகப ணந்திக ழல்குன்மல்கு
நன்னுதன் மான்விழி மங்கையோடும்
பூகவ னம்பொழில் சூழ்ந்தவந்தண்
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
ஏகபெ ருந்தகை யாயபெம்மா
னெம்மிறை யேயிது வென்கொல்சொல்லாய்
மேகமு ரிஞ்செயில் சூழ்மிழலை
விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. 4

---

3. கன்னியர், விளையாட்டைவிரும்பிப் பந்தாடுதற்குரிய ஆடையை அணிந்து மாடங்களில் நெருங்குகின்ற செல்வப் புகலி எனக்கூட்டுக. கந்துகம் - பந்து. துங்கம் - உயர்ச்சி. மின் இயல் - மின்னைப்போலும் இயல்பினையுடைய. யாழ் இன்னிசை மொழியாள் - யாழினது இனிய இசைபோலும் மொழியினை உடையாள். புகலியும் கன்னியர் பந்தாடுதற்குரிய ஆடையை அணிந்து மாடங்களில் நெருங்கும் இயல்பினது; வீழியும் மின்னியல் நுண்ணிடையாரையுடையது; அங்ஙனமாகத் தேவரீர் வீழியை விரும்பியது ஏன்? என்றதில் நயம் காண்க.

4 புண்ணியனே! எம் இறையே! விண்ணிழிகோயில் விரும்பியது என்கொல் சொல்லாய் எனக்கூட்டுக. நாகபணம் - பாம்பின்படம். அல்குலையும், நன்னுதலையும், மான்விழியையும் உடைய மங்கை எனக்கூட்டுக. பூகவனம் - கமுகந்தோட்டம். புகலி - சீகாழி, ஏகபெருந்தகை - பெருந்தகுதியால் தன்னொப்பார் பிறரின்றித் தான் ஒருவனே பெருந்தகையானவன். பெம்மான் பெருமான் என்பதன் திரிபு. உரிஞ்சு - தோய்ந்த.

சந்தள றேறுத டங்கொள்கொங்கைத்
    தையலொ டுந்தள ராதவாய்மைப்
புந்தியி னுன்மறை யோர்களேத்தும்
    புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
எந்தமை யாளுடை யீசவெம்மா
    னெம்மிறை யேயிது வென்கொல்சொல்லாய்
வெந்தவெண் ணீறணி வார்மிழலை
    விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. 5

சங்கொளி யிப்பி சுருமகரந்
    தாங்கி நிரந்து தரங்கமேன்மேற்
பொங்கொலி நீர்சுமந் தோங்குசெம்மைப்
    புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
எங்கள்பி ரானிமை யோர்கள்பெம்மா
    னெம்மிறை யேயிது வென்கொல்சொல்லாய்
வெங்கதிர் தோய்பொழில் சூழ்மிழலை
    விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. 6

---

5. தளராத வாய்மைப் புந்தியின் நான்மறையோர்கள் - வேதங்களைப் பலகாலும் பயின்றதால் உண்மையினின்றும் தளராத புத்தியினையுடைய மறையோர்கள். சந்து அளறு - சந்தனச்சேறு. தையலாரோடும் மறையோர்கள் ஏத்தும் எனச் சிறப்பித்தது மனந்தளர்தற்கேது இருந்தும் தளராத பொறிவாயில் ஐந்தவித்த புண்ணியர் எனத்தெரிவித்தவாறு. வெந்த வெண்ணீறு - இனி வேதற்கில்லாத - மாற்றமில்லாது ஒருபடித்தான வெண்ணீறு.

எந்தமையாளுடையீச - எம்மை அநாதியே வழிவழியாளாக் கொண்ட தலைவ. ஈசன் - செல்வமுடையவன். எம்மான் - எமக்கெல்லாம் பெரியோய். இறை - தங்குதலையுடையவன். அணிவார் என்றது அடியார்களை.

6. காழிக்குள்ள பெருமை கடலோதத்தில் தாழாது ஓங்கி யிருப்பது என்றது முதலிரண்டடிகளான் உணர்த்தப்பெறு கின்றது. நிரந்து - வரிசையாய். தரங்கம் - அலை. பிரான் - வள்ளன்மை யுடையவன். பெம்மான் - பெருமான் என்பதன் திரிபு. வெங்கதிர் சூரியன்.

காமனெ ரிப்பிழம் பாகநோக்கிக்
காம்பன தோளியொ டுங்கலந்து
பூமரு நான்முகன் போல்வரேத்தப்
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
ஈமவ னத்தெரி யாட்டுகந்த
வெம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
வீமரு தண்பொழில் சூழ்மிழலை
விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. 7

இலங்கையர் வேந்தெழில் வாய்த்ததிண்டோள்
இற்றல றவ்விர லொற்றியைந்து
புலங்களை கட்டவர் போற்றவந்தண்
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
இலங்கெரி யேந்திநின் றெல்லியாடு
மெம்மிறை யேயிது வென்கொல்சொல்லாய்
விலங்கலொண் மாளிகை சூழ்மிழலை
விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. 8

---

7. காமன் - விருப்பத்தை விளைவிக்குந் தெய்வம். எரிப் பிழம்பாக - தீயின் திரட்சியாக. நோக்கி என்றதால் விழித் தெரித்தமை குறிக்கப்படுகின்றது. காம்பு - முள்ளில்லாத மூங்கில். பூ மரு - தாமரைப்பூவைச் சேர்ந்த. பிரமன் இந்திரன் முதலியவர்கள் பூசித்த தலமாதலின் நான்முகன் போல்வார் ஏத்த என்றார். ஈம வனம் - சுடுகாடு; என்றது சர்வசங்கார காலத்து எல்லாம் சுடுகாடாதலைக் குறித்தது. வீ-பூ. காமனை எரித்தவர் ஒருபெண்ணோடு கலந்திருக்கின்றார் என்றது. அவர் கலப்பு எம்போலியர் கலப்புப்போல் காமத்தான் விளைந்ததன்று; உலகம் போகந்துய்க்கத் தான் போகியாயிருக்கின்றநிலையைத் தெரிவித்தவாறு. ஈமஎரியிலாட்டுகந்த பெருமான் பொழில் சூழ் மிழலை விரும்பியது எங்ஙனம் பொருந்தும் எனவினுவியது.

8. புலங்களை வெல்லாத இராவணனை யலறச்செய்து, புலன்களை வென்றவர்கள் போற்ற இருக்கும் புகலியான் என நயந்தோன்றக் கூறியவாறு. இற்று - ஒடிந்து, விரல் ஒற்றி - காற்பெருவிரலால் சிறிது ஊன்றி. புலன் களை கட்டவர் - புலன்களாகிற தளைகளைக் களைந்தவர். எல்லி - இரவு. விலங்கல் - மலை.

செறிமுள ரித்தவி சேறியாறுஞ்
செற்றதில் வீற்றிருந் தானுமற்றைப்
பொறியர வத்தணை யானுங்காணாப்
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
எறிமழு வோடிள மான்கையின்றி
யிருந்தபி ரானிது வென்கொல்சொல்லாய்
வெறிகமழ் பூம்பொழில் சூழ்மிழலை
விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. 9

பத்தர்க ணம்பணிந் தேத்தவாய்த்த
பான்மைய தன்றியும் பல்சமணும்
புத்தரு நின்றலர் தூற்றவந்தண்
புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
எத்தவத் தோர்க்குமி லக்காய்நின்ற
வெம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
வித்தகர் வாழ்பொழில் சூழ்மிழலை
விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே. 10

---

9. பத்தர்கணம் ஏத்த வாய்த்த பான்மையது அன்றியும் - அடியார்கள் தோத்திரிக்கப் பொருந்தியதோடல்லாமல். புறச் சமயத்தார் அலர் தூற்றவும் நிலவிய புண்ணியன் என்க. முளரித் தவிசு - தாமரையாசனம்; (பதுமாசனம் என்னும் யோகாசனமுமாம்). ஆறும் செற்று - காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் என்னும் உட்பகை ஆறையும் அழித்து. அதில் வீற்றிருந்தான் - அந்தத் தாமரையில் வீற்றிருந்த பிரமன். பொறி அரவம் - படப்பொறிகளோடு கூடிய ஆதிசேடன். அணையான் என்றது திருமாலை.

10. எத்தவத்தோர்க்கும் - ஹடயோகம், சிவயோகம் ஆகிய எத்தகைய தவத்தினையுடையவர்க்கும், இலக்காய் - அவரவர் நிலைக்கேற்பக் குறித்துணரத்தக்க பொருளாய், வித்தகர் - சதுரப்பாடுடையவர்கள்; ஞானிகள்.

விண்ணிழி கோயில் விரும்பிமேவும்
    வித்தக மென்கொ லிதென்றுசொல்லிப்
புண்ணியனைப் புக லிந்நிலாவு
    பூங்கொடி யோடிருந் தானைப்போற்றி
நண்ணிய கீர்த்தி நலங்கொள்கேள்வி
    நான்மறை ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
பண்ணியல் பாடல்வல் லார்களிந்தப்
    பாரொடு விண்பரி பாலகரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

11. நண்ணிய கீர்த்தி நலங்கொள் கேள்வி நான்மறை ஞானசம்பந்தன் எனத் தன்னை வியந்ததாமோ எனின்; அன்று. ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இறைவனருள்வழிநின்று, தன் வசமற்று அவனுரை தனதுரையாகப் பாடிய பாடல்களாதலின் இது அவனுரை, ஆதலின் தன்னை வியந்து தான் கூறியதன்று. பாரொடு விண் என்ற ஓடு உயர்பின்வழித்தாய், பார் கன்ம பூமியாய் வீட்டிற்கு வாயிலாகும் சிறப்புடைமையின் சேர்க்கப் பெற்றது.

கீழைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி

பதிகவரலாறு :

திருவெண்காடு முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு சீகாழியை வந்தடைந்த பிள்ளையார், கீழ்பாலுள்ள தலங்களாகிய மயேந்திரப்பள்ளி, குருகாவூர் முதலியவற்றையும் வணங்கத் திருவுளங்கொண்டெழுந்தருளியபோது, தென்கீழ்த் திசையிலுள்ள காழிநகருக்கு எட்டுக்கல் தொலைவில் உள்ள கீழைத்திருக்காட்டுப்பள்ளியை அடைந்து வணங்கினார்கள்; வணங்கிய சுவாமிகள் 'செய்யருகே' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்கிறார்கள்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 5**

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்யரு கேபுனல் பாயவோங்கிச்
 செங்கயல் பாயச் சிலமலர்த்தேன்
கையரு கேகனி வாழையீன்று
 கானலெல் லாங்கமழ் காட்டுப்பள்ளிப்
பையரு கேயழல் வாயவைவாய்ப்
 பாம்பணை யான்பணைத் தோளிபாகம்
மெய்யரு கேயுடை யானையுள்கி
 விண்டவ ரேறுவர் மேலுலகே. 1

---

1. இது, ஆரணிய சுந்தரரைத் தியானித்து நெகிழ்ந்த மனத்தடியவர்கள் மேலுலகடைவர் என்கின்றது. செய் - வயல். வயலருகே நீர்பாய (அதனாற் களித்த) கயல்மீன் ஓங்கிப்பாய, சிலவாகிய மலர்களிலிருந்து தேன் காடெல்லாம்கமழும் காட்டுப் பள்ளி எனவும், கைக்கெட்டுந்தூரத்தில் வாழை கனிகளையீன்று கமழ்கின்ற காட்டுப்பள்ளி எனவும் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. பையருகு அழல்வாய்ப்பாம்பு அணையான் - விஷப்பையி னருகே அழலுந்தன்மை வாய்ந்த கூரிய விஷப்பற்களையுடைய பாம்பை (ஆதிசேடனை) அணையாகக்கொண்ட திருமால் (போல). உள்கி, விண்டவர் மேலுலகு ஏறுவர் என முடிக்க. திருமால் பாம்பணைமேலிருந்து ஆனந்த தாண்டவத்தைத் தியானித்து

* * * * 2

திரைகளெல் லாமல ருஞ்சுமந்து
செழுமணி முத்தொடு பொன்வரன்றிக்
கரைகளெல் லாமணி சேர்ந்துரிஞ்சிக்
காவிரி கால்பொரு காட்டுப்பள்ளி
உரைகளெல் லாமுணர் வெய்திநல்ல
வுத்தம ராயுயர்ந் தாருலகில்
அரவமெல் லாமரை யார்த்தசெல்வர்க்
காட்செய வல்ல லறுக்கலாமே. 3

தோலுடை யான்வண்ணப் போர்வையினான்
சுண்ண வெண்ணீறு துதைந்திலங்கு
நூலுடை யானிமை யோர்பெருமான்
நுண்ணறி வால்வழி பாடுசெய்யுங்
காலுடை யான்கரி தாயகண்டன்
காதலிக் கப்படுங் காட்டுப்பள்ளி
மேலுடை யானிமை யாதமுக்கண்
மின்னிடை யாளொடும் வேண்டினானே. 4

மனம் நெகிழ்ந்தார் ஆதலின், அவ்வரலாற்றை உட்கொண்டு கூறியதாம். பணை - மூங்கில். மெய்யருகே - மெய்யில்.

3. இது இறைவற்கு ஆட்செய்யின் அல்லல் அறுக்கலாம் என்கிறது. காவிரி கால் திரைகள் எல்லாமலருஞ்சுமந்து, மணி முத்தொடு பொன்வரன்றி, கரைகள் எல்லாம் அணிசேர்ந்து உரிஞ்சி பொரு காட்டுப்பள்ளி என இயைத்து, காவிரியாற்றின் வாய்க்கால்களின் அலைகள் எல்லா வகையான மலரையும் சுமந்து மணிகளையும் முத்துக்களையும் பொன்னையும் வாரிக் கொண்டு, இருகரைகளிலும் அழகு பொருந்த மோதிப் பொருதற்கு இடமாகிய காட்டுப்பள்ளி எனப் பொருள்கொள்க. உரைகள் எல்லாம் உணர்வெய்தி - வேதங்கள் யாவற்றையும் உணர்ந்து. நல்ல உத்தமராய் உலகில் உயர்ந்தார் செல்வர்க்கு ஆட்செய அல்லல் அறுக்கலாம் எனக்கூட்டுக.

4. இது இறைவன் உமையாளோடு காட்டுப்பள்ளியை விரும்பி மேவினான் என்கின்றது. வண்ணப்போர்வை - அழகிய

சலசல சந்தகி லோடுமுந்திச்
சந்தன மேகரை சார்த்தியெங்கும்
பலபல வாய்த்தலை யார்த்துமண்டிப்
பாய்ந்திழி காவிரிப் பாங்கரின்வாய்க்
கலகல நின்றதி ருங்கழலான்
காதலிக் கப்படுங் காட்டுப்பள்ளிச்
சொலவல தொண்டர்க ளேத்தநின்ற
சூலம்வல் லான்கழல் சொல்லுவோமே. 5

தளையவிழ் தண்ணிற நீலநெய்த
ருமரை செங்கழு நீருமெல்லாங்
களையவி ழுங்குழ லார்கடியக்
காதலிக் கப்படுங் காட்டுப்பள்ளித்
துளைபயி லுங்குழ லியாழ்முரலத்
துன்னிய வின்னிசை யாற்றுதைந்த
அளைபயில் பாம்பரை யார்த்தசெல்வர்க்
காட்செய வல்ல லறுக்கலாமே. 6

போர்வை, துதைந்து - செறிந்து, நுண்ணறிவால் வழிபாடு செய்யும் காலுடையான் - சிவஞானத்தால் அருளே வடிவாகக் கொண்டு வழிபடும் திருவடியை உடையவன். நுண்ணறிவால் வழிபடாதவர்க்குத் திருவடி அருளாகக் காட்சியளிக்காது என்பது வெளிப்படை.

5. இது காட்டுப்பள்ளியுள் தொண்டர்கள் துதிக்க இருந்த பெருமான் கழல்களைத் தோத்திரிப்போம் என்கின்றது. சலசல - ஒலிக்குறிப்பு, சந்து - சந்தனம், உந்தி - செலுத்தி. வாய்த்தலை - வாய்க்காலின் தலைப்புக்கள். ஆர்த்து - ஒலித்து. கழலான் - கழலானுய சிவபெருமான்.

6. இதுவும் ஆரண்ய சுந்தரர்க்கு ஆட்செய அல்லலறுக்கலாம் என்கிறது. தளை - இதழ்களின்கட்டு. நீலம் முதலிய நீர்ப் பூக்களை, அவிழுங் கூந்தலையுடைய கடைசியர்கள் களையாகப் பிடுங்கி எறிகின்ருர்கள். குழலார் களை கடிய எனக்கூட்டுக. துதைந்த ஆர்த்த செல்வர் எனக்கூட்டுக.

முடிகையி னுற்றொடு மோட்டுழவர்
முன்கைத் தருக்கைக் கரும்பின்கட்டிக்
கடிகையி னுலெறி காட்டுப்பள்ளி
காதல்செய் தான்கரி தாயகண்டன்
பொடியணி மேனியி னுணையுள்கிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திமுன்னின்
றடிகையி னுற்றொழ வல்லதொண்ட
ருவினை யைத்துரந் தாட்செய்வாரே. 7

பிறையுடை யான்பெரி யோர்கள்பெம்மான்
பெய்கழ லுடொறும் பேணியேத்த
மறையுடை யான்மழு வாளுடையான்
வார்தரு மால்கட னஞ்சமுண்ட
கறையுடை யான்கன லாடுகண்ணுற்
காமனைக் காய்ந்தவன் காட்டுப்பள்ளிக்
குறையுடை யான்குறட் பூதச்செல்வன்
குரைகழ லேகைகள் கூப்பினோமே. 8

---

7. இது பூவும் நீருங்கொண்டு பூசித்துத் தொழும் தொண்டர்கள் வினைநீங்கி ஆட்செய்வர் என்கின்றது. முடி - நாற்று முடி. தொடும் - பறிக்கின்ற, மோட்டுழவர் - வலிய உழவர்கள், மணிக்கட்டின்வலியை வெல்லக்கட்டியை உடைப்பதால் போக்குகின்ற காட்டுப்பள்ளி என்க. கரிதாயகண்டன் என்றதிலுள்ள ஆக்கப்பெயரெச்சம் கருமை இயற்கையன்மையை உணர்த்தியது. அருவினை - இறைவனருள் ஒன்றாலன்றி வேறு எவற்றாலும் நீங்காத ஆகாமிய சஞ்சித வினைகள். எனவே இறைவற்கு ஆட்செய்யவும் வினைநீக்கம் வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தியவாறு.

8. இது ஆரண்யசுந்தரரின் அடிகளைக் கைகூப்பி வணங்கினோம் என்கிறது. பிறை - முதற்பிறை. வார்தரு - ஒழுகுகின்ற, மால்கடல் - மால் துயிலுகின்ற கடலாகிற பாற்கடல். கறை - களங்கம். கனலாடு கண்ணுல் - நெற்றிக்கண்ணுல். காட்டுப்பள்ளிக் குறையுடையான் - காட்டுப்பள்ளியில் நேர்த்திக் குறையை நிறைவித்தலை யுடையவன். குறள் - குறுகிய.

செற்றவர் தம்மர ணம்மவற்றைச்
செவ்வழல் வாயெரி யூட்டிநின்றுங்
கற்றவர் தாந்தொழு தேத்தநின்றான்
காதலிக் கப்படுங் காட்டுப்பள்ளி
உற்றவர் தாமுணர் வெய்திநல்ல
வும்பருள் ளார்தொழு தேத்தநின்ற
பெற்றம ரும்பெரு மானையல்லாற்
பேசுவது மற்றொர் பேச்சிலோமே. 9

ஒண்டுவ ரார்துகி லாடைமெய்போர்த்
துச்சிகொ ளாமையுண் டேயுரைக்குங்
குண்டர்க ளோடரைக் கூறையில்லார்
கூறுவ தாங்குண மல்லகண்டீர்
அண்டம றையவன் மாலுங்காணா
ஆதியி னானுறை காட்டுப்பள்ளி
வண்டம ரும்மலர்க் கொன்றைமாலை
வார்சடை யான்கழல் வாழ்த்துவோமே. 10

---

9. இது நாம் ஆரண்யசுந்தரரைப்பற்றியன்றி வேறொன்றையும் பற்றிப் பேசோம் என்கின்றது. செற்றவர் - பகைவர், அரணம் - கோட்டை. உற்றவர்தாம் - மலபரிபாகம் உற்ற ஆன்மாக்கள். உணர்வு - மெய்ஞ்ஞானம். பெற்றம் அமரும் - இடபத்தை ஊர்கின்ற; பெற்றமரும் என அம் என்னீறு கெட்டது. அவனை யன்றிப் பேசும் பேச்சு மற்றொன்றிலாமையால் மற்றொர் பேச்சிலோம் என்றார்.

10. இது சமணரும் சாவகரும் கூறுவன குணமற்ற சொற்கள்; அவைகளை உறுதியென நம்பாதீர்; இறைவன் கழலை ஏத்துவோம் என்கின்றது. துவர் ஆர் துகில் - காவியாடை. கொள்ளாமை உண்டு - கொள்ளாத அளவு மிகுதியாக உண்டு, குண்டர்கள் - உடல் பருத்த சமணர்கள். அரைக்கூறையில்லார் - அரையில் ஆடையில்லாதவர்கள்; திகம்பர சைனர்கள் கூறுவ குணமல்ல. தாம் அசை. கண்டீர் - கண்டு தெளியுங்கோள். அண்ட மறையவன் - இரண்யகருப்பனாகிய பிரமன். பிரமன் நீரையே முதற்படைத்தான் என்பதும், அதில் பொன்மயமான முட்டையாக உலகையாக்கினான் என்பதும் புராண வரலாறு. அமரும் - விரும்பும்.

பொன்னிய லுமரை நீலநெய்தல்
போதுக ளாற்பொலி வெய்துபொய்கைக்
கன்னியர் தாங்குடை காட்டுப்பள்ளிக்
காதல னைக்கடற் காழியர்கோன்
துன்னிய வின்னிசை யாற்றுதைந்து
சொல்லிய ஞானசம் பந்தனல்ல
தன்னிசை யாற்சொன்ன மாலைபத்துந்
தாங்கவல் லார்புகழ் தாங்குவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. இது ஞானசம்பந்தன் இசையாற்சொன்ன இந்தமாலை பத்தும் வல்லார் புகழ் எய்துவர் என இம்மைப்பயன் கூறி, மறுமைப்பயனும் உடன்தோன்றத் தெரிவித்துத் திருக்கடைக் காப்பு அருளிச்செய்கிறது. பொன்னியல் தாமரை - இலக்குமி வசிக்கும் தாமரை. தாமரை பகலில் பொலிவது; நீலமும் நெய்தலும் இரவிற்பொலிவன; இவைகளையுடைமையால் பொய்கை எஞ்ஞான்றும் பொலிகின்றது என்பது குறித்தவாறு. காட்டுப் பள்ளிக் காதலன் - காட்டுப்பள்ளியில் விருப்புடைய பெருமான், துதைந்து - செறிந்து, நல்ல தன் இசையால் சொன்ன - நல்ல தனது மிடற்றிசையால் அமைத்து அருளிய.

பத்துத் திருப்பாடல்களும் கூடியே மாலையாகவும், மாலை பத்தும் என்றது, ஒவ்வொரு திருப்பாடலுமே தனித்தனிப் பயனுடையதாய், வழிபடும் முறைகளை உடையதாய் இருக்கும் சிறப்புநோக்கி. ஒவ்வொரு பாடலுமே ஒரு மாலைபோன்றது. அங்ஙனமாகிய பத்து மாலைகளையும் மனத்தில் தரிக்கவல்லவர் இம்மையிற் புகழ் எய்துவர்; எனவே மறுமையில் வீடெய்துவர் என்பது தாமே பெறப்பட்டது.

திருமருகலும் திருச்செங்காட்டங்குடியும்

பதிகவரலாறு:

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் வணிகனது விடந்தீர்த்து அவனுக்கு மணவாழ்வு வகுத்துத் திருமருகலில் எழுந்தருளியிருந்தார்கள். அப்போது சிறுத்தொண்ட நாயனர் வந்து மீட்டும் தமது ஊருக்கு வரவேண்டும் என விண்ணப்பித்தார். பிள்ளையார் மற்ற தலங்களையும் சென்று வழிபட வேண்டும் என்ற திருவுள்ளக்குறிப்போடு மருகலானடியைப் போற்றத் திருக்கோயிலுள் சென்றார்கள். அப்போது மருகற் பெருமான் திருச்செங்காட்டங்குடிக் கணபதியீச்சரத்திலுள்ள திருவோலக்கத்தைக் காட்டியருள இப்பதிகத்தைப் பாடினார்கள். இங்கேயே அக்கோலத்தைக் காட்டியருளிய உள்ளக் குறிப்பை உணர்த்திச் சிறுத்தொண்டர்க்கு விடை கொடுத்தனுப்பினார்கள்.

இப்பதிகம் திருமருகற்பெருமானைக் கணபதியீச்சரங் காமுறக் காரணம் என்ன? என்று வினவுவதாக அமைந்தமையின் வினவுரையாயிற்று.

வினவுரை: பண் - நட்டபாடை

பதிகம் **எண் 6.**

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கமும் வேதமு மோதுநாவர்
அந்தணர் நாளு மடிபரவ
மங்குன் மதிதவழ் மாடவீதி
மருக னிலாவிய மைந்தசொல்லாய்
செங்கய லார்புனற் செல்வமல்கு
சீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்
கங்குல் விளங்கெரி யேந்தியாடுங்
கணபதி யீச்சரங் காமுறவே. 1

---

1. அங்கம் - வேதத்தின் அங்கங்களாகிய நிருத்தம், சிட்சை, கற்பம், சந்தஸ், வியாகரணம், ஜோதிஷம் என்ற ஆறு. மங்குல்மதி - வானமண்டலத்துச் சந்திரன். அந்தணர் அடிபரவ

நெய்தவழ் மூவெரி காவலோம்பு
நேர்புரி நூன்மறை யாளரேத்த
மைதவழ் மாட மலிந்தவீதி
மருக னிலாவிய மைந்தசொல்லாய்
செய்தவ நான்மறை யோர்களேத்துஞ்
சீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்
கைதவழ் கூரெரி யேந்தியாடுங்
கணபதி யீச்சரங் காமுறவே. 2

தோலொடு நூலிழை சேர்ந்தமார்பர்
தொகுமறை யோர்கள் வளர்த்தசெந்தீ
மால்புகை போய்விம்மு மாடவீதி
மருக னிலாவிய மைந்தசொல்லாய்
சேல்புல்கு தண்வயற் சோலைசூழ்ந்த
சீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்
கால்புல்கு பைங்கழ லார்க்கவாடுங்
கணபதி யீச்சரங் காமுறவே. 3

மருகல் நிலாவியமைந்த! கணபதியீச்சரம் காமுறவு சொல்லாய் என இயைக்க. கங்குல் - அர்த்தயாமம். எரி - திருக்கரத்திலுள்ள தீ.

2. அக்நிகார்யம் செய்யும் அந்தணர்கள் வழிபடும் மருகல் என்றும், தவமுதியோர்களாகிய மறையோர் போற்றும் செங்காட்டங்குடி என்றும் இரண்டினியல்பும் ஒத்தமை உரைக்கப் பெறுகின்றது.

மூ எரி - ஆகவனீயம், காருகபத்யம், தக்ஷிணாக்கினி என்ற முத்தீ. அந்தணர்கள் மணக்காலத்து எடுத்த தீயை அவியாதே பாதுகாக்க வேண்டியதுமரபாதலின் மூ எரிகாவல் ஓம்பும் மறையாளர் என்றார். நேர் - நேர்மை. புரிநூல் - மூன்று புரியாகத் திரிக்கப்பெற்ற பூணூல். மை - மேகம். கை தவழ் - திருக்கரத்தில் திகழ்கின்ற. கூர் எரி - மிக்க தீ.

3. இது, யாகப்புகை விம்முகிற மருகலிலுள்ள தேவனே, குளிர்ந்த வயலும் சோலையும் சூழ்ந்த செங்காட்டங்குடியை விரும்புவதேன் என்று வினவுகிறது. தோல் - கிருஷ்ணாஜினம் என்னும் மான்தோல். மால் புகை - கரிய புகை. சேல் புல்கு - சேல்மீன்கள் தழுவிய. கால் - திருவடி.

நாமரு கேள்வியர் வேள்வியோவா
நான்மறை யோர்வழி பாடுசெய்ய
மாமரு வும்மணிக் கோயின்மேய
மருக னிலாவிய மைந்தசொல்லாய்
தேமரு பூம்பொழிற் சோலைசூழ்ந்த
சீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்
காமரு சீர்மகிழ்ந் தெல்லியாடுங்
கணபதி யீச்சரங் காமுறவே. 4

பாடன் முழவும் விழவுமோவாப்
பன்மறை யோரவர் தாம்பரவ
மாட நெடுங்கொடி விண்டடவு
மருக னிலாவிய மைந்தசொல்லாய்
சேடக மாமலர்ச் சோலைசூழ்ந்த
சீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்
காடக மேயிட மாகவாடுங்
கணபதி யீச்சரங் காமுறவே. 5

---

4. இது, அந்தணர் வேள்வி இடையறாத மருகல் நிலாவிய நீ, பொழிலும் சோலையும் சூழ்ந்த செங்காட்டங்குடியை காமுறுதல் ஏன் என்கின்றது.

நா மரு கேள்வியர் - நாவிற் பொருந்திய வேதங்களையுடையவர். கேள்வி - வேதம் (சுருதி என்பதன் மொழி பெயர்ப்பு) மா - பெருமை, இலக்குமி, மேகமுமாம். காமரு - அழகிய.

5. இது விழவறாத மாடங்களோடுகூடிய மருகலிலுள்ள நீ காடகமே யிடமாக ஆடுங் கணபதியீச்சரம் காமுறல் ஏன் என்கின்றது.

பாடலும், முழவும், விழாவும் இடையறாத மருகல் எனவும், மறையோர் பரவ நிலாவிய மைந்த எனவும், கொடி தடவு மருகல் எனவும் இயைத்துப் பொருள் காண்க. சேடகம் - கேடகம்போலும் வட்டமாகிய மலர். ஆடும் - ஆடுதற்கிடமாகிய.

புனையழ லோம்புகை யந்தணாளர்
    பொன்னடி நாடொறும் போற்றிசைப்ப
மணிகெழு மாட மலிந்தவீதி
    மருக னிலாவிய மைந்தசொல்லாய்
சினைகெழு தண்வயற் சோலைசூழ்ந்த
    சீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்
கனைவளர் கூரெரி யேந்தியாடுங்
    கணபதி யீச்சரங் காமுறவே 6

* * * * 7

பூண்டங்கு மார்பி னிலங்கைவேந்தன்
    பொன்னெடுந் தோள்வரை யாலடர்த்து
மாண்டங்கு நூன்மறை யோர்பரவ
    மருக னிலாவிய மைந்தசொல்லாய்
சேண்டங்கு மாமலர்ச் சோலைசூழ்ந்த
    சீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்
காண்டங்கு தோள்பெயர்த் தெல்லியாடுங்
    கணபதி யீச்சரங் காமுறவே. 8

---

6. இது அழலோம்பும் அந்தணர்கள் வணங்க மருகலிலுள்ள மைந்தனே! கணபதீச்சரம் காமுறல் என் என்கிறது.

புனையழல் - சாதகன்மம் முதலான பதினாறு கிரியைகளாலும் அழகு செய்யப்பெற்ற யாகாக்கினி. பொன்னடி - பொன்போல அனைவராலும் போற்றப்பெறுகின்ற திருவடி, இயற்கையே களிம்பற்று ஒளிபெற்று என்றும் மங்காத பொன்னைப்போல, இயற்கையே பாசம் இன்றி அடைந்தாரையும் பாசங்களினீக்குகின்ற திருவருள், கல்லெறிய விலகும் பாசிபோல ஒருநாள் ஒருகால் போற்ற, சிவஞானம் சித்திக்கும்; அந்தணர்கள் நாடோறும் போற்றிசைப்பதால் நிலைத்த ஞானத்தை எய்துகின்றனர் என்பதாம். உடன்பிறந்தே கொல்லும் பகையாய், தன்னையும் காட்டாது தலைவனையும் காட்டாது நிற்கின்ற மூலமலப்பகையை வெல்லும் வீரனாதலின் மைந்த என்றார். மைந்து - வலிமை, சினை-கிளை; முளையுமாம். கனை - மிகுதி. ஓசையுமாம்.

8. பூண் - மதாணி முதலிய மார்பணிகள், மாண் தங்கு-மாட்சிமை தங்கிய. சேண் - ஆகாயம். காண் தங்கு - அழகு தங்கப் பெற்ற. எல்லி - இரவு.

அந்தமு மாதியுந் நான்முகனு
மரவணை யானு மறிவரிய
மந்திர வேதங்க ளோதுநாவர்
மருக னிலாவிய மைந்தசொல்லாய்
செந்தமி ழோர்கள் பரவியேத்துஞ்
சீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்
கந்தம கிற்புகை யேகமழுங்
கணபதி யீச்சரங் காமுறவே. 9

இலைமரு தேயழ காகநாளு
மிடுதுவர்க் காயொடு சுக்குத்தின்னும்
நிலையமண் டேரரை நீங்கிநின்று
நீதரல் லார்தொழு மாமருகல்
மலைமக டோள்புணர் வாயருளாய்
மாசில்செங் காட்டங் குடியதனுள்
கலைமல்கு தோலுடுத் தெல்லியாடுங்
கணபதி யீச்சரங் காமுறவே. 10

---

9. அந்தம் அரவணையானும் ஆதி நான்முகனும் அறிவரிய என எதிர்நிரனிறை. அந்தம் ஆதி - அடி முடி. மந்திரவேதங்கள்-மந்திர வடிவாகிய வேதங்கள், அவை இருக்கு, வேதங்களில் இருக்கு மந்திரங்களும், யஜுர் பிரயோகங்களும், சாமம் கானங்களுமாக அமைந்தன, வேதம் ஓதும் அந்தணர்கள் விளங்கும் மருகலில் இருக்கும் இறைவன், செந்தமிழ் நூலோர் பரவியேத்தும் செங்காட்டங்குடியை விரும்பியதில் நயமிருத்தல் ஓர்க. கந்தமே கமழும் என மாறுக.

10. மருது இலை - மருதோன்றி இலை. துவர்க்காய் - பாக்கு. தேரர் - சாக்கியர். நீதர் - இழிந்தோர்; நீசர் என்பதன் போலி, கலைமல்கு தோல் - மான்தோலாடை. எல்லி - இரவு. கையில் மருதோன்றிச் சாயம்பூசி, வெற்றிலைபாக்கும் சுக்கும் தின்னுதல் சமணத்துறவியர் இயல்பு. நீதரல்லார் தேரரை நீங்கிநின்று தொழும் மாமருகல் எனக்கூட்டுக.

நாலுங் குலைக்கமு கோங்குகாழி
ஞானசம் பந்த னலந்திகழும்
மாலின் மதிதவழ் மாடமோங்கு
மருகலின் மற்றதன் மேன்மொழிந்த
சேலும் கயலும் திளைத்தகண்ணூர்
சீர்கொள்செங் காட்டங் குடியதனுள்
சூலம்வல் லான்கழ லேத்துபாடல்
சொல்லவல் லார்வினை யில்லையாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

11. நாலும் - தொங்குகின்ற. மாலின் மதி தவழ் மாடம் - மேகத்தோடு பிறையுந்தவழ்கின்ற மாடங்கள். திளைத்த - ஒத்த. சூலம் ஞானப்படையாய் மலமாயாகன்மங்களைப் போக்குவதாகலின், சூலம் வல்லான் கழல் ஏத்து பாடல் வல்லார் வினை இல்லை யெனக் காரணம் குறிப்பித்தருளினார்கள்.

திருநள்ளாறும் திருவாலவாயும்

பதிகவரலாறு :

திருக்கொள்ளம்பூதூரை வழிபட்ட சிரபுரச் செல்வ ராகிய திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார், மதுரையில் பாண் டியனது அவைக்களத்திலே, அனல்வாதத்தில் பச்சைப் பதிகமாக இருந்த 'போகமார்த்த' என்னும் பதிகம்பெற்ற தலமாகிய திருநள்ளாற்றை அடைந்து 'பாடக மெல்லடிப் பாவை' என்ற இப்பதிகத்தைப் பாடியருளுகிறார்கள். இதில் நள்ளாறுடைய நம்பெருமானே! அமணர் செய்த வாதில் தீயிலிடும் ஏடு பச்சையாக்கி என்னுள்ளத்துணையாகி, திரு வாலவாயின்கண் அமர்ந்தவாறு என்னே என்று வினவியருளு கின்றார். பச்சைப் பதிகமும் 'போகமார்த்த பூண்முலையாள்' என அம்மையைக்கொண்டு தொடங்குகின்றது. இதுவும் 'பாடக மெல்லடிப் பாவையோடும்' என அம்மையையே நினைவூட்டுவதாகத் தொடங்குகிறது, இவை ஊன்றி இன்புறுதற்கு உரியன.

வினவுரை: பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 7**

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடக மெல்லடிப் பாவையோடும்
படுபிணக் காடிடம் பற்றிநின்று
நாடக மாடுநள் ளாறுடைய
நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
சூடக முன்கை மடந்தைமார்கள்
துணைவ ரொடுந்தொழு தேத்திவாழ்த்த
ஆடக மாட நெருங்குகூடல்
ஆலவாயின்க ணமர்ந்தவாறே. 1

---

1. பாடகம் - காலணிகளுள் ஒன்று. பாடக மெல்லடி என்று இணைத்தது பாடகத்தின் வன்மையும் அதனைத் தாங்கல் ஆற்றாத அடியின் மென்மையும் குறித்தவாறு. சூடகம் - வளை. துணைவர் - கணவர். ஆடகமாடம் - பொன்மாளிகைகள்.

திங்களம் போதுஞ் செழும்புனலும்
செஞ்சடை மாட்டயல் வைத்துகந்து
நங்கண் மகிழுநள் ளாறுடைய
நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
பொங்கிள மென்முலை யார்களோடும்
புனமயி லாட நிலாமுளைக்கும்
அங்கழ கச்சுதை மாடக்கூடல்
ஆலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே. 2

தண்ணறு மத்தமுங் கூவிளமும்
வெண்டலை மாலையும் தாங்கியார்க்கும்
நண்ணல ரியநள் ளாறுடைய
நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
புண்ணிய வாணரும் மாதவரும்
புகுந்துட னேத்தப் புனையிழையார்
அண்ணலின் பாட லெடுக்குங்கூடல்
ஆலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே. 3

---

2. போது வாடாமைப் புனல் வைப்பார்போல திங்களம் போது வாடாத வண்ணம் செழும் புனலைச் சேரவைத்தார் என்பது சிந்தித்தற்குரியது. நங்கண் - நம்மிடத்து. மகளிரோடு மயிலாட என்றது சாயலால் வேற்றுமை தோன்றாமையால். கார் வரவால் களிப்பது மயில். கணவர் வரவால் களிப்பவர் மகளிர். ஆட்டம் ஈரிடத்திலும் நிகழ்வது இயல்பு. அம் கழகம் - அழகிய தமிழ்ச்சங்கம்.

3. தண்ணறு மத்தம் - குளிர்ந்த மணம் வீசுகின்ற ஊமத்தம்பூ. இறைவனுக்கு உன்மத்த சேகரன் என்பதும் ஒருபெயர். கூவிளம் - வில்வம். தாங்கி உடைய பெருமான் என முடிக்க. யார்க்கும் நண்ணலரிய நள்ளாறு - எவர்க்கும் அணுக முடியாத நள்ளாறு. என்றது நாடிழந்தும் நகரிழந்தும் மனைவியையிழந்தும் உருமாறியும் வினையை நுகர்ந்து கழித்த நளன்போன்றாரன்றி வினைச் சேடமுடைய எவர்க்கும் நணுக முடியாதது என்பதை விளக்க. புண்ணியவாணர்-சென்ற பிறவிகளில் ஈட்டியபுண்ணியங் கொண்டு வாழுபவர்கள். மாதவர் - இப்பிறவியில் புண்ணியம் ஈட்டுவார். அண்ணலின் பாடல் - இறைவனுடைய புகழ் சேர்ந்த பாடல்கள்.

பூவினில் வாசம் புனலிற்பொற்புப்
புதுவிரைச் சாந்தினி னுற்றத்தோடு
நாவினிற் பாடனள் ளாறுடைய
நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
தேவர்க டானவர் சித்தர்விச்சா
தரர்கணத் தோடுஞ் சிறந்துபொங்கி
ஆவினி லைந்துகந் தாட்டுங்கூடல்
ஆலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே. 4

செம்பொன்செய் மாலையும் வாசிகையும்
திருந்துபு கையும வியும்பாட்டும்
நம்பும் பெருமைநள் ளாறுடைய
நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
உம்பரு நாகரு லகந்தானும்
ஒலிகடல் சூழ்ந்த வுலகத்தோரும்
அம்புத நால்களா னீடுங்கூடல்
ஆலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே. 5

---

4. பூவினில்வாசம் முதலியன இறைவன் கலந்து நிற்கும் நிலை கூறியன. "பூவினுள் நாற்றம் நீ தீயினுள் தெறலும் நீ" என்னும் பரிபாட்டானும் அறிக. புனலில் பொற்பு - நீரில் அழகு. புது விரைச் சாந்து - புதிதாக அரைத்து எண்வகை மணப்பொருள்களும் கூட்டப்பெற்ற சந்தனம். நள்ளாறன் ஐம்பொறிகளுக்கும் இன்பப்பொருளாயிருக்கும் தன்மையைச் சில சொல்லித் தெரிவிக்கின்றார் பூவினில் வாசம் என்பது முதல் நாவினில் பாடல் என்பதுவரை. பொற்பு - அழகு. என்றது தட்பமும் தெளிவும். தானவர் - அசுரர். ஆவினில் ஐந்து - பால், தயிர், நெய், கோசலம் கோமயம், என்பன.

5. வாசிகை - திருவாசி, அவி - நைவேத்தியம். பாட்டு - தோத்திரம். நம்பும் பெருமை - அனைவரும் இவரே எமக்கு அடைக்கலமாவார் என்று நம்பும் பெருமை. உம்பர் - தேவர். அம்புதம் - மேகம். அம்புதம் நால்களான் நீடுங்கூடல் - கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாய் நான்கு மேகங்கள் கூடிய கூடல் நகர், நால்கள் - நான்கு. நால் - நான்கு, அதன்மேற்பன்மை விகுதி நால்கள்; இது அரும் பிரயோகம்.

பாகமுந் தேவியை வைத்துக்கொண்டு
 பைவிரி துத்திப் பரியபேழ்வாய்
நாகமும் பூண்டநள் ளாறுடைய
 நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
போகமு நின்னை மனத்துவைத்துப்
 புண்ணியர் நண்ணும் புணர்வுபூண்ட
ஆகமு டையவர் சேருங்கூடல்
 ஆலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே. 6

கோவண வாடையு நீறுப்பூச்சுங்
 கொடுமழு வேந்தலுஞ் செஞ்சடையும்
நாவணப் பாட்டுநள் ளாறுடைய
 நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
பூவண மேனி யிளையமாதர்
 பொன்னும் மணியும் கொழித்தெடுத்து
ஆவண வீதியி லாடுங்கூடல்
 ஆலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே. 7

---

6. பாகமும் தேவியை வைத்துக்கொண்டு நாகமும் பூண்ட என்றது பாம்பைக் கண்டாற் பெரிதும் அஞ்சுகின்ற தேவியை வைத்துக்கொண்டேயும் நாகம் பூணுதல் சாலாது என்ற நயந்தோன்ற நின்றது. பை - படம். துத்தி - படப்பொறி. பேழ்வாய் - பிளந்தவாய். புண்ணியர் நின்னை மனத்துவைத்துப் போகம் நண்ணும் புணர்வு பூண்ட ஆகமுடையவர் என இயைக்க. போகியாய் உமையொரு பாதியாய் இருக்கும் இறைவனைத் தியானிப்பதாலேயே புண்ணியர் போகம் நண்ணுவர் என்பதாம். புணர்வு - சம்பந்தம். ஆகம் - திருமேனி.

7. இறைவனுக்கு வேதமே கோவணமாதலின் கோவண ஆடையர் என்றார். நீறுப்பூச்சும் - நீற்றுப்பூச்சும் எனற்பாலது ஓசைநோக்கி இரட்டாதாயிற்று. இறைவன் நீறுபூசி ஒளிர்தலை மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் 'நீறுபட்டே ஒளிகாட்டும்மேனி' என்பார்கள். நாவணப்பாட்டும் - நாவில் பல்வேறுவண்ணங்களை யுடைய பாட்டும். வண்ணம் - பா அவண்ணம் முதலிய செய்யுள் வண்ணங்கள். பூவணமேனி - பூப்போலும் மெல்லிய மேனி. ஆவணவீதி - கடைவீதி.

இலங்கை யிராவணன் வெற்பெடுக்க
வெழில்விர லூன்றி யிசைவிரும்பி
நலங்கொளச் சேர்ந்தநள் ளாறுடைய
நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
புலன்களைச் செற்றுப் பொறியைநீக்கிப்
புந்தியி லுந்நினைச் சிந்தைசெய்யும்
அலங்க னல்லார்க ளமருங்கூடல்
ஆலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே. 8

பணியுடை மாலும் மலரினோனும்
பன்றியும் வென்றிப் பறவையாயும்
நணுகல ரியநள் ளாறுடைய
நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
மணியொலி சங்கொலி யோடுமற்றை
மாமுர சின்னொலி யென்றுமோவா
தணிகிளர் வேந்தர் புகுதுங்கூடல்
ஆலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே. 9

---

8. விரல் ஊன்றி என்றது நிக்கிரகம். விரும்பி என்றது கருணைக்குஏது. நலங்கொள என்றது அனுக்கிரகம். விரலூன்றிய வரலாற்றை மணிவாசகப்பெருந்தகை 'மதிக்குந் திறலுடைய வல்லரக்கன் தோள்நெரிய மிதிக்குந் திருவடி' என்னுதல் காண்க. புலன்களைச்செற்று-விஷயங்களைக் கெடுத்து. பொறியை நீக்கி - இந்திரியங்களைச் சேட்டியாதே செய்து. நினைப் புந்தியிலும் சிந்தை செய்யும் - தேவரீரைப் புத்தியாலும் தியானிக்கின்ற, பொறிகள் புலன்களின்வழிச் செல்லாது அடக்கிய பெரியோர்களின் புத்தியில் சென்று பதியும் பொருள், கருவி கரணங்களைக் கடந்துநிற்கும் இறைப்பொருள் ஒன்றுமேயாதலின் இங்ஙனம் கூறினார். அலங்கல் - மாலை. நல்லார்கள் - சிவஞானிகள். கூடல் ஆலவாய் என்பது ஒரு பொருட் பன்மொழி.

9. பணி - ஆதிசேடன். வென்றிப் பறவை - 'திருமுடி கண்டேன்' என்று பொய் வென்றியைக் கூறிக்கொண்ட பறவையாகிய அன்னம். பாண்டிய மன்னனிடம் கப்பங்கட்ட வருமன்னர் பலர் பலவகை ஒலிகளோடும் இடையறுதுவருகின்ற கூடல் என்பதாம்.

தடுக்குடைக் கையருஞ் சாக்கியருஞ்
சாதியி னீங்கிய வத்தவத்தர்
நடுக்குற நின்றநள் ளாறுடைய
நம்பெரு மானிது வென்கொல்சொல்லாய்
எடுக்கும் விழவுந் நன்னாள்விழவும்
இரும்பலி யின்பினோ டெத்திசையும்
அடுக்கும் பெருமைசேர் மாடக்கூடல்
ஆலவா யின்க ணமர்ந்தவாறே. 10

அன்புடை யானை யரனைக்கூடல்
ஆலவாய் மேவிய தென்கோவென்று
நன்பொனை நாதனை நள்ளாற்றானை
நயம்பெறப் போற்றி நலங்குலாவும்
பொன்புடை சூழ்தரு மாடக்காழிப்
பூசுரன் ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
இன்புடைப் பாடல்கள் பத்தும்வல்லார்
இமையவ ரேத்த விருப்பர்தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

10. தடுக்கு-ஓலையிருக்கை. சாதியின் நீங்கி யவத்தவத்தர் - தத்தம் மரபின் நீங்கி வீணான தவத்தைச் செய்பவர்கள். எடுக்கும் விழா - நைமித்திகத் திருவிழா. நன்னாள் விழா - நித்தியத் திருவிழா.

11. அன்புடையானை - உலகமே இறைவனுடைய மக்களாதலின் வாற்சல்யமுடையவனை, நயம்பெறப் போற்றி - போற்றுவதில் ஒரு நயம் உண்டாம்படிப் பணிந்து, அல்லது தாம் நலம் பெறப் போற்றி என்றுமாம், இமையவர் ஏத்த இருப்பர் - தேவர்க் கெல்லாம் தேவராய் அவர்கள் தொழ விளங்குவர். இந்திரனார் என்றுமாம்.

திரு ஆவூர்ப்பசுபதீச்சரம்

பதிகவரலாறு :

திருப்பூவனூர்சென்று வணங்கிய திருஞானசம்பந்தர், சிவனடியார்கள் பலர் ஏத்தொலியெடுப்ப, மிகப்பழம்பதி யாகிய ஆவூரையடைந்தார்கள். பசுபதிச்சரத்தை வணங்கி இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : எண் 8

திருச்சிற்றம்பலம்

புண்ணியர் பூதியர் பூதநாதர்
புடைபடு வார்தம் மனத்தார்திங்கட்
கண்ணிய ரென்றென்று காதலாளர்
கைதொழு தேத்த விருந்தவூராம்
விண்ணுயர் மாளிகை மாடவீதி
விரைகமழ் சோலை சுலாவியெங்கும்
பண்ணியல் பாடல ருதவாவூர்ப்
பசுபதி யீச்சரம் பாடுநாவே. 1

முத்தியர் மூப்பில ராப்பினுள்ளார்
முக்கணர் தக்கன்றன் வேள்விசாடும்
அத்திய ரென்றென் றடியரேத்தும்
ஐயன ணங்கொ டிருந்தவூராம்
தொத்திய லும்பொழில் மாடுவண்டு
துதைந்தெங்குந் தூமதுப் பாயக்கோயிற்
பத்திமைப் பாடல ருதவாவூர்ப்
பசுபதி யீச்சரம் பாடுநாவே. 2

---

1. பூதியர் - செல்வம் உடையார். புடைபடுவார் - பக்கம் நண்ணிப் பரவுவார். கண்ணி - திருமுடியிற்சூடப்பெறும் மாலை.

2. முத்தியர் - முத்தியின்பத்தை உடையவர். ஆப்பு - கன்ருப்பூர், வேள்விசாடும் அத்தியர் என்றது தக்கன் வேள்விக் கண் அளிக்கும் அவியை ஏற்கும் இரவலராயிருந்தும் வேள்வியை

பொங்கி வரும்புனல் சென்னிவைத்தார்
போம்வழி வந்திழி வேற்றமானர்
இங்குயர் ஞானத்தர் வானேரேத்து
மிறையவ ரென்றுமி ருந்தவூராம்
தெங்குயர் சோலைசே ராலைசாலி
திளைக்கும் விளைவயல் சேரும்பொய்கைப்
பங்கய மங்கை விரும்புமாவூர்ப்
பசுபதி யீச்சரம் பாடுநாவே. 3

தேவியோர் கூறின ரேறதேறுஞ்
செலவினர் நல்குர வென்னைநீக்கும்
ஆவிய ரந்தண ரல்லறிர்க்கும்
அப்பன ரங்கே யமர்ந்தவூராம்
பூவிய லும்பொழில் வாசம்வீசப்
புரிகுழ லார்சுவ டொற்றிமுற்றப்
பாவியல் பாடல ருதவாவூர்ப்
பசுபதி யீச்சரம் பாடுநாவே. 4

அழித்தமை சாலாது என்னும் பழிப்பு தோன்றக்கூறியது. அத்தியர்-இரவலர். ஹத்தி என்பதன் திரிபாகக்கொண்டு கொலை என்பாரும் உளர்; அது பொருந்தாமை ஓர்க. தொத்து இயலும் - பூங்கொத்துக்கள் அழகு செய்கின்ற. பத்திமைப் பாடல் - சிவபத்தியைப் பயக்கும் பாடல்கள்.

3. பொங்கிவரும் புனல் - கங்கை. அதுவந்த செருக்கினைக் குறிப்பித்தபடி. போம் வழிவந்து - பிறவியினீங்கி உய்ந்து போகக் கூடிய மனிதப்பிறவியில் வந்து. இழிவு ஏற்றம் ஆனர் - தியன செய்து இழிந்தும் நல்லன செய்து உயர்ந்தும் உய்ந்த மக்கள். இழிவேற்றமானரும், ஞானத்தரும், வானேரும் ஏத்தும் இறைவர் என்று ஒரு தொடராக்குக. தென்னஞ் சோலைகளும் ஆலைகளும் வயல்களில் நெற்பயிர்களும் சேரும் ஆவூர் எனவும், பங்கயமாங்கை விரும்பும் ஆவூர் எனவும் கூட்டுக. பொய்கை - மானிடர் ஆக்காத நீர் நிலை.

4. நல்குரவு என்னை நீக்கும் ஆவியர் - வறுமை புகுதாதே என்னைக் காக்கும் உயிர்போன்றவர். இதனேடு "இடரினும் தளரினும் எனதுறுநோய் தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழு வேன்" என்று யாகத்துக்குப் பொன்வேண்டிய காலத்துப்

இந்தணை யுஞ்சடை யார்விடையார்
இப்பிறப் பென்னை யறுக்கவல்லார்
வந்தணைந் தின்னிசை பாடுவார்பால்
மன்னினர் மன்னி யிருந்தவூராம்
கொந்தணை யுங்குழ லார்விழவிற்
கூட்ட மிடையிடை சேரும்வீதிப்
பந்தணையும் விர லார்தமாவூர்ப்
பசுபதி யீச்சரம் பாடுநாவே. 5

குற்ற மறுத்தார் குணத்தினுள்ளார்
கும்பிடு வார்தமக் கன்புசெய்வார்
ஒற்றை விடையினர் நெற்றிக்கண்ணர்
உறைபதி யாகுஞ் செறிகொண்மாடம்
சுற்றிய வாசலின் மாதர்விழாச்
சொற்கவி பாடநி தானநல்கப்
பற்றிய கையினர் வாழுமாவூர்ப்
பசுபதி யீச்சரம் பாடுநாவே. 6

பாடிய பாடலையும் ஒப்பிடுக. அந்தணர் - முனிவர். புரிகுழலார் சுவடு ஒற்றி - பெண்கள் காற்சுவட்டினாலே தாளமிட்டு, பாவியல் பாடல் - இசையமைந்த பாடல், பா - பரந்துபட்டுச் செல்வதோர் ஓசை.

5. இந்து - சந்திரன்; இப்பிறப்பு அறுக்க வல்லார் என்றது என் வினை முழுவதும் உலர்ந்துபோதலின் முத்தி அளிக்கவல்லார் என்பதாம், வந்து அணைந்து - திருக்கோயிலின் திருவணுக்கன் திருவாயிலை வந்து அடைந்து. மன்னினர் - நிலை பெற்று இருப்பவர். கொந்து - பூங்கொத்து; குழலார் விரலார் என்பன மகளிரைக்குறித்து நின்றன.

6. குற்றம் அறுத்தார் - அடியார்கள்செய்த குற்றங்களை நீக்கியவர். குற்றம் மறுத்தார் - நறுநாற்றத்திலன்றி தீநாற்றத்தில் செல்லாத வண்டுபோல் குற்றங்களில் சென்று பொருந்த மறுத்தவர். மாதர்கள் விழாவின்கண் சொல்லானியன்ற கவிகளைப்பாட, அதனைக்கண்ட மாந்தர்கள் பொன்னளிக்க, அதனை ஏற்ற கையர்களாய் வாழ்கின்ற ஆவூர் என்க. நிதானம் - பொன், "நிதானம் - முற்காரணம் தூய்மை நியமம் நிதி

நீறுடை யார்நெடு மால்வணங்கு
 நிமிர்சடை யார்நினை வார்தமுள்ளம்
கூறுடை யாருடை கோவணத்தார்
 குவலய மேத்தவி ருந்தவூராம்
தாறுடை வாழையிற் கூழைமந்தி
 தகுகனி யுண்டுமிண் டிட்டினத்தைப்
பாறிடப் பாய்ந்து பயிலுமாவூர்ப்
 பசுபதி யீச்சரம் பாடுநாவே. 7

வெண்டலை மாலை விரவிப்பூண்ட
 மெய்யுடை யார்விற லாரரக்கன்
வண்டமர் பூமுடி செற்றுகந்த
 மைந்தரி டம்வள மோங்கியெங்கும்
கண்டவர் சிந்தைக் கருத்தின்மிக்கார்
 கதியரு ளென்றுகை யாரக்கூப்பிப்
பண்டலர் கொண்டு பயிலுமாவூர்ப்
 பசுபதி யீச்சரம் பாடுநாவே. 8

மறைத்துக்கொள் பொருள் கன்றின் கயிரும்'' என்பது நானார்த்ததீபிகை.

7. நீறுடையார் - தாம் தொன்மைக்கெல்லாம் தொன்மை யாயிருத்தலைத் தோற்றுவிக்கச் சர்வசங்காரகாலத்துத் திரு நீற்றினைத் திருமேனியிலணிந்தவர். உள்ளம் கூறுடையார் - உள்ளத்தில் குடிகொண்டிருப்பர், தாறிட்ட வாழையில் தழை வால் மந்திகள் கனிந்த பழத்தை உண்டு செருக்கி, குரங்கினத் தைக் கலைந்தோடப்பாய்கின்ற ஆவூர் என்றதால் நினைந்துருகும் அடியார்க்குச் சிவானுபவ வன்மையளிக்கும் ஆவூர் என்பது குறிப்பால் போந்த பொருள்.

8. வெண்டலைமாலை உம்மைத்தொகை; வெண்தலைகளை யும் மாலைகளையும் கலந்து அணிந்த திருமேனியுடையவர். விறல்- வலிமை. நாளும் புதுப்பூச்சூடி, போகம் நுகர்பவனுதலின் இராவணன்முடி வண்டமர் பூமுடி எனப்பட்டது. அதனைச் செற்றுகந்தமைந்தர் என்பதால் வினைப்போகக் கழிவின்கண் ஆட்கொள்ளும் இறைவன் என்பது போதரும். சிந்தை கருத்து - இடைவிடாத சிந்தனையால் எழுந்த கருத்து.

மாலு மயனும் வணங்கிநேட
மற்றவ ருக்கெரி யாகிநீண்ட
சீல மறிவரி தாகிநின்ற
செம்மையி னரவர் சேருமூராம்
கோல விழாவி னரங்கதேறிக்
கொடியிடை மாதர்கண் மைந்தரோடும்
பாலென வேமொழிந் தேத்துமாவூர்ப்
பசுபதி யீச்சரம் பாடுநாவே. 9

பின்னிய தாழ்சடை யார்பிதற்றும்
பேதைய ராஞ்சமண் சாக்கியர்கள்
தன்னிய லும்முரை கொள்ளகில்லாச்
சைவ ரிடந்தள வேறுசோலைத்
துன்னிய மாதரு மைந்தர்தாமுஞ்
சுனையிடை மூழ்கித் தொடர்ந்த சிந்தைப்
பன்னிய பாடல் பயிலுமாவூர்ப்
பசுபதி யீச்சரம் பாடுநாவே. 10

---

9. நேட - தேட. மற்று வினைமாற்றுப் பொருளில் வந்தது. சீலம் - எளிமை; இதனைச் சௌலப்யம் என்பர் வட நூலார். சீலமாவது அடியார்க்கு எளியராய் இருக்கும் தன்மை. மாலும் அயனும் தேட அவர்களுக்குச் சோதிப் பிழம்பாய்த் தோன்றிய எளிமையை விளக்கியது. அதனைச் சிற்றறிவுடைய ஆன்மாக்கள் அறியமுடியாமையால் அறிவரிதாகிநின்ற என்றார். கோல விழா - அழகிய விழா. மாதரும் மைந்தரும் அரங்கேறியும் பால்போன்ற மொழியால் இறைவனை ஏத்துகிறார்கள் என்பது இன்பக்காலத்தும் இறைவனையே தியானிக்கும் பெருமை விளக்கியவாறு.

10. பின்னிய தாழ் சடையார் - பின்னித் தொங்கவிடப் பெற்ற சடையை உடையவர்கள்; சமணரில் இல்லறத்தாராகிய ஆண்கள் தலையைப் பின்னித் தொங்கவிடுதல் மரபு, இன்றும் சினமக்களிடத்துக் காணலாம். சாக்கியர் - புத்தர். தன்னியலும் உரை - தன்னைப்பற்றி அவர்கள் சொல்லும் உரைகள். உரை கொள்ள இல்லா சைவர் - அவ்வுரைகளுக்குப் பொருளாகத் தாம் ஆகாத சிவபெருமான் என்றது சிவத்தைப்பற்றி அவர்கள்

எண்டிசை யாரும்வ ணங்கியேத்து
 மெம்பெரு மானையெ ழில்கொளாவூர்ப்
பண்டுரி யார்சிலர் தொண்டர்போற்றும்
 பசுபதி யீச்சரத் தாதிதன்மேல்
கண்டல்கண் மிண்டிய கானற்காழிக்
 கவுணியன் ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
கொண்டினி தாவிசை பாடியாடிக்
 கூடும வருடை யார்கள்வானே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூறும் உரைகள் சிற்றறிவினால் சொல்லப்பட்டன ஆதலின் அவற்றைக் கடந்துநின்ற இயல்பினை உடையவர் என்பதாம். தளவு - முல்லை. மாதரும் மைந்தரும் சுனையில் மூழ்கிப் புறத் தூய்மையொடு அகத்தூய்மையும் கொண்டு வழிபடுகின்றனர் என்றவாறு.

11. திசையிலுள்ளார் அனைவரும் வணங்கும் பெருமானை ஆவூரில் வழிவழி உரிமைபூண்ட சில அடியார்கள் போற்று கின்றார்கள் என்பதாம். கண்டல் - தாழை. சொன்ன - சொல் லினவாய பாடல்கள். பாடி வாய்த்தொண்டு. ஆடி மெய்த் தொண்டு, கூடுதல் சிந்தைத்தொண்டு. கூடுமவர் - தியானிப் பவர்.

திருவேணுபுரம்

பதிகவரலாறு :

நற்றவர் குழாத்தோடும், ஞானநடஞ்செயும் தில்லையம் பதியினெல்லையில் வணங்கிக்கொண்டு திருக்கழுமலம் சென்றடைகின்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார், சீகாழிப்பதியைத் தூரத்தேகண்டதும், பல்லக்கை விட்டிறங்கி 'வண்டார்குழல் அரிவை' என்னும் இப்பதிகத்தைப் பாடியருளுகிறார்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 9**

திருச்சிற்றம்பலம்

வண்டார்குழ லரிவையொடு பிரியாவகைபாகம்
பெண்டான்மிக வானன்பிறைச் சென்னிப்பெருமானூர்
தண்டாமரை மலராளுறை தவளந்நெடுமாடம்
விண்டாங்குவ போலும்மிகு வேணுபுரமதுவே. 1

படைப்புந்நிலை யிறுதிப்பயன் பருமையொடுநேர்மை
கிடைப்பல்கண முடையான்கிறி பூதப்படையானூர்
புடைப்பாளையின் கமுகின்னொடு புன்னைமலர்நாற்றம்
விடைத்தேவரு தென்றன்மிகு வேணுபுரமதுவே. 2

---

1. இது உமாதேவியைப் பிரிதாதிருக்க ஒருபாகமே பெண்ணான பெருமான் ஊர் வேணுபுரம் என்கின்றது. வண்டார்குழல் அரிவை - வண்டுகள் மொய்க்கும் கூந்தலையுடைய பெண்ணாகிய உமை. பிரியாவகை - பிரியாதிருக்க. பாகம் - ஒரு பாகத்திலேயே. மிகப் பெண் ஆனான் - முழுதும் பெண்வடிவானவன். தவளம் - வெண்மை. மாடம் விண்தாங்குவ போலும் என்றது உயர்வுநவிற்சியணி.

2. படைப்பு - சிருஷ்டி. நிலை - திதி. இறுதி - சம்ஹாரம். பயன் - முத்தொழிலின் பயனாகிய வீட்டின்பத்தின் வடிவாய் இருப்பவன். பயன் - என்பது பயன் வடிவாய இறைவனை உணர்த்திற்று. பருமை - பருப்பொருள். நேர்மை - நுண்பொருள். என்றது அணுவுக்கு அணுவாயும் பெரியவற்றிற்கெல்லாம் பெரிதாயும் நிற்கும் இறைவனின் நிலை உணர்த்தியவாறு. கிடை பல் கணம் உடையான் - வேதத்தை ஓதும்

கடந்தாங்கிய கரியையவர் வெருவவுரிபோர்த்துப்
படந்தாங்கிய வரவக்குழைப் பரமேட்டிதன்பழவூர்
நடந்தாங்கிய நடையார்நல பவளத்துவர்வாய்மேல்
விடந்தாங்கிய கண்ணார்பயில் வேணுபுரமதுவே. 3

தக்கன்றன சிரமொன்றினை யரிவித்தவன்றனக்கு
மிக்கவ்வர மருள்செய்தவெம் விண்ணோர்பெருமானூர்
பக்கம்பல மயிலாடிட மேகம்முழவதிர
மிக்கம்மது வண்டார்பொழில் வேணுபுரமதுவே. 4

நானாவித வுருவானமை யாள்வானணுகாதார்
வானார்திரி புரமூன்றெரி யுண்ணச்சிலைதொட்டான்
றேனார்ந்தெழு கதலிக்கனி யுண்பான்றிகழ்மந்தி
மேனோக்கிநின் றிறங்கும்பொழில் வேணுபுரமதுவே. 5

கூட்டமாகிய பல சிவகணங்களையுடையவன். கிடை - வேதம் ஓதும் கூட்டம். 'ஓதுகிடையின் உடன் போவார்' (பெரிய, சண்டே–17) கிறி - வஞ்சகம். புடைப்பாளை - பக்கங்களில் வெடித்து மலர்ந்திருக்கின்ற பாளைகள். விடைத்தே - வேறு படுத்தியே. கமுகு புன்னைகளின் நாற்றத்தை ஒன்றாகக் காட்டாது வேறுபடுத்திக்காட்டுகிறது.

3. கடம் - மதநீர். அவர் வெருவ - யானையை ஏவிய தாருகாவனத்து முனிவர்களஞ்ச. பழவூர் என்றது மகாப்ரளய காலத்திற்கும் தொன்மையதாதலின். நடந்தாங்கிய நடையார் - நடனத்திற்கு ஏற்ற ஜதிவைப்பைத் தாங்கிய நடையை யுடையவர்கள். துவர் - சிவப்பு. மேல்விடம் - மேலாகிய விடம். விடம் உண்டாரையன்றிக் கொல்லாது; இது நோக்கி னாரையும் கொல்லும் ஆதலின் மேல்விடம் என்றார். வாய் மேல் (விடந்தாங்கிய) கண் எனலுமாம்.

4. தக்கன் தன் சிரம் - தக்கன் தலை. தன அகரம் வேண்டா வழிச் சாரியை. அரிவித்து என்றது வீரபத்திரக் கடவுளைக் கொண்டு வெட்டுவித்த வரலாற்றினை உட்கொண்டு.

5. நானாவித உருவால் நமையாள்வான் - தியானிக்கின்ற அடியார்கள் நினைத்த உருவத்தோடு வெளிப்பட்டு அருள்புரி பவன். நணுகாதார் - பகைவர்களாகிய திரிபுராதிகள். வானார் - வானத்திற் பறந்து திரிகின்ற. சிலை தொட்டான் -

மண்ணோர்களும் விண்ணோர்களும் வெருமிம்மிகவஞ்சக்
கண்ணார்சல மூடிக்கட லோங்கவ்வுயர்ந்தானூர்
தண்ணார்நறுங் கமலம்மலர் சாயவ்விளவாளை
விண்ணார்குதி கொள்ளும்வியன் வேணுபுரமதுவே. 6

* * * * 7

மலையான்மக ளஞ்சவ்வரை யெடுத்தவ்வலியரக்கன்
றலைதோளவை நெரியச்சர ணுகிர்வைத்தவன்றனூர்
கலையாறொடு சுருதித்தொகை கற்றோர்மிகுகூட்டம்
விலையாயின சொற்றேர்தரு வேணுபுரமதுவே. 8

வயமுண்டவ மாலும்மடி காணாதலமாக்கும்
பயனாகிய பிரமன்படு தலையேந்தியபரனூர்
கயமேவிய சங்கந்தரு கழிவிட்டுயர்செந்நெல்
வியன்மேவிவந் துறங்கும்பொழில் வேணுபுரமதுவே. 9

வில்லால் அம்பைச் செலுத்தியவன். தொடுதல் - செலுத்துதல். 'கடுங் கணைகள் தம்மைத் தொட்டனன்' (கந்த. சூரபன்மன் வதை. 191) சிலை தொட்டான் என்றது சிலையைத் தொட்ட அளவே! திரிபுரங்கள் எரிந்தன என்னும் நயப்பொருள்தோன்ற. தேன் ஆர்ந்து எழு கதலி - தேன்கதலி என்னும் ஒருவகை வாழை. மந்தி மேல்நோக்கி இறங்குகின்ற இயற்கையை அறிவித்தபடி.

6. கண்ணார் சல மூடி - நிலமெல்லாம் நிறைந்து நீர் மூடி. மூடி ஓங்க உயர்ந்தான் ஊர் எனக் கூட்டுக.

8. இராவணனது தலையும் தோளும் நெரிய விரலினது நுனியை ஊன்றி மறக்கருணை காட்டியது வரையை யெடுத்ததற்காக அன்று; உமாதேவிக்கு அச்சம் விளைத்தமையான். உகிர் - நகம். சுருதித்தொகை - சாகைகளின் கூட்டமாகிய வேதம். விலையாயின சொல் - பெறுமதியுடைய சொற்கள்.

9. வயம் உண் தவம் மாலும் - வெற்றி உடைய தவத்தைச் செய்த திருமாலும். அடிகாணாது அலமாக்கும் - திருவடியைக் காணப் பெறாது சுழலும். அலமாக்கும் பரன் எனவும்

மாசேறிய வுடலாரமண் குழுக்கள்ளொடுதேரர்
தேசேறிய பாதம்வணங் காமைத்தெரியானூர்
தூசேறிய வல்குற்றுடி யிடையார்துணைமுலையார்
வீசேறிய புருவத்தவர் வேணுபுரமதுவே. 10

வேதத்தொலி யானும்மிகு வேணுபுரந்தன்னைப்
பாதத்தினின் மனம்வைத்தெழு பந்தன்றனபாடல்
ஏதத்தினை யில்லாவிவை பத்தும்மிசைவல்லார்
கேதத்தினை யில்லார்சிவ கெதியைப்பெறுவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏந்திய பரன் எனவும் தனித்தனியே கூட்டுக, பயன் ஆகிய பிரமன் - அச்சத்தை உடையவனாகிய பிரமன். கயம் - ஆழ்ந்த நீர்நிலை. சங்கம் உப்பங்கழியைவிட்டுச் செந்நெல் வயலில்வந்து உறங்கும் வேணுபுரம். செந்நெல்வியன்-செந்நெல் விளைந்துள்ள அகன்ற இடம்.

10. மாசு ஏறிய உடல் - தேயாது தோய்வதால் அழுக்கு ஏறிய உடல். தேரர் - பௌத்த முனிவர். தேசு ஏறிய பாதம் - ஒளியுள்ள திருவடி. வணங்காமைத் தெரியான் - வணங்காதபடி அவர்களால் அறியமுடியாதவன். தூசு - ஆடை. துடி - உடுக்கை. வீசு ஏறிய புருவத்தவர் - ஆடவர்மேல் வீசி நெற்றியின்கண் ஏறிய புருவத்தினை உடையார்.

11. சென்ற திருப்பாடல்களில் கூறிய முழவதிர்தலும், வாளை குதிகொள்ளுதலும், கற்றோர்கள் சொல்தேர்தலும் ஆகிய இவற்றால் உண்டான ஒலியோடு வேத ஒலியாலும் மிகுந்திருக்கின்ற வேணுபுரம். பாதம் - சிவனது திருவடி. பந்தன் - ஞானசம்பந்தன். ஏதத்தினை இல்லா இவை பத்தும் - துன்பந்தரல் இல்லாத இந்தப் பத்துப் பாடல்களையும்; பத்துப் பாடல்களும் துன்பம் நீக்குமாற்றை ஊன்றி நோக்கி இன்புறுதற்கு உரியது. கேதம் - துன்பம்.

திருவண்ணாமலை

பதிகவரலாறு :

திருஅறையணிநல்லூரை வழிபட்ட பிள்ளையாருக்கு, அன்பர்கள் அண்ணாமலையைக் காட்டினார்கள். அண்ணாமலை, இறைவன் திருவுருவாகவே காட்சியளித்தது. அதனைக் கண்ணுற்பருகிக் கைதொழுது கலந்து போற்றுங்காதலினால் இப்பதிகத்தை அருளிக்கொண்டே தலத்தையடைகின்றார்கள்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **பதிகம் 10**

திருச்சிற்றம்பலம்

உண்ணாமுலை யுமையாளொடு முடனாகியவொருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணிதிகழ
மண்ணார்ந்தன வருவித்திரண் மழலைம்முழவதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ணமறுமே. 1

தேமாங்கனி கடுவன்கொள விடுகொம்பொடுதீண்டித்
தூமாமழை துறுகன்மிசை சிறுநுண்டுளிசிதற
ஆமாம்பிணை யணையும்பொழி லண்ணாமலையண்ணல்
பூமாங்கழல் புனைசேவடி நினைவார்வினையிலரே. 2

---

1. உமையாளொடும் உடனாகிய ஒருவன் என்றது உமாதேவியை இடப்பாகத்திருத்தி இருக்கிற உடனாய நிலையை உணர்த்தியது. பெண்ணாகிய பெருமான் என்றது உமையம்மையோடு ஒன்றாகிய நிலையை உணர்த்தியது. மழலை முழவு - சொற்றாய்மையில்லாத முழவொலி. சொல் - மத்தளத்தின் ஜதி ஒலி.

2. கடுவன் - ஆண் குரங்கு. விடு கொம்பு - மாம்பழத்தைப் பறித்துவிட்ட மாங்கொப்பு. தூ மா மழை - தூய்மையான கரிய மேகம். துறுகல் - பாறை. ஆமா பிணை - காட்டுப் பசு; பெண்பசுவோடு, ஆமாப் பிணை என்பது எதுகைநோக்கி ஆமாம்பிணையாயிற்று, பூமாங்கழல் - அழகிய மாவிலையின் வடிவந்தோன்றப் புனையப்பட்ட காலணி. மாண் கழலுமாம். நினைக்க முத்தி தரும் தலம் ஆதலின் நினைவார் வினையிலரே என்றார்.

பீலிம்மயில் பெடையோடுறை பொழில்சூழ்கழைமுத்தம்
சூலிம்மணி தரைமேனிறை சொரியும்விரிசாரல்
ஆலிம்மழை தவழும்பொழி லண்ணுமலையண்ணல்
காலன்வலி தொலேசேவடி தொழுவாரனபுகழே. 3

உதிரும்மயி ரிடுவெண்டலே கலனுவலகெல்லாம்
எதிரும்பலி யுணலாகவு மெருதேறுவதல்லால்
முதிருஞ்சடை யிளவெண்பிறை முடிமேல்கொளவடிமேல்
அதிருங்கழ லடிகட்கிட மண்ணுமலேயதுவே. 4

மரவஞ்சிலே தரளம்மிகு மணியுந்துவெள்ளருவி
அரவஞ்செய முரவம்படு மண்ணுமலேயண்ணல்
உரவஞ்சடை யுலவும்புன லுடனுவதுமோரார்
குரவங்கமழ் நறுமென்குழ லுமைபுல்குதல்குணமே. 5

---

3. பீலிம்மயில், ஆலிம்மழை, சூலிம்மணி என்பன விரித்தல் விகாரம். சூல் இ மணி - சூலிருந்துபெற்ற இந்த முத்துக்கள். ஆலி - நீர்த்துளி. திருவடியால் எட்டியுதைத்தார் ஆகலின் காலன் வலிதொலே சேவடி என்ருர். புகழ் தொழுவாரன எனக்கூட்டுக.

4. உதிரும் மயிர் இடு வெண்டலே - சதைவற்றிப்போன தால் உதிர்கின்ற மயிரையுடைய காட்டில் இடப்பெற்ற பிரம கபாலம். எதிரும் பலி - வந்து இடப்பெறும் பிச்சை. பிச்சை ஏற்பார் யாசியாது தெருவிற்செல்ல மகளிர் தாமே வந்து இடுதல் மரபாதலின் அதனே விளக்க எதிரும்பலி என்ருர். முதிருஞ் சடை இள வெண் பிறை: முரண்.

5. சிலே-ஒருவகைமரம். தரளம்-முத்து. மணி-இரத்தினம். அரவம்-ஒலி. உரவம்-உரகம் என்பதன் திரிபு: பாம்பு. உரகமும், கங்கையும் சடையில் உலாவுதலேயும் ஓராமல் உமையாளைத் தழுவுதல் குணமாகுமா என்று வினவுகிருர். புணர்ச்சிக்குத் தனிமை இனியதாய், நாணங் காப்பாகவும். இவர் பாம்பும், கங்கையும் சடைமீது உலாவப் புல்லல் நன்றன்று என்று நகைபடச் சொல்லிற்ரும்.

பெருகும்புன லண்ணுமலை பிறைசேர்கடனஞ்சைப்
பருகுந்தனை துணிவார்பொடி யணிவாரதுபருகிக்
கருகும்மிட றுடையார்கமழ் சடையார்கழல்பரவி
உருகும்மன முடையார்தமக் குறுநோயடையாவே. 6

கரிகாலன குடர்கொள்வன கழுதாடியகாட்டில்
நரியாடிய நகுவெண்டலை யுதையுண்டவையுருள
எரியாடிய விறைவர்க்கிட மினவண்டிசைமுரல
அரியாடிய கண்ணாளொடு மண்ணுமலையதுவே. 7

ஒளிறூபுலி யதளாடைய னுமையஞ்சுதல்பொருட்டால்
பிளிறூகுரன் மதவாரண வதனம்பிடித்துரித்து
வெளிறூபட விளையாடிய விகிர்தன்னிராவணனை
அளறூபட வடர்த்தானிட மண்ணுமலையதுவே. 8

---

6. பிறை சேர் கடல் - ஒருகலைப்பிறை உண்டாதற்கு இடமாகிய பாற்கடல். பருகுந்தனை துணிவார் - உட்கொள்ளும் அளவிற்குத் துணிவுடையவர். பொடி - விபூதி. கருகும் மிடறு - கருமை ஒருகாலைக்கு ஒருகால் மிக்குத்தோன்றும் கழுத்து.

7. கரிகாலன - எரிபிணத்தை நுகர எரியில் நிற்பதால் கரிந்துபோன கால்களையுடையன. கழுது - பேய். நரியாடிய - நரிகள் உருட்டி விளையாடிய. எரியாடிய - இடுகாட்டில் தீப்பிழம்பில் நின்றாடிய. அரி - செவ்வரி.

8. ஒளிறூபுலியதள் - ஒளிசெய்யும் புலித்தோல், பிளிறூ வெளிறூ அளறூ என்ப சந்தம்நோக்கி நீண்டன. மதவாரணம் - மதம்பிடித்த யானை. வதனம் பிடித்து உரித்து - முகத்தில் திருவடியை யூன்றிப் பிடித்துக்கொண்டு உரித்து. வெளிறுபட விளையாடிய - வெள்ளையாக விளையாடிய, வயிரமில்லாத மரத்தை வெளிறு என்றல்போல, கபடமின்றி விளையாடுதலை இங்ஙனம் கூறி இன்புற்றார். அளறுபட - மலைக்கீழகப்பட்டு நசுங்கிச் சேறாக. அடர்த்தான் - நெருக்கியவன்.

விளவார்கனி படநூறிய கடல்வண்ணனும்வேதக்
கிளர்தாமரை மலர்மேலுறை கேடில்புகழோனும்
அளவாவண மழலாகிய வண்ணுமலையண்ணல்
தளராமுலை முறுவல்லுமை தலைவன்னடிசரணே. 9

வேர்வந்துற மாசூர்தர வெயினின்றுழல்வாரும்
மார்பம்புதை மலிசீவர மறையாவருவாரும்
ஆரம்பர்த முரைகொள்ளன்மி னண்ணுமலையண்ணல்
கூர்வெண்மழுப் படையானல்ல கழல்சேர்வதுகுணமே. 10

வெம்புந்திய கதிரோனெளி விலகும்விரிசாரல்
அம்புந்திமு வெயிலெய்தவ னண்ணுமலையதனைக்
கொம்புந்துவ குயிலாலுவ குளிர்காழியுண்ஞான
சம்பந்தன தமிழ்வல்லவ ரடிபேணுதறவமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

9. விளவு ஆர் கனிபட நூறிய கடல்வண்ணன் - விளாமரமாய் நின்ற கபித்தன் அழியக்கொன்ற கண்ணபிரான். கேடில் புகழோன் - அழியாப் புகழ்பெற்ற பிரமன். அளவா வண்ணம் - தம்முட் பகைகொண்டு கலவாதபடி. இது இத்தலத்தில் பிரம விஷ்ணுக்கள் செருக்கிச்செய்த சண்டையைத்தீர்க்கப் பெருமான் தீப்பிழம்பாகிய அண்ணுமலையாய் நின்ற தலவரலாற்றுக் குறிப்பை விளக்குவது. உண்ணத் தளர்தல் நகிற்கு இயல்பாதலின் உண்ணுமுலை என்பார் தளராமுலை என்றார். தனது நகில் கொண்டும் இறைவனைத் தன்வசமாக்கியவள் என்பது குறிப்பிக்கப் பெற்றது.

10. வேர் - வியர்வை. மாசு - அழுக்கு. சீவரம் - மரவுரி. மார்பு புலப்படாதவண்ணம் மரவுரியால் மறைத்தல் சமணத்துறவியர் இயல்பு. ஆரம்பர்-தொடக்க நிலையிலுள்ளார்; ஆரம்பவாதிகள் போதிய பயிற்சியில்லார் என்பதாம். ஆடம்பரமில்லாதவர்கள் என்பதுமாம்.

11. வெம்பு உந்திய - வெப்பமிக்க, மலையே இறைவன் திருமேனியாதலின் அவனைத்தீண்டிப் பழியேற்க விருப்பின்றி விலகிச் சென்றார் என்பர். அம்பு - நீர். கொம்பு ஒருவகை வாத்திய விசேடம். கொம்பு ஊதிய இனிய ஓசையைக் குயில் ஒலிக்கும் காழி.

திருவீழிமிழலை

பதிகவரலாறு :

திரும்பாம்புரம் என்னும் தலத்தை வணங்கிக்கொண்டு பிள்ளையார் திருவீழிமிழலைக்கு அப்பருடன் எழுந்தருள அந்தணர்கள் எதிர்கொண்டழைத்தார்கள். பிள்ளையார் சிவிகையினின்றிழிந்து அந்தணர்கள் புடைசூழ விண்ணிழிந்த கோயிலை வலங்கொண்டார். வியந்தார். கீழேவீழ்ந்து வணங்கினர், உள்ளத்தில் உணர்ச்சி பொங்கி வழிந்தது. இசை ஆயிற்று. "சடையார் புனல் உடையான்" என்றெடுத்துச் சந்த இசைத் தமிழைச் சாற்றி மணவாளப் பெருமானது திருவடிக்கீழ் ஆனந்த வெள்ளத்தாடினர்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 11**

திருச்சிற்றம்பலம்

சடையார்புன லுடையானொரு சரிகோவண முடையான்
படையார்மழு வுடையான்பல பூதப்படையுடையான்
மடமான்விழி யுமைமாதிட முடையானெனையுடையான்
விடையார்கொடி யுடையானிடம் வீழிம்மிழலையே. 1

ஈருய்முத லொன்ருயிரு பெண்ணாண்குணமூன்ருய்
மாருமறை நான்காய்வரு பூதம்மவையைந்தாய்
ஆருர்சுவை யேழோசையொ டெட்டுத்திசைதானய்
வேருயுட னுனிடம் வீழிம்மிழலையே. 2

---

1. சடையார் புனல் - சடைக்கண் நிறைந்த கங்கை. படையார் மழு என்றது திம்பிழம்பன்று; எறியாகிய படை என்பதை விளக்க. இடம் - இடப்பாகத்து. எனை உடையான் - என்னை அநாதியே ஆளாக உடையவன். விடையார் கொடி - இடபக்கொடி. இது இறைவனுக்குரிய அடையாளக்கொடி, இறைவன் தருமஸ்வரூபியாதலால் அறவடிவானகாளை அவன் கொடிக்கண்ணதாயிற்று.

2. ஈருய் - உலத்துயிர்களெல்லாம் தன்னிடத்து ஒடுங்கத் தான் ஒருவனே நிற்றலின் இயங்குவ நிற்பவான எல்லாவற்

வம்மின்னடி யீர்நாண்மல ரிட்டுத்தொழுதுய்ய
உம்மன்பினொ டெம்மன்புசெய் தீசன்னுறைகோயில்
மும்மென்றிசை முரல்வண்டுகள் கெண்டித்திசையெங்கும்
விம்மும்பொழில் சூழ்தண்வயல் வீழிம்மிழலையே. 3

நிற்கும் தான் இறுதியாய். முதல் ஒன்றாய் - இறுதியாக நிற்பவனே உலக காரணனு (முதலாய்) நிற்குந் தன்மையன் ஆதலின் ஒடுங்கிய உலகமெல்லாம் மீளத்தோன்றுதற்குக் காரணமான (முதற்)பொருள் தானொருவனேயாய். பெண் ஆண் இரண்டாய் என்பது இரு பெண் ஆண் (ஆய்) என நின்றது. குணம் மூன்றாய் - சத்துவ முதலிய குணங்கள் மூன்றாய். மாறு மறை நான்காய் - தம்முள் மாறுபடாத வேதங்கள் நான்குமாய். அவை இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்பன. மாறு மறை - என்றும் ஒரு படித்தான வேதம் எனினுமாம். வருபூதம் அவை ஐந்தாய் - தத்தம் காரணமாகிய புலன்களிலிருந்து தோன்றுகின்ற பூதம் ஐந்தாய். ஆறு ஆர் சுவை - ஆறாக அமைந்த சுவை (ஆய்); அவை, அறுவகையான நாப்பொறி கவரும் உப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு, புளிப்பு தித்திப்பு என்பன. ஏழ் ஓசை - சட்சம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்யமம், பஞ்சமம், நிஷாதம், தைவதம் என்ற ஓசைகள் ஏழு. குரல், துத்தம், கைக்கிளை, இழை, இளி, விளரி, தாரம் என்பன என்பது தமிழ்நூல் வழக்கு. எட்டுத்திசை - மாயாகாரியமான உலகத்தில் காணப்பெறும் எட்டுத்திசை. தானாய் - ஒன்றாய். வேறாய் - அவற்றின் வேறாய். உடனானான் - உடனாய் நிற்பவன். இறைவன் கண்ணும் ஒளியும், கதிரும் அருக்கனும், ஒளியும் சூடும்போல உயிர்களோடு கலந்திருக்கின்ற மூவகை நிலைகளை உணர்த்தியவாறு.

3. இது அடியார்களை அழைத்து அறிவித்தது. நாண் மலர் - அன்று அலர்ந்த புதுப்பூ. அடியீர் உம் அன்பினொடு மலரிட்டுத் தொழுதுய்ய வம்மின் எனக் கூட்டுக. அன்றி உம் அன்பினொடு எம்மன்பு செய்து இட்டுத் தொழுது உய்யவம்மின் என்றுமாம். செய்து செய்ய எனத்திரிக்க. மும்மென்பது ஒலிக்குறிப்பு. முரல் - ஒலிக்கின்ற. கெண்டி - மகரந்தங்களைக் கிளறி. வண்டு முரல் பொழில் சூழ் மிழலை எனவே புதுப்பூவிற்குக் குறைவில்லை; ஆதலால் உம்மன்பினொடு

பண்ணும்பத மேழும்பல வோசைத்தமிழவையும்
உண்ணின்றதோர் சுவையும்முறு தாளத்தொலிபலவும்
மண்ணும்புன லுயிரும்வரு காற்றுஞ்சுடர்மூன்றும்
விண்ணும்முழு தானானிடம் வீழிம்மிழலையே. 4

ஆயாதன சமயம்பல வறியாதவனெறியின்
ருயானவ னுயிர்கட்குமுன் றலையானவன்மறைமுத்
தீயானவன் சிவனெம்மிறை செல்வத்திருவாரூர்
மேயானவ னுறையும்மிடம் வீழிம்மிழலையே. 5

இட்டுத் தொழுவதே வேண்டப்படுவது என்பது குறிப்பு, எம்மன்பு செய்து என்றதற்கு எம்மன்பின் பயனாக எழுந்த திருப்பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டே என்பது பொருளாம். பின்னர்த் திருக்கடைக் காப்பில் 'தமிழ்பத்தும் இசை வல்லார் சொலக்கேட்டார் வினைபோயிட வானடைவார்' என்று அருள் வாராதலின் இதுவே கருத்தாதல் துணியலாம்.

4. பண் - இசை. பதம் ஏழு - ஸ்வரஸ்தானங்கள் ஏழு. பதம் - தானம். பல ஓசைத்தமிழ் - வல்லோசை, மெல்லோசை, இடையோசை முதலிய வேறுபாடுடைய தமிழ். உள் நின்றது ஓர் சுவை-பண்ணைச் சுரத்தானங்களில் நின்று ஆலத்தி பண்ணி, பல ஓசை பொருந்தப் பாடுங்கால் உண்டாகின்ற உள்ளத்து உணர்வாகிய சுவை. உறுதாளத்தொலி - அங்ஙனம் சுவையை அனுபவிக்கும்போது உண்டாகின்ற சச்சபுடம் சாசபுடம் முதலான தாளஒத்துக்கள் பலவும். சுடர் மூன்றும் - சூரியன் சந்திரன் அக்கினி என்ற ஒளிப்பொருள் மூன்றும், இப்பகுதி இறைவனுடைய அட்டமூர்த்தி வடிவம் கூறுகிறது. உயிர் - இயமானனாகிய ஆன்மா.

5. ஆயாதன சமயம் பல அறியாதவன்-இறையுண்மையையும் இறையிலக்கணத்தையும், அளவையானும், அநுபவத்தானும் உள்ளவாறு ஆராயாதனவாகிய சித்தாந்த சைவம் ஒழிந்த ஏனைச்சமயங்களால் சிறப்பியல்பை அறியப் பெறாதவன். நெறி-இறைவனை அறிதற்கு ஏற்ற பல்வேறு சமயநிலைகள். உயிர்கட்கு முன் தலையானவன் - ஆன்மாக்கட்கு அநாதியே தலைமையாக அமைந்தவன். மறை முத்தீயானவன் - வேத வேள்விக்கேற்ற சிவாக்கினியாகிய முத்தீயானவன். ஆயாதன

கல்லானிழற் கிழாயிடர் காவாயெனவானோர்
எல்லாமொரு தேராயயன் மறைபூட்டிநின் றுய்ப்ப
வல்லாயெரி காற்றீர்க்கரி கோல்வாசுகிநாண்கல்
வில்லாலெயி லெய்தானிடம் வீழிம்மிழலையே. 6

கரத்தான்மலி சிரத்தான்கரி யுரித்தாயதொர்படத்தான்
புரத்தார்பொடி படத்தன்னடி பணிமூவர்கட்கோவா
வரத்தான்மிக வளித்தானிடம் வளர்புன்னைமுத்தரும்பி
விரைத்தாதுபொன் மணியீன்றணி விழிம்மிழலையே. 7

என்பது முதல் தீயானவன் என்பதுவரை இறையிலக்கணம் கூறியது. சிவன் எனச் சிறப்பியல்பு கூறியது. எம்மிறை எனத் தம்மோடு உளதாகிய அநாதித் தொடர்பு கூறியது. செல்வத் திருவாரூர் மேயான் என்றது திருவாரூரின் தொன்மை நோக்கிக் கூறியது.

6. கல் ஆல் நிழற்கீழாய்- இறைவன் யோகியாய்க் கல்லால நிழலின்கீழ் அறநால்வர்க்கு உரைத்திருந்த காலத்து. வானோர் காவாய் என - அசுரர்களால் வருந்திய தேவர்கள் காவாய் காவாய் என்று வேண்டிக்கொள்ள; என்றது வேண்டுதல் வேண்டாமையற்ற சனகாதியர் யாதொரு துன்பமுமின்றி இருந்த காலத்தே வினைவயத்தான் வருந்தும் தேவர்கள் அசுரர் ஒறுத்தற்கு ஆற்றாது வருந்திக் காவாய் என வேண்டினர் என்பதை விளக்கியது காண்க. எல் ஆம் ஒரு தேர் - ஒளிப் பொருளாகிய சூரிய சந்திரர்களாகிய சக்கிரம் பூண்ட ஒரு தேர். அயன் - பிரமன், இங்கே பாகனானன். மறை பூட்டி என்றதால் வேதங்கள் குதிரைகளாயினமை வெளிப்படை. வல்லாய் எரி - விரைந்து பற்றும் நெருப்பு. காற்று ஈர்க்கு - காற்றாகிய இறகு. அரி கோல் - திருமாலாகிய அம்பு. கல் - மேருமலை.

7. சிரத்தான் மலி கரத்தான் என மாற்றிப், பிரமகபாலத் தான் நிறைந்த திருக்கரத்தையுடையவன் எனப் பொருள் காண்க. படம் - மேற்போர்வை, புரத் தார் பொடிபட - முப் புரங்களின் வரிசை பொடியாக. தன்னடிபணி மூவர்கட்கு - தம் திருவடியைப் பணிந்த தாரகாக்ஷன், கமலாக்ஷன், வித்யுன் மாலி என்ற மூவர்கட்கும். ஓவா வரத்தான் மிக அளித்தான் - சுதர்மன், சுசீதி, சுபுத்தி எனப்பெயரீந்து வாயிற்காவலராகும்

முன்னிற்பவ ரில்லாமுர ணரக்கன்வடகயிலை
தன்னைப்பிடித் தெடுத்தான்முடி தடந்தோளிறவூன்றிப்
பின்னைப்பணிந் தேத்தப்பெரு வாள்பேரொடுங்கொடுத்த
மின்னிற்பொலி சடையானிடம் வீழிம்மிழலையே. 8

பண்டேழுல குண்டானவை கண்டானுமுன்னறியா
ஒண்டீயுரு வானானுறை கோயின்னிறைபொய்கை
வண்டாமரை மலர்மேன்மட வன்னநடைபயில
வெண்டாமரை செந்தாதுதிர் வீழிம்மிழலையே. 9

வரத்தால் மிக அருள் செய்தவன். புரத்தார் பொடிபட என்பதற்கு முப்புராதிகள் பொடியாயினர் எனப் பொருள் கொள்ளின் 'உய்ந்த மூவரில் இருவர் நின் திருக்கோயில் வாய்தல் காவலாளர் என்றேவி' என்பதனோடு மாறுகொள்ளும். அன்றியும் அதிகைப்புராணவரலாற்றோடும் முரணும். ஆதலால் புர தார் பொடிபட எனப் பிரித்தலே சால்புடைத்து. திரிபுரம் எரிந்தகாலத்துக் கமலாக்ஷன்முதலியோர் அழிந்திலர்என்பதைப் புரம் எரிந்த காலத்து இவர்கள் மூவரும் கைலாசத்தில் துவார பாலகராகும் பதவியைக் கொடுக்கவேண்டும் என வேண்டிக் கொண்டார்கள் என்னும் தர்மசங்கிதைவசனமும் வலியுறுக்கும், புன்னை முத்துப்போலரும்பி, மலர்ந்து, பொன்தாதுக்களை ஈன்று, காய்த்துப் பச்சைமணிகளை யீன்று, அழகு செய்கின்ற மிழலை எனக்கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

8. முன் நிற்பவர் இல்லா முரண் அரக்கன் - தன்னோடு எதிர்த்து நின்று பொருவார் யாரும் இல்லா வலிமைபெற்ற தசக்கிரீவன். இற - இற்றுறையும்படி. ஊன்றி - வலக்காற் பெருவிரல் நுனியை ஊன்றி. பெருவாள் - சந்திரகாசம் என்னும் வாள். பேர் - மலைக்கிழகட்பட்டு அழுதமையால் உண்டான இராவணன் என்னும் பெயர்; கீர்த்தியுமாம். இதனால் ஆன்மாக்கள் முனைப்புற்ற காலத்து மறக்கருணை காட்டித் தண்டித்து நற்புத்தி வரச்செய்து, 'நின்னல்லது உறுதுணை வேறில்லை' என உணர்ந்து பணிந்தகாலத்து அருள் செய்தல் கூறப்பட்டது.

9. உலகுண்டான் - ஏழுலகையும் தன்வயிற்றில் அடக்கிய திருமால். அவைகண்டான் - அந்த உலகைப் படைத்த பிரமன்.

மசங்கற்சமண் மண்டைக்கையர் குண்டக்குணமிலிகள்
இசங்கும்பிறப் பறுத்தானிட மிருந்தேன்களித்திரைத்துப்
பசும்பொற்கிளி களிமஞ்ஞைகளொளிகொண்டெழுபகலோன்
விசும்பைப்பொலி விக்கும்பொழில் வீழிம்மிழலையே. 10

வீழிம்மிழ லைம்மேவிய விகிர்தன்றனைவிரைசேர்
காழிந்நகர்க் கலைஞானசம் பந்தன்றமிழ்பத்தும்
யாழின்னிசை வல்லார்சொலக் கேட்டாரவரெல்லாம்
ஊழின்மலி வினைபோயிட வுயர்வானடைவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

10. மசங்கல் - மயக்கம். மண்டை - பிச்சை யேற்கும் பனையோலைக்குடைப் பாத்திரம். குண்டர் - அறிவற்றவர். இசங்கும் - வினை வயத்தான் பொருந்திய. இருந்தேன் - பெரிய வண்டு; கரியவண்டுமாம். பசும் பொற்கிளி - பசுமை நிறமும் பொன்போலுஞ் செந்தாளும் உடைய கிளி. திருவீழிமிழலைப் பொழில் விண்ணளவும் ஓங்கி வளர்ந்து பொலிவு செய்யும் என்று உரைத்தருளியதால் இன்றும் அச்சிறப்பிற் குன்றாது ஒளிர்கின்றது.

11. ஊழின் மலி வினை - முறைமையானிறைந்த வினை; அதாவது இன்னதின்பின் இன்னது நுகர்ச்சிக்கு உரியது என நியதி தத்துவத்தான் வரையறுக்கப்பெற்ற வினை. இத்திருப் பதிகத்தை யாழிசை வல்லவர் பாடக்கேட்டுச் சிவபத்தியுடன் வழிபட்டவர் எல்லாரும் ஊழ்வினை ஒழியவும் வீட்டுலகம் எய்தவும் பெறுவர் என்றதால், தேவாரத் திருப்பதிகங்களை இசையுடன் பாடல் வேண்டும் என்பதும் அது பத்தியை விளைத்துப் பேரின்ப வீட்டை அருளும் என்பதும் புலனாகும். யாழின் இசை என்றும், யாழ் இன்னிசை என்றும் பிரிக்கலாம். ஊழின்மலி வினை போயிடல் - பாசநீக்கம். உயர்வானடைதல் - சிவப்பேறு.

திருமுதுகுன்றம்

பதிகவரலாறு :

திருஎருக்கத்தம்புலியூரை வணங்கிப் பதிகம்பாடிப் புறப்பட்ட ஆளுடைய பிள்ளையார் இடையிலுள்ள தலங்கள் பலவற்றையும் வணங்கித் துதித்துத் திருமுதுகுன்றம் என்னும் விருத்தாசலத்தை அடைந்தார். போகின்ற வழியிலேயே முதுகுன்றநாதருடைய அருட்செயல்களும், ஆட்கொள்ளுந் திறனும், இயற்கை வளமும், நதியின் செலவும் மனத்தைக் கவர அவற்றை அமைத்து 'மத்தாவரை நிறுவி' என்னும் பதிகத்தைத் தொடங்கி; 'முத்தாறுசூழ் முதுகுன்றடைவோம்' என அருளிச்செய்கின்றார்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 12**

திருச்சிற்றம்பலம்

மத்தாவரை நிறுவிக்கடல் கடைந்தவ்விடமுண்ட
தொத்தார்தரு மணிநீண்முடிச் சுடர்வண்ணனதிடமாம்
கொத்தார்மலர் குளிர்சந்தகி லொளிர்குங்குமங்கொண்டு
முத்தாறுவந் தடிவீழ்தரு முதுகுன்றடைவோமே. 1

தழையார்வட வியவீதனிற் றவமேபுரிசைவன்
இழையாரிடை மடவாளொடு மினிதாவுறைவிடமாம்
மழைவானிடை முழவவ்வெழில் வளைவாளுகிரெரிகண்
முழைவாளரி குமிறும்முயர் முதுகுன்றடைவோமே. 2

---

1. வரை மத்தா நிறுவி - மந்தரமலையை மத்தாக நிறுத்தி. அவ்விடம் என்றது அத்தகைய ஆலகாலவிடம் எனச் சுட்டு, பெருமையுணர்த்தி நின்றது. தொத்து - கொத்து. மணிமுத்தாறு மலர், சந்தனம், குங்குமப்பூ முதலிய காணிக்கைகளைக் கொண்டுவந்து சமர்ப்பித்து அடிவணங்குகிறது என்பதாம்.

2. வடவிய வீதனில் - ஆலமரத்தினது அகன்ற நீழலில். பதுமாசனத்திலிருந்து தவஞ் செய்கின்ற சைவன் என்றது அநாதி சைவனாகிய சிவனே. இழையார் இடை - நூலிழையை ஒத்த இடை. மழை வானிடை முழவ - மேகம் வானத்தில்

விளையாததொர் பரிசில்வரு பசுபாசவேதனையொண்
டளையாயின தவிரவ்வரு டலைவன்னதுசார்பாம்
களையார்தரு கதிராயிர முடையவ்வவனோடு
முளைமாமதி தவழும்முயர் முதுகுன்றடைவோமே. 3

சுரர்மாதவர் தொகுகின்னர ரவரோதொலைவில்லா
நரரானபன் முனிவர்தொழ விருந்தானிட நலமார்
அரசார்வர வணிபொற்கல னவைகொண்டுபன்னாளும்
முரசார்வரு மணமொய்ம்புடை முதுகுன்றடைவோமே. 4

பிளிற. முழவம் பெயரடியாக முழவ என்ற வினையெச்சம் பிறந்தது. ஒலிக்க என்பது பொருளாம். எழில் வளை வாள் உகிர் - அழகிய வளைந்த ஒளிபொருந்திய நகத்தையும். எரி கண் - காந்துகின்ற கண்ணையும். முழை - மலைக்குகை. அரி - சிங்கம். சிங்கம் உறுமுதல் மழையொலியை யானையின் பிளிறல் என்று எண்ணி. மேருமலையின் வடபால் தனித்து யோகத்திருந்த இறைவன் முதுகுன்றில் உமையாளொடு போகியாக உறைகின்றான் என்றது.

3. விளையாதது ஒருபரிசில்வரும் பசுபாச வேதனை ஒண் தளை - மீண்டும் அங்குரியாதவாறு அவிந்ததாகிய ஒரு தன்மையில் வரும் பாசங்களாகின்ற துன்பத்தைத் தருகின்ற ஒள்ளிய கட்டு. பசுபாசம் - ஆன்மாக்களை அனாதியே பந்தித்து நிற்கும் ஆணவமலக் கட்டு எனப்பாசத்திற்கு அடையாளமாய் நின்றது. வேதனை - துன்பம் எனப் பொருள் கொண்டு அதன் காரணமாகிய தீவினை என்பாரும் உளர். அப்போது பாசவேதனை உம்மைத்தொகை. பாசமும் வேதனையும் என்பது பொருள். வேதனைக்கு விளையாமையாவது பிராரத்தத்தை நுகருங்கால் மேல்வினைக்கு வித்தாகாவண்ணம் முனைப்பின்றி நுகர்தல். சார்பு - இடம். களை - தேஜஸ். ஆயிரம் பன்மை குறித்து நின்றது. கதிர் ஆயிரம் உடையவன் - சூரியன். சகத்திர கிரணன் என்னும் பெயருண்மையும் அறிக. செங்கதிரோடு முளைமாமதி தவழும் முதுகுன்று என்றமையால் பிள்ளையார் கண்ட காலம் வளர்பிறைக் காலத்து மூன்றாம் நாளாகலாம் என்று ஊகிக்கலாம்.

4 தொகு கின்னரர் - எப்பொழுதும் கூட்டமாகவே இருந்து கின்னரி பயிலும் தேவகூட்டத்தார்.

அறையார்கழ லந்தன்றனை யயின்மூவிலையழகார்
கறையார்நெடு வேலின்மிசை யேற்றானிடங்கருதில்
முறையாயின பலசொல்லியொண் மலர்சாந்தவைகொண்டு
முறையான்மிகு முனிவர்தொழு முதுகுன்றடைவோமே. 5

ஏவார்சிலை யெயினன்னுரு வாகியெழில்விசயற்
கோவாதவின் னருள்செய்தவெம் மொருவற்கிடமுலகில்
சாவாதவர் பிறவாதவர் தவமேமிகவுடையார்
மூவாதபன் முனிவர்தொழு முதுகுன்றடைவோமே. 6

---

5. இப்பாட்டின் முன்னடியிரண்டிலும், அந்தகனை முத்தலைச் சூலத்தின் உச்சியில் தாங்கிய வரலாறு குறிப்பிடப்படுகிறது. அந்தன் - அந்தகாசுரன். அயில் - கூர்மை. வேலுக்கு அழகு இவ்வண்ணம் தண்டிக்கத் தக்கவர்களைத் தண்டித்தல். முனிவர் மறையாயின சொல்லி, மலர் சாந்துகொண்டு முறையான் தொழு முதுகுன்று எனக் கூட்டுக.

அந்தகாசுரன் தன் தவமகிமையால் தேவர்களை வருத்தினான். தேவர்கள் பெண்வடிவந்தாங்கி மறைந்து வாழ்ந்தனர். பின் அவர்கள் வேண்டுகோட்கிரங்கிச் சிவபெருமான் பைரவருக்கு ஆணையிட அவர் தனது முத்தலைச் சூலத்திற் குத்திக் கொணர்ந்தார். அவன் சிவனைக் கண்டதும் உண்மை ஞானம் கைவரப் பெற்றான். கணபதியாம் தேவியை அளித்தார் என்பது வரலாறு. (கந்த புராணம்)

6. இதில் இறைவன் வேடவுருத்தாங்கிப் பன்றியையை எய்தி வீழ்த்தி அருச்சுனன் தவங்கண்டு வந்து பாசுபதம் அருளிய வரலாறு குறிக்கப்பெறுகின்றது. ஏ - அம்பு. சிலை - வில். எயினன் - வேடன். விசயற்கு - அருச்சுனர்க்கு. ஓவாத - கெடாத. சாவாதவர்களும், மீட்டும் பிறப்பெய்தாதவர்களும், ஆகத் தவமிக்க முனிவர்கள்; என்றும் இளமை நீங்காத முனிவர் தொழும் முதுகுன்றம் என்றவாறு.

தழல்சேர்தரு திருமேனியர் சசிசேர்சடைமுடியர்
மழமால்விடை மிகவேறிய மறையோனுறைகோயில்
விழவோடொலி மிகுமங்கையர் தகுமாடகசாலை
முழவோடிசை நடமுன்செயு முதுகுன்றடைவோமே. 7

செதுவாய்மைகள் கருதிவ்வரை யெடுத்ததிறலரக்கன்
கதுவாய்கள்பத் தலறீயிடக் கண்டானுறைகோயில்
மதுவாயசெங் காந்தண்மலர் நிறையக்குறைவில்லா
முதுவேய்கண்முத் துதிரும்பொழின் முதுகுன்றடைவோமே. 8

இயலாடிய பிரமன்னரி யிருவர்க்கறிவரிய
செயலாடிய தீயாருரு வாகியெழுசெல்வன்
புயலாடுவண் பொழில்சூழ்புனற் படப்பைத்தடத்தருகே
முயலோடவெண் கயல்பாய்தரு முதுகுன்றடைவோமே. 9

---

7. தழல் சேர்தரு திருமேனியர் - தழலை ஒத்த செந்நிற மேனியை யுடையவர். 'தழல்வண்ண வண்ணர்' என்றதும் அது நோக்கி. சசி - சந்திரன். மழ மால் விடை - இளைய பெரிய இடபம். ஆடகசாலை - நடனசாலை.

8. செதுவாய்மைகள் கருதி-பொல்லாச் சொல்லையெண்ணி. செதுவாய்மை - பொல்லாமொழி. 'செதுமொழிந்த சீத்தசெவி' என்பதுபோல நின்றது. கதுவாய்கள் - வடுவுள்ளவாய் 'கதுவாய் எஃகின்' என்னும் பதிற்றுப்பத்தடி ஒப்பு நோக்குக. மலைப்பிளப்பை ஒத்த வாயுமாம். மதுவாய - தேனை மலரின் முகத்தே உடைய, செங்காந்தள்பூக்களில் நிறைய மூங்கில்கள் முத்தைச் சொரிகின்றன என்பது. செங்காந்தள் கையேந்தி ஏற்பாரையும், வேய் வரையாது கொடுப்பாரையும் ஒத்திருக்கின்றன என்று கொள்ளவைத்தவாறு.

9. இயலாடிய பிரமன், இயலாடிய அரி என அடைமொழியை இருவர்க்கும் கூட்டுக. இயல் - தற்பெருமை. செயல் ஆடிய - செயலால் வெற்றி கொண்ட. புயல் - மேகம். புனற்படப்பை - நீர்பரந்த இடம்.

அறையார்கழ லந்தன்றனை யயின்மூவிலையழகார்
கறையார்நெடு வேலின்மிசை யேற்றானிடங்கருதில்
முறையாயின பலசொல்லியொண் மலர்சாந்தவைகொண்டு
முறையான்மிகு முனிவர்தொழு முதுகுன்றடைவோமே. 5

ஏவார்சிலை யெயினன்னுரு வாகியெழில்விசயற்
கோவாதவின் னருள்செய்தவெம் மொருவற்கிடமுலகில்
சாவாதவர் பிறவாதவர் தவமேமிகவுடையார்
மூவாதபன் முனிவர்தொழு முதுகுன்றடைவோமே. 6

---

5. இப்பாட்டின் முன்னடியிரண்டிலும், அந்தகனை முத்தலைச் சூலத்தின் உச்சியில் தாங்கிய வரலாறு குறிப்பிடப்படுகிறது. அந்தன் - அந்தகாசுரன். அயில் - கூர்மை. வேலுக்கு அழகு இவ்வண்ணம் தண்டிக்கத் தக்கவர்களைத் தண்டித்தல். முனிவர் மறையாயின சொல்லி, மலர் சாந்துகொண்டு முறையான் தொழு முதுகுன்று எனக் கூட்டுக.

அந்தகாசுரன் தன் தவமகிமையால் தேவர்களை வருத்தினான். தேவர்கள் பெண்வடிவந்தாங்கி மறைந்து வாழ்ந்தனர். பின் அவர்கள் வேண்டுகோட்கிரங்கிச் சிவபெருமான் பைரவருக்கு ஆணையிட அவர் தனது முத்தலைச் சூலத்திற் குத்திக் கொணர்ந்தார். அவன் சிவனைக் கண்டதும் உண்மை ஞானம் கைவரப் பெற்றான். கணபதியாம் தேவியை அளித்தார் என்பது வரலாறு. (கந்த புராணம்)

6. இதில் இறைவன் வேடவுருத்தாங்கிப் பன்றியையை எய்தி வீழ்த்தி அருச்சுனன் தவங்கண்டு வந்து பாசுபதம் அருளிய வரலாறு குறிக்கப்பெறுகின்றது. ஏ - அம்பு. சிலை - வில். எயினன் - வேடன். விசயற்கு - அருச்சுனர்க்கு. ஓவாத - கெடாத. சாவாதவர்களும், மீட்டும் பிறப்பெய்தாதவர்களும், ஆகத் தவமிக்க முனிவர்கள்; என்றும் இளமை நீங்காத முனிவர் தொழும் முதுகுன்றம் என்றவாறு.

தழல்சேர்தரு திருமேனியர் சசிசேர்சடைமுடியர்
மழமால்விடை மிகவேறிய மறையோனுறைகோயில்
விழவோடொலி மிகுமங்கையர் தகுமாடகசாலை
முழவோடிசை நடமுன்செயு முதுகுன்றடைவோமே. 7

செதுவாய்மைகள் கருதிவ்வரை யெடுத்ததிறலரக்கன்
கதுவாய்கள்பத் தலறியிடக் கண்டானுறைகோயில்
மதுவாயசெங் காந்தண்மலர் நிறையக்குறைவில்லா
முதுவேய்கண்முத் துதிரும்பொழின் முதுகுன்றடைவோமே. 8

இயலாடிய பிரமன்னரி யிருவர்க்கறிவரிய
செயலாடிய தீயாருரு வாகியெழுசெல்வன்
புயலாடுவண் பொழில்சூழ்புனற் படப்பைத்தடத்தருகே
முயலோடவெண் கயல்பாய்தரு முதுகுன்றடைவோமே. 9

---

7. தழல் சேர்தரு திருமேனியர் - தழலை ஒத்த செந்நிற மேனியை யுடையவர். 'தழல்வண்ண வண்ணர்' என்றதும் அது நோக்கி. சசி - சந்திரன். மழ மால் விடை - இளைய பெரிய இடபம். ஆடகசாலை - நடனசாலை.

8. செதுவாய்மைகள் கருதி-பொல்லாச் சொல்லைஎண்ணி. செதுவாய்மை - பொல்லாமொழி. 'செதுமொழிந்த சீத்தசெவி' என்பதுபோல நின்றது. கதுவாய்கள் - வடுவுள்ளவாய் 'கதுவாய் எஃகின்' என்னும் பதிற்றுப்பத்தடி ஒப்பு நோக்குக. மலைப்பிளப்பை ஒத்த வாயுமாம். மதுவாய - தேனை மலரின் முகத்தே உடைய, செங்காந்தள்பூக்களில் நிறைய மூங்கில்கள் முத்தைச் சொரிகின்றன என்பது. செங்காந்தள் கையேந்தி ஏற்பாரையும், வேய் வரையாது கொடுப்பாரையும் ஒத்திருக்கின்றன என்று கொள்ளவைத்தவாறு.

9. இயலாடிய பிரமன், இயலாடிய அரி என அடைமொழியை இருவர்க்கும் கூட்டுக. இயல் - தற்பெருமை. செயல் ஆடிய - செயலால் வெற்றி கொண்ட. புயல் - மேகம். புனற்படப்பை - நீர்பரந்த இடம்.

அருகரொடு புத்தரவ ரறியாவரன்மலையான்
மருகன்வரு மிடபக்கொடி யுடையானிடமலரார்
கருகுகுழன் மடவார்கடி குறிஞ்சியதுபாடி
முருகன்னது பெருமைபகர் முதுகுன்றடைவோமே. 10

முகில்சேர்தரு முதுகுன்றுடை யானைம்மிகுதொல்சீர்ப்
புகலிந்நகர் மறைஞானசம் பந்தன்னுரைசெய்த
நிகரில்லன தமிழ்மாலைக ளிசையோடிவைபத்தும்
பகரும்மடி யவர்கட்கிடர் பாவம்மடையாவே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

10. புறச்சமயிகளால் அறியப்படாமை அறிவித்தவாறு. மலையான் மருகன் - இமவானுக்கு மருமகன். வருமிடபம் என்ற சொற்றொடர் இவர் பதிகங்களிற் பலவிடத்தும் வரல் கண்டு இன்புறற்பாலர் முதற்காட்சியதுவாதலின். கருகு குழல்-ஒருகாலைக்கொருகால் கருப்பு ஏறிக்கொண்டே போகின்ற குழல். கடிகுறிஞ்சி - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய குறிஞ்சிப் பண், இப்பண்ணே முருகனது பெருமையைக் கூறுதற்கு ஏற்ற தென்பது.

11. நிகரில்லன தமிழ்மாலை என்றார்; ஒவ்வொரு திருப் பாடலின் முதலிரண்டடிக் கண்ணும் இறைவன் ஆன்மாக்களின் மலத்தைநீக்கி ஆட்கொள்ளும் முறைமையும், உபதேச குரு மூர்த்தியாய் வந்தருளும் சிறப்பும், தானே முதல் என உணர்த்தும் தகுதியும் உணர்த்திப் பின்னிரண்டடிகளிலும் இயற்கையழகுகளின் வழியாக இறைவளத்தையுணர்த்துதலின். இடர் - பாவம்.

திருவியலூர்

பதிகவரலாறு :

திருமங்கலக்குடியை வணங்கிப் போந்த பிள்ளையார், திருவியலூருக் கெழுந்தருளி இறைவனை வணங்கிக் 'குரவங் கமழ்' என்னும் இன்னிசை கூடும் இத்தமிழ்ப்பதிகத்தொடை சாத்த, இறைவன் அவருக்கு அருளார் திருவேடங்காட்டியருளி னார். பிள்ளையார் வணங்கி உய்ந்தார். இதனைப் பிள்ளையார் இப்பதிக ஐந்தாம் பாட்டில், 'கண்ணார்தரும் உருவாகிய கடவுள்' என்றும், ஒன்பதாம் பாட்டில், 'உருவம் விளம்பட்டு அருள் செய்தான்' என்றும் குறிப்பித்தருளுகிறார்கள்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 13**

திருச்சிற்றம்பலம்

குரவங்கமழ் நறுமென்குழ லரிவையவள்வெருவப்
பொருவெங்கரி படவென்றத னுரிவையுடலணிவோன்
அரவும்மலை புனலும்மிள மதியும்நகுதலையும்
விரவுஞ்சடை யடிகட்கிடம் விரிநீர்வியலூரே. 1

ஏரார்தரு மொருவன்பல வுருவன்னிலையானான்
ஆரார்தரு சடையன்அன லுருவன்புரிவுடையான்
மாரார்புர் மெரியச்சிலை வளைவித்தவன்மடவாள்
வீரார்தர நின்றானிடம் விரிநீர்வியலூரே. 2

---

1. குரவம் - குராமலர். அரிவை என்றது உமாதேவியை. இவருக்கு உமையம்மை வெருவ யானை உரித்துப் போர்த்த தாகச் சொல்லுதல் வழக்கம். அரவு முதலியன விரவிய சடை யென்பது தம்முள் மாறுபட்ட, பல பொருள்களும் பகை நீங்கி வாழ்தற்கிடமாகிய சடை என்றவாறு.

2. ஆர்தருதல் - ஊர்தல். பல உருவன் - அடியார்கள் வேண்டிய வேண்டியாங்கு கொள்ளும் வடிவங்களையுடையவன். அதாவது எம்போலியர்க்கு வினைவாய்ப்பால் கிடைக்கும் உடல்

செம்மென்சடை யவைதாழ்வுற மடவார்மனைதோறும்
பெய்ம்மின்பலி யெனநின்றிசை பகர்வாரவரிடமாம்
உம்மென்றெழு மருவித்திரள் வரைபற்றிடவுரைமேல்
விம்மும்பொழில் கெழுவும்வயல் விரிநீர்வியலூரே. 3

அடைவாகிய வடியார்தொழ வலரோன்றலையதனில்
மடவார்இடு பலிவந்துண லுடையானவனிடமாம்
கடையார்தர வகிலார்கழை முத்தம்நிரைசிந்தி
மிடையார்பொழில் புடைசூழ்தரு விரிநீர்வியலூரே. 4

எண்ணார்தரு பயனாயய னவனாய்மிகுகலையாய்ப்
பண்ணார்தரு மறையாயுயர் பொருளாயிறையவனாய்க்
கண்ணார்தரு முருவாகிய கடவுள்ளிடமெனலாம்
விண்ணோரொடு மண்ணோர்தொழும் விரிநீர்வியலூரே. 5

போல்வதன்று, அவன் வடிவென்பது. நிலையானன் - என்றும் அழியாமல் ஏனைய பொருள்கள் தத்தம் கால எல்லை வரை நிலைத்து நிற்க ஏதுவானவன். புரிவுடையான் - அன்புடையான். ஆன்மாக்களிடத்துக் காரணமின்றியே செலுத்தும் அன்புடையவன் என்பது கருத்து. மாறூர் - பகைவர். வீறு - பிறிதொன்றற்கில்லாத பெருமை.

3. செம்மென்சடை - செம்மையாகிய மெல்லிய சடை. மடவார் - கர்மபிரமவாதிகளான தாருகாவனத்து முனிவர் பெண்கள். பலி - பிச்சை. உம் - ஒலிக்குறிப்பு. உரை - புகழ்.

4. அடைவாகிய அடியார் - தத்தம் நெறியினின்று வழிபடுமடியவர்கள். அடைவு - முறைமை. அலரோன் - பிரமன். கடையார் - பள்ளர்கள். அகில்ஆர் கழை எனப்பிரித்து அகிலும் நிறைந்த மூங்கிலும் எனப் பொருள் காண்க.

5. எண் - தியானம். எண்ணார்தருபயன் - தியானப்பயன். அயனவனாய் - பிரமனாய் என்றது. பவமலி நினைவொடு பதுமனன் மலரது மேவிய நிலையை. மிகுகலையாய் - ஒன்றினொன்று மிகுந்திருக்கின்ற கலைப் பொருள்களாய். பண் - சந்தஸ். கண்ணார் தருஉரு-கண்நிறைந்த வடிவம். பேரழகன் என்றபடி.

வசைவிற்கொடு வருவேடுவ னவனாய்நிலையறிவான்
திசையுற்றவர் காணச்செரு மலைவானிலையவனை
அசையப்பொரு தசையாவண மவனுக்குயர்படைகள்
விசையற்கருள் செய்தானிடம் விரிநீர்வியலூரே. 6

மானாரர வுடையானிர வுடையான்பகனட்டம்
ஊனார்தரு முயிரானுயர் விசையான்விளைபொருள்கள்
தானாகிய தலைவன்னென நினைவாரவரிடமாம்
மேனாடிய விண்ணோர்தொழும் விரிநீர்வியலூரே. 7

பொருவாரெனக் கெதிராரெனப் பொருப்பையெடுத்தான்றன்
கருமால்வரை கரந்தோளுரங் கதிர்நீண்முடிநெரிந்து
சிரமாயின கதறச்செறி கழல்சேர்திருவடியின்
விரலாலடர் வித்தானிடம் விரிநீர்வியலூரே. 8

---

6. வசைவில் - வளைந்தவில். நிலையறிவான் - அருச்சுன னுடைய உண்மையான தவநிலையை உணர்த்தும்படி. செரு - போர். நிலையவன்-ஒரு காலில் நின்று தவம் செய்யும் விசயன்.

7. மான் - மான் தோல். இரவுடையான் - இரத்தற் றொழில் உடையான். உடையான் என்பது நடுநிலைத்தீவகமாக பகல் நட்டம் உடையான் எனப்பின்ன தனோடும் சென்றியையும். ஊனார் தரும் உயிரான் - உடம்பினுள் எங்கும் வியாபகமாய் இருக்கும் உயிர்க்குயிராய் இருப்பவன். உயர்வு இசை யான் - பசுபோத முனைப்பால் உயர்வாக எண்ணுகின்ற உயிர்களிடத்துப் பொருள்கள் எல்லாமாய் இருக்கின்ற இறை வன். மேல்நாடிய விண்ணோர் தொழும் என்றது விண்ணோர்கள் தாம் செய்த புண்ணியப்பயனை நுகர்தலிலேயே மயங்கி நிற்பவ ராதலின், மேல்நாடற்குரிய சிறப்பு என்றும் இல்லாதவர் என்று குறிப்பித்தவாறு.

8. எனக்கு எதிர் பொருவார்ஆர் என, எனக் கூட்டுக. பொருப்பை எடுத்தான் - இராவணன். கருமால்வரை - வலிய பெரிய மலையை ஒத்த. முடிநெரிந்து - கிரீடம் நெரிதலால். சிரமாயின கதற - சிரங்கள் பத்தும் கதற. அடர்ந்தான் என் னாது அடர்வித்தான் என்றது அவனுடைய ஆணவம் குன்றந்து பரிபாகம் ஏற்படும்வரை வருத்தி என்ற நயம்தோன்றநின்றது

வளம்பட்டலர் மலர்மேலயன் மாலும்மொருவகையால்
அளம்பட்டறி வொண்ணவகை யழலாகியவண்ணல்
உளம்பட்டெழு தழற்றூணத னடுவேயொருவுருவம்
விளம்பட்டருள் செய்தானிடம் விரிநீர்வியலூரே. 9

தடுக்காலுடன் மறைப்பாரவர் தவர்சீவரமுடிப்
பிடக்கேயுரை செய்வாரொடு பேணர்நமர்பெரியோர்
கடற்சேர்தரு விடமுண்டமு தமரர்க்கருள்செய்த
விடைச்சேர்தரு கொடியானிடம் விரிநீர்வியலூரே. 10

விளங்கும்பிறை சடைமேலுடை விகிர்தன்வியலூரைத்
தளங்கொண்டதோர் புகலித்தகு தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
துளங்கிற்றமிழ் பரவித்தொழு மடியாரவரென்றும்
விளங்கும்புக ழதனேடுயர் விண்ணும்முடையாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. வளம்பட்டு அலர் மலர் - திருமாலின் உந்தியினின்றும் தோன்றியது, ஒன்றுதலால் வளமான தாமரை மலர். அளம் பட்டு - வருந்தி. உளம் பட்டு - மனம் உடைய; பட என்பது பட்டெனத் திரிந்து நின்றது எதுகைநோக்கி. விளம்பட்டு - வெளிப்பட்டு. விள்ளப்பட்டு என்பது எதுகை நோக்கி விளப்பட்டு ஆகி அது மெலிந்து விளம்பட்டு என நின்றது. விளம் - அகந்தை, செருக்கொழிய என்றுமாம்.

10. தடுக்கு - ஓலைப்பாய். சீவரம் - மரவுரி. பிடக்கு - பிடகம் என்னும் சைன நூல். நமர்பெரியோர் - நம்மவர்களாகிய பெரியோர். கடல் - பாற்கடல், விடமுண்டு அமுது அமரர்க்கு அருள்செய்த - ஆலகால விடத்தைத் தாம் அருந்தி, இனிய அமுதத்தைத் தேவர்க்கு அளித்த கருணையைக் காட்டியவாறு.

11. விகிர்தன் - சதுரப் பாடுடையவன். தளம் - இடம். துளங்குஇல் தமிழ் - நடுக்கமில்லாத தமிழ்.

திருக்கொடுங்குன்றம்

பதிகவரலாறு :

பாண்டியநாடு செல்லத்திருவுளம் பற்றிய ஆளுடைய பிள்ளையார், நதிகள் பலவற்றையுந் தாண்டி, காட்டுவழிகளை யுங் கடந்து, திருக்கொடுங் குன்றத்தை அடைந்தார்கள். அங்கு எழுந்தருளியுள்ள கொழும்பவளச் செழுங்குன்றை வணங்கி 'வானிற் பொலி' என்னும் இப்பதிகத்தை யருளிச் செய்தார்கள்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் **எண் 14**

திருச்சிற்றம்பலம்

வானிற்பொலி வெய்தும்மழை மேகங்கிழித் தோடிக்
கூனற்பிறை சேருங்குளிர் சாரற்கொடுங்குன்றம்
ஆனிற்பொலி யைந்தும்அமர்ந் தாடியுலகேத்தத்
தேனிற்பொலி மொழியாளொடு மேயான்றிருநகரே. 1

மயில்புல்குதண் பெடையோடுட னடும்வளர்சாரல்
குயிலின்னிசை பாடுங்குளிர் சோலைக்கொடுங்குன்றம்
அயில்வேன்மலி நெடுவெஞ்சுட ரனலேந்திநின்றுடி
எயில்முன்பட வெய்தானவன் மேயவ்வெழினகரே. 2

---

1. கூனல்பிறை மேகங்கிழித்து ஓடிச்சேருங் கொடுங் குன்றம் எனக்கூட்டுக. மழைமேகம் - சூல்முற்றி மழை பொழியும் மேகம். தேனில் பொலி மொழியாள் - குயில் அமுத நாயகி. இளம்பிறை கனத்த மேக உடலத்தைக் கிழித்துச் சென்று சேர்தற்கிடமாகிய குளிர்சாரல் குன்று என்ற மையால், ஆன்மாக்கள் அநாதியான ஆணவமல படலத்தைக் கிழித்துச் சென்று எய்தி, திருவடி நிழலாகிய தண்ணிய இடத்தைச் சாரலாம் என்பது குறித்தவாறு.

2. புல்கு - தழுவிய, தண்பெடை என்றது மயிலுக்குள்ள கற்பின் சிறப்புக்கருதி. குயில் இன்னிசைபாடும் சாரல், மயில் தண்பெடையோடு ஆடும் சாரல் என்றது, தன்வசமற்றுப் பாடியும் ஆடியும் செல்லும் அன்பர்க்குக் குளிருஞ்சாரல் கொடுங்குன்றம் என்ற கருத்துத் தொனித்தல் காண்க.

மிளிரும்மணி பைம்பொன்னொடு விரைமாமலருந்திக்
குளிரும்புனல் பாயுங்குளிர் சாரற்கொடுங்குன்றம்
கிளர்கங்கையொ டிளவெண்மதி கெழுவுஞ்சடைதன்மேல்
வளர்கொன்றையு மதமத்தமும் வைத்தான்வள நகரே. 3

பருமாமத கரியோடரி யிழியும்விரிசாரல்
குருமாமணி பொன்னோடிழி யருவிக்கொடுங்குன்றம்
பொருமாவெயில் வரைவிற்றரு கணையிற்பொடிசெய்த
பெருமானவ னுமையாளொடு மேவும்பெருநகரே 4

மேகத்திடி குரல்வந்தெழ வெருவிவ்வரையிழியும்
கூகைக்குல மோடித்திரி சாரற்கொடுங்குன்றம்
நாகத்தொடு மிளவெண்பிறை சூடிந்நலமங்கை
பாகத்தவ னிமையோர்தொழ மேவும்பழநகரே. 5

கைம்மாமத கரியின்னின மிடியின்குரலதிரக்
கொய்ம்மாமலர்ச் சோலைபுக மண்டுங்கொடுங்குன்றம்
அம்மானென வுள்கித்தொழு வார்கட்கருள்செய்யும்
பெம்மானவ னிமையோர்தொழ மேவும்பெருநகரே. 6

---

3. கிளர்கங்கை - பொங்கும் கங்காநதி. மதமத்தம் - மதத்தை யூட்டும் ஊமத்தம் பூ.

4. கரி - யானை. அரி - சிங்கம். இழியும் - இறங்குகின்ற சாரல். எனவே பகைகொண்ட வலிவுள்ள யானையும் சிங்கமுமாகிய இவ்விரண்டின் வலிமை யடங்க அருவிகிழித்து வருவதுபோல், கொடுங்குன்றச்சாரலை யடையின் தம்முள் மாறுபட்ட ஆணவக்களிறும், ஐம்பொறிகளாகிய அரிகளும் தன்வலிமை யற்றுக் கருணையருவியின் வழியே இழுக்கப்பட்டு அமிழ்த்தப் படும் என்பது அறிவித்தவாறும்.

5. கூகைக்குலம் - கோட்டான்களின் கூட்டம். கூகைகள் இருள்வாழ்க்கையுடையன. அவைகள் மேக இடிக்குரல்கேட்டு அஞ்சி மலையை விட்டிறங்கிப் புகலிடம் காணாது திரிகின்றன என்றது, அஞ்ஞானமாகிய வாழ்க்கையையுடைய ஆன்மாக்கள் கருணைமழை பொழியும் இறைவனது மறக்கருணை காட்டும் மொழியைக்கேட்டு மலையை அணுகமுடியாதே அலைவர் என்று குறிப்பித்தவாறு. நலமங்கை - அழகிய உமாதேவி.

6. கைம்மா - யானை. வெளிப்படைமொழி. யானை, இடியோசையைக்கேட்டுச் சோலைகளிற் புகுகின்றன. இது 'நெறி

மரவத்தொடு மணமாதவி மௌவல்லதுவிண்ட
குரவத்தொடு விரவும்பொழில் சூழ்தண்கொடுங்குன்றம்
அரவத்தொடு மிளவெண்பிறை விரவும்மலர்க்கொன்றை
நிரவச்சடை முடிமேலுடன் வைத்தானெடுநகரே. 7

முட்டாமுது கரியின்னின முதுவேய்களைமுனிந்து
குட்டாச்சுனை யவைமண்டி நின் றுடுங்கொடுங்குன்றம்
ஒட்டாவரக் கன்றன்முடி யொருபஃதவையுடனே
பிட்டானவ னுமையாளொடு மேவும்பெருநகரே. 8

அறையும்மரி குரலோசையை யஞ்சியடுமானை
குறையும்மன மாகிம்முழை வைகுங்கொடுங்குன்றம்
மறையும்மவை யுடையானென நெடியானெனவிவர்கள்
இறையும்மறி வொண்ணாதவன் மேயவ்வெழினகரே. 9

நில்லார் தீயோசைகேட்டு அஞ்சிஓடித் தாணிழல் செல்லும் அன்பரை நினைவூட்டும் நிகழ்ச்சி. அம்மான் - தலைவன். உள்கி - தியானித்து.

7. மரவம் - கடம்பு. மாதவி - குருக்கத்தி. மௌவல் முல்லை. நிரவ - நிரம்ப. ஒன்ற என்றுமாம்.

8. முட்டா - தடையில்லாத. முதுவேய்கள் - முதிர்ந்த மூங்கில்கள். யானைகள் மூங்கிலை முறித்து வைத்துக்கொண்டு சுனைகளில் ஆடுகின்றன. குட்டாச்சுனை - ஆழமாக்கப்படாத சுனை. அதாவது தானே ஆழமானசுனை என்பதாம். குட்டம் - ஆழம். குட்டா - ஆழமாக்கப்படாத. ஒட்டா - பொருந்தாத. பிட்டான் - இரண்டாக ஒடித்தான்.

9. அறையும் - முன்கால்களால் அறைந்துகொல்லும். அடும் ஆனை-கொல்லும் தன்மைவாய்ந்த மதயானை. குறையும் மனமாகி - வன்மைகுறைந்த மனத்தை யுடையவராகி. முழை - குகை. மறையும் அவை யுடையான் - வேதங்களை யுடையவனுய பிரமன். நெடியான் - திருமால் என்றது. இறையும் - சிறிதும்

மத்தக்களி றுளிவ்வர வஞ்சிம்மலைதன்னைக்
குத்திப்பெரு முழைதன்னிடை வைகுங்கொடுங்குன்றம்
புத்தரொடு பொல்லாமனச் சமணர்புறங்கூறப்
பத்தர்க்கருள் செய்தானவன் மேயபழநகரே. 10

கூனற்பிறை சடைமேன்மிக வுடையான்கொடுங்குன்றைக்
கானற்கழு மலமாநகர் தலைவன்னலகவுணி
ஞானத்துயர் சம்பந்தன நலங்கொடமிழ்வல்லார்
ஊனத்தொடு துயர்தீர்ந்துல கேத்தும்மெழிலோரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. யானை ஆளிவர அஞ்சி, மலையைக் குத்திக்கொண்டு குகையில் தங்குகின்றன என்பதாம்.

11. கானல் - கடற்கரைச்சோலை. தலைவன் நல்ல கவுணி- தலைவனாகிய நல்ல கவுண்டின்ய கோத்திரத்துண்டானவன் ஊனம் - குறைபாடு. எழில் - எழுச்சி.

திருநெய்த்தானம்

பதிகவரலாறு :

பெரும்புலியூர் முதலிய தலங்களை வணங்கிப் பிள்ளையார் விற்றிருக்குங்காலத்தில் மேற்குத் திசைத் தலங்களையும் வணங்கத் திருவுள்ளங் கொண்டு விடைபெற்றுத் திருவருட் குறிப்பின் வழியே செல்லுகின்றார்கள். திருநெய்த்தானத்தை யடைந்தார்கள். மனம்பொருந்த வணங்கினார்கள். 'மையாடிய கண்டன்' என்னும் இப்பதிகத்தைப் பாடினார்கள். இதில் 'நெய்யாடிய பெருமானுடன் நெய்த்தானம் என்னுங்கள்; செல்வன் அடி, சிவகதி சேரலாம்' என்று ஆணைவழங்கு கிறார்கள்.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 15**

திருச்சிற்றம்பலம்

மையாடிய கண்டன்மலை மகள்பாகமதுடையான்
கையாடிய கேடில்கரி யுரிமூடியவொருவன்
செய்யாடிய குவளைம்மலர் நயனத்தவளோடும்
நெய்யாடிய பெருமானிடம் நெய்த்தானமெனீரே. 1

பறையும்பழி பாவம்படு துயரம்பலதீரும்
பிறையும்புன லரவும்படு சடையெம்பெருமானூர்
அறையும்புனல் வருகாவிரி யலைசேர்வடகரைமேல்
நிறையும்புனை மடவார்பயி னெய்த்தானமெனீரே. 2

---

1. மையாடிய கண்டன் - விஷம்பொருந்திய கழுத்தை யுடையவன். கையாடிய கரி - கையோடு கூடிய யானை. கேடில்கரி என்றது இறைவன் உரித்துப் போர்த்ததால் நிலைத்த புகழ்கொண்டமையின். செய் - வயல். நெய்யாடிய பெருமான் என்பது இத்தலத்து இறைவன் திருநாமம். நெய்த்தானம் எனத் தலப்பெயரைச் சொல்லுங்கள் போதும் என்கின்றார்கள்.

2. பறையும் - கழியும். அறையும் - ஒலிக்கும். நிறையும் புனைமடவார் - மனத்தைக் கற்பு நெறிக்கண் நிறுத்துவதாகிய நிறைக்குணத்தால் தம்மை ஒப்பனை செய்த மடவார்.

பேயாயின பாடப்பெரு நடமாடியபெருமான்
வேயாயின தோளிக்கொரு பாகம்மிகவுடையான்
தாயாகிய வுலகங்களை நிலைபேறுசெய்தலைவன்
நேயாடிய பெருமானிட நெய்த்தானமெனீரே. 3

சுடுநீறணி யண்ணல்சுடர் சூலம்மனலேந்தி
நடுநள்ளிரு ணடமாடிய நம்பன்னுறையிடமாம்
கடுவாளிள வரவாடுமிழ் கடனஞ்சமதுண்டான்
நெடுவாளைகள் குதிகொள்ளுயர் நெய்த்தானமெனீரே. 4

நுகராரமொ டேலம்மணி செம்பொன்னுரையுந்திப்
பகராவரு புனல்காவிரி பரவிப்பணிந்தேத்தும்
நிகரான்மண லிடுதண்கரை நிகழ்வாயநெய்த்தான
நகரானடி யேத்தந்நமை நடலையடையாவே. 5

விடையார்கொடி யுடையவ்வணல் வீந்தார்வெளையெலும்பும்
உடையார்நறு மாலைசடை யுடையாரவர்மேய
புடையேபுனல் பாயும்வயல் பொழில்சூழ்ந்த நெய்த்தானம்
அடையாதவ ரென்றும்அம ருலகம்அடையாரே. 6

---

3 பெருநடம் - மகாப்பிரளய காலத்துச் செய்யப்பெறும் மகாநடனம். வேய்-மூங்கில். அவ்வுலகங்களைத்தாயாகி நிலைபேறு செய்த தலைவன் எனக்கூட்டுக. நெய்யாடிய என்பது எதுகை நோக்கி நேயாடிய என்றுயிற்று. நே - அன்பு. அன்பே அபிடேகமாதல் ஞானப்பூசையிலுண்டு.

4. சுடுநீறு - சுட்டநீருகிய விபூதி. நடுநள்ளிருள் - அர்த்தயாமம். நடுநள் - ஒருபொருட் பன்மொழி. நள் - செறிவுமாம். நம்பன் - நம்பப்படத்தக்கவன், விருப்பிற்குரியன். கடு வாள் இள அரவு ஆடு உமிழ் நஞ்சு - கொடிய ஒளிபொருந்திய இளைய் வாசுகியாகிய பாம்பு ஆடி உமிழ்ந்த நஞ்சம்.

5. நுகர் ஆரம் - நுகரத்தக்க பொருளாகிய சந்தனம். பகராவரும் - விலைகூறி வருகின்ற. நிகரான் மணல் - ஒருவிதமான மணல். நடலை - துன்பம்.

6. உடைய அண்ணல், உடையவ் வணல் என விரித்தல் தொகுத்தல் விகாரம் வந்தன சந்தம் நோக்கி. வீந்தார்-இறந்த

நிழலார்வயல் கமழ்சோலைக ணிறைகின்றநெய்த்தானத்
தழலானவ னனலங்கையி லேந்தியழகாய
கழலானடி நாளுங்கழ லாதேவிடலின்றித்
தொழலாரவர் நாளுந்துய ரின்றித்தொழுவாரே. 7

அறையார்கட லிலங்கைக்கிறை யணிசேர்கயிலாயம்
இறையாரமு னெடுத்தானிரு பதுதோளிறவூன்றி
நிறையார்புன னெய்த்தானனன் னிகழ்சேவடிபரவக்
கறையார்கதிர் வாளீந்தவர் கழலேத்துதல்கதியே. 8

கோலம்முடி நெடுமாலொடு கொய்தாமரையானும்
சீலம்மறி வரிதாயொளி திகழ்வாயநெய்த்தானம்
காலம்பெற மலர்நீரவை தூவித்தொழுதேத்தும்
ஞாலம்புக ழடியாருட லுறுநோய்நலியாவே. 9

வர்களாகிய பிரமவிஷ்ணுக்களது. வெளை; வெள்ளை என்பதன் தொகுத்தல். நெய்த்தானம் அடையாதவர் அமருலகும் அடையார் என எதிர்மறைமுகத்தால் பயன் கூறியவாறு. அமருலகம், தேவருலகம் என்பாரும்உளர். விரும்பிய தலமாகி யவீடென்பதே பொருந்துவதாம்; அமரர் உலகு என்னுது அமருலகென்றே இருத்தலின்.

7. கழலாதே - நீங்காதே. விடல் இன்றி - இடைவிடாமல். தொழலார் அவர் - தொழுதலையுடைய அடியார்கள்.

8. அறை - ஓசை. இறை ஆர - மணிக்கட்டுப்பொருந்த, நெய்த்தானனன் - அன் தவிர்வழி வந்த சாரியை; நெய்த் தானன் - நெய்த்தானத்தவனாகிய இறைவன். கறையார் கதிர் வாள் ஈந்த - சந்திரன் பெயரைப் பொருந்திய வாளைத் தந்த என்றது சந்திரஹாசம் என்னும் வாளைத்தந்த என்பதாம். அவர் கழல் ஏத்துதல் கதியே - அந்த இறைவனுடைய கழலை ஏத்துதலே மீட்டும் அடையத்தக்க கதியாம்.

9. கோலம் முடி - பன்றியாக முடிந்த. சீலம் - சௌலப்யம் என்னும் எளிமைக்குணம். காலம்பெற - விடியலிலேயே. உடலை நோய் நலியா என்க. உறுநோய் - பிராரத்த வினையான் வரும் துன்பம்.

மத்தம்மலி சித்தத்திறை மதியில்லவர்சமணர்
புத்தரவர் சொன்னம்மொழி பொருளா நினையேன்மின்
நித்தம்பயி னிமலன்னுறை நெய்த்தானமதேத்தும்
சித்தமுடை யடியாருடல் செறுநோயடையாவே. 10

தலமல்கிய புனற்காழியுட் டமிழ்ஞானசம்பந்தன்
நிலமல்கிய புகழான்மிகு நெய்த்தானனை நிகரில்
பலமல்கிய பாடல்லிவை பத்தும்மிகவல்லார்
சிலமல்கிய செல்வன்னடி சேர்வர்சிவகதியே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. மத்தம் - மதம். இறைமதியில்லார் - கடவுளுணர்ச்சி சிறிதும் இல்லாதவர்கள். செறுநோய் - வருத்தும் நோய்கள்.

11. பலம் மல்கிய பாடலிவை பத்தும் என்றது, முதன் நான்கு பாடலிலும் நெய்த்தானம் என்னுங்கள், உங்களை நடலையடையா, அமருலகு அடையலாம், துயரின்றித் தொழலாம், நோய்நலியா, அடையா, கழலேத்துதல் கதி என இம்மைப் பயனையும்; மறுமைப் பயனையும் எய்தலாம் என்கிறார்கள் ஆதலின். சிலமல்கிய - சிலவே நிறைந்த. இறைவனடியை சில என்றதால் நிறைவு ஏது? மல்குதற்கேற்ற புண்ணிய வாய்ப்புடையன சிலவே யாதலின் இங்ஙனம் கூறினார்.

திருப்புள்ளமங்கை

பதிகவரலாறு :

வேதங்களில் சொல்லப்பட்ட அருங்கருத்துக்களின் உள்ளீடாகிய சிவஞானம் தம்மறிவில் நிரம்பப்பெற்ற பிள்ளையார் திருச்சக்கரப்பள்ளியை வணங்கிக்கொண்டு வயற்கரை வழியாகப் புள்ளமங்கையை அடைந்தார்கள். அங்கேயுள்ள ஆலந்துறை என்னும் திருக்கோயிலுக்குச்சென்றூர்கள். இறைவன் திருவடித்தலத்தை அன்போடு வணங்கிப் 'பாலுந்துறு திரளாயின' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்கள்,

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 16**

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாலுந்துறு திரளாயின பரமன்பிரமன்றான்
போலுந்திற லவர்வாழ்தரு பொழில்சூழ்புளமங்கைக்
காலன்றிற லறச்சாடிய கடவுள்ளிடங்கருதில்
ஆலந்துறை தொழுவார்தமை யடையாவினைதானே. 1

மலையான்மகள் கணவன்மலி கடல்சூழ்தருதன்மைப்
புலையாயின களைவானிடம் பொழில்சூழ்புளமங்கைக்
கலையான்மலி மறையோரவர் கருதித்தொழுதேத்த
அலையார்புனல் வருகாவிரி யாலந்துறையதுவே. 2

---

1. பால் உந்து உறுதிரள் - பாலைக் கடைதலால் விளைந்த வெண்ணெய். பிரமன் தான் போலுந்திறலவர் - பிரமனும் அவன்போலும் தன்மையினராகிய அந்தணரும். ஆலந்துறை கோயிலின் பெயர்; புள்ளமங்கை தலத்தின் பெயர். இதனை "புளமங்கை ஆதியவர் கோயில் திருவாலந்துறை தொழுமின்" என்ற இப்பதிகம் பத்தாம் பாடலால் அறிக. வினையடையா என்றது ஆகாமியங்கள் அடையா என்பதாம்.

2. கடல்சூழ்தரு தன்மைப் புலையாயின களைவான் இடம் பொழில்சூழ் புளமங்கை' - கடல் சூழ்தலால் வந்த பண்பாகிய புலால் மணத்தைக் களைகின்ற பெரிய இடம் (மணந்தருகின்ற)

கறையார்மிட றுடையான்கமழ் கொன்றைச்சடைமுடிமேல்
பொறையார்தரு கங்கைப்புன லுடையான்புளமங்கைச்
சிறையார்தரு களிவண்டறை பொழில்சூழ்திருவாலந்
துறையானவ னறையார்கழ றொழுமின்றுதிசெய்தே. 3

தணியார்மதி யரவின்னொடு வைத்தானிடமொய்த்தெம்
பணியாயவ னடியார்தொழு தேத்தும்புளமங்கை
மணியார்தரு கனகம்மவை வயிரத்திரளோடும்
அணியார்மண லணைகாவிரி யாலந்துறையதுவே. 4

மெய்த்தன்னுறும் வினைதீர்வகை தொழுமின்செழுமலரின்
கொத்தின்னொடு சந்தார்கில் கொணர்காவிரிக்கரைமேல்
பொத்தின்னிடை யாந்தைபல பாடும்புளமங்கை
அத்தன்னமை யாள்வானிட மாலந்துறையதுவே. 5

பொழில் சூழ்ந்த புள்ளமங்கை என்க. களைவான் என ஒரு சொல்லாக்கி நிற்பவனுகிய இறைவன் என்பாரும் உளர். புலை களைதல் பொழிலின் செயலேயன்றி இறைவன் செயலாகாமை ஓர்க.

3. கறை - விடம். மிடறு - கழுத்து. பொறையார்தரு - சுமையாகப் பொருந்திய. நறை - மணம்.

4. தணி ஆர் மதி - கீற்றுப்பிறை. குளிர்ந்தபிறை எனவுமாம். இகரம் சாரியை. எம் பணி ஆயவன் - எமது தொண்டு விளங்குதற்கு இடமாயவன். எம்மைப் பணிகொள்ளும் தலைவனுவன் என்பாரும் உண்டு. பொன்னும் மணியும் முதலாயின மணலில் அணையும் காவிரி என்றது ஓடும் பொன்னும் ஒக்கநோக்கும் இயல்பு காவிரிக்குண்டென்பதால் அடியாரியல்பு விளக்கியவாறு.

5. மெய் - உண்மையாகவே, அல்லது உடலானது உயிரை அடுத்தற்குக் காரணமாகிய வினைதீரும்வகை என்றுமாம். தொழுதற்கேற்ற சாதனப் பொருள்களைத் தேடிச்செல்ல வேண்டாம் காவிரியே சந்தனம் பூங்கொத்து அகில் முதலிய வற்றைக் கொணர்ந்து தருகின்றன. அவற்றைக் கொண்டு நீவிர் தொழுவேண்டுவதுதான்மிச்சம் என்பது கருத்து.

மன்னனவ னுலகிற்கொரு மழையானவன்பிழையில்
பொன்னனவன் முதலானவன் பொழில்சூழ்புளமங்கை
என்னனவ னிசையானவ னிளஞாயிறின்சோதி
அன்னனவ னுறையும்மிட மாலந்துறையதுவே. 6

முடியார்தரு சடைமேன்முளை யிளவெண்மதிசூடிப்
பொடியாடிய திருமேனியர் பொழில்சூழ்புளமங்கைக்
கடியார்மலர் புனல்கொண்டுதன் கழலேதொழுதேத்தும்
அடியார்தமக் கினியானிட மாலந்துறையதுவே. 7

இலங்கைமனன் முடிதோளிற வெழிலார்திருவிரலால்
விலங்கல்லிடை யடர்த்தானிடம் வேதம்பயின்றேத்திப்
புலன்கடமை வென்றார்புக ழவர்வாழ்புளமங்கை
அலங்கன்மலி சடையானிட மாலந்துறையதுவே. 8

செறியார்தரு வெள்ளைத்திரு நீற்றின்றிருமுண்டப்
பொறியார்தரு புரிநூல்வரை மார்பன்புளமங்கை
வெறியார்தரு கமலத்தயன் மாலுந்தனை நாடி
அறியாவகை நின்றானிட மாலந்துறையதுவே. 9

---

6. உலகிற்கு ஒரு மன்னனவன் மழையானவன் எனக் கூட்டுக. பிழையில் பொன் - குற்றமற ஓடவிட்ட பொன்னாகிய சாம்பூநத முதலியன. என் ஆனவன்-எனக்குத் தலைவனானவன்.

7. முளை இளவெண்மதி - முளைவடிவான இளைய பிறை. பொடி - திருநீறு. திருமேனியர், இனியான் என ஒருமை பன்மை மயங்கி வந்தது, செய்யுளாதலின்.

8. மனன் - மன்னன். தொகுத்தல் விகாரம். எழில் - எழுச்சி. விலங்கலிடை - மலையின் அடியில். புலன்கள் தம்மை வென்றார் - புலன்களாகிய பொறிகளைத் தன்வயமாக்க விடாமல் வென்ற முனிவர்கள். அலங்கல் - மாலை.

9 செறி ஆர்தரு - நெருங்குதல் பொருந்திய. திருமுண்டம் - அழகிய நெற்றி. பொறியார்தரு மார்பன் எனக் கூட்டுக. உத்தம விலக்கணம் பொருந்திய மார்பு. சிந்தாமணி 1462, 1706. வெறி - மணம். அறியாவகை நின்றான் - (அவர்கள்) ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தையில் நாடவேண்டிய பதியை ஊனக் கண்ணினிற் காணலுற்றார்களாதலின் அறியா வண்ணம் சோதிவடிவாய் நின்றவன்.

நீதியறி யாதாரமண் கையரொடுமண்டைப்
போதியவ ரோதும்முரை கொள்ளார்புளமங்கை
ஆதியவர் கோயிறிரு வாலந்துறைதொழுமின்
சாதிம்மிகு வானோர்தொழு தன்மைபெறலாமே. 10

பொந்தின்னிடைத் தேனூறிய பொழில்சூழ்புளமங்கை
அந்தண்புனல் வருகாவிரி யாலந்துறையானைக்
கந்தம்மலி கமழ்காழியுட் கலைஞானசம்பந்தன்
சந்தம்மலி பாடல்சொலி யாடத்தவமாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

10. அமண்கையர் - அமணர்களாகியகீழ்மக்கள். மண்டைப் போதியவர் - மண்டையை (பிச்சைக் கலத்தை)க் கையிலுடைய பௌத்தர். சாதி மிகுவானவர் - முப்பத்து மூன்று கோடியாகச் சாதியினையுடைய தேவர்கள்.

11. பொந்து - மரப் பொந்துகள். இப்பதிகச் சந்தம், படிக்குங் காலத்தேயே பரவசமாய் ஆட வருந் தன்மையது என்பது குறித்தவாறு.

திருவிடும்பாவனம்

பதிகவரலாறு :

சிவபெருமான் மிக விரும்பிய தலமாகிய 'திருக்கடிக் குளம்' என்னுந்தலத்தை வணங்கிப் பிள்ளையார் இடும்பா வனத்தை எய்தினார்கள். அங்கே எழுந்தருளிய சுவாமிகள் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் சற்குணநாதரை 'மனமார்தரு' என்னும் பதிகம்பாடி வணங்கினார்கள். இதில் இடும்பன் தலைநகரமாகிய கொடிமாடக் குன்றளூரையும் சேர்த்துக் குறிப்பிட்டிருத்தல் காண்க.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 17**

திருச்சிற்றம்பலம்

மனமார்தரு மடவாரொடு மகிழ்மைந்தர்கண்மலர்தூய்த்
தனமார்தரு சங்கக்கடல் வங்கத்திரளுந்திச்
சினமார்தரு திறல்வாளெயிற் றரக்கன்மிகுகுன்றில்
இனமாதவ ரிறைவர்க்கிட மிடும்பாவனமிதுவே. 1

---

1. மனம் ஆர்தரு மடவார் - மனம்பொருந்திய சிறு பெண்கள். குன்றில் - குன்றளூரில். இது இடும்பன் தலைநகரம். மத்தியிலுள்ள தனம் ஆர்தரு குன்றில், உந்தி மிகு குன்றில், எனத் தனித்தனிக் கூட்டுக. போககாமிகளாகிய காதலர் கள் அருச்சனைசெய்து அதற்குக் காரணமாகிய தனத்தை யடை கின்றனர். கடற்கணுமைக்கண் இருப்பதால் கப்பல்களை உந்தி மிகுகின்றன. அரக்கன் - இடும்பன். சினம் ஆர்தரு, திறல்வாள், எயிறு என்பன அரக்கனுக்குத் தனித்தனியே அடைமொழி யுமாம். இனமாதவர் இறைவர் - கூட்டமாகிய முனிவர்களுக்கு இறைவர்; என்றது சிவபெருமானை.

மலையார்தரு மடவாளொரு பாகம்மகிழ்வெய்தி
நிலையார்தரு நிமலன்வலி நிலவும்புகழொளிசேர்
கலையார்தரு புலவோரவர் காவன்மிகுகுன்றில்
இலையார்தரு பொழில்சூழ்தரு மிடும்பாவனமிதுவே. 2

சீலம்மிகு சித்தத்தவர் சிந்தித்தெழுமெந்தை
ஞாலம்மிகு கடல்சூழ்தரு முலகத்தவர்நலமார்
கோலம்மிகு மலர்மென்முலை மடவார்மிகுகுன்றில்
ஏலங்கமழ் பொழில்சூழ்தரு மிடும்பாவனமிதுவே. 3

பொழிலார்தரு குலைவாழைக ளெழிலார்திகழ்போழ்தில்
தொழிலான்மிகு தொண்டரவர் தொழுதாடியமுன்றில்
குழலார்தரு மலர்மென்முலை மடவார்மிகுகுன்றில்
எழிலார்தரு மிறைவர்க்கிட மிடும்பாவனமிதுவே. 4

---

2. மலையார் - மலையரசனாகிய இமவான். தரு - பெற்ற, மலை ஆர்தரு மடவாள் எனப்பிரித்து மலையிடத்து வசிக்கின்ற உமாதேவி என்பாரும் உளர். நிலையார்தரு நிமலன் - என்றும் எங்கும் நிற்றலையுடைய நித்தியப் பொருளாகிய இறைவன். ஒளிசேர் இடும்பாவனம், பொழில் சூழ்தரும் இடும்பாவனம் எனக் கூட்டுக. கலை ஆர்தரு புலவோர் - ஒளிமிகுந்த தேவர்கள்.

3. சீலம் - காட்சிக்கெளியனாந் தன்மை. இயம முதலான தவ ஒழுக்கங்களும் ஆம். ஒழுக்கம் என்றும் ஆம். சிந்தித் தெழும் எந்தை என்றது 'கொழுநற்றொழு தெழுவாள்' போல முனிவர்கள் சிந்தித்துக்கொண்டே எழுவர் என்பதாம். அன்றி ஒழுக்கம் மிக்க மனத்தை யுடையவர்களைத் திருவுள்ளத் தடைத்துத் திருவோலக்கம் கொண்டருளுகின்ற எந்தை. ஞாலம் மிகுகடல் - நிலத்தின் பரப்பைக் காட்டிலும் மிகுந் திருப்பதாகிய கடல். நிலப்பரப்புக் கால்பங்கும், நீர்ப்பரப்பு முக்கால்பங்கும் என்பது மரபாகலின். கோலம் - அழகு. நலமார் இடும்பாவனம் எனக்கூட்டுக. உலகத்தவர் நன்மை யடைதற்கு (முத்தியின்பத்தை யடைதற்கு) இடமாகிய இடும்பாவனம்.

4. முன்றில் இடும்பாவனம் இது எனக் கூட்டுக. சோலை களில் விளங்குகின்ற குலைவாழைகள் அழகுமிகுகின்ற காலத்து, தொண்டர்கள் தொழுது ஆடுகின்ற முன்றிலையுடைய குன்று

பந்தார்விர லுமையாளொரு பங்காகங்கைமுடிமேல்
செந்தாமரை மலர்மல்கிய செழுநீர்வயற்கரைமேல்
கொந்தார்மலர் புன்னைமகிழ் குரவங்கமழ்குன்றில்
எந்தாயென விருந்தானிட மிடும்பாவனமிதுவே. 5

நெறிநீர்மையர் நீள்வானவர் நினையுந்நினைவாகி
அறிநீர்மையி லெய்தும்மவர்க் கறியும்மறிவருளிக்
குறிநீர்மையர் குணமார்தரு மணமார்தருகுன்றில்
எறிநீர்வயல் புடைசூழ்தரு மிடும்பாவனமிதுவே. 6

எனவும், அத்தகைய குன்றில் இறைவர்க்குஇடம் இத்தகைய இடும்பாவனம் எனவும் கொண்டுகூட்டிப் பொருள் கொள்க. குலைவாழைகள் அழகோடுகூடி விளங்கும்போது மஞ்சள் வெயிற்படும் மாலைக்காலம்; அப்போது அடியார்கள் தொழுது ஆனந்த மேலீட்டால் ஆடுகின்றார்கள் என்பது. குழலார் தருமலர் மென்முலை மடவார் - குழலின்கண் பொருந்திய மலரையும் மெல்லிய முலையிணையுமுடைய மடவார்; என்றது வேட்டுவ மகளிரை. எழில் - அழகு. எழுச்சியுமாம்.

5. பந்தார் விரல் உமையாள் ஒரு பங்கா - பந்தணை மெல் விரலி எனவும் அம்மைக்கொரு நாமம் உண்மையைக் குறிப்பித்தவாறு. பங்காக என்பது பங்கா எனச் செயவென்னெச்சத் திறுகெட்டது. பங்காக கரைமேல், குன்றில் இருந்தான் எனக் கூட்டுக. கங்கையை முடிமேற் கொண்டு என ஒருசொல் வருவித்து முடிக்க. வயற்கரைமேல் புன்னை, மகிழ்குரவம், கமழ்குன்றில் என்றது இடும்பாவனத்தலம் மருதநிலமும் நெய்தநிலமும் தம்முள் மயங்கயிருந்தமைபுலனும். குன்று என்பது குன்றளூர் என்பதன் மரூஉ. எந்தாய் என - அனைத்துயிரும் எமது தாயே என்ன. எந்தை என்பதன் விளியுமாம். தாயும் தந்தையுமாக ஓர் உருவிலேயே நின்று அருள்வது இறைவற்குச் சிறப்பியல்பாகலின் எந்தாய் எனச் சொல் ஒன்றுனே நயந் தோன்றக் கூறியவாறு. 'தோடுடைய செவியன்' என்றதற் கேற்ப எந்தாய் என இருந்தான் என ஆண்பால் முடி பேற்றவாறு.

6. நெறிநீர்மையர் - ஒழுக்கத்தின்கண் நிற்கும் இயல் பினையுடைய முனிவர்கள். முனிவர்க்கும் தேவர்க்கும் தியானப் பொருளாய் இருப்பார் என்பது குறித்தவாறு. இவர்களைக்

நீறேறிய திருமேனியர் நிலவும்முலகெல்லாம்
பாறேறிய படுவெண்டலை கையிற்பலிவாங்காக்
கூறேறிய மடவாளொரு பாகம்மகிழ்வெய்தி
ஏறேறிய விறைவர்க்கிட மிடும்பாவனமிதுவே. 7

தேரார்தரு திகழ்வாளெயிற் றரக்கன்சிவன்மலையை
ஓராதெடுத் தார்த்தான்முடி யொருபஃதவைநெரித்துக்
கூரார்தரு கொலைவாளொடு குணநாமமுங்கொடுத்த
ஏரார்தரு மிறைவர்க்கிட மிடும்பாவனமிதுவே. 8

காட்டிலும் உயர்ந்தவர்கள் ஞானிகள், அவர்களை 'அறிநீர்மையினில் எய்தும் அவர்' எனக் குறித்தார்கள். அதாவது அறிவானும் அறியப்படும் பொருளும் அறிவுமாகிய மூன்றும் தனிநிலையற்று ஒன்ருயிருந்து அறியும் பரமஞானிகளுக்கு. அறியும் அறிவருளி - சிவமாகிய தன்னையறியத்தக்க அறிவும் அருள, என்றது இறைவன் அறியுமாறு அறிந்தாலன்றி ஆன்மாக்கள் தாமாக அறிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் இல்லாதன என்பது. ''உணருமா உணரே'' என்பதும் இப்பொருட்டு, குறிநீர்மையர் - அங்ஙனம் அவனருளே கண்ணுகக் காணும் குறிக்கண்நிற்கும் சிவஞானிகள். குணமார்தரும் - இறைவனுக்குள்ள ஐந்தொழில் ஆற்றுதல் ஒழிந்த ஏனைய தணங்களைப் பொருந்தவைக்கும்.

7. ஏறிய - மிகுந்த, பாறு - பருந்து. தலை - பிரம கபாலம். கூறு ஏறிய மடவாள் - தமது திருமேனிக்கண்ணேயே ஒரு பாதியாயமைந்த உமையாளை. ஒருபாகம் மகிழ்வெய்தி - தன்னின் வேருக இடப்பாகத்தும் வைத்து மகிழ்ந்து, இதனுல் சொற்பொருள் போல அம்மையோடு ஒன்ருய் இருக்குந் தன்மையும் சொல்லும் பொருளும் போல அம்மையை வேருக வைத்து விரும்பும் தன்மையும் விளக்கியவாறு. ஏறு - இடபம்.

8. தேர் ஆர்தரு - ஆகாயத்தின்கண்ணே அமர்ந்து வந்து, அரக்கன் - இராவணன், ஓராது - ஆராயாமல், அரக்கனுகிய ஆர்த்தானது முடி பத்தினையும் நெரித்து என இயைத்துப் பொருள் காண்க. வாள் - சந்திரகாசம். குணநாமம் - அழுகைக் குணத்தால் வந்த பெயராகிய இராவணன் என்பது.

பொருளார்தரு மறையோர்புகழ் விருத்தர்பொலிமலிசீர்த்
தெருளார்தரு சிந்தையொடு சந்தம்மலர்பலதூய்
மருளார்தரு மாயன்னயன் காணார்மயலெய்த
இருளார்தரு கண்டர்க்கிட மிடும்பாவனமிதுவே. 9

தடுக்கையுட னிடுக்கித்தலை பறித்துச்சமணடப்பார்
உடுக்கைபல துவர்க்கூறைக ளுடம்பிட்டுழல்வாரும்
மடுக்கண்மலர் வயல்சேர்செந்நென் மலிநீர்மலர்க்கரைமேல்
இடுக்கண்பல களைவானிட மிடும்பாவனமிதுவே. 10

கொடியார்நெடு மாடக்குன்ற ளூரிற்கரைக்கோல
இடியார்கட லடிவீழ்தரு மிடும்பாவனத்திறையை
அடியாயுமந் தணர்காழியு ளணிஞானசம்பந்தன்
படியாற்சொன்ன பாடல்சொலப் பறையும்வினைதானே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

9. பொருளார் தரும் மறை - பொருள் நிறைந்த வேதம். புகழ் விருத்தர் - புகழால் மிகுந்தவர்கள். தெருள் - தெளிவு. மருளார் தருமாயன் அயன் - தாமே தலை யென்னும் தருக்கு நிறைந்த அவரிருவரும். இருளார்தரு - இருளையொத்த. மலர்பல தூய் (தொழும்) இடம் இடும்பாவனம் என ஒருசொல் வருவித்து முடிக்க.

10. தடுக்கு - பனையோலைப்படுக்கை. இடுக்கி - தனது அக்குளுள் அடக்கி. உடுக்கை பல துவர்க்கூறைகள் உடம்பு இட்டு - உடுத்துவனவாகப் பல காவியாடைகளை உடம்பில் பூண்டு. மடுக்கள் - ஆழமான நீர்நிலைகள். இடுக்கண் - துன்பம்.

11. கொடியார் நெடுமாடக் குன்றளூர் - கொடிகள் கட்டிய நீண்ட மாடங்களோடு கூடிய குன்றளூரினது. குன்றளூர் என்பது இடும்பனது தலைநகரம். இதனையே சுவாமிகள் பெயர்க்குறையாகக் குன்றில் என்று குறித்தவாறு. பல விடங்களில் காண்க. கோலக்கரை இடியார்கடல் அடிவீழ்தரும் இடும்பாவனம் - அழகிய கரையை இடித்தலைப் பொருந்திய கடல் அடிக்கண் மடங்கி வீழும் இடும்பாவனம். அடி ஆயும் அந்தணர் - திருவடியின்பத்தைச் சிந்திக்கும் அந்தணர்கள். படியாற் சொன்னபாடல் - அவர் அவர் பக்குவத்திற்கேற்ப முறையால் சொன்ன பாடல். ஊதப்பறையும் மணல்போலப் பாடல் சொல்லப் பறையும்வினை என்பதாம்.

திருநின்றியூர்

பதிகவரலாறு :

புள்ளிருக்குவேளூரை வணங்கிய புகலிவேந்தர் புகழான் நீண்ட நின்றியூருக்கு எழுந்தருளினர்கள். அங்கே எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான் திருவடிகளை ஆராக்காதலோடு வணங்கினர்கள். 'சூலம் படை' என்னும் பதிகத்தை யருளிச் செய்தார்கள். அதில் நின்றியூர் நிமலரையல்லாது எனது உள்ளம் வேறொன்றையும் உணராது எனவும், பாதம் பணிவார் அச்சம் பழி பாவம் இலராவர் எனவும் குறிப்பிடுவது அன்பருள்ளத்திற்குப் பெருவிருந்து.

பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 18**

திருச்சிற்றம்பலம்

சூலம்படை சுண்ணப்பொடி சாந்தஞ்சுடுநீறு
பாலம்மதி பவளச்சடை முடிமேலதுபண்டைக்
காலன்வலி காலின்னொடு போக்கிக்கடிகமழும்
நீலம்மலர்ப் பொய்கைநின்றி யூரின்னிலையோர்க்கே. 1

அச்சம்மிலர் பாவம்மிலர் கேடும்மிலரடியார்
நிச்சம்முறு நோயும்மிலர் தாமுந்நின்றியூரில்
நச்சம்மிட றுடையார்நறுங் கொன்றைநயந்தாளும்
பச்சம்முடை யடிகடிருப் பாதம்பணிவாரே. 2

---

1. காலன்வலி போக்கி, நின்றியூரின் நிலையோர்க்கு, சூலம் படை, சுண்ணப்பொடிசாந்தம் சுடுநீறு, மதி முடிமேலது என்க. நிலையோர்-நிலைபெறுதலை யுடையார். சுண்ணப் பொடியும் சாந்தமும் நீறேயாம், பால் அம்மதி - பால்போலும் அழகிய மதி, அம் தவிர்வழி வந்த சாரியையுமாம். பண்டைக்காலன் என்றது இப்போது சிவனடியார்மேல் செல்லும் முனைப்பற்று இருக்கின்ற நிலையை உளத்தடைத்து.

2. நின்றியூரில் அடிகள் திருப்பாதம் பணியும் அடியார் அச்சமுதலாயின இலராவர் எனக்கூட்டுக. அச்சம்இலர் என்றது தமக்கு உறுதுணையாவார் ஒருவரைப் பெற்றமையால். இங்

பறையின்னொலி சங்கின்னொலி பாங்காரவுமார
அறையும்மொலி யெங்கும்மவை யறிவாரவர்தன்மை
நிறையும்புனல் சடைமேலுடை யடிகணின்றியூரில்
உறையும்மிறை யல்லதென துள்ளம்முணராதே. 3

பூண்டவ்வரை மார்பிற்புரி நூலன்விரிகொன்றை
ஈண்டவ்வத னோடும்மொரு பாலம்மதியதனைத்
தீண்டும்பொழில் சூழ்ந்ததிரு நின்றியதுதன்னில்
ஆண்டகழ றொழிலல்லது வறியாரவரறிவே. 4

நிலையை அப்பர் சுவாமிகளும் 'சுண்ணவெண் சந்தனச்சாந்தும்' என்னும் பதிகத்து 'அஞ்சுவது யாதொன்றுமில்லை அஞ்சவருவது மில்லை என்றமை' காண்க. பாவம் இலர் - பிராரத்த நுகர்ச்சிக் கண்ணும் இவர்கள் இது செய்தார் யானிது செய்தேன் என்னும் தருக்கதின்றிச் செய்வார்கள் ஆதலின் மேல்வினைக்கு வித்துமாகும் பாவம் இலர். கேடும் இலர் - அவ்வினை காரணமாக வரும் கேடும் இலராவர். நிச்சம் - நித்யம். நோய் - துன்பங்கள். நச்சம் - நஞ்சு. அம் சாரியை. நறுங்கொன்றை நயந்து - மணம் பொருந்திய கொன்றைப்பூவை விரும்பி, ஆளும் - அதனை விரும்பி அன்போடு சாத்தும் அடியார்களை ஆளுகின்ற. பச்சம் உடை அடிகள் - பட்சமுடைய பெருமான். பச்சம், பக்ஷம் என்பது எதுகை நோக்கித் திரிந்து நின்றது.

3. பாங்குஆரவும் - பக்கங்களில் மிகவும் அறையும் ஒலி மிக அடித்தலால் உண்டாகும் (ஏனைய) ஒலிகள். இவை தோற்கருவி ஒலிகள். அறிவார் அடிகள் இறை அவர் தன்மை யல்லது உள்ளம் உணராது என முடிக்க, எங்கும் அவை யறிவார் - எவரும் அவ்வொலியினை அறிபவர், என் உள்ளம் உணராது என்பது எங்குங் காண்பது அவனுருவே ஆதலின்.

4. பூண்டவரை மார்பு - அணிகளைப்பூண்ட மலைபோலத் திண்ணிய மார்பு. பூண்டவ்வரை விரித்தல் விகாரம். ஈண்ட - செறிய. கொன்றை ஈண்ட மதி அதனைத் தீண்டும் பொழில் சூழ்ந்த திருநின்றி எனக் கூட்டுக. திருவடியைத் தொழு தாலல்லது அவர் அறிவான் அறியார் என ஆன்மாக்கள் அருளே கண்ணுகக் காணும் ஆற்றல் விளக்கியவாறு.

குழலின்னிசை வண்டின்னிசை கண்டுகுயில்கூவும்
நிழலின்னெழி ருழ்ந்தபொழில் சூழ்ந்தநின்றியூரில்
அழலின்வல னங்கையது வேந்தியனலாடும்
கழலின்னெலி யாடும்புரி கடவுள்களைகண்ணே. 5

மூரன்முறு வல்வெண்ணகை யுடையாளொருபாகம்
சாரன்மதி யதனேடுடன் சலவஞ்சடைவைத்த
வீரன்மலி யழகார்பொழின் மிடையுந்திருநின்றி
யூரன்கழ லல்லாதென துள்ளம்முணராதே. 6

பற்றியொரு தலைகையினி லேந்திப்பலிதேரும்
பெற்றியது வாகித்திரி தேவர்பெருமானுர்
சுற்றியொரு வேங்கையத ளோடும்பிறைசூடும்
நெற்றியொரு கண்ணுர்நின்றி யூரின்னிலையாரே. 7

* * * * 8

---

5. பாடுவாரைப்பார்த்து மற்றவர்க்கும் பாடத் தோன்று வதுபோலக் குழலிசையும் வண்டிசையும் கேட்டுக் குயில் கூவு கின்றன. நிழலின் எழில் தாழ்ந்த பொழில் - ஒளியும் நிழலும் விரவித் தோன்றும் நிலை சித்திரப்பூம்படாம் விரித்தது போலு மாகலின் நிழலின் எழில் தாழ்ந்த பொழில் என்பர். அழலின் வலன் - வலமாகச் சுற்றியெரியும் மழு. ஆடும்புரி கடவுள் - ஆடுகின்ற விரும்பத்தக்க கடவுள். களைகண்-நமக்கு ஆதாரம்.

6. மூரல் முறுவல் - மிகச் சிறிய புன்சிரிப்பு, சலவம் - கங்கை. கழலைப்பற்றிய உள்ளத்திற்கு, வேருென்றையும் உணர முடியாமையானும் உணர்ந்து ஆகவேண்டுவது இன்மையானும் உள்ளம் உணராது என்ருர்.

7. தலை கையினில் பற்றி ஏந்தித் தேரும் பெற்றி யதுவாகிய திரிகின்ற தேவர் பெருமானுர் என இயைக்க. பலி பெற்றியதுவாகி எனவே அப்பெற்றி அவர்க்கு இயல்பன்மை யும், தாருகாவனத்து முனிவர்கள்பால் வைத்த தடையிலாக் கருணையேகாரணம் என்பதும் வெளிப்படை, சுற்றி - அரையைச் சுற்றி. வேங்கை - புலித்தோல்.

8. * * * *

நல்லம்மலர் மேலானெடு ஞாலம்மதுவுண்டான்
அல்லரென வாவரென நின்றும்மறிவரிய
நெல்லின்பொழில் சூழ்ந்தநின்றி யூரின்னிலையாரெம்
செல்வரடி யல்லாதென சிந்தையுணராதே. 9

நெறியில்வரு பேராவகை நினையா நினைவொன்றை
அறிவில்சம ணுதருரை கேட்டும்மயராதே
நெறியில்லவர் குறிகணணிநீ யாதேநின்றியூரில்
மறியேந்திய கையானடி வாழ்த்தும்மதுவாழ்த்தே. 10

குன்றம்மது வெடுத்தானுட ரேளுந்நெரிவாக
நின்றங்கொரு விரலாலுற வைத்தானின்றியூரை
நன்றூர்தரு புகலித்தமிழ் ஞானம்மிகுபந்தன்
குன்றாத்தமிழ் சொல்லக்குறை வின்றிநிறைபுகழே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. நல்ல மலர் நல்லம் மலராயிற்று. மலர்மேலான்பிரமன். ஞாலமது உண்டான் திருமால். அல்லர் என ஆவர் என தலைவர் அல்லர் எனவும் தலைவர் ஆவர் எனவும் தாமே தருக்கி நின்று.

10. நெறியில் வரும் - தொன்றுதொட்டுக் குரு காட்டிய குரு நெறியினின்று பயில்வதால் வருகின்ற. பேராவகை நினையா நினைவொன்றை அறிவில் சமண் ஆதர் - பேராதே மறவாதே தன்மயமாய் இருந்து நினைக்கப்படும் ஒருபொருளை அறியும் அறிவுஅற்ற சமணர்களாகிய கீழ்மக்கள். மயராது - மயங்காது. நெறியில்லவர் - தமக்கென்று உண்மை நெறியில்லாதவர்களாகிய புறச்சமயிகள். குறிகள் - அடையாளங்கள். மறி - மான்.

11. உற - பொருந்த. ஞானம்மிகு பந்தன் - ஞானசம்பந்தன். இச்சொல் ஞானசம்பந்தன் என்பதற்குப் பொருள் காட்டியது போலும். குன்றாத் தமிழ் - என்ஞான்றும் திருவருள் குறையாத தமிழ்.

திருக்கழுமலம்

திருவிராகம்: பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : எண் 19

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறையணிபடர்சடை முடியிடைபெருகிய புனலுடையவனிறை
இறையணிவளையிணை முலையவளிணைவன தெழிலுடையிடவகை
கறையணிபொழினிறை வயலணிகழுமல மமர்கனலுருவினன்
நறையணிமலர்நறு விரைபுல்குநலமலி கழறொழன்மருவுமே. 1

பிணிபடுகடல்பிற விகளறலெளிதுள ததுபெருகியதிரை
அணிபடுகழுமல மினிதமரனலுரு வினனவிர்சடைமிசை
தணிபடுகதிர்வள ரிளமதிபுனைவனை யுமைதலைவனை நிற
மணிபடுகறைமிட றனை நலமலிகழ லிணைதொழன்மருவுமே. 2

---

1. இறை - முன் கை. இணை முலையவள் இணைவனது - பரஞானம் அபரஞானம் என்ற இரண்டு முலைகளையுடைய உமாதேவியோடு இணைபவனாகிய சிவனது. கறையணிபொழில் - நிழல் மிக்க பொழில். நறையணிமலர் - தேனோடுகூடிய அழகிய மலர். உலகீர்! இடமாகிய கழுமலம் அமர் கனல் உருவினனது கழல்தொழுதலை மருவும் எனக்கூட்டுக. மருவும்-பொருந்துங்கள்.

2. பிணிபடுகடல் பிறவிகள் - ஆதிஆன்மிகம் முதலிய பிணிகளோடு தொடக்குண்ட கடல் போன்ற பிறவிகள். தன்னகப்பட்டாரை மீளவிடாதே மேலும் மேலும் பிணிக்கின்ற பிறவிக்கடல் என்றுமாம். அறல் - நீங்குதல். அது பெருகிய திரை உளது - அப்பிறவிக்கடல் மிகப் பெருகுகின்ற அலைகளையுடையது. அனல் உருவினனாகிய மதிபுனைவனை, உமை தலைவனை, கறைமிடறனை, கழலிணை தொழல் மருவும் எனக் கூட்டுக. புனைவன் - சூடுபவன். நிறமணி படும் கறை மிடறன் - ஒளிபொருந்திய நீலமணிபோலும் விடம்பொருந்திய கழுத்தினையுடையவன். நலம் - வீட்டின்பம்.

வரியுறுபுலியத ளுடையினன்வளர்பிறை யொளிகிளர்கதிர்பொதி
விரியுறுசடைவிரை புரைபொழில்விழவொலி மலிகழுமலமமர்
எரியுறுநிறவிறை வனதடியிரவொடு பகல்பரவுவர்தம
தெரியுறுவினைசெறி கதிர்முனையிருள்கெட நனிநினைவெய்துமதே. 3

வினைகெடமனநினை வதுமுடிகெனினனி தொழுதெழுகுலமதி
புனைகொடியிடைபொரு டருபடுகளிறின துரிபுதையுடலினன்
மனைகுடவயிறுடை யனசிலவருகுறள் படையுடையவன்மலி
கனைகடலடைகழு மலமமர்கதிர்மதி யினனதிர்கழல்களே. 4

---

3. வரியுறுபுலிஅதள் - கோடுகள் பொருந்திய புலித்தோல். வளர்பிறையையும் கதிரையும் பொதிந்த விரியுறுசடையை யுடைய இறைவன். கழுமலம் அமர் இறைவன் எனத் தனித் தனிக் கூட்டுக. எரியுறுநிற இறைவன் - தீவண்ணன். பரவுவர் தமது நினைவெய்தும் எனக்கூட்டுக. எரியுறுவினை - வருத்து கின்ற நல்வினை தீவினைகள். கதிர்முனை இருள் - ஒளிப்பொரு ளாகிய சூரியனையும் வெறுத்தோட்டுகின்ற இருள் என்றது ஆணவமலம் என்றவாறு. நனி நினைவெய்தும் - தயிலதாரை போல இடைவிடாது இறைவன் நினைப்பெய்தும்.

4. குலமதிபுனை - உயர்ந்த பிறைமதியை அணிந்த. கொடியிடை - சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற காட்டுக்கொடி களினிடையே. பொருள்தரு படுகளிறினது - பல பொருள்களைக் கொண்டு வருகின்ற இறந்த யானையினது. உரி - தோல். இவருடைய மேனியின் செவ்வொளியைக் களிற்றின் கருந் தோல் புதைத்தது என்பதாம். மனைகுட வயிறு உடையன குறள் படை - வீட்டுக்குடம்போன்ற வயிறு உடையனவாகிய பூதப்படைகள். கதிர் மதியினன் - சூரியனையும் சந்திரனையும் தமது திருக்கண்களாகப் படைத்தவன். உடலினன், உடைய வன், மதியினன், கழல்கள். வினைகெட மனநினைவது முடி கெனின், நனிதொழுது எழு எனக்கூட்டுக. மனநினைவிற்கு எல்லாம் காரணமாகிய வினைகள் கெடவும், மனம் நினைப்பற்று அழிந்துபோகவும், விரும்பின், கழல்களைத்தொழுதெழு என்று நெஞ்சை நோக்கி அறிவித்தவாறு. முடிக எனின் என்பது முடிகெனின் எனத் தொகுத்தல் விகாரம் பெற்றது. முடியு மாயின் எனப் பொருள் காண்பதும் உண்டு. பொருந்துமேல் கொள்க.

தலைமதிபுனல்விட வரவிவைதலைமைய தொருசடையிடையுடன்
நிலைமருவவொரிட மருளினனிழன்மழு வினொடழல்கணையினன்
மலைமருவியசிலை தனின்மதிலெரியுண மனமருவினனல
கலைமருவியபுற வணிதருகழுமல மினிதமர்தலைவனே. 5

வரைபொருதிழியரு விகள்பலபருகொரு கடல்வரிமணலிடை
கரைபொருதிரையொலி கெழுமியகழுமல மமர்கனலுருவினன்
அரைபொருபுலியத ளுடையினனடியிணை தொழவருவினையெனும்
உரைபொடிபடவுறு துயர்கெடவுயருல கெய்தலொருதலைமையே. 6

முதிருறுகதிர்வள ரிளமதிசடையனை நறநிறைதலைதனில்
உதிருறுமயிர்பிணை தவிர்தசையுடைபுலி யதளிடையிருள்கடி
கதிருறுசுடரொளி கெழுமியகழுமல மமர்மழுமலிபடை
அதிருறுகழலடி களதடிதொழுமறி வலதறிவறியமே. 7

---

5. இடமருளினன், கணையினன், மருவினன் தலைவன் எனப்பொருந்த முடிக்க. தலைமதி - ஒருநாட்பிறை. தலைமையது ஒருசடைஇடை - தலைமையதாகிய சடைக்காட்டின் நடுவில். பகைபட்டபொருளாகிய மதி அரவு இவைகளைப் பகை நீங்கி வாழ ஓரிடத்து அருளினன் என்பது குறித்தவாறு. நிழல் மழு - ஒளிவிடுகின்ற மழு. மலை மருவிய சிலைதனில் - மேருமலையாகிய வில்லில். மதில் - முப்புரங்கள். மனம் மருவினன் - மனம் பொருந்தினன். நலகலை மருவிய புறவு-நல்லகலைமான்கள் பொருந்திய சிறுகாடு. புறவம் என்ற தலப்பெயர்க் காரணம் புலப்படும்.

6. கழுமலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள தீவண்ணப்பெருமானின் திருவடியைத் தொழ, வினை யென்னும் சொல்லும் பொடிபட உயர்ந்த உலகத்தை யடைதல் துணிபு என்கின்றது. அருவிகள் பல பருகு ஒருகடல் - பல அருவிகளைப் பருகுகின்ற பெரியகடல். திரை ஒலி கெழுமிய கழுமலம் - அலையோசையோடு எப்பொழுதும் கூடியிருக்கிற சீகாழி. உரையும் பொடிபடவே அதன் பொருளாகிய வினைபொடிபடுதல் சொல்லாமலேயமையும் என்பதாம்.

7. நற நிறை தலைதனில் - தேனிறைந்த திருமுடியில். முதிர் உறுகதிர் வளர் இளமதி - முதிர்ச்சியடையும் கதிர்கள் வளரும்

கடலெனநிறநெடு முடியவனடுதிற றெறவடிசரணென
அடனிறைபடையரு ளியபுகழரவரை யினனணிகிளர்பிறை
விடநிறைமிடறுடை யவன்விரிசடையவன் விடையுடையவனுமை
உடனுறைபதிகடன் மறுகுடையுயர்கழு மலவியனகரதே. 8

கொழுமலருறைபதி யுடையவனெடியவ னெனவிவர்களுமவன்
விழுமையையளவறி கிலரிறைவிரைபுணர் பொழிலணிவிழவமர்
கழுமலமமர்கன லுருவினனடியிணை தொழுமவரருவினை
எழுமையுமிலநில வகைதனிலெளிதிமை யவர்வியனுலகமே. 9

இளைய ஒருகலைப்பிறைச்சடையை யுடையவனை; உதிர் உறு மயிர்பிணை - உதிரத்தக்க மயிர்கள் உதிராதே பிணைந்திருக்கும், தவிர் தரையுடை புலியதள் - கழன்ற தரையையுடைய புலித்தோலை உடுத்த. இடை - இடையினை யுடையவனை.. இடை என்பது உடையானைக்காட்டி நின்றது. படையையும் கழலையும் உடைய அடிகள். அடிகளின் திருவடியைத்தொழும் அறிவல்லது பிறவற்றை யறியோம் என்று உறைத்ததிருத்தொண்டைக் கூறியருளியவாறு.

8. கடல் என நிறநெடு முடியவன் - கடலை ஒத்த நிறத்தை யுடைய நீண்ட கிரீடத்தை யணிந்தவனாகிய இராவணன். அடுதிறல் தெற - கொலைப்பாவம் நீங்க; வருத்துந்தன்மை தொலைய என்றுமாம். அடி சரண் என - திருவடியே அடைக்கலமாவது என்று கூற. அடல் நிறை படை - கொலை நிறைந்த படையாகிய சந்திரகாசம் என்னும் வாள். அரவு அரையின்ன் - பாம்பை இடுப்பிலணிந்தவன். கடல் மறுகு உடை - கடலுங் கலங்குதலை உடையகாலத்து.

9. கொழுவிய தாமரைமலரை உறையுமிடமாக உடைய பிரமன். நெடியவன் - திருமால். அவன் - சிவன். விழுமை - பெருமை. இறையளவு அறிகிலர் எனவும், நிலவகைதனில் வினை எழுமையும் இல, இமையவர் வியன் உலகம் எளிது எனவும் இயைத்துப் பொருள்காண்க.

அமைவனதுவரிழு கியதுகிலணியுடை யினரமணுருவர்கள்
சமையமுமொருபொரு ளெனுமவைசலநெறி யனவறவுரைகளும்
இமையவர்தொழுகழு மலமமரிறைவன தடிபரவுவர்தமை
நமையலவினைநல னடைதலினுயர்நெறி நனிநணுகுவர்களே. 10

பெருகியதமிழ்விர கினன்மலிபெயரவ னுறைபிணர்திரையொடு
கருகியநிறவிரி கடலடைகழுமல முறைவிடமெனநனி
பெருகியசிவனடி பரவியபிணைமொழி யனவொருபதுமுடன்
மருவியமனமுடை யவர்மதியுடையவர் விதியுடையவர்களே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. அமைவன - பொருந்துவனவாகிய. துவர் இழுகிய துகிலினர் - காவி ஆடையராகிய புத்தர். அமண் உருவர்கள் - சமணர்கள். ஒருபொருளெனும் சமயமும், அறவுரைகளும் ஆகிய அவை சலநெறியன - மேற் கூறிய புத்தரும் சாக்கி யரும் ஒருபொருளாகக் கூறும் சமயங்களும், அவற்றில் அவர்கள் கூறும் தர்மோபதேசங்களும் ஆகிய அவைகள் வஞ்சனை மார்க் கத்தை வகுப்பன. நமையல - வருத்தா. 'நமைப்புறுபிறவிநோய்' என்னும் சூளாமணிப்பகுதியும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. 'நும்மால் நமைப்புண்ணேன்' என்ற அப்பர் வாக்கும் நினைவுறத் தக்கது. வினை நலன் அடைதலின் நமையல நனி உயர்நெறி நணுகுவர்கள் என இயைக்க.

11. தமிழ் விரகினனாகிய பெயரவன் பரவிய மொழிகள் பத்தும் மருவிய மனம் உடையவர் மதியுடையர் விதியுடைய வர்கள் எனப் பொருள் கூட்டுக. மலிபெயரவன் - நிறைந்த புகழ் உடையவன். உறை பிணர் திரையொடு - நீர்த்துளிக ளோடு மடங்குகின்ற அலைகளோடு. பிணைமொழியன - அன்பு பூட்டிய மொழிகள்.

திருவீழிமிழலை

திருவிராகம்: பண் - நட்டபாடை

பதிகம் **எண் 20**

திருச்சிற்றம்பலம்

தடநிலவியமலை நிறுவியொர்தழலுமிழ் தருபடவரவுகொ
டடலசுரரொடம ரர்களலைகடல்கடை வுழியெழுமிகுசின
விடமடைதருமிட றுடையவன்விடைமிசை வருமவனுறைபதி
திடமலிதருமறை முறையுணர்மறையவர் நிறைதிருமிழலையே. 1

தரையொடுதிவிதல நலிதருதகுதிற லுறுசலதரனது
வரையனதலைவிசை யொடுவருதிகிரியை யரிபெறவருளினன்
உரைமலிதருசுர நதிமதிபொதிசடை யவனுறைபதிமிகு
திரைமலிகடன்மண லணிதருபெறுதிடர் வளர்திருமிழலையே. 2

---

1. முதல் மூன்றடிகளில் தேவர்கள் பாற்கடல் கடைய விஷம் எழுந்த வரலாறு அறிவிக்கப்படுகிறது. தடம் நிலவிய மலை - விசாலமாகிய மந்தரமலை. அரவுகொடு அடல் அசுரரொடு அமரர்கள் அலை கடல் கடைவுழி எனப்பிரிக்க. திடம் - மன உறுதி. மறையவர் என்ற பெயர் மறையைமுறையே உணர்தலால் வந்தது எனக் காரணக்குறியாதல் விளக்கியவாறு.

2. முதல் இரண்டடிகள் சலந்தரன் சிரங் கொய்த சக்கரத்தைத் திருமாலுக்கருளியது குறிக்கப்படுகிறது. திவிதலம் - விண்ணுலகம். சலதரன்-சலந்தராசுரன். வரையன தலை-மலையையொத்த அவனது தலை. திகிரி - சக்கராயுதம், திருமால் ஆயிரம் தாமரை கொண்டு அருச்சித்தமைக்காகச் சக்கராயுதம் அருளினர் என்பது இத்தலவரலாறு. உரைமலிதரு - புகழ் மலிந்த. சுரநதி - தேவகங்கை. கடற்கரை மணல் மேடுகள் நிறைந்த திருமிழலை என்பது சிந்திக்கத்தக்கது. அவர்கள் காலத்து இத்தலம் நெய்தல் வேலியாக இருந்திருக்கும் போலும்.

மலைமகடனையிகழ் வதுசெய்தமதியறு சிறுமனவனதுயர்
தலையினொடழலுரு வனகரமறமுனி வுசெய்தவனுறைபதி
கலைநிலவியபுல வர்களிடர்களைதரு கொடைபயில்பவர்மிகு
சிலைமலிமதிள்புடை தழுவியதிகழ்பொழில் வளர்திருமிழலையே 3

மருவலர்புரமெரி யினின்மடிதரவொரு கணைசெலநிறுவிய
பெருவலியினனலம் மலிதருகரனுர மிகுபிணமமர்வன
இருளிடையடையுற வொடுநடவிசையுறு பரனினிதுறைபதி
தெருவினில்வருபெரு விழவொலிமலிதர வளர்திருமிழலையே. 4

அணிபெறுவடமர நிழலினிலமர்வொடு மடியிணையிருவர்கள்
பணிதரவறநெறி மறையொடுமருளிய பரனுறைவிடமொளி
மணிபொருவருமர கதநிலமலிபுன லணைதருவயலணி
திணிபொழிறருமண மதுநுகரறுபத முரறிருமிழலையே. 5

---

3. முதல் இரண்டடிகளில் பிரமன் சிரங் கொய்த வரலாறும் அக்கினியைக் கையரிந்த வரலாறும் குறிக்கப்படுகின்றன. மதியறு சிறுமனவன் - புத்திகெட்ட சிறுமனத்தையுடைய பிரமன். உயர்தலை - உச்சித்தலை. அழல் உருவன கரம் - தீவடிவினனாகிய அக்கினியினது கை. சிலை மலிமதிள் - மலையைப் போன்ற மதில்கள். இத்தலத்திலுள்ள கொடையாளிகள் புலவர்களின் துன்பங்களைக் களைகின்றார்கள்.

4. இது இறைவனது திரிபுரமெரித்த வீரத்தையும் கை வண்மையையும் இடுகாட்டில் நடமாடிய செயலையும் குறிப்பிடுகிறது. மருவலர் - பகைவர்; திரிபுராதிகள். நலம் மலிதரு கரன் - நன்மை மிகுந்த திருக்கரங்களை யுடையவன். உரமிகுபிணம் - வலிமைமிக்க பிணங்கள். அமர்வன இருள் இடை அடை உறவொடு நடை விசை உறு பரன் எனப்பிரிக்க.

5. இது ஆலின்கீழ் அறம் நால்வர்க்கு உரைத்தவரலாறு அறிவிக்கிறது. வடமர நிழல் - ஆலநிழல். அமர்வு - விருப்பம். இருவர்கள் - சனகர் சனந்தனர் இருவரும், இடப்பக்கத்தும் வலப்பக்கத்தும் இருவர் இருவராக இருந்தமை கருதற்குரியது. மறை - இருந்ததனை இருந்தபடி இருந்துகாட்டும் அநுபவ நிலை. பொழில்தரு மணமது நுகர் அறுபதம் முரல் திருமிழலை எனப்பிரிக்க.

வசையறுவலிவன சரவுருவதுகொடு நினைவருதவமுயல்
விசையனதிறன்மலை மகளறிவுறுதிற லமர்மிடல்கொடுசெய்து
அசைவிலபடையருள் புரிதருமவனுறை பதியதுமிகுதரு
திசையினின்மலர்குல வியசெறிபொழின்மலி தருதிருமிழலையே. 6

நலமலிதருமறை மொழியொடுநதியுறு புனல்புகையொளிமுதல்
மலரவைகொடுவழி படுதிறன்மறையவ னுயிரதுகொளவரு
சலமலிதருமற லிதனுயிர்கெடவுதை செய்தவரனுறைபதி
திலகமிதெனவுல குகள்புகழ்தருபொழி லணிதிருமிழலையே. 7

அரனுறைதருகயி லையைநிலைகுலைவது செய்ததசமுகனது
கரமிருபதுநெரி தரவிரனிறுவிய கழலடியுடையவன்
வரன்முறையுலகவை தருமலர்வளர்மறை யவன்வழிவழுவிய
சிரமதுகொடுபலி திரிதருசிவனுறை பதிதிருமிழலையே. 8

---

6. இது விசயன் வீரத்தை உமாதேவிக்குக் காட்டிப் பாசுபதம் அருளிய வீரம் குறிப்பிடுகிறது. வசையறு வலி - குற்றமற்ற வலிமை. வனசர உருவு - வேடஉருவம், நினைவரு தவம் - முனிவர் எவரும் நினைத்தற்கரிய கடுந்தவம், மிடல் - வலிமை, அசைவில படை - தோற்காத பாசுபதாஸ்திரம்.

7. இது மார்க்கண்டேயற்காகக் காலனை உதைத்த வரலாற்றைக் கூறுகிறது. மறைமொழியொடு - வேதமந்திரங்களோடு. நதியுறுபுனல் - தேவகங்கையின் திருமஞ்சன தீர்த்தம். புகை ஒளி முதல் - தூபம் தீபம் முதலான ஆராதனைப் பொருள்கள். மறையவன் - மார்க்கண்டேயன், சலம் மலிதரு மறலி - வஞ்சம் மிகுந்த இயமன். உலகுகள் திலகம் இது எனப் புகழ் தரு பொழில் அணிமிழலை என மாறிக் கூட்டுக.

8. இது வழக்கம்போல இராவணன் வரலாறு கூறுகிறது. தசமுகன் - இராவணன். வரன்முறை உலகவைதரும் மலர்வளர் மறையவன் - அந்தந்த ஆன்மாக்களுக்கு வகுக்கப்பெற்ற நியதி தத்துவத்தின் வழிநின்று உலகம் உடல் போகம் இவற்றைப் படைக்கின்ற பிரமன். வழிவழுவிய - உமாதேவியாரை இகழ்ந்ததாகிய தவறு இழைத்த.

அயனெடுமெழிலமர் மலர்மகண்மகிழ்கண னளவிடலொழியவொர்
பயமுறுவகைதழ னிகழ்வதொர்படியுரு வதுவரவரன்முறை
சயசயவெனமிகு துதிசெயவெளியுரு வியவவனுறைபதி
செயநிலவியமதின் மதியதுதவழ்தர வுயர்திருமிழலையே. 9

இகழுருவொடுபறி தலைகொடுமிழிதொழின் மலிசமண்விரகினர்
திகழ்துவருடையுடல் பொதிபவர்கெடவடி யவர்மிகவருளிய
புகழுடையிறையுறை பதிபுனலணிகடல் புடைதழுவியபுவி
திகழ்சுரர்தருநிகர் கொடையினர்செறிவொடு திகழ்திருமிழலையே. 10

சினமலிகரியுரி செய்தசிவனுறைதரு திருமிழலையைமிகு
தனமனர்சிரபுர நகரிறைதமிழ்விர கனதுரையொருபதும்
மனமகிழ்வொடுபயில் பவரெழின்மலர்மகள் கலைமகள்சயமகள்
இனமலிபுகழ்மக ளிசைதரவிருநில னிடையினிதமர்வரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. இது அயனும் மாலும் அறியாத அழல் உருவாய் நின்ற வரலாற்றை அறிவிக்கிறது. மலர் மகள் மகிழ் கணன் - திருமகள் மகிழும் கண்ணனாகிய திருமால். தழல் நிகழ்வதொர்படி உருவது வர - தீப்பிழம்பாக ஒளிரும் திருமேனி பொருந்த, வெளி உருவிய அவன் - ஆகாயத்தைக் கடந்த அவன்; செயம் நிலவிய மதில் - வெற்றி விளங்குகின்ற மதில்.

10. இது சமணர்கெட அடியவர்க்கருளியதை யறிவிப்பது. இகழ் உரு - பிறரால் இகழத்தக்க வடிவம். துவர் உடை உடல் பொதிபவர் - உடல் முழுவதும் போர்த்து மூடும் சமணர். சுரர்தரு நிகர் கொடையினர் - கற்பக விருட்சத்தை யொத்த கொடையினை யுடையவர்.

11. இது பயன்கூறித் திருக்கடைக் காப்பருளுகிறது. தன மிகு மனர் - செல்வம் மிகுந்த மனத்தை யுடையவர். சிரபுரம் - சீகாழி. இப்பதிகத்தைப் பரிவொடு பயில்வார் திருமகள் கலைமகள் வெற்றிமகள் புகழ்மகள் பொருந்தப் பூமியில் நீடு வாழ்வார் என்பதாம்.

திருச்சிவபுரம்

பதிகவரலாறு :

திருநறையூர்ச் சித்தீச்சரம் முதலிய தலங்களை வணங்கிப் பதிகப்பணி செய்து, திருஅரிசிற்கறைப்புத்தூரில் இருக்கின்ற காலத்து, திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் திருச்சிவபுரத்திற்கு எழுந்தருளினார்கள். இத்தலம் திருமால் வெள்ளைப்பன்றியாய்ச் சிவபெருமானை வழிபட்ட தலமாதலின் அங்கே எழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவன் திருவடியை வணங்கிப் 'புவம் வளி' என்னும் இப்பதிகத்தை யருளிச்செய்தார்கள்.

இப்பதிகம் சிவனே ஐந்தொழிலை ஆற்றும் முதல்வன். பதவிகளில் இருப்பார் அனைவரும் சிவன் அருளைத் தாங்கி நின்றே ஆற்றுகின்றனர். அச்சிவனை அடையும் நெறிகள் தாசமார்க்கம் சகமார்க்கம் சற்புத்திரமார்க்கம் சன்மார்க்கம் என்பன. அவ்வந்நெறிகளில் வழுவாது நின்றார் சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சியமாகிய முத்திகளை எய்துகின்றனர். அவனைச் சிவபுரத்தில் வழிபடுகின்றவர்கள் நிலமிசை நிலை பெறுவர், கலைமகள், அலைமகள், செயமகள் அருள் பெறுவர். எல்லா நன்மையும் பெறுவர் என்கின்றது. இதனைச் சேக்கிழார் பெருமான் பொங்குமிசைத் திருப்பதிகம் என்பார்கள்.

திருவிராகம் : பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 21**

திருச்சிற்றம்பலம்

புவம்வளிகனல்புனல் புவிகலையுரைமறை திரிகுணமமர்நெறி
திவமலிதருசுரர் முதலியர்திகழ்தரு முயிரவையவைதம
பவமலிதொழிலது நினைவொடுபதுமனன் மலரதுமருவிய
சிவனதுசிவபுர நினைபவர்செழுநில னினினிலைபெறுவரே. 1

---

1. இது இறைவனே சிருட்டித்தொழில் இடையறாது நிகழ்த்தத் திருவுள்ளங்கொள்கின்றார். அத்தொழிலைச் செய்யும் பிரமன் அந்தப்பாவனையில் இருந்து சிருட்டிக்கின்றான். ஆதலால்

மலைபலவளர்தரு புவியிடைமறைதரு வழிமலிமனிதர்கள்
நிலைமலிசுரர்முத லுலகுகணிலைபெறு வகைநினைவொடுமிகும்
அலைகடனடுவறி துயிலமரரியுரு வியல்பரனுறைபதி
சிலைமலிமதிள்சிவ புரநினைபவர்திரு மகளொடுதிகழ்வரே. 2

பவமலி தொழிலது நினைவொடு இருக்கும் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபுரத்தை நினைப்பவர் நிலைபேறுன வாழ்வடைவர் என்கின்றது. புவம், வளி, கனல், புனல், புவி - விண்ணுதி மண்ணந்தமாகிய ஐம்பெரும் பூதங்கள். புவம் - வான். கலை - எண்ணெண்கலைகள். உரைமறை - இறைவன் புகழைச் சொல்லும் வேதம். திரி குணம் - சத்துவம் முதலிய மூன்று குணங்கள். அமர்நெறி - விரும்பத்தக்க மார்க்கங்கள். திவம் - தேவலோகம். உயிரவை - தேவர் முதலாகத் தாவரம் ஈருகச் சொல்லப்பட்ட உயிர்கள். அவைதம பவமலி தொழிலது நினைவொடு-அவ்வவ் ஆன்மாக்களுடைய வினைக்கு ஈடாக அருளப்படுகின்ற பிறவிக்கேற்ற சிருட்டித் தொழிலின் நினைவொடு. நினைவொடு எனவே இறைவன் பிரமனைப்போல விகாரியாய்ப் படைப்பவனல்லன், இச்சையால் எல்லாம் இயங்குகின்றன என்பது. பதுமன் நன்மலரது மருவிய சிவன் - தாமரை மலர் மேல் வீற்றிருக்கும் சிவன். சிவபெருமான் பிரமன் உருக் கொண்டு வீற்றிருப்பாரல்லர். இத்தகைய திருவுருவத்தைப் பிரமன் தியானித்தலான் சிருட்டி கைவரப்பெறுவன் என்பது.

2. இது எல்லா உலகங்களும் தத்தம் கால எல்லை வரையில் நிலைபெறுக என்னும் திருவுள்ளக் குறிப்போடு பாற்கடல் மேல் பள்ளிகொள்ளும் திருமால் உருவின் இயல்போடு அரன் உறையும்பதி நினைப்பவர் திருமகளோடு திகழ்வர் என்கின்றது.

உலகு நிலைப்பதற்கு மலை இன்றியமையாமையின் மலை பல வளர்தருபுவி எனப் புவியை விசேடித்தார். மறைதரு வழி மலி மனிதர்கள் - வேதவிதியின்படி அக ஒழுக்கத்தையும், புறவொழுக்கத்தையும் வரையறுத்த மக்கள். நிலைமலிசுரர் - மக்களைக்காட்டிலும் வாழ்வால் நீடித்த தேவர்கள். முதல்உலகுகள் என்றது, விண்ணும் மண்ணும் கூறவே இடைப்பட்டன வெல்லாம் உளரவைத்தார், அறிதுயில் - யோகநித்திரை.

பழுதிலகடல்புடை தழுவியபடிமுத லியவுலகுகண்மலி
குழுவியசுரர்பிறர் மனிதர்கள்குலமலி தருமுயிரவையவை
முழுவதுமழிவகை நினைவொடுமுதலுரு வியல்பரனுறைபதி
செழுமணியணிசிவ புரநகர்தொழுமவர் புகழ்மிகுமுலகிலே. 3

நறைமலிதருமள றொடுமுகைநகுமலர் புகைமிகுவளரொளி
நிறைபுனல்கொடுதனை நினைவொடுநியதமும் வழிபடுமடியவர்
குறைவிலபதமணை தரவருள்குணமுடை யிறையுறைவனபதி
சிறைபுனலமர்சிவ புரமதுநினைபவர் செயமகளலவரே. 4

சினமலியறுபகை மிகுபொறிசிதைதரு வகைவளிநிறுவிய
மனனுணர்வொடுமலர் மிசையெழுதருபொரு ளியதமுமுணர்பவர்
தனதெழிலுருவது கொடுவடைதகுபர னுறைவதுநகர்மதில்
கனமருவியசிவ புரநினைபவர்கலை மகடரநிகழ்வரே. 5

---

3. இது நிலம் முதலிய உலகுகள் முழுவதுமழியும்படி ருத்திராம்சத்தோடு எழுந்தருளும் இறைவன் பதியைத் தொழுமவர்புகழ் உலகில் மிகும் என்கின்றது. கடல்புடை தழுவிய படி என்றது சங்கார கிருத்தியத்திற்குப் பயன்படும் தண்ணீரைக் கூறி விசேடித்தபடி. படி - பூமி. படி முதலிய உலகுகள் என்றது ஒடுக்க முறைக்கண் பிருதிவி முதலாயின முறையே தத்தம் காரணமாகிய மாயையில் ஒடுங்கும் முறை பற்றி. உயிரவை அவை முழுவதும் அழிவகை என்றது உயிர்கள் ஒடுங்குதலை உயிர்களுக்கு என்றும் அழிவின்மையின். முதல் - இறைவனது உருவாகிய உருத்திரவடிவு.

4. இது அபிஷேக ஆராதனைப் பொருள்களோடு நியதியாக வழிபடும் அடியார்களுக்குக் குறைவிலாப் பதத்தைக் கொடுக்கும் மகேச்சுரனது பதியை வழிபடுமவர்கள் செயமகளுக்குத் தலைவராவர் என்கின்றது. நறை மலிதரும் அளறு - மணம் மிகுந்த சந்தனம். முகைநகுமலர் - முகையும் மலரும், புகை - தூபம். ஒளி - தீபம். நினைவொடு - ஈஸ்வர தியானத்தோடு. நியதமும் - ஒழுங்காக. குறைவிலபதம் - சாமீபம், வனபதி - அழகிய நகரம். சிறைபுனல் - மதகுகளோடு கூடிய புனல். இது கிரியாவான்கள் பெறுபயன் கூறியது.

5. இது அகப்பகை ஆறும் வென்று ஐம்பொறி அடக்கி, பிராணவாயுவை ஒழுங்குபடுத்திய யோகியர்க்குச் சாரூபந் தரும்

சுருதிகள்பலநல முதல்கலைதுகளறு வகைபயில்வொடுமிகு
உருவியலுலகவை புகழ்தரவழியொழு குமெயுறுபொறியொழி
அருதவமுயல்பவர் தனதடியடைவகை நினையரனுறைபதி
திருவருள்சிவபுர நினைபவர்திகழ்குல னிலனிடைநிகழுமே. 6

கதமிகுகருவுரு வொடுவுகிரிடவட வரைகணகணவென
மதமிகுநெடுமுக னமர்வளைமதிதிக ழெயிறதனுதிமிசை
இதமமர்புவியது நிறுவியவெழிலரி வழிபடவருள்செய்த
பதமுடையவனமர் சிவபுரநினைபவர் நிலவுவர்படியிலே. 7

பரசிவன் பதியாகிய சிவபுரத்தை நினைப்பவர் சாரூபர்களாவார்கள் என்கின்றது. சினமலி அறுபகை - கோபம் முதலிய உட்பகையாறும். இதனை அரிஷட்வர்க்கம் என்பர் வடநூலார். பொறி - ஐம்பொறிகள். பொறிகள் புலன்களைச் சென்று பற்றுவதைத் தடுப்பது பிராணாயாமம் ஒன்றே என்பதாம். மனன் உணர்வு - தியானம். மலர் மிசை எழுதரு பொருள் - பிரமரந்தரத்தின்கண்ணதாகிய சகஸ்ரதளத்தையுடைய தாமரை மலரின்மேல் எழுந்தருளியிருக்கும் பேரொளிப் பிழம்பாகிய பொருளை. நியதமும்உணர்பவர் - அனவரதமும் அறிபவர்கள். தனது எழில் உருவு கொடு - தன்னுடைய அழகிய வடிவத்தைக் கொண்டு. என்றது கண்டக்கறையும் கங்கையும் ஒழிந்த சாரூபத்தை. கனம் - மேகம்.

6. வேதம் முதலான கலைகளைக் குற்றமறப்பயின்று உலகம் புகழ, பொறிவாயில் அவித்து, அருந்தவம் முயல்வார்கள் திருவடி ஞானத்தைப்பெறத் திருவுளங்கொண்டருள்கின்ற பரமசிவன் உறை பதியைச் சிந்திப்பவர் குலம் நிலத்திடை நீடுவாழும் என்கின்றது. பலநலமுதல்கலை - பலவாகிய நன்மைகளைக் கருதுகின்ற கலை. துகள்அறுவகை - சந்தேக விபரீதங்கள் அறும்படி. உருவு இயல் - தோற்றத்தின் அழகு. தனது அடி அடைவகை: இது சாயுச்சியம் அளிப்பது அறிவித்தது.

7. ஆதிவராகமான அரிவழிபட அருள்செய்தவரது சிவபுரத்தை நினைபவர் என்றும் விளங்குவர் என்கின்றது. கதம் மிகு - கோபம் மிகுந்த. கருவுருவொடு - கறுத்த மேனியோடு. உகிர்இட - நகங்களைப்பறிக்க. மதம் மிகு நெடு முகன் அமர் - மதம் மிக்க நீளமான முகத்திலே இருக்கின்ற. வளைமதி திகழ்

அசைவுறுதவமுயல் வினிலயனருளினில் வருவலிகொடுசிவன்
இசைகயிலையையெழு தருவகையிருபது கரமவைநிறுவிய
நிசிசரன்முடியுடை தரவொருவிரல்பணி கொளுமவனுறைபதி
திசைமலிசிவபுர நினைபவர்செழுநில னினினிகழ்வுடையரே. 8

அடன்மலிபடையரி யயனெடுமறிவரி யதொரழன்மலிதரு
சுடருருவொடுநிகழ் தரவவர்வெருவொடு துதியதுசெயவெதிர்
விடமலிகளநுத லமர்கணதுடையுரு வெளிபடுமவனகர்
திடமலிபொழிலெழில் சிவபுரநினைபவர் வழிபுவிதிகழுமே. 9

குணமறிவுகணிலை யிலபொருளுரைமரு வியபொருள்களுமில
திணமெனுமவரொடு செதுமதிமிகுசம ணருமலிதமதுகை
உணலுடையவருணர் வருபரனுறைதரு பதியுலகினினல
கணமருவியசிவ புரநினைபவரெழி லுருவுடையவர்களே. 10

எயிறு - பிறைமதியை யொத்த கோரப்பல். நுதி - நுனி. இதம் அமர் புவி - இன்பத்தோடு இருக்கின்ற பூமி. ஆதிவராக உருவெடுத்த திருமாலின் சக்தி பூமியாதலின், அவள் வராகத் தந்தத்தில் இதமாக இருந்தாள் என்றார். பதம் - திருவடி.

8. இது பிரமன் அருளால் வந்த தவவலிமையைக்கொண்டு இறைவனது கைலையையெடுத்த இராவணனது முடியைநெரித்த முதல்வன் நகரத்தை நினைபவர் உலகத்தில் என்றும் வாழ்வர் என்கின்றது. அசைவுஉறுதவம் - வருத்தம்மிக்க தவம். முயல்வினில் - முயன்றதால். நிசிசரன் - இராவணன்.

9. அயன் மால் இவர்களுக்கிடையே அழல் வண்ணராய்த் தோன்றி, அவர்கள் துதிசெய்யக் கண்ணுதல் கண்டக் கறையோடு கூடிய் தனதுருவத்தைக்காட்டிய இறைவன் நகரத்தை நினைப்பவர் வைத்தபடி உலகம் நடக்கும் என்கின்றது. அடல் மலிபடை - வலிமைமிக்க சக்கரம். அவர் வெருவொடு துதி அது செய்ய - அவர்கள் அச்சத்தோடு துதிக்க (அதற்காக இரங்கி) வெளிபடுமவன் எனக்கூட்டுக. விடமலிகளம் - நீலகண்டம். நுதலமர்கண் அது உடை உரு - நெற்றிக்கண்ணையுடைய உரு. நினைபவர் வழி புவிதிகழும் எனப்பிரிக்க.

10. குணம் அறிவு முதலாயின நிலையில்லாதன; உலகப் பொருள்களும் அங்ஙனமே என்னும் கணபங்க வாதிகளான புத்தர்களும் சமணர்களும் அறிவரிய அரன்பதியை நினைப்டவர்

திகழ்சிவபுரநகர் மருவியசிவனடி யிணைபணிசிரபுர
நகரிறைதமிழ்விர கனதுரைநலமலி யொருபதுநவில்பவர்
நிகழ்குலநிலநிறை திருவுருநிகரில கொடைமிகுசயமகள்
புகழ்புவிவளர்வழி யடிமையின்மிகைபுணர் தரநலமிகுவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

அழகான வடிவத்தை யடைவர் என்கின்றது. குணம் அறிவு கள் நிலையில எனப்பிரிக்க. செதுமதி - குற்றம்பொருந்தியபுத்தி. கை உணல் உடையவர்- கையில் பிச்சையேற்றுண்ணும் சமணர்.

11. இதுவரை பாடல்தோறும் சிவனியல்பும், அவர் எழுந்தருளியுள்ள நகரழகும், அவரை அடைவார் அடைந்து வந்த பயன்களும் கூறிவந்தபிள்ளையார் இப்பாட்டில் இப்பதிகத்தைப் படிப்பார் எய்தும் பயனைத் தொகுத்துக்கூறுகின்றார். குலம் (6) நிலம் (6) நிறை திரு (2) உரு (10) சயமகள் (4) புகழ் (3) புவி வளர்வழி (9) அடிமை (7) இவ்வாறு இப்பதிகப்பயன் ஒவ்வொரு பாடலிலும் இருப்பதை ஓர்ந்து உணர்க.

திருமறைக்காடு

பதிகவரலாறு :

பிள்ளையார் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளோடு திருவாய் மூரைத் தரிசித்துக்கொண்டு மீண்டும் திருமறைக்காட்டிற்கு எழுந்தருளினார்கள். அங்கே 'கண்பயிலும் நெற்றியார்தம் கழலிணை பணிந்துபோற்றிச் 'சிலைதனை நடுவிடை' என்னும் பண்பயில் பதிகம் பாடிப் பரவி அங்கு எழுந்தருளி யிருந்தார்கள்.

திருவிராகம்: பண் - நட்டபாடை

பதிகம் : **எண் 22**

திருச்சிற்றம்பலம்

சிலைதனை நடுவிடை நிறுவியொர்சினமலி யரவதுகொடுதிவி
தலமலிசுரரசு ரர்களொலிசலசல கடல்கடைவுழிமிகு
கொலைமலிவிடமெழ வவருடல்குலைதர வதுநுகர்பவனெழில்
மலைமலிமதில்புடை தழுவியமறைவன மமர்தருபரமனே. 1

கரமுதலியவவ யவமவைகடுவிட வரவதுகொடுவரு
வரன்முறையணிதரு மவனடல்வலிமிகு புலியதளுடையினன்
இரவலர்துயர்கெடு வகைநினையிமையவர் புரமெழில்பெறவளர்
மரநிகர்கொடைமனி தர்கள்பயின்மறைவன மமர்தருபரமனே. 2

---

1. இது விடத்தைக்கண்டு விண்ணவர் எல்லாரும் நடு நடுங்க, அதனை நுகர்பவன் மறைக்காட்டுறையும் பரமன் என் கின்றது. சிலை - மந்தரமலை. சினம் மலி அரவு என்றது வாசுகி என்னும் பாம்பை. திவிதலம் -'சுவர்க்கம். சலசல என்பது மத்தைக் கடையும்போது உண்டாகும் ஒலிக்குறிப்பு. அவர் உடல் குலைதர - அத்தேவாசுரர்கள் உடல் நடுநடுங்க. மலைமலி மதில் - மலையை ஒத்த மதில். எல்லாத் தேவர்கட்கும் நடுக்கம் தந்த கடுவிடம் இவர்க்கமுதாயிற்று என்றது சிவனது அளவி லாற்றலையும் காக்கும் கருணையையும் விளக்கியது.

2. இது கற்பகம் ஒத்த கொடையாளர்கள் பயில்கின்ற மறைக்காட்டுறையும் பரமனே எங்கும் அரவத்தை அணிந்து

இழைவளர்தருமுலை மலைமகளினிதுறை தருமெழிலுருவினன்
முழையினின்மிகுதுயி லுறுமரிமுசிவொடு மெழமுளரியொடெழு
கழைநுகர்தருகரி யிரிதருகயிலையின் மலிபவனிருளுறும்
மழைதவழ்தருபொழி னிலவியமறைவன மமர்தருபரமனே. 3

நலமிகுதிருவித ழியின்மலர் நகுதலை யொடுகனகியின்முகை
பலசுரநதிபட வரவொடுமதிபொதி சடைமுடியினன்மிகு
தலநிலவியமனி தர்களொடுதவமுய றருமுனிவர்கடம
மலமறுவகைமன நினைதருமறைவன மமர்தருபரமனே. 4

கதிமலிகளிறது பிளிறிடவுரிசெய்த வதிகுணனுயர்பசு
பதியதன்மிசைவரு பசுபதிபலகலை யவைமுறைமுறையுணர்
விதியறிதருநெறி யமர்முனிகணனெடு மிகுதவமுயறரும்
அதிநிபுணர்கள்வழி படவளர்மறைவன மமர்தருபரமனே. 5

புலித்தோலாடை புனைந்து விளங்குபவன் என்கின்றது. இதனால் இறைவனது ஆடையும் அணியுங்கூறி அறிவித்தவாறு. கரம் - கை. கடு விட அரவு அது கொடு - கொடிய விடப்பாம்பைக் கொண்டு. வரன்முறை யணிதரும் அவன் - முறையாக அவயவங் கட்கேற்றவாறு அணிபவன். அடல் வலி - கொல்லும்வன்மை. துயர்கெடுவகை நினைமனிதர்கள், இமையவர்புரம் எழில்பெற வளர் மரம் எனக்கூட்டுக. மரம் என்றது கற்பகத்தை.

3. இது மறைவனத்துறையும் பரமனே மலைமகள் மணாளன், கயிலையின்பதி என்கின்றது. இழை - ஆபரணம் எழில் - அழகு, முழை - மலைக்குகை. அரி - சிங்கம். முசிவு, மெலிவு. முளரி - தாமரை. கழை - கரும்பு

4. இது மக்கள் முனிவர் இவர்கள் மலம் அகன்று உய்யும் வகை திருவுளம்பற்றிய மறைவனத்திறைவனே கொன்றையும், கபாலமும், ஊமத்தமும், கங்கையும், அரவும், பிறையும் பொதிந்த சடைமுடியினன் என்கின்றது. இதழி - கொன்றை, நகுதலை - இறந்த பிரமனது மண்டையோடு. கனகி - ஊமத்தை, முனிவர்கள் தம மலம் அறுவகை எனப்பிரிக்க. நகுதலை, மதி, அரவு முதலியவற்றின் தீமைகளை நீக்கி அருள் செய்கின்றான் என்பது.

5. இது பலகலையாகம வேத நூல்களை முறையாகக்கற்று, கற்றவண்ணம் ஒழுகுகின்ற முனிவர்களும், மிகத் தவஞ்செய்யும் அதிநிபுணர்களும் வழிபடும் மறைவனநாதனே யானையை

கறைமலிதிரிசிகை படையடல்கனன்மழு வெழுதரவெறிமறி
முறைமுறையொலிதம ருகமுடைதலைமுகிழ் மலிகணிவடமுகம்
உறைதருகரனுல கினிலுயரொளிபெறு வகைநினைவொடுமலர்
மறையவன்மறைவழி வழிபடுமறைவன மமர்தருபரமனே. 6

இருநிலனதுபுன லிடைமடிதரதவெரி புகவெரியதுமிகு
பெருவெளியினிலவி தரவளிகெடவிய னிடைமுழுவதுகெட
இருவர்களுடல்பொறை யொடுதிரியெழிலுரு வுடையவனினமலர்
மருவியவறுபத மிசைமுரன்மறைவன மமர்தருபரமனே. 7

உரித்துப் போர்த்த பெருவீரன், பசுபதிமேல்வரு பசுபதி என்கின்றது. கதி - நடை. அதிகுணன் - குணங்களான் மிகுந்தவன். பசுபதி - இடபம். பசுபதி - ஆன்மாக்கள் அனைவர்க்கும் தலைவன். விதி - செயல்முறை.

6. இது உலகத்தில் உயர்வதற்காகப் பிரமன் வழிபட்ட மறைவனத்து இருந்தருள் பரமன் திரிசூலம் முதலியவற்றைத் தாங்கிய எட்டுக்கரங்களை யுடையவன் என்கின்றது. கறை - இரத்தக்கறை. திரிசிகை - முத்தலைச்சூலம். அடல்கனல் மழு - வருத்தும் தழல்வடிவாகிய மழுப்படை. எழுதர வெறி மறி-திருக்கரத்தை விட்டு எழும்புவது போலும் வெறித்த கண்ணையுடைய மான். முடைதலை - முடைநாற்றம் வீசும் பிரமகபாலம். முகிழ் மலி கணி - முகிழ்போலும் கூரிய குந்தாலிப்படை. வடமுகம் - வடவாமுகாக்கினி. ஒளி - புகழ். 'ஒளிநிறுன்' என்பதும் ஓர்க. மறைவழி - வேதவிதிப்படி. இறைவன் படையிலங்கு கரம் எட்டுடையானாக இருப்பது குறிக்கப்பெறுகிறது.

7. இது ஐம்பெரும் பூதங்களும் ஒன்றினொன்று ஒடுங்க, இறுதியில் மால் அயன் இவர்களுடைய உடற்பொறையோடு திரிகின்ற இறைவன், மறைவனநாதன் என்கின்றது. நிலன் நீரில் ஒடுங்க, நீர் எரியில் ஒடுங்க, எரி வளியில் ஒடுங்க, வளி ஆகாயத்தில் ஒடுங்க, அப்போது மாலயன் இருவரும் அழிய, அவர்கள் எலும்பை அணிந்து, தான் ஒருவனே தலைவன் என்பதை உணர்த்தித் திரிபவன் என்பதையும், இத்தகைய சங்காரகாரணனையே உலகு முதலாகவுடையது என்பதையும் உணர்த்தி நிற்பன் என்பதாம். இனமலர் - கூட்டமான மலர், அறுபதம் - வண்டு. இது ஒடுக்க முறை கூறியது.

இதனால் மண் முதலிய பூதங்கள் ஒன்றினொன்று தோன்றும் என்பது பெறப்படுகிறது. இதனையே உட்கொண்டு இப்பாடலும் ஒடுக்கமுறை கூறுகிறது. இது காரியத்தின் குணம் காரணத்தினும் உண்டென்பது நியமமாகலின் புடவிக்குரிய ஐந்து குணங்களும் அதற்குக்காரணமென்ற புனலுக்கும் உளவாதல் வேண்டும். அங்ஙனமே ஏனைய பூதங்கட்கும், அஃதின்மையின் ஒரு பூதம் மற்றொரு பூதத்திற்குக் காரணமாகாது பஞ்சதன்மாத்திரைகளே காரணமாகும் என்பது சைவசித்தாந்தத் துணிபு. அதனோடு ஒடுக்கமுறை கூறும் இச்செய்யுள் முரணுமெனின், முரணாது. மாதவச் சிவஞானயோகிகள் மாபாடியத்து இச்செய்யுளை எடுத்துக்காட்டிக் கூறுவது:—

"அற்றேல், வேதத்துள் அங்ஙனம் [1] ஒன்றினொன்று தோன்றுமென்ற வாக்கியத்தோடும், "இருநில னதுபுன லிடைமடி தரவெளி புகவெரி யதுமிகு—பெருவெளி யினிலவி தரவளி கெடவிய னிடைமுழு வதுகெட—விருவர்க ளுடல் பொறையொடுதிரி யெழிலுரு வுடையவன்" எனச் சங்கார முறைபற்றி வேதவாக்கியப் பொருளை வலியுறுத்தோதிய திருப்பாட்டோடும் முரணுமாலெனின்,—அற்றன்று; [2] வேதஞ் சிவாகமம் இரண்டும் செய்த முதற்கருத்தா பரமசிவனொருவனேயாகலின், அவை தம்முண் முரணுமாறின்மையின், ஒரோவழிமுரணுவனபோலத் தோன்றியவழி, முரணாதவாறு வன்மை மென்மைபற்றித்

---

[1] இதனை நாகாஶாஜ்ஜாயதெ வாயுர் நடு வாயொரக்நிஸம்ஹவ: । நாக்நேராபஸ்தத: வ்ருஷ்டி யதோ திஶயதிஶஷ்நாக ।
காரணாத்ருண ஸம்க்ராந்தியஷ்க்தா காயெஷுஷ நஷ்தத: ।
வெ்யாக்ந: ஸம்ஸமரண்கஸம் ஸ்யாக தயா ஸ்ருஷ்டிக்ரமொ யதி ।
தந்நாத்ஸம்ஸகாஜ்ஜாதம் தஸ்தாவெ்யாஶதிஸம்ஸகஶ । என்னும் பவுட்கராகமத்தான் அறிக. பூதங்கள் ஒன்றினொன்று தோன்றுமென்னும் வேதவாக்கியம், தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத: । ஆகாஶாத்வாயு: । வாயொரக்நி: । அக்நேராப: । அத்ப்ய: ப்ருதிவீ ॥ என்பதாம்; தைத்திரீயம், உ-க.

[2] சாங்தோக்கியத்தில், தத்தேஜோஸ்ருஜத தத்தேஜ ஐக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயெயேதி தடபோஸ்ருஜத

தாற்பரியங்கோடல் வேண்டும். அற்றாகலினன்றே [1] தேயுமுதன் முப்பூதங்கட்கே தோற்றங்கூறி, "இம்முப்பூதமயமே பிரபஞ்சமெல்லாம்" என விரித்தோதிய சாந்தோக்கிய வுபநிடதமும், ஆகாயமுதல் ஐந்திற்குந் தோற்றங்கூறி, "ஐம்பூதமயமே பிரபஞ்சமெல்லாம்" என்னும் தைத்திரீயவுபநிடதமும் தம்முண் முரணுவனபோலத் தோன்றுதலின், அங்ஙனம் முரணாமைப் பொருட்டு வன்மைமென்மைநோக்கித் தைத்திரீயத்திற் கூறியதே பிரமாணமெனவும், சாந்தோக்கியத்திற்கூறும் வாக்கியங்கட்கும் அதுவே தாற்பரிய மெனவும், உத்தரமீமாஞ்சையின் வியததிகரணத்துளோதியதூஉம்; மற்றும் ஆண்டாண்டு முரணாதவண்ணம் ஒன்று முக்கியப்பொருளும், ஒன்று தாற்பரியப்பொருளுமாக வைத்துப்பொருளொருமையுணர்த்தியதூஉ மென்க."

ஆதலின் இப்பகுதிக்கு நிலம் இரதத்தோடு கூடி விசிட்டமாய் நின்ற கந்த தன்மாத்திரையில் ஒடுங்கிற்றென்றும், நீர் உருவத்தோடு கூடி விசிட்டமாய்நின்ற இரத தன்மாத்திரையில் ஒடுங்கிற்றென்றும், தீ பரிசத்தோடு கூடி விசிட்டமாய் நின்ற உருவ தன்மாத்திரையில் ஒடுங்கிற்றென்றும், காற்று சத்தத்தோடு கூடி விசிட்டமாய் நின்ற பரிச தன்மாத்திரையில் ஒடுங்கிற்றென்றும், ஆகாயம் பிரமமாகிய சதாசிவத்தால் அதிட்டிக்கப்படும் சத்த தன்மாத்திரையில் ஒடுங்கிற்றென்றும் பொருள் கோடலேமரபாம்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌵 𑌚 𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸 𑌏𑌵 𑌤𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । (௬ . ௨ . ௩) 𑌤𑌾 𑌆𑌪 𑌐𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑍇𑌮𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤 (௬ . ௨ . ௪) எனவும், 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌖𑌲𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌡𑌜𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌜𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌜𑍍𑌜𑌮𑌿𑌤𑌿 । (௬ . ௩ . ௧) எனவும் வருதல் காண்க.

[1] பூதங்கள் ஒன்றினொன்று தோன்றுமென்னும் வேத வாக்கியம், 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 । 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 । 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑌾𑌪𑌃 । 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 । தைத்திரீயம், ௨-௧.

சனம்வெருவுறவரு தச்முகனொருபது முடியொடுமிருபது
கனமருவியபுய நெறிவகைகழலடி யிலொர்விரனிறுவினன்
இனமலிகணநிசி சரன்மகிழ்வுறவருள் செய்தகருணையனென
மனமகிழ்வொடுமறை முறையுணர்மறைவன மமர்தருபரமனே. 8

அணிமலர்மகடலை மகனயனறிவரி யதொர்பரிசினிலெரி
திணிதருதிரளுரு வளர்தரவவர்வெரு வுறலொடுதுதிசெய்து
பணியுறவெளியுரு வியபரனவனுரை மலிகடறிரளெழும்
மணிவளரொளிவெயின் மிகுதருமறைவன மமர்தருபரமனே. 9

இயல்வழிதரவிது செலவுறவினமயி லிறகுறுதழையொடு
செயன்மருவியசிறு கடமுடியடைகையர் தலைபறிசெய்துதவம்
முயல்பவர்துவர்பட முடல்பொதிபவரறி வருபரனவனணி
வயலினில்வளைவள மருவியமறைவன மமர்தருபரமனே. 10

---

8. இது இராவணனுக்கு அருள் செய்த கருணையையுடையன் என்று அனைவரும் உணர 'மறைவனம் அமர்தரு பரமன்' இருக்கின்றான் என்கின்றது. சனம் - மக்கள். கனமருவிய புயம் - பருத்ததோள். இனம் மலி - அரக்கர் கூட்டத்தால் நிறைந்த, நிசிசரன் - இராவணன்.

9. மறைவனத்துப் பரமனே அயனும் மாலும் அறிவொண்ணாதபடி அண்ணாமலையாய், அவர்கள் அச்சத்தோடு துதிசெய்ய வெளிப்பட்டு உருவங்கொண்ட பரன் என்கின்றது. மலர் மகள் தலைமகன் - திருமால். பரிசு - தன்மை, எரி திணிதரு திரள் உரு - செறிவான தீப்பிழம்பின் வடிவு, வெளி உருவிய - ஆகாயத்தைக் கடந்த, உரை மலிகடல் - புகழ்மலிந்த கடல்.

10. இது புறச்சமயத்தாரால் அறியமுடியாதபரன் 'மறைவனநாதன்' என்கின்றது. இயல்வு அழிதர - உலகவியற்கை கெட, விதுசெலவுற - காற்று வீச. மயில் இறகு தழையொடு - மயிற்பீலிக் கற்றையொடு. செயல் மருவிய சிறுகடம் முடி - வேலைப்பாடமைந்த குண்டிகை வைக்கப்பட்ட உறி, துவர்படம் - கல்லாடை. வளைவளம் - சங்குதந்த முத்தாகிய வளப்பங்கள்.

வசையறுமலர்மக ணிலவியமறைவன மமர்பரமனை நினை
பசையொடுமிகுகலை பலபயில்புலவர்கள் புகழ்வழிவளர்தரு
இசையமர்கழுமல நகரிறைதமிழ்விர கன்துரையியல்வல
இசைமலிதமிழொரு பதும்வலவருல கினிலெழில்பெறுவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. இது மறைவனநாதனை மனத்தெண்ணிய அன்போடு, கற்றூர் பயிலும் காழி ஞானசம்பந்தன் சொன்ன இப்பத்துப் பாடல்களையும் வல்லவர்கள் உலகில் அழகெய்துவர் என்கின்றது. வரையறு மலர்மகள் - குற்றமற்ற திருமகள், திருமகளுக்குக் குற்றம் ஓரிடத்தும் நில்லாமையும், தக்காரிடத்துச் செல்லா மையும் போல்வன. மறைவனத்து அங்ஙனம் இல்லாமையின் குற்றமற்றவள் ஆயினள்.

திருக்கோலக்கா

பதிகவரலாறு :

ஞானபோனகராகிய பிள்ளையார் தமது காழித் தந்தையாரையும் ஞானப்பால் தந்த தாயாரையும் வணங்கிப் பக்கத்திலுள்ள திருக்கோலக்காவிற்கு வழிபடச் சென்றார். அங்கே திருக்கோயிலை வலஞ்செய்து கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் செம்பொருளாகிய வேதவிழுப்பொருளை நீலகண்டப் பெருமானைப் பொருளாகக்கொண்டு 'மடையில் வாளைபாய' என்னும் பதிகத்தால் கைத்தாளம் இட்டுப்பாடியருளினார். அதனைக்கண்ட இறைவன் கனிந்து திருவைந்தெழுத்தெழுதிய செம்பொற்றாளத்தை ஈந்தருளினார். தாளம் வையம் எல்லாம் உய்யவரும் மறைச்சிறுவர் கைத்தலத்துவந்தது. அவற்றைப் பிள்ளையார் கையேற்றுத் திருமுடிமேல் வைத்து ஏழிசையுந் தழைத்தோங்க இன்னிசைப் பதிகம் பாடியருளினார். இப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்புச் செய்யுளைச் சேக்கிழார் பெருமான் ' தக்கதிருக்கடைகாப்பு ' என்கிறார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 23**

திருச்சிற்றம்பலம்

மடையில் வாளை பாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்
சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சுங்கீழ்
உடையுங் கொண்ட வுருவ மென்கொலோ. 1

---

1. இது மாதர் நீராடுவதால் வாளைமீன் துள்ளும் பொய்கைக் கரையிலுள்ள கோலக்காவிலுள்ளவன், சடையும் பிறையும் தாங்கி, சாம்பலைப்பூசி, கீழ்உடுத்து இருக்கின்ற வடிவத்தைக் கொண்டது ஏனோ என்கின்றது. தலமோ மாதர் நீராட வாளை மடையில் பாயும் வளம் பொருந்திய தலம். அதற்கேற்ப இவர் அணியணிந்து, சாந்தம்பூசி, பட்டுடுத்து வாழாது இங்ஙனமாய திருக்கோலத்தைக் கொண்டதேன் கீழுடை - கோவண உடை.

திருக்கோலக்காவில் :

ஸ்ரீ சப்தபுரீசுவரர் ஆலயம்.

திருக்கோலக்காவில் :

பொற்றுளம் பெற்றது.

பெண்டான் பாகமாகப் பிறைச்சென்னி
கொண்டான் கோலக் காவு கோயிலாக்
கண்டான் பாதங் கையாற் கூப்பவே
உண்டா னஞ்சை யுலக முய்யவே. 2

பூணற் பொறிகொ ளரவம் புன்சடை
கோணற் பிறையன் குழகன் கோலக்கா
மாணப் பாடி மறைவல் லானையே
பேணப் பறையும் பிணிக ளானவே. 3

தழுக்கொள் பாவந் தளர வேண்டுவீர்
மழுக்கொள் செல்வன் மறிசே ரங்கையான்
குழுக்கொள் பூதப் படையான் கோலக்கா
இழுக்கா வண்ண மேத்தி வாழ்மினே. 4

மயிலார் சாயன் மாதோர் பாகமா
எயிலார் சாய வெரித்த வெந்தைதன்
குயிலார் சோலைக் கோலக் காவையே
பயிலா நிற்கப் பறையும் பாவமே. 5

---

2. இது கோலக்காவிற் கோயில்கொண்ட இறைவன், எல்லாருந்தொழ, உலகம் உய்ய, கடல் நஞ்சை உண்டான் என்கின்றது. நஞ்சுண்டது தம் வீரத்தை வெளிப்படுத்தற்கன்று; உலகமுய்ய எழுந்த பெருங்கருணையைத் தெரிவித்தவாறு.

3. கோலக்காவில் குழகனைப் பேணப் பிணிகள் நீங்கும் என்கின்றது. பூண் நல் பொறிகொள் அரவம் - நற்பொறிகொள் அரவம் பூண் என மாற்றுக. குழகன் - இளமையுடையவன். மாண - மாட்சிமைமிக. பேண - மனத்துள் இடைவிடாது தியானிக்க. பறையும் - ஒன்றொன்றாக உருவமின்றிக் கெடும்.

4. பாவங்கள் தளர வேண்டுபவர்களே! கோலக்காவில் இறைவனைக் கும்பிட்டு வாழ்த்துங்கள் என்கின்றது. தழுக்கொள் பாவம் - ஆணவமுனைப்போடு கூடிய ஆன்மபோதத்தால் தழுவிக் கொள்ளப்பட்ட பாவங்கள். இழுக்காவண்ணம் - தவறாதபடி.

5. திரிபுரம் எரித்த செல்வன் எழுந்தருளியுள்ள கோலக் காவை இடைவிடாது நினைக்கப் பாவம் பறையும் என்கின்றது.

வெடிகொள் வினையை வீட்ட வேண்டுவீர்
கடிகொள் கொன்றை கலந்த சென்னியான்
கொடிகொள் விழவார் கோலக் காவுளெம்
அடிகள் பாத மடைந்து வாழ்மினே. 6

நிழலார் சோலை நீல வண்டினங்
குழலார் பண்செய் கோலக் காவுளான்
கழலான் மொய்த்த பாதங் கைகளால்
தொழலார் பக்கற் றுயர மில்லையே. 7

எறியார் கடல்சூ ழிலங்கைக் கோன்றனை
முறியார் தடக்கை யடர்த்த மூர்த்திதன்
குறியார் பண்செய் கோலக் காவையே
நெறியாற் றொழுவார் வினைக ணீங்குமே. 8

மாது - உமாதேவி. நோக்கினுர்கண்ணுக்கு இனிமையும், பிறவியான் வரும் மயக்கம் அறுக்கும் மருந்துமாகலின் இறைவி மயிலார்சாயலள் ஆயினள். எயிலார் - திரிபுராதிகள். பயிலாநிற்க - இடைவிடாது தியானிக்க.

6. இது வினைகெட வேண்டுவீர் கோலக்காவின் அடிகளை அடைந்து வாழுங்கள் என்கின்றது. வெடிகொள்வினை - வாழை சிங்கம் வெடித்தது என்ருற்போல ஒருமுதலிலிருந்து பலவாகப் பல்கும்வினை. கடி - மணம்.

7. இது கோலக்காவுளான் பாதம் தொழுவார்க்குத் துயரமில்லை என்கின்றது குழலார் - குழல்போல. கழலான் மொய்த்த பாதம் - வீரக்கழலோடு செறிந்த சேவடி.

8. கோலக்காவைத் தொழுவார் வினை நீங்கும் என்கின்றது. எறியார்கடல் - எறிதலைப் பொருந்துகின்ற கடல். அதாவது கரையொடு மோதுகின்றகடல். முறியார் தடக்கை - முறிதல் அமைந்த தடக்கை என்றது அவனது இருபது தோள்களையும். குறியார் பண் 'குறிகலந்த இன்னிசை' என்பதுபோலக் கொள்க. நெறியால் தொழுவார் - சிவாகம நெறிப்படியே வணங்குகின்றவர்கள். வினைகள் நீங்கும் என்றது வினைகள் தாமே கழலும் என்பதை விளக்கிற்று.

நாற்ற மலர்மே லயனு நாகத்தில்
ஆற்ற லணேமே லவனுங் காண்கிலாக்
கூற்ற முதைத்த குழகன் கோலக்கா
ஏற்ருன் பாத மேத்தி வாழ்மினே. 9

பெற்ற மாசு பிறக்குஞ் சமணரும்
உற்ற துவர்தோ யுருவி லாளருங்
குற்ற நெறியார் கொள்ளார் கோலக்காப்
பற்றிப் பரவப் பறையும் பாவமே. 10

நலங்கொள் காழி ஞானசம் பந்தன்
குலங்கொள் கோலக் காவு ளானேயே
வலங்கொள் பாடல் வல்ல வாய்மையார்
உலங்கொள் விணேபோ யோங்கி வாழ்வரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. அயனும் மாலுங் காணுத கூற்ற முதைத்த குழகன் பாதத்தை ஏத்தி வாழுங்கள் என்கின்றது. நாற்றம் - மணம். நாகத்தில் - ஆதிசேடனிடத்தில். ஏற்ருன் - இடமாக ஏற்றுக் கொண்டவன்.

10. சமணர்களும் புத்தர்களும் சொல்வனவற்றைக் கொள்ளாத பெரியோர்கள் கோலக்காவைத் தொழப் பாவம் பறையும் என்கின்றது. பெற்றமாசு பிறக்கும் சமணர் - தாங்களாகவே பெற்ற அழுக்குகளை மறையாது (கழுவாது) வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் சமணர்கள். துவர்தோய் உருவிலாளர் - காவியாடையால் உருவந்தோன்ருதே மறைத்த புத்தர்கள். ஆகிய இருவரும், குற்ற நெறியார் - குற்றப்பட்ட சமயநெறியை உடையவர்கள்.

11. கோலக்காவைப்பற்றிய இப்பாடல் பத்தையும் வல்லவர் மலேபோன்ற தம்விணேயும் மாள ஓங்கிவாழ்வார்கள் என்கின்றது. வலங்கொள்பாடல் - திருவருள் வன்மையைக்கொண்ட பாடல். அல்லது வலமாகக் கொண்ட பாடல் என்றுமாம். உலம் - மலே.

சீகாழி

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் எண் 24

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவார் கொன்றைப் புரிபுன் சடையீசா
காவா யெனநின் றேத்துங் காழியார்
மேவார் புரமூன் றட்டா ரவர்போலாம்
பாவா ரின்சொற் பயிலும் பரமரே. 1

எந்தை யென்றங் கிமையோர் புகுந்தீண்டிக்
கந்த மாலை கொடுசேர் காழியார்
வெந்த நீற்றர் விமல ரவர்போலாம்
அந்தி நட்ட மாடும் மடிகளே. 2

தேனை வென்ற மொழியா ளொருபாகங்
கான மான்கைக் கொண்ட காழியார்
வான மோங்கு கோயி லவர்போலாம்
ஆன வின்ப மாடும் மடிகளே. 3

---

1. இது பாக்களின் சொற்பொருளாய்ப் பயிலும் பரமர் திரிபுரம் எரித்த சீகாழியார் போலும் என்கின்றது. புரிபுன் சடை - புரியாக முறுக்கேறிய புல்லிய சடை. ஏத்தும் - மக்களாலும் தேவர்களாலும் ஏத்தப்படுகின்ற. மேவார் - பகைவர்களாகிய திரிபுராதிகள். பாவார் இன்சொல் - பாக்களில் நிறைந்த இனியசொல், பயிலுதல் - சொற்கள்தோறும் பொருளாய் அமைதல்.

2. அந்திக்காலத்து நடமாடும் அடிகளே மாலையுஞ்சாந்துங் கொண்டு தேவர்கள் வழிபடும் காழியார்போலாம் என்கின்றது. இமையோர் - தேவர்கள். எந்தை என்று - எம்உயிர்த்தந்தையே என்று. அந்திநட்டம் - சந்தியாதாண்டவம்.

3. இது உமையாளை ஒருபாகம்வைத்து மானைக்கையேந்திய காழியார் இன்பத்தோடு நடமாடும் இறைவர் என்கின்றது. தேனைவென்ற மொழியாள் - வாய்வழிபுகுந்து முன் இனிப்பாய்ப் பின் புளிக்குந் தேனை, செவிவழியாகச் சிந்தையுள் புகுந்து

மாணு வென்றிக் காலன் மடியவே
காணு மாணிக் களித்த காழியார்
நாணுர் வாளி தொட்டா ரவர்போலாம்
பேணுர் புரங்க ளட்ட பெருமானே. 4

மாடே யோத மெறிய வயற்செந்நெற்
காடே றிச்சங் கீனுங் காழியார்
வாடா மலராள் பங்க ரவர்போலாம்
ஏடார் புரமுன் றெரித்த விறைவரே. 5

கொங்கு செருந்தி கொன்றை மலர்கூடக்
கங்கை புனைந்த சடையார் காழியார்
அங்க ணரவ மாட்டு மவர்போலாஞ்
செங்க ணரக்கர் புரத்தை யெரித்தாரே. 6

பின்னும் இனிக்கும் மொழி வென்றது என்பது குறிப்பு. கான மான் : சாதியடை, இறைவன் கையில் உள்ளது காட்டுமான் அன்று. ஆன இன்பம் ஆடும் - முற்றிய இன்பத்தோடு ஆடு கின்ற. ஆனநெய் என்பதுபோல் பசுவினுல்வரும் இன்பமாகிய பால் முதலியனவுமாம்.

4. சரந்தொடுத்துப் புரம் அட்ட பெருமான் காலனை உதைத்த காழியார்போலாம் என்கின்றது. மாணு வென்றி - மாட்சிமைப்படாத வெற்றி. காணு மாணிக்கு - இறைவனை யன்றி வேறொன்றையும் காணுத பிரமசாரியாகிய மார்க்கண்ட ருக்கு. பேணுர் - பகைவர்.

5. புரம் எரித்த இறைவரே காழியில் உள்ள உமைபாகர் போலும் என்கின்றது. கடல் ஓதத்தால் பக்கங்களில் எறியப் பட்ட சங்குகள் வயலிலே உள்ள செந்நெற்காட்டில் ஏறி முத் தீனும் காழி என்றது திருவருள் வாய்ப்பிருக்குமானுல் மடுவி லிருந்த ஒன்றும் காழிக்கரையேறிக் கடவுள் கருணையெய்தி இன்பமுறும் என்று குறிப்பித்தவாறு, வாடாமலராள் என்றது தெய்வக் கற்புடையாள் என்பதைத் தெரிவிக்க. ஏடு - குற்றம்.

6. புரமெரித்த பெருமானே காழியாராகிய பாம்பாட்டி போலும் என்கின்றது. அங்கண் அரவம் ஆட்டுமவர் - அவ் விடத்துப் பாம்பை அவயவங்களிலணிந்து ஆட்டுபவர்.

கொல்லை விடைமுன் பூதங் குனித்தாடுங்
கல்ல வடத்தை யுகப்பார் காழியார்
அல்ல விடத்து நடந்தா ரவர்போலாம்
பல்ல விடத்தும் பயிலும் பரமரே. 7

எடுத்த வரக்க னெரிய விரலூன்றிக்
கடுத்து முரிய வடர்த்தார் காழியார்
எடுத்த பாடற் கிரங்கு மவர்போலாம்
பொடிக்கொ ணீறு பூசும் புனிதரே. 8

ஆற்ற லுடைய வரியும் பிரமனுந்
தோற்றங் காணா வென்றிக் காழியார்
ஏற்ற மேறங் கேறு மவர்போலாங்
கூற்ற மறுகக் குமைத்த குழகரே. 9

பெருக்கப் பிதற்றுஞ் சமணர் சாக்கியர்
கரக்கு முரையை விட்டார் காழியார்
இருக்கின் மலிந்த விறைவ ரவர்போலாம்
அருப்பின் முலையாள் பங்கத் தையரே. 10

---

7. கொல்லைவிடை - முல்லைக் கடவுளாகிய திருமாலாகிய விடை. கல்லவடம் - ஒருவகைப்பறை. அல்லவிடத்தும் - தம்மை யறிந்து போற்றற்குரியர் அல்லாதவிடத்தும். பல்லவிடத்தும் - உயர்வு தாழ்வு கருதாதே பலவிடங்களிலும்.

8. இராவணனை நெரித்த காழியார் கானத்திற்கிரங்கும் கருணையாளர் போலாம் என்கின்றது. கடுத்து - கோபித்து. பாடல் - சாமகானம்.

9. கூற்றங்குமைத்த குழகராகிய காழியார் இடபம் ஏறும் கருணையாளர் போலாம் என்கின்றது, ஆற்றலுடைய என்றது ஆற்றல் இருந்தும் இறைவனைக்காணப் பயன்பெற்றில என்பதைத் தெரிவிக்க. ஏற்றம் ஏறு - உயர்ந்த இடபம்.

10. உமையொருபாகனாகிய காழியார் இருக்வேதத்தில் நிறைந்த இறைவர்போலாம் என்கின்றது. பெருக்கப்பிதற்றும் -

காரார் வயல்சூழ் காழிக் கோன்றனைச்
சீரார் ஞான சம்பந் தன்சொன்ன
பாரார் புகழப் பரவ வல்லவர்
ஏரார் வானத் தினிதா விருப்பரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

உண்மையில்லாமல் மிகப் பிதற்றுகின்ற. கரக்கும் உரை - வஞ்சக உரை. அருப்பின் முலையாள் - அரும்புபோன்ற முலையையுடைய பார்வதி.

11. காழிநாதனைப்பற்றி ஞானசம்பந்தன் சொன்னவைகளை உலகோர் புகழ உரைக்கவல்லவர்கள் வானத்து இனிதாய் இருப்பர் என்கின்றது. ஏர் - அழகு.

திருச்செம்பொன்பள்ளி

பதிகவரலாறு :

திருமயிலாடுதுறை யென்னும் மாயூரத்தை வணங்கிப் பதிகம்பாடி வழியில் விளநகரை வணங்கித் திருச்செம்பொன் பள்ளியையடைந்தார். அங்கு அணிகிளர் சூலக் கைத்தலப் படைவீரராகிய செம்பொன் பள்ளியரை வணங்கி 'மருவார் குழலி' என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடினர். இப்பதிகத்து மருவார் குழலி என அம்மையின் திருநாமமும், செம்பொன் பள்ளிமேயான் எனச் சுவாமியின் திருநாமமும் அறிவிக்கப் படுகின்றன. ஏழாம் திருப்பாடலில் வரும் 'கையார் சூல மேந்தும் கடவுளை' என்பதைச் 'சூலக் கைத்தலப் படைவீரர்' எனச் சேக்கிழார் பெருமான் சொல்லிக்காட்டுகிருர்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 25**

திருச்சிற்றம்பலம்

மருவார் குழலி மாதோர் பாகமாய்த்
திருவார் செம்பொன் பள்ளி மேவிய
கருவார் கண்டத் தீசன் கழல்களை
மருவா தவர்மேன் மன்னும் பாவமே. 1

---

1. இது செம்பொன்பள்ளி ஈசன் கழல்களை அடையாதவரைப் பாவம் அடையும் என்கின்றது. மருவார்குழலி: இத்தலத்து அம்மையின் திருநாமம். வடமொழியில் சுகந்தவனப் பாவை என வழங்குவர். கருவார்கண்டம் - நீலகண்டம். இறைவன் அடைந்தார் இன்னல் தீர்க்க அடையாளமாக நீலகண்டத்தைக்காட்டியும் அவன் கழல்களை மருவாதவரைப் பாவம்மருவும் என்ற நயந்தோன்ற நின்றது.

வாரார் கொங்கை மாதோர் பாகமாய்ச்
சீரார் செம்பொன் பள்ளி மேவிய
ஏரார் புரிபுன் சடையெம் மீசனைச்
சேரா தவர்மேற் சேரும் வினைகளே. 2

வரையார் சந்தோ டகிலும் வருபொன்னித்
திரையார் செம்பொன் பள்ளி மேவிய
நரையார் விடையொன் றூரு நம்பனை
உரையா தவர்மே லொழியா வூனமே. 3

மழுவா ளேந்தி மாதோர் பாகமாய்ச்
செழுவார் செம்பொன் பள்ளி மேவிய
எழிலார் புரிபுன் சடையெம் மிறைவனைத்
தொழுவார் தம்மேற் றுயர மில்லையே. 4

மலையான் மகளோ டுடனாய் மதிலெய்த
சிலையார் செம்பொன் பள்ளி யானையே
இலையார் மலர்கொண் டெல்லி நண்பகல்
நிலையா வணங்க நில்லா வினைகளே. 5

---

2. இதுவுமது. சேராதவர் - இடைவிடாது தியானியாதவர். வினைகள் எனப்பன்மையாற் கூறியது வெடிக்கும் வினைகளாய் இருத்தலின்.

3. செம்பொன்பள்ளி நம்பனைத் தோத்திரியாதவர் மேலுள்ள ஊனம் ஒழியாதென்கின்றது. வரை - மலை. நரை - வெள்ளை. உரையாதவர் - புகழாதவர்.

4. தொழுவார்க்குத் துயரமில்லை என்கின்றது. துயரம் இல்லாமைக்கு இரண்டு ஏது ஒன்று பகையும் பிணியும் தடுத்தல். மற்றொன்று இன்பம் பெருக்கல். இவ்விரண்டையும் பெற இறைவன் மழுவாள் ஏந்திப் பகையும் பிணியும் தடுத்தும், மாலோர் பாகமாய்த் தானிருந்து இன்பம் பெருக்கியும் காக்கின்றார் என்று உணரவைத்தவாறு.

5. இலையும் பூவுங்கொண்டு இரவும் பகலும் வணங்குவார்க்கு வினைகள் இல்லை என்கின்றது. மதில் எய்து மறத்தைக் காட்டினாலும் அதுவும் கருணையாய் முடிந்தது என்பார்

அறையார் புனலோ டகிலும் வருபொன்னிச்
சிறையார் செம்பொன் பள்ளி மேவிய
கறையார் கண்டத் தீசன் கழல்களை
நிறையால் வணங்க நில்லா வினைகளே. 6

பையா ரரவே ரல்கு லாளொடும்
செய்யார் செம்பொன் பள்ளி மேவிய
கையார் சூல மேந்து கடவுளை
மெய்யால் வணங்க மேவா வினைகளே. 7

வானார் திங்கள் வளர்புன் சடைவைத்துத்
தேனார் செம்பொன் பள்ளி மேவிய
ஊனார் தலையிற் பலிகொண் டுழல்வாழ்க்கை
ஆனான் கழலே யடைந்து வாழ்மினே. 8

மலையான் மகளோடுடனாய் மதில் எய்த என்றார் எல்லி - இரா. நிலையாவணங்க - வேறொன்றிலும் மனம்சென்று பற்றாது இறைவனிடத்தேயே நிலைத்து வணங்க.

6. மனத்தை ஒருநெறிக்கண் நிறுத்தும் வன்மையோடு வணங்க வினையில்லா என்கின்றது. அறையார் புனல் - பாறைகளைப் பொருந்தி வருகின்ற புனல். சிறை - கரை. கறை - விடம். நிறை - மகளிர்க்குள்ள நிறை யென்னுங் குணம்போல மக்களுக்கமையவேண்டிய இவனலாது இறை இல்லை என்ற உறைப்பு.

7. மெய்யால் வணங்கினாலும் போதும்; வினைமேவா என்கின்றது. பையார் அரவு - படம் பொருந்தியநாகம். செய் - வயல். மெய்யால் வணங்க - உடம்பால் வணங்க. உண்மையோடு வணங்க என்பாரும் உளர். இப்பொருள் 'நிலையா வணங்க' 'நிறையால் வணங்க' என்ற விடத்தும் போந்தமையின் இறைவனது எளிமைக்குணந்தோன்ற உள்ளம் பொருந்தாது உடம்பால் வணங்கினாலும் போதும்; வினைகள் மேவா ஆதலால் பொருந்துமாறு ஓர்க.

8. பலி ஏற்றுண்ணும் வாழ்க்கையான் தாளை வணங்கி உய்யுங்கள் என்கின்றது. வானார் திங்கள் - ஒருகலைப்பிறை; வானில் பொருந்தாதாயினும் பொதுமையின் கூறப்பட்டது.

காரார் வண்ணன் கனக மனையானும்
தேரார் செம்பொன் பள்ளி மேவிய
நீரார் நிமிர்புன் சடையெந் நிமலனை
ஓரா தவர்மே லொழியா வூனமே. 9

மாசா ருடம்பர் மண்டைத் தேரரும்
பேசா வண்ணம் பேசித் திரியவே
தேசார் செம்பொன் பள்ளி மேவிய
ஈசா வென்ன நில்லா விடர்களே. 10

நறவார் புகலி ஞான சம்பந்தன்
செறுவார் செம்பொன் பள்ளி மேயானைப்
பெறுமா றிசையாற் பாட லிவைபத்தும்
உறுமா சொல்ல வோங்கி வாழ்வரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. மலரகிதனுன இறைவனைத் தியானியாதவர்களின் ஊனம் ஒழியா என்கின்றது. கனகம் அணையான் - பொன் நிறமான பிரமன். ஓராதவர் - மனமுருகித்தியானியாதவர்.

10. ஈசா என்ன இடர் நில்லா என்கின்றது. மாசார் உடம்பர் - அழுக்கேறிய உடம்பை உடையவர்கள். மண்டை - உண்கலம். பேசாவண்ணம் - பேசக்கூடாதபடி. பேசித்திரிய - வாய்க்கு வந்தவற்றைப் பேசித்திரிய. தேசு - ஒளி.

11. செம்பொன்பள்ளியில் மேவிய இறைவனைப் பெறுதற்காக ஞானசம்பந்தன் சொன்ன பாடல் பத்தும் சொல்லுவார் ஓங்கி வாழ்வர். நறவு - தேன். செறு ஆர் - வயல்கள் பொருந்திய. உறுமா சொல்ல - உள்ளத்துப் பொருந்தும்படி சொல்ல.

திருப்புத்தூர்

பதிகவரலாறு :

பாண்டிநாட்டுப் பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கத் திருவுளங்கொண்ட பிள்ளையார் அணியாப்பனூர் அணைந்து பணிந்து பாடியபின் ஏறணிந்த வெல்கொடியார் வீற்றிருந் தருளும் திருப்புத்தூரையடைந்து சிலநாள் வீற்றிருந்தார்கள். அப்போது 'வெங்கள் விம்மு' என்னும் இத்திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் — **எண் 26**

திருச்சிற்றம்பலம்

வெங்கள் விம்மு வெறியார் பொழிற்சோலை
திங்க ளோடு திளைக்குந் திருப்புத்தூர்க்
கங்கை தங்கு முடியா ரவர்போலும்
எங்க ளுச்சி யுறையு மிறையாரே. 1

வேனல் விம்மு வெறியார் பொழிற்சோலைத்
தேனும் வண்டுந் திளைக்குந் திருப்புத்தூர்
ஊன மின்றி யுறைவா ரவர்போலும்
ஏன முள்ளு மெயிறும் புனைவாரே. 2

---

1. எங்கள் சிரமேல் தங்கிய இறைவன் திருப்புத்தூர் நாதன் என்கின்றது. வெம் கள் - விரும்பத்தக்கதேன். வெறி - மணம். கள்ளுண்ட வெறியால் சோலை தனக்குத் தகாத திங்களோடு திளைக்கின்றதென்று வேறும் ஒருபொருள் தோன்ற நின்றது காண்க. உச்சி - தலை.

2. இது இறைவன் பன்றியின் முள்ளையும் பல்லையும் புனைபவர் என்கின்றது. வேனில் - வேனிற்காலம். வண்டு தேன் இவை வண்டின் வகைகள். ஊனம் - குறைபாடு. ஏனம் - ஆதிவராகம். ஆதிவராகம் செருக்குற்று உலகத்தை அழிக்கத் தொடங்கிய காலத்துத் தேவர்கள் வேண்டுகோட்கிரங்கி, அதை அடக்கி, அதனுடைய முள்ளையும், பல்லையும் மார்பில் அணிந்தார் என்பது வரலாறு.

பாங்கு நல்ல வரிவண் டிசைபாடத்
தேங்கொள் கொன்றை திளைக்குந் திருப்புத்தூர்
ஓங்கு கோயி லுறைவா ரவர்போலும்
தாங்கு திங்க டவழ்புன் சடையாரே. 3

நாற விண்ட நறுமா மலர்கவ்வித்
தேறல் வண்டு திளைக்குந் திருப்புத்தூர்
ஊறல் வாழ்க்கை யுடையா ரவர்போலும்
ஏறு கொண்ட கொடியெம் மிறையாரே. 4

இசைவி ளங்கு மெழில்சூழ்ந் தியல்பாகத்
திசைவி ளங்கும் பொழில்சூழ் திருப்புத்தூர்
பசைவி ளங்கப் படித்தா ரவர்போலும்
வசைவி ளங்கும் வடிசேர் நுதலாரே. 5

வெண்ணி றத்த விரையோ டலருந்தித்
தெண்ணி றத்த புனல்பாய் திருப்புத்தூர்
ஒண்ணி றத்த வொளியா ரவர்போலும்
வெண்ணி றத்த விடைசேர் கொடியாரே. 6

---

3. இது திங்கள் தவழும் சடையார் திருப்புத்தூர் நாதர் என்கின்றது. வரிவண்டு இசைபாட, கொன்றை திளைக்கும் திருப்புத்தூர் எனக் கூட்டுக. பாங்கு - பக்கங்களில்.

4. நாற - மணம்வீச. விண்ட - மலர்ந்த. வண்டு மலர் கவ்வித் தேறல் திளைக்கும் திருப்புத்தூர் என்க. ஊறல் வாழ்க்கை - ஊறிப்போன வாழ்க்கை.

5. இசை - புகழ். பசை - அன்பு. படித்தார் - பழகுபவர். வசை - பெண் ; ஈண்டு கங்கை வடி - அழகு. நுதல் - சென்னி. "குடுமி களைந்த நுதல்" என்ற புறப்பகுதியும் இப்பொருள் தாதல் ஓர்க.

6. வெண்ணிறத்த விரையோடு அலர் உந்தி - வெண்மை யாகிய நிறமுடையவையாய் மணம்பொருந்திய மலர்களை அடித் துக்கொண்டு. ஒள்நிறத்த ஒளியார் - பேரொளிப் பிழம்பானவர்.

நெய்த லாம்பல் கழுநீர் மலர்ந்தெங்கும்
செய்கண் மல்கு சிவனார் திருப்புத்தூர்த்
தையல் பாக மகிழ்ந்தா ரவர்போலும்
மையு ணஞ்ச மருவு மிடற்றாரே. 7

கருக்க மெல்லாங் கமழும் பொழிற்சோலைத்
திருக்கொள் செம்மை விழவார் திருப்புத்தூர்
இருக்க வல்ல விறைவ ர்வர்போலும்
அரக்க னொல்க விரலா லடர்த்தாரே. 8

மருவி யெங்கும் வளரும் மடமஞ்ஞை
தெருவு தோறுந் திளைக்குந் திருப்புத்தூர்ப்
பெருகி வாழும் பெருமா னவன்போலும்
பிரமன் மாலு மறியாப் பெரியோனே. 9

கூறை போர்க்குந் தொழிலா ரமண்கூறல்
தேறல் வேண்டா தெளிமின் றிருப்புத்தூர்
ஆறு நான்கு மமர்ந்தா ரவர்போலும்
ஏறு கொண்ட கொடியெம் மிறையாரே. 10

---

7. நீலகண்டராயும் நேரிழைபாகம் மகிழ்ந்தார் என்கின்றது. மைஉண் நஞ்சம் - கரியவிடம்.

8. இராவணனையழித்த இறைவன் திருப்புத்தூரில் இருப்பவன் என்கின்றது. கருக்கம் - மேகம். அரக்கன் - இராவணன். ஒல்க - வருந்த.

9. பிரமன் மால் அறியாப்பெருமான் திருப்புத்தூரில் பெருகி வாழ்கின்றான் என்கின்றது. மஞ்ஞை - மயில்கள்.

10 இது இடபக்கொடிகொண்ட இறைவர் நான்கு வேதத்தினும் ஆறங்கத்தினும் அமர்ந்திருக்கின்றார் என்கின்றது. கூறை - ஆடை. தேறல்வேண்டா - தெளிய வேண்டா. ஆறும் நான்கும் அமர்ந்தார் - வேத அங்கங்கள் ஆறினையும் வேதங்கள் நான்கினையும் விரும்பியவர். ஆறுநான்கும் என்று ஒரு சொல்லாகக்கொண்டு நிரலே நிறுத்தி, அறுபத்துநான்கு

நல்ல கேள்வி ஞான சம்பந்தன்
செல்வர் சேட ருறையுந் திருப்புத்தூர்ச்
சொல்லல் பாடல் வல்லார் தமக்கென்றும்
அல்ல றீரு மவல மடையாவே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

கலை ஞானங்களில் அமர்ந்தார் எனவுங் கொள்ளலாம் அன்றி ஆறுருக அடுக்கப்பட்டு வருகின்ற அகம், அகப்புறம், புறம், புறப்புறம் ஆகிய சமயங்களின் பொருளாய் அமர்ந்திருப்பவர் என்றுமாம்.

11. இது இப்பாடல் பத்தும் வல்லார்க்கு அல்லல் தீரும் என்கின்றது. நல்லகேள்வி - நல்லகேள்வியால் விளைந்த அறிவு. அன்றிக் கேள்வி என்பதனைச் சுருதி என்பதன் மொழிபெயர்ப் பாகக் கொண்டு வேதம் வல்ல ஞானசம்பந்தன் என்றுமாம். சேடர் - எல்லாம் தத்தம் காரணத்துள் ஒடுங்க அவை தமக்குள் ஒடுங்கத் தாம் ஒன்றினும் ஒடுங்காது, ஒடுங்கியவைகள் மீட்டும் உதிக்க மிச்சமாய் இருப்பவர்; பெருமையையுடையவர் என்று மாம் அல்லல் - துன்பம் அவலம் - வறுமை.

திருப்புன்கூர்

பதிகவரலாறு :

திருநின்றியூர், திருநீடூர் இவைகளை வணங்கிக்கொண்டு திருப்புன்கூரையடைந்த பிள்ளையார் 'முந்தி நின்ற' என்னும் பதிகத்தைப் பாடியருளினார். இத்தலத்திற்குச் சென்றதும் ஞானசம்பந்தப்பெருமான் நடராஜப்பெருமானை முதற்கண் தரிசித்திருப்பார் போலும். அதனை ஒன்பதாம் திருப்பாட்டில் 'ஆடவல்ல அடிகள் அவர்போலும்' என்று குறிப்பிடுகிறார். இதனைச் சேக்கிழார்பெருமான் 'திருப்புன்கூர் நண்ணி ஆடிய பாதம் இறைஞ்சி அருந்தமிழ் பாடியமர்ந்தார்' என விளக்கிக் காட்டுகிறார்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 27**

திருச்சிற்றம்பலம்

முந்தி நின்ற வினைக ளவைபோகச்
சிந்தி நெஞ்சே சிவனார் திருப்புன்கூர்
அந்த மில்லா வடிக ளவர்போலும்
கந்த மல்கு கமழ்புன் சடையாரே. 1

மூவ ராய முதல்வர் முறையாலே
தேவ ரெல்லாம் வணங்குந் திருப்புன்கூர்
ஆவ ரென்னு மடிக ளவர்போலும்
ஏவி னல்லா ரெயின்மூன் றெரித்தாரே. 2

---

1. இது பழவினையற, நெஞ்சே! திருப்புன்கூர்ச் சிவனாரைச் சிந்தி, என்கிறது. முந்திநின்ற வினைகள் - நுகர்ச்சிக்குரியனவாகப் பரிபக்குவப்பட்டு நிற்கும் ஆகாமிய சஞ்சித வினைகள். அந்தம் - முடிவு. கந்தம் - மணம்.

2. இது முப்பெருந் தேவராய், எல்லாத் தேவராலும் வணங்கப்பெறும் இறைவன் திருப்புன்கூர்நாதன் என்கின்றது. மூவர்ஆய முதல்வர் - திருச்சிவபுரப் பதிகத்துக் குறித்தவண்ணம்

பங்க யங்கண் மலரும் பழனத்துச்
செங்க யல்க டிளைக்குந் திருப்புன்கூர்க்
கங்கை தங்கு சடையா ரவர்போலும்
எங்க ளுச்சி யுறையும் மிறையாரே. 3

கரையு லாவு கதிர்மா மணிமுத்தம்
திரையு லாவு வயல்சூழ் திருப்புன்கூர்
உரையி னல்ல பெருமா னவர்போலும்
விரையி னல்ல மலர்ச்சே வடியாரே. 4

பவள வண்ணப் பரிசார் திருமேனி
திகழும் வண்ண முறையுந் திருப்புன்கூர்
அழக ரென்னு மடிக ளவர்போலும்
புகழ நின்ற புரிபுன் சடையாரே. 5

பிரமன் மால் உருத்திரன் என்ற முத்தேவராயும், அவர்க்கு முதல்வராயும் உள்ளவர். அடிகள் ஆவர் என்னும் அவர் போலும் எனக்கூட்டுக. ஏ - அம்பு. அல்லார் - பகைவர்.

3. திருப்புன்கூர் நாதனே எங்கள் முடிமீது உறையும் இறைவன் என்கின்றது. பழனம் - வயல். இவர் கங்கை தங்கும் சடையாராதலின் நீர்வளமிகுந்து பழனங்களில் செங் கயல்கள் திளைக்கின்றன என்பதாம்.

4. இது பெருமான் மணம்நாறும் மலர்ச்சேவடியார் என்கின்றது. கதிர்மாமணி கரையுலாவும் முத்தம் திரை உலாவும் வயல் எனக்கூட்டுக. உரை - புகழ். விரை - மணம்-

5, இது பவளமேனி யழகரே அனைவராலும் புகழநின்ற பெருமான் என்கின்றது. பரிசு - தன்மை. திகழும் வண்ணம் உறையும் - மிக்கு விளங்கும் வண்ணம் என்றும் உறையும். அழகர் - அழகு பண்பு; அழகர் பண்பி. அம்மையப்பர் ஆதலின் இத்தலத்து அம்மை திருநாமம் சொக்கநாயகி; அழகிய நாயகி. ஆதலால் இவர் அழகர் எனக் குறிப்பிடப்பெற்றார்.

தெரிந்தி லங்கு கழுநீர் வயற்செந்நெல்
திருந்த நின்ற வயல்சூழ் திருப்புன்கூர்ப்
பொருந்தி நின்ற வடிக ளவர்போலும்
விரிந்தி லங்கு சடைவெண் பிறையாரே. 6

பாரும் விண்ணும் பரவித் தொழுதேத்தும்
தேர்கொள் வீதி விழவார் திருப்புன்கூர்
ஆர நின்ற வடிக ளவர்போலும்
கூரநின்ற வெயின்மூன் றெரித்தாரே. 7

மலையை தனு ருடைய மதின்மூன்றும்
சிலையை தனு லெரித்தார் திருப்புன்கூர்த்
தலைவர் வல்ல வரக்கன் றருக்கினை
மலையை தனு லடர்த்து மகிழ்ந்தாரே. 8

நாட வல்ல மலரான் மாலுமாய்த்
தேட நின்ரு ருறையுந் திருப்புன்கூர்
ஆட வல்ல வடிக ளவர்போலும்
பாட லாடல் பயிலும் பரமரே. 9

---

6. அழகன் சடையில் வெண்பிறை யுடையார்போலும் என்கின்றது. கழுநீர் வயல்களும், செந்நெல் வயல்களும் சூழ்ந்த புன்கூர் என்க. பொருந்தி - தமக்கு இதுவே சிறந்த தலம் என அமைந்து.

7. தேர்விழாத்திகழும் திருப்புன்கூர் அடிகள் முப்புரம் எரித்த முதல்வன்போலும் என்கின்றது. பார், விண் - ஆகு பெயராக முறையே மக்களையும் தேவரையும் உணர்த்தின. ஆர - பொருந்த. கூர - மிக.

8. புரமெரித்த வீரத்தையும், இராவணன் வலியடக்கி யாண்ட கருணையையும் விளக்குகின்றது. மலையதனுர் - மலைதற்குரியராகிய முப்புராதிகள். மலைதல் - சண்டையிடுதல். மலை - கைலைமலை. அடர்த்து - நெருக்கி. இதனுற் கருணை அறிவிக்கப் பெறுகின்றது.

9. ஆடவல்ல அடிகளே பாடலாடல் பயிலும் பரமர் போலும் என்கின்றது. நாடவல்ல மலரான் - பிரமனுக்கு

குண்டு முற்றிக் கூறை யின்றியே
பிண்ட முண்ணும் பிராந்தர் சொற்கொளேல்
வண்டு பாட மலரார் திருப்புன்கூர்க்
கண்டு தொழுமின் கபாலி வேடமே. 10

மாட மல்கு மதில்சூழ் காழிமன்
சேடர் செல்வ ருறையுந் திருப்புன்கூர்
நாட வல்ல ஞான சம்பந்தன்
பாடல் பத்தும் பரவி வாழ்மினே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்கு முகங்களாதலின் ஏனைய தேவர்களைப்போலத் திரும்பித் திரும்பித் தேடவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நகைச்சுவை தோன்றக்கூறியது. அதிலும் துணையாகத் தன் தந்தையையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு தேடினான் என அச்சுவையை மிகுத்தவாறு.

10. மயக்க அறிவினராகிய புறச்சமயத்தார் புன்சொல் கேளாதே 'கபாலியைக் கைதொழுமின்' என்கின்றது. குண்டு - உடற்பொறை. கூறையின்றி என்றது திகம்பர சமணரை. பிண்டமுண்ணுதல் - சுவைத்து மென்று தின்னுது விழுங்குதல். பிராந்தர் - மயக்க அறிவினர்.

11. இது இப்பதிகத்தை ஓதின் வாழலாம் என்கின்றது. சேடர்க்கு முன்னுரைத்தாங்கு உரைக்க. பத்தும் பரவி - பத்தாலும் தோத்திரித்து.

திருச்சோற்றுத்துறை

பதிகவரலாறு :

திருக்கண்டியூரை வணங்கிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார், வெண்ணீற்றப்பர் சோற்றுத்துறையை வணங்கத் திருவுளங்கொண்டு எழுந்தருளுகின்றபோது, வழிநடையில், 'செப்பநெஞ்சே' என்னுந் திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள். இப்பதிகத்தைச் சேக்கிழார் 'ஒப்பில் வண்தமிழ் மாலை' எனச் சிறப்பிக்கின்றார். இப்பதிகத்தில் 'ஒளிவெண்ணீற்றப்பர் உறையும் செல்வம் உடையார்' என இறைவன் திருநாமமாகிய தொலையாச் செல்வர் என்பது தோற்றுவிக்கப் படுகிறது.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 28**

திருச்சிற்றம்பலம்

செப்ப நெஞ்சே நெறிகொள் சிற்றின்பம்
துப்ப னென்ன தருளே துணையாக
ஒப்ப ரொப்பர் பெருமா னொளிவெண்ணீற்
றப்பர் சோற்றுத் துறைசென் றடைவோமே. 1

---

1. நெஞ்சே! நெறிகொள் சிற்றின்பம் துப்பன் என்னுது அருளே துணையாகச் செப்ப ஒப்பர் ஒப்பர் என முடிவுசெய்க. நெறிகொள் சிற்றின்பம் - இல்லறத்தானுக்கு ஓதியமுறைப்படி நுகரப்படும் சிற்றின்பம். துப்பன் - நுகர்வோன். பொறிகளான் நுகரப்படும் சிற்றின்பத்தை நுகருங்கால் தன்முனைப்பின்றி அவனருளே துணையாக நுகர்கின்றேன் என்று புத்திபண்ணிச் சொல்ல அவர் நம்சிறுமைகண்டு இகழாது ஒப்புவர் ஒப்புவர் என்றவாறு. 'ஒளிவெண்ணீற்று அப்பர்' என்பது தொலையாச் செல்வர் என்னும் இறைவன் திருநாமத்தை நினைவூட்டியது. தொலையாச் செல்வம் - விபூதி (திருநீறு). ஒப்பர் ஒப்பர் என்பதற்குத் தமக்குத்தாமே ஒப்பானவர் என்றும் உரைகாண்பர்.

பாலு நெய்யுந் தயிரும் பயின்றுடித்
தோலு நூலுந் துதைந்த வரைமார்பர்
மாலுஞ் சோலை புடைசூழ் மடமஞ்ஞை
ஆலுஞ் சோற்றுத் துறைசென் றடைவோமே. 2

செய்யர் செய்ய சடையர் விடையூர்வர்
கைகொள் வேலர் கழலர் கரிகாடர்
தைய லாளொர் பாக மாயவெம்
ஐயர் சோற்றுத் துறைசென் றடைவோமே. 3

பிணிகொ ளாக்கை யொழியப் பிறப்புளீர்
துணிகொள் போரார் துளங்கு மழுவாளர்
மணிகொள் கண்டர் மேய வார்பொழில்
அணிகொள் சோற்றுத் துறைசென் றடைவோமே. 4

பிறையு மரவும் புனலுஞ் சடைவைத்து
மறையு மோதி மயான மிடமாக
உறையுஞ் செல்வ முடையார் காவிரி
அறையுஞ் சோற்றுத் துறைசென் றடைவோமே. 5

---

2. பாலும் நெய்யும் தயிரும் ஆடி என்றது பஞ்சகவ்யங்களில் தனித்தனியாக இறைவனுக்கு அபிஷேகிக்கத்தக்கன இம் மூன்றுமே எனக் குறித்தபடி. தோல் - புலித்தோல், மான் தோலுமாம். மாலும் - மயக்கும். ஆலும் - ஒலிக்கும்.

3. வேல் - சூலம். கரிகாடர் - சுடுகாட்டில் நடிப்பவர். ஐயர் - தலைவர். கழலர் - வீரக்கழலையுடையவர்.

4. பிணிகொள் ஆக்கை - நோயுற்ற உடல். பிறப்புளீர் - நோயுற்ற இவ்வுடல் ஒழிக்க எடுத்த இப்பிறவியைப் பயன் படுத்தும் ஞானிகளே !

5. அணியல்லாத பாம்பு மதி இவற்றைப்பூண்டு, கரிகாடு இடமாகக்கொண்டும் செல்வமுடையார் என்றது சுவைபடக் கூறியது. அறையும் - மோதும்.

துடிக ளோடு முழவம் விம்மவே
பொடிகள் பூசிப் புறங்கா டரங்காகப்
படிகொள் பாணி பாடல் பயின்ருடும்
அடிகொள் சோற்றுத் துறைசென் றடைவோமே. 6

சாடிக் காலன் மாளத் தலைமாலை
சூடி மிக்குச் சுவண்டாய் வருவார்தாம்
பாடி யாடிப் பரவு வாருள்ளத்
தாடி சோற்றுத் துறைசென் றடைவோமே. 7

பெண்ணோர் பாக முடையார் பிறைச்சென்னிக்
கண்ணோர் பாகங் கலந்த நுதலினர்
எண்ணா தரக்க னெடுக்க வூன்றிய
அண்ணல் சோற்றுத் துறைசென் றடைவோமே. 8

தொழுவா ரிருவர் துயர நீங்கவே
அழலா யோங்கி யருள்கள் செய்தவன்
விழவார் மறுகில் விதியான் மிக்கவெம்
எழிலார் சோற்றுத் துறைசென் றடைவோமே. 9

---

6. துடி - உடுக்கை. புறங்காடு - சுடுகாடு. அரங்கு - கூத்துமேடை. பாணி - தாளம்.

7. காலன் மாளச் சாடி என மாறுக. சுவண்டாய் - பொருத்தமாய், பரவுவார் உள்ளத்து ஆடி - தியானிப்பவர் உள்ளத்து ஆடுபவன்.

8. பிறைச்சென்னி - பிறையையணிந்த சிரம். எண்ணாது - பின்வருந் தீமையை ஆராயாமல். அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவன்.

9. தொழுவார் இருவர் - தம் செருக்கு அடங்கித்தொழுத அயனும் திருமாலும். மறுகு - வீதி. விதி - வேதவிதி.

கோது சாற்றித் திரிவா ரமண்குண்டர்
ஓது மோத்தை யுணரா தெழுநெஞ்சே
நீதி நின்று நினைவார் வேடமாம்
ஆதி சோற்றுத் துறைசென் றடைவோமே. 10

அந்தண் சோற்றுத் துறையெம் மாதியைச்
சிந்தை செய்ம்மி னடியா ராயினீர்
சந்தம் பரவு ஞான சம்பந்தன்
வந்த வாறே புனைதல் வழிபாடே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. கோது - குற்றம். ஓதும் ஒத்தை - ஓதுகின்ற பிடக வேதத்தை. நீதி நின்று - சிவாகம நெறிக்கண் நின்று. நினைவார் வேடம் ஆம் ஆதி - தியானிப்பவர்கள் தியானித்த உருவிற்சென்று அருளும் முதல்வன்.

11. அடியராகவுள்ளீர்! சோற்றுத்துறை ஆதியைத் தியானியுங்கள்; அதற்குரிய வழிபாடாவது ஞானசம்பந்தன் திருவுளத்து வந்தவாறு அமைந்த இப்பதிகத்தைப் பாடிப் புனைதலே என்பது. வந்தவாறே என்றது, இவை இறைவன் திருவுள்ளத்து நின்று உணர்த்த எழுந்த உரைகள் என்பதை விளக்கியது.

திருநறையூர்ச்சித்தீச்சரம்

பதிகவரலாறு :

குடவாயிலில் வணங்கிப் பதிகம்பாடிய பிள்ளையார் 'ஊருலாவு' என்னும் நீடுதமிழ்த்தொடை புனைந்துகொண்டே வழிநடந்து திருநறையூரை யடைந்தார்கள். இதில் நறையூர் என்பது தலத்தின் பெயராகவும், சித்தீச்சரம் என்பது கோயிலின் பெயராகவும் குறிக்கப்படுகிறது. 'சித்தன் சித்தீச்சரம்' என இறைவன் திருநாமம் சித்தன் எனக் குறிக்கப் படுகிறது.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : எண் 29

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊரு லாவு பலிகொண் டுலகேத்த
நீரு லாவு நிமிர்புன் சடையண்ணல்
சீரு லாவு மறையோர் நறையூரில்
சேருஞ் சித்தீச் சரஞ்சென் றடைநெஞ்சே. 1

காடு நாடுங் கலக்கப் பலிநண்ணி
ஓடு கங்கை யொளிர்புன் சடைதாழ
வீடு மாக மறையோர் நறையூரில்
நீடுஞ் சித்தீச் சரமே நினைநெஞ்சே. 2

---

1. இப்பதிகம் நெஞ்சைநோக்கிச் சித்தீச்சரம் சென்றடை; சிந்தி; தெளி; என்று அறிவுறுத்தியது. ஊர் உலாவு பலி கொண்டு - ஊரின்கண் உலாவுதலைச்செய்து பிச்சையேற்று. உலாவு என்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். தலப்பெயர் நறையூர்; கோயிற்பெயர் சித்தீச்சரம்.

2. காடும் நாடும் கலக்க - காட்டிடமும், நாடும் தம்முட் கலக்க. ஆகம் விடும் மறையோர் எனக்கூட்டி வினைவயத்தான் வந்த உடலைவிட்டு முத்தியெய்தும் அந்தணர் எனப் பொருள் கொள்க.

கல்வி யாளர் கனகம் மழன்மேனி
புல்கு கங்கை புரிபுன் சடையானூர்
மல்கு திங்கட் பொழில்சூழ் நறையூரில்
செல்வர் சித்தீச் சரஞ்சென் றடைநெஞ்சே. 3

நீட வல்ல நிமிர்புன் சடைதாழ
ஆட வல்ல வடிக ளிடமாகும்
பாடல் வண்டு பயிலு நறையூரில்
சேடர் சித்தீச் சரமே தெளிநெஞ்சே. 4

உம்ப ராலு முலகின் னவராலும்
தம்பெ ருமைய ளத்தற் கரியானூர்
நண்பு லாவு மறையோர் நறையூரில்
செம்பொன் சித்தீச் சரமே தெளிநெஞ்சே. 5

கூரு லாவு படையான் விடையேறி
போரு லாவு மழுவா னனலாடி
பேரு லாவு பெருமா னறையூரில்
சேருஞ் சித்தீச் சரமே யிடமாமே. 6

அன்றி நின்ற வவுணர் புரமெய்த
வென்றி வில்லி விமலன் விரும்பூர்
மன்றில் வாச மணமார் நறையூரில்
சென்று சித்தீச் சரமே தெளிநெஞ்சே. 7

---

3. கனகம் அழன்மேனி - பொன்னையும் தீயையும் ஒத்த திருமேனி. கல்வியாளர் மல்கும் நறையூர் என இயைக்க.

4. நீடவல்ல - மிகமேலும் வளரவல்ல. சேடர் - பெருமையுடையவர்.

5. உம்பர் - தேவர். உலகின்னவர் - மக்கள். உம்பர்கள் மலத்தான் மறைப்புண்டு இன்பத்துள் மயங்கி இறைவனை மறந்து, தம்பெருமை யொன்றையே நினைந்திருப்பவராதலின் அவர்களால் இவன்பெருமை அளக்கமுடியாதாயிற்று; மக்கள் மலத்தான் கட்டுண்டு ஆன்மபோதமிக்கிருத்தலின் மக்களால் அளக்கமுடியாதாயிற்று.

6. கூர் உலாவு படை - கூர்மை மிக்க சூலப்படை. பேர் - புகழ். நறையூரில் சேரும் இடம் சித்தீச்சரம் ஆம் எனக்கூட்டுக.

7. அன்றி - வேறுபட்டு. மன்றில் - பொதுச்சபைகளில்.

அரக்க னுண்மை யழிய வரைதன்னால்
நெருக்க வூன்றும் விரலான் விரும்புமூர்
பரக்குங் கீர்த்தி யுடையார் நறையூரில்
திருக்கொள் சித்திச் சரமே தெளிநெஞ்சே. 8

ஆழி யானு மலரி னுறைவானும்
ஊழி நாடி யுணரார் திரிந்துமேல்
சூழு நேட வெரியா மொருவன்சீர்
நீழல் சித்திச் சரமே நினைநெஞ்சே. 9

மெய்யின் மாசர் விரிநுண் டுகிலிலார்
கையி லுண்டு கழறு முரைகொள்ளேல்
உய்ய வேண்டி லிறைவன் னறையூரில்
செய்யுஞ் சித்திச் சரமே தவமாமே. 10

மெய்த்து லாவு மறையோர் நறையூரில்
சித்தன் சித்திச் சரத்தை யுயர்காழி
அத்தன் பாத மணிஞான சம்பந்தன்
பத்தும் பாடப் பறையும் பாவமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. பரக்குங் கீர்த்தி - மேலும் மேலும் பரவும்புகழ். திரு - சிவஞானம்.

9. ஊழி நாடி - ஒரூழிக்காலம் தேடி. என்றது நீண்ட காலம் தேடியும் என்று அவர்கள் முயற்சியின் பயனற்ற தன்மையை விளக்கியவாறு. சூழும் - சுற்றிலும். நேட - தேட.

10. மாசர் - அழுக்குடையவர். துகிலிலார் - திகம்பரர். சித்தீச்சரமே தவமாம் செய்யும் எனக்கூட்டுக.

11. மெய்த்து - உண்மையான வாழ்வுடன். உண்மை கூறி என்றுமாம். சித்தன் இத்தலத்து இறைவன் திருநாமம். காழியத்தன் பாதம்அணி ஞானசம்பந்தன் - சீகாழியில் தோணி யப்பரது திருவடிஞானம்பெற்ற சம்பந்தன்.

திருப்புகலி

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 30**

திருச்சிற்றம்பலம்

விதியாய் விளைவாய் விளைவின் பயனாகிக்
கொதியா வருகூற் றையுதைத் தவர்சேரும்
பதியா வதுபங் கயநின் றலரத்தேன்
பொதியார் பொழில்சூழ் புகலிந் நகர்தானே. 1

ஒன்னார் புரமூன் றுமெரித் தவொருவன்
மின்னா ரிடையா ளொடுங்கூ டியவேடந்
தன்னா லுறைவா வதுதண் கடல்சூழ்ந்த
பொன்னார் வயற்பூம் புகலிந் நகர்தானே. 2

வலியின் மதிசெஞ் சடைவைத் தமணாளன்
புலியின் னதள்கொண் டரையார்த் தபுனிதன்
மலியும் பதிமா மறையோர் நிறைந்திண்டிப்
பொலியும் புனற்பூம் புகலிந் நகர்தானே. 3

---

1. இது கூற்றுதைத்தார் பதியாவது புகலிநகர் என்கின்றது. விதியாய் - மார்க்கண்டற்கு வயது பதினாறு என்ற விதியாய். விளைவாய் - அவ்விதியின் விளைவாகிய மரணமாய். விளைவின் பயனாகி - மரணத்தின் பயனாகித் தான் வெளிப்பட்டு. கொதியா - சினந்து. கொதியாவருகூற்றை உதைத்தவர் என்றது, இங்ஙனம் விதியென்னும் நியதியைத் துணைபற்றி வந்த கூற்றுவன் அந்நியதிக்கும் காரணம் இறைவன் என்பதை உணர்ந்துகொள்ளவைத்த பெருங்கருணை.

2. இது திரிபுரம் எரித்தபெருமான் தேவியோடு எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் புகலி என்கின்றது. ஒன்னார் - பகைவர். வேடந்தன்னால் - வேடத்தோடு. உறைவாவது - உறையும் இடமாவது புகலி நகர் என்க.

3. இது மதிசூடிய மணாளனாகிய, புலித்தோலரையார்த்த பெருமான் பதி புகலி என்கின்றது. வலியில் மதி - தேய்ந்து

கயலார் தடங்கண் ணியொடும் மெருதேறி
அயலார் கடையிற் பலிகொண் டவழகன்
இயலா லுறையும் மிடமெண் டிசையோர்க்கும்
புயலார் கடற்பூம் புகலிந் நகர்தானே. 4

காதார் கனபொற் குழைதோ டதிலங்கத்
தாதார் மலர்தண் சடையே றமுடித்து
நாதா னுறையும் மிடமா வதுநாளும்
போதார் பொழிற்பூம் புகலிந் நகர்தானே. 5

வலமார் படைமான் மழுவேந் தியமைந்தன்
கலமார் கடனஞ் சமுதுண் டகருத்தன்
குலமார் பதிகொன் றைகள்பொன் சொரியத்தேன்
புலமார் வயற்பூம் புகலிந் நகர்தானே. 6

வலிகுன்றிய பிறைமதி. தளர்ந்தாரைத் தாங்குதல் இறைவ னியல்பு என்பது உணர்த்தியவாறு. அதள் - தோல்.

4. இடபவாகனத்தில் அம்மையப்பராய், அயலார் மனை வாயிலில் பலிகொள்ளும் இறைவன்பதி புகலி என்கின்றது. கயலார் தடங்கண்ணி - மீனாட்சி. அயலார் - கன்மப்பிரமவாதிக ளான தாருகாவனத்து ரிஷிகள். கடை - மனைவாயில். இயலால் அழகோடு.

5. குழையுந் தோடுங் காதிற் கலந்திலங்கச் சடையை ஏறமுடித்தநாதன் உறையும் இடம் புகலி என்கின்றது. கன பொன்குழை - பொன்னாலாகிய கனவியகுழை. தாதார் மலர் - மகரந்தம் பொருந்திய மலர். ஏறமுடித்து - உயரத் தூக்கிக் கட்டி. நாதன் என்ற சொல் எதுகைநோக்கி நாதான் என நீண்டது. தண்சடை என்றமையால் குழையணிந்த பாகத்திற் கேற்பக் கங்கையணிந்து தண்ணிய சடையான செம்பகுதிச் சடையை யுணர்த்தியது.

6. இது மான்மழுவேந்திய மைந்தன், கடல் நஞ்சமுண்ட தலைவன் பதி புகலி என்கின்றது. வலம் ஆர்படை - வெற்றி பொருந்திய சூலப்படை. கலம் - மரக்கலம், கருத்தன் - தலைவன். குலமார்பதி - மக்கள் கூட்டம் செறிந்த நகரம். புலம் - அறிவு.

கறுத்தான் கனலான் மதின்மூன் றையும்வேவச்
செறுத்தான் றிகழுங் கடனஞ் சமுதாக
அறுத்தா னயன்றன் சிரமைந் திலுமொன்றைப்
பொறுத்தா னிடம்பூம் புகலிந் நகர்தானே. 7

தொழிலான் மிகுதொண் டர்கடோத் திரஞ்சொல்ல
எழிலார் வரையா லன்றரக் கனைச்செற்ற
கழலா னுறையும் மிடங்கண் டல்கண்மிண்டிப்
பொழிலான் மலிபூம் புகலிந் நகர்தானே. 8

மாண்டார் சுடலைப் பொடிபூசி மயானத்
தீண்டா நடமா டியவேந் தறன்மேனி
நீண்டா னிருவர்க் கெரியா யரவாரம்
பூண்டா னகர்பூம் புகலிந் நகர்தானே. 9

---

7. புரம் எரித்து, நஞ்சுண்டு, பிரமன் சிரங்கொய்து வீரம் விளக்கிய தலைவன் பதி புகலி என்கின்றது. இப்பாட்டு அடிதோறும் பொருள்முற்றி வந்துளது. கறுத்தான் - சினந்தவன். செறுத்தான் - கண்டத்தில் அடக்கியவன். வேவக் கறுத்தான், அமுதாகச் செறுத்தான். ஒன்றையறுத்தான், அதைப் பொறுத்தான் இடம் புகலி என முடிவுசெய்க.

8. தொண்டர் தோத்திரஞ்சொல்ல இராவணனைச்செற்ற திருவடியுடைய சிவன்பதி புகலி என்கிறது. தொழிலால் மிகு தொண்டர்கள் - சரியை, கிரியையாதிகளால் மிக்க அடியார்கள். எழில் - எழுச்சி; அழகுமாம். கண்டல் - தாழை.

9. சுடலைப்பொடி பூசி, மயானத்தாடி, மாலயனுக்காக அக்னி மலையாய் நீண்டு, அரவை யாரமாகப் பூண்டு விளங்கும் இறைவன் பதி புகலி என்கின்றது. மாண்டார் -, இறந்தவர். பொடிபூசி மயானத்தாடி என்றது எல்லாரும் அந்தம் எய்த, தாம் அந்தம் இல்லாதிருப்பவன் என்பதை விளக்கியது. ஏந்தல் - தலைவன். தன்மேனி இருவர்க்கு எரியா நீண்டான் எனக் கூட்டுக. அரவு ஆரம் பூண்டான் - பாம்பை மார்பில் மாலையாக அணிந்தவன்.

உடையார் துகில்போர்த் துழல்வார் சமண்கையர்
அடையா தனசொல் லுவரா தர்களோத்தைக்
கிடையா தவன்றன் னகர்நன் மலிபூகம்
புடையார் தருபூம் புகலிந் நகர்தானே. 10

இரைக்கும் புனல்செஞ் சடைவைத் தவெம்மான்றன்
புரைக்கும் பொழிற்பூம் புகலிந் நகர்தன்மேல்
உரைக்குந் தமிழ்ஞான சம்பந் தனெண்மாலை
வரைக்குந் தொழில்வல் லவர்நல் லவர்தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. புறச்சமயிகளாகிய சமணர் புத்தர் வேதங்கட்குக் கிடையாத சிவனூர்பதி புகலி என்கின்றது. உடையார் துகில் - உடுக்கத்தக்க துகில். போர்த்து - போர்வையாகப் போர்த்து. கையர் - கீழ்மக்கள். அடையாதன சொல்லுவர் - பொருந்தாதவற்றைச் சொல்லுவார்கள். ஆதர்கள் - கீழ்மக்கள். ஓத்து - வேதத்தை; என்றது பிடகம் முதலியவற்றிற்கு. வேற்றுமை மயக்கம். கிடையாதவன் - அகப்படாதவன். பூகம் - பாக்கு மரம்.

11. இம்மாலை பத்தும் தனக்கே உரியதாக்கவல்லவர் நல்லவராவர் என்கின்றது. புரைக்கும் - உயர்ந்திருக்கும். வரைக்கும் தொழில் - தம்மளவினதாக்கிக்கொள்ளுந் தொழில். எழுதுவிக்கும் தொழில் என்றுமாம்; அளவுபடுத்தி யுரைக்கும் தொழில் எனவுமாம்.

திருக்குரங்கணின்முட்டம்

பதிகவரலாறு :

பிள்ளையார், திருவோத்தூரில் ஆண்பனையைப் பெண் பனையாக்கி, அமணர்களைச் சைவர்களாக்கித் திருமாகறல் என்னும் தலத்தை வணங்கியபின், குரங்கணின் முட்டத்தைச் சேர்ந்தார். அங்கு, ஆதிமுதல்வர் தாளைவணங்கிக் 'குரங் கணில் முட்டம் தொழுநீர்மையர் துன்பமிலரே' எனச் சிறப் பித்து 'விழுநீர் மழுவாள்' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 31**

திருச்சிற்றம்பலம்

விழுநீர் மழுவாட் படையண் ணல்விளங்கும்
கழுநீர் குவளைம் மலரக் கயல்பாயும்
கொழுநீர் வயல்சூழ்ந் தகுரங் கணின்முட்டம்
தொழுநீர் மையர்தீ துறுதுன் பமிலரே. 1

விடைசேர் கொடியண் ணல்விளங் குயர்மாடக்
கடைசேர் கருமென் குளத்தோங் கியகாட்டில்
குடையார் புனன்மல் குகுரங் கணின்முட்டம்
உடையா னெனையா ளுடையெந் தைபிரானே. 2

---

1. கங்கையையணிந்தவரும் மழுவேந்தியவருமாகிய இறைவன் விளங்கும் இத்தலத்தைத் தொழுபவர் துன்பமிலர் என்கின்றது. விழுநீர் - பெருமையையுடைய நீர், கங்கை. கொழுநீர் - வளமான நீர். தீதுறு துன்பம் - தீமையான்வரும் துன்பம்; பாவகன்மத்தான்வரும் துன்பம் என்பதாம். தீதுகழுவி ஆட்கொள்ளக் கங்கையையும், துன்பந்துடைக்க மழுப்படையையும் உடைய பெருமானாதலின் துன்பம் இலர் என்றார்.

2. இது இத்தலமுடைய பெருமானே என்னையாளுடைய பிரான் என்கின்றது. மாடக்கடைசேர் கருமென்குளத்து ஓங்கிய

சூலப் படையான் விடையான் சுடுநீற்றன்
காலன் றனையாருயிர்வவ் வியகாலன்
கோலப் பொழில்சூழ்ந் தகுரங் கணின்முட்டத்
தேலங் கமழ்புன் சடையெந் தைபிரானே. 3

வாடா விரிகொன் றைவலத் தொருகாதில்
தோடார் குழையா னலபா லனநோக்கிக்
கூடா தனசெய் தகுரங் கணின்முட்டம்
ஆடா வருவா ரவரன் புடையாரே. 4

காட்டில் - மாடங்களின் கடைவாயிலைச் சேர்ந்துள்ள கரிய மெல்லிய குளத்தால் சிறந்த காட்டிடங்களிலே. குடையார் புனல் மல்கு - குடைதற்குரிய நீர்நிறைந்த; அணில் முட்டம் என்க. ஆளுடைபிரான் என்பதால் எனக்கும் அவனுக்கும் உள்ளதொடர்பு, அநாதியேயான ஆண்டான் அடிமைத்தன்மை யென அறிவித்தது. எந்தை என்றது ஆதியாயிருந்து, அடித்தும் அணைத்தும் அருள்வழங்கலின். பிரான் என்றது தன்வழிநின்று ஏவல்கொள்ளுந் தலைவனாக இருத்தலின்.

3. இது இத்தலத்திறைவன் சூலப்படையான் விடையான் நீற்றன் காலகாலன் என அடையாளமும், அருளுந்திறமும் அறிவிக்கின்றது. கோலம் - அழகு. ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து.

4. இத்தலத்து ஆடிவரும் பெருமானாகிய அவரே அடியேன் மாட்டு அன்புடையார் என்கின்றது. வாடாவிரி கொன்றை - வாடாத விரிந்த கொன்றை மலர்மாலையையும். தேவர்கட்கே அணிந்த மாலை வாடாது; அங்ஙனமாகத் தேவதேவனாகிய சிவபெருமான் அணிந்த மாலை வாடாமை இயல்பு ஆதலின் இங்ஙனம் கூறப்பட்டது. வலத்துக்குழையும், ஓர்காதில் தோடும் உடையான் எனக்கொள்க. நல்ல பாலனம் நோக்கி - நன்றாகக் காத்தலைத் திருவுளங்கொண்டு. கூடாதன செய்த - வேறுதேவர் எவரும் செய்யக்கூடாத அரியகாரியங்களைச் செய்த. ஆடா வருவார் - திருநடனம்செய்து வருவார்.

இறையார் வளையா ளையொர்பா கத்தடக்கிக்
கறையார் மிடற்றான் கரிகீ றியகையான்
குறையார் மதிசூ டிகுரங் கணின்முட்டத்
துறைவா னெமையா ளுடையொண் சுடரானே. 5

பலவும் பயனுள் ளனபற் றுமொழிந்தோம்
கலவம் மயில்கா முறுபே டையொடாடிக்
குலவும் பொழில்சூழ்ந் தகுரங் கணின்முட்டம்
நிலவும் பெருமா னடிநித் தனினைந்தே. 6

மாடார் மலர்க்கொன் றைவளர் சடைவைத்துத்
தோடார் குழைதா னொருகா திலிலங்கக்
கூடார் மதிலெய் துகுரங் கணின்முட்டத்
தாடா ரரவம் மரையார்த் தமர்வானே. 7

---

5. சிவனே எம்மை யாளுடைய சோதி வடிவன் என்கின்றது. இறையார்வளையாள் இத்தலத்து அம்மையின் திருநாமம். கரிகீறியகையான் - யானையையுரித்த கையையுடையவன். குறையார்மதி - இனிக்குறையக்கூடாத அளவு குறைந்த பிறைமதி. ஒண்சுடரான் - ஒள்ளிய சோதிவடிவன்.

6. இது இறைவனடியை நித்தலும் நினைந்ததன் பயன் உள்ளன பலவற்றிலும் இருந்த பற்றும் ஒழிந்தோம் என்கின்றது. பயன் உள்ளன - பொறிகட்கும் பிறவற்றிற்கும் பயன் படுவனவாகிய தனுகரண புவனபோகங்கள். கலவம் - தோகை. 'பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு' என்ற குறட்கருத்து அமைந்திருத்தல் காண்க.

7. கொன்றையணிந்து குழையுந்தோடுங் காதில் தாழ, திரிபுரமெரித்த பெருமான் குரங்கணில் முட்டத்து அமர்வான் என இறைவனுடைய மாலை அணி வீரம் இவற்றைக் குறிப்பிக்கின்றது. மாடு ஆர் மலர்க்கொன்றை - பொன்னை ஒத்த நிற முடைய கொன்றைமலர். கூடார் - பகைவர். ஆடு ஆர் அரவம் - ஆடுதலைப் பொருந்திய அரவம்.

மையார் நிறமே னியரக் கர்தங்கோனை
உய்யா வகையா லடர்த்தின் னருள்செய்த
கொய்யார் மலர்சூ டிகுரங் கணின்முட்டம்
கையாற் றொழுவார் வினைகாண் டலரிதே. 8

வெறியார் மலர்த்தா மரையா னொடுமாலும்
அறியா தசைந்தேத் தவோரா ரழலாகும்
குறியா னிமிர்ந்தான் றன்குரங் கணின்முட்டம்
நெறியாற் றொழுவார் வினைநிற் ககிலாவே. 9

கழுவார் துவரா டைகலந் துமெய்போர்க்கும்
வழுவாச் சமண்சாக் கியர்வாக் கவைகொள்ளேல்
குழுமின் சடையண் ணல்குரங் கணின்முட்டத்
தெழில்வெண் பிறையா னடிசேர் வதியல்பே. 10

---

8. இத்தலத்தைத் தொழுவார் வினைகாண்டல் அரிது என்கின்றது. மையார்மேனி - கரியமேனி. அரக்கன் - இராவணன். உய்யாவகையால் - தப்பாதவண்ணம். கொய் ஆர் மலர் - கொய்தலைப் பொருந்திய மலர். வினை - வினைப்பயனாகிய துன்ப இன்பங்களை.

9. இது தொழுவார்வினை நிற்கும் ஆற்றல் இல்லாதன என்கின்றது. வெறி - மணம். அறியாது அசைந்து - முதற்கண் இறைவன் பெருமையையறியாமல் சோம்பி இருந்து. ஏத்த - பின்னர் அறிந்து துதிக்க. ஓர் ஆர் அழலாகும் குறியான் - ஒப்பற்ற நெருங்குதற்கரிய அழலாகிய திருவுருவையுடையவன். நெறி - ஆகமவிதி.

10. இத்தலத்துள்ள இறைவனடிசேர்வதே இயல்பு என்கின்றது. கழுவார் - உடையைத் தோய்த்து அலசாதவராய். வழுவாச்சமண் - தம் கொள்கையில் வழுவாத சமணர். குழுமின் சடை - கூட்டமாகிய மின்னலை ஒத்த சடை.

கல்லார் மதிற்கா ழியுண்ஞான சம்பந்தன்
கொல்லார் மழுவேந் திகுரங் கணின்முட்டம்
சொல்லார் தமிழ்மா லைசெவிக் கினிதாக
வல்லார்க் கெளிதாம் பிறவா வகைவீடே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. *இப்பதிகத்தைச் செவிக்கினிதாகச் சொல்லவல்லவர்களுக்கு வீடு எளிது என்கின்றது. கல் ஆர் மதில் - மலையை ஒத்த மதில். பிறவாவகை வீடு எளிதாம் எனக் கூட்டுக.*

திருவிடைமருதூர்

பதிகவரலாறு :

திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார், திருநாகேச்சரத்து இனிதமரும் செங்கனகத் தனிக்குன்றை வணங்கி, நாகநாதப் பெருமானின் பிணிதீர்க்கும் பெருங்கருணையைப் போற்றித் திருவிடைமருதூருக்கு வழிக்கொள்கின்றவர் 'ஓடே கலன்' என்னும் இப்பதிகத்தை யருளிச்செய்தார்கள். போகும்போது அளவிலாப் பெருமகிழ்ச்சி திருவுள்ளத்தெழ 'என்னையாளுடையபிரான் உறைகின்ற இடைமருது ஈதோ' என்று அமைத்து இன்னிசைப்பதிகம் அருளிக்கொண்டே இடைமருதிற்கு எழுந்தருளினார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 32**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓடே கலனுண் பதுமூ ரிடுபிச்சை
காடே யிடமா வதுகல் லானிழற்கீழ்
வாடா முலைமங் கையுந்தா னுமகிழ்ந்
தீடா வுறைகின் றவிடை மருதீதோ. 1

தடங்கொண் டதொர்தா மரைப்பொன் முடிதன்மேல்
குடங்கொண் டடியார் குளிர்நீர் சுமந்தாட்டப்
படங்கொண் டதொர்பாம் பரையார்த் தபரமன்
இடங்கொண் டிருந்தான் றனிடை மருதீதோ. 2

---

1. ஓடு எடுத்து ஊர்ப்பிச்சை ஏற்றுக் காடிடங்கொள்ளும் பெருமான் நன்முலைநாயகியோடு எழுந்தருளும் இடைமருதீதோ என்று வினவுகிறது இப்பதிகம். ஓடு - பிரமகபாலம். வாடாமுலை மங்கை என்பது நன்முலைநாயகி என்னும் அம்மையின் திருநாமத்தைக் குறித்தது. ஈடா - பெருமையாக.

2. தடம் - குளம். தாமரைப் பொன்முடி - தாமரை சூடிய அழகிய சிரம்.

வெண்கோ வணங்கொண் டொருவெண் டலையேந்தி
அங்கோல் வளையா ளையொர்பா கமமர்ந்து
பொங்கா வருகா விரிக்கோ லக்கரைமேல்
எங்கோ னுறைகின் றவிடை மருதீதோ. 3

அந்தம் மறியா தவருங் கலமுந்திக்
கந்தங்,கமழ்கா விரிக்கோ லக்கரைமேல்
வெந்த பொடிப்பூ சியவே தமுதல்வன்
எந்தை யுறைகின் றவிடை மருதீதோ. 4

வாசங் கமழ்மா மலர்ச்சோ லையில்வண்டே
தேசம் புகுந்தீண் டியொர்செம் மையுடைத்தாய்ப்
பூசம் புகுந்தா டிப்பொலிந் தழகாய
ஈச னுறைகின் றவிடை மருதீதோ. 5

வன்புற் றிளநா கமசைத் தழகாக
என்பிற் பலமா லையும்பூண் டெருதேறி
அன்பிற் பிரியா தவளோ டுமுடனாய்
இன்புற் றிருந்தான் றனிடை மருதீதோ. 6

---

3. அம் கோல் வளையாளை - அழகிய திரண்ட வளையல் அணிந்த உமாதேவியை. அமர்ந்து - விரும்பி ஏற்று.

4. அந்தம் அறியாத வேதமுதல்வன் எனக் கூட்டுக. அருங்கலம் உந்தி - அரிய ஆபரணங்களைக் கரையில் வீசி.

5. வண்டு புகுந்து ஈண்டி செம்மையுடைத்தாய் இருக்க பூசம்புகுந்து ஆடி அழகாய ஈசன் உறைகின்ற இடைமருது என வினைமுடிவுசெய்க. தேசம் புகுந்து - பல இடங்களிலும் சுற்றி. செம்மை உடைத்தாய் - குரலின் இனிமை படைத்து. இத்தலத்தில் தைப்பூசத் திருநாளன்று இறைவன் காவிரியில் தீர்த்தங்கொள்வர்.

6. வல்புற்று இளநாகம் - வலிய புற்றில்வாழும் இளநாகம் அவைகளை அவயவங்களிலே அணியாகக் கட்டி. அன்பில் பிரியாதவள் - பிரியாவிடையாகிய பார்வதி.

தேக்குந் திமிலும் பலவுஞ் சுமந்துந்திப்
போக்கிப் புறம்பூ சலடிப் பவருமால்
ஆர்க்குந் திரைக்கா விரிக்கோ லக்கரைமேல்
ஏற்க விருந்தான் றனிடை மருதீதோ. 7

பூவார் குழலா ரகில்கொண் டுபுகைப்ப
ஓவா தடியா ரடியுள் குளிர்ந்தேத்த
ஆவா வரக்கன் றலையாற் றலழித்த
ஏவார் சிலையான் றனிடை மருதீதோ. 8

முற்று தவொர்பான் மதிசூ டுமுதல்வன்
நற்று மரையா னெடுமா னயந்தேத்தப்
பொற்றோ ளியுந்தா னும்பொலிந் தழகாக
எற்றே யுறைகின் றவிடை மருதீதோ. 9

சிறுதே ரருஞ்சில் சமணும் புறங்கூற
நெறியே பலபத் தர்கள்கை தொழுதேத்த
வெறியா வருகா விரிக்கோ லக்கரைமேல்
எறியார் மழுவா ளனிடை மருதீதோ. 10

---

7. திமில் - வேங்கைமரம். பல - பலாமரம். புறம்போக்கி - இம்மரங்களை இருகரைமருங்கும் எடுத்துவீசி. பூசல் அடிப்ப - கரையுடன் மோத. ஆல் அசை - ஆர்க்கும் திரை - ஆரவாரிக்கின்ற அலை. ஏற்க - பொருந்த.

8. இது மகளிரும் அடியாரும் அவரவர்கள் பரிபாகத்திற்கேற்ப வழிபடுகின்றார்கள் என்கின்றது. ஓவாது - இடைவிடாமல். ஆ; இரக்கக் குறிப்பிடைச்சொல். ஏ ஆர் சிலை - பெருக்கத்தோடு கூடிய கைலைமலை. 'ஏபெற்றாகும்' என்பது தொல்காப்பியம். (பெற்று - பெருக்கம்.) 'ஏகல் அடுக்கம்' என்னும் நற்றிணையும் (116.) காண்க.

9. பால்மதி - பால்போல் வெள்ளியபிறை. மால் நயந்து ஏத்த எனப் பிரிக்க. உறைகின்ற இடைமருது ஈதோ எற்றே எனக்கூட்டுக: எற்று - எத்தன்மைத்து; என வியந்து கூறியவாறு.

10. புறச்சமயிகள் புறங்கூறுகிறார்கள்; பக்தர்கள் கை தொழுது பயன்கொள்ளுகிறார்கள் என்று இறைவனுடைய வேண்டுதல் வேண்டாமையையும், ஆன்மாக்கள் அவர் அவர்

கண்ணார் கமழ்கா ழியுண்ஞா னசம்பந்தன்
எண்ணார் புகழெந் தையிடை மருதின்மேல்
பண்ணோ டிசைபா டியபத் தும்வல்லார்கள்
விண்ணோ ருலகத் தினில்வீற் றிருப்பாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

பரிபாகத்திற்கேற்பப் பலன் கொள்ளுகிருர்கள் என்பதையும் அறிவித்தபடி. தேரர் - புத்தர். எறியார் மழுவாளன் - எறியுந் தன்மைவாய்ந்த மழுவைத் தாங்கியவன்.

11. கண்ணார் - இடமகன்ற. எண்ணார்புகழ் - எண்ணத்தைப் பொருந்திய புகழ். வீற்றிருப்பார் - பிறதேவர்க்கில்லாத பெருமையோடு இருப்பார்கள்.

திருவன்பிலாலந்துறை

பதிகவரலாறு :

திருக்கானூரை வணங்கிப் பதிகத்தொண்டு பாலித்துப் போந்த காழிப்பிள்ளையார் அன்பிலாலந்துறைக்கு எழுந்தருளி னார்கள். அங்கே 'முன்னவனைத் தொழுது பதம்நிறை செந் தமிழ்' பாடினார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 33**

திருச்சிற்றம்பலம்

கணைநீ டெரிமா லரவம் வரைவில்லா
இணையா வெயின்மூன் றுமெரித் தவிறைவர்
பிணைமா மயிலுங் குயில்சேர் மடவன்னம்
அணையும் பொழிலன் பிலாலந் துறையாரே. 1

சடையார் சதுரன் முதிரா மதிசூடி
விடையார் கொடியொன் றுடையெந் தைவிமலன்
கிடையா ரொலியோத் தரவத் திசைகிள்ளை
அடையார் பொழிலன் பிலாலந் துறையாரே. 2

---

1. இது திரிபுரம் எரித்த இறைவர் ஆலந்துறையார் என அறிவிக்கின்றது. நீடு எரி மால் கணை - மேலோங்கி எழுகின்ற தீயையும், திருமாலையும் கணையாகவும். அரவம் வரை வில்லா - வாசுகி என்னும் பாம்பை நாணாகக் கொண்ட மேருமலையை வில்லாகவும். இணையா - இணைத்து. பிணை - தத்தம் பெடைக ளோடு கூடிய.

2. இது கிளிகள் வேத இசையைச் சொல்லும் ஆலந்துறை இறைவனே எந்தை விமலன் என்கின்றது. சதுரன் - சாமர்த் தியமுடையவன். கிடை ஆர் ஒலி - மாணவர்கள் கூட்டமா யிருந்து ஒலிக்கும் வேத ஒலி. இதனைச் சந்தைகூறுதல் என்ப. ஓத்து அரவத்து இசை கிள்ளை - வேத ஒலியை இசைக்கின்ற கிளி. அடை ஆர் பொழில் - அடைதல் பொருந்திய சோலை.

ஊரும் மரவஞ் சடைமே லுறவைத்துப்
பாரும் பலிகொண் டொலிபா டும்பரமர்
நீருண் கயலும் வயல்வா ளைவராலோ
டாரும் புனலன் பிலாலந் துறையாரே. 3

பிறையும் மரவும் முறவைத் தமுடிமேல்
நறையுண் டெழுவன் னியுமன் னுசடையார்
மறையும் பலவே தியரோ தவொலிசென்
றறையும் புனலன் பிலாலந் துறையாரே. 4

நீடும் புனற்கங் கையுந்தங் கமுடிமேல்
கூடும் மலையா ளொருபா கமமர்ந்தார்
மாடும் முழவம் மதிரம் மடமாதர்
ஆடும் பதியன் பிலாலந் துறையாரே. 5

நீரூர் திருமே னியரு னமிலார்பால்
ஊரூர் சுவையா கியவும் பர்பெருமான்
வேரூ ரகிலும் மிகுசந் தனமுந்தி
ஆரூர் வயலன் பிலாலந் துறையாரே. 6

---

3. இது பலிகொள்ளும் பரமர் அன்பிலாலந்துறையார் என்கின்றது. அடியார்களது ஓடும் மனத்தை ஓரிடத்து நிறுத்தி வைப்பதுபோல ஊரும்பாம்பைச் சடைமேல் உறவைத்தார் என்ற நயம் உணர்க.

4. இது இத்தலத்திறைவன் பகைநீக்கி ஆளும் பண்பினன் என்கின்றது. உறவைத்த - பகைநீங்கி ஒருங்கே பொருந்த வைத்த. நறை - நல்லமணம். வன்னி - வன்னிப் பத்திரம். வேதியர் மறையும் ஓத அவ்வொலிசென்று அறையும் ஆலந்துறை எனக் கூட்டுக.

5, இது அன்பில் இறைவர் கங்கையை முடிமேல் வைத்து உமையாளை ஒருபாகம் வைத்துளார் என்கின்றது. இவர் போகியாய் இருப்பதற்கேற்ற தலம் முழவம் அதிர மடமாதர் ஆடும் பதியாய்ப் போகபூமியாய்'இருப்பதைக் குறித்தவாறு. மாடு - பக்கம்.

6. இது குற்றமே இல்லாத நற்றவர்பால் ஊறுஞ் சுவையாய் விளங்குபவர் என்கின்றது. ஊனம் இல்லார்பால் ஊறு ஆர் சுவை ஆகிய எனப் பிரிக்க. ஆர் சுவை - அரிய அமுதம். வேறு ஆர் - வேருகப் பெயர்ந்த.

செடியார் தலையிற் பலிகொண் டினிதுண்ட
படியார் பரமன் பரமேட் டிதன்சீரைக்
கடியார் மலரும் புனல்தூ வினின்றேத்தும்
அடியார் தொழுமன் பிலாலந் துறையாரே. 7

விடத்தார் திகழும் மிடறன் னடமாடி
படத்தா ரரவம் விரவுஞ் சடையாதி
கொடித்தே ரிலங்கைக் குலக்கோன் வரையார
அடர்த்தா ரருளன் பிலாலந் துறையாரே. 8

வணங்கிம் மலர்மே லயனுந் நெடுமாலும்
பிணங்கி யறிகின் றிலர்மற் றும்பெருமை
சுணங்கும் முகத்தம் முலையா ளொருபாகம்
அணங்குந் நிகழன் பிலாலந் துறையாரே. 9

---

7. இது இறைவன் புகழைச் சொல்லி அடியார்கள் வழிபடும் ஆலந்துறையார் என்கின்றது. செடி - முடைநாற்றம் செடியார் தலையில் பிச்சை ஏற்று இனிதுண்டார் என்பது இறைவன் வேண்டுதல் வேண்டாமையிலான் என்பதை உணர்த்தியது. படி - தன்மை. அடியார் சீரைத் தூவிநின்று ஏத்தித் தொழும் ஆலந்துறையார் என்க.

8. இது நீலகண்டனாய் அரவம் அணிந்து இராவணனை அடர்த்தவன் ஆலந்துறையான் என்கின்றது. விடத்தார் திகழும் மிடறன் 'கறைமிடறு அணியலும் அணிந்தன்று' என்ற கருத்தை ஒப்புநோக்குக. படத்து ஆர் அரவம் - படம் பொருந்திய பாம்பு. ஆதி - முதல்வனே!; அண்மைவிளி.

9. இது உமையொருபாகர் ஆலந்துறையார் என்கின்றது. வணங்கி மலர்மேல் என்பது சந்தம்நோக்கி மகரம் மிகுந்தது. பிணங்கி உம் பெருமையறிகின்றிலர் எனக் கூட்டுக. மற்று அசை. சுணங்கு முகத்து முலையாளாகிய அணங்கு ஒருபாகம் நிகழ் ஆலந்துறையார் எனக் கூட்டுக. ஒருபாகம் இருந்தும் சுணங்குபூக்கும் முலையாள் என்றது அம்மையின் மாறுத காதலை அறிவித்தவாறு. சுணங்கு - பிரிந்த பெண்களுக்குண்டாகும் தேமல். அணங்கு - தெய்வப்பெண்.

தறியார் துகில்போர்த் துழல்வார் சமண்கையர்
நெறியா வுணரா நிலைக்கே டினர்நித்தல்
வெறியார் மலர்கொண் டடிவீ ழுமவரை
அறிவா ரவரன் பிலாலந் துறையாரே. 10

அரவார் புனலன் பிலாலந் துறைதன்மேல்
கரவா தவர்கா ழியுண்ஞா னசம்பந்தன்
பரவார் தமிழ்பத் திசைபா டவல்லார்போய்
விரவா குவர்வா னிடைவீ டெளிதாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. இது அன்போடு பூவும் நீரும்கொண்டு அடிபணிவாரை அறிபவர் ஆலந்துறையார் என்கின்றது. தறியார் துகில் - தறியில் நெய்த ஆடை. நெறியா உணரா - முறைமைப்படி உணர்ந்துகொள்ளாத. நிலைக்கேடினர் - கெட்ட நிலையையுடையவர்கள். வீழுமவர் - விரும்பித் தொழுமடியார்.

11. இப்பாடல் பத்தினையும் இசையோடு பாடவல்லார் விண்ணின்பத்தை மேவுவர்; அவர்க்கு வீட்டின்பமும் எளிதாம் என்கின்றது. கரவாதவர் காழி - வஞ்சனை இல்லாத தவத்தவர் மேவியுள்ள காழி. ஆலந்துறை தன்மேல் பரவு ஆர் தமிழ் எனக்கூட்டுக. வானிடை விரவு ஆகுவர் - விண்ணிற்கலப்பர்.

சீகாழி

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 34**

திருச்சிற்றம்பலம்

அடலே றமருங் கொடியண்ணல்
மடலார் குழலா ளொடுமன்னுங்
கடலார் புடைசூழ் தருகாழி
தொடர்வா ரவர்தூ நெறியாரே. 1

திரையார் புனல்சூ டியசெல்வன்
வரையார் மகளோ டுமகிழ்ந்தான்
கரையார் புனல்சூழ் தருகாழி
நிரையார் மலர்தூ வுமினின்றே. 2

இடியார் குரலே றுடையெந்தை
துடியா ரிடையா ளொடுதுன்னுங்
கடியார் பொழில்சூழ் தருகாழி
அடியா ரறியா ரவலம்மே. 3

ஒளியார் விடமுண் டவொருவன்
அளியார் குழன்மங் கையொடன்பாய்க்
களியார் பொழில்சூழ் தருகாழி
எளிதா மதுகண் டவரின்பே. 4

---

1. இது இறைவன் உமையோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சீகாழியைப் பரவுவார் தூநெறியார் என்கின்றது. அடல் ஏறு - வலிமைபொருந்திய இடபம், மடல் - பூ. தொடர்வார் - இடைவிடாது தியானிப்பவர்.

2. காழியை இன்றே மலர்தூவி வணங்குங்கள் என்கின்றது. நிரையார் மலர் - வரிசையான பூக்கள்.

3. இது காழி அடியார் அவலம் அறியார் என்கின்றது. இடியார் குரல் ஏறு - இடியையொத்த குரலுடைய இடபம். துடி - உடுக்கை, எந்தை துன்னும் காழி அடியார் அவலம் அறியார் எனக்கூட்டுக.

4. இது காழி கண்டவர்க்கு இன்பம் எளிதாம் என்கின்றது. ஒளியார் விடம் - நீலஒளியோடுகூடிய விடம். அளி -

பனியார் மலரார் தருபாதன்
முனிதா னுமையோ டுமுயங்கிக்
கனியார் பொழில்சூழ் தருகாழி
இனிதா மதுகண் டவர்டே. 5

கொலையார் தருங்கூங் றமுதைத்து
மலையான் மகளோ டுமகிழ்ந்தான்
கலையார் தொழுதேத் தியகாழி
தலையாற் றெழுவார் தலையாரே. 6

திருவார் சிலையா லெயிலெய்து
உருவா ருமையோ டுடனுன்
கருவார் பொழில்சூழ் தருகாழி
மருவா தவர்வான் மருவாரே. 7

அரக்கன் வலியொல் கவடர்த்து
வரைக்கும் மகளோ டுமகிழ்ந்தான்
சுரக்கும் புனல்சூழ் தருகாழி
நிரக்கும் மலர்தூ வுநினைந்தே. 8

வண்டு. ஒருவன் மங்கையொடு அன்பாய்க் களி ஆர் காழி கண்டவர் இன்பம் எளிதாம் என முடிவு செய்க.

5. இது காழி கண்டவர் பெருமை எய்துவர் என்கின்றது. பனி - குளிர்மை. பனியார் மலர் - தாமரை மலர். ஆர் தரு - ஒத்த. உமையோடு முயங்கி முனிதான் - ஒருத்தியோடு கூடியிருந்தும் தான் முனிவனுய் இருப்பவன். பாதன் முனி காழி கண்டவர். ஈடு இனிதாம் என முடிக்க.

6. இது காழிக்குச் சிரம்பணிவார் மேலானவர் என்கின்றது. கலையார் - கலைஞானிகள்.

7. இது காழியடையார் வான் அடையார் என்கின்றது. திருவார் சிலை - அழகிய வில்; என்றது பொன் வில்லாதலின். உரு - அழகு. கருவார் பொழில் - கருமையாகிய சோலை. மருவாதவர் - அடையாதவர்.

8. இது காழிக்கு மலர் தூவுங்கள் என்கின்றது. அரக்கன் வலி அடர்த்து வரைக்குமகளோடு மகிழ்ந்தான் என்பது, அரக்கன் மலையெடுக்க, உமையாள் எய்திய அச்சத்தைப் போக்கி

இருவர்க் கெரியா கிநிமிர்ந்தான்
உருவிற் பெரியா ளொடுசேருங்
கருநற் பரவை கமழ்காழி
மருவப் பிரியும் வினைமாய்ந்தே. 9

சமண்சாக் கியர்தா மலர்தூற்ற
அமைந்தா னுமையோ டுடனன்பாய்க்
கமழ்ந்தார் பொழில்சூழ் தருகாழி
சுமந்தார் மலர்தூ வுதலெண்டே. 10

நலமா கியஞா னசம்பந்தன்
கலமார் கடல்சூழ் தருகாழி
நிலையா கநினைந் தவர்பாடல்
வலரா னவர்வா னடைவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

யதும், அவன்செய்த தவற்றிற்காக அவள் காணத் தண்டித்தமையும் விளக்கின்றது. ஒல்க - சுருங்க. நிரக்கும் - ஒழுங்கான.

9. இது காழியையடைய வினைகெடும் என்கின்றது. இருவர் - மாலுமயனும். உருவிற் பெரியாள் - பெரியநாயகி என்னும் திருத்தோணிச் சிகரத்திருக்கும் அம்மையார். பரவை - கடல்.

10. இது சமண் முதலியோர் அலர் தூற்ற அடியார் மலர் தூவுதல் தொண்டு என்கின்றது. அலர்தூற்ற - பழிசொல்ல. உமையோடு உடன் அன்பாய் அமைந்தான் - அம்மையொடு ஒருசேர ஓர் ஆசனத்து அன்பாய் அமைந்தான் என்க. காழி சுமந்தார் - காழியைத் தம் மனத்துத் தியானித்தவர்கள்.

11. காழியைத் தமது நிலைத்த இடமாக நினைந்தபெருமானது பாடலில் வல்லவர்கள் வானடைவர் என முடிக்க.

திருவீழிமிழலை

பதிகவரலாறு :

பிள்ளையார் எழுந்தருளுவதைத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளாலும், அடியார்களாலும் அறிந்துகொண்ட திருவீழிமிழலை யந்தணர்கள், நிறைகுடம் முதலிய அட்டமங்கலங்களுடன் வரவேற்க, பிள்ளையார் முத்துச் சிவிகையினின்றும் கீழிறங்கி அந்தணரும், அடியாரும் புடைசூழ எழுந்தருள்கின்றார்கள். அப்போது 'அரையார் விரிகோவண ஆடை' என்னும் ஒப்புரைக்க இயலாத இப்பதிகத்தை இசையுடன் ஓதிக்கொண்டே சிவஞானச் செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் விடையேறும்பிரான் திருக்கோயிலை அடைந்து உச்சிமேற் கரங்குவித்து வணங்கினார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 35**

திருச்சிற்றம்பலம்

அரையார் விரிகோ வணவாடை
நரையார் விடையூர் திநயந்தான்
விரையார் பொழில்வீ ழிம்மிழலை
உரையா லுணர்வா ருயர்வாரே. 1

---

1. வீழிமிழலையைத் தியானிப்பவர்கள் உயர்வர் என்கின்றது. கோவண ஆடையையும் ஊர்தியையும் நயந்தான் என முடிக்க. நரை - வெண்மை. உரையால் - வேதாகமங்களில் சொல்லப்பட்ட சொற்களால். விரிகோவணம் - படம் விரியும் பாம்பாகிய கோவணம். "அற்றம் மறைப்பது முன்பணியே", "ஐந்தலைய மாசுணங்கொண்டு அரையார்க்குமே." என்ற பகுதிகள் இதற்கு ஒப்பு.

புனைதல் புரிபுன் சடைதன்மேல்
கனைதல் லொருகங் கைகரந்தான்
வினையில் லவர்வீ ழிம்மிழலை
நினைவில் லவர்நெஞ் சமுநெஞ்சே. 2

அழவல் லவரா டியும்பாடி
எழவல் லவரெந் தையடிமேல்
விழவல் லவர்வீ ழிம்மிழலை
தொழவல் லவர்நல் லவர்தொண்டே. 3

உரவம் புரிபுன் சடைதன்மேல்
அரவம் மரையார்த் தவழகன்
விரவும் பொழில்வீ ழிம்மிழலை
பரவும் மடியா ரடியாரே. 4

கரிதா கியநஞ் சணிகண்டன்
வரிதா கியவண் டறைகொன்றை
விரிதார் பொழில்வீ ழிம்மிழலை
உரிதா நினைவா ருயர்வாரே. 5

---

2. வீழிமிழலையை நினையாதவர் நெஞ்சம் நெஞ்சா என்கின்றது. புனைதல் - முடித்தல், கனைதல் - ஒலித்தல். வினையில்லவர் - இயல்பாகவே வினையில்லாதவர். நெஞ்சத்தின் தொழில் நினையவேண்டியவற்றை நினைவதாயிருக்க, அது செய்யாமையின் நெஞ்சமும் நெஞ்சே என இகழ்ந்து கூறியவாறு.

3. இது அழுதும் ஆடியும் பாடியும் விழுந்தும் தொழவல்லவர் தொண்டில் நல்லராம் என்கின்றது. வல்லவர் என்பன நான்கும் அருமைவிளக்கிநின்றன. அடிமேல் விழுதல் - தன்வசமற்று ஆனந்தமேலீட்டால் விழுதல்.

4. இது விழிமிழலையைத் தொழும் அடியாரே அடியார் என அடியார் இயல்பை விளக்குகின்றது. உரவம் - வலிமை.

5. இது இத்தலத்தை உரிமையோடு நினைவார் உயர்வார் என்கின்றது. வரிதாகிய வண்டு - வரிகளையுடையதாகிய வண்டு. 'பொறிவரி வண்டினம்' என்பது காண்க. உரியதா என்பது உரிதா எனத் தொகுத்தல் விகாரம்பெற்றது.

சடையார் பிறையான் சரிபூதப்
படையான் கொடிமே லதொர்பைங்கண்
விடையா னுறைவீ ழிம்மிழலை
அடைவா ரடியா ரவர்தாமே. 6

செறியார் கழலுஞ் சிலம்பார்க்க
நெறியார் குழலா ளொடுநின்றான்
வெறியார் பொழில்வீ ழிம்மிழலை
அறிவா ரவலம் மறியாரே. 7

உளையா வலியொல் கவரக்கன்
வளையா விரலூன் றியமைந்தன்
விளையார் வயல்வீ ழிம்மிழலை
அளையா வருவா ரடியாரே. 8

மருள்செய் திருவர் மயலாக
அருள்செய் தவனா ரழலாகி
வெருள்செய் தவன்வீ ழிம்மிழலை
தெருள்செய் தவர்தீ வினைதேய்வே. 9

---

6. இது இத்தலத்தை அடைவாரே அடியார் என்கின்றது. சரி - இயங்குகின்ற. பைங்கண் - பசியகண். பசுமை ஈண்டு இளமைகுறித்து நின்றது.

7. இது இத்தலத்தை யறிவார், துன்பம் அறியார் என்கின்றது. செறி - வளை. செறி ஆர் கழலும் சிலம்பு ஆர்க்க என்பதில் எண்ணும்மையை ஏனையவிடத்தும் கூட்டுக. நெறியார் குழல் - சுருண்ட கூந்தல். அறிவார் - தியானிப்பார்கள்.

8. இத்தலத்தை நெருங்குவாரே அடியார் என்கின்றது. உளையா - வருந்தி. அளையா - அளைந்து; பொருந்தி.

9. இத்தலத்தைத் தெளிந்தவர்களது தீவினை தேயும் என்கின்றது. இருவர் மருள்செய்து மயலாக - மாலும் அயனும் அஞ்ஞானத்தால் மயங்க. வெருள்செய்தவன் வெருட்டியவன். தெருள் செய்தவர் - தெளிந்தவர்கள்.

துளங்குந் நெறியா ரவர்தொன்மை
வளங்கொள் ளன்மின்புல் லமண்டேரை
விளங்கும் பொழில்வீ ழிம்மிழலை
உளங்கொள் பவர்தம் வினையோய்வே. 10

நளிர்கா ழியுண்ஞா னசம்பந்தன்
குளிரார் சடையா னடிகூற
மிளிரார் பொழில்வீ ழிம்மிழலை
கிளர்பா டல்வல்லார்க் கிலைகேடே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. இத்தலத்தைத் தியானிப்பவர்களின் வினை ஓயும் என்கின்றது. துளங்கும் நெறியார் - அளவைக்கும் அநுபவத்திற்கும் நிலைபெறாது அசையும் சமயநெறியையுடையவர்கள். தேரை: தேரரை என்பதன் சிதைவு.

11. இது இப்பாடலை வல்லார்க்குக் கேடு இல்லை எனப் பயன் கூறுகிறது. நளிர் - குளிர்.

திருவையாறு

பதிகவரலாறு :

திருப்பூந்துருத்தியை வணங்கிப் பதிகம்பாடி, அப்பர் சுவாமிகளிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு, காவிரியாற்றைக் கடந்து, திருநெய்த்தானத்து நெய்யாடிய பெருமானைப் போற்றி, திருவையாற்றையடைந்த பிள்ளையார் 'கலையார் மதி' என்னும் இப்பதிகத்தை யருளினார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 36**

திருச்சிற்றம்பலம்

கலையார் மதியோ டுரநீரும்
நிலையார் சடையா ரிடமாகும்
மலையா ரமுமா மணிசந்தோ
டலையார் புனல்சே ருமையாறே. 1

மதியொன் றியகொன் றைவடத்தான்
மதியொன் றவுதைத் தவர்வாழ்வு
மதியின் னுெடுசேர் கொடிமாடம்
மதியம் பயில்கின் றவையாறே. 2

கொக்கின் னிறகின் னுெடுவன்னி
புக்க சடையார்க் கிடமாகும்
திக்கின் னிசைதே வர்வணங்கும்
அக்கின் னரையா ரதையாறே. 3

---

1. இப்பதிகப்பாடல் பத்தும் இறைவன் இடம் திருவையாறு என்கின்றது. பாடல்கள்தோறும் இறைவனது மதி, கொன்றை, கங்கை, வன்னி, கொக்கிறகு, தலைமாலை முதலிய அணிவகைகளும் அவர் வீரமும் அறிவிக்கப்பெறுகின்றன. உரநீர் - வலியநீர். மலையாரம் - மலையிற்பிறந்த முத்துக்கள்.

2. நான்கடிகளிலுமுள்ள மதி என்ற சொல் சந்திரனையே குறிப்பதாகும். வடம் - மாலை. மதி ஒன்ற உதைத்தது, தக்க யாகத்தில் தம் திருவடியால் தேய்த்ததை.

3. கொக்கின் இறகு - கொக்கிறகம்பூ; கொக்கினது இறகுமாம். வன்னி - வன்னியிலை. திக்கின் இசை தேவர் - எட்டுத் திக்கிலும் பொருந்தியிருக்கின்ற தேவர்கள். அக்கு - சங்குமணி.

சிறைகொண் டபுரம் மவைசிந்தக்
கறைகொண் டவர்கா தல்செய்கோயில்
மறைகொண் டநல்வா னவர்தம்மில்
அறையும் மொலிசே ருமையாறே. 4

உமையா ளொருபா கமதாகச்
சமைவா ரவர்சார் விடமாகும்
அமையா ருடல்சோர் தரமுத்தம்
அமையா வருமந் தணியாறே. 5

தலையின் றொடைமா லையணிந்து
கலைகொண் டதொர்கை யினர்சேர்வாம்
நிலைகொண் டமனத் தவர்நித்தம்
மலர்கொண் டுவணங் குமையாறே. 6

வரமொன் றியமா மலரோன்றன்
சிரமொன் றையறுத் தவர்சேர்வாம்
வரைநின் றிழிவார் தருபொன்னி
அரவங் கொடுசே ருமையாறே. 7

---

4. சிறைகொண்டபுரம் - சிறகோடு கூடிய முப்புரங்கள். கறைகொண்டவர் - கோபித்தவர். மறைகொண்ட நல் வானவர் - மக்கள் கண்ணுக்கு மறைந்து வதியும் தேவர்கள். தம்மில் அறையும் ஒலி - தமக்குள் பேசிக்கொள்ளும் ஒலி.

5. சமைவார் - பொருந்தியவர். அமையார் உடல் சோர்தர - மூங்கிலினது உடல் வெடிக்க. அமையா - பொருந்தி.

6. கலை - மான். நிலைகொண்ட மனத்தவர் என்றது, இறைவனது திருவடியின்கண் நிலைத்த மனமுடைய அடியார்களை.

7. வரம் ஒன்றிய - வரம் பெற்ற. மேன்மைபொருந்திய என்றுமாம். சேர்வு - இடம். வரைநின்று இழிவார்தரு பொன்னி எனப் பிரிக்க. வார்தரு - ஒழுகுகின்ற. அரவம் - ஒலி. பொன்னி - காவிரி.

வரையொன் றதெடுத் தவரக்கன்
சிரமங் கநெரித் தவர்சேர்வாம்
விரையின் மலர்மே தகுபொன்னித்
திரைதன் னெடுசே ருமையாறே. 8

சங்கக் கயனு மறியாமைப்
பொங்குஞ் சுடரா னவர்கோயில்
கொங்கிற் பொலியும் புனல்கொண்டு
அங்கிக் கெதிர்காட் டுமையாறே. 9

துவரா டையர்தோ லுடையார்கள்
கவர்வாய் மொழிகா தல்செய்யாதே
தவரா சர்கடா மரையானோ
டவர்தா மணையந் தணையாறே 10

கலையார் கலிக்கா ழியர்மன்னன்
நலமார் தருஞா னசம்பந்தன்
அலையார் புனல்சூ ழுமையாற்றைச்
சொலுமா லைவல்லார் துயர்வீடே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. விரை - மணம்.

9. சங்கக்கயன் - சங்கத்தைக் கையிலேயுடைய திருமால். கொங்கு - தேன். அங்கிக்கு எதிர்காட்டும் - காலையில் அக்கினி காரியம் செய்வோர் அர்க்கியம் சமர்ப்பிக்கும்.

10. கவர்வு - வஞ்சனை. தவராசர்கள் - தவத்தான் மிக்க முனிவர்கள். தாமரையான் என்றது பிரமனை.

11. இது ஐயாற்றைப்பற்றிய இம்மாலையைச் சொல்ல வல்லார் துன்பத்தினின்று விடுபெறுவர் என்கின்றது. கலை - கலைஞானங்கள். கலி - ஒலி.

திருப்பனையூர்

பதிகவரலாறு :

திருவாரூரை வணங்கிவருகின்ற திருஞானசம்பந்தப் பெருமான், யானையையுரித்துப் போர்த்த பெருமான் எழுந்தருளிய திருப்பனையூரை வணங்கி, 'அரவச் சடை' என்னும் வேதப்பொருள் நிறைந்த இசைப்பதிகமாகிய இதனை அருளிச் செய்தார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 37**

திருச்சிற்றம்பலம்

அரவச் சடைமேன் மதிமத்தம்
விரவிப் பொலிகின் றவனூராம்
நிரவிப் பலதொண் டர்களுளும்
பரவிப் பொலியும் பனையூரே. 1

எண்ணொன் றிநினைந் தவர்தம்பால்
உண்ணின் றுமகிழ்த் தவனூராம்
கண்ணின் றெழுசோ லையில்வண்டு
பண்ணின் றொலிசெய் பனையூரே. 2

---

1. இது சடைமேல் மதியும் ஊமத்தமும் கலந்து விளங்குகின்ற இறைவனூர் பனையூர் என்கின்றது. மத்தம் - ஊமத்தம். நிரவி - கலந்து. பரவி - வணங்கி.

2. மனம் ஒன்றி நினைக்கும் அடியார்களிடத்து உள்நின்று மகிழும் இறைவனூர் பனையூர் என்கின்றது. எண் - எண்ணம். ஒன்றி - விஷய சுகங்களில் சென்று பற்றாது திருவடியிலேயே பொருந்தி. மகிழ்ந்தவன் - தான்மகிழ, தன்னைச்சார்ந்த ஆன்மாவும் மகிழுமாதலின் மகிழ்வித்தவன் என்னாது மகிழ்ந்தவன் என்றார்; மகிழ்தற்குரிய சுதந்திரமும் ஆன்மாவுக்கு இல்லை என்றபடி. கள் நின்று - தேன் பொருந்தி.

அலரும் மெறிசெஞ் சடைதன்மேல்
மலரும் பிறையொன் றுடையானூர்
சிலரென் றுமிருந் தடிபேணப்
பலரும் பரவும் பனையூரே. 3

இடியார் கடனஞ் சமுதுண்டு
பொடியா டியமே னியினானூர்
அடியார் தொழுமன் னவரேத்தப்
படியார் பணியும் பனையூரே. 4

அறையார் கழன்மே லரவாட
இறையார் பலிதேர்ந் தவனூராம்
பொறையார் மிகுசீர் விழமல்கப்
பறையா ரொலிசெய் பனையூரே. 5

அணியார் தொழவல் லவரேத்த
மணியார் மிடறொன் றுடையானூர்
தணியார் மலர்கொண் டிருபோதும்
பணிவார் பயிலும் பனையூரே. 6

---

3. பிறையணிந்த பெருமானூர் பனையூர் என்கின்றது. எறி - அர்ச்சிக்கப்படுகின்ற. மலரும் பிறை - வளரும் பிறை. சிலர் - அணுக்கத்தொண்டர்களாகிய அடியார்கள். பலர் - வழிபடும் அடியார்கள்.

4. இது நீறுபூசிய இறைவனூர் பனையூர் என்கின்றது. இடியார் கடல் - கரைகளை மோதுகின்ற கடல். பொடி - விபூதி. படியார் - பூமியிலுள்ள பிரமக்கள்.

5. இது பிட்சாடனமூர்த்தியின் ஊர் பனையூர் என்கின்றது. அறை - ஒலி. இறை - முன்கை. பொறையார் மிகுசீர் விழமல்க - பூமியிற் சிறந்த புகழினையுடைய திருவிழா நிறைய. "பொறைதரத் திரண்ட தாரு" இரகுவம் - தசரதன் சாப. 40.

6. நீலகண்டனது உறைவிடம் பனையூர் என்கின்றது. தொழவல்லவர் அணியார் ஏத்த என மாறுக. அணியார் - அண்மையில் உள்ளவர்கள். மணி - நீலமணி. தணி ஆர் மலர் கொண்டு - நீரையும் நிறைந்த மலரையுங்கொண்டு. 'பூவும் நீரும் கொண்டு' என்பதனை நினைவு கூர்க. தணி - தண்ணீர் என்பதன் திரிபு.

அடையா தவர்மூ வெயில்சீறும்
விடையான் விறலார் கரியின்றோல்
உடையா னவனெண் பலபூதப்
படையா னவனூர் பனையூரே. 7

இலகும் முடிபத் துடையானை
அலல்கண் டருள்செய் தவெம்மண்ணல்
உலகில் லுயிர்நீர் நிலமற்றும்
பலகண் டவனூர் பனையூரே. 8

வரமுன் னிமகிழ்ந் தெழுவீர்காள்
சிரமுன் னடிதா ழவணங்கும்
பிரமன் னெடுமா லறியாத
பரமன் னுறையும் பனையூரே. 9

அழிவல் லமண ரொடுதேரர்
மொழிவல் லனசொல் லியபோதும்
இழிவில் லதொர்செம் மையினானூர்
பழியில் லவர்சேர் பனையூரே. 10

---

7. இது வீரன் மேவும் ஊர் பனையூர் என்கின்றது: அடையாதவர் - பகைவராகிய திரிபுராதிகள்; சீறும் என்ற பெயரெச்சம் விடை உடையானை விசேடித்தது. விறல் - வலிமை.

8. ஐம்பூதங்களையும் ஆக்கிய இறைவனூர் பனையூர் என்கின்றது. அலல் - துன்பம்; அல்லல் என்பதன் திரிபு. மற்றும் பல என்றமையான் நுண்பூதங்களும், தன்மாத்திரைகளும் ஆகிய அனைத்தையுங் கண்டவன்.

9. இது வரம் வேண்டியவர்கள் பனையூரைச் சிரந்தாழ வணங்குங்கள் என்கின்றது. முன்னி - எண்ணி. வணங்கும் - வணங்குங்கள்; செய்யுமென் முற்று.

10. இது புறச்சமயிகள் பொருந்தாதன சொல்லியபோதும் அவற்றால் இழிவுபடாத இறைவனூர் பனையூர் என்கின்றது. அழிவல் அமணர் - அழிதலில்வல்ல சமணர்கள். தேரர் - புத்தர். மொழி வல்லன - வாய் வன்மையாற் சொல்லும் மொழிகளை. இழிவு - குறைபாடு.

பாரார் விடையான் பனையூர்மேல்
சீரார் தமிழ்ஞா னசம்பந்தன்
ஆரா தசொன்மா லைகள்பத்தும்
ஊரூர் நினைவா ருயர்வாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. பனையூர் மாலை பத்தையும் வல்லவர்கள் உயர்வார் எனப் பயன்கூறுகிறது. பார் - பூமி. ஆராத - கேட்டு அமையாத; அதாவது மேன்மேலும் விருப்பத்தை விளைவிக்கக்கூடிய. ஊர் ஊர் நினைவார் - பொலிகின்றவன் ஊர், மகிழ்ந்தவன் ஊர் என்பன முதலியவாக முடிவனவற்றை நினைவார்.

திருமயிலாடுதுறை

பதிகவரலாறு :

மூவலூரைக் காதலோடு வணங்கி ஏத்திப் போதருகின்ற பிள்ளையார் திருமயிலாடுதுறை என்னும் மாயூரதலத்தை அடைந்தார்கள். அப்போது அவ்வூர் அந்தணர்கள் அடியார்களோடு எதிர்கொள்ள எழுந்தருளி, மானேந்திய பெருமானைத் திருக்கோயிலிற் சென்று வணங்கினார்கள். எல்லையில்லதோர் ஆனந்தம் அடைந்தார்கள். 'கரவின்றி நன்மாமலர்' என்னும் இப்பதிகத்தைத் தெளிந்த இசையோடும் ஓதியருளினார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 38**

திருச்சிற்றம்பலம்

கரவின் றிநன்மா மலர்கொண்டு
இரவும் பகலுந் தொழுவார்கள்
சிரமொன் றியசெஞ் சடையான்வாழ்
வரமா மயிலா டுதுறையே. 1

உரவெங் கரியின் னுரிபோர்த்த
பரமன் னுறையும் பதியென்பர்
குரவஞ் சுரபுன் னையும்வன்னி
மருவும் மயிலா டுதுறையே. 2

---

1. இது மயிலாடுதுறை, இரவும் பகலுந்தொழும் அடியார்கள் சிரம் ஒன்றும் சிவன்வாழும் இடம் என்று அறிவிக்கிறது. கரவு - வஞ்சனை. சிரம் - தலைமாலை.

2. யானைத்தோல்போர்த்த பரமன் உறையும்பதி மயிலாடுதுறை என்கின்றது. உரம் - வலிமை. குரவம் - குராமலர். சுரபுன்னை - இது இக்காலத்து நாகலிங்கப்பூ என வழங்குகிறது.

ஊனத் திருணீங் கிடவேண்டில்
ஞானப் பொருள்கொண் டடிபேணும்
தேனைத் தினியா னமருஞ்சேர்
வானம் மயிலா டுதுறையே. 3

அஞ்சொண் புலனும் மவைசெற்ற
மஞ்சன் மயிலா டுதுறையை
நெஞ்சொன் றிநினைந் தெழுவார்மேற்
றுஞ்சும் பிணியா யினதானே. 4

தணியார் மதிசெஞ் சடையான்றன்
அணியார்ந் தவருக் கருளென்றும்
பிணியா யினதீர்த் தருள்செய்யும்
மணியான் மயிலா டுதுறையே. 5

---

3. உயிர்களை அணுவாக்கும் ஆணவமலம் நீங்கவேண்டில் ஞானப்பொருளைத் துணைக்கொண்டு மயிலாடுதுறையைப் பேணுங்கள் என்கின்றது: ஊனத்து இருள் - குறைபாட்டை உண்டாக்கும் மலம். குறைபாடாவது சிவத்தோடொன்றிச் சிவமாகும் ஆன்மாவை மறைத்து அணுவாக்கும் குறைபாடு. தேன் ஒத்து இனியான் - முத்தியில் ஒன்றியகாலத்துத் தேனை ஒத்து இனியவன். "தேனைப் பாலை யொத்திருப்பன் முத்தியினிற் கலந்தே" என்றதும் காண்க. அமரும், வானம்சேர் மயிலாடு துறை எனக்கூட்டுக. வானஞ்சேர் - வானத்தைச் சேர்தற்கு இடமாகிய.

4. பொறிவாயிலைந்தவித்த வீரன் மேவிய மயிலாடு துறையை மனமொன்றித் தியானிப்பவர்களின் பிணிகள் அழியும் என்கின்றது. அஞ்சு ஒண்புலனும் - தத்தமக்கேற்ற பொறிகளைக் கவரும் ஒள்ளிய ஐந்து புலன்களையும். செற்ற - கெடுத்த. மஞ்சன் இது மைந்தன் என்பதன் போலி. வலிமையுடையோன் என்பதாம். நினைந்து எழுவார் - துயில்விட்டு எழும்போதே தியானித்து எழுபவர்கள். பிணி - பிறவிப்பிணி.

5. இது மயிலாடுதுறையைச் சேர்ந்தவர்க்கு என்றும் அருள் உளதாம் என்கின்றது. தணியார் மதி - குளிர்ந்தமதி. அணியார்ந்தவர் - அணுகியவர். மணியான் - மணிபோன்றவன்.

தொண்ட ரிசைபா டியுங்கூடிக்
கண்டு துதிசெய் பவனூராம்
பண்டும் பலவே தியரோத
வண்டார் மயிலா டுதுறையே. 6

அணங்கோ டொருபா கமமர்ந்து
இணங்கி யருள்செய் தவனூராம்
நுணங்கும் புரிநூ லர்கள்கூடி
வணங்கும் மயிலா டுதுறையே. 7

சிரங்கை யினிலேந் தியிரந்த
பரங்கொள் பரமேட் டிவரையால்
அரங்கவ் வரக்கன் வலிசெற்ற
வரங்கொண் மயிலா டுதுறையே. 8

ஞாலத் தைநுகர்ந் தவன்றானும்
கோலத் தயனும் மறியாத
சீலத் தவனூர் சிலர்கூடி
மாலைத் தீர்மயிலா டுதுறையே. 9

பிணிதீர்ப்பன மணிமந்திரம் ஔஷதம் என்ற மூன்றுமாதலின் அவற்றுள் ஒன்றாய மணிபோன்றவன் என்றார். பிணியாயின தீர்த்து அருள்செய்யும் மணியான், செஞ்சடையான் தன் மயிலாடுதுறை அணியார்ந்தவர்க்கு என்றும் அருள் (உளதாம்) என முடிக்க.

6. தொண்டர்கள்கூடித் துதிபாடும் ஊர் என்கின்றது. துதிசெய்பவன் - துதிசெய்யப்படுமவன். பண்டும் - முன்பும்.

7. இது மயிலம்மையை ஒருபாகங்கொண்டு அருள்செய்த ஊர் என்கின்றது. அணங்கு - மயிலம்மை. இணங்கி - பொருந்தி. நுணங்கும் - துவளும். புரிநூலவர்கள் - முப்புரி நூலையுடைய அந்தணர்கள்.

8. இது பிரம கபாலத்தைத்தாங்கி இரந்த பரமேட்டியின் இடம் என்கின்றது. பரம்கொள் பரமேட்டி - மேன்மையைக் கொண்ட சிவன். வரையால் அரங்க - கைலையால் நசுங்க.

9. இது அயனும் மாலும் அறியாதவனூர் என்கின்றது. ஞாலத்தை நுகர்ந்தவன் - பூமியைவிழுங்கித் தன் வயிற்றகத்து அடக்கியமாயன். சீலம் - எளிமை. மால் - மயக்கம்.

நின்றுண் சமணுந் நெடுந்தேரர்
ஒன்றும் மறியா மையுயர்ந்த
வென்றி யருளா னவனூராம்
மன்றன் மயிலா டுதுறையே. 10

நயர்கா ழியுண்ஞா னசம்பந்தன்
மயறீர் மயிலா டுதுறைமேல்
செயலா லுரைசெய் தனபத்தும்
உயர்வா மிவையுற் றுணர்வார்க்கே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. புறச்சமயத்தார்க்கு அறியொண்ணுதபடி உயர்ந்தோனிடம் இது என்கின்றது. வென்றி அருளான் - வெற்றியை விளைவிக்கும் அருளையுடையவன். மன்றல் - நறுமணம்.

11. இவைபத்தும் உணர்வார்க்கு உயர்வாம் என்கின்றது. நயர் காழி - நயம் உணர்ந்த பெரியோர்கள் உறைகின்ற காழி. மயல் - மயக்கம். செயலால் - திருவருள் உண்ணின்று செய்தலால்.

திருவேட்களம்

பதிகவரலாறு :

ஆனந்தக் கூத்தப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கனகசபையைத் தொழுது, வெளியேபோகின்றவர்கள், திருமுன்னிலையையும், திருவாயிலையும் வணங்கி, திருவீதிகளையும் தொழுது அங்கே இராத்தங்க அஞ்சுவார்களாகத் திருவேட்களத்தை யடைந்தார்கள். அங்கே பாசுபதநாதரைக் கைதொழுது 'அந்தமும் ஆதியுமாகிய' என்னும் இந்தச் சொற்பதிகத்தை அருளிச்செய்து, அத்தலத்தையே தங்குமிடமாகக் கொண்டு தில்லையைத் தரிசித்து வருவாராயினர்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 39**

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்தமுமாதியு மாகியவண்ண
லாரழலங்கை யமர்ந்திலங்க
மந்தமுழவ மியம்ப
மலைமகள் காணநின்றுடிச்
சந்தமிலங்கு நகுதலைகங்கை
தண்மதியம் மயலேததும்ப
வெந்தவெண் ணீறுமெய்பூசும்
வேட்கள நன்னகராரே. 1

---

1. வேட்களநாதர் அழல் அங்கையில் தயங்க, கங்கையும் கபாலமும் மதியமும் விளங்க, மலைமகள் காண நின்றுடுவர் என்கின்றது. அந்தமும் ஆதியும் ஆகிய அண்ணல் - காணப்பட்ட பிரபஞ்சத்திற்கெல்லாம் இறுதிசெய்பவனும், முதலாய் நின்று படைப்பவனும் ஆகிய பெருமையிற் சிறந்தவன். "அந்தம் ஆதி" சிவஞானபோதம். ஆரழல் - பிறரால் பொறுத்தற்கரிய தீ. மந்த முழவம் - மந்தஸ்தாயியில் அடிக்கப்பெறுகின்ற மத்தளம். மலைமகள் உமாதேவி. நோயுண் மருந்து தாயுண்டாங்கு இறைவனதுஆனந்தத்தாண்டவத்தைமலைமகள் கண்டு ஆன்மாக்களின் பக்குவத்திற்கு ஏற்பப் பயன்கொள்ளச் செய்கின்றாள் ஆதலின் உமை காண நின்றுடி என்றார். நகரார் ஆகிய அண்ணல், இலங்க, இயம்ப, ஆடி, ததும்ப, பூசும் என முடிக்க.

சடைதனைத்தாழ்தலு மேறமுடித்துச்
சங்கவெண்டோடு சரிந்திலங்கப்
புடைதனிற் பாரிடஞ்சூழப்
போதருமா றிவர்போல்வார்
உடைதனிநால்விரற் கோவணவாடை
யுண்பதுமூரிடு பிச்சைவெள்ளை
விடைதனை யூர்திநயந்தார்
வேட்கள நன்னகராரே. 2

பூதமும்பல்கண மும்புடைசூழப்
பூமியும்விண்ணு முடன்பொருந்தச்
சீதமும்வெம்மையு மாகிச்
சீரொடுநின்றவெஞ் செல்வர்
ஓதமுங்கானலுஞ் சூழ்தருவேலை
யுள்ளங்கலந்திசை யாலெழுந்த
வேதமும்வேள்வியு மோவா
வேட்கள நன்னகராரே. 3

அரைபுல்குமைந்தலை யாடலரவ
மமையவெண்கோவணத் தோடசைத்து
வரைபுல்குமார்பி லொராமை
வாங்கியணிந் தவர்தாந்

---

2. இறைவன் சடைமுடித்து, சங்ககுண்டலந்தாழ, பூதந்தாழப் போதருவர்; அவருக்கு உடை கோவணம்; உண்பது பிச்சை; ஊர்தி இடபம் என்கின்றது. ஏறமுடித்து - எடுத்துக் கட்டி. சரிந்து - தாழ்ந்து. பாரிடம் - பூதம். போல்வார் - ஒப்பில் போலி. ஊர்தி - வாகனம். கோவணம் நால்விரல் அகலமுடையதாயிருத்தல் வேண்டும் என்பது மரபு ஆதலின் நால்விரல் கோவணம் என்றார்.

3. இது விண்ணும் மண்ணுங் கலந்து தட்பமும் வெப்பமுமாகிப் புகழோடு நின்ற செல்வர் வேட்கள நன்னகரார் என்று அறிவிக்கின்றது. உடன்பொருந்த - எங்குமாயிருக்க. உள்ளங் கலந்து இசையால் எழுந்த வேதம் - மனத்தில் நின்று ஊறி இசையோடு எழுந்த வேதம். ஓவா - இடையறாத.

திரைபுல்குதெண்கட றண்கழியோதந்
தேனலங்கானலில் வண்டுபண்செய்ய
விரைபுல்குபைம்பொழில் சூழ்ந்த
வேட்கள நன்னகராரே. 4

பண்ணுறுவண்டறை கொன்றையலங்கல்
பால்புரைநீறுவெண் ணூல்கிடந்த
பெண்ணுறுமார்பினர் பேணார்
மும்மதிலெய்த பெருமான்
கண்ணுறுநெற்றி கலந்தவெண்டிங்கட்
கண்ணியர்விண்ணவர் கைதொழுதேத்தும்
வெண்ணிறமால்விடை யண்ணல்
வேட்கள நன்னகராரே. 5

கறிவளர்குன்ற மெடுத்தவன்காதற்
கண்கவரைங்கணை யோனுடலம்
பொறிவள ராரழலுண்ணப்
பொங்கிய பூதபுராணர்
மறிவளரங்கையர் மங்கையொர்பங்கர்
மைஞ்ஞிறமானுரி தோலுடையாடை
வெறிவளர்கொன்றையந் தாரார்
வேட்கள நன்னகராரே. 6

---

4. அரைபுல்கும் - அரையைத் தழுவிய. அசைத்து - இறுக உடுத்து. வரைபுல்கு - மலையையொத்த. ஆமை - ஆதி கூர்மம். ஓதம் பைம்பொழில் சூழ்ந்த வேட்களம் என்க; என்றது நெய்தலோடு தழுவிய நகர் என அறிவித்தவாறு.

5. இது கொன்றைமாலை, பூணூல் இவற்றையணிந்து உமை ஒருபாதியராகத் திரிபுரமெரித்த பெருமான் இவர் என்கின்றது. பண் உறு வண்டு - இசையை எழுப்புகின்ற வண்டுகள். அறை - ஒலிக்கின்ற. அலங்கல் - மாலை. கண்ணுறு நெற்றி - அக்னிக்கண்பொருந்திய நெற்றி. வெண் திங்கள் கண்ணியர் - பிறையைத் தலைமாலையாய் அணிந்தவர்; பிறையைக் கண்ணியாகச் சூடுதல் மரபு. "மாதர் பிறைக்கண்ணியானை" என்பதை நோக்குக. மால்விடை - பெரிய இடபம்.

6. இது மன்மதனை எறித்த மங்கைபங்கர் இவ்வூரார் என்கின்றது. கறி - மிளகு. குன்றம் என்றது கோவர்த்தனம்.

மண்பொடிக்கொண்டெரித் தோர்சுடலை
மாமலைவேந்தன் மகண்மகிழ
நுண்பொடிச்சேர நின்றாடி
நொய்யன செய்யலுகந்தார்
கண்பொடிவெண்டலை யோடுகையேந்திக்
காலனைக்காலாற் கடிந்துகந்தார்
வெண்பொடிச் சேர்திருமார்பர்
வேட்கள நன்னகராரே. 7

ஆழ்தருமால்கட னஞ்சினையுண்டா
ரமுதமமரர்க் கருளிச்
சூழ்தருபாம்பரை யார்த்துச்
சூலமோடொண் மழுவேந்தித்
தாழ்தருபுன்சடை யொன்றினைவாங்கித்
தண்மதியம்மய லேததும்ப
வீழ்தருகங்கை கரந்தார்
வேட்கள நன்னகராரே. 8

எடுத்தவன் - கண்ணன். காதல் கண்கவர் ஐங்கணையோன் - அன்பிற்குரிய பேரழகனாகிய மன்மதன். ஆர் அழல் உண்ண - தீப்பற்றி எரிய. பொங்கிய - கோபித்த. மறி - மான். மைஞ்ஞிற மான் - கருமான். வெறி - மணம்.

7. உலகத்தைச் சங்கரித்த சுடலையில் மலைமகள் மகிழ ஆடி நுட்பமான செயலைச் செய்பவர் இன்னகரார் என்கின்றது. பொடிக்கொண்டு - பொடித்தன்மையைக் கொள்ள. நுண் பொடிச் சேர - துகள் திருமேனியில் பொருந்த. நொய்யன செய்யல் உகந்தார் - மிகவும் நுட்பமான பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்யத் திருவுளம்பற்றினார். செய்தார் என்னாது செய்யல் உகந்தார் என்பதில் சிறப்பிருத்தல் நோக்குக. செய்தல் பிரமனாதியர் தொழில். கண் பொடி வெண்தலை - கண் பொடிந்து போனதலை. பொடிதல் - இல்லையாதல்.

8. நஞ்சினைத் தாம் உண்டு, அமுதத்தைத் தேவர்க்கருளி, பாம்பு, சூலம், மழு இவற்றைத் தரித்துச் சடையில் கங்கையை மறைத்துவைத்தவர் இவர் என்கின்றது. புன்சடை - மெல்லிய சடை. உயிரைக்கொல்லும் விடத்தைத் தான் உண்டு சாவாமையையளிக்கும் அமுதினைத் தேவர்க்களித்தது இவர் பெருங்கருணையைத் தெரிவிக்கிறது.

திருவொளிகாணிய பேதுறுகின்ற
திசைமுகனுந் திசைமேலளந்த
கருவரையேந்திய மாலுங்
கைதொழ நின்றதுமல்லால்
அருவரையொல்க வெடுத்தவரக்க
னுடெழிற்றோள்க ளாழத்தழுந்த
வெருவுறவூன்றிய பெம்மான்
வேட்களம் நன்னகராரே. 9

அத்தமண்டோய்துவ ராரமண்குண்டர்
யாதுமல்லாவுரை யேயுரைத்துப்
பொய்த்தவம் பேசுவதல்லாற்
புறனுரையாதொன்றுங் கொள்ளேன்
முத்தனவெண்முறு வல்லுமையஞ்ச
மூரிவல்லானையி னீருரிபோர்த்த
வித்தகர்வேத முதல்வர்
வேட்களம் நன்னகராரே. 10

விண்ணியன்மாடம் விளங்கொளிவீதி
வெண்கொடியெங்கும் விரிந்திலங்க
நண்ணியசீர்வளர் காழி
நற்றமிழ் ஞானசம்பந்தன்

---

9. இறைவனுடைய பேர் ஒளித் திருமேனியைக் காண வருந்திய அயனும் மாலும் அறியமுடியாமல் வணங்க நின்றதோடு இராவணனை ஆழத்தழுத்திய பெருமான் இந்நகரார் என அறிவிக்கின்றது. திருவொளி - அழல்தூணின் பேரொளி. திசைமேல் அளந்த - திக்குக்கள் அனைத்தையுமளந்த. கருவரை - கோவர்த்தனகிரி. அருவரை - கைலைமலை. ஆடு எழில் தோள் - வெற்றியோடு கூடிய எழுச்சிமிக்க தோள்.

10. இது யானைத்தோல் போர்த்த வித்தகர் இவ்வூரர் என்கின்றது. அத்தம் மண் - செந்நிறமான மண். ''ஆடுநீரன அத்துமண்களும்'' சிந்தாமணி. 2418. யாதும் அல்லா உரை - பொருளற்ற உரை. முறுவல் - பல். மூரி - வலிமை.

பெண்ணினல்லாளொரு பாகமமர்ந்து
　　பேணியவேட்கள மேன்மொழிந்த
பண்ணியல்பாடல் வல்லார்கள்
　　பழியொடு பாவமிலாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. இது திருவேட்களப்பதிகத்தில் வல்லவர்கட்குப் பழி பாவம் இல்லை என்கின்றது. புகழுக்கு அடையாளமாக வெண் கொடி எடுத்தல் மரபு. பெண்ணின் நல்லாள்: இது இத்தலத்து அம்மையின்பெயராகிய நல்லநாயகி என்பதை நினைவூட்டுகிறது.

திருவாழ்கொளிபுத்தூர்

பதிகவரலாறு :

திரு ஓமாம்புலியூரை வணங்கி எழுந்தருளிய பிள்ளையார் திருவாழ்கொளிபுத்தூரை யடைந்தார்கள்; கார்வளர்கண்டர் தாள் பணிந்தார்கள். பார்புகழ் பதிகமாகிய 'பொடியுடை' என்னும் இப்பதிகத்தைப் பாடினார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 40**

திருச்சிற்றம்பலம்

பொடியுடைமார்பினர் போர்விடையேறிப்
பூதகணம் புடைசூழக்
கொடியுடையூர்திரிந் தையங்
கொண்டு பலபலகூறி
வடிவுடைவாணெடுங் கண்ணுமைபாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்க்
கடிகமழ் மாமலரிட்டுக்
கறைமிடற்றானடி காண்போம். 1

அரைகெழுகோவண வாடையின்மேலோ
ராடரவம்மசைத் தையம்
புரைகெழுவெண்டலை யேந்திப்
போர்விடை யேறிப்புகழ
வரைகெழுமங்கைய தாகமொர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்
விரைகமழ் மாமலர்தூவி
விரிசடையானடி சேர்வோம். 2

---

1. இது பலிகொண்டு உமையொருபாகனாய் எழுந்தருளியிருக்கும் நீலகண்டனது திருவடியை, வாழ்கொளிபுத்தூரில் சென்று மலரிட்டு வணங்குவோம் என்கின்றது. ஐயம் - பிச்சை. பிச்சை ஏற்பார் வாகனத்திலேறிப் பலர் புடைசூழச் செல்லுதல் அழகிது என நயந்தோன்றநின்றது. வடிவு - அழகு. புத்தூர் மிடற்றான் அடி மலரிட்டுக் காண்போம் எனக்கூட்டுக.

2. பிரமகபாலத்தில் பிச்சை ஏற்ற பெருமானை மலர்தூவித் தியானிப்போம் என்கின்றது. புரை - ஓட்டை. மங்கையது ஆகம் - உமையின் திருமேனி.

பூணெடுநாக மசைத்தனலாடிப்
புன்றலையங்கையி லேந்தி
ஊணிடுபிச்சையூ ரைய
முண்டியென்று பலகூறி
வாணெடுங்கண் ணுமை மங்கையொர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தாணெடு மாமலரிட்டுத்
தலைவனதாணிழல் சார்வோம். 3

தாரிடுகொன்றையொர் வெண்மதிகங்கை
தாழ்சடை மேலவைசூடி
ஊரிடுபிச்சைகொள் செல்வ
முண்டியென்று பலகூறி
வாரிடுமென்முலை மாதொருபாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்க்
காரிடு மாமலர்தூவிக்
கறைமிடற்றானடி காண்போம். 4

கனமலர்க்கொன்றை யலங்கலிலங்கக்
காதிலொர் வெண்குழையோடு
புனமலர்மாலை புனைந்தூர்
புகுதியென்றே பலகூறி

---

3. இது இறைவனுக்கு மலரிட்டு வணங்கி அவன்தாள் நிழலைச் சார்வோம் என்கின்றது. பூண் அசைத்து - ஆபரணமாகக்கட்டி. இடுபிச்சை ஊண் உண்டி ஊர் ஐயம் என்று பலகூறி என்றது பிச்சைதான் உணவு என்பதைப் பலமுறையாகச் சொல்லி. தலைவனதாள் - தலைவனுடைய திருவடி. அகரம் ஆறும்வேற்றுமைப் பன்மை உருபு.

4. கார்காலத்துப் பூவைத் தூவித் திருவடியைத் தரிசிப்போம் என்கின்றது. நமக்கு உணவு ஊர்ப்பிச்சைதான் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒரு பெண்ணை ஒருபாகமாகக் கொண்டிருக்கிறானென நயச்சுவை காண்க. வார் - கச்சு. கார் இடுமாமலர் - கார்காலத்துப் பூவாகிய கொன்றை.

வனமுலைமாமலை மங்கையொர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்
இனமல ரேய்ந்தனதூவி
யெம்பெருமானடி சேர்வோம். 5

அளைவளர்நாக மசைத்தனலாடி
யலர்மிசையந்தண னுச்சிக்
களைதலை யிற்பலிகொள்ளுங்
கருத்தனே கள்வனேயென்று
வளையொலிமுன்கை மடந்தையொர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தளையவிழ் மாமலர்தூவித்
தலைவனதாளிணை சார்வோம். 6

அடர்செவிவேழத்தி னுரிபோர்த்து
வழிதலையங்கையி லேந்தி
உடலிடுபிச்சையோ டைய
முண்டியென்று பலகூறி
மடனெடுமாமலர்க் கண்ணியொர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தடமல ராயினதூவித்
தலைவனதாணிழல் சார்வோம். 7

---

5. இதுவும் அது. கனமலர் - பொன்போலும்மலர். அலங்கல் - மாலை. புனமலர் - முல்லைநிலத்துப் பூக்கள். புகுதி - புகுவாய். ஏய்ந்தன - அருச்சிக்கத்தகுந்தன.

6. கருத்தனே! கள்வனே! என்று மலர்தூவித் தாழ்ந்து சார்வோம் என்கின்றது. அளை - புற்று. அலர்மிசை அந்தணன் - பிரமன். உச்சி களை தலையில் - உச்சியிலிருந்து களையப்பட்ட தலையில். தளை - முறுக்கு.

7. ஐயமும் பிச்சையுமே உண்பவன் என்றுகூறி உமையோடிருக்குந் தலைவன்தாளை மலர்தூவிச் சார்வோம் என்கின்றது. அடர் செவி - பரந்த காது. அழி தலை - இறந்தார் தலை; என்றது பிரமகபாலம். பிச்சை - இரவலனுகச்சென்று ஏற்பது. ஐயம் - இடுவானுக அழைத்திடுவது. இவ்வேற்றுமைதோன்றவே ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருப்பாவையில் "ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி" என்ருர். ஆத்திசூடியில் "ஐயம் இட்டுண்" என்று இடுவார்மேலேற்றிச்சொன்னதும் இக்கருத்து

உயர்வரையொல்க வெடுத்தவரக்க
 னொளிர்கடகக்கை யடர்த்து
அயலிடுபிச்சையோ டைய
 மார்தலையென்றடி போற்றி
வயல்விரிநீல நெடுங்கணிபாக
 மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்ச்
சயவிரி மாமலர்தூவித்
 தாழ்சடையானடி சார்வோம். 8

கரியவனான்முகன் கைதொழுதேத்தக்
 காணலுஞ்சாரலு மாகா
எரியுருவாகியூ ரைய
 மிடுபலியுண்ணியென் றேத்தி
வரியரவல்குன் மடந்தையொர்பாக
 மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்
விரிமல ராயினதூவி
 விகிர்தனசேவடி சேர்வோம். 9

நோக்கி, "பிச்சைபுகினும் கற்கைநன்றே" என்பது இதனை வலியுறுத்தல் காண்க. உடலிடு பிச்சை - தன்வசமழிந்து தாருகாவனத்து மாதர் உடலாலிட்ட (பரவசமாகிய)பிச்சை. மாறுபட்ட என்றுமாம். உடனிடு என்றொருபாடம் உண்டு. அங்ஙனமாயின் உடனேயிட்ட பிச்சை என்பதாம். பிச்சையிடுவார் இரவலரைக் காக்கவைத்தலாகாது என்பது மரபு. போர்த்து, ஏந்தி, உண்டி என்று கூறி ஆயவன் புத்தூர்த்தலைவன தாணிமுல் தூவிச் சார்வோம் என வினை முடிவு செய்க.

8. இதுவுமது. ஒல்க - அசைய. அடர்த்து - நெருக்கி. ஆர்தல் ஐ என்று - உண்டலை உடைய தலைவன். என்று சயவிரி - வெற்றியோடு விரிந்த. அடர்த்து, ஆர்தலையுடையவன் என்று, பாகம் ஆயவன் தாழ்சடையான் அடிமலர்தூவிப் போற்றிச் சார்வோம் எனப்பொருள் முடிக்க.

9. மால் அயன் இருவர்க்கும் அறியலாகாவிகிர்தன் அடி சேர்வோம் என்கின்றது. கரியவன் - திருமால்; கரியவன் சாரலும், நான்முகன் காணலுமாகா எனக் கூட்டுக. எரியுரு - அக்னிமலையின் வடிவு. வரி யரவு - பொறிகளோடு கூடிய பாம்பின் படம். விகிர்தன - சதுரப்பாடுடையவனது.

குண்டமணர் துவர்க் கூறைகண்மெய்யிற்
கொள்கையினர் புறங்கூற
வெண்டலையிற்பலி கொண்டல்
விரும்பினையென்று விளம்பி
வண்டமர்பூங்குழன் மங்கையொர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தொண்டர்கண் மாமலர்தூவத்
தோன்றிநின்றானடி சேர்வோம். 10

கல்லுயர்மாக்கட னின்றுமுழங்குங்
கரைபொரு காழியமூதூர்
நல்லுயர்நான்மறை நாவி
னற்றமிழ் ஞானசம்பந்தன்
வல்லுயர்சூலமும் வெண்மழுவாளும்
வல்லவன்வாழ்கொளி புத்தூர்ச்
சொல்லியபாடல்கள் வல்லார்
துயர்கெடுதல்லெளி தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. அமணர் புறங்கூற, பிச்சையேற்பவன் என்றுகூறி மலர்தூவ நின்றான் அடி சேர்வோம் என்கின்றது. புறச்சமயத்தார் பொருந்தாதன கூறவும், நம்போல்வார்க்கு வெளிப்பட்டு அருள்செய்யும் அண்ணலாதலின் அடிசேர்வோம் என்றார். துவர்க்கூறை - காவியாடை.

11. பாடல்வல்லார் துயர்கெடுதல் எளிதாம் என்கின்றது. கல்லுயர் மாக்கடல் - மலைபோலத் திரையுயர்ந்துவரும் கரிய கடல். வல்லுயர் சூலம் - வலிய உயர்ந்த சூலம். துயர்கெடுதல் எளிதாம் என்றது வாதநோய்க்குச் சரபசெந்தூரம் போலப் பிறவித்துயருக்குச் சிறந்த மருந்தாதலின் எளிதாம் என்றவாறு.

திருப்பாம்புரம்

பதிகவரலாறு :

ஆக்கூர்த்தான்தோன்றிமாடத்து இறைவனை வணங்கிப் பதிகம்பாடிப் போற்றி, வழியிலுள்ள பிறதலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு திருமீயச்சூரை அடைந்த பிள்ளையார், அங்கும் அவ்வாறு பணிந்தெழுந்து, திருப்பாம்புரம் சென்று சேர்ந்தார்கள். பாம்புரநாதரைப் பதிக இன்னிசையால் பாடத்திருவுளம்பற்றி, 'சீரணி திகழ்' என்னும் இப் பதிகத்தை யருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 41**

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரணிதிகழ்திரு மார்பில்வெண்ணூலர்
திரிபுரமெரிசெய்த செல்வர்
வாரணிவனமுலை மங்கையோர்பங்கர்
மான்மறியேந்திய மைந்தர்
காரணிமணிதிகழ் மிடறுடையண்ணல்
கண்ணுதல் விண்ணவரேத்தும்
பாரணிதிகழ்தரு நான்மறையாளர்
பாம்புர நன்னகராரே. 1

---

1. பாம்புர நன்னகரார் இயல்புகள் இவை என்கின்றது. சீர் அணி திகழ் - புகழ் அழகு இவைகள் விளங்கும். செல்வர் என்றது தம்கையிலிருந்து ஒன்றையும் ஏவாதே, இருந்தநிலையில் இருந்தே விளைக்கப்பெற்ற வீரச்செல்வத்தையுடையவர். வார் - கச்சு. மான்மறி - மான்குட்டி. கார் அணி மணி திகழ் மிடறு - கரிய அழகிய நீலமணிபோலும் மிடறு.

கொக்கிறகோடு கூவிளமத்தங்
கொன்றையொ டெருக்கணிசடையர்
அக்கினொடாமை பூண்டழகாக
அனலதுவாடுமெம் மடிகள்
மிக்கநல்வேத வேள்வியுளெங்கும்
விண்ணவர்விரைமலர் தூவப்
பக்கம்பல்பூதம் பாடிடவருவார்
பாம்புர நன்னகராரே. 2

துன்னலினுடை யுடுத்ததன்மேலோர்
சூறைநல்லரவது சுற்றிப்
பின்னுவார்சடைக டாழவிட்டாடிப்
பித்தராய்த்திரியுமெம் பெருமான்
மன்னுமாமலர்க டுவிடநாளு
மாமலையாட்டியுந் தாமும்
பன்னுநான்மறைகள் பாடிடவருவார்
பாம்புர நன்னகராரே. 3

துஞ்சுநாடுறந்து தோற்றமுமில்லாச்
சுடர்விடுசோதியெம் பெருமான்
நஞ்சுசேர்கண்ட முடையவென்னுதர்
நள்ளிருணடஞ்செயுந் நம்பர்
மஞ்சுதோய்சோலை மாமயிலாட
மாடமாளிகைதன்மே லேறிப்
பஞ்சுசேர்மெல்லடிப் பாவையர்பயிலும்
பாம்புர நன்னகராரே. 4

---

2. இது அவருடைய அணிகளை அறிவிக்கின்றது. கொக்கிறகு - ஒருவகைப்பூ; கொக்கின் இறகுமாம். கூவிளம் - வில்வம். மத்தம் - ஊமத்தம்பூ. அக்கு - சங்குமணி. வேதவேள்வி - வைதிக யாகம். விரை - மணம்.

3. கோவணமுடுத்துப் பாம்பைச் சுற்றிச் சடைதாழ நின்றுடும் பித்தர்; அன்பர்கள் மலர்தூவி வழிபட உமையும் தானும் வருவார்; அவரே பாம்புரநகரார் என்கின்றது. துன்னலின் ஆடை - கோவண ஆடை. சூறை நல் அரவு - காற்றை யுட்கொள்ளும் பாம்பு.

4. இறப்பு பிறப்பு இல்லாத சோதியாய், சர்வசங்கார காலத்து நள்ளிருளில் நட்டமாடும் நம்பர் இவர் என்கின்றது.

நதியதனயலே நகுதலைமாலை
நாண்மதிசடைமிசை யணிந்து
கதியதுவாகக் காளிமுன்காணக்
கானிடைநடஞ்செய்த கருத்தர்
விதியதுவழுவா வேதியர்வேள்வி
செய்தவரோத்தொலி யோவாப்
பதியதுவாகப் பாவையுந்தாமும்
பாம்புர நன்னகராரே. 5

ஓதிநன்குணர்வார்க் குணர்வுடையொருவ
ரொளிதிகழுருவஞ்சே ரொருவர்
மாதினையிடமா வைத்தவெம்வள்ளன்
மான்மறியேந்திய மைந்தர்
ஆதிநீயருளென் றமரர்கள்பணிய
வலைகடல்கடையவன் றெழுந்த
பாதிவெண்பிறைசடை வைத்தவெம்பரமர்
பாம்புர நன்னகராரே. 6

துஞ்சுநாள் துறந்து - இறக்கும்நாளை இன்றி. நள் இருள் - நடு இரவு. நம்பர் - நம்பப்படத்தக்கவர். மஞ்சு - மேகம். பஞ்சுசேர் - செம்பஞ்சுக்குழம்பு பூசப்பெற்ற.

5. தலையில் கங்கை, கபாலம், பிறை முதலியன அணிந்து காளியோடு நடனமாடிய நாதர் இவர் என்கின்றது. நதி - கங்கை. நகுதலை - உடலைச் சதம் என்றிருக்கின்ற பிறரைப் பார்த்துச் சிரிக்கின்ற தலை. கதியதுவாக - நடனகதி அதுவாக. கான் - இடுகாடு. ஒத்து ஒலி - வேத ஒலி. ஓவா - நீங்காத.

6. ஓதியுணர்வார்க்கு ஞானமாக இருக்கும் நாதனாகிய பிறைசூடிய பெருமான் இவர் என்கின்றது. உணர்தல் - கல்வியைத் துணையாகக்கொண்டு கற்றுத் தெளிந்து அறிதல். உணர்வுடை ஒருவன் - உணரத்தக்க ஒப்பற்றவன். ஒளிதிகழ் உருவம் - ஒளியாக விளங்கும் சோதியுருவம். வள்ளல் என்றது சத்தியொடு கூடிய வழியே சிவம் கருணையை மேவி வள்ளன்மை பூணுதலின். ஆதி - முதலுக்கெல்லாம் முதற்பொருளாய் இருப்பவன். கடலில் எழுந்த பொருள்களாகிய இலக்குமி, விஷம், பிறை, உச்சை சிரவம், கௌத்துவம் முதலிய பொருள்களில் ஒன்றாகிய பிறை.

மாலினுக்கன்று சக்கரமீந்து
மலரவற்கொருமுக மொழித்து
ஆலின்கீழறமோர் நால்வருக்கருளி
யனலதுவாடுமெம் மடிகள்
காலனைக்காய்ந்து தங்கழலடியாற்
காமனைப்பொடிபட நோக்கிப்
பாலனுக்கருள்கள் செய்தவெம்மடிகள்
பாம்புர நன்னகராரே. 7

விடைத்தவல்லரக்கன் வெற்பினையெடுக்க
மெல்லியதிருவிர லூன்றி
அடர்த்தவன்றனக்கன் றருள்செய்தவடிக
ளனலதுவாடுமெம் மண்ணல்
மடக்கொடியவர்கள் வருபுனலாட
வந்திழியரிசிலின் கரைமேல்
படப்பையிற்கொணர்ந்து பருமணிசிதறும்
பாம்புர நன்னகராரே. 8

கடிபடுகமலத் தயனெடுமாலுங்
காதலோடடிமுடி தேடச்
செடிபடுவினைக ளர்த்தருள்செய்யுந்
தீவணரெம்முடைச் செல்வர்

---

7. இது வீரச்செயலை விளக்குகின்றது. சக்கரமீந்தது திருவீழிமிழலையில் நடந்த செய்தி; ஒருமுகம் ஒழித்தது திருக்கண்டியூர்ச்செய்தி; காலனைக்காய்ந்தது கடவூர்ச்செய்தி; காமனை எரித்தது குறுக்கைச்செய்தி. நால்வர் - சனகாதியர். அறம் - சிவானுபவத் திறம். பாலன் - உபமன்யு.

8. கைலையையசைத்த இராவணனை வலியடக்கிய அடிகள், அரிசிலாற்றங்கரையில் பருமணி சிதறும் பாம்புர நகரார் என்கின்றது. விடைத்த - வேறுபடுத்திய. அடர்த்து - நெருக்கி. அடர்த்து அருள்செய்த என்றது மறக்கருணையும் அறக்கருணையும் காட்டி ஆட்கொண்டது. அனல் - ஊழித்தீ. அரிசிலின் கரைமேல் (புனல்) மணிசிதறும் நகர் எனப் பொருள் முடிக்க. படப்பை - தோட்டம்.

முடியுடையமரர் முனிகணத்தவர்கண்
முறைமுறையடிபணிந் தேத்தப்
படியதுவாகப் பாவையுந்தாமும்
பாம்புர நன்னகராரே. 9

குண்டர்சாக்கியருங் குணமிலாதாருங்
குற்றுவிட்டுடுக்கையர் தாமுங்
கண்டவாறுரைத்துக் கானிமிர்த்துண்ணுங்
கையர்தாமுள்ளவா றறியார்
வண்டுசேர்குழலி மலைமகணடுங்க
வாரணமுரிசெய்து போர்த்தார்
பண்டுநாஞ்செய்த பாவங்கடீர்ப்பார்
பாம்புர நன்னகராரே. 10

பார்மலிந்தோங்கிப் பருமதில்சூழ்ந்த
பாம்புரநன்னக ராரைக்
கார்மலிந்தழகார் கழனிசூழ்மாடக்
கழுமலமுதுபதிக் கவுணி
நார்மலிந்தோங்கு நான்மறைஞான
சம்பந்தன்செந்தமிழ் வல்லார்
சீர்மலிந்தழகார் செல்வமதோங்கிச்
சிவனடி நண்ணுவர்தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. அடிமுடிதேடிய அயனுக்கும் மாலுக்கும் அருள்செய்த செல்வர் இவர் என்கின்றது. கடி - மணம். செடிபடுவினைகள் - தூறுக மண்டிக்கிடக்கும் வினைகள். படி - தகுதி.

10. புறச்சமயிகட்கு அறியப்பெறுதவர் என்கின்றது. குண்டர் - பருஉடல் படைத்த சமணர்கள். சாக்கியர் - புத்தர். குற்று விட்டு உடுக்கையர் - மிகச் சிறிய ஆடையை உடையவர்க்ள். காளிமிர்த்து உண்ணும் கையர் - நின்றபடியேஉண்ணும் கீழ்மக்கள். இவர்களை 'நின்றுண் தேரரும்' என்பர். வண்டு சேர்குழலி மலைமகள் நடுங்க என்றது அம்மையின்மென்மை அறிவித்தது. வாரணம் - யானை. பண்டு - முன்பு.

11. பாம்புரப்பதிகம் வல்லவர் செல்வத்திற் சிறந்து சிவனடி சேர்வர் என்கின்றது. கழனி - வயல். கவுணி - கவுண்டின்ய கோத்திரத்தவன். நார் - அன்பு. சீர் - புகழ்.

திருப்பேணுபெருந்துறை

பதிகவரலாறு :

திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார், திருவீழிமிழலையில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற காலத்து, பெருகுபுனல்சூழ்ந்த திருப்பேணு பெருந்துறையை வழிபடத் திருவுளங்கொண்டார்கள். அங்ஙனம் சென்று வழிபட்டகாலத்துப் 'பைம்மா நாகம்' என்னும் இத்திருப்பதிகத்தை யருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : எண் 42

திருச்சிற்றம்பலம்

பைம்மா நாகம் பன்மலர்கொன்றை
பன்றிவெண்கொம்பொன்று பூண்டு
செம்மாந்தையம் பெய்கென்றுசொல்லிச்
செய்தொழில்பேணியோர் செல்வர்
அம்மானோக்கி யவந்தளிர்மேனி
யரிவையோர்பாக மமர்ந்த
பெம்மானல்கிய தொல்புகழாளர்
பேணு பெருந்துறையாரே. 1

---

1. இது உடம்பெடுத்த பிறவியின் பயனாக, செய்ய வேண்டிய தொழில்களைத் தவறாதுசெய்யும் அடியார்களுக்கு ஓர் செல்வம்போன்றவர் பேணுபெருந்துறையார் என்கின்றது. பை - படம். பல்மலர் - தும்பை மத்தம் முதலாயின. செம்மாந்து - இறுமாந்து. ஐயம்பெய்க என்றுசொல்லி - பிச்சையிடுக என்று கூறி. பிச்சையிடுக என்பார் இரங்கிய முகத்துடன் தாழ்ந்து சொல்லவேண்டி யிருக்க, இவர் இறுமாந்து சொல்கின்றார் என்றது, ஏலாமல் ஏற்கின்ற இறைமைதோன்ற. கடமை தவறாதவர்க்குச் செல்வத்துட் செல்வமாயிருக்கின்றார் என்பார் தொழில் பேணியோர்க்குச் செல்வர் என்றார். தமது அருள் வழங்குந் தொழிலைப் பேணியோர் எனலுமாம். அம்மான் நோக்கி - அழகிய மான்போன்ற கண்ணையுடையவள். அந்தளிர் மேனி - அழகிய தளிர்போன்ற மேனியை யுடையவள்.

மூவருமாகி யிருவருமாகி
முதல்வனுமாய்நின்ற மூர்த்தி
பாவங்களைதர நல்வினை நல்கிப்
பல்கண நின்று பணியச்
சாவமதாகிய மால்வரைகொண்டு
தண்மதின்மூன்று மெரித்த
தேவர்கடேவ ரெம்பெருமானர்
தீதில் பெருந்துறையாரே. 2

செய்பூங்கொன்றை கூவிளமாலை
சென்னியுட்சேர்புனல் சேர்த்திக்
கொய்பூங்கோதை மாதுமைபாகங்
கூடியோர்பீடுடை வேடர்
கைபோனுன்ற கனிகுலைவாழை
காய்குலையிற்கமு கீனப்
பெய்பூம்பாளை பாய்ந்திழிதேறல்
பில்கு பெருந்துறையாரே. 3

---

2. மூவருமாய் இருவருமாய் முதல்வனுமாய் நின்று, பணிவார்கள் பாவங்கள் தீர நல்வினைகளை நல்கி நிற்கும் தேவதேவர் இவர் என்கின்றது. மூவருமாகி - அயன், மால், உருத்திரன் என முத்தொழிலைச் செய்யும் மூவரையும் அதிட்டித்து நின்று அவரவர் தொழிலைத் திறம்பட ஆற்றச்செய்தும், இருவருமாகி - தன்னிடத்து ஒடுங்கிய உலகமாதியவற்றைப் புனருற்பவம் செய்யுங்காலைச் சிவம் சத்தியென்னும் இருவரும் ஆகி. முதல்வனும் ஆகி - இவர்களின் வேருய்நின்று இயக்கும் பரசிவமுமாகி. வினையோய்ந்து ஆன்மாக்கள் பெத்தநிலையில் நில்லா ஆகையால் தீவினைகள் நீங்கிநிற்கப் பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய பரமன் நல்வினைகளை அவைகள் ஆற்ற அருள்கின்ருர் என்பது. சாவம் - வில். வரை - மேருமலை.

3. உமையொருபாகம் வைத்த வேடர் இவர் என்கிறது. செய்மாலை எனக்கூட்டிப் புனையப்பெற்ற மாலை என்க, சென்னி - தலை. கொய் பூங்கோதை - கொய்யப்பட்ட பூவால் இயன்ற மாலை. பீடு உடை வேடர் - பெருமைபெற்ற வேடத்தை யுடையவர். கை - யானையின் துதிக்கை. வாழைக்குலைக்கு யானையின்கையை யொப்பிடுதல் மரபு. தேறல் - தேன். வாழைக் குலையில் கமுகு ஈன என்றது இரண்டும் ஒத்த அளவில் வளர்ந்திருக்கின்றன என்று உணர்த்தியவாறு

நிலனெடுவானு நீரொடுதீயும்
வாயுவுமாகியோ ரைந்து
புலனெடுவென்று பொய்மைகளைந்த
புண்ணியர்வெண்பொடிப் பூசி
நலனெடுதீங்குந் தானலதின்றி
நன்கெழுசிந்தைய ராகி
மலனெடுமாசு மில்லவர்வாழு
மல்கு பெருந்துறையாரே. 4

பணிவாயுள்ள நன்கெழுநாவின்
பத்தர்கள்பத்திமை செய்யத்
துணியார்தங்க ளுள்ளமிலாத
சுமடர்கள்சோதிப் பரியார்
அணியார்நீல மாகியகண்ட
ரரிசிலுரிஞ்சு கரைமேல்
மணிவாய்நீலம் வாய்கமழ்தேறன்
மல்கு பெருந்துறையாரே. 5

---

4. பூதங்கள் ஐந்தாய்ப் புலன்வென்ற புண்ணியர் இவர் என்கின்றது. பூதங்கள் ஐந்துமாகி, தன்மாத்திரைகளாகிய ஐம்புலன்களையும் வென்று, பொய்மைநீங்கிய புண்ணியர் பெருந்துறையார் என முடிக்க. அன்றி, புண்ணியராகி, பொடி பூசி இன்றி, சிந்தையராகி மாசில்லாதவர் வாழும் பெருந்துறை எனவும் முடிக்கலாம். இப்பொருளில் நிலனெடு வாயுவுமாகிய ஓர் ஐந்து புலன் - ஐம்பூதங்களும் அதற்குக் காரணமாகிய தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும், பொய்ம்மைகள் தீர்ந்த - அழியுந்தன்மையவாகிய விஷயசுகங்களில் பற்றற்ற, நலனெடு தீங்கும் தானலது இன்றி - நன்மையும் தீமையும் இறைவனையன்றி வேறொன்று இன்று என எண்ணி, ''நன்றே செய்வாய் பிழையேசெய்வாய் நானோஇதற்கு நாயகமே'' என்ற நினைவு. நன்கெழு சிந்தையராகி - இறைவன் திருப்பாத கமலங்களை நன்ருக இறுகத்தழுவிய மனமுடையராகி. மலன் - ஆணவம். மாசு - மாயையும் கன்மமும்:

5. அன்பர்க்கணியராய், அல்லவர்க்குச் சேயராய் இருப்பவர் இவர் என்கின்றது. பணிவாய் உள்ள - துதிப்பாடல்களைப் பாடிப்பணியும். துணியார் - அன்பர்களைவிட்டு வேறுபடாதவர்.

எண்ணார்தங்கண் மும்மதிள்வேவ
வேவலங்காட்டிய வெந்தை
விண்ணோர்சாரத் தன்னருள்செய்த
வித்தகர்வேத முதல்வர்
பண்ணார்பாட லாடலறாத
பசுபதியீசனோர் பாகம்
பெண்ணுணைய வார்சடையண்ணல்
பேணு பெருந்துறையாரே. 6

விழையாருள்ள நன்கெழுநாவில்
வினைகெடவேதமா றங்கம்
பிழையாவண்ணம் பண்ணியவாற்றாற்
பெரியோரேத்தும் பெருமான்
றழையார்மாவின் றழ்கனியுந்தித்
தண்ணரிசில்புடை சூழ்ந்து
குழையார்சோலை மென்னடையன்னங்
கூடு பெருந்துறையாரே. 7

பொன்னங்கானல் வெண்டிரைசூழ்ந்த
பொருகடல்வேலி யிலங்கை
மன்னனெல்க மால்வரையூன்றி
மாமுரணுகமுந் தோளும்

துணிதல் - வேறுதல். சுமடர் - அறிவற்றவர்கள்: சோதிப்பு அரியார் - சோதித்தறிதற்கும் அரியவர். சோதித்தல் - அளவைகளால் சோதித்தல். அணி - அழகு. மணி - கருமை. நீலம் - நீலப்பூ; இது பெயரளவாய் நின்றது. தேறல் - தேன்.

6. முப்புரம் எரித்த வீரர்; தேவர்க்கருளிய தேவதேவர்; பெண்ணுணைய பரமர் இவர் என்கின்றது. எண்ணார் - பகைவர். ஏ வலம் - அம்பின் வன்மை. வார் சடை - நீண்ட சடை.

7. கனிந்த உள்ளத்தடியார் வேதமோதி ஏத்தும் பெருமான் இவர் என்கின்றது. விழை ஆர் உள்ளம் - விரும்புதலைப் பொருந்திய உள்ளத்தோடு. நாவில் வேதம் ஆறங்கம் பிழையா வண்ணம் வினைகெடப்பண்ணிய ஆற்றால் எனக் கூட்டுக. அரிசில் - அரிசிலாறு.

முன்னவைவாட்டிப் பின்னருள்செய்த
மூவிலேவேலுடை மூர்த்தி
அன்னங்கன்னிப் பேடையொடாடி
யணவு பெருந்துறையாரே. 8

புள்வாய்போழ்ந்து மாநிலங்கிண்ட
பொருகடல்வண்ணனும் பூவின்
உள்வாயல்லி மேலுறைவானு
முணர்வரியானுமை கேள்வன்
முள்வாய்தாளின் தாமரைமொட்டின்
முகமலரக்கயல் பாயக்
கள்வாய்நீலங் கண்மலரேய்க்குங்
காமர் பெருந்துறையாரே. 9

குண்டுந்தேருங் கூறைகளைந்துங்
கூப்பிலர்செப்பில ராகி
மிண்டும்மிண்டர் மிண்டவைகண்டு
மிண்டுசெயாது விரும்பும்

---

8. உயிர்களின் முனைப்படக்கி ஆட்கொண்டு அருள் வழங்கும் பெருமானிவர் என்கின்றது. பொன் - அழகு. மன்னன் - இராவணன். இவன் தன் அம்மையும் தோளையுமே நம்பித் தருக்கியிருந்தானாதலின், அவற்றைப் பயனற்றனவாக, இறைவன் காட்டவே, தனது மாட்டாமையையும், தலைவனாற்றலையும் உணர்ந்தான்; சாமம்பாடினான்; இறைவன் அருளினார் என்பது. அணவு - கலக்கின்ற.

9. பதவிகளால் மயங்கிய ஆன்மாக்களால் அறியொணாத பெருமான் இவர் என்கின்றது. புள் - கொக்கு. பகாசுரன் என்பவனைக் கிருஷ்ணாவதார காலத்தில் வாயைப்பிளந்து கொன்ற வரலாறு குறிக்கப்பெறுகின்றது. நிலங்கிண்டது - வராகாவதார வரலாறு. அல்லி - அகவிதழ். தாமரைமொட்டு இன்முகம் மலர - தாமரையரும்பு இனியமுகம்போல மலர, இப்பகுதி தாமரைப் போது முகம்போல மலர, நீலம் கண்ணை ஒக்க, கயல் விழியை யொக்க எல்லாமாக மாதர் முகம் போல முற்றும் மகிழ்செய்யும் அழகிய பெருந்துறை என அறிவித்தவாறு.

தண்டும்பாம்பும் வெண்டலைசூலந்
தாங்கியதேவர் தலைவர்
வண்டுந்தேனும் வாழ்பொழிற்சோலை
மல்கு பெருந்துறையாரே. 10

கடையார்மாட நன்கெழுவீதிக்
கழுமலவூரன் கலந்து
நடையாரின்சொன் ஞானசம்பந்தன்
நல்லபெருந்துறை மேய
படையார்சூலம் வல்லவன்பாதம்
பரவியபத்திவை வல்லார்
உடையாராகி உள்ளமுமொன்றி
உலகினின் மன்னுவர்தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. புத்தர் சமணர் பொய்யுரை கண்டு புந்தி மயங்காது போற்றுங்கள் என அறிவிக்கின்றது. குண்டு - குண்டர். தேர் - தேரர். கூப்பிலர் - வணங்காதவர்களாய். செப்பிலர் - தோத்திரியாதவர்களாகி. மிண்டர் - வம்பர். மிண்டு - குறும்பு.

11. இப்பதிகம் வல்லவர் எல்லா வளமும் உடையவராகி மன ஒருமைப்பாட்டுடன் வாழ்வர் என்கின்றது. கடை - வாயில். மன்னுவர் - வினைப்போகத்திற்கு உரிய காலம்வரையில் பூதவுடலோடும், அதற்குப்பின் புகழுடலோடும் நிலைபெறுவர்.

திருக்கற்குடி

பதிகவரலாறு :

திருப்பராய்த்துறையை வழிபட்டு வந்தருள்கின்ற காழிப் பிள்ளையார், திருக்கற்குடி மலையை அடைந்தார்கள். அம்மலை மேல் எழுந்தருளியுள்ள கனகக்கொழுந்தை - திரிபுரம் எரித்த வீரரை - விடையாளியைப் போற்றி 'வடந்திகழ்' என்னும் இப்பதிகத்தை யருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 43**

திருச்சிற்றம்பலம்

வடந்திகழ் மென்முலை யாளைப் பாகம தாக மதித்துத்
தடந்திரை சேர்புனன் மாதைத் தாழ்சடை வைத்த சதுரர்
இடந்திகழ் முப்புரி நூலர் துன்பமொ டின்பம தெல்லாம்
கடந்தவர் காதலில் வாழுங் கற்குடி மாமலை யாரே. 1

அங்கமொ ராறுடை வேள்வி யான வருமறை நான்கும்
பங்கமில் பாடலோ டாடல் பாணி பயின்ற படிறர்
சங்கம தார்குற மாதர் தங்கையின் மைந்தர்க டாவிக்
கங்குலின் மாமதி பற்றுங் கற்குடி மாமலை யாரே. 2

---

1. ஒருமாதை முடியிலும், ஒருமாதைப் பாகத்திலும் வைத்தும், பிரமசாரியாயிருப்பவர் கற்குடியார் என்கின்றது. முப்புரிநூலர் என்றது 'பவன் பிர்மசாரியாகும்' என்பதை விளக்க. வினையின் நீங்கிய முதல்வனுதலின், வினைபற்றி நிகழ்வனவாகிய துன்ப இன்பங்கள் அவரைப் பாதியா என்பது விளக்கக் 'கடந்தவர்' என்றார்.

2. வேதம் பாடியும் படிறர் இவர் என்கின்றது. வேள்வி யான அருமறை - யாகவிதிகளை விளக்கும் வேதம். பாணி - கை, ஈண்டு தாளத்தை உணர்த்தியது. படிறர் - பொய்யர். சங்கம் - சங்கு வளையல். கங்குல் - வானம். குறமாதர் கையிலுள்ள பிள்ளைகள் எட்டி மாமதியைப் பற்றுகின்றன என்று கற்குடி மலையின் உயரமும் கவினும் உரைத்தவாறு.

நீரக லந்தரு சென்னி நீடிய மத்தமும் வைத்துத்
தாரகை யின்னொளி சூழ்ந்த தண்மதி சூடிய சைவர்
போரக லந்தரு வேடர் புனத்திடை யிட்ட விறகில்
காரகி லின்புகை விம்முங் கற்குடி மாமலை யாரே. 3

ஒருங்களி நீயிறை வாவென் றும்பர்க ளோல மிடக்கண்
டிருங்கள மார விடத்தை யின்னமு துண்ணிய வீசர்
மருங்களி யார்பிடி வாயில் வாழ்வெதி ரின்முளை வாரிக்
கருங்களி யானை கொடுக்குங் கற்குடி மாமலை யாரே. 4

போர்மலி திண்சிலை கொண்டு பூதக ணம்புடைசூழப்
பார்மலி வேடுரு வாகிப் பண்டொரு வர்க்கருள் செய்தார்
ஏர்மலி கேழல் கிளைத்த வின்னொளி மாமணி எங்கும்
கார்மலி வேடர் குவிக்குங் கற்குடி மாமலை யாரே. 5

---

3. கங்கைவைத்த திருமுடிக்கண் மத்தமும் மதியமும் சூடியிருக்கிற சைவர் இவர் என்கின்றது. அகலந்தரும் - பரந்த. தாரகை - நட்சத்திரம். திருமுடிக்கண் வைத்த அப்பிராகிருத மதிக்குத் தாரகைகள் சூழ்தல் இல்லையாயினும் மதி என்ற பொதுமைபற்றியருளிய அடைமொழி. போர் அகலம் தரு வேடர் - பொருதற்கு ஏற்ற மார்பினையுடைய வேடர்கள். வேடர்கள் அகிற்காட்டைக் கொளுத்திப் புனம் செப்பனிடுகின்றார்கள் என்பதாம்.

4. தேவர்வேண்ட விடத்தைத் திருவமுது செய்தருளிய ஈசர் சிவம் என்கின்றது. இறைவா ! நீ ஒருங்கு அளி என்று உம்பர்கள் ஓலம் இட எனக் கூட்டுக. இரும் களம் ஆர - பெரிய கண்டம் நிறைய. உண்ணிய - உண்ட. இது ஒரு அரும் பிரயோகம். உண் என்ற பகுதியடியாகப் பிறக்கும் இறந்த காலப் பெயரெச்சம் உண்ட என்பதே. உண்ணிய எனவருதல் மிக அருமை. அளியார் பிடி வாயில் - அன்பு செறிந்த பெண் யானையின் வாயில். வெதிர் - மூங்கில். வலிய மதக்களிப்போடு கூடிய யானை தானுண்ணாது, பிடியின் வாயில் அமுதம்போன்ற மூங்கில் முளைகளை வாரிக்கொடுக்கின்ற கற்குடிநாதர், தேவர்கள் வேண்டத் தாம் விடமுண்டு, அவர்கட்கு அமுதம் அளித்தார் என்ற நயம் காண்க.

5. வேடரான பெருமான் இவர் என்கின்றது. வேட்டுவ உருவானது அருச்சுனர்க்குப் பாசுபதம் அருளித்தருள் செய்ய.

உலந்தவ ரென்ப தணிந்தே ஊரிடு பிச்சைய ராகி
விலங்கல்வில் வெங்கன லாலே மூவெயில் வேவ முனிந்தார்
நலந்தரு சிந்தைய ராகி நாமலி மாலையி னாலே
கலந்தவர் காதலில் வாழுங் கற்குடி மாமலை யாரே. 6

மானிட மார்தரு கையர் மாமழு வாரும் வலத்தர்
ஊனிடை யார்தலை யோட்டி லுண்கல னாக வுகந்தார்
தேனிடை யார்தரு சந்தின் றிண்சிறை யாற்றினை வித்திக்
கானிடை வேடர் விளைக்குங் கற்குடி மாமலை யாரே. 7

வாளமர் வீர நினைந்த விராவணன் மாமலை யின்கீழ்த்
தோளமர் வன்றலை குன்றத் தொல்விர லூன்று துணைவர்
தாளமர் வேய்தலை பற்றித் தாழ்கரி விட்ட விசைபோய்க்
காளம தார்முகில் கிறுங் கற்குடி மாமலை யாரே. 8

ஒருவர் - அருச்சுனன். ஏர் - அழகு. கேழல் - பன்றி. கார்மலி வேடர் - கருமை நிறமிகுந்த வேடர்கள். இனம் இனத்தோடு சேரும் என்பதுபோல வேடர் ஆகி வேடரொடுவாழும் மாமலையர் என்ற நயம் ஓர்க.

6. பிட்சாடன மூர்த்தியாய் மூவெயிலை முனிந்தவர் இவர் என்கின்றது. உலந்தவர் - உணவின்றி வற்றியவர். அணிந்து - இரவர் என்ற பெயரைச்சூடி. விலங்கல் - மேருமலையாகிய வில். நாமலி மாலை - நாவில் மலிந்த தோத்திரப்பா மாலை. நலந்தரு சிந்தை - காமம் வெகுளி மயக்கம் முதலிய மூன்றும் கெட்ட மனம். கலந்தவர் - ஒருமைப்பட்டவர்கள். மனம் ஒன்றிய முனி புங்கவர்கள் வாழும் கற்குடி மலை என்றதால் யோகியர் இடம் இது என அறிவித்தவாறு.

7. மானையும் மழுவையும் ஏந்தி, கபாலத்தை உண்கலமாக உகந்தவர் இவர் என்கின்றது. சந்து - சந்தனம். வேடர் சந்தன மரத்தின் நடுவில் தினைவித்தி விளைக்கின்றார்கள் என்பது. ஆன்மாக்கள் வினைப்போகம் தடையாய் இருப்பினும் அவற்றை நீக்கிச் சிவபோகத்தை வித்தி விளைக்கும் புண்ணியபூமி எனக் குறிப்பித்தவாறு.

8. இராவணனை விரல் ஊன்றி அடக்கியவர் இவர் என்கின்றது. வேய் - மூங்கில். தாள் - அடி. கரி - யானை. காளம் - கருமை நிறம். யானை மூங்கில் மரத்தினது நுனியைப்

தண்டமர் தாமரை யானுந் தாவியிம் மண்ணை யளந்து
கொண்டவ னும்மறி வொண்ணுக் கொள்கையர் வெள்விடை யூர்வர்
வண்டிசை யாயின பாட நீடிய வார்பொழி னீழல்
கண்டமர் மாமயி லாடுங் கற்குடி மாமலை யாரே. 9

மூத்துவ ராடையி னரு மூசு கடுப்பொடி யாரும்
நாத்துவர் பொன்மொழி யார்க் ணயமில ராமதி வைத்தார்
ஏத்துயர் பத்தர்கள் சித்த ரிறைஞ்ச வவரிட ரெல்லாம்
காத்தவர் காமரு சோலைக் கற்குடி மாமலை யாரே. 10

காமரு வார்பொழில் சூழுங் கற்குடி மாமலை யாரை
நாமரு வண்புகழ்க் காழி நலந்திகழ் ஞானசம் பந்தன்
பாமரு செந்தமிழ் மாலை பத்திவை பாடவல் லார்கள்
பூமலி வானவ ரோடும் பொன்னுல கிற்பொலி வாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

பற்றிவிட்ட விசையால் கருமுகிலின் வயிறு கீறப்படும் மலை என்றது, திருவருள் துணையிருப்பின் ஆணவமான படலத்தையும் கீறிக் கருணைமழையைக் காணலாம் எனக் குறிப்பித்தவாறு.

9. அயனும் மாலும் அறியவொண்ணுதார் இவர் என்கின்றது. வார் பொழில் - நீண்ட சோலை. பொழிலின் நீழலில் வண்டு பாடக்கண்டு மயிலாடும் கற்குடி என்றது திருவடி நிழலில் திளைத்திருக்கும் சிவயோகியர் பரநாத இன்னிசை கேட்டு ஆனந்தக்கூத்தாடுகின்ற இடம் என அறிவித்தவாறு.

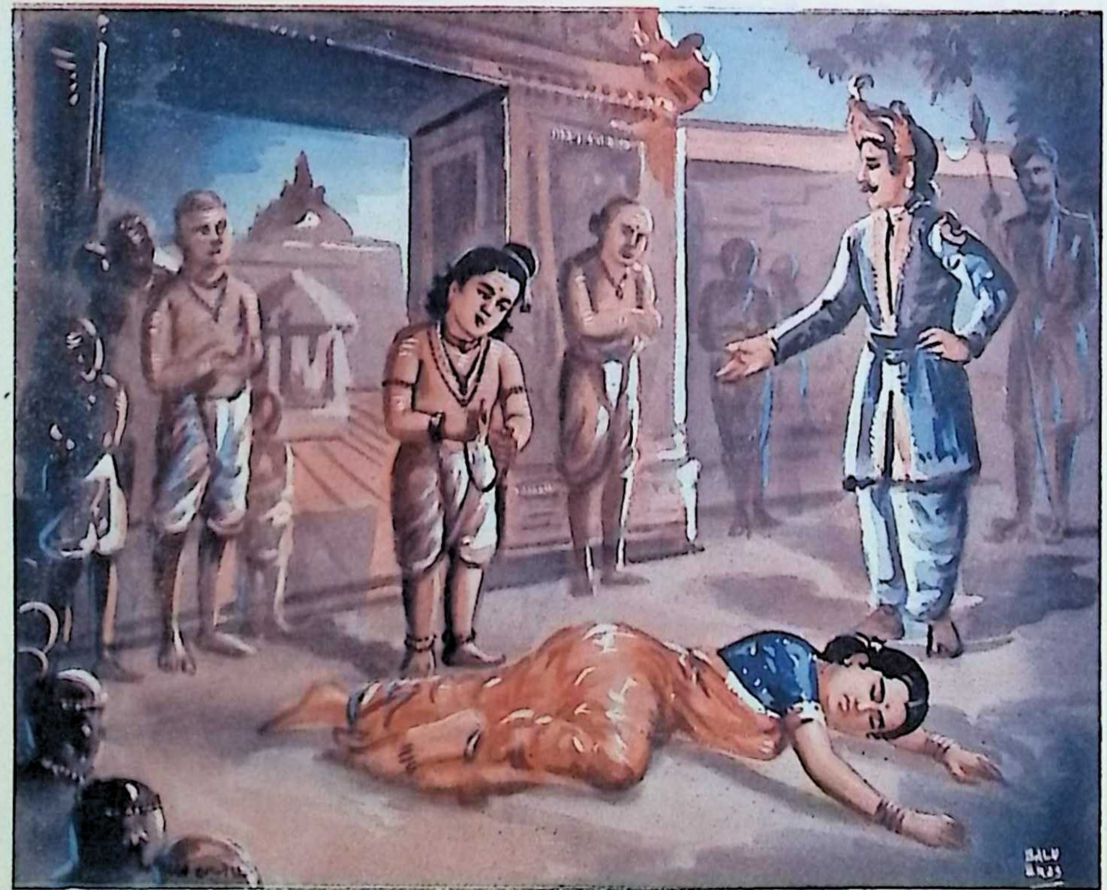
10. சமணரும் புத்தரும் அறியமுடியாத பிறை சூடிய பெருமான் என்கிறது. மூ துவர் ஆடை - முதிர்ந்த காவியாடை. கடு - கடுக்காய்த்துவர். நா துவர் பொய்ம்மொழி - நாக்கிற்குத் துவர்ப்பை உண்டுபண்ணும் பொய்.

11. இத்தலத்திறைவனை ஏத்தவல்லவர்கள் தேவராய்த் திகழ்வர் என்கின்றது. காமரு - அழகிய. நா மரு - நாவிற் பொருந்திய.

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்

பதிகவரலாறு :

காழிப்பிள்ளையார் திருஅன்பிலாலந்துறை, திருமாந்துறை முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்திற்கு எழுந்தருளினார்கள். இத்தலம் மழநாட்டைச் சார்ந்தது. அந்நாட்டு மன்னன் கொல்லிமழவன் என்பவன். அவன் மகளுக்கு 'முயலகன்' என்னும் நோயிருந்தது. அது எவ்வாற்றானும் தீருமாறில்லாமையை யுணர்ந்த அரசன் தம் மரபின் வழக்கப்படி பாச்சிலாச்சிராமத்திறைவன் திருமுன் கொண்டுவந்து பாடுகிடத்திவைத்திருந்தான். அப்போது ஒருநாள் பிள்ளையார் வருகையைத் திருச்சின்ன ஒலிகேட்டு உணர்ந்தான். எல்லாமரியாதைகளுடனும் எதிர்கொண்டு அழைத்துவந்தான். திருவடியில் வீழ்ந்து வணங்கினான், திருக்கோயிலுக்கு அழைத்துச்சென்றான். திருக்கோயிலை வலம்வந்த பிள்ளையார், உணர்வழிந்து நிலத்தில் சோர்ந்து கிடக்கின்ற இளங்கொடியை ஒத்த கன்னியை இறைவன் திருமுன்பு கண்டார். 'இது என்ன?' என்று மழவனை வினவினார். அரசன் அவரடியில்வீழ்ந்து இறைஞ்சி 'இவள் என்மகள்; நெடுநாளாக முயலகன் என்னும் நோயால் வருந்துகின்றாள்; தீர்க்கும் உபாயம் தெரியாமல் சிவபெருமான் திருமுன்பு சேர்ப்பித்திருக்கின்றேன்' என்று தெரிவித்துக்கொண்டான், பிள்ளையார் மனமிரங்கி மாற்றறிவரதரைநோக்கி, பிணிதவிர்க்கும் பெரும்பதிகமாகிய 'துணிவளர் திங்கள்' என்னுமிதனை அருளிச்செய்தார். இறைவனைப் போற்றிநின்றார். மழவன் மகள் கதுமெனப் பிணிநீங்கி எழுந்து தந்தையின்பக்கம் சார்ந்தாள். எல்லாரும் பிள்ளையார் பெருங்கருணைக்கும் பெருமான் திருவருளுக்கும் இலக்கானார்கள். சுவாமிகள் சிலநாள் அங்கு எழுந்தருளியிருந்து திருப்பைஞ்ஞீலியை அடைந்தார்கள்.

முயலகனேய் தீர்த்த அற்புதம்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 44**

திருச்சிற்றம்பலம்

துணிவளர்திங்க டுளங்கிவிளங்கச்
சுடர்ச்சடை சுற்றிமுடித்துப்
பணிவளர்கொள்கையர் பாரிடஞ்சூழ
வாரிடமும் பலிதேர்வர்
அணிவளர்கோல மெலாஞ்செய்துபாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
மணிவளர்கண்டரோ மங்கையைவாட
மயல்செய்வதோ விவர்மாண்பே. 1

கலைபுனைமானுரி தோலுடையாடை
கனல்சுட ராலிவர்கண்கள்
தலையணிசென்னியர் தாரணிமார்பர்
தம்மடிகள் ளிவரென்ன
அலைபுனல்பூம்பொழில் சூழ்ந்தமர்பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
இலைபுனைவேலரோ வேழையைவாட
விடர்செய்வதோ விவரீடே. 2

---

1. தவறிழைத்த தண்மதியைத் தலையிற்சூடி விடத்தை அமுதுசெய்த பெருமானே இவள்வாட மயக்குவது என்கின்றார். துணி - கீறு. பணி வளர் கொள் கையர் - பாம்புகள் வளர்வதைக் கொள்ளுகின்ற திருக்கரங்களையுடையவர். பாரிடம் - பூதம். ஆரிடமும் - ஏற்பார் ஏலாதார் என்கின்ற வேறுபாடில்லாமல் எல்லாரிடமும். மங்கை என்றது கொல்லிமழவனது மகளை.

2. இறைவனது கலை, ஆடை. கண் முதலியன இவை என உணர்த்தி, இவற்றையுடைய இவரோ இவளை இடர் செய்வது என்று வினவுகின்றது. மானுரி புனைகலை, தோலுடை ஆடை, கனல்சுடர் இவர் கண்கள் என இயைக்க. கலை - மேலாடை. உடை ஆடை - உடுத்தலையுடைய ஆடை. இலை புனை வேலர் - இலைவடிவாகப் புனையப்பெற்ற வேலினையுடையவர். ஏழை - பெண்.

வெஞ்சுடராடுவர் துஞ்சிருண்மாலை
வேண்டுவர்பூண்பது வெண்ணூல்
நஞ்சடைகண்டர் நெஞ்சிடமாக
நண்ணுவர் நம்மைநயந்து
மஞ்சடைமாளிகை சூழ்தருபாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
செஞ்சுடர்வண்ணரோ பைந்தொடிவாடச்
சிதைசெய்வதோ விவர்சீரே. 3

கனமலர்க்கொன்றை யலங்கலிலங்கக்
கனறரு தூமதிக்கண்ணி
புனமலர்மாலை யணிந்தழகாய
புனிதர்கொ லாமிவரென்ன
வனமலிவண்பொழில் சூழ்தருபாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
மனமலிமைந்தரோ மங்கையைவாட
மயல்செய்வதோ விவர்மாண்பே. 4

---

3. உலகமெல்லாந்துஞ்சும் பிரளயகாலத்திருளில் தீயாடுவார், மாலைவேண்டுவார், வெண்ணூல் பூண்பர், நஞ்சடைகண்டர், ஆன்மாக்களாகிய நம்மை எளிவந்த கருணையால் நண்ணுவார் என்கின்றது. துஞ்சு இருள் - அண்டமெல்லாம் இறக்குங்காலமாகிய இருள். இருள் ஆடுவர் என இயைபுபடுத்துக. நெஞ்சிடமாக நம்மை நயந்து நண்ணுவர் எனவும் இயைக்க. ஆன்மாக்கள் தற்போதமிழந்து நம்மை நண்ணட்டும் ஆட்கொள்வோம் என்றிராது, சென்று பயன்படும் கால்போலத் தாமே வலியவந்து அணுகுவர் என்பதாம். மஞ்சு - மேகம். சிதைசெய்வது - வருத்துவது. இவர் சீர் - இவர் புகழ்.

4. கொன்றைமாலை விளங்க, பிறைக்கண்ணியை யணிந்து அழகாய புனிதர் இவர் என அறிவிக்கின்றது. கனமலர் - கார்காலத்து மலரும் கொன்றைமலர். கனம் - மேகம். தூமதி - ஒருகலைப் பிறையாதலின் களங்கமில்லாத மதி. இறைவன் அணிந்தமையின் தூமதி எனலுமாம். வனம்-அழகு. இங்ஙனம் பிறர் உற்ற துன்பம் போக்குதற்கு அறிகுறியாகப் பிறையை அணிந்த பெருமான் ஒருபெண் வாட மயல்செய்வது மாண்பாகுமா என்று வினவியவாறு.

மாந்தர்தம்பானறு நெய்மகிழ்ந்தாடி
வளர்சடை மேற்புனல்வைத்து
மோந்தைமுழாக்குழ ருளமொர்வீணை
முதிரவோர் வாய்மூரிபாடி
ஆந்தைவிழிச்சிறு பூதத்தர்பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
சாந்தணிமார்பரோ தையலைவாடச்
சதுர்செய்வதோ விவர்சார்வே. 5

நீறுமெய்பூசி நிறைசடைதாழ
நெற்றிக்கண் ணுலுற்றுநோக்கி
ஆறதுசூடி யாடரவாட்டி
யைவிரற் கோவணவாடை
பாறருமேனியர் பூதத்தர்பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
ஏறதுவேறிய ரேழையைவாட
விடர்செய்வதோ விவரீடே. 6

பொங்கிளநாகமொ ரேகவடத்தோ
டாமைவெண் ணூல்புனைகொன்றை
கொங்கிளமாலை புனைந்தழகாய
குழகர்கொ லாமிவரென்ன

---

5. அடியார்கள் ஆட்டும் பால் நெய் முதலானவற்றில் ஆடிக் கங்கையைச் சடைமேல்வைத்து மொந்தை முதலான வாத்தியங்கள் முழங்கப்பாடும் பூதகணநாதர் இவர் என்கின்றது. மோந்தை : மொந்தை என்பதன் நீட்டல்விகாரம். முதிர - ஒலிக்க. ஒருமாதைத் தலையில்வைத்த இவரோ இம்மாது வாடச் சதுர்செய்வது என நயந்தோன்ற உரைத்தவாறு.

6. அருளும் மறமும் உடையவர் இவர் என அறிவிக்கின்றது. நெற்றிக்கண்ணுல் உற்றுநோக்கி என்றது மறக்கருணைகாட்டிச்சம்ஹரித்தலைச் சொல்லியது. ஐவிரல் கோவணம் என்பது கோவத்தினளவும் கூறியது. ஏழை - பெண். ஈடு - பெருமை.

அங்கிளமங்கையோர் பங்கினர்பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
சங்கொளிவண்ணரோ தாழ்குழல்வாடச்
சதிர்செய்வதோ விவர்சார்வே. 7

ஏவலத்தால்விச யற்கருள்செய்து
இராவண னையீடழித்து
மூவரிலும்முத லாய்நடுவாய
மூர்த்தியை யன்றிமொழியாள்
யாவர்களும்பர வும்மெழிற்பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
தேவர்கடேவரோ சேயிழைவாடச்
சிதைசெய்வதோ விவர்சேர்வே. 8

மேலதுநான்முக னெய்தியதில்லை
. கீழது சேவடிதன்னை
நீலதுவண்ண னு மெய்தியதில்லை
யெனவிவர் நின்றதுமல்லால்
ஆலதுமாமதி தோய்பொழிற்பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
பாலதுவண்ணரோ பைந்தொடிவாடப்
பழிசெய்வதோ விவர்பண்பே. 9

---

7. நாகம், ஆமையோடு, பூணூல், கொன்றைமாலை புனைந்தவர் இவர் என்கின்றது. ஏகவடம் - ஒற்றையாடை. குழகர் - இளமையுடையவர். சதிர் - சாமர்த்தியம். இளமங்கையைப் பக்கத்தில் உடைய இவர் இவ்வாறு சதிர்செய்தல் ஆகாது என்பது குறிப்பு.

8. அண்டினாரைக் காத்து மிண்டினாரை அழிக்கும் பெருமையர் இவர் என்கின்றது. ஏ வலத்தால்-அம்பின் வலிமையால். ஈடு - வலிமை.

9. அயனும் திருமாலும் மேலும் கீழும் அறியாதபடி மயங்கச்செய்த பெருமான் இவர் என்கின்றது.

நாணொடுகூடிய சாயினரேனு
நகுவ ரவரிருபோதும்
ஊணொடுகூடிய வுட்குநகையா
லுரைக ளவைகொளவேண்டா
ஆணொடுபெண்வடி வாயினர்பாச்சி
லாச்சிரா மத்துறைகின்ற
பூணெடுமார்பரோ பூங்கொடிவாடப்
புனைசெய்வதோ விவர்பொற்பே. 10

அகமலியன்பொடு தொண்டர்வணங்க
வாச்சிரா மத்துறைகின்ற
புகைமலிமாலை புனைந்தழகாய
புனிதர்கொ லாமிவரென்ன
நகைமலிதண்பொழில் சூழ்தருகாழி
நற்றமிழ் ஞானசம்பந்தன்
றகைமலிதண்டமிழ் கொண்டிவையேத்தச்
சாரகி லாவினைதானே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. புறச்சமயிகள் புல்லுரை கொள்ளவேண்டா என உலகவர்க்கு அறிவுறுத்திப், பின்னர் ஆணொடு பெண்வடி வானவர் இவர் என்கின்றது. நாணொடு கூடிய - நாணத்தோடு சேர்ந்த பிறவற்றையும். சாயினரேனும் - இழந்தவர்களாயினும். நகுவர் - பரிகசிக்கத்தக்கவர்கள், ஆதலால் இருவேளை உண்ணுகின்ற அவருடைய அஞ்சத்தக்க சிரிப்பால் அவர்களைக் கொள்ள வேண்டா என முதல் இரண்டடிகட்கும் பொழிப்புரை காண்க. பெண்ணொருபாதியான பெருமான் ஒரு பெண்ணை வாடச் செய்யார் என்பது குறிப்பு.

11. இப்பாடல்பத்தும் வல்லாரை வினைசாரா என்கிறது. அகமலி அன்பு - மனம் நிறைந்த அன்பு. தகைமலி தண் தமிழ் - இன்றைக்கும் ஓதுவார் விஷத்தைத் தீர்க்கும் தகுதிவாய்ந்த தமிழ்.

திருவாலங்காடு

பதிகவரலாறு :

புகலியாண்டகையார் தக்கோலம் என்னும் திருத்தலத்தை அடைந்து திருஊறலை வணங்கிப் பதிகம்பாடிப் பழையனூர், திருவாலங்காட்டிற்கு அருகே வருகின்றார்கள். அப்போது இத்தலம் எம்மையாளும் அம்மை திருத்தலையாலே நடந்து போற்றும் அம்மையப்பரின் அணிநகரல்லவா? என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. அதனை மிதிக்க அஞ்சி அடுத்துள்ள ஊரிற்சென்று இரவு பள்ளிகொண்டார்கள். இடையாமத்திலே பிள்ளையார் கனவிலே பெருமானும் எழுந்தருளி 'எம்மைப்பாட மறந்தனையோ' என்று அருளிச்செய்தனர். அதனை உணர்ந்த பிள்ளையார் வியந்தெழுந்து கருணையைப் போற்றித் 'துஞ்ச வருவாரும்' என்ற இத்திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள். இதில் பழையனூர் நீலிவரலாற்றை முதல்திருப்பாடலிலும், கனவில் வந்தருளிச்செய்ததை முதல் ஏழாந் திருப்பாடல்களிலும் சிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இச்செய்தியை மறுநாட்காலையில் எல்லாருக்கும் அறிவித்துத் திருவாலங்காடு சென்று ஆலங்காட்டப்பரை வழிபட்டுத் திருப்பாசூருக்கு வழிக்கொண்டார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 45**

திருச்சிற்றம்பலம்

துஞ்சவருவாருந் தொழுவிப்பாரும் வழுவிப்போய்
நெஞ்சம்புகுந்தென்னை நினைவிப்பாரு முனைநட்பாய்
வஞ்சப்படுத்தொருத்தி வாணாள்கொள்ளும் வகைகேட்
டஞ்சும்பழையனூ ராலங்காட்டெம் மடிகளே. 1

---

1. அடியேனை எல்லாம் செய்விப்பவர் இவர் என்கின்றது. துஞ்சவருவார் - யான் தூங்க என்கனவில் எழுந்தருளுவார். இவன் இறைவன் என்று உணரச்செய்த இறைவனே தொழச் செய்தாலன்றித் தொழும் உரிமையும் ஆன்மாக்களுக்கு இல்லையாதலின் தொழுவிப்பாரும் என்றார். வழுவிப்போய் - உயிர்களுடைய முனைப்புக்காலத்து மறைந்து நின்று. முனைநட்பாய் -

கேடும்பிறவியு மாக்கினருங் கேடிலா
வீடுமாநெறி விளம்பினரெம் விகிர்தனர்
காடுஞ்சுடலையுங் கைக்கொண்டெல்லிக் கணப்பேயோ
டாடும்பழையனூ ராலங்காட்டெம் மடிகளே. 2

கந்தங்கமழ்கொன்றைக் கண்ணிசூடி கனலாடி
வெந்தபொடிநீற்றை விளங்கப்பூசும் விகிர்தனர்
கொந்தண்பொழிற்சோலை யரவிற்றேன்றிக் கோடல்பூத்
தந்தண்பழையனூ ராலங்காட்டெம் மடிகளே. 3

முன்னமே இருந்த நட்பினை உடையவனைப்போலாகி, ஒருத்தி யென்றது நீலியை. நவஞானியென்னும் பார்ப்பனியை அவள் கணவன் கொன்றான். அவள் அவனைப் பழிவாங்க எண்ணி மறுபிறவியில் புரிசைகிழார் என்னும் வேளாளர்க்குப் புத்திரி யாகப் பிறந்திருந்தாள். தோற்றத்தைக் கண்டு அவளைப் பேயென்று ஊரார் புறக்கணித்தனர், முற்பிறப்பின் கணவ னாகிய பார்ப்பான் தரிசனச்செட்டி என்னும் பெயரோடு பிறந் திருந்தான். அவனைக் கண்டதும் இவள் அவன் மனைவிபோல நடித்துப் பழிவாங்கத் தலைப்பட்டபோது அவன் அஞ்சியோடி அவ்வூர் வேளாளர் எழுபதுபேரிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். அவர்கள் பிணை கொடுத்தனர். இருந்தும் இவள் செட்டியை வஞ்சித்துக் கொன்றாள். பிணைகொடுத்த வண்ணம் எழுபது வேளாளரும் தீப்புகுந்து உயிர்துறந்தனர். இதனைக் கேட்ட அயலார் அனைவரும் அஞ்சினர் என்ற தொண்டைமண்டல வரலாறு பின்னிரண்டடிகளிற் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

2. தோற்ற நரகங்களைத்தந்த இவரே வீட்டு நெறியையும் விளம்பினர் என்கின்றது. கேடு - அழிவு. கேடிலா - என்றும் அழிதலில்லாத. அந்நெறியை யுணர்த்துதலே இறைவனருளிச் செயல்; நெறிக்கண் சென்று வீடடைதல் ஆன்மாவின் கடன் என்பது காட்டியவாறு. எல்லி - இரவு. கணப்பேய் - கூட்ட மாகிய பேய்.

3 கொன்றையணிந்து, கனலாடி நீறுபூசும் நிமலர் இவர் என்கிறது. கண்ணி - திருமுடியிற் சூடப்பெறும் மாலை. கொந்து அண் -கொத்துக்கள் நெருங்கிய பொழில் - இயற்கையே வளர்ந்த காடு. சோலை - வைத்து வளர்க்கப்பெற்ற

பாலமதிசென்னி படரச்சூடிப் பழியோராக்
காலனுயிர்செற்ற காலனுய கருத்தனர்
கோலம்பொழிற்சோலைப் பெடையோடாடி மடமஞ்ஞை
ஆலும்பழையனூ ராலங்காட்டெம் மடிகளே. 4

ஈர்க்கும்புனல்சூடி யிளவெண்டிங்கண் முதிரவே
பார்க்குமரவம்பூண் டாடிவேடம் பயின்ருரும்
கார்க்கொள்கொடிமுல்லை குருந்தமேறிக் கருந்தேன்மொய்த்
தார்க்கும்பழையனூ ராலங்காட்டெம் மடிகளே. 5

பறையுஞ்சிறுகுழலும் யாழும்பூதம் பயிற்றவே
மறையும்பலபாடி மயானத்துறையு மைந்தனர்
பிறையும்பெரும்புனல்சேர் சடையினரும் பேடைவண்
டறையும்பழையனூ ராலங்காட்டெம் மடிகளே. 6

பூங்கா. கோடல் - செங்காந்தள். கோடல் அரவில் தோன்றிப் பூத்து எனக்கூட்டுக. செங்காந்தள் பூத்திருப்பது பாம்பு படம் எடுத்ததை ஒக்குமாதலின் இவ்வாறு கூறினர்.

4. கால காலனுய கருத்தா இவர் என்கின்றது. பாலமதி - இளம்பிறை. பழியோரா - தனக்கு வரும் பழியை ஆராயாத. பழியாவது சிவனடியாரைப் பிடிக்க முயன்ற தீங்கு. காலன் பிறவற்றின் உயிர்களைப் பறிப்பதும் இறைவன் அருளாணைவழி நின்றே என்பது விளங்கக் காலகாலனுய கருத்தனர் என்ருர். கோலம் - அழகு. ஆலும் - ஆரவாரிக்கும். இது மயில் ஒலியைக் குறிக்கும் மரபுப் பெயர்.

5. இள வெண் திங்கள் முதிரும்வரை பார்த்திருக்கும் அரவம் பூண்டாடிய பெருமான் இவர் என்கின்றது. ஈர்க்கும் - இழுத்துச்செல்லும். திருமுடிக்கண் உள்ள அரவம் உடனிருக்கும் இளம்பிறையை முதிரட்டும்; உண்போம் என்று பார்த்திருக்கின்றது என்பதை விளக்கியவாறு. கார்க்கொள் - கார் காலத்தைக் கொண்ட. கருந் தேன் - கரிய வண்டு.

6. பறை குழல் யாழ் முதலியவற்றைப் பூதகணம் வாசிக்க, திருவாலங்காட்டுறையும் பெருமானிவர் என்கின்றது. பயிற்ற - தம்முடனுறை பூதங்கள் பலகாற்பழக்க. பேடைவண்டு - பெண் வண்டு. அறையும் - ஒலிக்கும்.

நுணங்குமறைபாடி யாடிவேடம் பயின்றாரும்
இணங்குமலைமகளோ டிருகூறொன்று யிசைந்தாரும்
வணங்குஞ்சிறுத்தொண்டர் வைகலேத்தும் வாழ்த்துஞ்சேட்
டணங்கும்பழையனூ ராலங்காட்டெம் மடிகளே. 7

கணையும்வரிசிலையு மெரியுங்கூடிக் கவர்ந்துண்ண
இணையிலெயின்மூன்று மெரித்திட்டாரெம் மிறைவனார்
பிணையுஞ்சிறுமறியுங் கலையுமெல்லாங் கங்குல்சேர்ந்
தணையும்பழையனூ ராலங்காட்டெம் மடிகளே. 8

கவிழமலைதரளக் கடகக்கையா லெடுத்தான்றோள்
பவழநுனைவிரலாற் பையவூன்றிப் பரிந்தாரும்
தவழுங்கொடிமுல்லை புறவஞ்சேர நறவம்பூத்
தவிழும்பழையனூ ராலங்காட்டெம் மடிகளே. 9

பகலுமிரவுஞ்சேர் பண்பினாரு நண்போரா
திகலுமிருவர்க்கு மெரியாய்த்தோன்றி நிமிர்ந்தாரும்
புகலும்வழிபாடு வல்லார்க்கென்றுந் தீயபோய்
அகலும்பழையனூ ராலங்காட்டெம் மடிகளே. 10

---

7. உமையொரு கூறனாக, இருவேறுருவின் ஒருபேரியாக் கையனாக எழுந்தருளிய பெருமான் இவர் என்கின்றது. இரு கூறு - சத்தியின்கூறும் சிவத்தின்கூறும் ஆகிய இரண்டு கூறு. வைகல் - நாடோறும். அணங்கும் - தெய்வத்தன்மை மிகும்.

8. முப்புரங்களை வில்லும் அம்பும் தீயும்கூடி எரிக்கச் செய்த இறைவன் இவர் என்கின்றது. இணை - ஒப்பு. பிணை - பெண்மான். மறி - மான்குட்டி. கலை - ஆண்மான். கங்குல் - இரா.

9. இராவணனைப் பையநெரித்த பெருமான் இவர் என்கின்றது. மலை - கைலைமலை. தரளக்கடகம் கை - முத்துக் கடகம் செறிந்தகை. பவழநுனைவிரல் - பவழம்போன்ற நுனியையுடைய விரல். பைய - மெதுவாக. பரிந்தார் - கருணைசெய்தவர். புறவம் - முல்லைநிலம். நறவம் - முல்லை.

10. தந்தையும் மகனும் என்ற முறையையும் பாராதே முனிந்த அயனுக்கும் மாலுக்கும் இடையே எரியாய் நிமிர்ந்த

போழம்பலபேசிப் போதுசாற்றித் திரிவாரும்
வேழம்வருமளவும் வெயிலேதுற்றித் திரிவாரும்
கேழல்வினைபோகக் கேட்பிப்பாருங் கேடிலா
ஆழ்வர்பழையனூ ராலங்காட்டெம் மடிகளே. 11

சாந்தங்கமழ்மறுகிற் சண்பைஞான சம்பந்தன்
ஆந்தண்பழையனூ ராலங்காட்டெம் மடிகளை
வேந்தனருளாலே விரித்தபாட லிவைவல்லார்
சேர்ந்தவிடமெல்லாந் தீர்த்தமாகச் சேர்வாரே. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

பெருமான் இவர் என்கின்றது. பகலும் இரவும் சேர்பண்பினர் - நிறத்தால் வெண்பகலையும், காரிரவையும் ஒத்த பண்பினர். நண்பு - தந்தையும் மகனுமான முறையன்பு. இகலும் - மாறுபட்ட. புகலும் - விதிநூல்களாய ஆகமங்களிற் சொல்லப்பெற்ற. உண்ணும்வரை நோய்தடுக்கும் உலகமருந்துகள் போலாது என்றைக்கும் பாவம் அணுகாதவண்ணம் பாதுகாக்கும் அடிகள் என்பதை விளக்குதல் காண்க.

11. போழும் - மாறுபட்ட சொல். போது சாற்றி - காலம் பார்த்துச் சொல்லி. திரிவார் என்றது புறச்சமயிகளை. வேழம் - யானைத்தீ என்னும் நோய். துற்றி - உண்டு. கேழல் வினை - கெழுவுதலையுடைய வினை. போக - கெட.

12. இறைவனருளால் பாடிய இதை வல்லார் சேர்ந்த இடமெல்லாம் புனிதமாம் எனப் புகல்கின்றது. சாந்தம் - சந்தனம். தீர்த்தமாக - புனிதமாக. சேர்வார் - பொருந்துவார்.

திருவதிகைவீரட்டானம்

பதிகவரலாறு :

திருவக்கரை முதலிய பதிகளை வணங்கிய பிள்ளையார், அடியார் கூட்டத்துடன் திருவதிகைக்கு எழுந்தருளுகின்ற காலத்து, சிவபெருமான் தம்திருநடனத்தைப் புலப்படும்படிக் காட்டியருள 'குண்டைக் குறட்பூதம்' என்னும் இத்திருப் பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 46**

திருச்சிற்றம்பலம்

குண்டைக் குறட்பூதங் குழும வனலேந்திக்
கெண்டைப் பிறழ்தெண்ணீர்க் கெடில வடபக்கம்
வண்டு மருள்பாட வளர்பொன் விரிகொன்றை
விண்ட தொடையலா னாடும்வீரட் டானத்தே. 1

அரும்புங் குரும்பையு மலைத்த மென்கொங்கைக்
கரும்பின் மொழியாளோ டுடன்கை யனல்வீசிச்
சுரும்புண் விரிகொன்றைச் சுடர்பொற் சடைதாழ
விரும்பு மதிகையு ளாடும்வீரட் டானத்தே. 2

---

1. கெடில நதியின் வடபக்கத்து, கொன்றைமாலையணிந்த பெருமான் அனல் ஏந்தி வீரட்டானத்து ஆடும் என்கின்றது. குண்டை - பருத்த. குறள் - குள்ளமான. குழும - கூடியிருக்க. மருள் பாட - மருளிந்தளம் என்னும் பண்ணைப் பாட. இது குறிஞ்சிப்பண்திறம் எட்டனுள் ஒன்று. பொன்விரிகொன்றை- பொன்னிறமாகவிரிந்த கொன்றை. தொடையலான் - மாலையை அணிந்த இறைவன். தொடையலான் ஏந்தி வீரட்டானத்து ஆடும் எனப் பொருத்துக.

2. இறைவர் உமையம்மையாரோடு திருவதிகை வீரட் டானத்து ஆடுவர் என்கின்றது. அரும்பு - தாமரையரும்பு. அலைத்த - அழகின்மிகுதியால் வருத்திய. சுரும்பு : ஒருசாதி வண்டு. அதிகை - தலப்பெயர். வீரட்டானம் - கோயிற்பெயர்.

ஆட லழனுக மரைக்கிட் டசைத்தாடப்
பாடன் மறைவல்லான் படுதம் பலிபெயர்வான்
மாட முகட்டின்மேன் மதிதோ யதிகையுள்
வேடம் பலவல்லா னுடும்வீரட் டானத்தே. 3

எண்ணு ரெயிலெய்தா னிறைவ னனலேந்தி
மண்ணுர் முழவதிர முதிரா மதிசூடிப்
பண்ணுர் மறைபாடப் பரம னதிகையுள்
விண்ணோர் பரவநின் ருடும்வீரட் டானத்தே. 4

கரிபுன் புறமாய கழிந்தா ரிடுகாட்டில்
திருநின் ருெருகையாற் றிருவா மதிகையுள்
எரியேந் தியபெருமா னெரிபுன் சடைதாழ
விரியும் புனல்சூடி யாடும்வீரட் டானத்தே. 5

---

3. நாகம் முதலியவற்றைக் கட்டி, வேடம் பலவல்ல இறைவர் வீரட்டானத்து ஆடுவர் என்கின்றது. ஆடல் அழல் நாகம் - வெற்றியோடுகூடிய கொடியபாம்பு. இட்டு - அணியாக இட்டு. படுதம் பலி பெயர்வான் - படுதம் என்னும் கூத்தினை ஆடிக்கொண்டு பலிக்காகத் திரிபவன். வேடம் பலவல்லான் என்றது நினைந்த வடிவை நினைந்தவண்ணம் அடையும் வல்லமை உடையனாதலின்.

4. பகைவரது திரிபுரத்தை எரித்தருளிய இறைவர் அனலேந்தி, மதிசூடி, மறைபாட அதிகை வீரட்டானத்து ஆடுவர் என்கின்றது. எண்ணுர் - பகைவர். மண் - மார்ச்சனை. முதிரா மதி - இளம்பிறை.

5, எரியேந்திய பெருமான் சடைதாழப் புனல்சூடி இடு காட்டில் ஆடுவார் என்கின்றது. கரி புன்புறம் ஆய - கரிந்த புல்லிய ஊர்ப்புறமாகிய. திரு நின்று - திருமகள் நிலைபெற்று. ஒருகையால் - ஒழிதலால்; அஃதாவது பிற இடங்கட்குச் செல்லு தலை ஒழிதலால். இது திரு அதிகை என்பதற்குப் பொருள் காட்டியவாறு.

துளங்குஞ் சுடரங்கைத் துதைய விளையாடி
இளங்கொம் பனசாய லுமையோ டிசைபாடி
வளங்கொள் புனல்சூழ்ந்த வயலா ரதிகையுள்
விளங்கும் பிறைசூடி யாடும்வீரட் டானத்தே. 6

பாதம் பலரேத்தப் பரமன் பரமேட்டி
பூதம் புடைசூழப் புலித்தோ லுடையாகக்
கீத முமைபாடக் கெடில வடபக்கம்
வேத முதல்வனின் றுடும்வீரட் டானத்தே. 7

கல்லார் வரையரக்கன் றடந்தோள் கவின்வாட
ஒல்லை யடர்த்தவனுக் கருள்செய் ததிகையுள்
பல்லார் பகுவாய நகுவெண் டலைசூடி
வில்லா லெயிலெய்தா னுடும்வீரட் டானத்தே. 8

நெடியா னன்முகனு நிமிர்ந்தானைக் காண்கிலார்
பொடியாடு மார்பானைப் புரிநூ லுடையானைக்
கடியார் கழுநீலம் மலரும் மதிகையுள்
வெடியார் தலையேந்தி யாடும்வீரட் டானத்தே. 9

---

6. உமையோடு இசைபாடி ஆடுவார் என்கின்றது. துளங்கும் - அசைந்து எரிகின்ற. துதைய - நெருங்க. சாயல் - மென்மை.

7. இது உமையவளே இசைபாட வேதமுதல்வன் ஆடுகிறுன் என்கின்றது. பலர் என்றது பாதத்தைத் திருவருளாகவே எண்ணிப்பணியும் சிவஞானியரும், உறுப்பென எண்ணிப்போற்றும் உலக ஞானியரும் ஆகிய பலரையும்.

8. இராவணனது தோளழகுகெட அடர்த்து அவனுக்கு அருள்செய்தவர் அதிகையுள் ஆடுகிறுர் என்கின்றது. கல்லார் வரை என்றது கைலையை. கைலை கல்லில்லாததாயினும் மலையென்ற பொதுமைபற்றிக் கூறியது. கவின் - அழகு. ஒல்லை - விரைவாக; காலந் தாழ்க்க அடர்ப்பின் அவனிறந்தேபடுவான் என்னுங் கருணையால். பல் ஆர் பகுவாய - விஷப்பற்கள் பொருந்திய பிளவுபட்ட வாயையுடைய.

9. அயனும் மாலும் அறியமுடியாதவர் என்கின்றது. கடி - மணம். கழுநீலம் - நீலப்பூ. வெடி - முடைநாற்றம்.

அரையோ டலர்பிண்டி மருவிக் குண்டிகை
சுரையோ டுடனேந்தி யுடைவிட் டுழல்வார்கள்
உரையோ டுரையொவ்வா துமையோ டுடனுகி
விரைதோ யலர்தாரா னுடும்வீரட் டானத்தே. 10

ஞாழல் கமழ்காழி யுண்ஞான சம்பந்தன்
வேழம் பொருதெண்ணீ ரதிகைவீரட் டானத்துச்
சூழுங் கழலானைச் சொன்ன தமிழ்மாலை
வாழுந் துணையாக நினைவார் வினையிலரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

நெடியானும் நான்முகனும் நிமிர்ந்தானை, மார்பானை, உடையானை, காண்கிலார்; அவன் அதிகையுள் வீரட்டானத்து ஆடும் என முடிக்க.

10. புத்தர் சமணர் உரைகள் ஒன்றோடு ஒன்று ஒவ்வா என்கின்றது. சமணர் உடையைவிட்டு, பூத்த அசோகந் தழையை உடையாக உடுத்திச் சுரக்குடுக்கையை ஏந்தித் திரிபவர் ஆதலின் இங்ஙனம் கூறினர். விரை - மணம்.

11, இப்பதிகத்தைத் தமது வாழ்விற்குத் துணையாகக் கொண்டவர்கட்கு வினையில்லை என்கின்றது ஞாழல் - புலிநகக் கொன்றை. வேழம் - நாணல். கரை கரையாமலிருக்க நாணல் இடுவது மரபு.

திருச்சிரபுரம்

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 47**

திருச்சிற்றம்பலம்

பல்லடைந்த வெண்டலையிற் பலிகொள்வ தன்றியும்போய்
வில்லடைந்த புருவநல்லாண் மேனியில் வைத்தலென்னே
சொல்லடைந்த தொன்மறையோ டங்கங்க லைகளெல்லாஞ்
செல்லடைந்த செல்வர்வாழுஞ் சிரபுர மேயவனே. 1

கொல்லைமுல்லை நகையினாளோர் கூறது வன்றியும்போய்
அல்லல்வாழ்க்கைப் பலிகொண்டுண் ணு மாதர வென்னைகொலாஞ்
சொல்லநீண்ட பெருமையாளர் தொல்கலை கற்றுவல்லார்
செல்லநீண்ட செல்வமல்கு சிரபுர மேயவனே. 2

நீரடைந்த சடையின்மேலோர் நிகழ்மதி யன்றியும்போய்
ஊரடைந்த வேறதேறி யுண்பலி கொள்வதென்னே
காரடைந்த சோலைசூழ்ந்து காமரம் வண்டிசைப்பச்
சீரடைந்த செல்வமோங்கு சிரபுர மேயவனே. 3

---

1. வேதம், அங்கம், கலைகள் எல்லாவற்றினும் செல்லும் கலைச்செல்வர்கள் வாழும் சிரபுரமேயவனே! [வெண்தலையிற் பலிகொள்வதோடன்றி உமையவளை ஒருபாகத்து வைத்தது என்னே என வினவுகின்றார். வில் அடைந்த புருவம் - வில்லை ஒத்த புருவம். செல் அடைந்த செல்வர் - வேத முதலியவற்றில் செல்லுதலைப்பெற்ற கலைச்செல்வர்கள்.

2. இதுவும் பெண்பாகராகிய தேவரீர் பலிதேர்வது ஏன் என்கின்றது. கொல்லை - முல்லை நிலம். முல்லை நகை - முல்லை யரும்புபோன்ற பல். நகை: தொழிலாகுபெயர். ஓர் கூறு - ஒரு பங்கில் உள்ளாள். அல்லல் வாழ்க்கைப் பலி - துன்ப வாழ்வாகிய பலி. 'இரத்தலின் இன்னாதது இல்லை' என்ற வள்ளுவர் குறளும் நோக்குக.

3. மதிசூடிய நீர் பலிகொள்வது ஏன் என்கின்றது. கார் - மேகம். வண்டு காமரம் இசைப்ப என மாறுக. அறவழி ஈட்டப்பெற்ற செல்வமாதலின் சீர் அடைந்த செல்வம் என்றார்.

கையடைந்த மானினோடு காரர வன்றியும்போய்
மெய்யடைந்த வேட்கையோடு மெல்லியல் வைத்தலென்னே
கையடைந்த களைகளாகச் செங்கழு நீர்மலர்கள்
செய்யடைந்த வயல்கள்சூழ்ந்த சிரபுர மேயவனே. 4

புரமெரித்த பெற்றியோடும் போர்மத யானைதன்னைக்
கரமெடுத்துத் தோலுரித்த காரண மாவதென்னே
மரமுரித்த தோலுடுத்த மாதவர் தேவரோடுஞ்
சிரமெடுத்த கைகள்கூப்புஞ் சிரபுர மேயவனே. 5

கண்ணுமூன்று முடையதன்றிக் கையினில் வெண்மழுவும்
பண்ணுமூன்று வீணையோடு பாம்புடன் வைத்தலென்னே
எண்ணுமூன்று கனலுமோம்பி யெழுமையும் விழுமியராய்த்
திண்ணமூன்று வேள்வியாளர் சிரபுர மேயவனே. 6

---

4. கையில் மானையும் அரவையும் அணிந்திருப்பதோடு அன்றி, மெல்லியலையும் வைத்திருப்பது ஏன் என்கின்றது. கார் அரவு - கரும்பாம்பு. வேட்கை - பற்றுள்ளம். கையடைந்த களைகள் - பக்கங்களையடைந்த களைகள். செய் அடைந்த வயல்கள் - நேர்த்தி அமைந்த வயல்கள்.

5. திரிபுரம் எரித்த தேவரீர் யானையை உரித்தது ஏன் என்கின்றது. பெற்றி - தன்மை. கரம் எடுத்து - கையால் தூக்கி, மரம் உரித்த தோல் - மரவுரி. தேவரும் முனிவரும் கைகூப்பி வணங்கும் சிரபுரமேயவன் என்க.

6. மூன்று கண்ணுடைய முதல்வராகிய தேவரீர் மழு, வீணை, பாம்பு, இவற்றை வைத்தது ஏன் என்கின்றது பண் மூன்று - பண், திறம், திறத் திறம் என்பன. இறைவன் திருக்கரத்தில் வீணையுண்மை 'எம்மிறை நல்வீணை வாசிக்குமே' என்ற பகுதியாலும் அறிக. எண்ணும் - எண்ணப்படுகின்ற. மூன்று கனல் - ஆகவனீயம், தட்சிணாக்கினி, காருகபத்யம் என்பன. மூன்று வேள்வியாளர் - தேவயஞ்ஞம், பிதிர்யஞ்ஞம், ருஷியஞ்ஞம் என்னும் மூன்று வேள்விகளையும் செய்பவர்கள்.

குறைபடாத வேட்கையோடு கோல்வளை யாளொருபாற்
பொறைபடாத வின்பமோடு புணர்தரு மெய்ம்மையென்னே
இறைபடாத மென்முலையார் மாளிகை மேலிருந்து
சிறைபடாத பாடலோங்கு சிரபுர மேயவனே. 7

மலையெடுத்த வாளரக்க னஞ்சவொ ருவிரலால்
நிலையெடுத்த கொள்கையானே நின்மல னேநினைவார்
துலையெடுத்த சொற்பயில்வார் மேதகு வீதிதோறுஞ்
சிலையெடுத்த தோளினனே சிரபுர மேயவனே. 8

மாலினோடு மலரினனும் வந்தவர் காணாது
சாலுமஞ்சப் பண்ணிநீண்ட தத்துவ மேயதென்னே
நாலுவேத மோதலார்க ணந்துணை யென்றிறைஞ்சச்
சேலுமேயுங் கழனிசூழ்ந்த சிரபுர மேயவனே. 9

---

7. தேவரீரைக் குறையாக் காதலோடும், பொறுக்கலாற்ருத இன்பத்தோடும் பெரிய பிராட்டி புணர்வதென் என்கின்றது. வேட்கை - பொருளையடையாத காலத்து அதன்கண்ணிகழும் பற்றுள்ளமாதலின் அடைந்தவழி நுகர்ந்தவழிக் குறையுமன்றே அங்ஙனம் குறையாமல் என்பது வலியுறுக்கக் குறைபடாத வேட்கை என்றார். கோல் வளை - திரண்ட வளையல். பொறைபடாத இன்பம் - பொறுக்கமுடியாத அளவுகடந்த இன்பம். மெய்ம்மை - தத்துவம். இறைபடாத - சிறிதும் தளராத. சிறை - குற்றம்.

8. இது இறைவனை நின்மலனே! கொள்கையானே! தோளினனே! மேயவனே! என விளிக்கின்றது. அரக்கன் - இராவணன், நிலை யெடுத்த - இறைத்தன்மையின் நிலையை எடுத்துக்காட்டிய; நிலைக்கச்செய்த எனலுமாம். துலையெடுத்த சொல் பயில்வார் - இருவினையொப்போடு கூடிய தோத்திரிக்கும் அன்பர்கள். மேதகு வீதி - மேவுதல் தக்கவீதி. அதாவது அவர்கள் வாழ்கின்ற வீதி. சிலை எடுத்த - வில்லைச் சுமந்த.

9. அயனு மாலுங் காணுதவண்ணம் நீண்டதன் தத்துவம் என்ன என்கின்றது. சாலும் - மிகவும். ஓதலார்கள் - ஓதுதலை யுடையவர்கள். சேலு மேயும் கழனி - சேல் மீன்கள் மேயும் வயல். சேலு என்பதில் உகரம் சாரியை.

புத்தரோடு சமணர்சொற்கள் புறனுரை யென்றிருக்கும்
பத்தர்வந்து பணியவைத்த பான்மைய தென்னைகொலாம்
மத்தயானை யுரியும்போர்த்து மங்கையொ டும்முடனே
சித்தர்வந்து பணியுஞ்செல்வச் சிரபுர மேயவனே. 10

தெங்குநீண்ட சோலைசூழ்ந்த சிரபுர மேயவனை
அங்கநீண்ட மறைகள்வல்ல வணிகொள்சம் பந்தனுரை
பங்கநீங்கப் பாடவல்ல பத்தர்கள் பாரிதன்மேற்
சங்கமோடு நீடிவாழ்வர் தன்மையி னுலவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

10: புத்தர் சமணராகிய புறச்சமயிகள் வார்த்தை புறம்பானது என்றெண்ணும் அன்பர்கள் வணங்க இருப்பதேன்? என்கின்றது. சித்தர் - யோகநெறியில் நின்று சித்திபெற்றவர்கள்.

11. இப்பதிகத்தைக் குற்றமறப்பாட வல்லார் இவ்வுலகில் சத்சங்கத்தோடு நீடுவாழ்வார் எனப் பயன்கூறுகிறது. அங்கம் நீண்ட மறைகள் - சிக்ஷைமுதலிய ஆறு அங்கங்களால் நீண்ட வேதங்கள். பங்கம் - மலமாயாபந்தத்தால் விளைந்த குற்றங்கள். சங்கம் - அடியார் கூட்டம். தன்மையினுல் நீடிவாழ்வார் எனக் கொண்டு கூட்டுக.

திருச்சேய்ஞலூர்

பதிகவரலாறு :

திருப்புறம்பயத்தை வணங்கி எழுந்தருளுகின்ற காழி நாதர் திருச்சேய்ஞலூரை, அணுகுகின்றகாலத்து, அவ்வூர் அந்தணர்கள் சண்டேசப்பிள்ளையாரே எழுந்தருளியதாக எண்ணி வணங்கி வரவேற்றுப் பாராட்டினர். பிள்ளையார் சண்டேசர் அவதரித்த தலமாகிய இதில் சிவிகையிற் செல்லலாகாதென்றெண்ணி திருவடிநோவ நடந்து திருக்கோயிலை அடைந்தார். இறைவனை வணங்கினர். 'நூலடைந்த கொள்கை' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார். இதில் முருகன் வழிபட்டதலம் என்பதைக்காட்ட 'சேயடைந்த சேய்ஞலூர்' என்றும், சண்டேசர் வரலாற்றைத் தெரிவிக்க 'பீரடைந்த பாலதாட்ட' என்றும் தலவரலாற்றுப் பகுதிகளைக் குறிப்பித்தருளுகிறார்கள்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 48**

திருச்சிற்றம்பலம்

நூலடைந்த கொள்கையாலே நுன்னடி கூடுதற்கு
மாலடைந்த நால்வர்கேட்க நல்கிய நல்லறத்தை
ஆலடைந்த நீழன்மேவி யருமறை சொன்னதென்னே
சேலடைந்த தண்கழனிச் சேய்ஞலூர் மேயவனே. 1

---

1. பலநூல் கற்றும் மயக்கந்தெளியாமையாலே வந்து கேட்ட சனகாதியர் நால்வர்க்கும் உபதேசப்பொருளை உரைத்த தென்னே என வினவியதாக அமைந்தது இப்பாடலும் பிறவும். நூல் - வேதாகம முதலிய நூற்பிரமாணங்கள். மால் - மயக்கம். நால்வர் - சனகாதியர் நால்வர். அரு மறை - அரிய அநுபூதி நிலையாகிய இரகசியத்தை.

நீறடைந்த மேனியின்க ணேரிழை யாளொருபால்
கூறடைந்த கொள்கையன்றிக் கோல வளர்சடைமேல்
ஆறடைந்த திங்கள்சூடி யரவம ணிந்ததென்னே
சேறடைந்த தண்கழனிச் சேய்ஞலூர் மேயவனே. 2

ஊனடைந்த வெண்டலையி னோடுப லிதிரிந்து
கானடைந்த பேய்களோடு பூதங்க லந்துடனே
மானடைந்த நோக்கிகாண மகிழ்ந்தெரி யாடலென்னே
தேனடைந்த சோலைமல்கு சேய்ஞலூர் மேயவனே. 3

வீணடைந்த மும்மதிலும் வின்மலை யாவரவின்
நாணடைந்த வெஞ்சரத்தா னல்லெரி யூட்டலென்னே
பாணடைந்த வண்டுபாடும் பைம்பொழில் சூழ்ந்தழகார்
சேணடைந்த மாடமல்கு சேய்ஞலூர் மேயவனே. 4

---

2. ஒருபாகமாக உமையைக் கொண்டிருத்தலே யன்றிக் கங்கை முதலியவற்றையும் அணிந்ததென்னே என்கின்றது. கோலம் - அழகு. பெண்ணொருபாதியராக இருந்தும், மற்றொரு பெண்ணாகிய கங்கையையும், காமத்தாற் கலைகுறைந்த மதியையும், போகியாகிய பாம்பையும் அணிதல் ஆகுமா என வினவியதன் நயம் ஓர்க.

3. பலியேற்று, பேயும் பூதங்களும் புடைசூழ, மலையரசன் மகள் காண எரியாடுதல் ஏன் எனவினவுவதை விளக்குகிறது. கான் - காடு. மான் அடைந்த நோக்கி - மான் பார்வையைக் கற்றுக் கொள்வதற்காக வந்தடைந்த நோக்கினையுடையாளாகிய உமாதேவி.

4. மலை வில்லாக, பாம்பு நாணாகக் கொண்டு முப்புரத்தைத் தீவைத்தது என்னே எனவினவுகிறது இத்திருப்பாடல். வீண் அடைந்த - பயனற்றுப்போன, நல்லெரி என்றது பூத எரிபோலாது, புண்ணியப் பொருளாகிய சிவபெருமானுடைய சிரிப்பினின்றெழுந்த சிவாக்கினி என்பதைக் குறிப்பித்தது. பாண் - பாட்டு. சேண் - ஆகாயம்.

பேயடைந்த காடிடமாப் பேணுவ தன்றியும்போய்
வேயடைந்த தோளியஞ்ச வேழமு ரித்ததென்னே
வாயடைந்த நான்மறையா றங்கமோ டைவேள்வித்
தீயடைந்த செங்கையாளர் சேய்ஞலூர் மேயவனே. 5

காடடைந்த வேனமொன்றின் காரண மாகிவந்து
வேடடைந்த வேடனாகி விசயனொ டெய்ததென்னே
கோடடைந்த மால்களிற்றுக் கோச்செங்க ணுற்கருள்செய்
சேடடைந்த செல்வர்வாழுஞ் சேய்ஞலூர் மேயவனே. 6

பீரடைந்த பாலதாட்டப் பேணாத வன்றாதை
வேரடைந்து பாய்ந்ததாளை வேர்த்தடிந் தான்றனக்குத்
தாரடைந்த மாலைசூட்டித் தலைமைவ குத்ததென்னே
சீரடைந்த கோயின்மல்கு சேய்ஞலூர் மேயவனே. 7

---

5. இடுகாட்டையிடமாகக் கொண்டு ஆடுதலே யன்றி அம்மை யஞ்ச ஆனை உரித்ததென்னே என்கின்றது. பேணுவது - விரும்பியமர்வது. வேய் அடைந்த தோளி - பசுமூங்கிலை யொத்த தோள்களையுடைய உமையம்மை. வாயடைந்த - ஓதப்பெறுகின்ற; உண்மை செறிந்த என்றுமாம். ஐவேள்வி - தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல், தான் என்ற ஐவருக்கும் செய்யப்பெறும் வேள்வி. தீ அடைந்த செய்கையாளர் - தீப்பொருந்திய வலதுகரத்தையுடைய அந்தணர்கள்.

6. பன்றியைத்துரத்திவந்து வேடனாகி விசயனோடு சண்டையிட்டது ஏன் என்கின்றது. ஏனம் - பன்றி. இது விசயன் தவத்தைக் கெடுத்துக் கொல்லவந்த சூகராசுரன் என்னும் பன்றி. இதனைத் திருவுள்ளம் பற்றிய சிவபெருமான் பன்றியைக்கொன்று விசயனைக்காத்தனர் என்பது வரலாறு. கோடு - கொம்பு. மால் - பெரிய; மயக்கமுமாம். கோச்செங்கணான் செய்த கோயில்களில் ஒன்றாதலின் அவற்கு அருள்செய் சேய்ஞலூர் மேயவனே என்றார். சேடு - பெருமை.

7. தந்தையின் தாளைவெட்டிய சண்டேசற்கு மாலைசூட்டத் தலைமைதந்ததென்னே என்கின்றது. பீர் - சுரப்பு. பேணாது - அது சிவார்ப்பணம் ஆன அருமைப்பாட்டை அகங்கொள்ளாது. அவன் என்றது விசாரசருமனை. தாதை - எச்சதத்தன்.

மாவடைந்த தேரரக்கன் வலிதொலை வித்தவன்றன்
நாவடைந்த பாடல்கேட்டு நயந்தருள் செய்ததென்னே
பூவடைந்த நான்முகன்போற் பூசுரர் போற்றிசெய்யும்
சேவடைந்த வூர்தியானே சேய்ஞலூர் மேயவனே. 8

காரடைந்த வண்ணனோடு கனகம னையானும்
பாரடைந்தும் விண்பறந்தும் பாதமு டிகாணார்
சீரடைந்து வந்துபோற்றச் சென்றருள் செய்ததென்னே
தேரடைந்த மாமறுகிற் சேய்ஞலூர் மேயவனே. 9

மாசடைந்த மேனியாரு மனந்திரி யாதகஞ்சி
நேசடைந்த வூணினரு நேசமி லாததென்னே
வீசடைந்த தோகையாட விரைகம ழும்பொழில்வாய்த்
தேசடைந்த வண்டுபாடுஞ் சேய்ஞலூர் மேயவனே. 10

வேர் அடைந்து பாய்ந்த தாளை - வேரூன்றிப் பாற்குடத்தின் மேல் பாய்ந்ததாளை; அதாவது இடறிய காலை என்பதாம். வேர் அடைந்து என்பதற்குச் சினத்தால் வேர்த்து எனலுமாம். வேர்த்தடிந்தான் - நிலையை யறுத்தவன். அடைந்த தார் மாலை சூட்டி - தாம் சூட்டியதாரையும் மாலையையும் சூட்டி.

8. இராவணனது வலிதொலைத்து, அவன்பாடல்கேட்டு அருளியதேன் என்கின்றது. இராவணன்தேர் புஷ்பகமாயினும் மா அடைந்ததேர் என்றது தேர் என்ற பொதுமை நோக்கி. மா - குதிரை: வண்டுமாம். பாடல் - சாமகீதம். பூசுரர் - அந்தணர். சே - இடபம்.

9. அயனும் மாலும் பறந்தும் தோண்டியும் காணக்கிடை யாத தேவரீர் அவர்கள் திருந்தி வந்தகாலத்து அருள்வழங்கிய தேன் என்கின்றது. கார் - கருமைநிறம். கனகம் அனையான் - பொன்மயமான தாமரையில் இருக்கும் பிரமன். சீர் அடைந்து - தாம் முதலல்ல 'என்றும் மீளா ஆளாவோம்' என்ற உண்மை உணர்ந்து. மறுகு - வீதி.

10. புத்தரும் சமணரும் தேவரீரிடத்து அன்பு கொள்ளா தது என்னே என்கின்றது. மாசு - அழுக்கு. நேசடைந்த - அன்புகொண்ட. வீசடைந்த தோகை - வீசியாடுகின்ற மயில். தேசு - ஒளி

சேயடைந்த சேய்ஞலூரிற் செல்வன சீர்பரவித்
தோயடைந்த வண்வயல்சூழ் தோணிபு ரத்தலைவன்
சாயடைந்த ஞானமல்கு சம்பந்த னின்னுரைகள்
வாயடைந்து பாடவல்லார் வானுல காள்பவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. நுணுகிய ஞானத்தோடு கூடிய இப்பதிகம் வல்லவர்கள் வானுலகு ஆள்வர் என்கின்றது. சேய் - முருகன். முருகன் சூரபன்மாவைக் கொல்லப் படை எடுத்த காலத்து இத்தலத்தில் தங்கி இறைவனை வழிபட்டார் என்பது கந்த புராண வரலாறு ஆதலின் 'சேயடைந்த சேய்ஞலூர்' என்றார். தோயடைந்த - நீர் நிறைந்த. தோயம் என்பது தோய் என ஈறு குறைந்தது. சாய் - நுணுக்கம்.

திருநள்ளாறு

பதிகவரலாறு :

திருத்தருமபுரத்தை வழிபட்டுத் திருநள்ளாறடைந்த காழிவேந்தர் அன்புறுகாதலினுல் உள்ளுருகி இறைவனை வணங்கி, பொருவில் திருப்பதிகமாகிய 'போகமார்த்த' என்னுமிதனை எடுத்துப்பாடி, திருக்கடைக்காப்புமிட்டு, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரை யாழில்வைத்து வாசிக்கச்செய்து, தாமும்பாடி, எல்லோரையும் மகிழ்வித்தார். இப்பதிகமே சமணர்செய்த அனல்வாதத்தில் வெற்றிகண்ட பச்சைப் பதிகம்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 49**

திருச்சிற்றம்பலம்

போகமார்த்த பூண்முலையா டன்னோடும் பொன்னகலம்
பாகமார்த்த பைங்கண்வெள் ளேற்றண்ணல் பரமேட்டி
ஆகமார்த்த தோலுடையன் கோவண வாடையின்மேல்
நாகமார்த்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 1

தோடுடைய காதுடையன் றோலுடை யன்றொலையாப்
பீடுடைய போர்விடையன் பெண்ணுமோர் பாலுடையன்
ஏடுடைய மேலுலகோ டேழ்கட லுஞ்சூழ்ந்த
நாடுடைய நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 2

1\. இப்பதிகம் முழுவதுமே பெருமான் விரும்பியிருக்குமிடம் நள்ளாறு என்கின்றது. ஆர்த்த - நிறைந்த. அம்மையின் திருநாமம் போகமார்த்த பூண்முலையாள் என்பது. தன்னோடும் என்றது - அம்மையைத் தன்னின் வேருக இடப்பாகத்துக்கு எழுந்தருளச் செய்தநிலையைக் குறித்தது. பொன் அகலம் பாகம் ஆர்த்த என்பது தன்னோடு ஒரு திருமேனியில் இருக்கும் நிலையைக் குறித்தது. அகலம் - மார்பு. ஆகம் - மார்பு.

2\. தோடுடைய காது - அம்மை மேனியின் காது. பீடு - பெருமை. ஏடு உடைய மேலுலகு - ஒன்றின்மேல் ஒன்ருக

ஆன்முறையா லாற்றவெண்ணீ றாடிய வணியிழையோர்
பான்முறையால் வைத்தபாதம் பத்தர்ப ணிந்தேத்த
மான்மறியும் வெண்மழுவுஞ் சூலமும் பற்றியகை
நான்மறையா னம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 3

புல்கவல்ல வார்சடைமேற் பூம்புனல் பெய்தயலே
மல்கவல்ல கொன்றைமாலை மதியோடு டன்சூடிப்
பல்கவல்ல தொண்டர்தம்பொற் பாதநி ழற்சேர
நல்கவல்ல நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 4

ஏறுதாங்கி யூர்திபேணி யேர்கொளி ளமதியம்
ஆறுதாங்குஞ் சென்னிமேலோ ராடர வஞ்சூடி
நீறுதாங்கி நூல்கிடந்த மார்பினி ரைகொன்றை
நாறுதாங்கு நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 5

திங்களுச்சி மேல்விளங்குந் தேவனி மையோர்கள்
எங்களுச்சி யெம்மிறைவ னென்றடி யேயிறைஞ்சத்
தங்களுச்சி யால்வணங்குந் தன்னடி யார்கட்கெல்லாம்
நங்களுச்சி நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 6

எடுத்தலையுடைய மேலுலகங்கள். இவ்விரண்டடிகளாலும் இறைவனுடைய தனியரசிற்குரிய நாட்டுப் பரப்பு சொல்லப் பட்டது.

3. ஆன் முறையால் - பசுவினிடமிருந்து விதிப்படி எடுக்கப் பட்ட, ஆற்ற ஆடி எனக் கூட்டுக. ஆற்ற - மிக. அணியிழை - உமாதேவியார்.

4. புல்கவல்ல - தழுவவல்ல. மல்க - நிறைய. பல்க - இறுக. இது அடியார்களுக்குத் திருவடி நிழலைத் தருகின்றார் என்று பயன் கூறுகின்றது.

5. ஏறுதாங்கி - கொடியின்கண் இடபத்தைத் தாங்கி. ஊர்தி பேணி - இடபவாகனத்தின்மீது ஆரோகணித்து. ஏர் - அழகு. நிரைகொன்றை - ஒழுங்கான கொன்றை. நாறு - மணம்.

6. உச்சி - தலை. தேவர்கள் எங்கள் உச்சியின்மேல் இருக்கின்றார் எம்மிறைவன் என்று வணங்க, தலைவணங்கும்

வெஞ்சுடர்த்தீ யங்கையேந்தி விண்கொண்மு ழவதிர
அஞ்சிடத்தோ ராடல்பாடல் பேணுவ தன்றியும்போய்ச்
செஞ்சடைக்கோர் திங்கள்சூடித் திகழ்தரு கண்டத்துள்ளே
நஞ்சடைத்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 7

சிட்டமார்ந்த மும்மதிலுஞ் சிலைவரைத் தீயம்பினுல்
சுட்டுமாட்டிச் சுண்ணவெண்ணீ றுடுவ தன்றியும்போய்ப்
பட்டமார்ந்த சென்னிமேலோர் பான்ம தியஞ்சூடி
நட்டமாடு நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 8

உண்ணலாகா நஞ்சுகண்டத் துண்டுட னேயொடுக்கி
அண்ணலாகா வண்ணனீழ லாரழல் போலுருவம்
எண்ணலாகா வுள்வினையென் றெள்க வலித்திருவர்
நண்ணலாகா நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 9

அடியார்களும் நமது உச்சியிலுள்ளான் (எனக் கூற இருக்கும்) நம் பெருமான் மேயது நள்ளாறு என இயைத்துப் பொருள் காண்க.

7. விண் கொள் முழவு - மேகத்தை யொத்த முழவம்; அல்லது ஆகாயத்தின் தன்மையாகிய சப்தத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற முழவுமாம். அஞ்சிடம் - அஞ்சத்தக்க இடமாகிய மயானம்.

8. சிட்டம் - பெருமை. மாட்டி - வேகச்செய்து. தீயில் விறகை மாட்டி என்ற வழக்குண்மையும் அறிக. பட்டம் - நெற்றியில் அணியும் அணி.

9. உண்ணலாகா நஞ்சு - எந்தத் தேவராலும் உண்ண முடியாத விஷம். ஒடுக்கி - அதன் வலியைக் கெடுத்து. அண்ணலாகா - அணுகமுடியாத. உள் வினை எண்ணலாகா என்று எள்க வலித்து இருவர் நண்ணலாகா நம்பெருமான் - அநாதியே பற்றியுள்ள வினையால் உள்ளபடியே உணரமாட்டாது இகழ, வருந்தி அயனும் மாலாலும் அணுகமுடியாத பெருமான்.

மாசுமெய்யர் மண்டைத்தேரர் குண்டர்கு ணமிலிகள்
பேசும்பேச்சை மெய்யென்றெண்ணி யந்நெறி செல்லன்மின்
மூசுவண்டார் கொன்றைசூடி மும்மதி லும்முடனே
நாசஞ்செய்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. 10

தண்புனலும் வெண்பிறையுந் தாங்கிய தாழ்சடையன்
நண்புநல்லார் மல்குகாழி ஞானசம் பந்தனல்ல
பண்புநள்ளா றேத்துபாடல் பத்துமி வைவல்லார்
உண்புநீங்கி வானவரோ டுலகிலு றைவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. மண்டை - உண்ணும் பாத்திரம். மூசு - மொய்க்கின்ற.

11. இப்பாடல் திருக்கடைக்காப்பு அருளுகிறது. நல்ல பண்பு நள்ளாறு - நல்லியல்போடு கூடிய நள்ளாறு. உண்பு நீங்கி - இப்பிறவியில் உண்பதற்காக அளிக்கப்பெற்ற பிராரத்த சேடமும் நீங்கி; என்றது பிராரத்த சேடத்தின் வலிகுறைத்து என்பதாம்.

திருவலிவலம்

பதிகவரலாறு :

திருவாரூர்ப் புற்றிடங்கொண்டபெருமானைச் சேவித்துச் சிலநாள் தங்கியிருந்த திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் வளமிகுந்த வலிவலத்தை அடைந்தார்கள். மனத்துணைநாதரை வணங்கி இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள். இது எந்த யாத்திரையில் என்பது அறியக்கூடவில்லை.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 50**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒல்லையாறி யுள்ளமொன்றிக் கள்ளமொழிந் துவெய்ய
சொல்லையாறித் தூய்மைசெய்து காமவினை யகற்றி
நல்லவாறே யுன்றனுமை நாவினவின் றேத்த
வல்லவாறே வந்துநல்காய் வலிவலமே யவனே. 1

இயங்குகின்ற விரவிதிங்கண் மற்றுநற்றே வரெல்லாம்
பயங்களாலே பற்றிநின்பாற் சித்தந்தெளி கின்றிலர்
தயங்குசோதீ சாமவேதா காமனைக்காய்ந் தவனே
மயங்குகின்றேன் வந்துநல்காய் வலிவலமே யவனே. 2

---

1. வலிவலம் மேயவனே! மனம் ஒன்றி, வஞ்சம் நீங்கி இனிய கூறி, காமமாதி கடிந்து, உனதுநாமத்தைச் சொல்ல, தேவரீர் வந்து அருள வேண்டும் என்கின்றது. ஒல்லை - வேகம். அதாவது பரபரப்பு. கள்ளம் - வஞ்சனை. வெய்ய சொல் - கொடுஞ்சொல். தூய்மை செய்து - மனத்தைப் பண்படுத்தி. நாமம் - திருவைந்தெழுத்து. வல்லவாறு - அடியேனுடைய தகுதி ஏற்க வல்லவாறு. இறைவற்கு வல்லவாறு என்று உரைப்பாரும் உளர்.

2. தேவரெல்லாரும் பயத்தால் பற்றப்பட்டுச்: சித்தம் தெளிகிலார்கள்; நானோ மயங்குகின்றேன்; வந்தருள் செய் என் கின்றது. இரவி - சூரியன்.. திங்கள் - சந்திரன். பயங்களாலே பற்றி - அச்சத்தால் பற்றப்பட்டு.

பெண்டிர்மக்கள் சுற்றமென்னும் பேதைப்பெருங் கடலை
விண்டுபண்டே வாழமாட்டேன் வேதனைநோய் நலியக்
கண்டுகண்டே யுன்றனுமங் காதலிக்கின்ற துள்ளம்
வண்டுகிண்டிப் பாடுஞ்சோலை வலிவலமே யவனே. 3

மெய்யராகிப் பொய்யைநீக்கி வேதனையைத் துறந்து
செய்யரானர் சிந்தையானே தேவர்குலக் கொழுந்தே
நைவனுயே னுன்றனும நாளுந்நவிற் றுகின்றேன்
வையமுன்னே வந்துநல்காய் வலிவலமே யவனே. 4

துஞ்சும்போதுந் துற்றும்போதுஞ் சொல்லுவனுன் றிறமே
தஞ்சமில்லாத் தேவர்வந்துன் ருளிணைக்கீழ்ப் பணிய
நஞ்சையுண்டாய்க் கென்செய்கேனோ நாளுநினைந் தடியேன்
வஞ்சமுண்டென் றஞ்சுகின்றேன் வலிவலமே யவனே. 5

3, பெண்டிர் முதலாகிய பாசப் பெருங்கடலில் பற்றி, விட்டுப் பிரிய கில்லாது வருந்துகின்றேன்; உனது நாமத்தைச் சொல்ல உளம் விழைகின்றது என அறிவிக்கின்ருர். பேதைப் பெருங்கடல் - அறியாமைக் கடல். விண்டு - பிரிந்து. கண்டு கண்டு - இவை துன்பம் உன் நாமம் சொல்வது இன்பம் எனப் பலகாலுங்கண்டு.

4. செம்மனச் செல்வர் சிந்தையுள் இருப்பவனே ! அடியேன் அவலத்தால் நைகின்றேன்; வந்து அருள் செய் என்கின்றது. மெய்யராகி எனவே பொய்யை நீக்கி என்பது பெறப்படவும் மீட்டுங் கூறியது வற்புறுத்த. அல்லது மெய்யராகி - தத்துவஞான உணர்ச்சி உடையராய். பொய்யை நீக்கி என்றுமாம். வேதனை - ஆசைபற்றி எழும் துன்பம்· செய்யர் - செம்மையான அடியார்கள். நைவன் - வருந்துவேன். வையம் - முன்னே வந்து நல்காய் - இவ்வுலகத்து என்போலியரும் அறிந்துய்யவேண்டி மானைக்காட்டி மானைப் பிடிப்பார்போல் வந்து அருள் செய்வாய்.

5. உண்ணும்போதும் உறங்கும்போதும் உன்புகழே பேசுகின்றேன்; என்னிடம் வஞ்சம் இருப்பதால் ஏற்பாயோ மாட்டாயோ என அஞ்சுகின்றேன் என்கின்றது. துஞ்சும் போதும் - தூங்கும்போதும். துற்றும்போதும் - உண்ணும் போதும். தஞ்சம் - அடைக்கலத்தானம்.

புரிசடையாய் புண்ணியனே நண்ணலார்மூ வெயிலும்
எரியவெய்தா யெம்பெருமா னென்றிமையோர் பரவும்
கரியுரியாய் காலகாலா நீலமணி மிடற்று
வரியரவா வந்துநல்காய் வலிவலமே யவனே. 6

தாயுநீயே தந்தைநீயே சங்கரனே யடியேன்
ஆயுநின்பா லன்புசெய்வா னுதரிக்கின் றதுள்ளம்
ஆயமாய காயந்தன்னு ளைவர்நின்றொன் றலொட்டார்
மாயமேயென் றஞ்சுகின்றேன் வலிவலமே யவனே. 7

நீரொடுங்குஞ் செஞ்சடையாய் நின்னுடையபொன் மலையை
வேரொடும்பீழ்ந் தேந்தலுற்ற வேந்தனிரா வணனைத்
தேரொடும்போய் வீழ்ந்தலறத் திருவிரலா லடர்த்த
வாரொடுங்குங் கொங்கைபங்கா வலிவலமே யவனே. 8

ஆதியாய நான்முகனு மாலுமறி வரிய
சோதியானே நீதியில்லேன் சொல்லுவனின் றிறமே
ஓதிநாளு முன்னையேத்து மென்னைவினை யவலம்
வாதியாமே வந்துநல்காய் வலிவலமே யவனே. 9

---

6. புண்ணியனே! காலகாலா! நீலகண்டா! வந்து அருள் செய் என்கின்றது. நண்ணலார் - பகைவர். வரி அரவு - வரிந்து கட்டப்பட்ட பாம்பு:

7. சுற்றமும் மற்றெல்லாமும் நீயே என்கின்றது. ஆயும் - சிவஞானம் கைவரப்பெற்ற ஆன்மாவினுல் ஆராயப்படுகின்ற. ஆயம் ஆய - படைக்கப்பெற்ற. ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்கள். ஒன்றல் ஒட்டார் - நின்னேடு பொருந்தவிடார்.

8. ஆணவத்தால் மிஞ்சிய இராவணனையும் அடக்கி ஆட்கொண்ட அம்மையப்பா! அடியேனை ஆட்கொள்ளவேண்டும் என்கின்றது. நீர் ஒடுங்கும் - தரிக்கிவந்த கங்கைதன் வலி ஒடுங்கும். பொன்மலை - அழகிய கைலைமலை. பீழ்ந்து - பிடுங்கி. வார் ஒடுங்கும் - கச்சு தன்வலியழியும்.

9. இடைவிடாது உன்னையே தோத்திரிக்கின்றேன்; ஆதலால் அடியேனை அவலவினைகள் அடையாவண்ணம் அருள் செய்க என்கின்றது. வினை அவலம் - வினையும் அதனுல்வரும் துன்பமும். வாதியாமே - துன்புறுத்தாதபடி.

பொதியிலானே பூவணத்தாய் பொன்றிகழுங் கயிலைப்
பதியிலானே பத்தர்சித்தம் பற்றுவிடா தவனே
விதியிலாதார் வெஞ்சமணர் சாக்கியரென் றிவர்கள்
மதியிலாதா ரென்செய்வாரோ வலிவலமே யவனே. 10

வன்னிகொன்றை மத்தஞ்சூடும் வலிவலமே யவனைப்
பொன்னிநாடன் புகலிவேந்தன் ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
பன்னுபாடல் பத்தும்வல்லார் மெய்த்தவத்தோர் விரும்பும்
மன்னுசோதி யீசனோடே மன்னியிருப் பாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. புறச்சமயிகள் என்செய்வார்களென, அவர்கட்காக இரங்குகின்றது. பொதியிலான் - பொதியமலையைத் தனக்கு இடமாகக்கொண்டவன். பொதியிலும், திருப்பூவணமும், கைலையும், அன்பர் உள்ளமும் அவன் உறையுமிடங்கள் என அறிவிக்கப்படுகின்றது.

11. இப்பாடல் பத்தும் வல்லார் இறைவனோடு ஒன்றி இருப்பார் என்கின்றது. பொன்னி நாடன் - காவிரிநாட்டிற் பிறந்தவன். மன்னு சோதி - நிலைபெற்ற சோதி வடிவானவன்.

திருச்சோபுரம்

பதிகவரலாறு :

சம்பந்தர் தமது நான்காமுறைத் தலயாத்திரையில் தில்லையை வணங்கித் திருத்தினை நகருக்கு எழுந்தருளியிருக்க வேண்டும். அங்கே 'வெங்கணானை' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள். இவ்வரலாறு பெரியபுராணத்தில் அறியக்கூடவில்லை.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 51**

திருச்சிற்றம்பலம்

வெங்கணானை யீருரிவை போர்த்துவிளங் குமொழி
மங்கைபாகம் வைத்துகந்த மாண்பதுவென் னைகொலாம்
கங்கையோடு திங்கள்சூடிக் கடிகமழுங் கொன்றைத்
தொங்கலானே தூயநீற்றாய் சோபுரமே யவனே. 1

விடையமர்ந்து வெண்மழுவொன் றேந்திவிரிந் திலங்கு
சடையொடுங்கத் தண்புனலைத் தாங்கியதென் னைகொலாம்
கடையுயர்ந்த மும்மதிலுங் காய்ந்தனலுள் ளழுந்தத்
தொடைநெகிழ்ந்த வெஞ்சிலையாய் சோபுரமே யவனே. 2

---

1. சோபுரம் மேயவனே ! யானைத்தோல் போர்த்து, ஒரு பாகத்து உமையையும் வைத்துக்கொண்டது என்னவோ என்கின்றது. வெங்கண் - கொடுமை. ஈர் உரி - கிழிக்கப்பெற்ற தோல்; ஈரமாகிய தோல் என்றுமாம். கடி - மணம். தொங்கல் - மாலை.

2. முப்புரம் எரிய கணை தொடுத்த வில்லையுடைய இறைவா, விடையேறி, வெண்மழுவேந்தி, சடையில்கங்கையைத் தாங்கியது என்னையோ என்கின்றது. விடை - இடபம். வெண்மழு என்றது இறைவன் திருக்கரத்திலுள்ள மழு அலங்காரப் பொருளாதலன்றி யாரையும் அழித்தல் இல்லையாதலின். தொடை - அம்பு. நெகிழ்ந்த - செலுத்திய.

தீயராய வல்லரக்கர் செந்தழலுள் ளழுந்தச்
சாயவெய்து வானவரைத் தாங்கியதென் னைகொலாம்
பாயும்வெள்ளை யேற்றையேறிப் பாய்புலித்தோ லுடுத்த
தூயவெள்ளை நீற்றினனே சோபுரமே யவனே. 3

பல்லிலோடு கையிலேந்திப் பல்கடையும் பலிதேர்ந்
தல்லல்வாழ்க்கை மேலதான வாதரவென் னைகொலாம்
வில்லைவென்ற நுண்புருவ வேனெடுங்கண் ணியொடும்
தொல்லையூழி யாகிநின்றாய் சோபுரமே யவனே. 4

நாற்றமிக்க கொன்றைதுன்று செஞ்சடைமேன் மதியம்
ஏற்றமாக வைத்துகந்த காரணமென் னைகொலாம்
ஊற்றமிக்க காலன்றன்னை யொல்கவுதைத் தருளி
தோற்றமீறு மாகிநின்றாய் சோபுரமே யவனே. 5

---

3. இடபத்திலே ஏறி, புலித்தோல் உடுத்த புண்ணிய! அரக்கரையழித்து, வானவரை வாழ்வித்தது என்னையோ என்கின்றது. இறைமைக்குணம் வேண்டுதல் வேண்டாமையாய் இருக்க, சிலரை அழித்து, சிலரை வாழ்விப்பது பொருந்துமோ என்பார்க்குக் காரணம் அருள்வதுபோல, தீயராய வல்லரக்கர் என்று திரிபுராதிகள் தீமைதோன்றக் கூறினர். வானவர் என அடைமொழி இன்றிக் கூறியதும் இரங்கத்தக்கார் என்னும் குறிப்புப்பற்றி.

4. வேல்நெடுங்கண்ணியோடு ஊழி ஊழியாக இருக்கின்ற நீ பிச்சைவாழ்க்கையை விரும்பியது என்னையோ என்கின்றது. பல் இல் ஓடு - பற்கள் உதிர்ந்துபோன மண்டையோடு. கடை - கடைவாயில். அல்லல் வாழ்க்கை - துன்பவாழ்வு.

5. காலனை உதைத்து உலகத்திற்குத் தோற்றமும் ஈறுமாக இருக்கின்ற தேவரீர், கொன்றை நிறைந்த செஞ்சடைமேல் மதியும் வைத்தது ஏன் என்கின்றது. ஏற்றம் - உயர்வு. உகந்த - மகிழ்ந்த. மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம் பலர் சாபத்தால் இளைத்த ஒருவனுக்கு ஏற்றம் அளித்தோமே என்ற மகிழ்ச்சி. ஊற்றம் - வலிமை. தோற்றம் ஈறுமாகி நின்றாய் என்றது தான் எல்லாவற்றிற்கும் தோற்றமும் ஈறுமாய் ஆவதன்றித் தனக்குத் தோற்றமும் ஈறும் இல்லாதவன் என்பது குறிப்பு. இதனையே மணிவாசகரும் "ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே" என்பார்கள்.

கொன்னவின்ற மூவிலைவேற் கூர்மழுவாட் படையன்
பொன்னைவென்ற கொன்றைமாலை சூடும்பொற்பென்னை கொலாம்
அன்னமன்ன மென்னடையாள் பாகமமர்ந் தரைசேர்
துன்னவண்ண வாடையினாய் சோபுரமே யவனே. 6

குற்றமின்மை யுண்மைநீயென் றுன்னடியார் பணிவார்
கற்றகேள்வி ஞானமான காரணமென் னைகொலாம்
வற்றலாமை வாளரவம் பூண்டயன்வெண் டலையில்
துற்றலான கொள்கையானே சோபுரமே யவனே. 7

விலங்கலொன்று வெஞ்சிலையாக் கொண்டுவிற லரக்கர்
குலங்கள்வாழு மூரெரித்த கொள்கையிதென் னைகொலாம்
இலங்கைமன்னு வாளவுணர் கோனையெழில் விரலால்
துலங்கவூன்றி வைத்துகந்தாய் சோபுரமே யவனே. 8

---

6. ஒரேமேனியில் பெண்பாதியும் உடையன் ஆதலால் கோவணமும், பட்டாடையும் உடைய பெருமானே கொன்றை மாலை சூடுவதென்னை என்கின்றது. கொன் - பெருமை. பொற்பு - அழகு. துன்ன ஆடையினாய், வண்ண ஆடையினாய் எனத் தனித்தனிப்பிரித்துக்கூட்டிக் கோவணமாகிய ஆடையையுடையவனே நிறம்பொருந்திய ஆடையையுடையவனே என உமையொரு பாதியனாய் இருப்பதற்கேற்பப் பொருள் உரைக்க.

7. பிரமகபாலத்துப் பிச்சை ஏற்பவனே குணமும் நீ குற்றமும் நீ என்று பணியும் அடியார்கட்குக் கல்வியும் கேள்வியும் அதனால் விளங்கும் ஞானமுமாகத் தேவரீர் விளங்குவது என்னையோ என்கின்றது. கற்ற கேள்வி - கேள்வி பயன்படுவது கற்றபின்னாதலின் கற்றதன்பின் கேட்கப்படும் கேள்வி எனக் குறித்தமை காண்க. வற்றலாமை - ஆமை ஓடு. துற்றலான - உண்ணுதலாகிய.

8. இலங்கை மன்னனை ஒருவிரலால் அடர்த்த நீ, மலையை வில்லாகத் தூக்கித் திரிபுரம் எரித்தது என்னையோ என்கின்றது. விலங்கல் - மேருமலை. அரக்கர் - திரிபுராதிகள்.

விடங்கொளுநாக மால்வரையைச் சுற்றிவிரி திரைநீர்
கடைந்தநஞ்சை யுண்டுகந்த காரணமென் னைகொலாம்
இடந்துமண்ணை யுண்டமாலு மின்மலர்மே லயனும்
தொடர்ந்துமுன்னங் காணமாட்டாச் சோபுரமே யவனே. 9

புத்தரோடு புன்சமணர் பொய்யுரையே யுரைத்துப்
பித்தராகக் கண்டுகந்த பெற்றிமையென் னைகொலாம்
மத்தயானை யீருரிவை போர்த்துவளர் சடைமேல்
துத்திநாகஞ் சூடினனே சோபுரமே யவனே. 10

சோலைமிக்க தண்வயல்சூழ் சோபுரமே யவனைச்
சீலமிக்க தொல்புகழார் சிரபுரக்கோ னலத்தன்
ஞாலமிக்க தண்டமிழான் ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
கோலமிக்க மாலைவல்லார் கூடுவர்வா னுலகே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. அயனாலும் மாலாலும் அறியப்படாத நீர் விடம் உண்டு மகிழ்ந்த காரணம் என்னை என்கின்றது. நாகம் - வாசுகி என்னும் பாம்பு. மால் வரை - மந்திரமலை. நஞ்சை உண்டு உகந்த - தேவர்கள் அஞ்சிய நஞ்சைத் தாம் உண்டு அவர்களைக் காத்தும், சாவாமைக்கு ஏதுவாகிய அமுதத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்து அளித்தும் மகிழ்ந்த. இடந்து - தோண்டி.

10. புத்தரும் சமணரும் பொய்யுரைத்துப் பித்தராக்கிய தன்மை என்னையோ என்கின்றது. அவர்களுக்கும் ஞானம் அளித்து உயர்த்தவேண்டிய தேவரீர், இங்ஙனம் பித்தாகக் கண்டது அவர்களுக்கு அதற்கேற்ற பரிபாகம் இன்மையாலே என்று உணரவைத்தவாறு. துத்தி - படம்; பொறி.

11. இம்மாலை வல்லவர்கள் வானுலகைக் கூடுவர் எனத் திருக்கடைக்காப்பு அருளுகின்றது. கோலம் - அழகு.

திருநெடுங்களம்

பதிகவரலாறு :

திருஎறும்பியூர் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு ஆளுடைய பிள்ளையார் திருநெடுங்களத்தை அடைந்து வழி பட்டு 'நின்பால் நேசம் செலாவகைத் தடுக்கும் இடும்பை தீர்த்தருள்வாய்' என வேண்டி. 'மறையுடையாய்' என்னும் இத்திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 52**

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையுடையாய் தோலுடையாய் வார்சடைமேல் வளரும்
பிறையுடையாய் பிஞ்ஞகனே யென்றுனைப்பே சினல்லால்
குறையுடையார் குற்றமோராய் கொள்கையினு லுயர்ந்த
நிறையுடையா ரிடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 1

கனைத்தெழுந்த வெண்டிரைசூழ் கடலிடை நஞ் சுதன்னைத்
தினைத்தனையா மிடற்றில்வைத்த திருந்தியதே வநின்னை
மனத்தகத்தோர் பாடலாடல் பேணியிராப் பகலும்
நினைத்தெழுவா ரிடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 2

---

1. மறையுடையாய் என்பது முதலிய சொல்லித் தோத்திரித்தால் அல்லது குறையுடையார் குற்றத்தை ஆராயாத தேவரீர், நிறையுடையார் துன்பத்தையும் களையவேண்டும் என்கின்றது. மறை உடையாய் என்பது முதலியன நிறைந்த மறையையும், அருவருக்கத்தக்க தோலையும், சாபம் ஏற்ற மதியையும் ஒப்பமதிக்கும் பெரியோனே எனப் பின்னர்வரும் ''குறையுடையார் குற்றம் ஓராய்'' என்பதற்கு இயைய அமைந்திருத்தல் காண்க. ஓராய் - ஆராயாதவனே.

2. ஆகாத நஞ்சை அழகிய மிடற்றில்வைத்த பெருமானே! அல்லும் பகலும் தியானிக்கும் அடியார் இடர்களைவாயாக என்கின்றது. கனைத்து - ஒலித்து. தினைத்தனையா - அதன்பெருமை எல்லாவற்றையும் அடக்கித் தினையளவாகச்செய்து. மிடறு - கழுத்து.

நின்னடியே வழிபடுவா னிமலா நினைக் கருத
என்னடியா னுயிரைவவ்வே லென்றடற்கூற் றுதைத்த
பொன்னடியே பரவிநாளும் பூவொடுநீர் சுமக்கும்
நின்னடியா ரிடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 3

மலைபுரிந்த மன்னவன்றன் மகளையோர்பான் மகிழ்ந்தாய்
அலைபுரிந்த கங்கைதங்கு மவிர்சடையா ரூரா
தலைபுரிந்த பலிமகிழ்வாய் தலைவநின்ரு ணிழற்கீழ்
நிலைபுரிந்தா ரிடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 4

பாங்கினல்லார் படிமஞ்செய்வார் பாரிடமும் பலிசேர்
தூங்கிநல்லார் பாடலோடு தொழுகழலே வணங்கித்
தாங்கிநில்லா வன்பினோடுந் தலைவநின்ரு ணிழற்கீழ்
நீங்கிநில்லா ரிடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 5

---

3. காலகாலராகிய நின்னடியையே கருதும் அடியார்கள் இடரைக்களைக என்கின்றது. நிமலா, நின் அடியே வழிபடுவான் நினைக்கருத (நீ) "என் அடியான் உயிரை வவ்வேல்" என்று அடல் கூற்று உதைத்த பொன்னடியே பரவி எனக் கூட்டிப் பொருள்காண்க. சுமக்கும் அடியார் இடர்களையாய் என்றது, இவர்கள் வினை இடையீடாக இருந்ததாயினும் சுமைக்குக் கூலி கொடுப்பார்போல, அடியார்கள் பூவும் நீரும் சுமந்தமைக்காக வாவது நீர் அருள்வழங்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியது.

4. மலைமகளை யொருபாலும், அலைமகளைத் தலைமேலும் வைத்து மகிழ்ந்த தேவரீர், நின்னடி மறவாத நிலையுடையார் இடரைக்களைக என்கின்றது. புரிந்த-விரும்பிய. நிலைபுரிந்தார்- அநவரத தியானத்தால் நிற்றலையுடையவர்கள்.

5. இடையீடின்றியே திருவடிக்கண் உறைத்து நிற்கும் அன்பர் இடர்களையாய் என்கின்றது. தலைவ, நெடுங்களமேய வனே, நல்லார் செய்வார் நல்லார் பாடலொடு அன்பினோடும் நின் தாள் நிழற்கீழ் நீங்கி நில்லார் இடர்களையாய் எனக் கூட்டிப் பொருள்காண்க. பாங்கின் - குணங்களால். படிமம் - தவவேடம். தூங்கி - மனம் ஒன்றி. தாங்கிநில்லா அன்பினோடும் - தம்மளவில் பொறுக்கலாற்ருது கரைகடந்துவருகின்ற அன்போடும்.

விருத்தனாகிப் பாலனாகி வேதமோர் நான் குணர்ந்து
கருத்தனாகிக் கங்கையாளைக் கமழ்சடைமேற் கரந்தாய்
அருத்தனாய வாதிதேவ னடியிணையே பரவும்
நிருத்தர்கீத ரிடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 6

கூறுகொண்டாய் மூன்றுமொன்றாக் கூட்டியோர்வெங் கணையால்
மாறுகொண்டார் புரமெரித்த மன்னவனே கொடிமேல்
ஏறுகொண்டாய் சாந்தமீதென் றெம்பெருமா னணிந்த
நீறுகொண்டா ரிடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 7

குன்றினுச்சி மேல்விளங்குங் கொடிமதில்சூ ழிலங்கை
அன்றிநின்ற வரக்கர்கோனை யருவரைக்கீ ழடர்த்தாய்
என்றுநல்ல வாய்மொழியா லேத்தியிராப் பகலும்
நின்றுநைவா ரிடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 8

---

6. விருத்தகுமாரபாலராகிக் கங்கையைச் சடைமேற்கரந்த பெருமானே, நின்னடிபரவும் ஆடல் பாடலையுடைய அடியார்களின் இடரைக் களைவாயாக என்கின்றது. கருத்தனாகி - முழுமுதற்கடவுளாகி. அருத்தன் - பொருளானவன். நிருத்தர் - ஆனந்தத்தால் நிருத்தம் செய்பவர். கீதர் - பாடுபவர்.

7. திரிபுரம் எரித்த மன்னவனே, விடைக்கொடி உடையவனே, நீறு அணிந்த அடியார்களது இடரைக் களைக என்கின்றது. கூறுகொண்டாய் - உமாதேவியை ஒருபாகத்துக்கொண்டவனே. மூன்றும் ஒன்றாகக்கூட்டி ஓர் வெங்கணையால் - அரி, எரி, கால் என்ற மூன்றையும் ஒன்றாகக்கூட்டிய ஓர் அம்பினாலே. இதனை "எரி காற்று அரி கோல்" என்னும் திருவீழிமிழலைப் பதிகத்தானும் அறிக. (1—11—6) மாறு - பகை. சாந்தம் - சந்தனம்.

8. இராவணனை அடர்த்தாய் என்று தோத்திரித்து, இராப்பகலாக உருகித் தொழுகின்ற அடியார்களின் இடரைக் களைவாயாக என்கின்றது. உச்சிமேல் விளங்கும் இலங்கைக் குன்றின் - மேருமலையில் இருந்து, வாயுதேவனால் பெயர்த்து வீழ்த்தப்பெற்ற மூன்று சிகரங்களுள் ஒன்றாகிய இலங்கைக் குன்றின். அன்றி - கோபித்து; பகைத்து எனலுமாம். வாய்மொழி - தோத்திரம். நைவார் - மனங்கனிவார்.

வேழவெண்கொம் பொசித்தமா லும் விளங்கிய நான் முகனுஞ்
சூழவெங்கு நேடவாங்கோர் சோதியுளா கிநின்றாய்
கேழல்வெண்கொம் பணிந்தபெம்மான் கேடிலாப்பொன் னடியின்
நீழல்வாழ்வா ரிடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 9

வெஞ்சொற்றஞ்சொல் லாக்கிநின்ற வேடமிலாச் சமணும்
தஞ்சமில்லாச் சாக்கியருந் தத்துவமொன் றறியார்
துஞ்சலில்லா வாய்மொழியாற் றோத்திரநின் னடியே
நெஞ்சில்வைப்பா ரிடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 10

நீடவல்ல வார்சடையான் மேயநெடுங் களத்தைச்
சேடர்வாழு மாமறுகிற் சிரபுரக்கோ னலத்தால்
நாடவல்ல பனுவன்மாலை ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
பாடல்பத்தும் பாடவல்லார் பாவம்ப றையுமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. அயனும் மாலும் தேடச் சோதியாய்நின்ற பெருமானே நின் திருவடிக்கீழ்வாழும் அடியாரது இடரைக்களைவாயாக என்கின்றது. வேழம் - குவலயாபீடம் என்னும் யானை. கண்ணன் கஞ்சனால் ஏவப்பட்ட குவலயாபீடம் என்னும் பட்டத்து யானையின் கொம்பை ஒடித்தார் என்பது வரலாறு. நேட - தேட. கேழல் - பன்றி. அடியின்நீழல் வாழ்வார் - திருவடிச்சார்பே சார்பாகக்கொண்டு மற்றொன்றையும் சாராத அடியார்கள்.

10. சமணரும் புத்தரும் பொருளுண்மை அறியாதவர்கள். ஆதலால் அவர்கள் உரையை விட்டு நின்னடியையே நெஞ்சில் வைப்பாரது இடர்களைவாய் என்கின்றது. வெம்சொல்-கொடுஞ்சொல். சமணர்கள் கொடுஞ்சொல்லையே எப்பொழுதும் பேசி, கொண்டவேடத்திற்குப் பொருந்தாதிருப்பர் எனக் குறிப்பிடப் படுகிறது. தஞ்சம் - நற்சார்பு. சாக்கியர் - புத்தர். தத்துவம் - பொருளுண்மை. துஞ்சல் இல்லா - இறவாத. வாய்மொழி - வேதம்.

11. இப்பாடல் பத்தும் பாடவல்லார் பாவம் பறையும் எனப் பயன்கூறுகிறது. நீட வல்ல வார் சடையான் - மேலும் வளரத்தக்க நீண்ட சடையையுடையவன். சேடர் - இளைஞர். ஒவ்வொருபாடலும் ஒவ்வொருபனுவல்போல் பயன்விளைத்தலின் பனுவல்மாலை எனப்பட்டது.

திருமுதுகுன்றம்

பதிகவரலாறு :

திருஎருக்கத்தம்புலியூரினின்று எழுந்தருளிய பிள்ளையார் திருமுதுகுன்றத்தை அடைந்தார்கள். திருமுதுகுன்றத்தில் எழுந்தருளியிருந்த நாட்களுள் ஒருநாள் 'தேவராயும் அசுர ராயும்' என்னும் இத்திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள். இதனைச் சேக்கிழார்பெருமான்' 'வீழ்ந்த காதலால் பலமுறை விளம்பியே' எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 53**

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவராயு மசுரராயுஞ் சித்தர்செழு மறைசேர்
நாவராயு நண்ணுபாரும் விண்ணெரிகா னீரும்
மேவராய விரைமலரோன் செங்கண்மாலீச னென்னும்
மூவராய முதலொருவன் மேயதுமு துகுன்றே. 1

பற்றுமாகி வானுளோர்க்குப் பல்கதிரோன் மதிபார்
எற்றுநீர்தீக் காலுமேலை விண்ணியமா னனோடு
மற்றுமாதோர் பல்லுயிராய் மாலயனும் மறைகள்
முற்றுமாகி வேறுமானான் மேயதுமு துகுன்றே. 2

---

1. இறைவனது முழுமுதற்றன்மையை உணர்த்துகின்றது இது. செழுமறைசேர் நாவர் - அந்தணர். மேவராய - மேவி உள்ளவராகிய. மூவராய முதல் - மூவருமாய் அவர்கள் தலைவருமாய் இருக்கின்ற சிவன்.

2. அட்டமூர்த்தி வடிவாயும், பல்லுயிராயும், மால் அயன் மறைகள் எல்லாம் ஆகியும் உள்ளவர்மேவிய முதுகுன்று என்கின்றது. வானுளோர்க்குப் பற்றும் ஆகி - தேவர்களுக்குப் பற்றப்படும் பொருளாகியும். எற்றுநீர்-கரையை மோதுகின்ற நீர். கால் - காற்று. மேலை விண் - மேலதாகிய ஆகாயம். இயமானன் - புருடன். மற்று மாது ஓர் இம் மூன்றும் அசை. முற்றும் ஆகி - இவையெல்லாம் ஆகி. வேறும் ஆனான் - இவற்றின் வேறாயும் இருப்பவன்.

வாரிமாகம் வைகுதிங்கள் வாளரவஞ் சூடி
நாரிபாக நயந்துபூமே ஞுன்முகன்றன் றலையில்
சிரிதாகப் பலிகொள்செல்வன் செற்றலுந்தோன் றியதோர்
மூரிநாகத் துரிவைபோர்த்தான் மேயதுமு துகுன்றே. 3

பாடுவாருக் கருளுமெந்தை பனிமுதுபௌ வமுந்நீர்
நீடுபாரு முழுதுமோடி யண்டர்நிலை கெடலும்
நாடுதானு மூடுமோடி ஞாலமுநான் முகனும்
ஊடுகாண மூடும்வெள்ளத் துயர்ந்ததுமு துகுன்றே. 4

வழுங்குதிங்கள் வன்னிமத்த மாசுணமீ சணவிச்
செழுங்கல்வேந்தன் செல்விகாணத் தேவர்திசை வணங்கத்
தழுங்குமொந்தை தக்கைமிக்க பேய்க்கணம்பூ தஞ்சூழ
முழங்குசெந்தீ யேந்தியாடி மேயதுமு துகுன்றே. 5

---

3. கங்கை மதி முதலியன சூடி, உமையொருபாகனுய், பலி ஏற்றுண்ணும் பரமன் விரும்பும் இடம் முதுகுன்றம் என்கின்றது. வாரி - கங்கை. மாகம் - ஆகாயம். வாள் - ஒளி. நாரி - பெண்; உமையம்மை. செற்றலும் - கோபித்தலும். மூரிநாகம் - வலியயானை.

4. பாடும் அடியார்க்கருளும் எந்தை எழுந்தருளியுள்ளது ஊழிக்காலத்தும் அழியாத முதுகுன்றே என்கின்றது. பனி முது பௌவம் - குளிர்ந்த தொன்மையான கடல். பார் - பூமி அண்டர் - தேவர். நாடுதானும் ஊடும் ஓடி - நாடுகளிலும், அவற்றின் இடையிலும் பரந்து. ஊடு காண - இடைவெளி காண. ஊழியிலுயர்ந்த குன்று என்றது.

5. பாம்பு மதி முதலியவற்றைச்சூடிக்கொண்டு மலைமகள் காண இறைவன் ஆடியமர்ந்த இடம் முதுகுன்றம் என்கின்றது. வழுங்கு திங்கள் - வானமண்டலத்து ஊடறுத்துச் செல்லும் சந்திரன். வன்னி - வன்னிமரத்து இலை. மாசுணம் - பாம்பு. மீதணவி - சிரத்தின்மேற்கலந்து. செழுங்கல் வேந்தன் - வளப்பமான மலையரசன். தழுங்கும் - ஒலிக்கின்ற. மொந்தை - ஒரு முகப்பறை வகைகளில் ஒன்று. தக்கை - இருமுகப்பறைவகையில் ஒன்று; உடுக்கையும் ஆம்.

சுழிந்தகங்கை தோய்ந்ததிங்கட் டொல்லராநல் லிதழி
சழிந்தசென்னிச் சைவவேடந் தாளிணைத்தைம் புலனும்
அழிந்தசிந்தை யந்தணாளர்க் கறம்பொருளின் பம்வீடு
மொழிந்தவாயான் முக்கணாதி மேயதுமு துகுன்றே. 6

* * * * 7

மயங்குமாயம் வல்லராகி வானினெடு நீரும்
இயங்குவோருக் கிறைவனாய விராவணன்றோ ணெரித்த
புயங்கராக மாநடத்தன் புணர்முலைமா துமையாள்
முயங்குமார்பன் முனிவரேத்த மேயதுமு துகுன்றே. 8

ஞாலமுண்ட மாலுமற்றை நான்முகனும் மறியாக்
கோலமண்டர் சிந்தைகொள்ளா ராயினுங்கொய் மலரால்
ஏலவிண்டை கட்டிநாம மிசையவெப்போ துமேத்தும்
மூலமுண்ட நீற்றர்வாயான் மேயதுமு துகுன்றே. 9

6\. கொன்றை, மதி, கங்கை முதலிய அணிந்த சென்னியோடு அந்தணர்க்கு அருமறைகளை உபதேசித்த இறைவன் மேயது திருமுதுகுன்றம் என்கின்றது. சுழிந்த - சுழிகளோடு கூடிய. தொல் அரா - பழம் பாம்பு. இதழி - கொன்றை. சழிந்த - நெருங்கிக் கிடக்கின்ற. சைவ வேடம் - தாழ்சடை வெண்ணீறு தாழ்வடம் முதலிய முனிவர் வேடத்தோடு. தாள் இணைத்து - கால்களைப் பதுமம் முதலிய ஆசன வகைகள் பொருந்தப் பின்னி. அழிந்த - செயலற்றுப்போன. சென்னி, வாயான், ஆதி மேயது எனக் கூட்டிப் பொருள்காண்க.

7\. * * * * *

8\. மாயம்வல்லராய், வானிலும் நீரிலும் இயங்குகின்ற அரக்கர்களுக்குத் தலைவனாகிய இராவணனை அடக்கிய புஜங்க நடனத்தினராகிய இறைவன் முனிவர்கள்வந்து அடிவணங்க மேயது முதுகுன்றம் என்கின்றது. புயங்கராக மா நடத்தன் - பாம்பு நடனத்தில் விருப்புடையன். புணர் முலை - இணைந்த முலை.

9\. அயனும் மாலும் அறியாத வடிவைத் தேவர்கள் மனங் கொள்ள மாட்டாராயினும் ஆணவவலிகெடுத்த அடியார்கள் மலர்மாலை கட்டி வழிபடும் இடம் முதுகுன்றம் என்கின்றது.

உறிகொள்கையர் சீவரத்த ருண்டுழன்மிண் டர்சொல்லை
நெறிகளென்ன நினைவுருதே நித்தலுங்கை தொழுமின்
மறிகொள்கையன் வங்கமுந்நீர்ப் பொங்குவிடத் தையுண்ட
முறிகொண்மேனி மங்கைபங்கன் மேயதுமு துகுன்றே. 10

மொய்த்துவானோர் பல்கணங்கள் வணங்குமு துகுன்றைப்
பித்தர்வேடம் பெருமையென்னும் பிரமபுரத் தலைவன்
* * * * 11

திருச்சிற்றம்பலம்

கோலம் - விண்ணும் பாதலமும் ஊடுருவிநின்ற தீப்பிழம்பாகிய வடிவம். ஏல - பொருந்த. நாமம் - திருவைந்தெழுத்து. மூலம் உண்ட நீற்றர் - மூலமலமாகிய ஆணவத்தின் வலிகெடுத்த திருநீற்றினையுடைய அடியவர்கள். வாயான் - வாயில் நாம மந்திரமாக உறைபவன்.

10. சமணர் புத்தர் சொற்களைக் கேளாதீர்கள்; இறைவனை நித்தம் தொழுங்கள்; அவ்விறைவன் மேயது முதுகுன்றே என்கின்றது. உறி - சமணர்கள் குண்டிகை வைத்திருக்கும் கயிற்றுரி. சீவரம் - காவியாடை. மிண்டர் - உடல் வலிமையுடையவர். வங்க முந்நீர் - கப்பலோடுங் கடல்; என்றது கடல் என்ற பொதுமைபற்றிவந்த அடைமொழி. முறி - தளிர்.

11. பித்தர் வேடம் பெருமை என்னும் - சிவபோத மிகுதியால் பித்தரைப்போல இருப்பார் வேடம் பெருமைதருவதாகும் என்னும்.

திருவோத்தூர்

பதிகவரலாறு :

நடுநாட்டுயாத்திரையிலே, சிரபுர வேந்தராகிய பிள்ளையார் திருவண்ணுமலையை வழிபட்டு, திங்கள்முடியார் இனிது அமர்ந்த திருவோத்தூரை யடைந்து, இறைவனை வணங்கி எழுந்தருளியிருக்குங்காலத்து, ஒருநாள் அடியார் ஒருவர் வந்து அழுதுகொண்டே வணங்கினர். பிள்ளையார் காரணம் என்னை? என்று வினவ, அவர் "அடியேன் இறைவனுக்காக வைத்த பனைகளெல்லாம் ஆண்பனையாய்க் காயாவாயின. அதனைக்கண்ட சமணர்கள் 'நீர்வைத்தபனைகள் காய்க்குமோ!' என்று ஏளனஞ்செய்தனர்" என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டார். அதனைக்கேட்ட பிள்ளையார் கோயிலையடைந்து 'பூத்தேர்ந்தாயன' என்னும் இப்பதிகத்தைத் தொடங்கி முடித்து, பதினொராந்திருப்பாட்டில் 'குரும்பை யாண்பனை யீன்குலை ஓத்தூர்' என்று திருக்கடைக்காப்பு அருளியபோது அப்பனைகள் எல்லாம் குலைதள்ளின. அடியார்கள் களித்தனர். வியந்தனர். இதனைக்கண்ட சமணரிற் சிலர் தமதுகையிலிருந்த குண்டிகையைத் தகர்த்தெறிந்து இறைவன் கருணையைப் போற்றிச் சைவராயினர். சிலர் அந்நாட்டைவிட்டு அஞ்சி ஓடினர். குலையீன்ற ஆண்பனைகள் தமதுகால எல்லைவரை வாழ்ந்து பிறவி ஒழிந்து சிவத்தைச்சார்ந்தன.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 54**

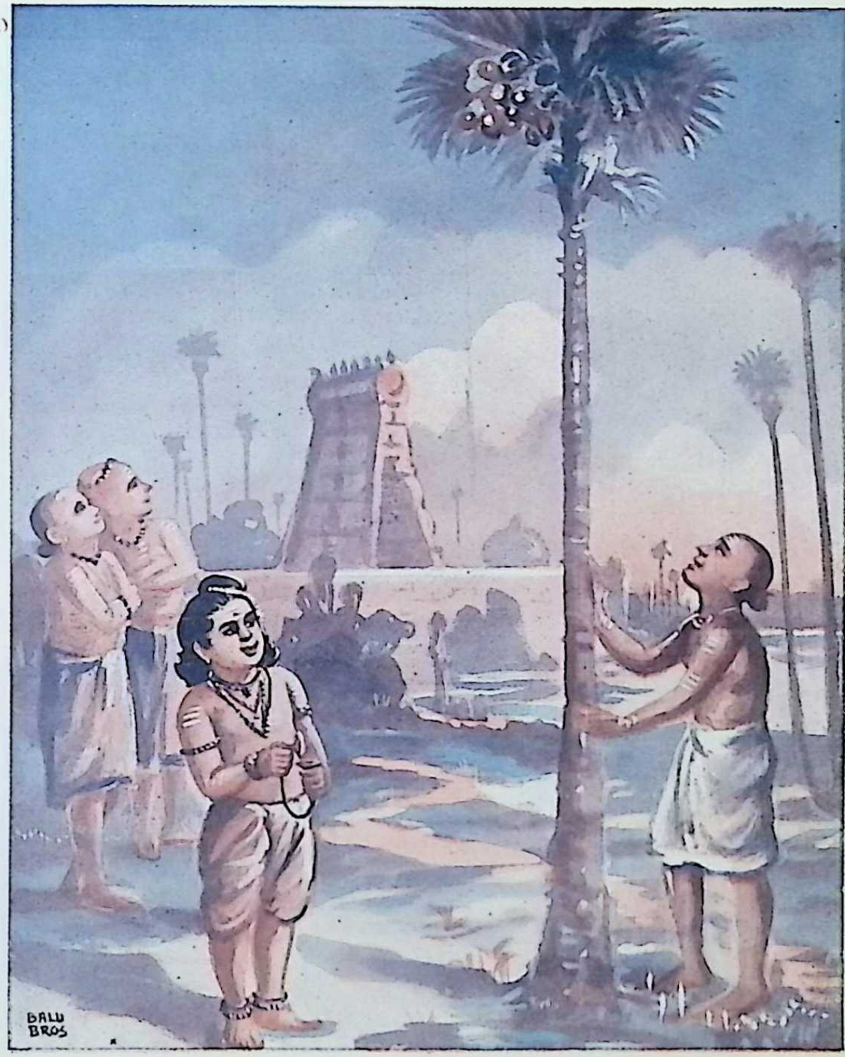
திருச்சிற்றம்பலம்

பூத்தேர்ந் தாயன கொண்டுநின் பொன்னடி
ஏத்தா தாரில்லை யெண்ணுங்கால்
ஓத்தூர் மேய வொளிமழு வாளங்கைக்
கூத்தீ ரும்ம குணங்களே. 1

---

1. ஓத்தூர் மேயகூத்தரே, பூவேந்தி உமது பொன்னடி போற்ருதார் இல்லை என்கின்றது. பூதேர்ந்து - வண்டு, ஈக்கடி எச்சம், முடக்கு முதலிய குற்றமில்லாத பூக்களை ஆராய்ந்து. ஆயன - பூசைக்குவேண்டிய உபகரணங்கள்.

திருவோத்தூரில் :

"குரும்பை யாண்பனை ஈன்குலை ஓத்தூர்"

—சம்பந்தர்.

இடையீர் போகா விளமுலை யாளையோர்
புடையீ ரேபுள்ளி மானுரி
உடையீ ரேயும்மை யேத்துது மோத்தூர்ச்
சடையீ ரேயும தாளே. 2

உள்வேர் போல நொடிமையி னார்திறம்
கொள்வீ ரல்குலோர் கோவணம்
ஒள்வா ழைக்கனி தேன்சொரி யோத்தூர்க்
கள்வீ ரேயும காதலே. 3

தோட்டீ ரேதுத்தி யைந்தலை நாகத்தை
ஆட்டீ ரேயடி யார்வினை
ஓட்டீ ரேயும்மை யேத்துது மோத்தூர்
நாட்டீ ரேயரு ணல்குமே. 4

குழையார் காதீர் கொடுமழு வாட்படை
உழையாள் வீர்திரு வோத்தூர்
பிழையா வண்ணங்கள் பாடிநின் றுடுவார்
அழையா மேயரு ணல்குமே. 5

---

2. இள முலையுமையாள் பாகரே, மான்தோல் உடையீரே, உம்மை வணங்குகிறோம் என்கின்றது. இடையீர் போகா இள முலை - இரண்டு முலைகளுக்கும் இடையில் ஈர்க்கு நுழையாத இளமுலை. 'ஈர்க்கிடைபோகாது மார்பிடங்கொண்ட' என்ற திருவாசகமும் நோக்குக. புடையீர் - பக்கத்துடையவரே!

3. ஓத்தூர்க் கள்ளரே! உம்முடைய காதல் நன்று யிருக்கிறது என்கின்றது. உள்வேர் போல - நினைப்பீர்போல. நொடிமையினார் திறம்-பொய்யாகப் பேசுபவருடைய தன்மையை. அல்குல் - அரை.

4. உம்மை ஏத்துவோம்; அருளும் என்கின்றது. தோட்டீர் - செங்காந்தள்பூவை யணிந்தவரே. துத்தி - படப்பொறி.

5. பாடி, ஆடும் அடியார்களுக்கு அவர்கள் அழையாமலே வந்து அருளும் என்கின்றது. உழை - பக்கம் பிழையா - தவ றுதபடி. வண்ணங்கள் - தாஅவண்ணமுதலிய வண்ணப்பாடல் கள். அழையாமே நல்கல் முதல்வள்ளல் ஆவார் கடமை யென்று விண்ணப்பித்தவாறு.

மிக்கார் வந்து விரும்பிப் பலியிடத்
தக்கார் தம்மக்க ளீரென்
றுட்கா தாருள ரோதிரு வோத்தூர்
நக்கி ரேயரு ணல்குமே. 6

தாதார் கொன்றை தயங்கு முடியுடை
நாதா வென்று நலம்புகழ்ந்
தோதா தாருள ரோதிரு வோத்தூர்
ஆதீ ரேயரு ணல்குமே. 7

என்று னிம்மலை யென்ற வரக்கனை
வென்றூர் போலும் விரலினல்
ஒன்றூர் மும்மதி லெய்தவ னேத்தூர்
என்றூர் மேல்வினை யேகுமே. 8

நன்று நான்மறை யானெடு மாலுமாய்ச்
சென்றூர் போலுந் திசையெலாம்
ஒன்று யொள்ளெரி யாய்மிக வோத்தூர்
நின்றி ரேயுமை நேடியே. 9

---

6. நீர் பலியேற்க வந்தகாலத்து, தம் மக்களுள் உம்முன் வந்து பலியிடத்தக்கவர் யார் என்று அஞ்சாதார் உளரோ; அருள் நல்கும் என்கின்றது. இறைவன்கொண்ட விடவேடத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் மயங்கித் தன்வசம் அழிந்தமையின் அவர் அணுமைக்கண் நடந்துவந்து பிச்சைபோடத் தக்கார் யார் என்று அஞ்சாதார் உளரோ என்று கூறியதாம். நக்கிரே - மகிழ்ந்திருப்பவரே.

7. கொன்றை விள்ங்கு முடியுடைநாதா என்று ஓதார் யார்? அருள்நல்கும் என்கின்றது. தாது - மகரந்தம். ஆதீர் - முதற்பொருளாயுள்ளவரே.

8. ஓத்தூர் என்றூர்மேல் உள்ள வினைகெடும் என்கின்றது. என்தான் - எம்மாத்திரம். ஒன்னூர் - பகைவர். என்றூர் மேல்வினை ஏகும் என்றும், என்றூர்மேல் வினை ஏகும் என்றும் பிரித்துப் பொருள் கொள்ளலாம்.

9. அயனும் மாலும் உம்மைத் தேடித் திசையெல்லாம் சென்றூர்போலும் என்று நகைசெய்கின்றது. நன்றும் நான் மறையான் என்றது நல்லனசெய்யும் நான்மறைகளை யோதியும்

காரமண்கலிங் கத்துவ ராடையர்
தேரர் சொல்லவை தேறன்மின்
ஓரம் பாலெயி லெய்தவ னோத்தூர்ச்
சீர வன்கழல் சேர்மினே. 10

குரும்பை யாண்பனை யீன்குலை யோத்தூர்
அரும்பு கொன்றை யடிகளைப்
பெரும்பு கலியுண் ஞானசம்பந் தன்சொல்
விரும்பு வார்வினை வீடே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

அவன் அறிந்திலன் எனக் குறிப்பித்தபடி. ஒன்றாயும் - பெருஞ் சோதிப்பொருளாயும். நேரில் இருந்தும் காணாது திசையெல் லாந் தேடினர்; அவர்கள் அறிவு இருந்தபடி என்னே என்று நகைசெய்தவாறு.

10. ஓரம்பால் எயில் எய்தவன் கழல்சேருங்கள்; புத்தர் சமணர் பொய்யுரை கேளாதீர்கள் என அறிவுறுத்தவாறு. தேரர் - சமணர். கலிங்கத் துவராடையர் - துவர் ஏற்றிய கலிங்கநாட்டு ஆடையையுடைய புத்தர்கள்.

11. ஞானசம்பந்தன் சொல்லிய இவை பத்தும் விரும்பு வார்க்கு வினை ஒழியும் என்கின்றது. முதலிரண்டடியிலும் கூறிய கருத்து, பிள்ளையார் பாடல்களைக் கேட்டதும் இறைவ னருளால் ஆண்பனை குலையீன, அதனைக்கண்டதால் விளைந்தது.

திருமாற்பேறு

பதிகவரலாறு :

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான், திருக்கச்சிமேற்றளியை வணங்கி எழுந்தருளியிருக்கின்ற காலத்து, ஒரு நாள், பாலி யாற்றுத் தென்கரை வழியாகச் சென்று 'திருமாற்பேறு' என்னுந் தலத்தை யடைந்தார்கள், முப்புரம் வென்ற முதல்வரை வணங்கி 'ஊறி யார்தரு' என்னும் இப் பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள். இதனை மொழிமாலை எனச் சிறப்பிப்பர் சேக்கிழார் பெருமான்,

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 55**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊறி யார்தரு நஞ்சினை யுண்டுமை
நீறு சேர்திரு மேனியர்
சேறு சேர்வயற் றென்றிரு மாற்பேற்றின்
மாறி லாமணி கண்டரே. 1

தொடையார் மாமலர் கொண்டிரு போதும்மை
அடைவா ராமடி கள்ளென
மடையார் நீர்மல்கு மன்னிய மாற்பே
றுடையீ ரேயுமை யுள்கியே. 2

---

1. நஞ்சத்தையுண்டு, உமையும் நீறும் சேர்ந்த திருமேனியர் மாற்பேறர் என்கின்றது. ஊறி ஆர் தரு நஞ்சு - கடலில் ஊறி வந்த விடம். உமை நீறுசேர் மேனி எனப் பிரிக்க. மாறிலா - தீதுசெய்யாத; அருளே வழங்குகின்ற, மணிகண்டர் - நீல கண்டர்.

2. மாற்பேறரே உம்மை எண்ணி அடியார்கள் மாலை முதலியவற்றை ஏந்தி இருபோதும் அடைகின்றார்கள் என் கின்றது. தொடை - மாலை. இருபோதும் - காலையு மாலையும்.

பையா ரும்மர வங்கொடு வாட்டிய
கையா னென்று வணங்குவர்
மையார் நஞ்சுண்டு மாற்பேற் றிருக்கின்ற
ஐயா நின்னடி யார்களே. 3

சால மாமலர் கொண்டு சரணென்று
மேலை யார்கள் விரும்புவர்
மாலி னூர்வழி பாடுசெய் மாற்பேற்று
நீல மார்கண்ட நின்னையே. 4

மாறி லாமணி யேயென்று வானவர்
ஏற வேமிக வேத்துவர்
கூற னேகுல வுந்திரு மாற்பேற்றின்
நீற னேயென்று நின்னையே. 5

உரையா தாரில்லை யொன்றுநின் றன்மையைப்
பரவா தாரில்லை நாள்களும்
திரையார் பாலியின் றென்கரை மாற்பேற்
றரையா னேயரு ணல்கிடே. 6

* * * * 7

---

3. நின்னடியார்கள் நின்னை அரவமாட்டிய கையான் என்று வணங்குவார்கள் என்கின்றது. பை - படம். மை - கருமை.

4. நீலகண்ட, உயர்ந்தோர்கள் மலர்கொண்டு நின்னை வழிபடுவார்கள் என்கின்றது. சால - மிக. மேலையோர்கள் - உயர்ந்தோர்கள். மாலினூர் வழிபாடுசெய் மாற்பேறு என்றது இத்தலவரலாற்றுக் குறிப்பு.

5. நின்னைத் தேவர்கள் மாறிலாமணியே என்று ஏத்துவர் என்கின்றது. சில ரத்னங்களை அணிந்தால் தீமையும் செய்யக் கூடும்; இந்தமணி எத்தகையோர்க்கும் இன்பமே செய்தலின் மாறிலாமணியே என்றார். ஏறவே - மிக. தாமுயர என்றுமாம்.

6. திருமாற்பேற்று அரைசனே, உன்னைப் புகழாதாரும், பரவாதாரும் இல்லை என்கின்றது. இத்தலம் பாலியாற்றுத் தென்கரையது என்பது குறிக்கப்பெறுகின்றது.

அரச னிக்கு மரக்க னவன்றனை
உரைகெ டுத்தவ னெல்கிட
வரமி குத்தவெம் மாற்பேற் றடிகளைப்
பரவி டக்கெடும் பாவமே. 8

இருவர் தேவருந் தேடித் திரிந்தினி
ஒருவ ராலறி வொண்ணிலன்
மருவு நீள்கழன் மாற்பேற் றடிகளைப்
பரவு வார்வினை பாறுமே. 9

தூசு போர்த்துழல் வார்கையிற் றுற்றுணும்
நீசர் தம்முரை கொள்ளேலும்
தேச மல்கிய தென்றிரு மாற்பேற்றின்
ஈச னென்றெடுத் தேத்துமே. 10

மன்னி மாலொடு சோமன் பணிசெயும்
மன்னு மாற்பேற் றடிகளை
மன்னு காழியுண் ஞானசம் பந்தன்சொல்
பன்ன வேவினை பாறுமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. இராவணன் வலிகெடுத்து வரமளித்த இறைவனைப் பரவப் பாவம் கெடும் என்கின்றது. உரை - புகழ். ஒல்கிட - பணிய.

9. இறைவன் அடிகளைப் பரவுவார் வினைசிதறும் என்கின்றது. தேவர் இருவர் - அயனும் மாலும். இருவர் தேடியும் ஒருவராலும் அறிய முடியாதவன் என்பது கருத்து.

10. சமணர் புத்தர் சழக்குரை கொள்ளாதிர்; திருமாற் பேற்றீசன் என்று ஏத்தும் என்கின்றது. தூசு - ஆடை. துற்று-உணவு. நீசர்-இழிந்தவர். கொள்ளேலும்-கொள்ளாதிர்கள்; இது அருவழக்கு. தேசம் - ஒளி.

11. இத்தலம் மாலும், மதியும் வணங்கிய தலமாதலின் இத்தலத் திறைவனை வழிபட வினைகள் சிதறும் என்கின்றது. சோமன் - சந்திரன். பன்ன - சொல்ல.

திருப்பாற்றுறை

பதிகவரலாறு :

திருத்தவத்துறையை வணங்கிப் பிறதலங்களையும் வணங்கத் திருவுளம்பற்றிய பிள்ளையார் திருப்பாற்றுறையை அடைந்தார்கள். அத்தலத்து எழுந்தருளியுள்ள ஏறுயர்த்த பெருமானை வணங்கிக் 'காரார் கொன்றை' என்னும் இப் பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்கள். இப்பதிகத்தை அருளு கின்றகாலத்துப் பிள்ளையாரின் திருவுள்ளம் சற்புத்திர மார்க்கத்தினின்றும் உயர்ந்து சன்மார்க்கநெறிக்கண் நாயக நாயகித்தன்மையில் ஈடுபடுவதாயிற்று. தலைவியாகிய தன் னுள்ளத்தில் தலைவன் உருவன்றி வேறொன்றும் தோன்றாத நிலையில் ஊடியும் பிரிந்தும் நுகரும் இன்பநிலைகள் தோன்ற இத்திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 56**

திருச்சிற்றம்பலம்

காரார் கொன்றை கலந்த முடியினர்
சீரார் சிந்தை செலச் செய்தார்
பாரார் நாளும் பரவிய பாற்றுறை
யாரா ராதி முதல்வரே. 1

---

1. திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் தம்மைப் பெண் ணாக்கித் தலைவனாகத் திருப்பாற்றுறைத் திருமூலநாதரைப் பாவித்து ஈடுபட்டு, சிறந்த சிந்தை தம்மிடமே செல்லச் செய்தார் என்கின்றார். கார் ஆர் கொன்றை - கார்காலத்துக் கொன்றை. சிந்தைசெலச் செய்தார் - அடியார்கள் சிந்தையைத் தம்மிடமே செல்லச்செய்தார். ஆதிமுதல்வர் என்றது திருமூல நாதர் என்னும் தலத்திறைவர் பெயரைக் குறிப்பது,

நல்லா ரும்மவர் தீய ரெனப்படும்
சொல்லார் நன்மலர் சூடினர்
பல்லார் வெண்டலைச் செல்வரெம் பாற்றுறை
எல்லா ருந்தொழு மீசரே. 2

விண்ணார் திங்கள் விளங்கு நுதலினர்
எண்ணார் வந்தெ னெழில்கொண்டார்
பண்ணார் வண்டினம் பாடல்செய் பாற்றுறை
உண்ணா ணுளு முறைவரே. 3

பூவுந் திங்கள் புனைந்த முடியினர்
ஏவி னல்லா ரெயிலெய்தார்
பாவந் தீர்புனன் மல்கிய பாற்றுறை
ஓவென் சிந்தை யொருவரே. 4

மாகந் தோய்மதி சூடி மகிழ்ந்தென
தாகம் பொன்னிற மாக்கினர்
பாகம் பெண்ணு முடையவர் பாற்றுறை
நாகம் பூண்ட நயவரே. 5

---

2. இவர் நல்லவரும் ஆவர்; தீயர் எனவும் சொல்லப் பெறுவர்; ஆயினும் எனது சொன்மலரைச் சூடினர் என்கின்றது. தீயர் - கையில் தீயையுடையவர். சொல் ஆர் நன் மலர் - சொல்லாகிய நிறைந்த நல்லமலர்கள்; என்றது, தலைவி பேசுவன யாவும் அவன் புகழேயாதல் தெரிவித்தது. எல்லாரும் தொழும் - பரிபாகமுடையவர் அஃதில்லாத உலகவர் யாவரும் வணங்கும்.

3. திருமூலநாதர் ஆராயாதே வந்து என்னழகெல்லாவற்றையும் கவர்ந்தார் என்கின்றது. இது உறுப்பு நலனழிதல் என்னும் மெய்ப்பாடு. பாற்றுறையுள் நாள்நாளும் உறைவர் எனப் பிரித்துப் பொருள்காண்க.

4. அம்பால் அடையார் புரம் எய்த பாற்றுறைநாதனே' என் சிந்தைக்கண் உள்ள ஒருவர் என்கின்றது. ஏவின் - அம்பால். அல்லார் - பகைவர். ஓ என்பது வினப்பொருளின் கண்ணது.

5. ஒருபாதியில் பெண்ணையும் உடைய பெருமான் என்னுடைய மார்பைப் பொன்னிறமாக்கினர் என்று பிரிவால் வருந்திய தலைவியின் பசந்தமையை யறிவிக்கின்றது. மாகம் - ஆகாயம். ஆகம் - மார்பு. நயவர் - நலமுடையவர்.

போது பொன்றிகழ் கொன்றை புனைமுடி
நாதர் வந்தெ னலங்கொண்டார்
பாதந் தொண்டர் பரவிய பாற்றுறை
வேத மோதும் விகிர்தரே. 6

வாடல் வெண்டலை சூடினர் மால்விடை
கோடல் செய்த குறிப்பினர்
பாடல் வண்டினம் பண்செயும் பாற்றுறை
ஆட னாகம் மசைத்தாரே. 7

வெவ்வ மேனிய ராய்வெள்ளை நீற்றினர்
எவ்வஞ் செய்தெ னெழில்கொண்டார்
பவ்வ நஞ்சடை கண்டரெம் பாற்றுறை
மவ்வல் சூடிய மைந்தரே. 8

ஏன மன்னமு மானவ ருக்கெரி
ஆன வண்ணத்தெ மண்ணலார்
பான லம்மலர் விம்மிய பாற்றுறை
வான வெண்பிறை மைந்தரே. 9

---

6. கொன்றைபுனைந்த நாதர்வந்து என்நலங்கொண்டார் என்கின்றது.

7. ஆடும் அரவையணிந்த பாற்றுறைநாதர் விடையேறிப் பிரிதலைக் கருதினர் என்கின்றது. வாடல் வெண்தலை - உலர்ந்த தலை. மால்விடை கோடல்செய்த குறிப்பினர் - பெரிய இடபத்தைக் கொள்ளுதலைச்செய்த குறிப்பினையுடையவர்; என்றது ஊர்தியாகிய விடையைக் கொள்ளுதல் என்பது தலைவன் பிரிவு கருதியதாம்.

8. முல்லைசூடிய இறைவர் பிரிவுத் துன்பத்தை எனக்குப் பெரிதாக்கி எனது அழகைக் கவர்ந்தார் என்கின்றது. வெவ்வ மேனியர் - வெம்மையோடுகூடிய மேனியையுடையவர். எவ்வம் செய்து - துன்புறுத்தி. பவ்வம் நஞ்சு - கடல் நஞ்சு. மவ்வல் - முல்லை.

9. திப்பிழம்பாகிய செல்வரே வெண்பிறை யணிந்த மைந்தராக இருக்கின்றார் என்கின்றது. ஏனம் - பன்றி. பானல் - நீலோற்பலம்.

வெந்த நீற்றினர் வேலினர் நூலினர்
வந்தெ னன்னலம் வௌவினர்
பைந்தண் மாதவி சூழ்தரு பாற்றுறை
மைந்தர் தாமோர் மணாளரே. 10

பத்தர் மன்னிய பாற்றுறை மேவிய
பத்து நூறு பெயரனைப்
பத்தன் ஞானசம் பந்தன தின்றமிழ்
பத்தும் பாடிப் பரவுமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. பாற்றுறை மணாளர் என்நலம் வௌவினர் என்கின்றது. இதில் தலைவி தலைவருடைய உள்ளத் தூய்மையைக் காட்டும் விரத்தை விளக்கும் வேலையும், இதுவரை மணமாகாமையைக் காட்டும் நூலையுங்கண்டு காதலித்தேன் அவர் என் நலத்தைவௌவினர் என்பதுதோன்ற, நீற்றினர் வேலினர் நூலினராய்வந்து என்நலத்தை வௌவினர் என்கின்றார். எம் மணாளர் என்னாது ஓர் மணாளர் என்றது மலைமகளையும் அலைமகளையும் முன்னரே மணந்திருக்கின்றமை குறிப்பிக்க. இப்பதிகத்துள் இராவணனை அடர்த்ததும், புறச்சமயிகளைப் பற்றிய குறிப்பும் கூறாமை, தலைவனும் தலைவியுமாய் இருந்து அனுபவிக்கும் அருள்நெறி முதிர்ச்சியால் என அறிக. வரும் தோணிபுரப் பதிகத்தும் இக்காட்சியைக் காண்க.

11. பாற்றுறைநாதரைப்பற்றிய இப்பாடல் பத்தையுஞ் சொல்லிப் பரவுங்கள் என்கின்றது. பத்து நூறு பெயரன் - ஆயிரந் திருநாமத்தையுடையவன்.

திருவேற்காடு

பதிகவரலாறு:

திருக்காளத்தி மலையை வணங்கிக் காளத்தியிற் சில காலம் தங்கியிருந்த காழிப் பிள்ளையார் அடியார் கூட்டத்தோடு காடும் மலையுங் கடந்து, வழியில் பலதலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு, பாலியாற்று வடகரையில் இருக்கும் திருவேற்காட்டை வந்தடைந்தார்கள். அங்குள்ள செழுஞ்சுடர் பொற்கோயிலை அடைந்து பணிந்து, 'ஒள்ளிது உள்ள' என்னும் இப்பதிகத்தையருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம்: **எண் 57**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒள்ளி துள்ளக் கதிக்கா மிவனொளி
வெள்ளி யானுறை வேற்காடு
உள்ளி யாருயர்ந் தாரிவ் வுலகினில்
தெள்ளி யாரவர் தேவரே. 1

ஆட லுகை மசைத்தள வில்லதோர்
வேடங் கொண்டவன் வேற்காடு
பாடி யும்பணிந் தாரிவ் வுலகினில்
சேட ராகிய செல்வரே. 2

---

1. மிகவும் உயர்ந்ததை எண்ணின் அது நற்கதிக்கு வாயிலாம்; ஆதலால் வேற்காடு எண்ணியவர்கள் இவ்வுலகில் தேவராவர் என்கின்றது. ஒள்ளிது - உயர்ந்தபொருளை. உள்ள - எண்ண. உள்ளம் - உயிருமாம். உள்ளியார் - எண்ணியவர்கள்.

2. வேற்காடு பணிந்தார் இவ்வுலகில் பெரிய செல்வராவர் என்கின்றது. சேடர் - பெருமையுடையவர்.

பூதம் பாடப் புறங்காட் டிடையாடி
வேத வித்தகன் வேற்காடு
போதுஞ் சாந்தும் புகையுங் கொடுத்தவர்க்
கேத மெய்துத லில்லையே. 3

ஆழ்க டலெனக் கங்கைக ரந்தவன்
வீழ்ச டையினன் வேற்காடு
தாழ்வு டைமனத் தாற்பணிந் தேத்திடப்
பாழ்ப டும்மவர் பாவமே. 4

காட்டி னாலு மயர்த்திடக் காலனை
வீட்டி னானுறை வேற்காடு
பாட்டி னாற்பணிந் தேத்திட வல்லவர்
ஓட்டி னார்வினை யொல்லையே. 5

தோலி னாலுடை மேவவல் லான்சுடர்
வேலி னானுறை வேற்காடு
நூலி னாற்பணிந் தேத்திட வல்லவர்
மாலி னார்வினை மாயுமே. 6

---

3. வேற்காட்டுநாதரைப் பூவுஞ்சாந்தும் புகையுங்கொண்டு வழிபட்டவர்க்கு ஏதம் எய்தாது என்கின்றது. புறங்காடு - சுடுகாடு. ஆடி - ஆடுபவன்; பெயர்ச்சொல். ஏதம் - துன்பம்.

4. பணிந்த மனத்தோடு ஏத்த பாவம் அழியும் என்கின்றது. ஆழ்கடல் எனக் கங்கை கரந்தவன் - பல மகாநதிகளைத் தன்னகத்து அடக்கிக்கொள்ளும் கடலைப்போலக், கங்கையை அடக்கியவன். வீழ்சடை - வீழுதுபோலும் சடை. தாழ்வுடை மனம் - பணிந்த உள்ளம். 'தாழ்வெனுந் தன்மை' (சித்தியார்). பாவம் பாழ்படும் - பாவம் பயன் அளியாதொழியும்

5. இது பாடிப்பணிந்து ஏத்தவல்லவர் வினை ஓடும் என்கின்றது. காட்டினாலும் அயர்த்திடு அக்காலனை - மார்க்கண்டேயர் பூசித்து, சிவன் முழுமுதல்வன் என்பதைக் காட்டினாலும் அதனை உணராதே மயங்கிய காலனை. வீட்டினான் - அழித்தவன். ஒல்லை - விரைவு.

6. விதிப்படி ஏத்தவல்லவர்க்கு வினைமாயும் என்கின்றது. நூலினால் - ஆகம விதிப்படி. மாலினார் வினை - மயங்கிய ஆன்மாக்களினது வினை.

மல்லன் மும்மதின் மாய்தர வெய்ததோர்
வில்லி னானுறை வேற்காடு
சொல்ல வல்ல சுருங்கா மனத்தவர்
செல்ல வல்லவர் தீர்க்கமே. 7

மூரல் வெண்மதி சூடு முடியுடை
வீரன் மேவிய வேற்காடு
வார மாய்வழி பாடுநி னைந்தவர்
சேர்வர் செய்கழ றிண்ணமே. 8

பரக்கி னார்படு வெண்டலை யிற்பலி
விரக்கி னானுறை வேற்காட்டூர்
அரக்க னாண்மை யடரப்பட் டானிறை
நெருக்கி னானை நினைமினே. 9

மாறி லாமல ரானொடு மாலவன்
வேற லானுறை வேற்காடு
ஈறி லாமொழி யேமொழி யாவெழில்
கூறி னார்க்கில்லை குற்றமே. 10

---

7. இறைவனை எப்பொழுதும் பேசவல்ல குவியாமனத்து அடியவர்கள் நீடுவாழ்வர் என்கின்றது. தீர்க்கம் - நிச்சயம்.

8. அன்போடு வழிபடுவார் அடி அடைவர் என்கின்றது. மூரல் - இளமை. வாரம் - அன்பு.

9. இராவணனது ஆண்மையை அடர்த்த இறைவனை நினையுங்கள் என்கின்றது. பரக்கினார் - அலைந்து திரிந்தவர்கள்; அவர்கள் அயனும் மாலும். விரக்கினான் - சாமர்த்தியமுடையன். விரகினான் என்பது எதுகைநோக்கி விரிந்தது.

10. இறைவனைப்பற்றியமொழியே ஈறிலாமொழி; அதனை அழகுபெறக் கூறினார்க்குக் குற்றமில்லை என்கிறது. வேறலான் - வெல்லுதலையுடையான். வேறாகாதவன் எனலுமாம்.

விண்ட மாம்பொழில் சூழ்திரு வேற்காடு
கண்டு நம்பன் கழல்பேணிச்
சண்பை ஞானசம் பந்தன் செந்தமிழ்
கொண்டு பாடக் குணமாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. திருவேற்காட்டைத் தரிசித்து இறைவன் திருவடியைத் தியானித்து இப்பதிகத்தைப் பாடக் குணமாம் என்கின்றது. விண்ட - மலர்ந்த. சண்பை சீகாழிக்கு மறுபெயர்.

திருக்கரவீரம்

பதிகவரலாறு :

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருச்சாத்தங்குடி சென்று பெருமானை வணங்கிய பின்பு, திருக்கரவீரத்தையடைந்து நம்பர்தாளை வணங்கி 'அரியும் நம்வினை' என்னும் இத் திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 58**

திருச்சிற்றம்பலம்

அரியு நம்வினை யுள்ளன வாசற
வரிகொண் மாமணி போற்கண்டம்
கரிய வன்றிக முங்கர வீரத்தெம்
பெரிய வன்கழல் பேணவே. 1

தங்கு மோவினை தாழ்சடை மேலவன்
திங்க ளோடுடன் சூடிய
கங்கை யான்றிக முங்கர வீரத்தெம்
சங்க ரன்கழல் சாரவே. 2

ஏதம் வந்தடை யாவினி நல்லன
பூதம் பல்படை யாக்கிய
காத லான்றிக முங்கர வீரத்தெம்
நாதன் பாத நணுகவே. 3

---

1. கரவீரத்து இறைவன்கழல் பேண வினையுள்ளன எல்லாம் அரியும் என்கின்றது. கழல்பேண நம்வினையுள்ளன அரியும் எனக்கூட்டுக. வரி கொள் மாமணி - நிறங்கொண்ட நீலமணி.

2. சங்கரன் கழல்சார வினை தங்குமோ என வினவுகிறது. சங்கரன் - சுகத்தைச் செய்பவன்.

3. கரவீரநாதன் பாதம் நணுக ஏதம் அடையா என்கின்றது. ஏதம் - துன்பம்.

பறையு நம்வினை யுள்ளன பாழ்பட
மறையு மாமணி போற்கண்டம்
கறைய வன்றிக முங்கர வீரத்தெம்
இறைய வன்கழ லேத்தவே. 4

பண்ணி னார்மறை பாடல னுடலன்
விண்ணி னார்மதி லெய்தமுக்
கண்ணி னானுறை யுங்கர வீரத்தை
நண்ணு வார்வினை நாசமே. 5

நிழலி னார்மதி சூடிய நீள்சடை
அழலி னாரழ லேந்திய
கழலி னாருறை யுங்கர வீரத்தை
தொழவல் லார்க்கில்லை துக்கமே. 6

வண்டர் மும்மதின் மாய்தர வெய்தவன்
அண்ட னாரழல் போலொளிர்
கண்ட னாருறை யுங்கரவீ ரத்துத்
தொண்டர் மேற்றுயர் தூரமே. 7

புனலி லங்கையர் கோன்முடி பத்திறச்
சினவ லாண்மை செகுத்தவன்
கனல வன்னுறை கின்ற கரவீரம்
எனவல் லார்க்கிட ரில்லையே. 8

---

4. கழல் ஏத்த வினைபறையும் என்கின்றது. பறையும் என்றதோடமையாது பாழ்பட பறையும் என்றது அதன் வாசனையும் கெடும் என்பதை விளக்க.

5. கரவீரத்தை நண்ணுவார்வினை நாசமாம் என்கின்றது. பண்ணின் ஆர் மறை - சத்தத்தோடுகூடிய வேதம்.

6. இத்தலத்தைத் தொழுவார்க்குத் துக்கம் இல்லை என்கின்றது. நிழலின் ஆர் மதி - ஒளியின் நிறைந்த பிறை.

7. அடியார்மேல் துயரம் தூரமாம் என்கின்றது. வண்டர் - தீயோர்களாகிய முப்புராதிகள். அழல்போல் ஒளிர் கண்டனார் - நெருப்பைப்போல் ஒளிவிடுகின்ற கழுத்தையுடையவர். துயர் தூரமே - துன்பம் தூரவிலகும்.

8. கரவீரம் என்பார்க்கு இடர் இல்லை என்கின்றது. புனல் இலங்கை - கடல்சூழ்ந்த இலங்கை. சின வல் ஆண்மை - கோபத்தோடுகூடிய வலிய ஆண்மை. செகுத்தவன்-அழித்தவன்.

வெள்ளத் தாமரை யானொடு மாலுமாய்த்
தெள்ளத் தீத்திர ளாகிய
கள்ளத் தானுறை யுங்கர வீரத்தை
உள்ளத் தான்வினை யோயுமே. 9

செடிய மண்ணொடு சீவரத் தாரவர்
கொடிய வெவ்வுரை கொள்ளேன்மின்
கடிய வன்னுறை கின்ற கரவீரத்
தடிய வர்க்கில்லை யல்லலே. 10

வீடி லான்விளங் குங்கர வீரத்தெம்
சேடன் மேற்கசி வாற்றமிழ்
நாடு ஞானசம் பந்தன சொல்லிவை
பாடு வார்க்கில்லை பாவமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. கரவீரத்தைத் தியானிக்க வினைவலி குன்றும் என்கின்றது. வெள்ளத்தாமரையான் - நீரில் இருக்கும் தாமரையானாகிய பிரமன். வெள்ளத்தாமரை என்றது சாதியடை. பிரமனிருக்கும் தாமரை உந்தித்தாமரையாயினும் தாமரையென்ற பொதுமை நோக்கிக் கூறப்பட்டது. தான்; அசை.

10. கரவீரத்தடியவர்க்கு அல்லல் இல்லை என்கின்றது. செடி - நாற்றம். அமணொடு என்பது அமண்ணொடு என விரித்தல் விகாரம்பெற்றது. சீவரம் - காவியாடை. கொடிய வெவ்வுரை - நெறியல்லா நெறிக்கண் செலுத்தலின் கொடிய வெம்மையான உரையாயிற்று. கடியவன் - காத்தலையுடையவன்.

11. இது பாடுவார்க்குப் பாவமே இல்லை என்று கீழ்ப் போன திருப்பாடல்களில் தனித்தனிக் கூறியவற்றைத் தொகுத்துப் பயனாகக் கூறியது. சேடன் - பெருமையையுடையவன். வீடிலான் - விடுதலையில்லாதான். கட்டுடையார்க்கே வீடும் உண்டாதலின் இயற்கையே கட்டிலாத இறைவன் வீடிலாதான் எனப்பட்டான். அழிவில்லாதவன் எனலுமாம்.

திருத்தூங்கானைமாடம்

பதிகவரலாறு :

திருமுதுகுன்றத்தை வணங்கி எழுந்தருளிய பிள்ளையார் பெண்ணாகடத்தை யடைந்தார்கள். அங்கு, வேதவோசை நீங்காத தூங்கானைமாடச் சுடர்கொழுந்தை வணங்கி வலங் கொண்டு 'ஒடுங்கும் பிணி பிறவி' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்கள். இப்பதிகத்தின் சுருக்கமான குறிக் கோள் 'தீங்கு நீங்குவீர் தொழுமின்கள் தூங்கானைமாடம்' என்பது எனச் சேக்கிழார்பெருமான் அருளியுள்ளார்கள்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் **எண் 59**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒடுங்கும் பிணிபிறவி கேடென்றிவை
யுடைத்தாய வாழ்க்கை யொழியத்தவம்
அடங்கும் மிடங்கருதி நின்றீரெல்லாம்
அடிக ளடிநிழற்கீ ழாளாம்வண்ணம்
கிடங்கும் மதிலுஞ் சுலாவியெங்குங்
கெழுமனைக டோறு மறையின்னொலி
தொடங்குங் கடந்தைத் தடங்கோயில்சேர்
தூங்கானை மாடந் தொழுமின்களே. 1

---

1. தவம் செய்யும் இடத்தைத் தேடுகின்ற மக்களே! தூங்கானைமாடம் தொழுமின்கள் என்கின்றது. நின்றீர் எல்லாம் ஆளாம்வண்ணம் தொழுமின்கள் எனக்கூட்டுக. ஒடுங்கும் பிணி - தமக்குரிய பருவம் வருந்துணையும் வெளிப் படாதே ஒடுங்கியிருக்கும் நோய். அடங்கும் இடம் - அடங்கி யிருத்தற்குரிய இடம். கிடங்கு - அகழ். சுலாவி - சுற்றி. கெழு மனைகள் - கூடிய வீடுகள். கடந்தை - பெண்ணாகடம் இது தலப்பெயர். தூங்கானைமாடம் என்பது கோயிலின்பெயர்;

பிணிநீர சாதல் பிறத்தலிவை
பிரியப் பிரியாத பேரின்பத்தோ
டணிநீர மேலுல கமெய்தலுறில்
அறிமின் குறைவில்லை யானேறுடை
மணிநீல கண்ட முடையபிரான்
மலைமக ளுந்தானு மகிழ்ந்துவாழும்
துணிநீர்க் கடந்தைத் தடங்கோயில்சேர்
தூங்கானை மாடந் தொழுமின்களே. 2

சாநாளும் வாழ்நாளுந் தோற்றமிவை
சலிப்பாய வாழ்க்கை யொழியத்தவம்
ஆமா றறியா தலமந்துநீர்
அயர்ந்துங் குறைவில்லை யானேறுடைப்
பூமா ணலங்க லிலங்குகொன்றை
புனல்பொ திந்தபுன் சடையினானுறையும்
தூமாண் கடந்தைத் தடங்கோயில்சேர்
தூங்கானை மாடந் தொழுமின்களே. 3

ஊன்றும் பிணிபிறவி கேடென்றிவை
யுடைத்தாய வாழ்க்கை யொழியத்தவம்
மான்று மனங்கருதி நின்றிரெல்லா
மனந்திரிந்து மண்ணின் மயங்காதுநீர்

---

2. பிறப்பிறப்பு நீங்கிப் பேரின்பம் உற எண்ணில் இக் கோயிலைத் தொழுங்கள் என்கின்றது. பிணிநீர்-நோய்த்தன்மை யையுடைய. அணிநீர - அழகிய. மணிநீல கண்டம் - அழகிய நீலகண்டத்தையுடைய. பிரான் - வள்ளன்மையுடையவன். துணிநீர் - ஒளித்தன்மையோடு கூடிய.

3. பிறந்து, வாழ்ந்து, இரந்துவரும் இந்தவாழ்க்கையை ஒழிக்கவிரும்புவீர் இக்கோயிலைத் தொழுங்கள் என்கின்றது. சலிப்பு - ஒய்தல். தவம் ஆமாறு - தவம் சித்திக்கும் வண்ணம். அலமந்து - வருந்தி. தூமாண் கடந்தை - துய்மையான மாட்சிமைபொருந்திய கடந்தை.

மூன்று மதிலெய்த மூவாச்சிலை
முதல்வர்க் கிடம்போலு முகிலேய்கொடி
தோன்றுங் கடந்தைத் தடங்கோயில்சேர்
தூங்கானை மாடந் தொழுமின்களே. 4

மயறீர்மை யில்லாத தோற்றம்மிவை
மரணத்தொ டொத்தழியு மாறுதலால்
வியறீர மேலுக மெய்தலுறின்
மிக்கொன்றும் வேண்டா விமலனிடம்
உயர்தீர வோங்கிய நாமங்களா
லோவாது நாளும டிபரவல்செய்
துயர்தீர் கடந்தைத் தடங்கோயில்சேர்
தூங்கானை மாடந் தொழுமின்களே. 5

பன்னீர்மை குன்றிச் செவிகேட்பிலா
படர்நோக் கிற்கண் பவளந்நிற
நன்னீர்மை குன்றித் திரைதோலொடு
நரைதோன் றுங்கால நமக்காதன்முன்
பொன்னீர்மை துன்றப் புறந்தோன்றுநற்
புனல்பொ திந்தபுன் சடையினுறையும்
தொன்னீர்க் கடந்தைத் தடங்கோயில்சேர்
தூங்கானை மாடந் தொழுமின்களே. 6

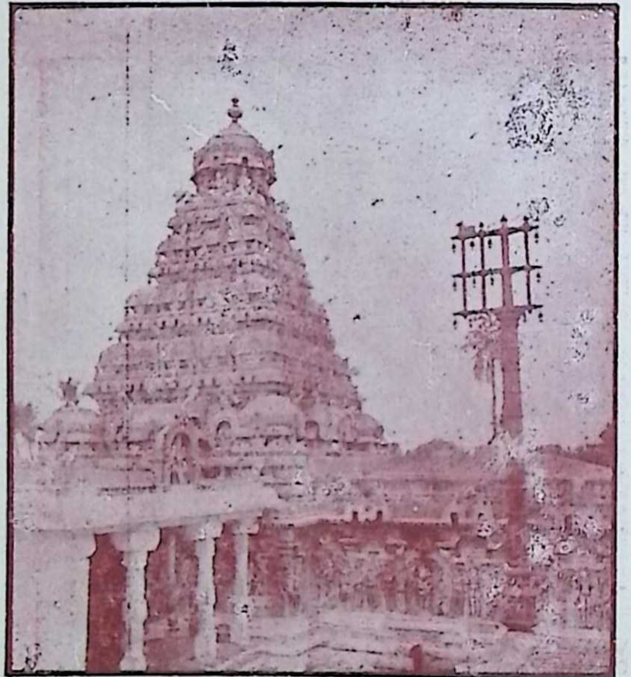
---

4. இதுவும் அது. பிணியூன்றும் பிறவி - நோய் நிலை பெற்ற பிறப்பு. மான்று - மயங்கி. மூவாச்சிலை - மூப்படையாத வில். முகில் - மேகம்.

5. பிறப்பிறப்புக்கள் அழியும் வழிகள்; ஆதலால், அவற்றை நீங்கி மேலுலகம் எய்தலுறின் வேறொன்றும் தேட வேண்டாம்; இறைவன் நாமத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு தூங்கானை மாடத்தைத் தொழுங்கள் என்கின்றது. மயல் தீர்மை - மயக்கம் நீங்கும் உபாயம். ஆறு - வழி. வியல்தீர - பலதிறப் படுதல் நீங்க. உயர்தீர ஓங்கிய நாமம் - உயர்ந்த பெயர். ஓவாது - இடைவிடாது.

6. காது, கண் இவை கெட்டு, தோல் சுருங்கி, நரை தோன்றுவதற்குமுன் தொழுமின் என்கின்றது. பல் நீர்மை குன்றி - புலன்நுகர்ச்சிக்கு ஏற்ற பலதன்மைகளும் குறைந்து.

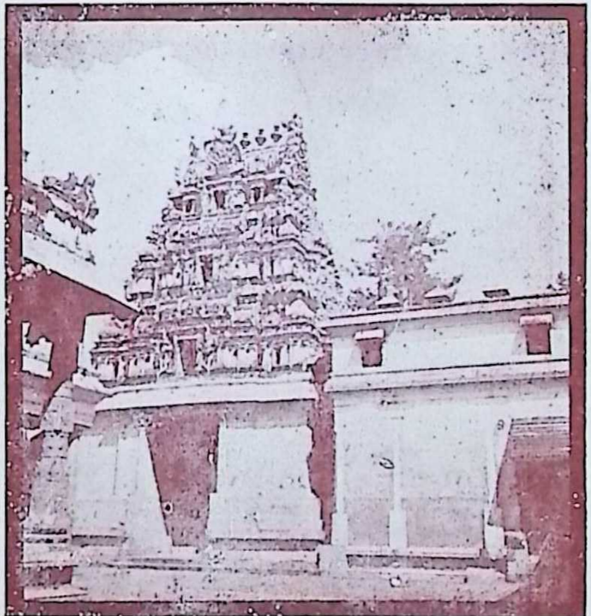
திருவதிகை வீரட்டானம் :

கோயில் உள்விமானம்.

—பக்கம் - சூ0.

திருவேட்களம் :

ஸ்ரீ பாசுபதேசுவரர் ஆலயம்.

—பக்கம் - ருக

திருத்தூங்கானைமாடம்:

கோயில் கருப்பகிரகம்.

கோயில் உட்பார்வை.

இறையூண் டுகளோ டிடுக்கணெய்தி
 யிழிப்பாய வாழ்க்கை யொழியத்தவம்
நிறையூ ணெறிகருதி நின்றீரெல்லா
 நீள்கழ லேநாளு நினைமின்சென்னிப்
பிறைசூ ழலங்க லிலங்குகொன்றை
 பிணையும் பெருமான் பிரியாதநீர்த்
துறைசூழ் கடந்தைத் தடங்கோயில்சேர்
 தூங்கானை மாடந் தொழுமின்களே. 7

பல்வீழ்ந்து நாத்தளர்ந்து மெய்யில்வாடிப்
 பழிப்பாய வாழ்க்கை யொழியத்தவம்
இல்சூ ழிடங்கருதி நின்றீரெல்லா
 மிறையே பிரியா தெழுந்துபோதும்
கல்சூ ழரக்கன் கதறச்செய்தான்
 காதலியுந் தானுங் கருதிவாழும்
தொல்சீர்க் கடந்தைத் தடங்கோயில்சேர்
 தூங்கானை மாடந் தொழுமின்களே. 8

படர்நோக்கில் - படலம் மூடியதால். பவளந்நிற நல்நீர்மை செவ்வரி பரந்த நல்ல நிலைமை. திரை - திரங்கிய. பொன் நீர்மை துன்ற - பொன்போன்ற தன்மை பொருந்த; புறந் தோன்றும் - உருத்தாங்கிக் காட்சியளிக்கும்.

7. புல்லிய உணவுகொண்டு வருந்தும் இழிந்த வாழ்வு ஒழியத் தவமாகிய பேருண்டியை விரும்பியிருக்கின்றவர்களே! இக்கோயிலைத் தொழுமின் என்கின்றது. இறையூண் - சிற்றுணவு. துகள் - தூளி. இடுக்கண் - துன்பம். தவம் நிறை யூண் நெறி - தவமாகிய நிறைந்த உணவைப்பெறுமார்க்கம். அலங்கல் - மாலை. பிணையும் - சூடும்.

8. பல்வீழ்ந்து நாத்தளர்ந்து பழிப்பாய வாழ்க்கை நீங்கத் தவம் புரியும் இடம் தேடுபவர்களே! விரைந்து வாருங்கள்; இக் கோயிலைத் தொழுங்கள் என்கிறது. பழிப்பாய வாழ்க்கை - காளையரானகாலத்துக் காமுற்ற்ரும் இந்நிலையைக் கண்டு ஏளனம்செய்யும் இழிப்பருவத்தது. இறையே - சிறிதும். போதும் - வாருங்கள். கல் - கைலை. அரக்கன் - இராவணன்.

நோயும் பிணியு மருந்துயரமு
நுகருடைய வாழ்க்கை யொழியத்தவம்
வாயு மனங்கருதி நின்றீரெல்லா
மலர்மிசைய நான்முகனு மண்ணும்விண்ணும்
தாய வடியளந்தான் காணமாட்டாத்
தலைவர்க் கிடம்போலுந் தண்சோலைவிண்
தோயுங் கடந்தைத் தடங்கோயில்சேர்
தூங்கானை மாடந் தொழுமின்களே. 9

பகடூர் பசிநலிய நோய்வருதலாற்
பழிப்பாய வாழ்க்கை யொழியத்தவம்
முகடூர் மயிர்கடிந்த செய்கையாரு
மூடுதுவ ராடையரு நாடிச்சொன்ன
திகழ்ந்த பொய்ம்மொழிக டேறவேண்டா
திருந்திழையுந் தானும் பொருந்திவாழும்
துகளர் கடந்தைத் தடங்கோயில்சேர்
தூங்கானை மாடந் தொழுமின்களே. 10

மண்ணார் முழவதிரு மாடவீதி
வயற்காழி ஞானசம் பந்தனல்ல
பெண்ணா கடத்துப் பெருங்கோயில்சேர்
பிறையுரிஞ்சுந் தூங்கானை மாடமேயான்
கண்ணார் கழல்பரவு பாடல்பத்துங்
கருத்துணரக் கற்றாருங் கேட்டாரும்போய்
விண்ணோ ருலகத்து மேவிவாழும்
விதியதுவே யாகும் வினைமாயுமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. இதுவும் அது. நோய் - உடலைப்பற்றியனவாகி வாத பித்த சிலேட்டுமத்தால் விளைவன. பிணி - மனத்தைப் பிணித்து நிற்கும் கவலைகள். அருந்துயரம் - அவற்றால் விளையும் துன்பங்கள். வாயும் - பொருந்தும். தாய - தாவிய.

10. பிறப்பறுக்கப் புறச்சமயத்தார் பொய்ம்மொழிகளைத் தேறவேண்டா; தூங்கானைமாடம் தொழுமின்கள் என்கின்றது. பகடு ஊர் பசி - யானைப்பசி. முகடு - தலையுச்சி. திகழ் தீர்ந்த - விளக்கம் ஒழிந்த. துகள் - குற்றம்.

11. சுடர்க்கொழுந்துநாதன் கழலைப்பரவும் பாடல்பத்தும் கருத்துணரக் கற்றாரும் கேட்டாரும் தேவராய் வாழ்வர்; வினைகள் மாயும் எனப் பயன் கூறுகின்றது. மண் - மார்ச்சனை.

திருத்தோணிபுரம்

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 60**

திருச்சிற்றம்பலம்

வண்டரங்கப் புனற்கமல மதுமாந்திப் பெடையினொடும்
ஒண்டரங்க விசைபாடு மளியரசே யொளிமதியத்
துண்டரங்கப் பூண்மார்பர் திருத்தோணி புரத்துறையும்
பண்டரங்கர்க் கென்னிலைமை பரிந்தொருகாற் பகராயே. 1

---

1. பிரிவாற்ருமையால் பேதுறுகின்ற தலைவி, தன் நிலைமையை உணர்த்த வண்டைத் தூதாக அனுப்பக்கருதி, அதனைப் பார்த்து வேண்டுகின்ருள். வண் தரங்கம் - வளப்பமான அலை. தரங்க இசை-அலைபோல் அசைகின்ற இசையின் ஆலத்தி. அளி - வண்டு. மதியத்துண்டர் - பிறைத்துண்டை அணிந்தவர். அங்கப் பூண் - எலும்பாகிய ஆபரணம். பண்டரங்கன் - பண்டரங்கக் கூத்தை ஆடுபவன். பதினேருவகைக் கூத்தினுள் சிவபெருமான் திரிபுரத்தை யழித்தபோது வெண்ணீறணிந்து ஆடியகூத்து, தான் ஏவுந்தொழிலுக்கு உடன்தையாய் இருக்க அளி அரசே எனச் சிறப்பித்து அழைத்தாள். பெடையினொடும் இசைபாடும் அளி என்றதனுல், பிரிவுத்துன்பம் அறியாமையால், அழைத்து உணர்த்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அதிலும் மது மாந்தி மயங்கியவர்களுக்கு. காதல் வாழ்க்கையில் களித்து இருப்பவர்களுக்கு உணர்த்தினுலல்லது தானே உணரும் ஆற்றல் இல்லை என்பதையும் அறிவித்தவாறு. பெடையோடு இருக்கும் அளியை மூன்ருமவளாகிய தான் பார்த்தமையால் உடன் உறைவு இனிக்கூடாது; என் வேண்டுகோளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற கடமையையும் குறிப்பித்தாள். இசைபாடும் அளியாதலின், தோணிபுரநாதரை உன் இசை முதலில் வசப் படுத்த, என்னிலைமையை எடுத்தியம்ப உனக்கு இனியவாய்ப்புக் கிட்டுமென்று உணர்த்தினுள். காதலனேடு களித்திருக்கும் பெடைவண்டு பெண்கள்படும் பிரிவுத்துன்பத்தை நன்கு முன்னர் அறியுமாயினும், அதனைத் தனித்து மற்ருெரு தலைவனிடத்து அனுப்புதல் மரபு அன்ருகலின் அளி அரசே என ஆண் வண்டை விளித்தாள். நீ செல்லினும் என்னிலைமை உணர்த்தக்

எறிசுறவங் கழிக்கான லிளங்குருகே யென்பயலை
அறிவுறு தொழிவதுவு மருவினையேன் பயனன்றே
செறிசிறுர் பதமோதுந் திருத்தோணி புரத்துறையும்
வெறிநிறுர் மலர்க்கண்ணி வேதியர்க்கு விளம்பாயே. 2

பண்பழனக் கோட்டகத்து வாட்டமிலாச் செஞ்சூட்டுக்
கண்பகத்தின் வாரணமே கடுவினையே னுறுபயலை
செண்பகஞ்சேர் பொழில்புடைசூழ் திருத்தோணி புரத்துறையும்
பண்பனுக்கென் பரிசுரைத்தாற் பழியாமோ மொழியாயே. 3

கூடிய அளவிற்கு அவகாசம் இராதென்பார் பண்டரங்கற்கு என்றுர். கூத்தில் ஈடுபட்டவர்க்குக் கேட்பதற்கு அவகாசம் ஏது?. இத்தனை நயங்கள் இப்பாடலில் பொதிந்து ஆன்மாவின் பெண்மைத்தன்மையை மிகுதிப்படுத்தி, இறைவனுகிய தலைவனின் இன்றியமையாமை உணர்ந்து இடையருப் பேரன்பாகிற வண்டைத் தூதனுப்புகின்ற நிலை மிக அறிந்து இன்புறுதற்கு உரியது. அளி என்பது அன்பிற்கும் ஒரு பெயராதல் காண்க.

2. வண்டின் இன்னிசை அங்கு ஓதப்படும் வேத ஒலியில் இறைவன் காதில் வீழாது என்பதை உணர்ந்த தலைவி, தாரை போல் பெருங்குரல் இடும் குருகைத் தூதனுப்ப எண்ணி, என்னுடைய பசலைத் துன்பத்தை நீ அறியாமல் இருப்பதும் என் வினைப்பயன்தான்; ஆயினும் அவர்க்கு நீ சொல்லு என்று தூதனுப்புகின்றுள். சுறவம் - சுருமீன். கழி - உப்பங்கழி. கானல் - கடற்கரைச் சோலை. குருகு - நாரை. பயலை - பிரிந்த மகளிர்க்கு உண்டாகும் ஒரு நோய். செறி சிறுர் - நெருங்கிய சிறுவர்கள். பதம் - பதமந்திரங்கள். வெறி நிற ஆர் மலர் - மணமும் நிறமும் பொருந்திய மலர். நீ இளங்குருகாயிருந்தும் என் நோய் அறியாதது என் வினைப்பயன் என்றுள்.

3. இளங்குருகும் இவள் துன்பத்தை அறியாதாகவே, கோழியை விளித்துக் கூறுகிருள். நற்பண்புடைய நாயகனுக்கு என் தன்மை உரைத்தால் உனக்குப் பழியாவந்துவிடும் என வேண்டுகிருள். பழனம் - வயல். கோடு - கரை. சூட்டு - உச்சிக் கொண்டை. கண்பு அகத்தின் - சம்பங்கோரையின் நடுவில். 'செருந்தியொடு கண்பு அமர்ந்து ஊர்தார்' (மதுரைக் 122) என்பதிலும் இப்பொருளதாதல் காண்க. தன் துன்பங்கண்டும் தான் தூதுபோகாமல் இருப்பது வருத்தமறியாமையால் என்று

காண்டகைய செங்காலொண் கழிநாராய் காதலாற்
பூண்டகைய முலைமெலிந்து பொன்பயந்தா ளென்றுவளர்
சேண்டகைய மணிமாடத் திருத்தோணி புரத்துறையும்
ஆண்டகையாற் கின்றேசென் றடியறிய வுணர்த்தாயே. 4

எண்ணியீ தலைவி வாட்டமில்லா வாரணமே என்கின்ருள். சம்பங்கோரையின் நடுவில் வாழ்வதால் உனக்கு வருத்தந் தெரியாது; ஆனாலும் நீ ஒரு சேவலாதலின் எம்போலியர் வேண்டுகோளை மொழியத்தான் வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிருள். அதற்குள், நான்போய்ச் சொல்லுகிறேன் அவர் கேட்பாரோ என்ற ஐயம் வாரணத்திற்கும் உண்டாவதாக எண்ணி, தன் தலைவன் பண்பன் என்று அறிவிக்கின்ருள். அதிலும் சிறப்பாக அவனியல்பு அவன் ஊருக்கும், ஊர் இயல்பு அவனுக்கும் உண்டாகையாலே செண்பகஞ்சேர் பொழில்சூழ் தோணிபுரம் என்ற குறிப்பால், வண்டுமொய்க்காத மலராகிய செண்பகம் சேர்ந்திருப்பதால் வண்டுகள் செல்ல அஞ்சுகின்றன; நீ கோரையின் நடுவில் வாழ்வதால் தோணி அணுகும்போது செல்லும் வாய்ப்பிருக்கிறது என்று எண்ணித்தான் உன்னை அனுப்புகின்றேன் என்கின்ருள்.

4. கோழியும் பயன்படாதொழிய, நாரையைப் பார்த்து வேண்டுகிருள். நாராய்! தோள்மெலிந்து மேனி பசந்தாள் என்று இன்றே சென்று உணர்த்து என்கின்றனள். காண்தகைய - அழகுமிக்க. பூண்தகைய - அணிகளால் அழகுபெற்ற. பொன்பயந்தாள் - பொற்றேமலைப்பெற்ருள். சேண் - ஆகாயம். அவர் ஆண்டகையாய் இருப்பதால் அவரால் பூணத்தக்க தளராத முலையும் தளர்ந்து, மெலிந்து, மேனிபசந்தது என்று உணர்த்தினுல், உடனேவந்து தலையளிசெய்வர் என்று இன்றே சென்று தூதுசொல்லவேண்டிய இன்றியமையாமையை விளக்குகிருள். நீ சென்ருல் பிறர்கண்ணில் படாமல் தங்கி, என் தூதை இரகசியமாய்ச் சொல்லுதற்கேற்ற அவகாசம் கிட்டும் வரைத் தங்குவதற்கு மணிமாடங்கள் இருக்கின்றன; அவரோ திருத்தோணிமலைச் சிகரத்தில் இருக்கிருர் என்று செவ்வி அறிதல் எளிமையும் செப்புகிருள். இதில் நுகர்ச்சிக்குரியமுலை மெலிந்தால் இனி அவருக்குப் பயன்படுமாறு யாங்ஙனம் என்பதனையும் உணரவைத்தாள். அடி - காரணம்.

பாராரே யெனையொருகாற் றெழுகின்றேன் பாங்கமைந்த
காராருஞ் செழுநிறத்துப் பவளக்காற் கபோதகங்காள்
தேராரு நெடுவீதித் திருத்தோணி புரத்துறையும்
நீராருஞ் சடையாருக் கென்னிலைமை நிகழ்த்திரே. 5

சேற்றெழுந்த மலர்க்கமலச் செஞ்சாலிக் கதிர்வீச
வீற்றிருந்த வன்னங்காள் விண்ணோடு மண்மறைகள்
தோற்றுவித்த திருத்தோணி புரத்தீசன் றுளங்காத
கூற்றுதைத்த திருவடியே கூடுமா கூறிரே. 6

---

5. இங்ஙனம் நாரை முதலானவற்றை இவள் வேண்ட, அவை இவளைத் திரும்பியும் பாராமல் ஒழிய, இன்னது செய்வது என்று தோன்றாத நிலையில், மாடப்புறுக்களை அழைத்துக் கூறுகிறாள். கபோதகங்காள்! உங்களைத் தொழுகின்றேன்; என் தலைவருக்கு என் நிலையை உணர்த்துங்கள் என்கின்றாள். எனை ஒருகால் பாராரே - யான் அழைத்த அளி குருகு முதலியவர்கள் என்னை ஒருமுறையும் பாராரே. அளி முதலிய வற்றைப் பாரார் என உயர்திணையாற் கூறியது, பிரிவால் விளைந்த பேதமையால் ஆகும். பாங்கு - பக்கத்தில். கார் ஆரும் - கருமைநிறைந்த. கபோதகம் - மாடப்புறு. நீர் - கங்கை. கபோதகங்காள் எனப் பன்மைவாய்பாட்டால் அழைத்தது புறுக்கள் என்றும் இணைபிரியாமல் இருத்தலின். அன்றி இணைந்து வாழு கின்ற இவைகளும் என் வேண்டுகோளிற்காகப் பிரிந்து யான் அடையும் துன்பத்தை இவைகள் எய்தல் ஆகாது என்ற இரக்கத்தாலும் ஆம். தலைவனை "நீர் ஆரும் சடையார்" என்றது கங்கையாகிய ஒருத்தி எஞ்ஞான்றும் உடன் உறைவதால் அவருக்குப் பிரிவுத் துன்பம் தெரியாது; நிழலில் இருப்பவனுக்கு வெய்யிலின் கொடுமை தெரியாதவாறுபோல, என்னிலையைக் கண்ட நீங்களே சொல்லும்வன்மையால் அவரைச் செவிமடுக்கச் செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பித்தவாறு.

6. புறுக்களும் இன்பத்தில் மூழ்கி அசையாதிருக்க, தாமரை ஆசனத்தில் இருபுறமும் செந்நெற்கதிர்களாகிய சாமரைவீச அரசபோகத்தில் இருக்கும் அன்னங்கள் இவள் கண்ணில் பட்டன. இரங்கும் பெருந்தன்மை அற்ற அவைகள் கிடக்கட்டும்; இந்த அரச அன்னமாவது என் குறையை நிறை வேற்றும் என்று எண்ணி அதனை அழைத்தாள். தனக்குப்

முன்றில்வாய் மடற்பெண்ணைக் குரம்பைவாழ் முயங்குசிறை
அன்றில்காள் பிரிவுறுநோ யறியாதீர் மிகவல்லீர்
தென்றலார் புகுந்துலவுந் திருத்தோணி புரத்துறையுங்
கொன்றைவார் சடையார்க்கென் கூர்பயலை கூறீரே. 7

பானுறு மலர்ச்சூதப் பல்லவங்க ளவைகோதி
ஏனோர்க்கு மினிதாக மொழியுமெழி லிளங்குயிலே
தேனுரும் பொழில்புடைசூழ் திருத்தோணி புரத்தமரர்
கோனுரை யென்னிடைக்கே வரவொருகாற் கூவாயே. 8

பிரிவே பெருங்காலனுக இருந்து உயிர்கொள்வதை உணர்த்தினுள். காலகாலன் திருவடியைக் கூடினுல் கலக்கமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்ருள். விண்ணும் மண்ணும் தோற்றுவித்தல் - பொருட் பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவித்தல். மறையைத் தோற்றுவித்தல் - சொற்பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவித்தல்.

7. அன்னங்களாலும் பயன்பெருது மயங்கிய தலைவி பனைமடலில் வாழும் அன்றிலைப்பார்த்துக்கூறுகிருள். அவள்பார்த்த காலம் பகல் ஆதலின் அன்றில்கள் கூடிக்குலாவிக்கொண்டிருந்தன. ஆதலால் அவற்றை அழைக்கின்ற அவள் உங்களுக்குப் பிரிவுத்துன்பமே தெரியாது; ஆனுலும் மிக வல்லவர்கள்; என் பயலை நோயைக் கூறுங்கள் என்கின்ருள். மேலும் "தென்றலார் புகுந்துலவு" என இளவேனிற்காலம் வந்தமைகாரணத்தால் தான்படும் துன்பத்தை மிகுத்துக் காட்டுகின்ருள். கொன்றைவார் சடையார்க்கு என்ற குறிப்பால் என்நோயைக் கூறுகின்ற நீங்கள், அவர்சடைக்கண்ணதாகிய கொன்றைமாலையைப் பெற்றுக் கொண்டுவந்து கொடுத்தால் அது பெற்ருயினும் உய்வேன் என்று உபாயம் அறிவித்தாள். முன்றில் - வாயில். மடற் பெண்ணை - மட்டைகளோடு கூடிய பனை. குரம்பை - கூடு. முயங்கு சிறை - தழுவியிருக்கின்ற சிறகுகள். கூர் பயலை - மிக்க பசலைநோய்.

8. பிரிவுநோய் அறியாமையினுலே அன்னங்களும் பேசாமல் இருக்க, குரல் நயம் இன்மையால் அவரும் கேளார் என்ற எண்ணத்தால், அவரை மீட்டும் வற்புறுத்தாது குயிலைப் பார்த்துத் தலைவன்வரக் கூவாய்! என வேண்டுகின்ருள். குயில் மாந்தளிரை உண்டு மிக இனிமையாகக் கூவும் தன்மையது

நற்பதங்கண் மிகவறிவாய் நானுன்னை வேண்டுகின்றேன்
பொற்பமைந்த வாயலகிற் பூவைநல்லாய் போற்றுகின்றேன்
சொற்பதஞ்சேர் மறையாளர் திருத்தோணி புரத்துறையும்
விற்பொலிதோள் விகிர்தனுக்கென் மெய்ப்பயலை விளம்பாயே. 9

சிறையாரு மடக்கிளியே யிங்கேவா தேனொடுபால்
முறையாலே யுணத்தருவன் மொய்பவளத் தொடுதரளந்
துறையாருங் கடற்றோணி புரத்தீசன் றுளங்குமிளம்
பிறையாளன் றிருநாம மெனக்கொருகாற் பேசாயே. 10

என்று குறிக்கின்றாள். அது அங்குச்சென்று கூவினாலே போதும் அவர்மனம் மாறும் என்று எதிர்நோக்கினளாக, அளிமுதலியவற்றைப் பார்த்துப் பகராய், விளம்பாய் என வேண்டிய அவள், இதனைக் கூவாய் என்றுமட்டும் வேண்டு கிறாள். தோணிபுரத்தைப் பொழில்சூழ் தோணிபுரம் என்றது தூதுபோகின்ற குயிலுக்குத் தங்குமிடம் வசதியாய் உள்ளது என்பதை அறிவிக்க, என் இடைக்கே என்ற ஏகாரம் வந்தால் பிரியவிடாது காப்பாற்றும் பொறுப்பும் உன்னுடையதே என்று குறிப்பித்து நிற்கின்றது. சூதப் பல்லவம் - மாந்தளிர்.

9. குயிலும் வேனிற்காலத்தன்றி, பொழிலிடைத் தலைவர் வரினன்றித் தூதுசெல்லும் தரத்தன அல்ல என்பதை உட்கொண்ட தலைவி, நாகணவாய்ப்புள்ளை வேண்டுகின்றாள். நற்பதங்கள் மிக அறிவாய் - நல்ல சந்தர்ப்பத்தை நன்றாக அறிவாய். பொற்பு - அழகு. சொற்பதம் - சொல்லப்படுகின்ற பதம் என்னும் ஓதும்முறை. தலைவன் தோளும் சாமர்த்திய முமே தம்மை வசிகரித்தன என்பாள், 'தோள் விகிர்தனுக்கு' என்றாள். தம்முடைய உள்ளக் காதலை மெய்ப்பயலை பலர் அறியப் பரப்புதலின், அதனை நீக்கவேண்டியதன் இன்றியமை யாமையை எடுத்து இயம்புக என்று குறிப்பித்தாள்.

10. இங்ஙனம் சேய்மையிலும் அண்மையிலும் இருக் கின்ற பொருள்களை வேண்டிக்கொள்ள, அவை பயன்படா தொழியவே, தான்வளர்த்த கிளியையே நோக்கி, 'ஒருகால் அவர் பெயரைச் சொல்' என்று வேண்டுகின்றாள். இதுவரை தூதுவேண்டிய அவள் இப்போது கிளியிடம் பெயரை வேண்டு வது, கிளி சென்று தூதுரைத்துத் தலைவரை உடன்படுத்தி

போர்மிகுத்த வயற்ருேணி புரத்துறையும் புரிசடையெங்
கார்மிகுத்த கறைக்கண்டத் திறையவனை வண்கமலத்
தார்மிகுத்த வரைமார்பன் சம்பந்த னுரைசெய்த
சீர்மிகுத்த தமிழ்வல்லார் சிவலோகஞ் சேர்வாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

அழைத்துவரும் வரையில் பிரிவுத்துன்பம் பொறுக்கமுடியாத அளவு பெரிதாம் என்பதை எண்ணி, தலைவனுடைய பெயரைக் கேட்கின்ற அளவிலாவது துன்பந்தோன்ருது என்ற குறிப்பின ளாக இங்ஙனம் வேண்டுகின்ருள். அங்ஙனம் சொல்வதற்குக் கைக்கூலியும் தருவதாகத் தேனெடுபால் முறையாக உணத் தருவன் என்கின்ருள்.

11. கழுமலநாதனைப்பற்றிச் சம்பந்தர் அருளிச்செய்த சிறப்பமைந்த இத்தமிழ்வல்லவர்கள் சிவலோகம் சார்வர் எனத் திருக்கடைக்காப்பு அருளுகின்றது. போர் - வைக்கோற்போர். கார் - கருமை. கமலத்தார் மிகுத்த வரை மார்பன் - தாமரை மலர் மாலை அணிந்த மலைபோன்ற மார்பை உடையவன். அந்தணர்க்கு அடையாள மாலை தாமரையாதலின் இங்ஙனம் கூறினர். பதிகங்கள்தோறும் கூறப்பெறும் இராவணனை அடர்த்த வரலாறு, புத்தர் சமணர்களைப் பற்றிய குறிப்பு இவைகள் இத்திருப்பதிகத்து இல்லாமை ஊன்றி இன்புறுதற் குரியன. சன்மார்க்க நெறியில் தலைவனும் தலைவியுமாக இறை வனும் ஆன்மாவும் ஈடுபடுகிறபோது காதல்வெள்ளத்து ஆழங் காற்படுகின்றபோது, இறைவனுடைய இன்றியமையாத் தன்மை உள்ளத்தைக் கவர்ந்துநின்றபோது இன்ப உணர்ச்சி யன்றி வேறு எதுவும் தோன்ருது என்பதற்கு இதுவே ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

திருச்செங்காட்டங்குடி

பதிகவரலாறு :

நாகை, கீழ்வேளூர் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு பெருகிய ஞானம்பெற்ற பிள்ளையார் எழுந்தருளுகின்றபோது, இச்செய்தியைச் செவியுற்ற சிறுத்தொண்டர் ஓடிப்போய் அழைத்துவந்து திருச்செங்காட்டங்குடியைச் சேர்ப்பித்தார். சிறுத்தொண்டரோடு நட்புக்கொண்டு அங்கு எழுந்தருளியிருக்கின்றகாலத்து கணபதீச்சரம் வழிபடச்சென்றார். கோயிலை வலங்கொண்டார். அரவணைந்தார் அடிக்கீழ் வீழ்ந்து எழுந்து திருமுன் கைகூப்பி நின்று, சிறுத்தொண்டர் தொழ இருந்த பெருமையைச் சிறப்பித்து 'நறை கொண்ட மலர் தூவி' என்னும் பொங்கியெழும் இசைப்பதிகமாகிய இதனைப் பாடினார்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் : எண் 61

திருச்சிற்றம்பலம்

நறைகொண்ட மலர்தூவி விரையளிப்ப நாடோறும்
முறைகொண்டு நின்றடியார் முட்டாமே பணிசெய்யச்
சிறைகொண்ட வண்டறையுஞ் செங்காட்டங் குடியதனுள்
கறைகொண்ட கண்டத்தான் கணபதீச் சரத்தானே. 1

வாரேற்ற பறையொலியுஞ் சங்கொலியும் வந்தியம்ப
ஊரேற்ற செல்வத்தோ டோங்கியசீர் விழவோவாச்
சீரேற்ற முடைத்தாய செங்காட்டங் குடியதனுள்
காரேற்ற கொன்றையான் கணபதீச் சரத்தானே. 2

---

1. அடியார் மணந்தரும் பூக்களைத் தூவி வழிபட இறைவன் கணபதீச்சரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றான் என்கின்றது. நறை - தேன். விரை - மணம். முறைகொண்டு - விதிப்படி. முட்டாமே - இடைவிடாமல். சிறை - சிறகு. அறையும் - ஒலிக்கும். கறை - விடம்.

2. பலவகை வாச்சிய ஒலிகள் நீங்காததும் விழா வருதலுமாகிய செங்காட்டங்குடி கணபதீச்சரத்தான் என்கின்றது.

வரந்தையான் சோபுரத்தான் மந்திரத்தான் றந்திரத்தான்
கிரந்தையான் கோவணத்தான் கிண்கிணியான் கையதோர்
சிரந்தையான் செங்காட்டங் குடியான்செஞ் சடைச்சேரும்
கரந்தையான் வெண்ணீற்றன் கணபதீச் சரத்தானே. 3

தொங்கலுங் கமழ்சாந்து மகிற்புகையுந் தொண்டர்கொண்
டங்கையாற் றொழுதேத்த வருச்சனைக்கன் றருள்செய்தான்
செங்கயல்பாய் வயலுடுத்த செங்காட்டங் குடியதனுள்
கங்கைசேர் வார்சடையான் கணபதீச் சரத்தானே. 4

பாலினா னறுநெய்யாற் பழத்தினாற் பயின்றாட்டி
நூலினான் மணமாலை கொணர்ந்தடியார் புரிந்தேத்தச்
சேலினார் வயல்புடைசூழ் செங்காட்டங் குடியதனுள்
காலினாற் கூற்றுதைத்தான் கணபதீச் சரத்தானே. 5

வார் ஏற்ற பறை - வாரால் இழுத்துக் கட்டப்பெற்ற பறை. சீர் ஏற்றம் - புகழின் மிகுதி. கார் - கார்காலம்.

3. வரந்தை முதலிய பதிகளில் இருப்பவனும், உடுக்கை கோவணம் கிண்கிணி கபாலம் இவற்றையுடையவனும் கணபதீச்சரத்தான் என்கின்றது. வரந்தை கிரந்தை சோபுரம் என்பன ஊர்ப்பெயர்கள். மந்திரம் - வேதம். தந்திரம் - ஆகமம், கையது ஓர் சிரந்தையான் - கையின்கண்ணதாக ஓர் சிரத்தை யுடையான். சிரத்தையான் என்பது எதுகைநோக்கி மெலிந்தது. கரந்தை - சிவகரந்தை என்ற மணமுள்ள பூண்டு.

4. தொண்டர் அருச்சனைக் கருள்செய்தான் கணபதீச் சரத்தான் என்கின்றது. தொங்கல் - மாலை.

5. அடியார் பாலும் நெய்யுங்கொண்டு அபிடேகித்து மண மாலைகொண்டு வழிபடக் கூற்றுதைத்தான் இவ்வூரான் என் கின்றது. பயின்று - பலகாலும் பழகி. நூலினான் - வேதவிதிப் படி. புரிந்து - விரும்பி.

நுண்ணியான் மிகப்பெரியா னோவுளார் வாயுளான்
தண்ணியான் வெய்யானந் தலைமேலான் மனத்துளான்
திண்ணியான் செங்காட்டங் குடியான்செஞ் சடைமதியக்
கண்ணியான் கண்ணுதலான் கணபதீச் சரத்தானே. 6

மையினார் மலர்நெடுங்கண் மலைமகளோர் பாகமாம்
மெய்யினான் பையரவ மரைக்கசைத்தான் மீன்பிறழச்
செய்யினா ரகன்கழனிச் செங்காட்டங் குடியதனுட்
கையினார் கூரெரியான் கணபதீச் சரத்தானே. 7

தோடுடையான் குழையுடையா னரக்கன்றன் றோளடர்த்த
பீடுடையான் போர்விடையான் பெண்பாக மிகப்பெரியான்
சேடுடையான் செங்காட்டங் குடியுடையான் சேர்ந்தாடும்
காடுடையா னுடுடையான் கணபதீச் சரத்தானே. 8

---

6. நுண்மைக்கு நுண்ணியனாகவும், பருமைக்குப் பரியனாகவும், வருந்துவார் வாயுளானாகவும், தண்ணியனாகவும் வெம்மையனாகவும், மேலும் அகத்தும் இருப்பவனாகவும் விளங்குங் கண்ணுதலான் கணபதிச்சரத்தான் என்கின்றது. 'நுண்ணியான் மிகப் பெரியான்' என்றதும், ஊணோரணீயாந் ஊஹதோ ஊஹீயாந் (அணோரணீயாந் மஹதோ மஹீயாந்) என்னும் உபநிடதக் கருத்தும் ஒத்தமை காண்க. தன்னடியடைந்த அடியார்கட்குத் தண்ணியான், புறச்சமயத்தார்க்குவெய்யான், கிரியாவான்களுக்குச் சகத்திரதளபத்மத்தின் மேலதாகத் தலைமேலான், ஞானிகட்கு மனத்துளான் என்க. கண்ணி - சூடப்படும் மாலை.

7. மலைமகளை ஓர் பாகமாகக் கொண்டவன், கையில் மழுவேந்திய கணபதிச்சரத்தான் என்கின்றது. மையினார் மலர் - நீலமலர். பையரவம் - படத்தோடு கூடிய பாம்பு. மீன் பிறழ் அச்செய்யின் ஆர் அகன் கழனி - மீன்கள் துள்ளுகின்ற அந்த வயலையும், நிறைந்த அகன்ற நீர்நிலைகளையும் (உடைய). செய் - பண்படுத்தப்பெற்ற வயல். கழனி - தானே அமைந்த விளைபுலம்.

8. தோடும் குழையும் பீடும் உடையவன் என்பது முதலாக அவன் சிறப்பியல்புகள் பலவற்றைச் செப்புகிறது. தோடு சத்தி பாகத்திற்குரியது. குழை சிவத்தின் பாகத்திற்குரியது. அரக்கன் - இராவணன், பீடு - பெருமை.

ஆனூரா வுழிதருவா னன்றிருவர் தேர்ந்துணரா
வானூரான் வையகத்தான் வாழ்த்துவார் மனத்துளான்
தேனூரான் செங்காட்டங் குடியான்சிற் றம்பலத்தான்
கானூரான் கழுமலத்தான் கணபதீச் சரத்தானே. 9

செடிநுகருஞ் சமணர்களுஞ் சீவரத்த சாக்கியரும்
படிநுகரா தயருழப்பார்க் கருளாத பண்பினன்
பொடிநுகருஞ் சிறுத்தொண்டர்க் கருள்செய்யும் பொருட்டாகக்
கடிநகராய் வீற்றிருந்தான் கணபதீச் சரத்தானே. 10

கறையிலங்கு மலர்க்குவளை கண்காட்டக் கடிபொழிலின்
நறையிலங்கு வயற்காழித் தமிழ்ஞான சம்பந்தன்
சிறையிலங்கு புனற்படப்பைச் செங்காட்டங் குடிசேர்த்தும்
மறையிலங்கு தமிழ்வல்லார் வானுலகத் திருப்பாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. அவன் ஏறுவதுவிடை; இடம் வான் வையகம் வாழ்த்துவார் மனம் தேனூர் கானூர் முதலியன என்கின்றது. ஆன் ஊரா ஊழிதருவான் - இடபத்தை ஏறிச் சுற்றுவான். இருவர் - அயனும் மாலும். வானூரான் - விண்ணிடமாக ஓங்கி வளர்ந்தவன். இங்ஙனம் புறத்தானே எனினும் வாழ்த்துவார் மனத்தகத்துள்ளான்.

10. புறச்சமயத்தார்க் கிருளாயிருப்பவன் சிறுத்தொண்ட நாயனுர்க்கருள்வழங்க இந்நகரில் எழுந்தருளியிருக்கின்றான் என்கின்றது.. செடி - நாற்றம். சீவரம் - காவியாடை. படிநுகராது - பூமியின்கண் நுகரத்தகுவன நுகராதே, அயர் உழப்பார் - துன்பத்தைத் தாமே தேடிக்கொண்டு வருந்துபவர்கள். பொடி - விபூதி. கடி நகர் - காவல் நகரம்.

11. இத்தலத்துத்தமிழில் வல்லவர்கள் வானுலகத்திருப்பவர் என்கின்றது. கறை இலங்கு மலர் - நீலமலர். நறை - தேன். சிறை - கரை. படப்பை - பரப்பு; வயலுமாம். மறை இலங்கு தமிழ் - வேதக் கருத்துகள் விளங்கும் தமிழ்ப் பாடல்கள். வானுலகத்து இருப்பார் - புண்ணியலோகந் துய்க்கச் சென்றதேவர்கள்போலாது அயனுல்படைக்கப்பட்ட பதினெண் கணத்தவர்களில் ஒருவராக என்றும் இருப்பார்.

திருக்கோளிலி

பதிகவரலாறு :

மல்லல்நீடிய வலிவலம் வணங்கிப் போதரும் பிள்ளையார் கோளிலிப் பெரும்பதியை யடைந்து கோளிலிப்பெருமான் குரைகழலைக் கும்பிட்டு "நாளாய போகாமே" என்னும் இத்திருப்பதிகத்தைப் பாடினர்.

பண் - பழந்தக்கராகம்

பதிகம் : **எண் 62**

திருச்சிற்றம்பலம்

நாளாய போகாமே நஞ்சணியுங் கண்டனுக்கே
ஆளாய வன்புசெய்வோ மடனெஞ்சே யரனாமம்
கேளாய்நங் கிளைகிளைக்குங் கேடுபடாத் திறமருளிக்
கோளாய நீக்குமவன் கோளிலியெம் பெருமானே. 1

ஆடரவத் தழகாமை யணிகேழற் கொம்பார்த்த
தோடரவத் தொருகாதன் றுணைமலர்நற் சேவடிக்கே
பாடரவத் திசைபயின்று பணிந்தெழுவார் தம்மனத்தில்
கோடரவந் தீர்க்குமவன் கோளிலியெம் பெருமானே. 2

---

1. வாழ்நாள் வீணாளாகக் கழியாதவண்ணம், நீலகண்டனுக்கு ஆளாய் அன்பு செய்வோம்; நமக்கு மட்டுமன்று; நம்சுற்றமுங்கூட நன்மையடையும் உபாயத்தை அருளிச் செய்து கோள்களை நீக்குபவன் கோளிலிப் பெருமான் என்கின்றது. அடல் நெஞ்சே - வலிமையுடைய நெஞ்சமே. கேளாய் - கேட்பாயாக. கிளை கிளைக்கும் - சுற்றம் சுற்றத்திற்குச் சுற்றம் இவைகட்கும். கோள் - மாறுபாடு.

2. பாம்பாகிய நாணில் ஆமையோட்டையும், பன்றிக் கொம்பையும் கட்டியணிந்த இறைவன் திருவடியில், துதிப் பாக்களைச் சொல்லி எழுவார் மனத்துக் கோணலை நீக்கும் பெருமான் இவர் என்கின்றது. கேழல் - பன்றி. தோடு அரவம் - தோடாக உள்ள பாம்பு. பாடு அரவம் - பாட்டோசை. கோடரவம் - கோணல்.

நன்றுநகு நாண்மலரா னல்லிருக்கு மந்திரங்கொண்
டொன்றிவழி பாடுசெய லுற்றவன்ற னேங்குயிர்மேல்
கன்றிவரு காலனுயிர் கண்டவனுக் கன்றளித்தான்
கொன்றைமலர் பொன்றிகழுங் கோளிலியெம் பெருமானே. 3

வந்தமண லாலிலிங்க மண்ணியின்கட் பாலாட்டும்
சிந்தைசெய்வோன் றன்கருமந் தேர்ந்துசிதைப் பான்வருமத்
தந்தைதனைச் சாடுதலுஞ் சண்டீச னென்றருளிக்
கொந்தணவு மலர்கொடுத்தான் கோளிலியெம் பெருமானே. 4

வஞ்சமனத் தஞ்சொடுக்கி வைகலுநற் பூசனையால்
நஞ்சமுது செய்தருளு நம்பியென வேநினையும்
பஞ்சவரிற் பார்த்தனுக்குப் பாசுபத மீந்துகந்தான்
கொஞ்சுகிளி மஞ்சணவுங் கோளிலியெம் பெருமானே. 5

---

3. அன்றலர்ந்த புதுப்பூக்களைக்கொண்டு இருக்குவேத மந்திரங்களுடன் பூசைசெய்த மார்க்கண்டன்மேல்வந்த காலனை உதைத்து மார்க்கண்டற்கு உயிர்வழங்கிய இறைவன் இவன் என்கின்றது. நகுநாண்மலர் - மலர்ந்த புதுப்பூ. ஒன்றி - மன ஒருமைப்பாட்டுடன். கன்றி - கோபித்து. கண்டு - போகக் கண்டு.

4. மண்ணியாற்றங் கரையில் மணலால் இலிங்கம் தாபித்துப் பாலபிஷேகஞ்செய்த விசாரசருமர் செயலையறிந்து பூசனைக்கு இடையூறுசெய்த தந்தை எச்சதத்தனை அடித்த லும், அவருக்குச் சண்டேச பதவியைக் கொடுத்து, சூடிய மாலை யும் உண்டகலமும் அருளிச் செய்தவர் இவர் என்கின்றது. சிதைப்பான் - இடற. கொந்து அணவும் மலர் - பூங்கொத்துக் களில் உள்ள மலர்.

5. பொறிகளை யொடுக்கித் தவஞ்செய்த விசயனுக்குப் பாசுபதம் தந்த பரமன் இவர் என்கின்றது. அஞ்சு - மெய் வாய் முதலிய பொறிகள் ஐந்து. வைகலும் - தினந்தோறும். பஞ்சவர் - பாண்டியர். பார்த்தன் - அருச்சுனன். மஞ்சு - ஆகாயம்.

தாவியவ னுடனிருந்துங் காணுத தற்பரனை
ஆவிதனி லஞ்சொடுக்கி யங்கணனென் ருதரிக்கும்
நாவியல்சீர் நமிநந்தி யடிகளுக்கு நல்குமவன்
கோவியலும் பூவெழுகோற் கோளிலியெம் பெருமானே. 6

கன்னவிலு மால்வரையான் கார்திகழு மாமிடற்ருன்
சொன்னவிலு மாமறையான் ருேத்திரஞ்செய் வாயினுளான்
மின்னவிலுஞ் செஞ்சடையான் வெண்பொடியா னங்கையினில்
கொன்னவிலுஞ் சூலத்தான் கோளிலியெம் பெருமானே. 7

அந்தரத்திற் றேருரு மரக்கன்மலை யன்றெடுப்பச்
சுந்தரத்தன் றிருவிரலா லூன்றவவ னுடனெரிந்து
மந்திரத்த மறைபாட வாளவனுக் கீந்தானும்
கொந்தரத்த மதிச்சென்னிக் கோளிலியெம் பெருமானே. 8

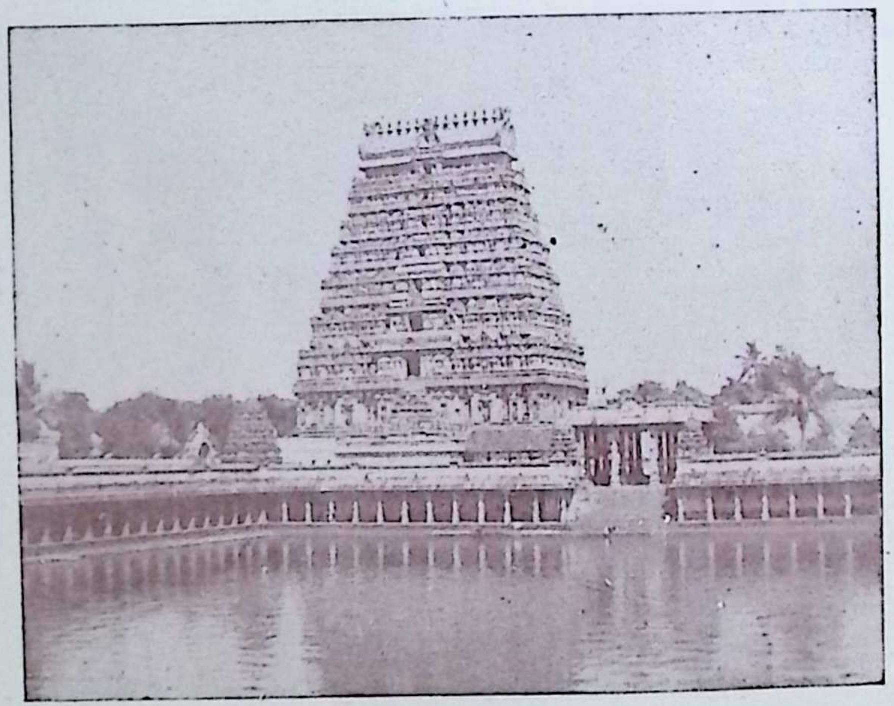
---

6. உலகத்தைத் தாவியடைந்த திருமாலும் காணுத தற்பரன், பொறிகளையடக்கி அன்புசெய்த நமிநந்தியடிகளுக்குப் புகழைத்தந்த பெருமான் இவர் என்கின்றது. தாவியவன் - மூவுலகத்தையும் ஈரடியால் தாவியளந்த திருமால். காணுத தற்பரனை - நாயகனுகவும், ஊர்வோனுகவும், ஆண்டானுகவும், மைத்துனனுகவும், கண்டதன்றித் தற்பரன் என்று காணப் படாதவற்றிற்கெல்லாம் மேலானவனை.

7. கைலையையுடையவன், நீலகண்டன்; வேதங்களையுடையவன்; தோத்திரஞ்செய்யும் வாயில் உள்ளவன்; செஞ்சடையான்; வெண்பொடியான்; சூலத்தான் இவன் என்கின்றது. கல் நவிலும் மால்வரை எனப் பிரிக்க. கார் - கருமைநிறம். தொன் - பெருமை.

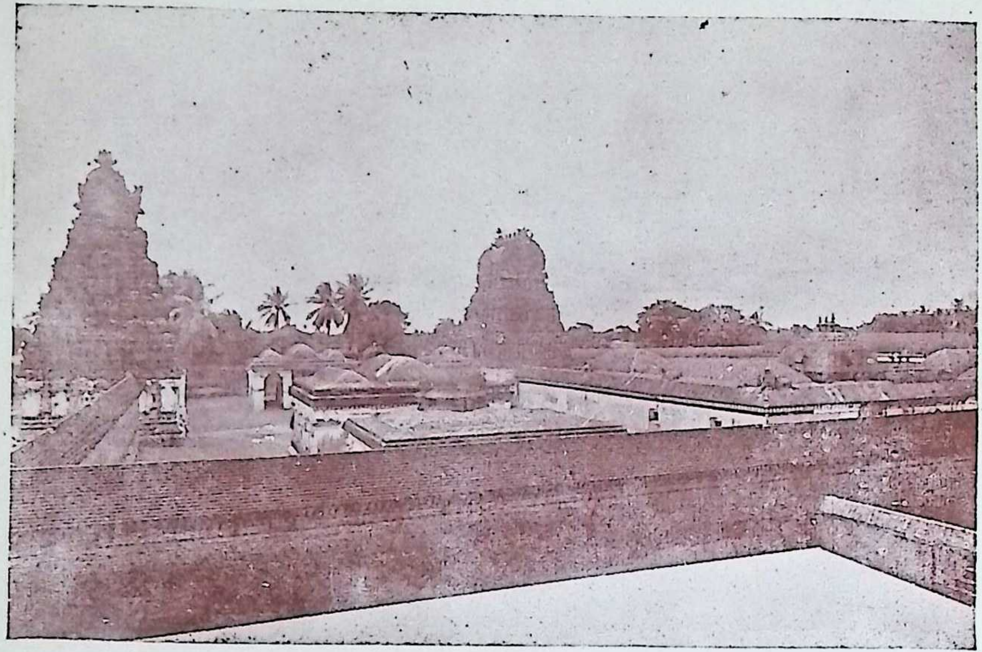
8. வானவூர்தியனுகிய இராவணன் கயிலையை எடுத்த காலத்து விரலூன்றி யடர்த்து அவன் சாமகானஞ்செய்ய அருள்செய்தவன் இவன் என்கின்றது. அந்தரம் - ஆகாயம். சுந்தரம் - அழகு. வாள் - சந்திரஹாசம் என்னும் வாள்.

சிதம்பரத்தில்:

சிவகங்கை தீர்த்தம்.

—பக்கம் - அசூ

ஸ்ரீ தியாகராஜசுவாமி கோயில்.

(ரேல்தளம்)

நாணமுடை வேதியனு நாரணனு நண்ணவொணாத்
தாணுவெனை யாளுடையான் றன்னடியார்க் கன்புடைமை
பாணனிசை பத்திமையாற் பாடுதலும் பரிந்தளித்தான்
கோணலிளம் பிறைச்சென்னிக் கோளிலியெம் பெருமானே. 9

தடுக்கமருஞ் சமணரொடு தர்க்கசாத் திரத்தவர்சொல்
இடுக்கண்வரு மொழிகேளா தீசனையே யேத்துமின்கள்
நடுக்கமிலா வமருலகந் நண்ணலுமா மண்ணல்கழல்
கொடுக்ககிலா வரங்கொடுக்குங் கோளிலியெம் பெருமானே. 10

நம்பனைநல் லடியார்க ணமுடைமா டென்றிருக்குங்
கொம்பனையாள் பாகனெழிற் கோளிலியெம் பெருமானை
வம்பமருந் தண்காழிச் சம்பந்தன் வண்டமிழ்கொண்
டின்பமர வல்லார்க ளெய்துவர்க ளீசனையே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. அயனும் மாலும் அறியவொண்ணாத் தாணு, பாணபத்திரன் அன்போடு பாடுதலும் அருள் சுரந்து பரிசில் பல அளித்தவன் இவன் என்கின்றது. நாணம் உடை வேதியன் - அறிய முடியாமையால் வெட்கமுற்ற பிரமன். தலைபோனமையால் வெட்கிய என்றுமாம். தாணு - நிலைத்தபொருள். பாணன் - பாணபத்திரன். பரிந்து - விரும்பி.

10. சமணர்களும் தார்க்கிகர்களும் கூறும் துன்பவார்த்தைகளைக் கேளாமல் ஈசனையே ஏத்துங்கள்; வானுலகை அடையலாம்; அரிய வரங்களையும் கொடுக்கும் என்கின்றது. தடுக்கு அமரும் -தடுக்கை ஆடையாக விரும்புகின்ற. தர்க்க சாஸ்திரிகளும் நாஸ்திகர்கள் ஆதலின் அவருரையும் கேளாதீர் என்றார்.

11. நல்ல அடியார்கள் ஒவ்வொருவரும் நம்முடைய செல்வம் என்று நம்பியிருக்கும் கோளிலிப்பெருமானை ஞானசம்பந்தன் அருளிய வண்டமிழ்கொண்டு இன்பங்கொள்ள வல்லவர்கள் ஈசனை எய்துவர் என்கின்றது. கொம்பு அனையாள் - பூங்கொம்பை ஒத்த உமாதேவி. வம்பு - மணம். இன்பு அமர - இன்பத்து இருக்க.

திருப்பிரமபுரம்

பல்பெயர்ப்பத்து : பண் - தக்கேசி.

பதிகம் : **எண் 63**

திருச்சிற்றம்பலம்

எரியார்மழுவொன் றேந்தியங்கை யிடுதலையேகலனு
வரியார்வளையா ரையம்வவ்வாய் மா நலம்வவ்வுதியே
சரியா நாவின் வேதகிதன் ருமறை நான்முகத்தன்
பெரியான்பிரமன் பேணியாண்ட பிரமபுரத்தானே. 1

பெயலார்சடைக்கோர் திங்கள்சூடிப் பெய்பலிக்கென்றயலே
கயலார்தடங்க ணஞ்சொனல்லார் கண்டுயில்வவ்வுதியே
இயலானடாவி யின்பமெய்தி யிந்திரனுண்மண்மேல்
வியலார்முரச மோங்குசெம்மை வேணுபுரத்தானே. 2

---

1. பிரமபுரத்தானே! ஒருகையில் மழுவையும், ஒருகையில் கபாலத்தையும் ஏந்திக்கொண்டு மகளிரிடம் பிச்சை வாங்காது அவர்கள் அழகை வாங்குகிறீரே ஏன் என்று வினவுகிறது. எரியார் மழு - எரிதலைப் பொருந்திய மழு. வரியார்வளையார் - கோடுகளோடு கூடிய வளையலையுடைய முனிபத்தினியர். ஐயம் - பிச்சை. சரியா நாவின் என்பது முதல் பிரமன் என்பதுவரை பிரமனைக் குறிக்கும் தொடர். பிரமன் வழிபட்டதால் பிரமபுரம் எனத் தலத்திற்குப் பெயர்வந்தமை விளக்கியது.

2. வேணுபுரத்தானே! சடையிற் சந்திரனையும் சூடிப் பிச்சைக்கென்று புறப்பட்டு மகளிர் துயிலை வவ்வுவதேன் என்கின்றது. பெயல் - கங்கை. திங்கள் - பிறை. கயல் ஆர் - கயல் மீனை ஒத்த. நல்லார் - பெண்கள். கண் துயில் வவ்வுதியே என்றது விரக நோயால் அவர்கள் துயில் துறந்தார்கள் எனக் குறித்தது. இயலான் நடாவி - முறைப்படி நடத்தி. இந்திரன் ஆள் மண்மேல் - இந்திரன் வந்து மறைந்திருந்தாண்ட மண்ணுலகத்தில். வியல் - அகலம். இந்திரன் மூங்கிலாய் மறைந்திருந்தமையின் வேணுவனமாயிற்று எனக் காரணங் குறித்தது.

நகலார்தலையும் வெண்பிறையு நளிர்சடைமாட்டயலே
பகலாப்பலிதேர்ந் தையம்வவ்வாய் பாய்கலைவவ்வுதியே
அகலா துறையு மா நிலத்தி லயலின்மையாலமரர்
புகலான்மலிந்த பூம்புகலி மேவியபுண்ணியனே. 3

சங்கோடிலங்கத் தோடுபெய்து காதிலொர்தாழ்குழையன்
அங்கோல்வளையா ரையம்வவ்வா யானலம்வவ்வுதியே
செங்கோனடாவிப் பல்லுயிர்க்குஞ் செய்வினைமெய்தெரிய
வெங்கோத்தருமன் மேவியாண்ட வெங்குருமேயவனே. 4

தணிநீர்மதியஞ் சூடிநீடு தாங்கியதாழ்சடையன்
பிணிநீர்மடவா ரையம்வவ்வாய் பெய்கலைவவ்வுதியே
அணிநீருலக மாகியெங்கு மாழ்கடலாலமுங்கத்
துணிநீர்பணியத் தான்மிதந்த தோணிபுரத்தானே. 5

---

3. இவ்வுலகத்தில் அடைக்கலத்தானம் வேறில்லாமையால் அமரர்கள் வந்து அடைக்கலம் புகுந்த புகலிமேவிய புண்ணியனே! கலையைக்கவர்ந்ததேன் என்கின்றது. நகல் - சிரித்தல். பகலாப்பலி - நடுவற்றபிச்சை; பகற்காலத்தியபலி என்றுமாம். ஐயம் - பிச்சை. பாய் கலை - பரந்த ஆடை. அயல் இன்மையால் - (அடைக்கலம்) வேறின்மையால். புகல் - அடைக்கலம். புகலி என்பதற்குத் தேவர்களால் அடைக்கலம் புகப்பெற்ற இடம் எனக் காரணம் விளக்கியவாறு.

4. வெங்குருமேயவனே! தோடும் குழையும் காதிற்பெய்த உமையொருபாதியனுகிய உருவத்தைக்கொண்டு மகளிரிடம் ஐயம்பெருது நலங்கவர்ந்தது ஏன் என்கின்றது. சங்கோடு இலங்க - சங்க குண்டலத்தோடு விளங்க. அம் கோல் வளையார் - அழகிய திரண்ட வளையலையுடையவர்கள். ஐயம் வவ்வாயால் - பிச்சையை ஏற்காய். ஆல் அசை. நடாவி - நடத்தி. வெங்கோ தருமன் செங்கோல் நடாவிச் செய்வினை பல்லுயிர்க்கும் மெய்தெரிய மேவி ஆண்ட வெங்குரு எனக் கூட்டுக. தருமன் செங்கோல் முறைப்படி பல உயிர்கட்கும் செய்யும் ஆட்சியின் உண்மையை அறிய வெங்குரு எனப் பெயர் பெற்றது எனக் காரணம் விளக்கியது.

5. உலகம் கடலுள் ஆழ்ந்தகாலத்து மிதந்த தோணிபுரத்தானே! மகளிரிடம் ஐயம் ஏற்காது உடுத்த ஆடையை வவ்வியதேன் என்கின்றது. தணிநீர் மதியம் - கீழ்ப்படிந்த தன்மையை

கவர்பூம்புனலுந் தண்மதியுங் கமழ்சடைமாட்டயலே
அவர்பூம்பலியோ டையம்வவ்வா யானலம்வவ்வுதியே
அவர்பூணரையர்க் காதியாய வடன்மன்னனுண்மண்மேல்
தவர்பூம்பதிக ளெங்குமெங்குந் தங்குதராயவனே. 6

முலையாழ்கெழுவ மொந்தைகொட்ட முன்கடைமாட்டயலே
நிலையாப் பலிதேர்ந் தையம்வவ்வாய் நீநலம்வவ்வுதியே
தலையாய்க்கிடந்தவ் வையமெல்லாந் தன்னதொராணை நடாய்ச்
சிலையான்மலிந்த சீர்ச்சிலம்பன் சிரபுரமேயவனே. 7

உடைய பிறை. பிணிநீர் மடவார் - காமநோய் வாய்ப்பட்ட மாதர்கள். ஐயம் - பிச்சை. பெய்கலை - உடுத்திய ஆடை. உலகம் எங்கும் அணி நீராகிக் கடலால் அழுங்க எனக் கூட்டுக. துணி நீர் பணிய - துணிவுகொண்ட தண்ணீர் கீழ்ப்படிய. தோணிபுரம் என்ற பெயரின் காரணம் விளக்கியது.

6. பூந்தராய்மேவியவனே! பலி வவ்வாயாய் அவர்கள் நலம் வவ்வுதியே என்கின்றது. வவ்வாயால் நலம் வவ்வுதியே எனப் பிரித்துப் பொருள்கொள்க. பூண் அரையர்க்கு ஆதியாய அடல் மன்னன் - மன்னர்க்கெல்லாம் முதலாகிய வலிமைமிக்க திருமால். காக்கும் மன்னர்க்கு எல்லாம் தலைவன் காத்தற்றெய்வமாகிய திருமால் என்ற ஒற்றுமைபற்றி உரைக்கப்பெற்றது. "திருவுடை மன்னரைக் காணில் திருமாலைக் கண்டேன்" என்பதும் இந்த இயைபுபற்றியே. ஆதிவராகமான திருமால் இரணியனைக் கொன்ற பழிபோகப் பூக்களைக்கொண்டு பூசித்தமையால் பூந்தராய் என அழைக்கப்பெற்றது எனத் தலப்பெயர்க்காரணம் கூறியவாறு.

7. சிரபுரமேயவனே! நிலையாப்பிச்சையாக ஐயம் ஏற்காது நலம் வவ்வுதியே என்கின்றது. முலை யாழ் கெழுவ - முல்லை யாழ் சுரம் ஒத்து ஒலிக்க, நிலையாப்பலி என்றது தாருகாவனத்து முனிவர்களின் ஆணவத்தையடக்க ஏற்றுக்கொண்ட பிச்சையேயன்றி நிலைத்ததன்று என்பது விளக்கிற்று. தலையே வடிவாய் (உடல் முதலியன இன்றி) உலகத்தையெல்லாம் தன்னுணையின் நடக்கச்செய்யும் சிலம்பன் என்னும் அசுரன், ராகு என்ற பெயர் தாங்கி வழிபட்ட சிரபுரம் என விளக்கியவாறு. தேவர்களுடன் கலந்து கரவாக அமுதுண்ட சிலம்பன் என்னும் அசுரனை மோகினியான திருமால் சட்டுவத்தால் வெட்ட, தலை மாத்திரமான ராகு இத்தலத்தில் பூசித்தான் என்பது வரலாறு.

எருதேகொணர்கென் றேறியங்கை யிடுதலையேகலனுக்
கருதேர்மடவா ரையம்வவ்வாய் கண்டுயில்வவ்வுதியே
ஒருதேர்கடாவி யாரமரு ளொருபதுதேர்தொலையப்
பொருதேர்வலவன் மேவியாண்ட புறவமர்புண்ணியனே. 8

துவர்சேர்கலிங்கப் போர்வையாருந் தூய்மையிலாச்சமணுங்
கவர்செய்துழலக் கண்டவண்ணங் காரிகைவார்குழலார்
அவர்பூம்பலியோ டையம்வவ்வா யானலம்வவ்வுதியே
தவர்செய்நெடுவேற் சண்டனாளச் சண்பையமர்ந்தவனே. 9

நிழலான்மலிந்த கொன்றைசூடி நீறுமெய்பூசிநல்ல
குழலார்மடவா ரையம்வவ்வாய் கோல்வளைவவ்வுதியே
அழலாயுலகங் கவ்வைதீர வைந்தலைநீண்முடிய
கழனாகரையன் காவலாகக் காழியமர்ந்தவனே. 10

---

8. இதுவும் புறவமர் புண்ணியனே மாதர் துயில் வவ்வியது ஏன் என்கின்றது. ஐயம் ஏற்பார் ஊர்தியேறிச் செல்லார் ஆகவும் "எருதைக் கொணர்க" என்று ஆணையிட்டு அதில் ஏறி. கருதேர் மடவார் - கருவைத்தேரும் மடவார்; காமினிகள். கருது ஏர் மடவார் எனப் பிரித்தலுமாம். ஒருதேரைச் செலுத்தி, பத்துத்தேரை வென்ற தேர்வல்லவனாகிய சிபியாண்ட புறவம் எனப் பெயர்க்காரணத்தைக் குறிப்பாக உணர்த்தியது. சிபியின் தசை எடைக்கு எடைபெற்று தீக்கடவுளாகிய புறு அப்பாவம் போக வழிபட்ட தலமாதலின் புறவம் என்றுயிற்று என்பது வரலாறு.

9. புறச்சமயிகள் மனந்தேராது உழலச்செய்ததுபோல மகளிர் நலத்தையும் கொண்டனையே என்கின்றது. கலிங்கப் போர்வை - கலிங்கநாட்டில் நெய்தபோர்வை. கவர்செய்து - மனந் திரிந்து. காரிகை - அழகு. தவர்செய் நெடுவேல் சண்டன் ஆள - துளைக்கின்ற நீண்ட வேலை ஏந்திய யமனை அடக்கி ஆள. இது மார்க்கண்டேயர்க்காக யமனை உதைத்த வரலாற்றை உட்கொண்டது.

10. காழியமர்ந்தவனே, வளைகவர்ந்தனையே என்கின்றது. கோல் - திரட்சி. அழலாய் - வெதும்பி. கவ்வை - துன்பம். ஐந்தலை நீள்முடிய கழல் நாக அரையன் - ஐந்து தலையோடும் முடியோடும் கூடிய வீரக்கழலை அணிந்த காளிதன் என்னும் பாம்பு.

கட்டார்துழாயன் ருமரையா னென்றிவர்காண்பரிய
சிட்டார்பலிதேர்ந் தையம்வவ்வாய் செய்கலேவவ்வுதியே
நட்டார்நடுவே நந்தனுள நல்வினையா லுயர்ந்த
கொட்டாறுடுத்த தண்வயல்சூழ் கொச்சையமர்ந்தவனே. 11

கடையார்கொடிநன் மாடவீதிக் கழுமலவூர்க்கவுணி
நடையார்பனுவன் மாலையாக ஞானசம்பந்தனல்ல
படையார்மழுவன் மேன்மொழிந்த பல்பெயர்ப்பத்தும்வல்லார்க்
கடையாவினைக ளுலகினுளு மமருலகாள்பவரே. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. திருமாலும் பிரமனும் காணுதற்கரிய சிட்டராய்ப் பலிகொள்ளாது கலைகொள்ளக் காரணம் ஏன் என்கின்றது. கட்டு ஆர் துழாயன் - கட்டுதல் பொருந்திய துளசிமாலையை யுடைய திருமால். சிட்டார் - ஒழுங்கினையுடையவர். கலை - ஆடை. நட்டாறு என்பது நட்டார் என ஆயிற்று. நந்தன் - பிரமன் மகனாகிய பராசரன். ஆள - மச்சகந்தியைப் பெண்டாள. (அப்பழி போம்படி) நல்வினையால் - அவன்செய்த பூசையால். கொட்டு ஆறு உடுத்த - மயிர்ச்சாந்துபோன்ற மணத்தையும், நல்லொழுக்கத்தையும் பொருந்தச்செய்த. உடுத்த கொச்சை எனக் கூட்டுக இது கொச்சைவயம் என்றதன் காரணம் உணர்த்தியவாறு.

12. மேற்கூறிய கழுமலநகரின் பெயராகக் கூறிய பத்தையும் வல்லார்க்கு இவ்வுலகில் தீவினைபொருந்தா; தேவருலகினையும் ஆள்வர் எனப் பயன்கூறுகிறது. கடை - வாயில். கவுணி - கவுணியகோத்திரத்து உதித்தவர். பல்பெயர்ப் பத்தும் - பத்தின் மேலும் பலவாகிய பெயர். அமரர் உலகு அமருலகாயிற்று.

திருப்பூவணம்

பதிகவரலாறு :

திருப்புத்தூரை வணங்கிப் பதிகம்பாடி எழுந்தருளும் பிள்ளையார், புற்றில்வாழ் அரவம்பூண்ட பெருமான் எழுந் தருளியுள்ள திருப்பூவணத்தைச் சேர்ந்தார். 'அறையார் புனலும்' என்னும் இப்பதிகத்தை யருளினர்.

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 64**

திருச்சிற்றம்பலம்

அறையார்புனலு மாமலரு மாடரவார்சடைமேல்
குறையார்மதியுஞ் சூடிமாதோர் கூறுடையானிடமாம்
முறையார்முடிசேர் தென்னர்சேரர் சோழர்கடாம்வணங்கும்
திறையாரொளிசேர் செம்மையோங்குந் தென்றிருப்பூவணமே. 1

மருவார்மதின்மூன் றொன்றவெய்து மாமலையான்மடந்தை
ஒருபால்பாக மாகச்செய்த வும்பர்பிரானவனூர்
கருவார்சாலி யாலைமல்கிக் கழன்மன்னர்காத்தளித்த
திருவான்மலிந்த சேடர்வாழுந் தென்றிருப்பூவணமே. 2

---

1. புனலும், ஆத்திமலரும், மதியும் சூடிய உமையொரு பாகன் இடம் பூவணம் என்கின்றது. அறை - பாறை. ஆ - ஆச்சா (ஆத்தி.) குறையார்மதி - பிறைமதி. தென்னர் - பாண்டியர். திறை - கப்பம். செம்மை - ஒழுங்கு.

2. திரிபுரம் எரித்துத் தேவியை ஒருபாகம் வைத்தவனூர் இது என்கின்றது. மருவார் - பகைவர். உம்பர்பிரான் - தேவ தேவன். கருவார் சாலி - கருக்கொண்ட நெல். திரு - செல்வம். சேடர் - பெருமையுடையவர்.

போரார்மதமா வுரிவைபோர்த்துப் பொடியணிமேனியனுக்
காரார்கடலி னஞ்சமுண்ட கண்ணுதல்விண்ணவனூர்
பாரார்வைகைப் புனல்வாய்பரப்பிப் பன்மணிபொன்கொழித்துச்
சீரார்வாரி சேரநின்ற தென்றிருப்பூவணமே. 3

கடியாரலங்கற் கொன்றைசூடிக் காதிலொர்வார்குழையன்
கொடியார்வெள்ளை யேறுகந்த கோவணவன்னிடமாம்
படியார்கூடி நீடியோங்கும் பல்புகழாற்பரவச்
செடியார்வைகை சூழநின்ற தென்றிருப்பூவணமே. 4

கூரார்வாளி சிலையிற்கோத்துக் கொடிமதில் கூட்டழித்த
போரார்வில்லி மெல்லியலாளோர் பான்மகிழ்ந்தானிடமாம்
ஆராவன்பிற் றென்னர்சேரர் சோழர்கள்போற்றிசைப்பத்
தேரார்வீதி மாடநீடுந் தென்றிருப்பூவணமே. 5

நன்றுதீதென் றென்றிலாத நான்மறையோன்கழலே
சென்றுபேணி யேத்தநின்ற தேவர்பிரானிடமாம்
குன்றிலொன்றி யோங்கமல்கு குளிர்பொழில்சூழ்மலர்மேல்
தென்றலொன்றி முன்றிலாருந் தென்றிருப்பூவணமே. 6

---

3. யானையை யுரித்துப்போர்த்து, பொடியணிந்து, நஞ்சுண்டு விளங்கும் கண்ணுதற் பெருமானூர் இது என்கின்றது. போர் ஆர் மதமா - சண்டைசெய்யும் மதயானை. உரிவை - தோல். கண் நுதல் - நெற்றிக்கண்ணை யுடையவன். பார் ஆர் - பூமியிற் பொருந்திய. வாய் - வாய்க்கால். வாரி - நீர்.

4. கொன்றையணிந்து, காதில் குழைவிளங்க இடபக்கொடி ஏந்திய கோவணாண்டி இடம் இது என்கின்றது. கடி - மணம். அலங்கல் - மாலை. படியார் - பூமியிலுள்ள மக்கள். செடி ஆர் வைகை - புதர் நிறைந்த வைகை.

5. திரிபுரம் எரித்த வில்லாளியாய் உமையொரு பாகங் கொண்டானிடம் இது என்கின்றது. சிலை - வில். கூட்டழித்த - ஒருசேர அழித்த. ஆரா அன்பில் - போதும் என்றமையாத அன்பொடு.

6. நல்லது தீது இரண்டையுங்கடந்த பெருமான், எல்லோரும் ஏத்தநின்ற பெருமான் இடம் இது என்கின்றது.

பைவாயரவ மரையிற்சாத்திப் பாரிடம்போற்றிசைப்ப
மெய்வாய்மேனி நீறுபூசி யேறுகந்தானிடமாம்
கைவாழ்வளையார் மைந்தரோடுங் கலவியினுனெருங்கிச்
செய்வார்தொழிலின் பாடலோவாத் தென்திருப்பூவணமே. 7

மாடவீதி மன்னிலங்கை மன்னனைமாண்பழித்துக்
கூடவென்றி வாள்கொடுத்தாள் கொள்கையினார்க்கிடமாம்
பாடலோடு மாடலோங்கிப் பன்மணிபொன்கொழித்து
ஓடிநீரால் வைகைசூழு முயர்திருப்பூவணமே. 8

பொய்யாவேத நாவினானும் பூமகள்காதலனும்
கையாற்றொழுது கழல்கள்போற்றக் கனலெரியானவனூர்
மையார்பொழிலின் வண்டுபாட வைகைமணிகொழித்துச்
செய்யார்கமலந் தேனரும்புந் தென்திருப்பூவணமே. 9

நன்றும் தீதும் வினையான் வருவன ஆதலின் வினையிலியாகிய பெருமானுக்கு அவ்விரண்டும் இல்லையாயிற்று. குன்றில் ஒன்றி - மலைகளிற் பொருந்தி. முன்றில் - முன்வாயிலில்.

7. பார்புடுத்துப் பூதம்போற்ற நீறுபூசி இடபமூர்ந்தவன் இடம் இது என்கின்றது. பை - படம். பாரிடம் - பூதம். கைவாழ் வளையார் - இளைய மகளிர்கள். கலவி - புணர்ச்சி. கலவிக் காலத்து நிகழ்த்தும் காதற்பாட்டு நீங்காத பூவணம் என்க,

8. இராவணனை அடக்கி ஆண்டு, வரனும் அருள்செய்த மன்னர்க்கு இடம் பூவணம் என்கின்றது. மாண்பு - சிறப்பு.

9 அயனும் மாலும் அறியொண்ணுவகை அழலுருவானவனூர் இது என்கின்றது. பொய்யா வேதம் - எக்காலத்தும் பொய்யாகாத வேதம். வேதத்தின் நித்யத்துவம் கூறியது. பொழிலில் வண்டுபாடச் செய்களிற் கமலம் தேனரும்பும் என்றது கன்று கத்தச் சுரக்கும் கறவைபோல வண்டுபாடக் கமலம் மலர்ந்து தேன்சுரக்கும் என்பதாம்.

அலையார்புனலை நீத்தவருந் தேரருமன்புசெய்யா
நிலையாவண்ண மாயம்வைத்த நின்மலன்றன்னிடமாம்
மலைபோற்றுன்னி வென்றியோங்கு மாளிகைசூழ்ந்தயலே
சிலையார்புரிசை பரிசுபண்ணுந் தென்றிருப்பூவணமே. 10

திண்ணார்புரிசை மாடமோங்குந் தென்றிருப்பூவணத்துப்
பெண்ணார்மேனி யெம்மிறையைப் பேரியலின்றமிழால்
நண்ணாருட்கக் காழிமல்கு ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்ணார்பாடல் பத்தும்வல்லார் பயில்வதுவானிடையே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. புத்தர் சமணர் அன்புசெய்து நிலையாதவண்ணம் அவர்கட்கு மாயையைக்கூட்டிய நின்மலன் இடம் இது என்கின்றது. புனலை நீத்தவர் - நீராடாதே அதனை விலக்கிய சமணர். தேரர் - புத்தர். துன்னி - நெருங்கி. சிலையார் புரிசை - மலையை ஒத்த மதில். பரிசு - அழகு.

11. இந்தப் பண்ணார் பாடல் வல்லார் வானுலகிற் பயில்வார் என்கின்றது. திண் - வலிமை. நண்ணார் - பகைவர். உட்க - அஞ்ச.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துத் திருப்பல்லவனீச்சரம்

பதிகவரலாறு :

திருவலம்புரத்தை வணங்கித் திருச்சாய்க்காடு செல்லத் திருவுளம்பற்றிய பிள்ளையார், வழியில் பல்லவனீச்சரத்தை அடைந்தார். அங்கு எழுந்தருளியுள்ள பன்னகப் பூணி ஞரைப் பணிந்து போற்றி 'அடையார்தம் புரங்கள் மூன்றும்' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்.

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 65**

திருச்சிற்றம்பலம்

அடையார்தம் புரங்கண்மூன்று மாரழலில்லழுந்த
விடையார்மேனி யராய்ச்சீறும் வித்தகர்மேயவிடங்
கடையார்மாட நீடியெங்குங் கங்குல்புறந்தடவப்
படையார்புரிசைப் பட்டினஞ்சேர் பல்லவனீச்சரமே. 1

எண்ணுரெயில்கண் மூன்றுஞ்சீறு மெந்தைபிரானிமையோர்
கண்ணுயுலகங் காக்கநின்ற கண்ணுதனண்ணுமிடம்
மண்ணுர்சோலைக் கோலவண்டு வைகலுந்தேனருந்திப்
பண்ணுர்செய்யும் பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சரமே. 2

---

1. திரிபுரங்கள் தீயிலழுந்தச் சீறும் வித்தகர் இடம் பல்லவனீச்சரம் என்கின்றது. அடையார் - பகைவர். விடையார் மேனியர் - இடபத்தில் ஆரோகணித்த திருமேனியார். கங்குல் - ஆகாயம். படை - மதிலுறுப்பு.

2. முப்புரஞ்சீறிய முதல்வன் தேவர்கட்குக் கண்ணாய் உலகம்காக்கும் கண்ணுதலும் ஆவான்; அவனது இடம் இது என்கின்றது. எண்ணுர் - பகைவர். கண்ணுதல் - சிவன். மண் - பூமி. பண் ஆர் செய்யும் - பாடும்.

மங்கையங்கோர் பாகமாக வாணிலவார்சடைமேற்
கங்கையங்கே வாழவைத்த கள்வனிருந்தவிடம்
பொங்கயஞ்சேர் புணரியோத மீதுயர்பொய்கையின்மேற்
பங்கயஞ்சேர் பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சரமே. 3

தாரார்கொன்றை பொன்றயங்கச் சாத்தியமார்பகலம்
நீரார்நீறு சாந்தம்வைத்த நின்மலன்மன்னுமிடம்
போரார்வேற்கண் மாதர்மைந்தர் புக்கிசைபாடலினாற்
பாரார்கின்ற பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சரமே. 4

மைசேர்கண்ட ரண்டவாணர் வானவருந்துதிப்ப
மெய்சேர்பொடிய ரடியாரேத்த மேவியிருந்தவிடங்
கைசேர்வளையார் விழைவினோடு காதன்மையாற்கழலே
பைசேரரவா ரல்குலார்சேர் பல்லவனீச்சரமே. 5

---

3. மங்கை ஓர்பாகத்து இருக்கவும் சடைமேற் கங்கையையும் வைத்த கள்வனிடம் இது என்கிறது. வாள் நிலவு - ஒளி பொருந்திய நிலவு. பொங்கு அயஞ்சேர் புணரி - மிகுந்த பள்ளம் பொருந்திய கடல். அயம் - பள்ளம். 'அயமிழியருவி' என்னுங் கலியிலும் இப்பொருட்டாதல் தெளிக. பங்கயம் - தாமரை.

4. கொன்றைசாத்திய மார்பில் நீறும் சாந்தும் சாத்திய நிமலனிடம், மாதரும் மைந்தரும் பாடலினால் பூமிக்கண் இன்பம் நுகரும் தலமாகிய இது என்கின்றது. தாரார் கொன்றை - மாலையாகவேபூக்கும் கொன்றை. போரார் வேற்கண் - போரில் பொருந்திய வேல்போலும் கண்.

5. நீலகண்டரும், நீறு பூசியவருமாகிய சிவபெருமான் அடியார்கள் ஏத்த அமர்ந்திருந்த இடம் இத்தலம் என்கின்றது. மை - விடம். மேவி - விரும்பி. கைசேர் வளையாராகிய அல்குலார், ஆசையோடும் காதலோடும் கழலைச்சேரும் பல்லவனீச்சரம் எனக்கூட்டிப் பொருள் காண்க. விழைவு - பற்று. காதல் - பற்று முற்றி இன்றியமையாத் தன்மையால் எழுந்த விருப்புள்ளம். பை - படம்.

குழலினோசை வீணைமொந்தை கொட்டமுழவதிரக்
கழலினோசை யார்க்கவாடுங் கடவுளிருந்தவிடஞ்
சுழியிலாருங் கடலிலோதந் தெண்டிரைமொண்டெறியப்
பழியிலார்கள் பயில்புகாரிற் பல்லவனீச்சரமே. 6

வெந்தலாய வேந்தன்வேள்வி வேரறச்சாடிவிண்ணோர்
வந்தெலாமுன் பேணநின்ற மைந்தன்மகிழ்ந்தவிடம்
மந்தலாய மல்லிகையும் புன்னைவளர்குரவின்
பந்தலாரும் பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சரமே. 7

தேரரக்கன் மால்வரையைத் தெற்றியெடுக்கவவன்
றூரரக்குந் திண்முடிக ளூன்றியசங்கரனூர்
காரரக்குங் கடல்கிளர்ந்த காலமெலாமுணரப்
பாரரக்கம் பயில்புகாரிற் பல்லவனீச்சரமே. 8

அங்கமாறும் வேதநான்கு மோதுமயனெடுமால்
தங்கணுலு நேடநின்ற சங்கரன்றங்குமிடம்
வங்கமாரு முத்தமிப்பி வார்கடலூடலைப்பப்
பங்கமில்லார் பயில்புகாரிற் பல்லவனீச்சரமே. 9

---

6. குழல் முதலிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்க ஆடுங்கடவுள் அமர்ந்த இடம் இத்தலம் என்கின்றது. மொந்தை என்பது ஒருவகைப் பறையாதலின் கொட்ட என்றார். பயில் புகார் - பழகுகின்ற காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

7. தக்கன் யாகத்தை அழித்துத் தேவரெல்லாரும் வழிபட நின்ற இறைவனது இடம் இத்தலம் என்கின்றது. மந்தல் - மென்மை.

8. இராவணன் முடிகள்நெரியத் தாளூன்றிய சங்கரன் ஊர் இத்தலம் என்கின்றது. தெற்றி எடுக்க - பெயர்த்து எடுக்க. தார் அரக்கும் - மாலைகள் அழுத்துகின்ற, அரக்குதல் - பதித்தல். கார் அரக்கும் - மேகங்கள் முகக்கும். பாரர் அக்கம் பயில் புகார் - மக்கள் உருத்திராக்கங்களைப்பயில்கின்ற காவிரிப் பூம்பட்டினம்.

9. வேதனும் நெடுமாலும் கண்ணுல் தேடநின்ற பெருமான் உறையுமிடம் இது என்கின்றது. கண்ணுலும் என்ற உம்மை

உண்டுடுக்கை யின்றியேநின் றூர்நகவேதிரிவார்
கண்டுடுக்கை மெய்யிற்போர்த்தார் கண்டறியாதவிடந்
தண்டுடுக்கை தாளந்தக்கை சாரநடம்பயில்வார்
பண்டிடுக்கண் டீரநல்கும் பல்லவனீச்சரமே. 10

பத்தரேத்தும் பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சரத்தெம்
அத்தன்றன்னை யணிகொள்காழி ஞானசம்பந்தன்சொற்
சித்தஞ்சேரச் செப்புமாந்தர் தீவினைநோயிலராய்
ஒத்தமைந்த வும்பர்வானி லுயர்விறைடோங்குவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

கருத்தால் தேட வேண்டியதை அவர்கள் அறியாமையால் கண்ணால்தேட, அதற்கும் வெளிப்பட்டு நின்ற இறைவன் என உயர்வைச் சிறப்பித்து நின்றது. வங்கம் - கப்பல்.

10. நிறையத்தின்று ஆடையின்றியே திரியும் சமணரும், ஆடையைப் போர்த்துத் திரியும் புத்தரும் கண்டறியாத இடம் இது என்கின்றது முன்னிரண்டடியிலுள்ள உடுக்கை என்பது ஆடை என்ற பொருளிலும், மூன்றாமடியில் உள்ள உடுக்கை என்பது வாத்தியம் என்னும் பொருளிலும் வந்துள்ளன. இடுக்கண் - துன்பம்.

11. சம்பந்தன் பல்லவனிச்சரத்துப் பல்லவனநாதரைத் தோத்திரித்த இப்பாடல் பத்தையும் மனம் ஊன்றிச் சொல்லும் மக்கள் தீவினையும் நோயும் இலராய் வானுலகில் வாழ்வார் என்கின்றது.

திருச்சண்பைநகர்

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 66**

திருச்சிற்றம்பலம்

பங்கமேறு மதிசேர்சடையார் விடையார்பலவேதம்
அங்கமாறு மறைநான்கவையு மானார்மீனும்
வங்கமேவு கடல்வாழ்பரதர் மனைக்கேநுனைமூக்கின்
சங்கமேறி முத்தமீனுஞ் சண்பைநகராரே. 1

சூதகஞ்சேர் கொங்கையாளோர் பங்கர்சுடர்க்கமலப்
போதகஞ்சேர் புண்ணியனார் பூதகண நாதர்
மேதகஞ்சேர் மேகமந்தண் சோலையில்விண்ணார்ந்த
சாதகஞ்சேர் பாளைநீர்சேர் சண்பைநகராரே. 2

---

1. கூன்பிறையணிந்த சடையாரும், விடையாரும், வேதம் அங்கம் ஆனாரும் சண்பைநகரார் என்கின்றது. பங்கம் - கூனல்; குற்றம் என்பாரும் உளர். சிவன்சடைசேரத் தகும் பிறைக்குக் குற்றமின்மை தெளிவு. வங்கம் - தோணி. பரதர் - செம்படவர். நுனை மூக்கின் சங்கம் - கூரிய மூக்கினையுடைய சங்குகள். கடல் வாழ் சங்கு பரதர்மனை யேறி முத்தமீனும் என்றது பிறவிக் கடலில் ஆழ்வாரும் வினைநீங்கும் காலம்வரின் சண்பைநகர் சார்ந்து பேரின்பம் எய்துவர் என்று குறிப்பித்தவாறு.

2. உமையொருபாகர், செங்கமலப்போதில் வீற்றிருக்கும் புண்ணியனார் சண்பையார் என்கின்றது. சூதகம் சேர் - சூதாடுங் காயை ஒத்த. பங்கர் - பாகத்தையுடையவர். சுடர் கமலப் போது அகஞ்சேர் - ஒளிவிடுகின்ற செந்தாமரையில் எழுந்தருளியுள்ள. மேதகம் - மேன்மை. விண்ணார்ந்த - மேகநீரையுண்ட. சாதகம் - சாதகப்புள். பாளை நீர்சேர் - தென்னை கமுகு முதலியவற்றின் பாளைகளில் தேன்சேர்ந்த.

மகரத்தாடு கொடியோனுடலம் பொடிசெய்தவனுடைய
நிகரொப்பில்லாத் தேவிக்கருள்செய் நீலகண்டனூர்
பகரத்தாரா வன்னம்பகன்றில் பாதம்பணிந்தேத்தத்
தகரப்புன்னை தாழைப்பொழில்சேர் சண்பைநகராரே. 3

மொய்வல்லசுரர் தேவர்கடைந்த முழுநஞ்சதுவுண்ட
தெய்வர்செய்ய வுருவர்கரிய கண்டர்திகழ்சுத்திக்
கையர்கட்டங் கத்தர்கரியி னுரியர்காதலாற்
சைவர்பாசு பதர்கள்வணங்குஞ் சண்பைநகராரே. 4

கலமார்கடலுள் விடமுண்டமரர்க் கமுதமருள்செய்த
குலமார்கயிலைக் குன்றதுடைய கொல்லையெருதேறி
நலமார்வெள்ளை நாளிகேரம் விரியா நறும்பாளை
சலமார்கரியின் மருப்புக்காட்டுஞ் சண்பைநகராரே. 5

---

3. மன்மதனை எரித்து, அவன் மனைவியாகிய இரதிக்கு அருள் செய்தவன் சண்பையான் என்கின்றது. மகரத்து ஆடு கொடியோன் - மகரமீன் எழுதிய வெற்றிபொருந்திய கொடியுடையோன். நிகர் ஒப்பு: ஒருபொருட் பன்மொழி. தேவி என்றது இரதியை. அவளுக்குமட்டும் மன்மதனை எழுப்பித் தந்ததை உணர்த்துவது. தாரா - சிறுநாரை. பகன்றில் - அன்றில். தகரப்புன்னை - தகரமும் புன்னையும்.

4. நஞ்சமுது செய்த தெய்வர், செய்யர், கண்டங்கரியர், சுத்திக்கையர், மழுப்படையர் சண்பைநகரார் என அடையாளம் அறிவிக்கின்றது. கட்டங்கம் - கத்தி. சுத்தி - மழு.

5. தான் நஞ்சுண்டு அமரர்க்கு அமுதம் அருள் செய்தவர் சண்பையார் என்கின்றது. கொல்லை எருது - முல்லை நிலத்து இடபம். நாளிகேரம் - தென்னை, நாளிகேரம் வெள்ளை விரியா நறும்பாளை கரியின் மருப்புக்காட்டும் எனக்கூட்டுக. கரியின் மருப்பு - யானைக்கொம்பு. சலம் - வஞ்சனை. யானைக்கபடம் என்பது வழக்காதலின் சலமார் யானை என்றார்.

மாகரஞ்சே ரத்தியின்றேல் போர்த்துமெய்ம்மாலான்
சூகரஞ்சே ரெயிறுபூண்ட சோதியன்மேதக்க
ஆகரஞ்சே ரிப்பிமுத்தை யந்தண்வயலுக்கே
சாகரஞ்சேர் திரைகளுந்துஞ் சண்பைநகராரே. 6

* * * * 7

இருளைப்புரையு நிறத்திலரக்கன் றனையீடழிவித்து
அருளைச்செய்யு மம்மானேரா ரந்தண்கந்தத்தின்
மருளைச்சுரும்பு பாடியளக்கர் வரையார்திரைக்கையாற்
றரளத்தோடு பவளமீனுஞ் சண்பைநகராரே. 8

மண்டான்முழுது முண்டமாலு மலர்மிசைமேலயனும்
எண்டானறியா வண்ணநின்ற விறைவன்மறையோதி
தண்டார்குவளைக் கள்ளருந்தித் தாமரைத்தாதின்மேற்
பண்டான்கொண்டு வண்டுபாடுஞ் சண்பைநகராரே. 9

---

6. யானைத்தோலைப் போர்த்துப் பன்றிக் கொம்பை அணிந்த சோதியான் சண்பையான் என்கின்றது. மாகரம் - பெரிய கை. அத்தி - யானை. சூகரம் - பன்றி. ஆகரம் - கடல். திரைகள் முத்தை வயலுக்கே உந்தும் சண்பை என்க.

8. இராவணனை ஈடழித்து, ஈடேற்றும் அம்மான் இவர் என்கின்றது. ஈடு - பெருமை. ஏரார் - அழகிய. மருளைச் சுரும்பு பாடி - மருள் என்னும் பண்ணை வண்டு பாடி. அளக்கர் - கடல். வரை ஆர் திரை - மலையையொத்த அலை. தரளம் - முத்து.

9. மண்ணுண்ட மாலும் மலரோனும் அறியாவண்ணம் நின்ற இறையோன் சண்பைநகரார் என்கின்றது. எண் தான் அறியா - எள்ளளவும் அறியாத. வண்டு குவளைத் தேனை அருந்தித் தாமரையின் மகரந்தத்தை உண்டு பாடும் சண்பைநகர் என்க.

போதியாரும் பிண்டியாரும் புகழலசொன்னலும்
நீதியாகக் கொண்டங்கருளு நிமலனிருநான்கின்
மாதிசித்தர் மாமறையின் மன்னியதொன்னூலர்
சாதிகீத வர்த்தமானர் சண்பைநகராரே. 10

வந்தியோடு பூசையல்லாப் போழ்தின்மறைபேசிச்
சந்திபோதிற் சமாதிசெய்யுஞ் சண்பைநகர்மேய
அந்திவண்ணன் றன்னையழகார் ஞானசம்பந்தன்சொற்
சிந்தைசெய்து பாடவல்லார் சிவகதிசேர்வாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. புறச்சமயிகள் இகழ்ந்து பேசினலும் அவற்றைப் புகழாகக் கொண்டருளும் சண்பைநகரார் இவர் என்கின்றது. போதியார் - புத்தர். பிண்டியார் - சமணர். மாதி சித்தர் - அணிமாதி சித்திகளை உடையவர். சாதி கீத வர்த்த மானர் - சகாரம் முதலாகப் பாடப்படுகின்ற பாட்டில் நிலைத்திருப்பவர்.

11. சண்பைநகர்ச் சிவபெருமானைப் பற்றிச்சொன்ன ஞானசம்பந்தனது சொல்லைத் தியானத்தோடு பாடவல்லார்கள் சிவகதிசேர்வர் என்கின்றது. வந்தி - வந்திக்கத்தக்கவளாகிய உமாதேவி. மறை - இரகசியம். சந்தி - காலை மாலை. இறைவன் பூசைக்காலமல்லாத காலங்களில் அம்மையோடு, வேதவிசாரணை செய்து சந்தியாகாலங்களில் சமாதி செய்கின்ருர் என்ற அநுபவம் அறிவிக்கப்படுகிறது.

திருப்பழனம்

பதிகவரலாறு :

திருவடகுரங்காடுதுறையில் வாலியார் வழிபட்ட அருமையை யமைத்துப் பாடிப்பரவி, பிற தலங்களையும் வழிபட எழுந்தருளிய காழிவேந்தர், முத்தலைச் சூலம் ஏந்திய முதல்வர் எழுந்தருளிய திருப்பழனத்தைச் சேர்ந்தார். கோயிலைக் குறுகி உருகிய மனத்துடன் திருப்பழனநாதரை வணங்கி 'வேத மோதி' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார். இதனை 'விழைசொற் பதிகம்' என விசேடிப்பர் சேக்கிழார் பெருமானுர்.

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 67**

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதமோதி வெண்ணூல்பூண்டு வெள்ளையெருதேறிப்
பூதஞ்சூழப் பொலியவருவார் புலியினுரிதோலார்
நாதாவெனவு நக்காவெனவு நம்பாவெனநின்று
பாதந்தொழுவார் பாவந்தீர்ப்பார் பழனநகராரே. 1

கண்மேற்கண்ணுஞ் சடைமேற்பிறையு முடையார்காலனைப்
புண்ணுறுதிர மெதிராரோடப் பொன்றப்புறந்தாளால்
எண்ணுதுதைத்த வெந்தைபெருமா னிமவான்மகளோடும்
பண்ணார்களிவண் டறைபூஞ்சோலைப் பழனநகராரே. 2

---

1. நாதா நக்கா எனத் தோத்திரிப்பவர்களின் பாவந்தீர்ப்பவர் பழனநகரார் என்கின்றது. நக்கன் - நிர்வாணி. நம்பன் - நம்பப்படத்தக்கவன்.

2. காலனை இரத்த ஆறு பெருக்கெடுத்தோடப் புறந்தாளால் உதைத்த பெருமான் பழனநகரார் என்கின்றது. இதுவும் ஆபத்சகாயர் என்ற இத்தலத்திறைவனுக்கேற்ற செயலாதல் அறிக. கண்மேல் கண் - நெற்றிக்கண். புண்ணார் உதிரம் - புண்ணை வழியாகக்கொண்டு வெளிப்படுகின்ற இரத்தம். பொன்ற - இறக்க. எண்ணுது - அவனை ஒரு பொருளாக மனத்து எண்ணுது.

பிறையும்புனலுஞ் சடைமேலுடையார் பறைபோல்விழிகட்பேய்
உறையுமயான மிடமாவுடையா ருலகர்தலைமகன்
அறையுமலர்கொண் டடியார்பரவி யாடல்பாடல்செய்
பறையுஞ்சங்கும் பலியுமோவாப் பழனநகராரே. 3

உரமன்னுயர்கோட் டுலறுகூகை யலறுமயானத்தில்
இரவிற்பூதம் பாடவாடி யெழிலாரலர்மேலைப்
பிரமன்றலையி னறவமேற்ற பெம்மானெமையாளும்
பரமன்பகவன் பரமேச்சுவரன் பழனநகராரே. 4

குலவெஞ்சிலையான் மதின்மூன்றெரித்த கொல்லேறுடையண்ணல்
கலவமயிலுங் குயிலும்பயிலுங் கடல்போற்காவேரி
நலமஞ்சுடைய நறுமாங்கனிகள் குதிகொண்டெதிருந்திப்
பலவின்கனிக டிரைமுன்சேர்க்கும் பழனநகராரே. 5

---

3. கங்கையும் பிறையும் சூடியவர், மயானத்துறைபவர் பழனத்தார் என்கின்றது. அறையும் - ஒலிக்கின்ற. அடியார் பரவி, பாடல்செய் ஓவாப் பழனம் எனக் கூட்டுக.

4. மயானத்துப் பூதம் பாட, நள்ளிருளில் நட்டமாடுபவர் இந்நாதர் என்கின்றது. உரம் - வலிமை. உலறு கோட்டு - வற்றிய கிளைகளில். கூகை - கோட்டான். அலர் மேலைப் பிரமன் - தாமரைமலர்மேல் உள்ள பிரமன். நறவம் - தேன்; என்றது உணவு என்னும் பொதுமையில் நின்றது. பரமன் - உயர்ந்தவற்றிற்கெல்லாம் உயர்ந்தவன். பகவன் - ஆறு குணங்களை உடையவன்.

5. வில்லால் திரிபுரமெரித்த சிவன் பழனத்தான் என்கின்றது. பின்னிரண்டடிகளில் கடல்போன்ற காவிரியின் அலைகள், மாங்கனிகளையும் பலாக்கனிகளையும் எதிர் உந்திச் சேர்க்கும் பழனம் என வளங் கூறப்பெற்றுள்ளது. கடல்போற் காவேரி என்றது வற்றாமையும் பரப்பும்பற்றி. கலவம் - தோகை.

வீளைக்குரலும் விளிச்சங்கொலியும் விழவின்னொலியோவா
மூளைத்தலைகொண் டடியாரேத்தப் பொடியாமதிளெய்தார்
ஈளைப்படுகி லிலையார்தெங்கிற் குலையார்வாழையின்
பாளைக்கமுகின் பழம்வீழ்சோலைப் பழனநகராரே. 6

பொய்யாமொழியார் முறையாலேத்திப் புகழ்வார்திருமேனி
செய்யார்கரிய மிடற்றார்வெண்ணூல் சேர்ந்தவகலத்தார்
கையாடலினார் புனலான்மல்கு சடைமேற்பிறையோடும்
பையாடரவ முடனேவைத்தார் பழனநகராரே. 7

மஞ்சோங்குயர முடையான்மலையை மாறாயெடுத்தான்றோள்
அஞ்சோடஞ்சு மாறுநான்கு மடரவூன்றினார்
நஞ்சார்சுடலைப் பொடிநீறணிந்த நம்பான்வம்பாரும்
பைந்தாமரைகள் கழனிசூழ்ந்த பழனநகராரே. 8

கடியார்கொன்றைச் சுரும்பின்மாலை கமழ்புன்சடையார்விண்
முடியாப்படிமூ வடியாலுலக முழுதுந்தாவிய
நெடியானீடா மரைமேலயனு நேடிக்காணாத
படியார்பொடியா டகலமுடையார் பழனநகராரே. 9

---

6. கையில் கபாலங்கொண்டு அடியார்கள் வழிபடநின்ற இறைவன் இந்நகரார் என்கின்றது. வீளைக் குரல் - அழைக்கும் குரல். மூளைத் தலை கொண்டு - மூளையோடுகூடிய பிரமகபாலத்தைக் கொண்டு. ஈளைப் படுகு - உலராத சேற்றோடு கூடிய ஆற்றுப்படுகை. படுகையில் தென்னை, வாழை, கமுகு இவற்றின் பழம் விழுகின்ற பழனம் என வளங்கூறியது.

7. உண்மை அடியார்களால் வணங்கி வாழ்த்தப்படுமவர் பழனத்தார் என்கின்றது. பொய்யாமொழியார் - உண்மையே பேசும் அடியார்கள். மிடற்றார் - கழுத்தினையுடையவர். அகலத்தார் - மார்பினை உடையவர். பை - படம்.

8. இராவணனது இருபது தோள்களும் வருந்த ஊன்றியவர் இவர் என்கின்றது. மஞ்சோங்கு உயரம் உடையான் - ஆகாயம் அளாவிய உயரம் உடையவன். மாறாய் - விரோதித்து. அஞ்சோடு அஞ்சும் ஆறும் நான்கும் - இருபது. அடர - நெருங்க.

9. உலகத்தை மூவடியால் அளந்த திருமாலும் அயனும் தேடிக்கண்டுபிடிக்கமுடியாத திருநீற்றழகர் இவர் என்கின்றது.

கண்டான்கழுவா முன்னேயோடிக் கலவைக்கஞ்சியை
உண்டாங்கவர்க ளுரைக்குஞ்சிறுசொல் லோரார்பாராட்ட
வண்டாமரையின் மலர்மேனறவ மதுவாய்மிகவுண்டு
பண்டான்கெழும வண்டியாழ்செய்யும் பழனநகராரே. 10

வேய்முத்தோங்கி விரைமுன்பரக்கும் வேணுபுரந்தன்னுள்
நாவுய்த்தனைய திறலான்மிக்க ஞானசம்பந்தன்
பேசற்கினிய பாடல்பயிலும் பெருமான்பழனத்தை
வாயிற்பொலிந்த மாலைபத்தும் வல்லார்நல்லாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

கடி - மணம். சுரும்பு - வண்டு. விண்முடியாப்படி - விண்ணை முடிவாகக் கொண்ட பூமி. நெடியான் - திருவிக்கிரமனாகிய திருமால். நேடி - தேடி. காணாதபடி ஆர் பொடி ஆடு அகல முடையார் எனப் பிரித்து அவர்கள் காணாதவண்ணம் நிறைந்த திருநீற்றோடு அளாவிய மார்பை உடையவர் எனப் பொருள் காண்க.

10. கண்ணைக்கூடக் கழுவாது கஞ்சிகுடிக்கும் புறச்சமயிகளுடைய சிறுசொல்லை ஓராத அடியார்கள் பாராட்ட இருப்பவன் பழனத்தான் என்கின்றது. கலவைக்கஞ்சி - கலந்த கஞ்சி. வண்டு நறவமது உண்டு பண்கெழும யாழ்செய்யும் பழனம் எனக் கொண்டு கூட்டுக.

11. பேசற்கு இனிய இப்பாடல் பத்தையும் வல்லார் நல்லார் என்கின்றது. வேய் முத்து - மூங்கில் தோன்றிய முத்து. விரை - மணம்.

திருக்கயிலாயம்

பதிகவரலாறு :

திருக்காளத்தியைத் தொழுது பாடிய காழிப்பிள்ளையார், அதற்கு அப்பால் வடக்கிலும் மேற்கிலும் தமிழ் வழங்கும் நாடின்மையால், காளத்தியிலிருந்தபடியே தேவர் வழிபாடு செய்யும் திருக்கயிலையை நினைந்து 'பொடிகொள் உருவர்' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்.

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 68**

திருச்சிற்றம்பலம்

பொடிகொளுருவர் புலியினதளர் புரிநூறிகழ்மார்பில்
கடிகொள்கொன்றை கலந்தநீற்றர் கறைசேர்கண்டத்தர்
இடியகுரலா லிரியுமடங்க ளொடுங்குமுனைச்சாரல்
கடியவிடைமேற் கொடியொன்றுடையார் கயிலைமலையாரே. 1

புரிகொள்சடைய ரடியர்க்கெளியார் கிளிசேர்மொழிமங்கை
தெரியவுருவில் வைத்துகந்த தேவர்பெருமானார்
பரியகளிற்றை யரவுவிழுங்கி மழுங்கவிருள்கூர்ந்த
கரியமிடற்றர் செய்யமேனிக் கயிலைமலையாரே. 2

---

1. கயிலைநாதனின் திருமேனிப்பூச்சு, உடை, ஆடை, அணி, ஊர்தி முதலியவற்றைக் கூறுகின்றது. பொடி - விபூதி. அதள் - தோல். பொடிகொள் உருவர் என்றது திருமேனி முழுதும் பூசப்பட்டதைக் குறித்தது. நீற்றர் என்பது மார்பில் அணிந்ததைக் குறித்தது. கறை - விடம். இடிய குரலால் - இடிக்குரலால். இரியும் - அஞ்சி இரங்குகின்ற. மடங்கல் - சிங்கம். கடிய விடை - வேகமான இடபம்.

2. இதுவும் அது. கிளிசேர் மொழி மங்கை - கிளியை யொத்த மொழியினை உடைய உமாதேவி. தெரிய - விளங்க. பரியகளிற்றை அரவு விழுங்கி மழுங்க இருள்கூர்ந்த கயிலை - பெரிய யானையை மலைப்பாம்பு விழுங்கி மறைய இருள்மிகுந்த கயிலை.

மாவினுரிவை மங்கைவெருவ மூடிமுடிதன்மேல்
மேவுமதியு நதியும்வைத்த விறைவர்கழலுன்னும்
தேவர்தேவர் திரிசூலத்தர் திரங்கன்முகவன்சேர்
காவும்பொழிலுங் கடுங்கற்சுனைசூழ் கயிலைமலையாரே. 3

முந்நீர்சூழ்ந்த நஞ்சமுண்ட முதல்வர்மதனன்றன்
தென்னீருருவ மழியத்திருக்கண் சிவந்தநுதலினர்
மன்னீர்மடுவும் படுகல்லறையி னுழுவைசினங்கொண்டு
கன்னீர்வரைமே லிரைமுன்றேடுங் கயிலைமலையாரே. 4

ஒன்றும்பலவு மாயவேடத் தொருவர்கழல்சேர்வார்
நன்றுநினைந்து நாடற்குரியார் கூடித்திரண்டெங்கும்
தென்றியிருளிற் றிகைத்தகரிதண் சாரனெறியோடிக்
கன்றும்பிடியு மடிவாரஞ்சேர் கயிலைமலையாரே. 5

தாதார்கொன்றை தயங்குமுடியர் முயங்குமடவாளைப்
போதார்பாக மாகவைத்த புனிதர்பனிமல்கும்
மூதாருலகின் முனிவருடனா யறநான்கருள்செய்த
காதார்குழையர் வேதத்திரளர் கயிலைமலையாரே. 6

---

3. இதுவும் அது. மங்கை வெருவ மாவின் உரிவை மூடி - உமாதேவியார் அஞ்ச யானைத்தோலைப் போர்த்து. கழல் உன்னும் - திருவடியைத் தியானிக்கின்ற. திரங்கல் முகவன் - குரங்குகள்.

4. தென் நீர் உருவம் - அழகிய நீர்மையோடு கூடிய வடிவம். சிவந்த - கோபத்தாற் சிவந்த. மன்னீர் மடு - நிலைபெற்ற நீரினையுடைய சுனை, கல்லறை - குகை. உழுவை - புலி.

5. ஒன்றும் பலவும் ஆய வேடத்தார் - ஒன்றாயும் விரிந்து பலவாகிம் ஆகிய வேடத்தை உடையவர். கழல் சேர்வார் - திருவடியைத் தியானிப்பவர்கள். நன்று நினைந்து - பேரின்பத்தை விரும்பி. தென்றி - சிதறி. திகைத்த யானை மலைச்சாரல் வழியாக ஓடி, கன்றும் பிடியுமாக அடிவாரத்துச் சேரும் கயிலை என இயற்கை எடுத்துக்காட்டப்பெறுகிறது.

6. தாது - மகரந்தம். போதார் பாகம் - மெல்லிய இடப்பாகம். உலகின் மூதார் முனிவர் - உலகத்தில் மிக வயது முதிர்ந்த முனிவராகிய சனகாதியர்.

கயிலாயத்தில் :

"கரி தண்சாரல் நெறியோடிக் கன்றும் பிடியும் அடிவாரம்சேர் கயிலாயம்."

திருக்கூற்குடி மாமலை.

—பக்கம் - 204.

* * * *

தொடுத்தார்புரமூன் றெரியச்சிலைமே லெரியொண்பகழியார்
எடுத்தான்றிரடோண் முடிகள்பத்து மிடியவிரல்வைத்தார்
கொடுத்தார்படைகள் கொண்டாராளாக் குறுகிவருங்கூற்றைக்
கடுத்தாங்கவனைக் கழலாலுதைத்தார் கயிலைமலையாரே. 8

ஊணாப்பலிகொண் டுலகிலேற்று ரிலகுமணிநாகம்
பூணாரமாகப்பூண்டார் புகழுமிருவர்தாம்
பேணாவோடி நேடவெங்கும் பிறங்குமெரியாகிக்
காணாவண்ண முயர்ந்தார்போலுங் கயிலைமலையாரே. 9

விருதுபகரும் வெஞ்சொற்சமணர் வஞ்சச்சாக்கியர்
பொருதுபகரு மொழியைக்கொள்ளார் புகழ்வார்க்கணியராய்
எருதொன்றுகைத்திங் கிடுவார்தம்பா லிரந்துண்டிகழ்வார்கள்
கருதும்வண்ண முடையார்போலுங் கயிலைமலையாரே. 10

போரார்கடலிற் புனல்சூழ்காழிப் புகழார்சம்பந்தன்
காரார்மேகங் குடிகொள்சாரற் கயிலைமலையார்மேல்
தேராவுரைத்த செஞ்சொன்மாலை செப்புமடியார்மேல்
வாராபிணிகள் வானோருலகின் மருவுமனத்தாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. இராவணனை அடக்கி, வாள் கொடுத்தாண்டார் என்ற வரலாறு காட்டப்படுகிறது. எரிய, சிலைமேல், ஒண்பகழியார் தொடுத்தார் எனக்கூட்டுக. படை - வாள். ஆளாக்கொண்டார் - அடிமையாக ஆட்கொண்டார். கடுத்து - கோபித்து.

9. உலகில் பலி ஊணாக்கொண்டு ஏற்றூர் எனக்கூட்டுக. பூண் நாண் ஆரமாக - பூணத்தகும் மாலையாக. இருவர் - பிரம விஷ்ணுக்கள்.

10. விருது - பட்டங்கள். பொருது - மோதுதல் காரணமாக. எருது ஒன்று உகைத்து - ஒரு இடபத்தில் ஏறிச்செலுத்தி.

11. கயிலைமலையாரைச் சொன்ன செஞ்சொல் மாலை வல்லார்மேல் பிணிகள் வாரா; வானோர் உலகத்தில் மருவுவர் என்கின்றது. தேரா - தெளிந்து.

திருவண்ணாமலை

பதிகவரலாறு :

திரு அறையணிநல்லூரரை வழிபட்ட புகலிப் பிள்ளையார் தேவரும் முனிவரும் வணங்கும் திருவண்ணாமலையை அன்பர்கள் காட்டக் கண்டார். அண்ணாமலை, சிவனுருவாகக் காட்சி வழங்குதலும், தமது கண்களால் அக்காட்சியைப் பருகி, பெருமானை வழிபட்டு இப்பதிகத்தைப் பாடினார்கள்.

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : எண் 69

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவார்மலர்கொண் டடியார்தொழுவார் புகழ்வார்வானோர்கள்
மூவார்புரங்க ளெரித்தவன்று மூவர்க்கருள்செய்தார்
தூமாமழைநின் றதிரவெருவித் தொறுவின்னிரையோடும்
ஆமாம்பிணைவந் தணையுஞ்சார லண்ணாமலையாரே. 1

மஞ்சைப்போழ்ந்த மதியஞ்சூடும் வானோர்பெருமானார்
நஞ்சைக்கண்டத் தடக்குமதுவு நன்மைப்பொருள்போலும்
வெஞ்சொற்பேசும் வேடர்மடவா ரிதணமதுவேறி
அஞ்சொற்கிளிக ளாயோவென்று மண்ணாமலையாரே. 2

---

1 அடியார்கள் மலர்கொண்டு அடிவணங்குவார்கள்; தேவர்கள் தோத்திரிப்பார்கள் ; இங்ஙனமாகத் திரிபுரம் எரித்த பெருமான் அண்ணாமலையார் ஆவர் என்கின்றது. பூ ஆர் மலர் - போதும் விரிந்த பூவும். மூவார் - அழியாதவர்கள். மூவர் - திரிபுராதிகள். தொறுவின் நிரையோடும் - மந்தை வரிசையோடும். ஆமாம் பிணை - காட்டுப்பசுக்கள்.

2 அண்ணாமலையாராகிய பிறை சூடிய பெருமான் நஞ்சையுண்டதும் நன்மைகருதியேயாம் என்கின்றது. மஞ்சு - மேகம். வெஞ்சொல் பேசும் வேடர் - பிடி எறி குத்து கொல்லு என்ற கொடிய சொற்களையே பேசுகிற வேடர்கள். மடவார் - வேட்டுவத்தி. இதணம் - பரண். ஆயோ என்பது கிளி ஓட்டும் ஒலிக் குறிப்பு.

ஞானத்திரளாய் நின்றபெருமா னல்லவடியார்மேல்
ஊனத்திரளை நீக்குமதுவு முண்மைப்பொருள்போலும்
ஏனத்திரளோ டினமான்கரடி யிழியுமிரவின்கண்
ஆனைத்திரள்வந் தணையுஞ்சார லண்ணுமலையாரே. 3

இழைத்தவிடையா ளுமையாள்பங்க ரிமையோர்பெருமானுர்
தழைத்தசடையார் விடையொன்றேறித் தரியார்புரமெய்தார்
பிழைத்தபிடியைக் காணுதோடிப் பெருங்கைமதவேழம்
அழைத்துத்திரிந்தங் குறங்குஞ்சார லண்ணுமலையாரே. 4

உருவிற்றிகழு முமையாள்பங்க ரிமையோர்பெருமானுர்
செருவில்லொருகால் வளையவூன்றிச் செந்தீயெழுவித்தார்
பருவிற்குறவர் புனத்திற்குவித்த பருமாமணிமுத்தம்
அருவித்திரளோ டிழியுஞ்சார லண்ணுமலையாரே. 5

---

3 ஞானப்பிழம்பாய் நிற்கும் அண்ணுமலையார் நல்ல அடியார்மேல் வருங் குற்றங்களை நீக்குவதும் உண்மையே போலும் என்கின்றது. திரள் - பிழம்பு. ஊனத்திரள் - குறைகளின் குவியல்; உடம்பு என்றுமாம். உண்மைப்பொருள் - சத்தியம் போலும் என்பது ஒப்பில் போலி. ஏனத்திரள் - பன்றிக்கூட்டம். ஆனை - யானை.

4 உமைபங்கர், தேவதேவர், தாழ்சடையார், விடையேறி, திரிபுரம் எய்தவர் இவர் என்கின்றது. இழைத்த - நூலிழையின் தன்மையை யுடைய, தரியார் - பகைவர். பிழைத்த - தவறிய. பெரிய களிறு தன்னை விட்டுப்பிரிந்த பெண்யானையைக் காணுமல் அழைத்துச் சுற்றி அலுத்துப்போய் உறங்கும் சாரல் என மலையியற்கை கூறியவாறு.

5 ஒரே உருவில் விளங்கும் உமையொருபாகர், வில் வளைத்துத் திரிபுரத்தைச் செந்தீயாட்டியவர் இவர் என்கிறது. செரு - போர். வில் ஒருகால் வளைய ஊன்றி - வில்லினது ஒரு தலையை வளைவதற்காகக் காலிற் பெருவிரலால் ஊன்றி. பரு வில் குறவர் - பருத்த வில்லையுடைய குறவர்கள். குறவர் குவித்த முத்தங்கள் அருவியோடு இழியும் சாரல் அண்ணுமலை என்க.

எனைத்தோரூழி யடியாரேத்த விமையோர்பெருமானர்
நினைத்துத்தொழுவார் பாவந்தீர்க்கு நிமலருறைகோயில்
கனைத்தமேதி காணாதாயன் கைம்மேற்குழலூத
அனைத்துஞ்சென்று திரளுஞ்சார லண்ணாமலையாரே. 6

வந்தித்திருக்கு மடியார்தங்கள் வருமேல்வினையோடு
பந்தித்திருந்த பாவந்தீர்க்கும் பரமனுறைகோயில்
முந்தியெழுந்த முழவினோசை முதுகல்வரைகண்மேல்
அந்திப்பிறைவந் தணையுஞ்சார லண்ணாமலையாரே. 7

மறந்தான்கருதி வலியைநினைந்து மாருயெடுத்தான்றோள்
நிறந்தான்முரிய நெரியவூன்றி நிறையவருள்செய்தார்
திறந்தான்காட்டி யருளாயென்று தேவரவர்வேண்ட
அறந்தான்காட்டி யருளிச்செய்தா ரண்ணாமலையாரே. 8

6: நினைத்துத் தொழுவார் பாவந்தீர்க்கும் நிமலர் உறை கோயில் அண்ணாமலையார் என்கின்றது. எனைத்து ஓர் ஊழி - எத்தகையதோர் ஊழியிலும். கனைத்த - ஒலித்த. மேதிகளைக் காணாத ஆயன் குழலூத அவைகளெல்லாம் திரளும் சாரல் என்க. மேதி - எருமை.

7. தொழும் அடியார்களின் ஆகாமிய சஞ்சித வினைகளைத் தீர்க்கும் பரமன் உறை கோயில் அண்ணாமலை என்கின்றது. வந்தித்து இருக்கும் - வழிபட்டுச் சோகம் பாவனையில் இருக்கும். பந்தித் திருந்த - ஆன்மாவின் அறிவை மறைத்திருந்த. பெரிய பாறைகளில் அந்திப் பிறை அணையும் சாரல் என்பது அண்ணாமலையே பிறை சூடிய பெருமானைக் காட்சியளிப்பதைக் கருதி.

8. இலங்கை மன்னனது தோள் நெரிய, விரல் ஊன்றிய இறைவன் அண்ணாமலையான் என்கிறது. மறம் - வீரம். நிறம் - மார்பு. தேவர் திறங்காட்டியருளாய் என்று வேண்ட, அறங் காட்டி அருள் செய்தார் எனமுடிக்க.

தேடிக்காணுர் திருமால்பிரமன் றேவர்பெருமானை
மூடியோங்கி முதுவேயுகுத்த முத்தம்பலகொண்டு
கூடிக்குறவர் மடவார்குவித்துக் கொள்ளவம்மினென்
ருடிப்பாடி யளக்குஞ்சார லண்ணுமலையாரே. 9

தட்டையிடுக்கித் தலையைப்பறித்துச் சமணேநின்றுண்ணும்
பிட்டர்சொல்லுக் கொள்ளவேண்டா பேணித்தொழுமின்கள்
வட்டமுலையா ளுமையாள்பங்கர் மன்னியுறைகோயில்
அட்டமாளித் திரள்வந்தணையு மண்ணுமலையாரே. 10

அல்லாட்டரவ மியங்குஞ்சார லண்ணுமலையாரை
நல்லார்பரவப் படுவான்காழி ஞானசம்பந்தன்
சொல்லான்மலிந்த பாடலான பத்துமிவைகற்று
வல்லாரெல்லாம் வானேர்வணங்க மன்னிவாழ்வாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. மாலும் அயனும் பெருமானைத் தேடிக் காணுராயிருக்கக் குறத்தியர் மூங்கில் முத்துக்களைக் குவித்து, வாங்கிக்கொள்ள வாருங்கள் என்றழைக்கும் அண்ணுமலை என்கின்றது. வேய் உகுத்த முத்தம் - மூங்கிலில் பிறந்த முத்துக்கள்.

10. சமணர் புத்தர் சொல்லைக் கேளாதே, இறைவனைத் தொழுங்கள்; அவ்விறைவன் உறையுங் கோயில் அண்ணுமலையாகும் என்கின்றது. தட்டு - தடுக்கு. பிட்டர் - பித்தர்கள். அட்டம் - பக்கம்.

11. அண்ணுமலையாரை ஞானசம்பந்தன் சொன்ன இப்பாடல் வல்லார் தேவர் வணங்க வாழ்வார்கள் என்கின்றது. அல் - இரவு. மன்னி - நிலைபெற்று.

திருவீங்கோய்மலை

பதிகவரலாறு :

திருப்பைஞ்ஞீலியை வணங்கி மண்பரவுந் தமிழ் மாலைகளைப்பாடிப் பிறதலங்களையும் வழிபட எண்ணிய சண்பை நாடர், திருவீங்கோய்மலையை அடைந்தார். அங்கு, கங்கைச் சடையர் கழல்பணிந்து "வானத்துயர் தண்" என்னும் இசைப்பதிகம் பாடினார்.

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 70**

திருச்சிற்றம்பலம்

வானத்துயர்தண் மதிதோய்சடைமேன் மத்தமலர்சூடித்
தேனொத்தனமென் மொழிமான்விழியா டேவிபாகமாக்
கானத்திரவி லெரிகொண்டாடுங் கடவுளுலகேத்த
ஏனத்திரள்வந் திழியுஞ்சார லீங்கோய்மலையாரே. 1

சூலப்படையொன் றேந்தியிரவிற் சுடுகாடிடமாகக்
கோலச்சடைக டாழக்குழல்யாழ் மொந்தைகொட்டவே
பாலொத்தனைய மொழியாள்காண வாடும்பரமனார்
ஏலத்தொடுநல் லிலவங்கமழு மீங்கோய்மலையாரே. 2

கண்கொணுதலார் கறைகொண்மிடற்றார் கரியினுரிதோலார்
விண்கொண்மதிசேர் சடையார்விடையார் கொடியார்வெண்ணீறு
பெண்கொடிருமார் பதனிற்பூசும் பெம்மானெமையாள்வார்
எண்குமரியுந் திரியுஞ்சார லீங்கோய்மலையாரே. 3

---

1. பிறை, மத்தம் இவற்றைச்சூடி, தேவியைப்.பாகமாகக் கொண்டு, நள்ளிரவில் நடமாடும் பெருமான் ஈங்கோய் மலையார் என்கின்றது. கானம் - சுடுகாடு. ஏனத்திரள் - பன்றியின் கூட்டம்.

2. சுடுகாட்டில் குழலும் யாழும் முழவுங் கொட்ட, பாகம் பிரியாள் காண ஆடும் பெருமான் இவர் என்கின்றது. கோலச்சடை - அழகியசடை. குழல், யாழ், மொந்தை கொட்ட என்றாலும், குழலை ஊத, யாழை வாசிக்க, மொந்தையைக் கொட்ட எனக் கருவிகளுக்கேற்ப பொருள்கொள்க.

3. இறைவருடைய உடையும் அணியும் பூச்சும் இவைஎன்கின்றது. நுதல் - நெற்றி. கறை - விடம். மிடறு - கழுத்து. எண்கு - கரடி. அரி - சிங்கம்.

மறையின்னிசையார் நெறிமென்கூந்தன் மலையான்மகளோடும்
குறைவெண்பிறையும் புனலுந்நிலவுங் குளிர்புன்சடைதாழப்
பறையுங்குழலுங் கழலுமார்ப்பப் படுகாட்டெரியாடும்
இறைவர்சிறைவண் டறைபூஞ்சார லீங்கோய்மலையாரே. 4

நொந்தசுடலைப் பொடிநீறணிவார் நுதல்சேர்கண்ணினர்
கந்தமலர்கள் பலவுந்நிலவு கமழ்புன்சடைதாழப்
பந்தண்விரலாள் பாகமாகப் படுகாட்டெரியாடும்
எந்தம்மடிகள் கடிகொள்சார லீங்கோய்மலையாரே. 5

நீருரகல முடையார்நிரையார் கொன்றையரவோடும்
ஆரூர்சடையா ரயில்வெங்கணையா லவுணர்புரமூன்றும்
சீருவெரிசெய் தேவர்பெருமான் செங்கணடல்வெள்ளை
ஏரூர்கொடியா ருமையாளோடு மீங்கோய்மலையாரே. 6

வினையாயினதீர்த் தருளேபுரியும் விகிர்தன்விரிகொன்றை
நனையார்முடிமேன் மதியஞ்சூடு நம்பானலமல்கு
தனையார்கமல மலர்மேலுறைவான் றலையோடனலேந்தும்
எனையாளுடையா னுமையாளோடு மீங்கோய்மலையாரே. 7

---

4. இடுகாட்டில் மலையான் மகளோடு ஆடும் இறைவன் இவர் என்கின்றது. நெறி மென் கூந்தல் - நெறித்துச் சுருண்ட மெல்லிய கூந்தல். குறை வெண் பிறை - சாபத்தால் குறைந்த வெண்மையான பிறைச்சந்திரன். படுகாடு - சுடுகாடு. சிறை வண்டு - சிறகோடுகூடிய வண்டுகள்.

5. இதுவும் அது. நொந்த - பதன் அழிந்த. பந்து அண் விரலாள் - பந்து அணுகும் மெல்லிய விரலை உடையாள். கடி கொள் சாரல் - தெய்வமணங்கமழும் சாரல்.

6. கொன்றை, அரவு, கங்கை இவற்றைச் சடையில் உடையவரும், திரிபுரங்களை எரித்தவரும் ஈங்கோய்மலையார் என்கின்றது. அகலம் - மார்பு. அயில் - கூர்மை. அடல் - வலிமை.

7. வினைதீர்க்கும் விகிர்தனுய் என்னை ஆளுடையபிரான் இவர் என்கின்றது. நனை - அரும்பு. தனையார் கமலம் - தலைமை பொருந்திய தாமரை.

பரக்கும்பெருமை யிலங்கையென்னும் பதியிற்பொலிவாய
அரக்கர்க்கிறைவன் முடியுந்தோளு மணியார்விரறன்னல்
நெருக்கியடர்த்து நிமலாபோற்றி யென்றுநின்றேத்த
இரக்கம்புரிந்தா ருமைபாளோடு மீங்கோய்மலையாரே. 8

வரியார்புலியி னுரிதோலுடையான் மலையான்மகளோடும்
பிரியாதுடனு யாடல்பேணும் பெம்மான்றிருமேனி
அரியோடயனு மறியாவண்ண மளவில்பெருமையோ
டெரியாய்நிமிர்ந்த வெங்கள்பெருமா னீங்கோய்மலையாரே. 9

பிண்டியேன்று பெயராநிற்கும் பிணங்குசமணரும்
மண்டைகலனுக் கொண்டுதிரியு மதியிறேரரும்
உண்டிவயிரு ருரைகள்கொள்ளா துமையோடுடனுகி
இண்டைச்சடையா னிமையோர்பெருமா னீங்கோய்மலையாரே. 10

விழவாரொலியு முழவுமோவா வேணுபுரந்தன்னுள்
அழலார்வண்ணத் தடிகளருள்சே ரணிகொள்சம்பந்தன்
எழிலார்சுனையும் பொழிலும்புடைசூ ழீங்கோய்மலையீசன்
கழல்சேர்பாடல் பத்தும்வல்லார் கவலைகளைவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. இராவணனை விரலால் அடர்க்க, அவன் நிமலா போற்றி என வணக்கம் செய்ய, இரக்கங்காட்டிய பெருமான் இவர் என்கின்றது. பரக்கும் - பரந்த. அணி - மோதிரம்.

9. உமையொருபாதியனுய், அயனும் மாலும் அறியாமல் எரியாய் நிமிர்ந்த பெருமான் இவர் என்கின்றது. வரி - கோடு. எரியாய் - அக்கினிவடிவான அண்ணுமலையாய்.

10. சமணரும் புத்தருமாகிய இவர்களின் உரையைக் கொள்ளாத இமையோர் பெருமான் இவர் என்கின்றது. பிண்டி - அசோகந்தளிர். ஏன்று - தாங்கி. மண்டை - பிச்சை ஏற்கும் பாத்திரம். தேரர் - புத்தர். உண்டி வயிறர் - உண்டு பருத்த வயிற்றை உடையவர்கள். இண்டை - திருமுடியிற் சூடப்படும் வட்டமாகக் கட்டப்பெற்ற மாலை.

11. சம்பந்தன் சொன்ன ஈங்கோய்மலைப் பாடல் பத்தும் வல்லார் கவலை களைவார் என்கின்றது. வேணுபுரம் என்பது சீகாழிக்கு மறுபெயர். எழில் - அழகு.

திருநறையூர்ச்சித்தீச்சரம்

பதிகவரலாறு : 29-ம் பதிகம் பார்க்க.

பண் - தக்கேசி.

பதிகம் : **எண் 71**

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறைகொள்சடையர் புலியினுரியர் பேழ்வாய்நாகத்தர்
கறைகொள்கண்டர் கபாலமேந்துங் கையர்கங்காளர்
மறைகொள்கீதம் பாடச்சேடர் மனையின்மகிழ்வெய்திச்
சிறைகொள்வண்டு தேனூர்நறையூர்ச் சித்தீச்சரத்தாரே. 1

பொங்கார்சடையர் புனலரனலர் பூதம்பாடவே
தங்காதலியுந் தாமுமுடனாய்த் தனியோர்விடையேறிக்
கொங்கார்கொன்றை வன்னிமத்தஞ் சூடிக்குளிர்பொய்கைச்
செங்காலனமும் பெடையுஞ்சேருஞ் சித்தீச்சரத்தாரே. 2

முடிகொள்சடையர் முளைவெண்மதியர் மூவாமேனிமேல்
பொடிகொணூலர் புலியினதளர் புரிபுன்சடைதாழக்
கடிகொள்சோலை வயல்சூழ்மடுவிற் கயலாரினம்பாயக்
கொடிகொண்மாடக் குழாமார்நறையூர்ச் சித்தீச்சரத்தாரே. 3

---

1. நறையூர்ச் சித்தீச்சரத்தார் பிறைச்சடையர், புலித்தோலர், அரவார்த்தவர், நீலகண்டர், கபாலி, கங்காளர் என்கின்றது. பேழ்வாய் - பிளந்த வாய். கங்காளம் - முழு எலும்பு. சேடர் - பெருமையுடையவர்.

2. இதுவும் அவர் புனலர், அனலர், விடையேறியவர் என்கின்றது. பொங்கு - வளர்ச்சி. கொங்கு - தேன். இறைவன் தம் காதலியும் தானும் விடையேறியிருப்பதால், பொய்கைகளில் அன்னங்களும் பெடையோடு சேர்ந்திருக்கின்றன என்று, போகியாய் இருந்து உயிர்க்குப் போகத்தை நல்கும் தன்மை விளக்கியவாறு.

3. இதுவும் அவர் சடைமுடியர், வெண்ணீற்றர், புலித்தோலர் என்கின்றது. மூவா மேனி - மூப்படையாத என்றும் இளைய திருமேனி. அதளர் - தோலை உடையாக உடையவர்.

பின்றாழ்சடைமே னகுவெண்டலையர் பிரமன்றலையேந்தி
மின்றாழுருவிற் சங்கார்குழைதான் மிளிருமொருகாதர்
பொன்றாழ்கொன்றை செருந்திபுன்னை பொருந்துசெண்பகம்
சென்றார்செல்வத் திருவார்நறையூர்ச் சித்தீச்சரத்தாரே. 4

நீரார்முடியர் கறைகொள்கண்டர் மறைகணிறைநாவர்
பாரார்புகழாற் பத்தர்சித்தர் பாடியாடவே
தேரார்வீதி முழவார்விழவி னொலியுந்திசைசெல்லச்
சீரார்கோலம் பொலியுநறையூர்ச் சித்தீச்சரத்தாரே. 5

நீண்டசடையர் நிரைகொள்கொன்றை விரைகொண்மலர்மாலை
தூண்டுசுடர்பொன் னொளிகொள்மேனிப் பவளத்தெழிலார்வந்
தீண்டுமாட மெழிலார்சோலை யிலங்குகோபுரம்
தீண்டுமதியந் திகழுநறையூர்ச் சித்தீச்சரத்தாரே. 6

குழலார்சடையர் கொக்கினிறகர் கோலநிறமத்தம்
தழலார்மேனித் தவளநீற்றர் சரிகோவணக்கீளர்
எழிலார்நாகம் புலியினுடைமே லிசைத்துவிடையேறிக்
கழலார்சிலம்பு புலம்பவருவார் சித்தீச்சரத்தாரே. 7

---

4. இதுவும் அவர் தலைமாலை அணிந்தவர், கபாலி, சங்க குண்டலர் என்கின்றது. சங்கு ஆர் குழை - சங்கினால் இயன்ற காதணி. செருந்தி - இது இக்காலத்து செவ்வந்திப்பூ என வழங்கும். திருவார் நறையூர் - திருநறையூர்.

5. சித்தீச்சரத்தார் கங்கை முடியர், நீலகண்டர், மறை நாவர் என்கின்றது. பாரார் புகழ் - உலகம் முழுவதும் வியாபித்த புகழ்.

6. இதுவும் அது. நிரை கொள் கொன்றை - சரமாகப் பூத்த கொன்றை. தூண்டு சுடர் - ஒருகாலைக்கொருகால் மிகுந்து தோன்றும் ஒளி. பவளத் தெழிலார் - பவழம்போன்ற அழகினை உடையவர்.

7. அவர் கூந்தலையும் சடையையும் உடையவர், கொக்கின் இறகை அணிந்தவர், கோவண் ஆடையர் என்கின்றது. குழல் - கூந்தல். கோலம் - அழகு. தவளம் - வெண்மை. கீள் - கிழித்த ஆடை. புலம்ப - ஒலிக்க.

கரையார்கடல்சூ ழிலங்கைமன்னன் கயிலைமலைதன்னை
வரையார்தோளா லெடுக்கமுடிக ணெரித்துமனமொன்றி
உரையார்கீதம் பாடநல்ல வுலப்பிலருள்செய்தார்
திரையார்புனல்சூழ் செல்வநறையூர்ச் சித்தீச்சரத்தாரே. 8

நெடியான்பிரம னேடிக்காணார் நினைப்பார் மனத்தாராய்
அடியாரவரு மருமாமறையு மண்டத்தமரரும்
முடியால்வணங்கிக் குணங்களேத்தி முதல்வாவருளென்னச்
செடியார்செந்நெற் றிகழுநறையூர்ச் சித்தீச்சரத்தாரே. 9

நின்றுண்சமண ரிருந்துண்டேரர் நீண்டபோர்வையார்
ஒன்றுமுணரா வூமர்வாயி லுரைகேட்டுழல்வீர்காள்
கன்றுண்பயப்பா லுண்ணமுலையிற் கபாலமயல்பொழியச்
சென்றுண்டார்ந்து சேருநறையூர்ச் சித்தீச்சரத்தாரே. 10

குயிலார்கோல மாதவிகள் குளிர்பூஞ்சுரபுன்னை
செயிலார்பொய்கை சேருநறையூர்ச் சித்தீச்சரத்தாரை
மயிலார்சோலை சூழ்ந்தகாழி மல்குசம்பந்தன்
பயில்வார்க்கினிய பாடல்வல்லார் பாவநாசமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. இராவணனை அடர்த்து, அவன் சாமகானம் பாட அருள்செய்தவர் இவர் என்கின்றது. வரையார் தோளால் - மலையையொத்த தோள்களால். உலப்பில் - வற்றாத.

9. அடியாரும் அமரரும் 'முதல்வா! அருள்' என்று தோத்தரிக்க இத்தலத்து எழுந்தருளியிருக்கின்றார் என்கின்றது. நெடியான் - திருமால். நேடி - தேடி. பதவிகளில் இருப்பார் தேடிக்காணாத பெருமான், தியானிப்பவர்கள் மனத்தில் இருக்கின்றார் என எளிமை கூறியவாறு. செடி - புதர்.

10. ஒன்றுமறியாத புத்தர் சமணர்களின் உரைகளைக் கேட்டுழலும் மக்களே! இத்தலத்தைச் சேரும் என்கின்றது. கன்று உண்பயப்பால் உண்ண - கன்று உண்ணும் விருப்பால் உண்ண. முலையில் - முலையிலிருந்து. கபாலம் அயல் பொழிய - கறவைப் பாத்திரம் நிறைந்து வழிய. சென்று உண்டு ஆர்ந்து சேரும் - மீளவும் கன்றுபோய் உண்டு நிறைந்து சேரும் என்க.

11. இப்பாடல் பாடுவார்க்குப் பாவம் நாசம் ஆம் என்கின்றது. மாதவி - குருக்கத்தி. செயில் - வயலில். இப்பாடல் பயில்வார்க்கு இனிமையாய் இருக்குமென்று இதன் இயல்பு விளக்கியவாறு.

திருக்குடந்தைக்காரோணம்

பதிகவரலாறு :

உலகத்துயிர்கள் அனைத்தையும் உடம்பொடுகூட்டித் தோற்றுவித்த அந்தணனாகிய பிரமன் வழிபட்டுய்ந்த சீகாழிப் பதிச் செம்மலாராகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் சிவபுரத்தைத் தொழுது பதிகம்பாடி, அண்மையிலுள்ள விடையேறும் பெருமான் திருவடியையும் போற்றத் திருவுளங் கொண்டு, திருக்குடமூக்கு என்னும் கும்பகோணத் தலத்தை அடைந்தார். அதனையுணர்ந்த அவ்வூர் அந்தணர்கள் வேத ஒலி விம்ம, மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்க, ஊர்ப்புறத்தே வந்து எதிர்கொண்டு அழைத்துச் சென்றார்கள். குடமூக்காலயத்தைக் குறுகினார்கள். பிள்ளையார் 'குடமூக்கை உவந்திருந்த பெருமான் எம்மிறை' என்று பெருகிய இசையாற் பதிகம் பாடினார்கள். பின்னர் குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம் வணங்கிக்கொண்டு குடந்தைக் காரோணம் சென்றார்கள். அங்கே கங்கை முதலாகிய புனித தீர்த்தங்கள் மாமகத்தில் நீராடுதற்கு வரும் அக்கோயிலை வணங்கினார்கள். மன்மதனை எரித்த பெருமானது மலரடியைக் கண்டார்கள். கண் களித்தார்கள். 'வாரார் கொங்கை' என்னும் பண்ணார்ந்த திருப்பதிகம் பாடினார்கள்.

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : எண் 72

திருச்சிற்றம்பலம்

வாரார்கொங்கை மாதோர்பாக மாகவார்சடை
நீரார்கங்கை திங்கள்சூடி நெற்றியொற்றைக்கண்
கூரார்மழுவொன் றேந்தியந்தண் குழகன்குடமூக்கில்
காரார்கண்டத் தெண்டோளெந்தை காரோணத்தாரே. 1

---

1. குடந்தைக் காரோணத்தார் உமைபொருபாகமாக, சடையில் கங்கையையும் திங்களையும் சூடி, மழுவேந்திய குழகன் ஆவார் என்கின்றது. வார் - கச்சு. குழகன் - இளமை உடையவன்.

முடியார்மன்னர் மடமான்விழியார் மூவுலகும்மேத்தும்
படியார்பவள வாயார்பலரும் பரவிப்பணிந்தேத்தக்
கொடியார்விடையார் மாடவீதிக் குடந்தைக்குழகாரும்
கடியார்சோலைக் கலவமயிலார் காரோணத்தாரே. 2

மலையார்மங்கை பங்கரங்கை யனலர்மடலாரும்
குலையார்தெங்கு குளிர்கொள்வாழை யழகார்குடமூக்கில்
முலையாரணிபொன் முளைவெண்ணகையார் மூவாமதியினார்
கலையார்மொழியார் காதல்செய்யுங் காரோணத்தாரே. 3

போதார்புனல்சேர் கந்தமுந்திப் பொலியவ்வழகாரும்
தாதார்பொழில்சூழ்ந் தெழிலார்புறவி லந்தண்குடமூக்கில்
மாதார்மங்கை பாகமாக மனைகள்பலிதேர்வார்
காதார்குழையர் காளகண்டர் காரோணத்தாரே. 4

பூவார்பொய்கை யலர்தாமரைசெங் கழுநீர்புறவெல்லாம்
தேவார்சிந்தை யந்தணாளர் சீராலடிபோற்றக்
கூவார்குயில்க ளாலுமயில்க ளின்சொற்கிளிப்பிள்ளை
காவார்பொழில்சூழ்ந் தழகார்குடந்தைக் காரோணத்தாரே. 5

---

2. இவர் முடிமன்னர், மான்விழியார், மூவுலகேத்தும் முதல்வர் என்றது. கொடியார் விடை - கொடியில் பொருந்திய இடபம். கடியார் சோலை - மணம் பொருந்திய சோலை.

3. உமையொருபாகர், மழுவேந்தியவர் பிறைமதியர் இவர் என்கின்றது. மடல் - மட்டை. முலையார் என்பதுமுதல் கலையார் மொழியார் என்பதுவரையில் உமாதேவியைக் குறிக்குஞ் சொற்றொடர்கள். மூவா மதியினார் - இளம்பிறை போன்ற நெற்றியினை உடையவர்.

4. பலிதேர்வார், குழைக்காதர், காளகண்டர் இவர் என்கின்றது. போது - தாமரைமுதலிய பூக்கள். தாது - மகரந்தம். எழில் - அழகு. புறவு - காடு. மாதர் மங்கை - காதல் நிறைந்த உமாதேவி.

5. தாமரை செங்கழுநீர் முதலிய பூக்களைக் கொண்டு தெய்வத்தன்மை கொண்ட அந்தணர்கள் அடிபோற்ற இருப்பவர் காரோணத்தார் என்கின்றது. பூவார்பொய்கை - கொட்டி

மூப்பூர்நலிய நெதியார்விதியாய் முன்னேயனல்வாளி
கோப்பார்பார்த்த னிலகண்டருளுங் குழகர்குடமூக்கில்
தீர்ப்பாருடலி லடுநோயவலம் வினைகணலியாமைக்
காப்பார்கால னடையாவண்ணங் காரோணத்தாரே. 6

ஊனார்தலைகை யேந்தியுலகம் பலிதேர்ந்துழல்வாழ்க்கை
மானார்தோலார் புலியினுடையார் கரியின்னுரிபோர்வை
தேனார்மொழியார் திளைத்தங்காடித் திகழுங்குடமூக்கில்
கானார்நட்ட முடையார்செல்வக் காரோணத்தாரே. 7

அல்லி தாமரை முதலிய நீர்ப்பூக்கள் நிறைந்த பொய்கை. அவற்றுள் தாமரையும் கழுநீரும் இறைவன் வழிபாட்டிற்கு ஏற்றன ஆதலின் பின்னர் விதந்து கூறப்பட்டன. புறவு - முல்லை. தே ஆர் சிந்தை - தெய்வத்தன்மை நிறைந்த மனம். சீரால் - இறைவன் புகழால். ஆலும் - அகவும். அந்தணாளர் அடிபோற்ற பொழில்சூழ்ந்து அழகார் காரோணத்தார் என முடிக்க.

6. திரிபுரம் எரித்தகாலத்து அம்பைக்கோப்பவரும் விசயன் நிலகண்டு அருள் செய்தவருமாகிய குழகரது குடமூக்கில் அடியார்களைக் காலன்குறுகாதவாறு காப்பவர் காரோணத்தார் என்கின்றது. மூப்பு ஊர் நலிய - முதுமை ஊர்ந்து வருத்த. நெதியார் விதியாய் - நியதியின்வழியே நடக்கும் நெறியாய். பார்த்தன் - அர்ச்சுனன். அடுநோய் - வருத்துகின்ற நோய்கள். அவலம் - துன்பம். மூப்பு ஊர் நலிய, நெதியார் விதியாய் முன்னே கோப்பார், குழகர் குடமூக்கில், வினைகள் நலியாமை உடலில் அடுநோய் அவலம் தீர்ப்பார், காலன் அடையாவண்ணங் காப்பார் காரோணத்தார் எனக் கூட்டுக.

7. கபாலம் ஏந்திப் பலி ஏற்று உழலும் இறைவன் காரோணத்தார் என்கின்றது. மானார் தோலார் - மான்தோலை உடையவர். கரியின் உரிபோர்வை - யானைத்தோலால் ஆகிய போர்வையை உடையவர். திளைத்து - கூடி. தேனார் மொழியாள் என்பது இத்தலத்து அம்மையின் திருநாமம்.

வரையார்திரடோண் மதவாளரக்க னெடுப்பமலேசேரும்
விரையார்பாத நுதியாலூன்ற நெரிந்துசிரம்பத்தும்
உரையார்கீதம் பாடக்கேட்டங் கொளிவாள்கொடுத்தாரும்
கரையார்பொன்னி சூழ்தண்குடந்தைக் காரோணத்தாரே. 8

கரியமாலுஞ் செய்யபூமே லயனுங்கழறிப்போய்
அரியவண்டந் தேடிப்புக்கு மளக்கவொண்கிலார்
தெரியவரிய தேவர்செல்வந் திகழுங்குடமூக்கில்
கரியகண்டர் காலகாலர் காரோணத்தாரே. 9

நாணாமணர் நல்லதறியார் நாளுங்குரத்திகள்
பேணார்தூய்மை மாசுகழியார் பேசேலவரோடும்
சேணார்மதிதோய் மாடமல்கு செல்வநெடுவீதிக்
கோணாகரமொன் றுடையார்குடந்தைக் காரோணத்தாரே. 10

கருவார்பொழில்சூழ்ந் தழகார்செல்வக் காரோணத்தாரைத்
திருவார்செல்வ மல்குசண்பைத் திகழுஞ்சம்பந்தன்
உருவார்செஞ்சொன் மாலையிவைபத் துரைப்பாருலகத்துக்
கருவாரிடும்பைப் பிறப்பதறுத்துக் கவலேகழிவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. இராவணன் கயிலையை எடுக்க, இறைவன் பெருவிரலை ஊன்ற நெரித்த சிரங்கள் பத்திலிருந்தும், சாமகானங்கேட்டு அருள்செய்தவர் இவர் என்கின்றது. சிபாதந்தாங்குவார் இறைவனை இருகையில் அன்போடு கூப்பிடுகிறார்கள்; இவன்மதத்தால் இருக்கிறான்; ஆதலால் அடக்குண்டான் என்பார் மதவாள் அரக்கன் என்று உரைத்தார். விரை - மணம். உரையார்கீதம் - புகழ் நிறைந்த சாம கீதம்.

9. அயனுலும் மாலாலும் அறியவொண்ணாத காலகாலர் குடமூக்கின் காரோணத்தார் என்கின்றது. கழறி - ஒருவருக் கொருவர் இடித்துப்பேசி.

10. கோணமாகிய இருப்பிடத்தை உடையவர் இவர் என்கின்றது. குரத்திகள் - ஆரவாரத்தை உடையவர்கள். தூய்மை பேணார் - பரிசுத்தத்தைப் போற்றாதவர்கள். சேண் - ஆகாயம்.

11. குடந்தைக் காரோணத்தாரைச் சண்பை ஞானசம்சம்பந்தன் சொன்ன இம்மாலையைச் சொல்பவர்கள் பிறப்பறுத்துக் கவலையிலிருந்து நீக்குவார்கள் என்கின்றது. கருவார் பொழில் - கரிய சோலை. கரு ஆர் இடும்பைப் பிறப்பு - கருப்பையில் படும் துன்பம் நிறைந்த பிறப்பு.

திருக்கானூர்

பதிகவரலாறு :

திருமழபாடியை வணங்கிப் பதிகம்பாடி அங்கு எழுந்தருளிய பிள்ளையார் திருக்கானூரை அடைந்தார்கள். 'வானூர் சோதி' என்னும் இந்த வளமார் பதிகத்தைப்பாடி வணங்கினார்கள்.

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 73**

திருச்சிற்றம்பலம்

வானூர்சோதி மன்னுசென்னி வன்னிபுனங்கொன்றைத்
தேனூர்போது தானார்கங்கை திங்களொடுசூடி
மானேர்நோக்கி கண்டங்குவப்ப மாலையாடுவார்
கானூர்மேய கண்ணார்நெற்றி யானூர்செல்வரே. 1

நீந்தலாகா வெள்ளமூழ்கு நீள்சடைதன்மேலோர்
ஏய்ந்தகோணற் பிறையோடரவு கொன்றையெழிலாரப்
போந்தமென்சொ லின்பம்பயந்த மைந்தரவர்போலாம்
காந்தள்விம்மு கானூர்மேய சாந்தநீற்றாரே. 2

---

1. கானூர் மேவிய செல்வர், சென்னியிலே வன்னி, கொன்றை, திங்கள், கங்கை சூடி அம்மைகாண ஆடுவார் என்கின்றது. வானூர்சோதி - வானிலுள்ள ஒளிப்பொருளாகிய சூரியனும் சந்திரனும். சென்னி - திருமுடி. வன்னி - வன்னிப் பத்திரம். மானேர் நோக்கி - மானை ஒத்த கண்களையுடைய பார்வதி. ஆன் ஊர் செல்வர் - இடபத்தை ஊர்ந்த செல்வர்.

2. கானூர்மேவிய செல்வர், கங்கையினையுடைய சடையின் மேல் பிறையும் கொன்றையும் பொருந்த, இன்சொல்லால் இன்பம் பயக்கும் இறைவர்போலாம் என்கின்றது. நீந்தலாகா வெள்ளம் மூழ்கும் நீள் சடை - நீந்தமுடியாதஅளவு வேகத்தோடு வந்த கங்கை வெள்ளம் மூழ்கி மறைந்துபோன சடை. ஏய்ந்த - பொருந்திய. போந்த - தன்வாயினின்றும் வந்த, மென்சொல் - மெல்லிய சொற்களால்; என்றது நயந்து பின்னிற்ற

சிறையார்வண்டுந் தேனும்விம்மு செய்யமலர்க்கொன்றை
மறையார்பாட லாடலோடு மால்விடைமேல்வருவார்
இறையார்வந்தெ னில்புகுந்தென் னெழினலமுங்கொண்டார்
கறையார்சோலைக் கானூர்மேய பிறையார்சடையாரே. 3

விண்ணார் திங்கட் கண்ணிவெள்ளை மாலையதுசூடித்
தண்ணாரக்கோ டாமைபூண்டு தழைபுன்சடைதாழ
எண்ணாவந்தெ னில்புகுந்தங் கெவ்வநோய்செய்தான்
கண்ணார்சோலைக் கானூர்மேய விண்ணோர்பெருமானே. 4

லால் இன்பந்தந்த தலைவர் என்றவாறு. இது வழிநாட் புணர்ச்சிக்கண் பிரிந்த தலைமகன் காலம் நீட்டிக்க, கவன்ற தலைவி தலைநாளில் மென்சொல்லால் இன்பம் பயந்தமை எண்ணி நைகின்ற நிலையை அறிவிக்கின்றது.

3. கானூர்மேவிய பிறையார், சடையார், விடைமேல் வருவாராய் என் வீட்டில் புகுந்து என் நலத்தைக் கொண்டார் என்று தலைவி அறத்தொடு நிற்பதாக எழுந்தது. சிறை - சிறகு. மறை ஆர் பாடல் - வேதப்பாடல். மால்விடை - பெரிய இடபம். இறையார் - சிவன். எழில் நலம் என்பது எழிலும் நலமும் என உம்மைத் தொகை. கறையார் சோலை - இருள் சூழ்ந்த சோலை.

4. வீட்டில் கன்னம்வைத்துப் புகுந்த கள்வனின் அடையாளங் கூறுவார்போலத் தலைவி, இல் புகுந்து எவ்வஞ்செய்த தலைவனின் கண்ணி அணி அடையாளங்கள் இவற்றைக் கூறுகின்றாள். விண் - ஆகாயம். கண்ணி - தலைமாலை. தண் ஆர் அக்கு - குளிர்ச்சி பொருந்திய எலும்புமாலை. எண்ணாவந்து என் இல் புகுந்து எவ்வ நோய் செய்தான் - யான் அறியாமையால் எண்ணாதிருக்கச்சேயும், வலியவந்து இல்லில் புகுந்து கலந்து பிரிந்து மிக்க துன்பத்தைச்செய்தான்; என்றது ஆன்மா தலைவனைத் தானே சென்றடைதற்கும், கலத்தற்கும் பிரிதற்கும் என்றும் சுதந்திரமில்லாதன என்று அறிவித்தவாறு. கண் - இடம்.

தார்கொள்கொன்றைக் கண்ணியோடுந் தண்மதியஞ்சூடி
சீர்கொள்பாட லாடலோடு சேடராய்வந்து
ஊர்கடோறு மையம்மேற்றென் னுள்வெந்நோய்செய்தார்
கார்கொள்சோலைக் கானூர்மேய கறைக்கண்டத்தாரே. 5

முளிவெள்ளெலும்பு நீறுநூலு மூழ்குமார்பராய்
எளிவந்தார்போ லையமென்றெ னில்லேபுகுந்துள்ளத்
தெளிவுநாணுங் கொண்டகள்வர் தேறலார்பூவில்
களிவண்டியாழ்செய் கானூர்மேய வொளிவெண்பிறையாரே. 6

மூவாவண்ணர் முளைவெண்பிறையர் முறுவல்செய்திங்கே
பூவார்கொன்றை புனைந்துவந்தார் பொக்கம்பலபேசிப்
போவார்போல மால்செய்துள்ளம் புக்கபுரிநூலர்
தேவார்சோலைக் கானூர்மேய தேவதேவரே. 7

---

5. பிச்சை ஏற்பார்போல் வந்து என் மனத்திற்குப் பெருநோய் செய்தார் என்கின்றது. இதுவும் தலைவி கூற்று. தார் - மார்பின் மாலை. கண்ணி - தலையிற்சூடப்படும் மாலை. சேடர் - காதலால் தூதுசெல்லும் தோழர். உள் - மனம்.

6. இதுவும்; பிச்சை என்று சொல்லிக்கொண்டு வீட்டுக்கு வந்து என்னுடைய தெளிவையும் நாணத்தையுங்கொண்ட கள்வர் இவர் என்கின்றது. முளி - காய்ந்த. எளிவந்தார்போல் - இரங்கத்தக்கவர்போல். உள்ளத் தெளிவும் நாணுங்கொண்ட கள்வர் என்றது தன்னுடை நிறையும் நாணும் அகன்றன என்பதை விளக்கியது. தேறல் - தேன்.

7. இவர் வரும்போது பிறைசூடி, கொன்றைமாலையணிந்து, புன்சிரிப்புச் செய்துகொண்டேவந்தார்; பல பொய்யைப் பேசிக் கொண்டே போவார்போல என் மனத்தை மயக்கிப் புகுந்து கொண்டார் என்கின்றது. மூவா வண்ணர் - மூப்படையாத அழகை உடையவர். முறுவல் - காமக்குறிப்புத் தோன்றும் சிரிப்பு. பொக்கம் - பொய். உள்ளம் புக்க புரிநூலர் என்றது புரிநூல் அணிந்ததற்கேலாத செயல்செய்தார் என்னுங்குறிப்பு தேவு - தெய்வத்தன்மை; தேன் வார் சோலை என்றுமாம்.

தமிழினீர்மை பேசித்தாளம் வீணைபண்ணிநல்ல
முழவமொந்தை மல்குபாடல் செய்கையிடமோவார்
குமிழின்மேனி தந்துகோல நீர்மையதுகொண்டார்
கமழுஞ்சோலைக் கானூர்மேய பவளவண்ணரே. 8

அந்தமாதி யயனுமாலு மார்க்குமறிவரியான்
சிந்தையுள்ளு நாவின்மேலுஞ் சென்னியுமன்னினான்
வந்தென்னுள்ளம் புகுந்துமாலை காலையாடுவான்
கந்தமல்கு கானூர்மேய வெந்தைபெம்மானே. 9

ஆமையரவோ டேனவெண்கொம் பக்குமாலைபூண்
டாமோர்கள்வர் வெள்ளர்போல வுள்வெந்நோய்செய்தார்
ஓமவேத நான்முகனுங் கோணாகணையானும்
சேமமாய செல்வர்கானூர் மேயசேடரே. 10

---

8. இவர் பல வாத்தியங்கள் முழங்கப் பாடிக்கொண்டும் இனிமையாகப் பேசிக்கொண்டும் வந்தார்; வந்தவர் இடம் விட்டுப் பெயராராய் என்னுடைய அழகைக் கவர்ந்துகொண்டு குமிழம்பூ நிறத்தைக் கொடுத்துவிட்டார் என்கின்றது. தமிழின் நீர்மை - இனிமை. கோலம் - அழகு. பவளவண்ணரே என்றாள், அவர்மேனியின் நிறத்தில் ஈடுபட்டு.

9. அயனுக்கும் மாலுக்கும் அறியப்படாத இறைவன் எனது சிந்தையிலும், நாவிலும், சென்னியிலும் திகழ்கின்றான்; என் மனத்திற் புகுந்து காலையும் மாலையும் உலாவுகின்றான் என்கின்றது. அந்தம் ஆதி - முடிவும் முதலும்.

10. எலும்பு முதலியவற்றை அணிந்து வெள்ளை உள்ளம் படைத்தவர்போல வந்து கள்வராய் மனவேதனையைத் தந்தார் என்கின்றது. அவர்கொண்ட வேடத்திற்கும் செயலுக்கும் பொருத்தமில்லை என்றபடி. ஓமம் - ஆகுதி. கோண் நாகணை யான் - வளைந்த பாம்பைப் படுக்கையாகக்கொண்டவன். சேமம் - பாதுகாப்பு. சேடர் - கடவுள்.

கழுதுதுஞ்சுங் கங்குலாடுங் கா னூர்மேயானைப்
பழுதின்ஞான சம்பந்தன்சொற் பத்தும்பாடியே
தொழுதுபொழுது தோத்திரங்கள் சொல்லித்துதித்துநின்
றழுதுநக்கு மன்புசெய்வா ரல்லலறுப்பாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. இத்தோத்திரங்களைச் சொல்லித் துதித்து ஆனந்தத்தால் அழுது சிரித்து நிற்பவர்கள் துன்பம் அறுப்பார் என்கின்றது. கழுது - பேய். பொழுது - முப்பொழுதிலும்.

திருப்புறவம்

பண் - தக்கேசி

பதிகம் : **எண் 74**

திருச்சிற்றம்பலம்

நறவநிறைவண் டறைதார்க்கொன்றை நயந்துநயனத்தாற்
சுறவஞ்செறிவண் கொடியோனுடலம் பொடியாவிழிசெய்தான்
புறவமுறைவண் பதியாமதியார் புரமூன்றெரிசெய்த
இறைவனறவ னிமையோரேத்த வுமையோடிருந்தானே. 1

உரவன்புலியி னுரிதோலாடை யுடைமேற்படநாகம்
விரவிவிரிபூங் கச்சாவசைத்த விகிர்தனுகிர்தன்னாற்
பொருவெங்களிறு பிளிறவுரித்துப் புறவம்பதியாக
இரவும்பகலு மிமையோரேத்த வுமையோடிருந்தானே. 2

பந்தமுடைய பூதம்பாடப் பாதஞ்சிலம்பார்க்கக்
கந்தமல்கு குழலிகாணக் கரிகாட்டெரியாடி
அந்தண்கடல்சூழ்ந் தழகார்புறவம் பதியாவமர்வெய்தி
எந்தம்பெருமா னிமையோரேத்த வுமையோடிருந்தானே. 3

---

1 மகரக்கொடியோனாகிய மன்மதனது உடலத்தைப் பொடி செய்தவரும், திரிபுரம் எரித்தவரும் ஆகிய உமாபதி நகர் புறவம் என்னும் சீகாழியாம் என்கின்றது. நறவம் - தேன். அறை - ஒலிக்கின்ற. நயந்து - விரும்பி. நயனத்தால் - கண்ணால். சுறவம் செறி வண் கொடியோன் - சுறாமீன் எழுதப்பட்ட கொடியை உடையவனாகிய மன்மதன். நயனத்தால் விழித்தலைச் செய்தான் என்க. மதியார் - பகைவர்.

2. புலித்தோல் ஆடையின்மேல் நாகத்தைக் கச்சாக உடுத்து, யானையை உரித்துப் போர்த்து, புறவம் பதியாக உமையோடு இருந்தான் என்கின்றது. உரவன் - வலிமை.

3. பூதம் பாட, சிலம்பொலிக்க, உமைகாண இடுகாட்டில் நடமாடி இந்நகரை இடமாகக்கொண்டிருந்தான் என்கின்றது. பந்தம் உடைய பூதம் - உதரபந்தம் என்னும் அணியையணிந்த பூதம். கந்தம் - மணம். கரிகாடு - இடுகாடு. அமர்வெய்தி - விரும்பியிருந்து.

நினைவார் நினைய வினியான்பனியார் மலர்தூய்நித்தலுங்
கனையார்விடையொன் றுடையான்கங்கை திங்கள்கமழ்கொன்றை
புனைவார்சடையின் முடியான்கடல்சூழ் புறவம்பதியாக
எனையாளுடையா னிமையோரேத்த வுமையோடிருந்தானே. 4

செங்கணரவு நகுவெண்டலையு முகிழ்வெண்டிங்களுந்
தங்குசடையன் விடையனுடையன் சரிகோவணவாடை
பொங்குதிரைவண் கடல்சூழ்ந்தழகார் புறவம்பதியாக
எங்கும்பரவி யிமையோரேத்த வுமையோடிருந்தானே. 5

பின்னுசடைக டாழக்கேழ லெயிறுபிறழப்போய்
அன்னநடையார் மனைகடோறு மழகார்பலிதேர்ந்து
புன்னைமடலின் பொழில்சூழ்ந்தழகார் புறவம்பதியாக
என்னையுடையா னிமையோரேத்த வுமையோடிருந்தானே. 6

---

4. என்னை ஆளாக உடையவன் நினைத்தற்கினியனாய் விடையேறி, கங்கை முதலியவற்றைச் சூடி, புறவம்பதியாக உமையோடு இமையோர் ஏத்த இருந்தான் என்கின்றது. பனி யார் மலர் தூய், நினைவார் நித்தலும் நினைய இனியான் எனக் கூட்டுக. கனை - ஒலி.

5. அரவு முதலியவற்றை அணிந்து விடையேறி, கோவண முடுத்தி, இந்நகரை இடமாகக்கொண்டு இமையோர் ஏத்த உமையோடு இருந்தான் என்கின்றது. முகிழ் - இளைய. சரி - தொங்குகின்ற. திரை - அலை.

6. என்னையுடையான் சடைதாழ, பன்றிக்கொம்பு மார்பில் விளங்க, பெண்கள் மனைதோறும் சென்று பிச்சை எடுத்துப் புறவம்பதியாக இருந்தான் என்கின்றது. கேழல் எயிறு - பன்றிப் பல்.

உண்ணற்கரிய நஞ்சையுண் டொருதோழந்தேவர்
விண்ணிற்பொலிய வமுதமளித்த விடைசேர்கொடியண்ணல்
பண்ணிற்சிறைவண் டறைபூஞ்சோலைப் புறவம்பதியாக
எண்ணிற்சிறந்த விமையோரேத்த வுமையோடிருந்தானே. 7

விண்டானதிர வியனூர்கயிலை வேரோடெடுத்தான்றன்
றிண்டோளுடலு முடியுநெரியச் சிறிதேயூன்றிய
புண்டானொழிய வருள்செய்பெருமான் புறவம்பதியாக
எண்டோளுடையா னிமையோரேத்த வுமையோடிருந்தானே. 8

நெடியானீடா மரைமேலயனு நேடிக்காண்கில்லாப்
படியாமேனி யுடையான்பவள வரைபோற்றிருமார்பிற்
பொடியார்கோல முடையான்கடல்சூழ் புறவம்பதியாக
இடியார்முழவா ரிமையோரேத்த வுமையோடிருந்தானே. 9

---

7. நஞ்சை உண்டு முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கட்கு அமுது அளித்து வாழவைத்த அண்ணல் இந்நகரை இடமாகக்கொண்டிருந்தான் என்கின்றது. உண்ணற்கரிய - பிறரால் உண்ண முடியாத. ஒருதோழம் தேவர் - ஒரு பேரெண்ணினையுடைய தேவர்கள். தோழம் பேரெண். விண்ணிற்பொலிய - விண்ணுலகை இடமாகக்கொண்டு போகத்தில் மூழ்கி விளங்க. பண்ணில் அறை - பண்ணோடு ஒலிக்கின்ற. எண்ணில் சிறந்த - எண்ணிக்கையில் மிகுந்த.

8. இராவணனை நெரித்த புண் நீங்க, அருள்செய்த பெருமான் இவன் என்கின்றது. வியன் ஆர் கைலை - இடமகன்ற கைலை. சிறிதே ஊன்றிய - மிகச் சிறிதாக ஊன்றிய. புண் - உடற்புண்ணும், உள்ளப்புண்ணும். எண்தோள் உடையான் - எட்டுத் திக்குகளாகிற தோள்களை உடையவன்.

9. அயனும் மாலும் தேடிக் காணமுடியாத திருமேனியையுடையவன், திருநீற்றழகன் இவன் என்கின்றது. நெடியான் - திருமால். படியாமேனி உடையான் - அடங்காத அழல் உருவாகிய மேனியை உடையவன். பொடி - விபூதி.

ஆலும்மயிலின் பீலியமண ரறிவில்சிறுதேரர்
கோலும்மொழிக ளொழியக்குழுவுந் தழலுமெழில்வானும்
போலும்வடிவு முடையான்கடல்சூழ் புறவம்பதியாக
ஏலும்வகையா லிமையோரேத்த வுமையோடிருந்தானே. 10

பொன்னார்மாட நீடுஞ்செல்வப் புறவம்பதியாக
மின்னாரிடையா ளுமையாளோடு மிருந்தவிமலனைத்
தன்னார்வஞ்செய் தமிழின்விரக னுரைத்ததமிழ்மாலை
பன்னாள்பாடி யாடப்பிரியார் பரலோகந்தானே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. புத்தரும் சமணரும் கூறும் மொழிகளைக் கடந்து, விண்ணையும் தீயையும் ஒத்த வடிவமுடையவனாக இருப்பவன் இவன் என்கின்றது. கோலும் மொழிகள் ஒழிய - கோலிச் சொல்லும் மொழிகள் பிற்பட. குழுவும் - கூடி எரிகின்ற. ஏலும் வகையால் - பொருந்தும்வகை.

11. புறவம்பதியாக இறைவியோடு இருக்கின்ற விமலனை அன்புசெய்து, தமிழாற்சொன்ன இப்பாடலைப் பாடியாடுவார் பரலோகம் பிரியார் எனப் பயன்கூறுகிறது. ஆர்வம் - அன்பு.

திருவெங்குரு

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 75**

திருச்சிற்றம்பலம்

காலைநன்மாமலர் கொண்டடிபரவிக்
கைதொழுமாணியைக் கறுத்தவெங்காலன்
ஓலமதிடமுன் னுயிரொடுமாள
வுதைத்தவனுமையவள் விருப்பனெம்பெருமான்
மாலைவந்தணுக வோதம்வந்துலவி
மறிதிரைசங்கொடு பவளமுனுந்தி
வேலைவந்தணையுஞ் சோலைகள்சூழ்ந்த
வெங்குருமேவியுள் வீற்றிருந்தாரே. 1

பெண்ணினைப்பாக மமர்ந்துசெஞ்சடைமேற்
பிறையொடுமரவினை யணிந்தழகாகப்
பண்ணினைப்பாடி யாடிமுன்பலிகொள்
பரமரெம்மடிகளார் பரிசுகள்பேணி
மண்ணினைமூடி வான்முகடேறி
மறிதிரைகடன்முகந் தெடுப்பமற்றுயர்ந்து
விண்ணளவோங்கி வந்திழிகோயில்
வெங்குருமேவியுள் வீற்றிருந்தாரே. 2

---

1. நாள்தோறும் மலர்கொண்டு அடிபரவும் மார்க்கண்டற்காகக் காலனைக் காய்ந்த பரமன் வெங்குரு என்னும் சீகாழியில் வீற்றிருக்கிறார் என்கின்றது. மாணி - பிரமசாரியாகிய மார்க்கண்டர். கறுத்த - கோபித்த. மாலைக்காலம் வந்ததும் கடல் ஓதம் பெருகி, சங்கையும் பவளத்தையும் உந்திக் கடல்சாரும் சோலைகள் சூழ்ந்த காழி என நெய்தல்வளம் கூறப்பெற்றது.

2. கடல்கொண்டஞான்று உயர்ந்தோங்கிய கோயிலில் உமாதேவியை ஒருபாகத்திருத்தி, பிறைசூடி, பண்ணைப்பாடி, தன் தன்மைகளைப்பேணி வீற்றிருந்தார் என்கின்றது. அமர்ந்து- விரும்பி. பரிசுகள் பேணி - தன் தன்மையவாகிய கருணையைக் காட்டி. கடல் மோதி, ஏறி, முகந்து, எடுப்ப, உயர்ந்து, ஓங்கி, இழி கோயிலாகிய வெங்குருவில் வீற்றிருந்தார் என முடிக்க.

ஓரியல்பில்லா வுருவமதாகி
யொண்டிறல்வேடன துருவதுகொண்டு
காரிகைகாணத் தனஞ்சயன்றனைக்
கறுத்தவற்களித்துடன் காதல்செய்பெருமான்
நேரிசையாக வறுபதமுரன்று
நிரைமலர்த்தாதுகண் மூசவிண்டுதிர்ந்து
வேரிகளெங்கும் விம்மியசோலை
வெங்குருமேவியுள் வீற்றிருந்தாரே. 3

வண்டணைகொன்றை வன்னியுமத்த
மருவியகூவிள மெருக்கொடுமிக்க
கொண்டணிசடையர் விடையினர்பூதங்
கொடுகொட்டிகுடமுழாக் கூடியுமுழவப்
பண்டிகழ்வாகப் பாடியொர்வேதம்
பயில்வர்முன்பாய்புனற் கங்கையைச்சடைமேல்
வெண்பிறைசூடி யுமையவளோடும்
வெங்குருமேவியுள் வீற்றிருந்தாரே. 4

சடையினர்மேனி நீறதுபூசித்
தக்கைகொள்பொக்கண மிட்டுடனுகைக்
கடைதொறும்வந்து பலியதுகொண்டு
கண்டவர்மனமவை கவர்ந்தழகாகப்

---

3. உமாதேவிக்காக விசயனைக் கோபித்து அருளுஞ் செய்த பெருமான் இவர் என்கின்றது. ஓர் இயல்பு இல்லா உருவமதாகி - ஒருதன்மையும் இல்லாத உருவத்தை மேற்கொண்டு. காரிகை - உமாதேவியார். தனஞ்சயன் - அருச்சுனன். கறுத்து அவற்கு அளித்து எனப்பிரிக்க. நேரிசை: ஒருபண். அறுபதம் - வண்டு. முரன்று - ஒலித்து. தாது கண் மூச - மகரந்தம் கண்ணில் மூட. வேரிகள் - தேன்கள்.

4 கொன்றை முதலியவற்றை அணிந்த சடையராய், குடமுழா முதலியவற்றைப் பூதங்கள் வாசிக்க, இசையோடு வேதத்தைப்பாடுகிறவர் இவர் என்கின்றது. கூவிளம் - வில்வம். கொடுகொட்டி - ஒருவகை வாத்தியம். இது இப்போது கிடுகிட்டி என வழங்குகிறது. பண்திகழ்வாக - ஒரேஸ்வரத்தில்,

படையதுவேந்திப் பைங்கயற்கண்ணி
யுமையவள்பாகமு மமர்ந்தருள்செய்து
விடையொடுபூதஞ் சூழ்தரச்சென்று
வெங்குருமேவியுள் வீற்றிருந்தாரே. 5

கரைபொருகடலிற் றிரையதுமோதக்
கங்குல்வந்தேறிய சங்கமுமிப்பி
உரையுடைமுத்த மணலிடைவைகி
யோங்குவானிருளறத் துரப்பவெண்டிசையும்
புரைமலிவேதம் போற்றுபூசுரர்கள்
புரிந்தவர்நலங்கொளா குதியினிநிறைந்த
விரைமலிதூபம் விசும்பினைமறைக்கும்
வெங்குருமேவியுள் வீற்றிருந்தாரே. 6

வல்லிநுண்ணிடையா ளுமையவடன்னை
மறுகிடவருமத களிற்றினைமயங்க
ஒல்லையிற்பிடித்தங் குரித்தவள்வெருவல்
கெடுத்தவர்விரிபொழின் மிகுதிருவாலில்
நல்லறமுரைத்து ஞானமோடிருப்ப
நலிந்திடலுற்று வந்தவக்கருப்பு
வில்லியைப்பொடிபட விழித்தவர்விரும்பி
வெங்குருமேவியுள் வீற்றிருந்தாரே. 7

---

5. வீடுகள் தோறும் வந்து பிச்சை ஏற்று, கண்டவர் மனத்தைக்கவர்ந்து, உமையவளை ஒருபாகத்திருத்தியவர் இவர் என்கின்றது. தக்கைகொள்பொக்கணம் - தக்கை என்னும் வாத்தியத்தை வைத்து மறைத்த துணி மூட்டை. இட்டு - புறத் தோளில் தொங்கவிட்டு.

6. ஓதத்தில் கரையேறிச் சங்குகளும் இப்பிகளும் முத்துக்களை ஈன, அவை இருளை ஓட்ட, அந்தணர்கள் செய்யும் யாகப் புகை ஆகாயத்தை மறைக்கின்ற வெங்குரு என்கின்றது. இருளை ஒளியாக்குவன சங்கும் இப்பியும் ஈன்ற முத்துக்கள் ஒளியான விசும்பை மறைப்பன யாகப்புகை என்பது கருத்து. பூசுரர் - அந்தணர்.

7. உமையவள் அஞ்ச, யானையை உரித்து அவள் அச்சத்தைப் போக்கியவரும், ஆலின்கீழ் நால்வருக்கு அறம் உரைத்திருந்தபோது வருத்தவந்த மன்மதனை எரித்தவரும்

பாங்கிலாவரக்கன் கயிலையன்றெடுப்பப்
பலதலைமுடியொடு தோளவைநெரிய
ஓங்கியவிரலா லூன்றியன்றவற்கே
யொளிதிகழ்வாளது கொடுத்தழ்காய
கோங்கொடுசெருந்தி கூவிளமத்தங்
கொன்றையுங்குலாவிய செஞ்சடைச்செல்வர்
வேங்கைபொன்மலரார் விரைதருகோயில்
வெங்குருமேவியுள் வீற்றிருந்தாரே. 8

ஆறுடைச்சடையெம் மடிகளைக்காண
வரியொடுபிரமனு மளப்பதற்காகிச்
சேறிடைத்திகழ்வா னத்திடைபுக்குஞ்
செலவறததவிர்ந்தன ரெழிலுடைத்திகழ்வெண்
ணீறுடைக்கோல மேனியர்நெற்றிக்
கண்ணினர்விண்ணவர் கைதொழுதேத்த
வேறெமையாள விரும்பியவிகிர்தர்
வெங்குருமேவியுள் வீற்றிருந்தாரே. 9

ஆகிய இறைவன் இங்நகரில் இருந்தார் என்கின்றது. வல்லி - கொடி. மறுகிட - மயங்க. ஒல்லை - விரைவாக. வெருவுதல் - அஞ்சுதல். திரு ஆல் - கல்லாலவிருட்சம். நலிந்திடலுற்று - வருந்தி. கருப்பு வில்லி - கரும்பை வில்லாக உடைய மன்மதன்.

8. இராவணனை அடக்கி அருள்செய்தவர் இவர் என்கின்றது. பாங்கிலா அரக்கன் - குணமில்லாத இராவணன்.

9. அயனும் மாலும் தேட, விண்ணிலும் மண்ணிலும் சென்றும் காணாது போக்கொழிந்தனர்; அத்தகைய நீறுபூசிய மேனியையுடையவர் இவர் என்கின்றது. சேறு இடைபுக்கும், திகழ்வானத்திடைபுக்கும் எனப்பிரித்துக்கூட்டுக. எழில்-அழகு. விண்ணவர் கைதொழுதேத்த எமை வேறு ஆள விரும்பிய விகிர்தர் - தேவர்கள் வணங்க எம்மை வேறாக ஆட்கொள்ள விரும்பிய இறைவன்; என்றது தேவர்கள் தம் போகத்திற்கு இடையிடு வாராமைகுறித்து வணங்குவர்; ஆதலால் அவர்க்கு எளிதில் அருள் வழங்காது, எம்மைச் சிறப்பாகவைத்து ஆள்கின்றார் என்ற நயப்பொருள் தோன்ற நின்றது.

பாடுடைக்குண்டர் சாக்கியர்சமணர்
பயிறரும்மறவுரை விட்டழகாக
ஏடுடைமலராள் பொருட்டுவன்றக்க
னெல்லையில்வேள்வியைத் தகர்த்தருள்செய்து
காடிடைக்கடிநாய் கலந்துடன்சூழக்
கண்டவர்வெளிவுற விளித்துவெய்தாய
வேடுடைக்கோலம் விரும்பியவிகிர்தர்
வெங்குருமேவியுள் வீற்றிருந்தாரே. 10

விண்ணியல்விமானம் விரும்பியபெருமான்
வெங்குருமேவியுள் வீற்றிருந்தாரை
நண்ணியநூலன் ஞானசம்பந்த
னவின்றவிவ்வாய்மொழி நலமிகுபத்தும்
பண்ணியல்பாகப் பத்திமையாலே
பாடியுமாடியும் பயிலவல்லோர்கள்
விண்ணவர்விமானங் கொடுவரவேறி
வியனுலகாண்டுவீற் றிருப்பவர்தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. புறச்சமயிகளுடைய பொருந்தா உரைக்கு அப்பாற்பட்டுத் தக்கன் யாகத்தைத் தகர்த்து, வேட்டுவ வடிவந்தாங்கிய விகிர்தர் இவர் என்கின்றது. பாடு - துன்பம். பயில்தரும் மற உரை-சொல்லுகின்ற கருணையற்ற வார்த்தைகள். விட்டு-அவ்வுரைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு. ஏடு உடை மலராள் - தாட்சாயணியாகிய உமாதேவி. தகர்த்து-அழித்து. விளித்து-அழைத்து.

11. வெங்குருமேவிய பெருமானைச் சொன்ன இந்த நலமிகு பத்துப் பாடல்களையும் பத்தியோடு பாடியும் ஆடியும் பயில வல்லார், விண்ணவர்கள் விமானங்கொண்டுவர அதில் ஏறிக்கொண்டு சென்று விண்ணரசாய் வீற்றிருப்பார்என்கிறது. விண்ணியல் விமானம் - ஆகாயத்தை அளாவிய விமானம். நண்ணிய நூலன் - தாமாகவே அடைந்த வேதத்தை உடையவன். வாய்மொழி - உண்மை உரை. வியனுலகு - அகன்ற உலகம்.

திருவிலம்பையங்கோட்டூர்

பதிகவரலாறு :

திருமாற்பேற்றை வணங்கிச் சிவபெருமான் திருவருள் பெற்ற சீகாழிச் செம்மலார், திருவல்லம் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு பாலாற்றுப் பக்கத்தில் வடகரையில் உள்ள தலங்களையும் வணங்கத் திருவுளங்கொண்டு திரு இலம்பையங் கோட்டூரை அடைந்து, வணங்கி 'மலையினார் பருப்பதம்' என்னும் இப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்கள்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் **எண் 76**

திருச்சிற்றம்பலம்

மலையினார்பருப்பதந் துருத்திமாற்பேறு
மாசிலாச்சீர்மறைக் காடுநெய்த்தானம்
நிலையினானெனதுரை தனதுரையாக
நீறணிந்தேறுகந் தேறிய நிமலன்
கலையினார்மடப்பிணை துணையொடுந்துயிலக்
கானலம்பெடைபுல்கிக் கணமயிலாலும்
இலையினார்பைம்பொழி லிலம்பையங்கோட்டு
ரிருக்கையாப்பேணியென் னெழில்கொள்வதியல்பே. 1

---

1. சீபருப்பத முதலிய தலங்களில் எழுந்தருளியிருப்பவனாகிய, என்னுடைய உரைகள் எல்லாவற்றையும் தனது வாக்காகக்கொண்ட விடையேறிய விமலன், இலம்பையங்கோட்டூரை இடமாகக்கொண்டு என்னலங்கொள்வதழகா? என்று பிரிவினால் வருந்தும் தலைவியின் நிலையை அநுபவித்துப் பேசுகின்றார்கள் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார். துருத்தி - திருத்துருத்தி. திருப்பூந்துருத்தி முதலிய தலங்கள். மாசிலாச்சீர்மறைக்காடு என்றது வேதத்தால் வழிபடப்பெற்றமையானும், கதவந்திறக்கவும் அடைக்கவுமாகப் பாடல்பெற்ற சிறப்புடைமையானும் இவ் வடைமொழி வந்தது. நிலையினான் - பிரியாதே பெயராதே உறைபவன்; நித்யவாஸம் செய்பவன் என்பர் வடநூலார். 'எனதுரை தனதுரையாக' ஆன்மபோதங்கழன்று, சிவபோதத்தில்நிற்பார் சொல்லுவனயாவும் சிவத்துரையேயாதலின் இங்ஙனம் கூறினார்

திருமலர்க்கொன்றையா னின்றியூர்மேயான்
றேவர்கடலைமகன் றிருக்கழிப்பாலை
நிருமலனெனதுரை தனதுரையாக
நீறணிந்தேறுகந் தேறியநிமலன்
கருமலர்க்கமழ்சுனை நீண்மலர்க்குவளை
கதிர்முலையிளையவர் மதிமுகத்துலவும்
இருமலர்த்தண்பொய்கை யிலம்பையங்கோட்டு
ரிருக்கையாப்பேணியென் னெழில்கொள்வதியல்பே. 2

பாலனும்விருத்தனும் பசுபதிதானும்
பண்டுவெங்கூற்றுதைத் தடியவர்க்கருளும்
காலனுமெனதுரை தனதுரையாகக்
கனலெரியங்கையி லேந்தியகடவுள்

கலையின் ஆர் மடப்பிணை - கலைமானோடுகூடிய இளைய பெண் மான். துணையொடு - தன் துணையாகிய முற்கூறிய ஆண் மானோடு. கானல் - சோலை. கணமயில் - கூட்டமாகிய ஆண் மயில். ஆலும் - அகவும். இருக்கை - இருப்பிடம். என் எழில் கொள்வது இயல்பே - என்னழகைக் கவர்வது இத்தகையீர்க்கு இயல்பாமோ என்றாள். மயிலும், மானும் துணையொடும் பேடையொடும்வதிய, நீர்மட்டும் தனித்திருந்து, காதலித்த அடியாளையும் தனித்திருக்கச்செய்து அழகைக் கவர்வது அழகா? என்று உரைக்கின்றாள். இதனால் சிவத்தோடு இடையறாமல் இருத்தலாகிய அத்துவித பாவனையிற் பிரிந்து இருக்கின்ற ஆன்மா ஒன்றிய காலத்துண்டாகிய சிவானந்தானுபவத்தாலுண்டான ஒளிகுறைய, அதனை எண்ணி, ஆன்மநாயகியை வந்தேற்றுக்கொண்ட தேவரீர் இங்ஙனம் இடையறவுபடச் செய்யலாமா என்று வருந்திக் கூறுவதாகிய பேரின்பப்பொருளும் தோன்றுதல் காண்க. இங்ஙனமே ஏனைய திருப்பாடல்கட்கும் கொள்க.

2. இதுவும் அதுபோலத் தலைவிகூற்று; திருமலர் என்றது மற்றைய மலர்கட்கு இல்லாத பிரணவ வடிவம் இதற்கு இருத்தலின். கருமலர் - கருநெய்தற்பூ. குவளை இளையவர் மதிமுகத்துலவும் - குவளைபோன்ற கண்கள் முழுமதிபோன்ற முகத்து உலாவுகின்ற என்பதாம். கதிர்முலை - வளர்முலை. இரு மலர் - பெரியமலர்.

நீலமாமலர்ச்சுனை வண்டுபண்செய்ய
　　நீர்மலர்க்குவளைக டாதுவிண்டோங்கும்
ஏல நாறும்பொழி லிலம்பையங்கோட்டு
　　ரிருக்கையாப்பேணியென் னெழில்கொள்வதியல்பே. 3

உளங்கொள்வாருச்சியார் கச்சியேகம்ப
　　னொற்றியூருறையுமண் ணாமலையண்ணல்
விளம்புவானெனதுரை தனதுரையாக
　　வெள்ளநீர்விரிசடைத் தாங்கியவிமலன்
குளம்புறக்கலைதுள மலைகளுஞ்சிலம்பக்
　　கொழுங்கொடியெழுந்தெங்குங் கூவிளங்கொள்ள
இளம்பிறைதவழ்பொழி லிலம்பையங்கோட்டு
　　ரிருக்கையாப்பேணியென் னெழில்கொள்வதியல்பே. 4

தேனுமாயமுதமாய்த் தெய்வமுந்தானாய்த்
　　தீயொடுநீருடன் வாயுவாந்தெரியில்
வானுமாமெனதுரை தனதுரையாக
　　வரியராவரைக்கசைத் துழிதருமைந்தன்

---

3. இறைவன் பாலன், விருத்தன், பசுபதி, காலகாலன், அனலேந்தி எல்லாமவன்; அவன் என் எழில் கொள்வதியல்பே என்கின்றது. வழிபடும் அடியார்கள் பரிபக்குவத்திற்கு ஏற்ப இத்தகைய வடிவங்களைத் தான் விரும்பியவாறு பெறுகின்றான் என்பதாம். வண்டுபாடக் குவளைகள் மலர்ந்து ஏல முதலியன நாறும் பொழில்சூழ் கோட்டூர் என்றது தலைவியின் பிரிவாற்றாமைமிகுக்கும் சாதனங்கள் நிரம்பியுள்ளமை குறித்தவாறு.

4. தியானிப்பவர்களின் உச்சியிலுள்ள சகஸ்திரகமலத்தில் இருப்பவன் என்பது முதல் கங்கைதாங்கிய விமலன் என்பது வரை கூறப்பெற்ற சிறப்பியல்புடையவன் இவன் என்று கூறி, இத்தகையவன் என் எழில் கொள்ளலாமா என்கின்றாள். உளங்கொள்வார் - தியானிப்பவர். கலை குளம்பு உறத் துள - கலைமான் குளம்பு பதியத் துள்ள, சிலம்ப - ஒலிக்க. கூவிளங்கொள்ள - வில்வமரத்தின்மேல் படிய.

கானமான்வெருவுறக் கருவிரலூகங்
கடுவனேடுகளுமூர் கற்கடுஞ்சாரல்
ஏனமானுழிதரு மிலம்பையங்கோட்டு
ரிருக்கையாப்பேணியென் னெழில்கொள்வதியல்பே. 5

மனமுலாமடியவர்க் கருள்புரிகின்ற
வகையலாற்பலிதிரிந் துண்பிலான்மற்றோர்
தனமிலானெனதுரை தனதுரையாகத்
தாழ்சடையிளமதி தாங்கியதலைவன்
புனமெலாமருவிக ளிருவிசேர்முத்தம்
பொன்னொடுமணிகொழித் தீண்டிவந்தெங்கும்
இனமெலாமடைகரை யிலம்பையங்கோட்டு
ரிருக்கையாப்பேணியென் னெழில்கொள்வதியல்பே. 6

---

5. தேன் முதலிய இனிய பொருள்களாய், ஐம்பூதமாய், அராப்பூண்டு அலையும் மைந்தன் என் அழகைக்கொள்வது இயல்பாகுமா என்கிருள். தேன், இதயத்திற்கு வலிவூட்டி உடல் வளர்க்கும் இனித்த மருந்தாவது. அமுதம், அழியாமை நல்கும் மருந்து. இவையிரண்டும் எடுத்த பிறவிக்குமட்டுமே இன்பம் அளிப்பன. தெய்வம் எடுத்த எடுக்கப்போகின்ற பிறவிகட்கும், பிறவியற்ற பேரின்ப நிலைக்கும் இன்பம் அளிப்பது ஆதலால் தேனுமாய், அமுதுமாய் என்றருளிய பிள்ளையார் அடுத்து தெய்வமுந்தானய் என்கிருர்கள். தீயொடு... வானுமாம் என்றதால் பூமியொழிந்த ஏனைய நாற்பூதங்களைக் குறித்தார்கள். பாரிசேடத்தால் பூமியும்கொள்க. கானமான் வெருவுற - காட்டு மான் அஞ்ச. கருவிரல் ஊகம் - கரிய விரலையுடைய பெண் குரங்கு. கடுவன் - ஆண் குரங்கு. உகளும் - மாறுபடும். ஏனம் ஆன் உழிதரும் - பன்றியும் காட்டுப்பசுவும் திரியும்.

6. மனத்தின்கண் இறைவனை உலாவச்செய்கின்ற அடியவற்கு அருளும் வகையன்றி, பிச்சையேற்றுத் தான் உண்ணுதவன்; வேறு செல்வமில்லாதவன்; என்னுரையைத் தன்னுரையாகக் கொண்டு, பிறைமதி தாங்கிய சடையன்; இத்தகைய இறைவன் இந்நகரை இருக்கையாகக்கொண்டு என் எழில் கொள்ளுவது இயல்பா என்கின்ருள். மனம் உலாம் அடியவர் - இறைவனிடம் மனத்தை உலாவச்செய்கின்ற அடியார்கள்.

நீருளான்றீயுளா னந்தரத்துள்ளா
னினைப்பவர்மனத்துளா னித்தமாவேத்தும்
ஊருளானெனதுரை தனதுரையாக
வொற்றைவெள்ளேறுகந் தேறியவொருவன்
பாருளார்பாடலோ டாடலருத
பண்முரன்றஞ்சிறை வண்டினம்பாடும்
ஏருளார்பைம்பொழி லிலம்பையங்கோட்டூ
ரிருக்கையாப்பேணியென் னெழில்கொள்வதியல்பே. 7

வேருலாமாழ்கடல் வருதிரையிலங்கை
வேந்தனதடக்கைக ளடர்த்தவனுலகில்
ஆருலாமெனதுரை தனதுரையாக
வாகமோரரவணிந் துழிதருமண்ணல்
வாருலா நல்லன மாக்களுஞ்சார
வாரணமுழிதரு மல்லலங்கானல்
ஏருலாம்பொழிலணி யிலம்பையங்கோட்டூ
ரிருக்கையாப்பேணியென் னெழில்கொள்வதியல்பே. 8

பலி-பிச்சை. இறைவன் தான் பலி ஏற்பதும் தன்பொருட்டன்று அடியார்க்காகவே என்பதாம். இருவி - தினைகொய்த தாள். இனம் எலாம் - இடமாகிய இடங்களில் எல்லாம்.

7. நீர், தீ, ஆகாயம், நினைப்பவர் மனம், ஊர் இவை இறைவன் வசிக்கும் இடங்கள்; இங்கெல்லாம் உள்ளவன் விடையேறி இவ்வூரை இருக்கையாக்கொண்டு என் எழில் கொள்வதியல்பா என்கின்ருள். அந்தரம் - ஆகாயம் நித்தமா ஏத்தும் - நித்தியவழிபாடு செய்யும். மண்ணவர் பாட்டும் ஆட்டும் இடையருத பொழில். முரன்று வண்டினம் பாடும் பொழில் எனக் கூட்டுக.

8. இராவணனை அடர்த்தவன்; இந்த உலகில் எனதுரை தனதுரையாக, மார்பில் பாம்பணிந்து திரியும் அண்ணல் இவ்வூரை இடமாகக்கொண்டு என் நலங்கவர்தல் இயல்போ என்கிருள். வேர் உலாம்-பூமியின் அடிவரை உலாவுகின்ற, ஆருலாம்-நிறைதல் மலிந்த. ஆகம் - மார்பு. வாரணம் - யானை. மல்லல் - வளம். ஏர் உலாம் பொழில் - எழுச்சிமிக்க சோலை. நல்லன மாக்கள் - நல்ல விலங்குகள்.

கிளர்மழைதாங்கின னன்முகமுடையோன்
கீழடிமேன்முடி தேர்ந்தளக்கில்லா
உளமழையெனதுரை தனதுரையாக
வொள்ளழலங்கையி லேந்தியவொருவன்
வளமழையெனக்கழை வளர்துளிசோர
மாசுணமுழிதரு மணியணிமாலை
இளமழைதவழ்பொழி லிலம்பையங்கோட்டு
ரிருக்கையாப்பேணியென் னெழில்கொள்வதியல்பே. 9

உரிஞ்சனகூறைக ளுடம்பினராகி
யுழிதருசமணருஞ் சாக்கியப்பேய்கள்
பெருஞ்செல்வனெனதுரை தனதுரையாகப்
பெய்பலிக்கென்றுழல் பெரியவர்பெருமான்
கருஞ்சுனைமுல்லைநன் பொன்னடைவேங்கை
களிமுகவண்டொடு தேனினமுரலும்
இருஞ்சுனைமல்கிய விலம்பையங்கோட்டு
ரிருக்கையாப்பேணியென் னெழில்கொள்வதியல்பே. 10

---

9. மாலும் அயனும் அடிமுடியறியப்பெறாத அனலேந்திய ஒருவன் இவ்வூரை இருக்கையாகக்கொண்டு இவ்வண்ணம் செய்வதா என்கின்றாள். கிளர்மழை தாங்கினான் - இந்திரனால் ஏவப்பட்ட மழையைக் கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகத் தூக்கித் தடுத்தவனாகிய திருமால். உளம் அழை - மனத்தால் அழைக்கின்ற. மழையைப்போல மூங்கிலிலைமேல் துளிவிழ மலைப்பாம்பு திரிகின்ற கோட்டூர் என்க. மாசுணம் - மலைப் பாம்பு.

10. புறச்சமயிகள் பெறுதற்கரிய பெருஞ்செல்வம் போன்றவன், பலிக்கென்று உழல் பெரியவர் பெருமான் இவ்வூரை இருக்கையாகப்பேணி என் எழில்கொள்வதியல்பா என்கிறாள். உரிஞ்சன கூறைகள் - உரிந்தாற்போன்ற ஆடைகள். உழிதரு - திரிகின்ற. கரும் சுனை - பெரிய அரும்போடுகூடிய. பொன் அடை வேங்கை - பொன்போன்ற பூக்களையுடைய வேங்கை. இரும் சுனை - பெரிய நீர்ச்சுனை.

கந்தனைமலிகனை கடலொலியோதங்
கானலங்கழிவளர் கழுமலமென்னும்
நந்தியாருறைபதி நான்மறைநாவ
னற்றமிழ்க்கின்றுணை ஞானசம்பந்தன்
எந்தையார்வள நக ரிலம்பையங்கோட்டு
ரிசையொடுகூடிய பத்தும்வல்லார்போய்
வெந்துயர்கெடுகிட விண்ணவரோடும்
வீடுபெற்றிம்மையின் வீடெளிதாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. இலம்பையங்கோட்டுரைப்பற்றிய இப்பாடல் பத்தையும் இசையொடு ஓதவல்லவர், துன்பநீங்கித் தேவரோடும் உறைந்து, அதினின்றும் விடுதலைபெற்று வீட்டின்பத்தையும் எய்துவர் என்கின்றது. கந்தனை - மணம். நந்தியார் - சிவன். கெடுகிட - கெட.

திருவச்சிறுபாக்கம்

பதிகவரலாறு :

திருக்கழுக்குன்றத்தை வணங்கி எழுந்தருளிய பிள்ளை யார் என்பு அணியும் பரமன் இனிதே ஆட்சிசெய்யும் அச்சிறு பாக்கம் என்னும் தலத்தை அடைந்தார். அங்கு எழுந்தருளி யுள்ள ஆதிமுதல்வரை வணங்கினர். 'அச்சிறுபாக்கமது ஆட்சிகொண்டாரே' என்னும் இறுதியான் முடியும் 'பொன் திரண்டன்ன' என்னும் இப்பதிகத்தைப் பாடினர்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 77**

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்றிரண்டன்ன புரிசடைபுரளப்
பொருகடற்பவளமொ டழனிறம்புரையக்
குன்றிரண்டன்ன தோளுடையகலங்
குலாயவெண்ணூலொடு கொழும்பொடியணிவர்
மின்றிரண்டன்ன நுண்ணிடையரிவை
மெல்லியலாளையோர் பாகமாப்பேணி
அன்றிரண்டுருவ மாயவெம்மடிக
ளச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே. 1

தேனினுமினியர் பாலனநீற்றர்
தீங்கரும்பனையர்தந் திருவடிதொழுவார்
ஊனயந்துருக வுவகைகடருவா
ருச்சிமேலுறைபவ ரொன்றலாதூரார்

---

1. அச்சிறுபாக்கத்தை ஆட்சிகொண்ட சிவன், சடை பவளக்கொடியும் தீவண்ணத்தையும் ஒத்துப்புரள, மலை திரண்டால் ஒத்த மார்பில் பூணூலும் பொடியும் அணிந்து, உமாதேவியை ஒருபாகத்துக்கொண்டு, ஆணுருவும் பெண் ணுருவும் வேருயுள்ள அடிகள் ஆவார் என்கின்றது. குன்று இரண்டு அன்ன தோள் எனவும், அன்று இரண்டுருவம் ஆய எனவும் பிரிக்க. கொழும் பொடி - வளப்பமான விபூதி.

வானகமிறந்து வையகம்வணங்க
வயங்கொளநிற்பதோர் வடிவினையுடையார்
ஆனையினுரிவை போர்த்தவெம்மடிக
ளச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே. 2

காரிருளுருவ மால்வரைபுரையக்
களிற்றனதுருவுகொண் டரிவைமேலோடி
நீருருமகளை நிமிர்சடைத்தாங்கி
நீறணிந்தேறுகந் தேறியநிமலர்
பேரருளாளர் பிறவியிற்சேரார்
பிணியிலர்கேடிலர் பேய்க்கணஞ்சூழ
ஆரிருண்மாலை யாடுமெம்மடிக
ளச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே. 3

---

2. அவர் திருவடி தொழுவார்க்குத் தேனினும் இனியர், கரும்பனையர், உவகைகள் தருவார், விண்ணுலகினைக் கடந்தும், வையகம் வணங்க நிற்பவர் என்கின்றது. தேனினும் இனியர் - எக்காலத்தும் உள்ளூறிநின்று இனிக்கும் பொருளாக இருத்தலின் நாப்புலனோடு ஒன்றியகணத்து இனித்துப் பின் புளிப்பதாய தேனினும் இனியராயினர். பால் அன்ன நீறு - பால் உண்டார்க்குப் பித்தநோய் தணிக்கும்போல நீறு கண்டார்க்கும், பூசினார்க்கும் மலமயக்கம் போக்கலின் இங்ஙனம் கூறினர். தீங்கரும் பனையர் - கரும்பு பருவத்திற்கும் முயற்சிக்கும் ஏற்ப நுகரும் முறையில் இனிப்பைக் கொடுக்கும்; இவரும் ஆன்மாக்களின் பரிபக்குவநிலைக்கு ஏற்ப இனிப்பர். ஊன் நயந்து உருக உவகைகள் தருவார் - சடமாகிய மாயா காரியமாகிய உடல், உயிர் பெறும் இவ்வின்பத்தைப் பெற்றிலமே என்று விரும்பி உருக ஆன்மாவிற்கு மகிழ்ச்சியை விளைவிப்பவர். ஒன்று - இடபம். வானகம் இறந்து - போகபூமியாகிய வானகத்துப் பொருந்தலாகாமையின் அவர்களும் போகிகளாயிருத்தலின் பொருந்தமாட்டாமையின் அதனைக்கடந்து.

3. அவர், உமை பெண்யானையின் வடிவங்கொள்ள, ஆண் யானையாய்த் தொடர்து சென்றும், நீர்மகளைச் சடையில் தாங்கியும், விடையேறியும், நீறுபூசியும் விளங்கும் நிமலர், பேரருளார், பேய்க்கணம் புடைசூழ நள்ளிருளில் நடமாடுபவர் என்கின்றது. கார் இருள் உருவம் மால் வரை புரைய - கருத்த இருட்பிழம்பின் உருவத்தையும், கரியமலையையும்ஒத்த. அரிவை-

மைம்மலர்க்கோதை மார்பினரெனவு
 மலைமகளவளொடு மருவினரெனவும்
செம்மலர்ப்பிறையுஞ் சிறையணிபுனலுஞ்
 சென்னிமேலுடையரெஞ் சென்னிமேலுறைவார்
தம்மலரடியொன் றடியவர்பரவத்
 தமிழ்ச்சொலும்வடசொலுந் தாணிழற்சேர
அம்மலர்க்கொன்றை யணிந்தவெம்மடிக
 ளச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே. 4

விண்ணுலாமதியஞ் சூடினரெனவும்
 விரிசடையுள்ளது வெள்ளநீரெனவும்
பண்ணுலாமறைகள் பாடினரெனவும்
 பலபுகழல்லது பழியிலரெனவும்
எண்ணலாகாத விமையவர்நாளு
 மேத்தரவங்களோ டெழில்பெறநின்ற
அண்ணலானூர்தி யேறுமெம்மடிக
 ளச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே. 5

பெண்யானையாகிய உமாதேவி. இது 'பிடியதன் உரு உமை கொள மிகு கரியது வடிகொடு' நடந்தமையைக் காட்டுவது'. நீர் உருமகள் - கங்கையாகிய அழகிய மகள். பிறவியில் சேரார் - இங்ஙனம் நினைத்த வடிவத்தைத் தாமே மேற்கொள்ளுதலன்றி, வினைவயத்தான் வரும் பிறவியில் சேராதவர். ஆர் இருள் மாலை - நிறைந்த இருட் கூட்டம்.

4. அவர், அடியவர்கள் மாலை மார்பர் எனவும், மலைமகளை மருவினர் எனவும், கங்கையும் பிறையும் சூடிய சென்னியர் எனவும், எம் சென்னிமேல் உறைவார் எனவும் தோத்திரிக்க, தமிழ்ச்சொல்லும் வடசொல்லும் தம் திருவடியைச்சார இருக்கும் அடிகளாவர் என்கின்றது. மை மலர் - நீல மலர். கோதை - மாலை. செம்மலர்ப்பிறை - சிவந்த மலர்போலும் பிறை. தமிழ்ச் சொல்லும் வடசொல்லும் தாள்நிழல்சேர என்றது ஒலிவடிவாய சொற்கள் யாவும் இறைவனிடமிருந்தே தோன்றியனவாதலின் அடையுமிடமும் அவனடியேயாயிற்று என்பதாம்.

5. அவர் பிறைசூடினர் எனவும், கங்கை அவர் சடைக் கண்ணதெனவும், மறைபாடினர் எனவும், பழியிலர் எனவும்

நீடிருஞ்சடைமே லிளம்பிறைதுலங்க
நிழறிகழ்மழுவொடு நீறுமெய்பூசித்
தோடொருகாதினிற் பெய்துவெய்தாய
சுடலையிலாடுவர் தோலுடையாகக்
காடரங்காகக் கங்குலும்பகலுங்
கழுதொடுபாரிடங் கைதொழுதேத்த
ஆடரவாட வாடுமெம்மடிக
ளச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே. 6

ஏறுமொன்றேறி நீறுமெய்பூசி
யிளங்கிளையரிவையொ டொருங்குடனாகிக்
கூறுமொன்றருளிக் கொன்றையந்தாருங்
குளிரிளமதியமுங் கூவிளமலரும்
நாறுமல்லிகையு மெருக்கொடுமுருக்கு
மகிழிளவன்னியு மிவைநலம்பகர
ஆறுமோர்சடைமே லணிந்தவெம்மடிக
ளச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே. 7

தேவர்கள் நாளும் ஏத்த இருப்பவர் என்கின்றது. எண்ணலாகாத இமையவர் - தாம் நுகரும் போக உள்ளத்தில் மயங்கி இறைவனைத் தியானிக்காத தேவர்கள். கணக்கற்ற தேவர்கள் என்பாரும் உளர்.

6. அவர் சடைமேல் பிறைவிளங்க, நீறுபூசி ஒருகாதில் தோடணிந்து, பேயும் பூதமும் கைதொழுதேத்த, சுடலையில் ஆடுவர் என்கின்றது. நீடு இரும் சடை - நீண்ட பெரிய சடை. அரங்கு - கூத்தாடுமிடம். கங்குல் - இரவு. கழுது - பேய். பாரிடம் - பூதம்.

7. அவர் எருதேறி, நீறுபூசி, பசுங்கிளி ஏந்திய பாவையோடு, கொன்றை மதியம் வில்வம் மல்லிகை முதலியவற்றைப் புனைந்தவர் என்கின்றது. இளங் கிளை அரிவை - இளைய கிளியை யேந்திய உமாதேவி. கூவிள மலர் - வில்வப்பூ. பத்திரமேயன்றிப்பூவும் சூடப்பெறும் என்பதறிவிக்கப்பட்டது. மகிழ் - மகிழம்பூ.

கச்சுமொள்வாளுங் கட்டியவுடையர்
கதிர்முடிசுடர்விடக் கவரியுங்குடையும்
பிச்சமும்பிறவும் பெண்ணணங்காய
பிறைநுதலவர்தமைப் பெரியவர்பேணப்
பச்சமும்வலியுங் கருதியவரக்கன்
பருவரையெடுத்ததிண் டோள்களையடர்வித்
தச்சமுமருளுங் கொடுத்தவெம்மடிக
ளச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே. 8

நோற்றலாரேனும் வேட்டலாரேனு
நுகர்புகர்சாந்தமொ டேந்தியமாலைக்
கூற்றலாரேனு மின்னவாறென்று
மெய்தலாகாததொ ரியல்பினையுடையார்
தோற்றலார்மாலு நான்முகமுடைய
தோன்றலுமடியொடு முடியுறத்தங்கள்
ஆற்றலாற்காணா ராயவெம்மடிக
ளச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே. 9

வாதுசெய்சமணுஞ் சாக்கியப்பேய்க
ணல்வினைநீக்கிய வல்வினையாளர்
ஓதியுங்கேட்டு முணர்வினையிலாதா
ருள்கலாகாததோ ரியல்பினையுடையார்

---

8. அவர், இராவணனுக்கு அச்சமும் அருளும் அளித்தவர் என்கின்றது. இராவணனுக்கு வந்த ஏற்றமெல்லாம் கச்சையும் வாளையுங்கட்டி, கவரி குடை பிச்சம் முதலியவற்றைத் தாங்கிய பெண்கள் இவனைப் பெரியவன் என்று பேணியதே யாகும். அதனால் இவனுக்கு அன்பும் வலிமையும் உண்டாயின என்ற கருத்து விளக்கப்படுதல் காண்க. அதனாலேயே ஏமாந்து இறைவன் கைலையை எடுக்கத் தொடங்கினன் என்பதாம்.

9. அவர் தவஞ்செய்யாராயினும் சாந்தும் மாலையுங் கொண்டு தொழாராயினும், என்றைக்கும் இப்படி அடையலாமென்று முயன்றும் அடையமுடியாத தன்மையையுடையவர் என்கின்றது. நோற்றலார் - தவஞ்செய்யாதவர். வேட்டலார் - யாகஞ்செய்யாதவர்கள். புகர் - உணவு. ஈண்டு நைவேத்தியம். தோற்றலார் மால் - பிறத்தலையுடைய திருமால்.

வேதமும்வேத நெறிகளுமாகி
விமலவேடத்தொடு கமலமாமதிபோல்
ஆதியுமீறு மாயவெம்மடிக
ளச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே. 10

மைச்செறிகுவளை தவளைவாய்நிறைய
மதுமலர்ப்பொய்கையிற் புதுமலர்கிழியப்
பச்சிறவெறிவயல் வெறிகமழ்காழிப்
பதியவரதிபதி கவுணியர்பெருமான்
கைச்சிறுமறியவன் கழலலாற்பேணுக்
கருத்துடைஞானசம் பந்தனதமிழ்கொண்
டச்சிறுபாக்கத் தடிகளையேத்து
மன்புடையடியவ ரருவினையிலரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. அவர் புறச்சமயிகளுடைய நல்வினையைப் போக்கியவர், படித்துங் கேட்டும் உணர்ச்சியற்றவர்களால் தியானிக்கப் படாதவர், வேதமும் அவைகூறும் நெறிகளுமாகி, மலரகிதரான வேடத்தோடு, ஆதியும் ஈறுமாய அடிகள் இவர் என்கின்றது. வாதுசெய் சமண் - விதண்டாவாதமேசெய்து பொழுதுபோக்கும் சமணர். அவர்களுக்குத் துணை இருப்பது உலகபோகத்திற்குரிய நல்வினையாதலின் உண்மை உணராது வாதமே செய்து காலம் கழிக்கின்றனர் என்பதாம். ஆதலால் அவர்களுடைய நல்வினையை நீக்கவேண்டியது இவர் அருளின் திறமாயிற்று.

11. இது, இறைவன் திருவடியன்றி வேறொன்றையும் பேணாத ஞானசம்பந்தர் தமிழைக்கொண்டு இத்தலத்து இறைவனை ஏத்தும் அடியார்கள் வினையிலர் என்கின்றது. குவளைப் பூக்கள் தவளையினுடைய வாய்நிரம்ப மதுவைப் பொழிகின்ற பொய்கை என்க. பச்சு இறவு புதுமலர் கிழிய எறி வயல் - பசிய இருல்மீன் புதுமலர் கிழியத் துள்ளும் வயல். மறி - மான்.

திருவிடைச்சுரம்

பதிகவரலாறு :

திருவான்மியூரில் சிலநாள் தங்கியிருந்த புகலிப் பிள்ளையார் பல பதிகளை வணங்கத் திருவுளத்தெண்ணி விடையூரும் வித்தகரின் இடைச்சுரத்தைச் சேர்வுற்றார். அங்கே அடியார்கள் எதிர்கொண்டழைத்துச் சென்றார்கள். கோபுரத்தை வணங்கினர். உட்புகுந்தார். நற்கோயிலை வலங்கொண்டார். இறைவன் திருமுன்பு அடைந்தார். கண்டார். கண்ட பொழுதே அன்புமீதுரக் கை தலைமேற்குவிய, நிலத்திடை நீள்மரம்போல் விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அளவற்ற மகிழ்ச்சியுடன் பெருமான் திருமேனி வண்ணங்கண்டு அதிசயித்தார். " இடைச்சுரம் மேவிய இவர் வணம் என்னே" என்று அருந்தமிழ்த் திருப்பதிகமாகிய 'வரிவள ரவிரொளி' என்னும் இதனை அருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 78**

திருச்சிற்றம்பலம்

வரிவளரவிரொளி யரவரைதாழ
வார்சடைமுடிமிசை வளர்மதிசூடிக்
கரிவளர்தருகழல் கால்வலனேந்திக்
கனலெரியாடுவர் காடரங்காக
விரிவளர்தருபொழி லிளமயிலால
வெண்ணிறத்தருவிக டிண்ணெனவீழும்
எரிவளரினமணி புனமணிசார
லிடைச்சுரமேவிய விவர்வணமென்னே. 1

---

1. இப்பதிகம், இறைவனுடைய வீரம் முதலிய பல இயல்புகளை எடுத்துக்கூறி, இடைச்சுரம் மேவிய இவர் வண்ணம் என்னே என்று வினவுவதாக அமைந்துள்ளது. வரிவளர் அவிர் ஒளி அரவு - வரிகளோடுகூடி விளங்குகின்ற ஒளியினையுடைய பாம்பு. அரைதாழ - திருவரையில் தங்க. கரிவளர் தரு கழல் - அத்தியாளியின் உருவம் எழுதப்பெற்ற வீரக்கழல். இவர் இயல்புகளை எத்துணை அறியினும், அறிந்தவற்றிற்கும் அப்பால் பல இயல்புகள் இருத்தலின் இவர்வண்ணம் என்னே எனச் செயலறவு அருளினராயிற்று.

ஆற்றையுமேற்றதோ ரவிர்சடையுடைய
ரழகினையருளுவர் குழகலதறியார்
கூற்றுயிர்செகுப்பதோர் கொடுமையையுடையர்
நடுவிருளாடுவர் கொன்றையந்தாரார்
சேற்றயன்மிளிர்வன கயலிளவாளை
செருச்செயவோர்ப்பன செம்முகமந்தி
ஏற்றையொடுழிதரு மெழிறிகழ்சார
லிடைச்சுரமேவிய விவர்வணமென்னே. 2

கானமுஞ்சுடலையுங் கற்படுநிலனுங்
காதலர்தீதிலர் கனன்மழுவாளர்
வானமுநிலமையு மிருமையுமானார்
வணங்கவுமிணங்கவும் வாழ்த்தவும்படுவார்
நானமும்புகையொளி விரையொடுகமழ
நளிர்பொழிலிளமஞ்ஞை மன்னியபாங்கர்
ஏனமும்பிணையலு மெழிறிகழ்சார
லிடைச்சுரமேவிய விவர்வணமென்னே. 3

கடமணிமார்பினர் கடறனிலுறைவார்
காதலர்தீதிலர் கனன்மழுவாளர்
விடமணிமிடறினர் மிளிர்வதோரரவர்
வேறுமோர்சரிதையர் வேடமுமுடையர்
வடமுலையயலன கருங்குருந்தேறி
வாழையின்றீங்கனி வார்ந்துதேனட்டும்
இடமுலையரிவைய ரெழிறிகழ்சார
லிடைச்சுரமேவிய விவர்வணமென்னே. 4

---

2. ஆறு - கங்கை. குழகு - இளமை. கயல்மீனும் இளவாளைமீனும் போர்செய்ய, அதனைப் பெண் குரங்குகள் கூர்ந்து நோக்குகின்றன. செம்முக மந்தி - பெண் குரங்கு. ஏற்றை - ஆண் குரங்கு.

3. கானம் - காடு. கற்படுநிலன் - மலை. காதலர் - இவற்றை இடமாகக்கொள்ளும் விருப்பினர். வானம் - மறுமை. நிலமை - இம்மை. இருமையும் - இவ்விரண்டின் தன்மையும். நானம் - கஸ்தூரி. ஏனம் - பன்றி. பிணையல் - பெண்மான்.

4. கடமணி - மலைச்சாரலில் விளைந்த மணி. சரிதை - ஒழுக்கம். வடம் உலை அயலன - அசையும் ஆலுக்குப் பக்கத்

கார்கொண்டகடிகமழ் விரிமலர்க்கொன்றைக்
கண்ணியர்வளர்மதி கதிர்விடக்கங்கை
நீர்கொண்டசடையினர் விடையுயர்கொடியர்
நிழறிகழ்மழுவின ரழறிகழ்நிறத்தர்
சீர்கொண்டமென்சிறை வண்டுபண்செய்யும்
செழும்புனலனையன செங்குலைவாழை
ஏர்கொண்டபலவினொ டெழிறிகழ்சார
லிடைச்சுரமேவிய விவர்வணமென்னே. 5

தோடணிகுழையினர் சுண்ணவெண்ணீற்றர்
சுடலையினாடுவர் தோலுடையாகப்
பீடுயர்செய்ததோர் பெருமையையுடையர்
பேயுடனாடுவர் பெரியவர்பெருமான்
கோடல்களொழுகுவ முழுகுவதும்பி
குரவமுமரவமு மன்னிபபாங்கர்
ஏடவிழ்புதுமலர் கடிகமழ்சார
லிடைச்சுரமேவிய விவர்வணமென்னே. 6

கழன்மல்குகாலினர் வேலினர்நூலர்
கவர்தலையரவொடு கண்டியும்பூண்பர்
அழன்மல்குமெரியொடு மணிமழுவேந்தி
யாடுவர்பாடுவ ராரணங்குடையர்

தனவாகிய. கருங்குருந்து - பெரிய குருந்தமரத்தில். வார்ந்து - ஒழுகி. தேன் அட்டும் - தேனை எடுக்கின்ற. இட முலை அரிவையர் - இடங்கொண்டு வளர்ந்த முலையினையுடைய பெண்கள்.

5. கார்கொண்ட - கார்காலத்து உண்டான. கடி - மணம். வாழைகள் பலாவினோடு அழகைச்செய்கின்ற சாரல் எனக் கூட்டுக.

6. குழை - காது. பீடு - பெருமை. கோடல்கள் ஒழுகுவ - செங்காந்தட்பூக்கள் தேனைச்சொரிவன; அதில், தும்பி முழுகுகின்றன. தும்பி - வண்டு.

பொழின்மல்குநீடிய வரவமுமரவ
மன்னியகவட்டிடைப் புணர்குயிலாலும்
எழின்மல்குசோலையில் வண்டிசைபாடு
மிடைச்சுரமேவிய விவர்வணமென்னே. 7

தேங்கமழ்கொன்றையந் திருமலர்புனைவார்
திகழ்தருசடைமிசைத் திங்களுஞ்சூடி
வீந்தவர்சுடலைவெண் ணீறுமெய்பூசி
வேறுமோர்சரிதையர் வேடமுமுடையர்
சாந்தமுமகிலொடு முகில்பொதிந்தலம்பித்
தவழ்கனமணியொடு மிகுபளிங்கிடறி
ஏந்துவெள்ளருவிக ளெழிறிகழ்சார
லிடைச்சுரமேவிய விவர்வணமென்னே. 8

பலவிலமிடுபலி கையிலொன்றேற்பர்
பலபுகழல்லது பழியிலர்தாமும்
தலையிலங்கவிரொளி நெடுமுடியரக்கன்
றடக்கைகளடர்த்ததோர் தன்மையையுடையர்
மலையிலங்கருவிகண் மணமுழவதிர
மழைதவழிளமஞ்ஞை மல்கியசாரல்
இலையிலவங்கமு மேலமுங்கமழு
மிடைச்சுரமேவிய விவர்வணமென்னே. 9

பெருமைகடருக்கியோர் பேதுறுகின்ற
பெருங்கடல்வண்ணனும் பிரமனுமோரா
அருமையரடிநிழல் பரவிநின்றேத்து
மன்புடையடியவர்க் கணியருமாவர்

---

7. கழல் - விரக்கழல். வேல் - சூலம். கவர் தலை அரவு - ஐந்தலை நாகம். கண்டி - உருத்திராக்கம். அணங்கு - தெய்வத் தன்மை. மரவம் - மராமரம். கவடு - கிளை.

8. வீந்தவர் - இறந்தவர். சாந்தம் - சந்தனம். கனமணி - கூட்டமாகிய இரத்தினங்கள். ஏந்து - தாங்கிய.

9. பல இலம் இடு பலி - பல வீடுகளில் இட்ட பிச்சை. தலை இலங்கு நெடு முடி எனக் கூட்டுக. இலை இலவங்கம் - இலைகளோடு கூடிய லவங்கமரம்.

கருமைகொள்வடிவொடு சுனைவளர்குவளைக்
கயலினம்வயலின் வாளைகளிரிய
எருமைகள்படிதர விளவனமாலு
மிடைச்சுரமேவிய விவர்வணமென்னே. 10

மடைச்சுரமறிவன வாளையுங்கயலு
மருவியவயறனில் வருபுனற்காழிச்
சடைச்சுரத்துறைவதோர் பிறையுடையண்ணல்
சரிதைகள்பரவிநின் றுருகுசம்பந்தன்
புடைச்சுரத்தருவரைப் பூக்கமழ்சாரற்
புணர்மடநடையவர் புடையிடையார்ந்த
இடைச்சுரமேத்திய விசையொடுபாட
லிவைசொலவல்லவர் பிணியிலர்தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. பெருமைகள் தருக்கி - பெருமைகளால் செருக்குற்று. பேதுறுகின்ற - மயங்கிய. ஓரா அருமையர் - அறியமுடியாத அருமைப்பாட்டினை உடையவர். எருமைகள் குவளை கயலினம் இளவாளைகள் இரிய படிதர இள அன்னம் ஆலும் இடைச்சுரம் எனக் கூட்டுக. இரிய -விலக. படிதர - தோய. ஆலும் - ஒலிக்கும்.

11. ஞானசம்பந்தன், இடைச்சுரத்தைத் துதித்த பாடலை, இசையோடு சொல்ல வல்லவர் பிணியிலர் என்கின்றது. மடைச் சுரம் - நீர்மடைகளின்வழி. மறிவன - மடங்கித் துள்ளுவன. சடைச் சுரத்து - சடைக்காட்டில்.

திருக்கழுமலம்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : எண் 79

திருச்சிற்றம்பலம்

அயிலுறுபடையினர் விடையினர்முடிமே
　　லரவமுமதியமும் விரவியவழகர்
மயிலுறுசாயல வனமுலையொருபான்
　　மகிழ்பவர்வானிடை முகில்புல்குமிடறர்
பயில்வுறுசரிதைய ரெருதுகந்தேறிப்
　　பாடியுமாடியும் பலிகொள்வர்வலிசேர்
கயிலையும்பொதியிலு மிடமெனவுடையார்
　　கழுமலநினையநம் வினைகரிசறுமே. 1

கொண்டலுநீலமும் புரைதிருமிடறர்
　　கொடுமுடியுறைபவர் படுதலைக்கையர்
பண்டலரயன்சிர மரிந்தவர்பொருந்தும்
　　படர்சடையடிகளார் பதியதனயலே
வண்டலும்வங்கமுஞ் சங்கமுஞ்சுறவு
　　மறிகடற்றிரைகொணர்ந் தெற்றியகரைமேற்
கண்டலுங்கைதையு நெய்தலுங்குலவுங்
　　கழுமலநினையநம் வினைகரிசறுமே. 2

---

1. இப்பதிகம் இறைவனது கழுமலத்தை நினைய, நமது வினையின் தீமை அறும் என்கின்றது. அயில் - கூர்மை. மயில் உரு சாயல - மயில் போன்ற சாயலை உடைய. வனமுலை - இளைய முலையினையுடையாளாகிய உமாதேவி. முகில் புல்கும் மிடறர் - மேகத்தையொத்த கண்டத்தையுடையவர். கரிசு - தீமை.

2. கொண்டல் - மேகம். மேகம் மிடற்றிற்கு உவமையானது தேவர்களைக் காத்தமையால். நீலம் ஒப்பானது கண்ணுக்கு இனிமையாய் இருத்தலின். படுதலை - கபாலம். வண்டல் - ஒதுக்கிய மண். வங்கம் - தோணி. கண்டல் - நீர்முள்ளி. கைதை - தாழை. நெய்தல் - நெய்தற்பூ.

எண்ணிடையொன்றின ரிரண்டினருருவ
மெரியிடைமூன்றினர் நான்மறையாளர்
மண்ணிடையைந்தின ராறினரங்கம்
வகுத்தனரேழிசை யெட்டிருங்கலைசேர்
பண்ணிடையொன்பது முணர்ந்தவர்பத்தர்
பாடிநின்றடிதொழ மதனனைவெகுண்ட
கண்ணிடைக்கனலினர் கருதியகோயில்
கழுமலநினையநம் வினைகரிசறுமே. 3

எரியொருகரத்தின ரிமையவர்க்கிறைவ
ரேறுகந்தேறுவர் நீறுமெய்பூசித்
திரிதருமியல்பின ரயலவர்புரங்க
டீயெழவிழித்தனர் வேய்புரைதோளி
வரிதருகண்ணிணை மடவரலஞ்ச
மஞ்சுறநிமிர்ந்ததோர் வடிவொடும்வந்த
கரியுரிமருவிய வடிகளுக்கிடமாங்
கழுமலநினையநம் வினைகரிசறுமே. 4

---

3. எண்ணிடை ஒன்றினர் - எண்ணத்தில் அருவாயிருக்கும்பொழுது ஒன்றாய் இருப்பவர். உருவம் இரண்டினர் - சிவமும் சத்தியுமாகி உருவத் திருமேனி கொள்ளுங்காலத்து இரண்டாய் இருப்பவர். எரியிடை மூன்றினர் - நெருப்பில் சத்தமும் ஸ்பரிசமும் உருவமுமாகிய மூன்று தன்மாத்திரைகளாய் இருப்பவர். ஆகவனீயம் முதலிய முத்தீயாய் இருப்பவர் என்றலுமாம். மண்ணிடை ஐந்தினர் - மண்ணில் சத்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம் கந்தம் ஆகிய ஐந்து தன்மாத்திரைகளாய் இருப்பவர். முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம் நெய்தல் என்ற ஐந்திணையாய் இருப்பவர் எனலுமாம் ஏழிசை - குரல், கைக்கிளை, துத்தம், இழை, இளி, விளரி, தாரம் என்ற ஏழு. எட்டிருங்கலை - அஷ்டவித்தை.

4. எரி - மழு. அயலவர் - பகைவர். தீயெழ விழித்தனர் என முப்புரங்களை விழித்தெரித்ததாகக் கூறப்படுகிறது. வேய் - மூங்கில். வரி - செவ்வரி. மடவரல் - உமாதேவி. மஞ்சு - ஆகாயம். கரியுரி - யானைத்தோல்.

ஊரெதிர்ந்திடுபலி தலைகலனுக
வுண்பவர்விண்பொலிந் திலங்கியவுருவர்
பாரெதிர்ந்தடிதொழ விரைதருமார்பிற்
படவரவாமையக் கணிந்தவர்க்கிடமாம்
நீரெதிர்ந்திழிமணி நித்திலமுத்த
நிரைசுரிசங்கமொ டொண்மணிவரன்றிக்
காரெதிர்ந்தோதம்வன் றிரைகரைக்கெற்றுங்
கழுமலநினையநம் வினைகரிசறுமே. 5

முன்னுயிர்த்தோற்றமு மிறுதியுமாகி
முடியுடையமரர்க ளடிபணிந்தேத்தப்
பின்னியசடைமிசைப் பிறைநிறைவித்த
பேரருளாளனுர் பேணியகோயில்
பொன்னியனறுமலர் புனலொடுதூபஞ்
சாந்தமுமேந்திய கையினராகிக்
கன்னியர்நாடொறும் வேடமேபரவுங்
கழுமலநினையநம் வினைகரிசறுமே. 6

கொலைக்கணித்தாவரு கூற்றுதைசெய்தார்
குரைகழல்பணிந்தவர்க் கருளியபொருளின்
நிலைக்கணித்தாவர நினையவல்லார்தந்
நெடுந்துயர்தவிர்த்தவெந் நிமலருக்கிடமாம்

---

5. ஊர் எதிர்ந்திடு பலி-ஊரவர் இடுகின்ற பிச்சை. கலன்-உண்ணும் பாத்திரம். பட அரவு, ஆமை, அக்கு, அணிந்தவர்க்கு இடமாம் எனப்பிரிக்க. அக்கு-உருத்திராக்கம். அக்குமணியுமாம். வன்திரை மணி நித்திலம் முத்தம் சுரிசங்கம் ஒண்மணி வரன்றி கரைக்கு எற்றும் கழுமலம் எனக்கூட்டுக. சுரிசங்கம் - மூக்குச் சுரிந்திருக்கின்ற சங்குகள்.

6. முன்-சர்வ சங்காரகாலத்து. உயிர்த்தோற்றமும் இறுதியும்ஆகி-உயிர்களை உடம்போடு புணர்த்துகின்ற பிறப்பும் அவற்றைப்பிரிக்கின்ற இறுதியும் ஆகிய இரண்டிற்கும் காரணமாகி, கன்னியர் மலர் தூபம் சாந்தம் ஏந்திய கையினராகிப் பரவும் கழுமலம் எனக் கூட்டுக.

மலைக்கணித்தாவர வன்றிரைமுரல
மதுவிரிபுன்னைகண் முத்தெனவரும்பக்
கலைக்கணங்கானலி னீழலில்வாழுங்
கழுமலநினையநம் வினைகரிசறுமே. 7

புயம்பலவுடையதென் னிலங்கையர்வேந்தன்
பொருவரையெடுத்தவன் பொன்முடிதிண்டோள்
பயம்பலபடவடர்த் தருளியபெருமான்
பரிவொடுமினிதுறை கோயிலதாகும்
வியன்பலவிண்ணினு மண்ணினுமெங்கும்
வேறுவேறுகங்களிற் பெயருளதென்னக்
கயம்பலபடக்கடற் றிரைகரைக்கெற்றுங்
கழுமலநினையநம் வினைகரிசறுமே. 8

விலங்கலொன்றேந்திவன் மழைதடுத்தோனும்
வெறிகமழ்தாமரை யோனுமென்றிவர்தம்
பலங்களானேடியு மறிவரிதாய
பரிசினன்மருவிநின் றினிதுறைகோயில்
மலங்கிவன்றிரைவரை யெனப்பரந்தெங்கு
மறிகடலோங்கிவெள் ளிப்பியுஞ்சுமந்து
கலங்கடன்சரக்கொடு நிரக்கவந்தேறுங்
கழுமலநினையநம் வினைகரிசறுமே. 9

---

7. கொலைக்கு அணித்தாவரு கூற்று - கொலையை அணிய தாக்க வருகின்றயமன். குரைகழல் - ஒலிக்குங்கழல். பணிந்தவர்க்கு அருளிய பொருளின் நிலைக்கு - வணங்கிய அடியார்களுக்கு அருளிச்செய்த வீட்டின்பமாகிய நிலைக்கு. அணித்தாவர - அணுகிவர. மலைக்கு-தோணிமலைக்கு. வன்திரை அணித்தாவர முரல - வலிய அலைகள் அணுகி வரவும் ஒலிக்கவும். மது-தேன். கலைக்கணம் - மான் கூட்டம். கானல் - கடற்கரைச் சோலை.

8. புயம் பல உடைய - இருபது தோள்களை உடைய. பயம் பலபட - பலவகையில் அச்சப்பட. பரிவொடும் - விருப்பத் தோடும். வியன் பல விண்ணினும் - அகன்ற பலவாகிய ஆகாயத்தினும். வேறு வேறு உகங்களில் பெயர் உளது என்ன - ஒவ்வொரு யுகத்திலும் ஒவ்வொரு பெயரை உடையதென்று. கயம் - யானை.

9. விலங்கல் - கோவர்த்தன கிரி. தம் பலங்களால் - தமது உடற்பலத்தால். மலங்கி - கலங்கி. வரையென - மலையைப்

ஆம்பலதவமுயன் றறவுரைசொல்லு
மறிவிலாச்சமணருந் தேரருங்கணிசேர்
நோம்பலதவமறி யாதவர்நொடிந்த
முதுரைகொள்கிலா முதல்வர்தம்மேனிச்
சாம்பலும்பூசிவெண் டலைகலனாகத்
தையலாரிடுபலி வையகத்தேற்றுக்
காம்பனதோளியொ டினிதுறைகோயில்
கழுமலநினையநம் வினைகரிசறுமே. 10

கலிகெழுபாரிடை யூரெனவுளதாங்
கழுமலம்விரும்பிய கோயில்கொண்டவர்மேல்
வலிகெழுமனமிக வைத்தவன்மறைசேர்
வருங்கலைஞானசம் பந்தனதமிழின்
ஒலிகெழுமாலையென் றுரைசெய்தபத்து
முண்மையினுணிணைந் தேத்தவல்லார்மேல்
மெலிகெழுதுயரடை யாவினைசிந்தும்
விண்ணவராற்றலின் மிகப்பெறுவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

போல. கலங்கள் தன்சரக்கொடு நிரக்க - கப்பல்கள் தன்னிடத்து ஏற்றப்பட்டுள்ள சரக்கோடு வரிசையாக.

10. ஆம்பலதவம் முயன்று - ஆகிய பலவிதமான தவங்களைச் செய்து. தேரர் - புத்தர். கணிசேர் - எண்ணத்தக்க. நோம் பல தவம் - துன்பத்தைத் தரும் பல தவங்களை. அறியாதவர் - அறியாதவர்களாய். நொடிந்த - சொன்ன. தையலார் - பெண்கள். காம்பு அன தோளியொடு - மூங்கிலையொத்த தோளையுடைய உமாதேவியொடு.

11. கலி கெழு பார் - ஒலிமிக்க உலகம். வலி கெழு மனம் - உறுதியான மனம். ஒலிகெழு மாலை - இசையோடு கூடிய மாலை. மெலி கெழு துயர் - மெலிவைச் சேர்க்கும் துன்பம்.

கோயில்

பதிகவரலாறு :

சீகாழியினின்றும் புகலிவேந்தர், அடியார்களும் திருநீல கண்ட யாழ்ப்பாணரும் சிவபாத இருதயரும் உடன்வரத் தில்லைசெல்லத் திருவுளங்கொண்டார்கள். கொள்ளிடத்தைக் கடந்தார்கள். தில்லையின் தெற்குவீதி யணுகினார்கள். தில்லை வாழந்தணர்கள் சிரபுரப் பிள்ளையாரை, எதிர்கொண்டு அழைக்க நகரையலங்கரித்து மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்க ஊர்ப்புறத்தே வந்து அழைத்துச்சென்றனர். பிள்ளையார் திருவீதியைத் தொழுதனர். எழுநிலைக்கோபுரத்தையும் வணங் கினர். திருமுன்றில் திருமாளிகையையும் வலம்வந்து வணங் கிக்கொண்டு உட்புகுந்து திருவணுக்கன்திருவாயிலை அடைந் தார்கள். சிந்தையில் ஆர்வம் பெருகிற்று. கண்கள் ஆனந்த பாஷ்பம் பொழிந்தன. செங்கை சிரமேல் ஏறிக் குவிந்தது. இவ்வாறு உருகிய அன்பினராய் உட்புகுந்தார். இறைவன் தமக்களித்த சிவஞானமேயான திருவம்பலத்தையும், அந்த ஞானத்தால் விளைந்த ஆனந்தமாகிய கூத்தப்பெருமானையும் கண்ணாரக்கண்டு கும்பிட்டார். ஆனந்தக்கூத்தர்க்கு உரிமை யான தனிச் சிறப்பினையுடைய தில்லைவாழந்தணரை முன் வைத்து "கற்றாங் கெரியோம்பும்" என்னும் இப்பதிகத்தை ஏழிசையும் ஓங்க எடுத்தார். திருக்கடைக்காப்பும் முடித்து, ஊனையும் உயிரையும் உருக்கும் ஒப்பற்ற கூத்தை வெட்ட வெளியிற் கண்டு திளைத்து, சிவானந்தப் பேரமுதுண்ட பிள்ளையார் ஆனந்தமேலீட்டால் அழுதார்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 80**

திருச்சிற்றம்பலம்

கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
முற்றா வெண்டிங்கண் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே. 1

---

1. இப் பாடல் சிற்றம்பலநாதன் திருவடியே பற்றுக் கோடாகக்கொண்டவர்களைப் பாவம் பற்றாது என்கின்றது.

பறப்பைப் படுத்தெங்கும் பசுவேட் டெரியோம்புஞ்
சிறப்பர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
பிறப்பில் பெருமானைப் பின்றாழ் சடையானை
மறப்பி லார்கண்டீர் மைய றீர்வாரே. 2

மையா ரொண்கண்ணார் மாட நெடுவீதிக்
கையாற் பந்தோச்சுங் கழிசூழ் தில்லையுட்
பொய்யா மறைபாடல் புரிந்தா னுலகேத்தச்
செய்யா னுறைகோயில் சிற்றம் பலந்தானே. 3

நிறைவெண் கொடிமாட நெற்றி நேர்தீண்டப்
பிறைவந் திறைதாக்கும் பேரம் பலந்தில்லைச்
சிறைவண் டறையோவாச் சிற்றம் பலமேய
இறைவன் கழலேத்து மின்ப மின்பமே. 4

கற்று - வேதம் முதலியவற்றை ஓதி. ஆங்கு எரி யோம்பி - அந்நெறியிலேயே நின்று வேள்வியைச் செய்து. கலி - பாவம். பற்று - பற்றுக்கோடாக.

2. சிற்றம்பலநாதரை மறவாதவர்களே மலமயக்கம் தீர்வார்கள் என்கின்றது. பறப்பை - வேள்விச்சாலை. பசு வேட்டு - ஆன்மபோதத்தைக் கொன்று. எரி ஓம்பும் - சிவாக்கினியை வளர்க்கும். சிறப்பர் - சிறப்பினை உடைய தில்லை வாழ் அந்தணர்கள்.

3. வேதத்தை விரும்பிய சிவபெருமான் உலகேத்த உறையுங் கோயில் சிற்றம்பலம் என்கின்றது. மையார் ஒண் கண்ணார் - மைபூசிய ஒளிபொருந்திய கண்ணை உடைய பெண்கள். பொய்யா மறை - என்றும் பொய்யாத வேதம். புரிந்தான் - விரும்பியவன்.

4. சிற்றம்பலநாதன் சேவடியை ஏத்தும் இன்பமே இன்பம் என்கின்றது. கொடிவந்து பிறை இறைதாக்கும் பேரம்பலம் எனக் கூட்டுக. அறை - ஒலி.

செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேணோங்கிச்
செல்வ மதிதோயச் செல்வ முயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே. 5

வருமாந் தளிர்மேனி மாதோர் பாகமாந்
திருமாந் தில்லையுட் சிற்றம் பலமேய
கருமா னுரியாடைக் கறைசேர் கண்டத்தெம்
பெருமான் கழலல்லாற் பேணா துள்ளமே. 6

அலையார் புனல்சூடி யாகத் தொருபாகம்
மலையான் மகளோடு மகிழ்ந்தா னுலகேத்தச்
சிலையா லெயிலெய்தான் சிற்றம் பலந்தன்னைத்
தலையால் வணங்குவார் தலையா னார்களே. 7

கூர்வா ளரக்கன்றன் வலியைக் குறைவித்துச்
சீரா லேமல்கு சிற்றம் பலமேய
நீரார் சடையானை நித்த லேத்துவார்
தீரா நோயெல்லாந் தீர்த றிண்ணமே. 8

---

5. சிற்றம்பலத்தெழுந்தருளியிருக்கின்ற செல்வன் கழலை ஏத்தும் இன்பமே இன்பம் என்கின்றது. சேண் - ஆகாயம்.

6. சிற்றம்பலத்து எழுந்தருளியுள்ள பெருமான் திருவடியல்லது என்னுள்ளம் வேறொன்றையும் பேணாது என்கின்றது. திருமாந்தில்லை - திருமகளோடு கூடிய பெரிய தில்லை.

7. சிற்றம்பலத்தைத் தலையால் வணங்குபவர்களே தலையானவர்கள் என்கின்றது. சிலை - மேருமலையாகிய வில்.

8. சிற்றம்பலநாதனை நாள்தோறும் ஏத்துவார் தீராத நோயெல்லாம் தீர்வர் என்கின்றது. கூர் வாள் அரக்கன் என்றது இராவணனை.

கோணா கணையானுங் குளிர்தா மரையானுங்
காணார் கழலேத்தக் கனலா யோங்கினான்
சேணார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேத்த
மாணா நோயெல்லாம் வாளா மாயுமே. 9

பட்டைத் துவராடைப் படிமங் கொண்டாடும்
முட்டைக் கட்டுரை மொழிவ கேளாதே
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
நட்டப் பெருமானை நாளுந் தொழுவோமே. 10

ஞாலத் துயர்காழி ஞான சம்பந்தன்
சீலத் தார்கொள்கைச் சிற்றம் பலமேய
சூலப் படையானைச் சொன்ன தமிழ்மாலை
கோலத் தாற்பாட வல்லார் நல்லாரே.. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. சிற்றம்பலத்தைத் துதிக்க, பெரியநோயெல்லாம் மாயும் என்கின்றது. கோண் நாகணையான் - வளைந்த நாகத்தை அணையாகக்கொண்ட திருமால். சேணார் - தேவர்கள். மாணா நோய் - மாட்சிமைதராத நோய்கள்.

10. புறச்சமயிகள் புல்லுரையைக் கேளாது சிற்றம்பல நாதன் திருவடியைத் தினம் தொழுவோம் என்கின்றது. பட்டைத் துவர் - மரப்பட்டையிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் காவி. படிமம் - நோன்பு. முட்டைக் கட்டுரை - அறியாமையோடு கூடிய சொல். சிட்டர் - ஆசாரசீலர். நட்டம் - நடம்.

11. திருஞானசம்பந்தர் திருச்சிற்றம்பலநாதனைப்பற்றிச் சொன்ன தமிழ் மாலையைப் பாடவல்லவர்கள் நல்லவர் ஆவர் என்கின்றது. சீலத்தார் கொள்கை சிற்றம்பலம் - ஒழுக்கம் உடையவர்களால் கொள்ளப்படுகின்ற சிற்றம்பலம். கோலத்தால் - அழகால்.

சீகாழி

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : எண் 81

திருச்சிற்றம்பலம்

நல்லார் தீமேவுந் தொழிலார் நால்வேதஞ்
சொல்லார் கேண்மையார் சுடர்பொற் கழலேத்த
வில்லாற் புரஞ்செற்றான் மேவும் பதிபோலுங்
கல்லார் மதில்சூழ்ந்த காழிந் நகர்தானே. 1

துளிவண் டேன்பாயு மிதழி தூமத்தந்
தெளிவெண் டிங்கண்மா சுணநீர் திகழ்சென்னி
ஒளிவெண் டலைமாலை யுகந்தா னூர்போலுங்
களிவண் டியாழ்செய்யுங் காழிந் நகர்தானே. 2

ஆலக் கோலத்தி னஞ்சுண் டமுதத்தைச்
சாலத் தேவர்க்கீந் தளித்தான் றன்மையாற்
பாலற் காய்நன்றும் பரிந்து பாதத்தாற்
காலற் காய்ந்தானூர் காழிந் நகர்தானே. 3

---

1. வேதம் ஓதி வேள்விசெய்யும் அந்தணர்கள் திருவடியைத் தொழ, வில்லால் புரிமெரித்த பெருமானிடம் காழி நகரம் என்கின்றது. தீ மேவும் தொழிலார் - யாகத்தீயை விரும்பும் தொழிலையுடைய அந்தணர். நால்வேதம் சொல்லார் - நான்கு வேதங்களாகிய சொல்லையுடையவர்கள். கல்லார் மதில் - மலையையொத்த மதில்.

2. கொன்றை, பிறை, பாம்பு, ஊமத்தம் இவற்றை விரும்பிய இறைவனிடம் இது என்கின்றது. வண் தேன் துளி பாயும் இதழி என மாறுக. இதழி - கொன்றை. மாசுணம் - பாம்பு.

3. ஆலகால விஷத்தை உண்டு அமுதத்தைத் தேவர்க்கு அளித்தவனும், காலனைக் காய்ந்தவனும் ஆகிய காவலன் ஊர் காழி என்கின்றது. ஆலக்கோலத்தின் நஞ்சு - ஆலகாலவிஷம். சால - மிக. பாலற்கு - மார்க்கண்டேயற்கு. பரிந்து - கருணை கூர்ந்து.

* * * * * 4. 5, 6, 7

இரவிற் றிரிவோர்கட் கிறைதோ ளிணைபத்தும்
நிரவிக் கரவாளை நேர்ந்தா னிடம்போலும்
பரவித் திரிவோர்க்கும் பானீ றணிவோர்க்குங்
கரவிற் றடக்கையார் காழிந் நகர்தானே. 8

மாலும் பிரமனு மறியா மாட்சியான்
றேலும் புரிநூலுந் துதைந்த வரைமார்பன்
ஏலும் பதிபோலு மிரந்தோர்க் கெந்நாளுங்
காலம் பகராதார் காழிந் நகர்தானே. 9

தங்கை யிடவுண்பார் தாழ்சீ வரத்தார்கள்
பெங்கை யுணராதே பேணித் தொழுமின்கள்
மங்கை யொருபாக மகிழ்ந்தான் மலர்ச்சென்னிக்
கங்கை தரித்தானூர் காழிந் தகர்தானே. 10

---

8. இராவணற்கு வாள் அருளிச் செய்தவன் இடம் காழி நகரம் என்கின்றது. இரவில் திரிவோர் - அசுரர்கள்; நிசாசரர் என்பதன் மொழிபெயர்ப்பு. நிரவி - ஒழுங்குபடுத்தி. கரவாள் - கைவாள். கரவு இல் தடக்கையார் - மறவாமல் வழங்கும் கையை யுடையவர்.

9. அயனும் மாலும் அறியாதவனும், பூணூல் அணிந்தவனுமாகிய இறைவன் பதி காழிநகர் என்கின்றது. இரந்தோர்க்கு எந்நாளும் காலம் பகராதார் - யாசிப்பவர்களுக்கு எப்பொழுதும் இதுகாலமல்ல இதுகாலமல்ல, என்று சொல்லாது எப்பொழுதும் கொடுப்பவர்கள்.

10. புத்தர் சமணர்களுடைய தீயொழுக்கத்தைச் சிந்தியாமல் காழிநகரைத் தொழுமின்கள் என்கின்றது. தன்கையிட உண்பார் - கையில் பிச்சையிட ஏற்று உண்பவர்கள். சீவரத்தார்கள் - காவியாடை உடுத்தியவர்கள். பெங்கை - தீயொழுக்கம்.

வாசங் கமழ்காழி மதிசெஞ் சடைவைத்த
ஈசன் னகர்தன்னை யிணையில் சம்பந்தன்
பேசுந் தமிழ்வல்லோர் பெருநீ ருலகத்துப்
பாசந் தனையற்றுப் பழியில் புகழாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. *காழிநகரைப்பற்றிக் கவுணியன் சொன்ன இத் தமிழை வல்லவர்கள் கடல் புடைசூழ்ந்த உலகத்துப் பாசம் நீங்கிப் பழியற்றுப் புகழுடையராய் வாழ்வர் எனப் பயன் கூறுகிறது. பெருநீர் - கடல்.*

திருவீழிமிழலை

பதிகவரலாறு : *(11-ம் பதிகம் பார்க்க)*

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 82**

திருச்சிற்றம்பலம்

இரும்பொன் மலைவில்லா வெரியம் பாநாணில்
திரிந்த புரமூன்றுஞ் செற்ரு னுறைகோயில்
தெரிந்த வடியார்கள் சென்ற திசைதோறும்
விரும்பி யெதிர்கொள்வார் வீழி மிழலையே. 1

வாதைப் படுகின்ற வானோர் துயர்தீர
ஓதக் கடனஞ்சை யுண்டா னுறைகோயில்
கீதத் திசையோடுங் கேள்விக் கிடையோடும்
வேதத் தொலியோவா வீழி மிழலையே. 2

பயிலும் மறையாளன் றலையிற் பலிகொண்டு
துயிலும் பொழுதாடுஞ் சோதி யுறைகோயில்
மயிலும் மடமானும் மதியும் மிளவேயும்
வெயிலும் பொலிமாதர் வீழி மிழலையே. 3

---

1. மேருமலையை வில்லாகவும், அங்கியை அம்பாகவும் கொண்டு திரிபுரமெரித்த சிவன் உறையுங்கோயில் திருவீழி மிழலை என்கின்றது. தெரிந்த அடியார்கள் சென்ற திசை தோறும் விரும்பி எதிர்கொள்வார் என்றது, ஞானசம்பந்தப் பெருமான் எழுந்தருளியபோது எதிர்கொண்டதைத் திருவுள் ளத்து எண்ணி எழுந்த உரைபோலும்.

2. துன்புறுகின்ற தேவர்கள் துயர் தீர நஞ்சுண்டநாதன் கோயில் வீழிமிழலை என்கின்றது. வாதை - துன்பம். கேள்விக் கிடை - வேதத்தை ஓதும் மாணவர் கூட்டம்.

3. பிரமகபாலத்தில் பிச்சை ஏற்று, எல்லாம் துயிலும் நள்ளிரவில் நட்டமாடும் பெருமான் கோயில் வீழிமிழலை என் கின்றது. இந்நகரத்து மாதர் மயிலையும் மானையும் மதியையும்

இரவன் பகலோனு மெச்சத் திமையோரை
நிரவிட் டருள்செய்த நிமலன் னுறைகோயில்
குரவஞ் சுரபுன்னை குளிர்கோங் கிளவேங்கை
விரவும் பொழிலந்தண் வீழி மிழலையே. 4

கண்ணிற் கனலாலே காமன் பொடியாகப்
பெண்ணுக் கருள்செய்த பெருமா னுறைகோயில்
மண்ணிற் பெருவேள்வி வளர்தீப் புகைநாளும்
விண்ணிற் புயல்காட்டும் வீழி மிழலையே. 5

மாலா யிரங்கொண்டு மலர்க்கண் ணிடவாழி
ஏலா வலயத்தோ டீந்தா னுறைகோயில்
சேலா கியபொய்கைச் செழுநீர்க் கமலங்கள்
மேலா லெரிகாட்டும் வீழி மிழலையே. 6

மூங்கிலையும் வெயிலையும்போல் விளங்குகின்றார்கள்; சாயலால் மயில், பார்வையால் மான், நுதலழகால் மதி, தோளால் மூங்கில், கற்பால் வெயில் எனக் கொள்க.

4. தக்கயாகத்தில் சூரியன் சந்திரன் முதலான தேவர் களைச் செப்பஞ்செய்து அருள்செய்த நிமலன் கோயில் இது என்கின்றது. இரவன் - சந்திரன். பகலோன் - சூரியன். எச்சத்து - யாகத்தில். நிரவிட்டு - செப்பஞ்செய்து.

5. மன்மதன் எரிய விழித்து, இரதிக்கு அருள்செய்த பெருமான் கோயில் இது என்கின்றது. பெண் - இரதி. உமை யெனப் பொருள்கொண்டு இடப்பாகத்தை அருளிய எனப் பொருள் உரைப்பாரும் உளர். பூமியில் செய்யப்படும் யாகப் புகை, வானத்தில் மேகத்தை வளர்க்கும் என்ற கருத்தைப் பின்னிரண்டடிகளில் காண்க.

6. திருமால் ஆயிரம் பூவோடு கண்கொண்டு வழிபாடு செய்யச் சக்கரம் ஈந்த பெருமான் கோயில் இது என்கின்றது. இவ்வரலாறு இத்தலத்தில் நிகழ்ந்தது. ஏலாவலயம் - சுமக்க லாற்றாத சக்கரம். கமலங்கள் எரிகாட்டும் - செந்தாமரை தீப்பிழம்பைப்போல விளங்கும்.

மதியால் வழிபட்டான் வாழுள் கொடுபோவான்
கொதியா வருகூற்றைக் குமைத்தா னுறைகோயில்
நெதியான் மிகுசெல்வர் நித்த நியமங்கள்
விதியா னிற்கின்ருர் வீழி மிழலையே. 7

எடுத்தான் றருக்கினை யிறுத்தான் விரலூன்றிக்
கொடுத்தான் வாளாளாக் கொண்டா னுறைகோயில்
படித்தார் மறைவேள்வி பயின்ருர் பாவத்தை
விடுத்தார் மிகவாழும் வீழி மிழலையே. 8

கிடந்தா னிருந்தானுங் கீழ்மேல் காணுது
தொடர்ந்தாங் கவரேத்தச் சுடரா யவன்கோயில்
படந்தாங் கரவல்குற் பவளத் துவர்வாய்மேல்
விடந்தாங் கியகண்ணுர் வீழி மிழலையே. 9

---

7. காலகாலன்கோயில் இது என்கின்றது. மதியால் வழி பட்டான் - அறிவோடு வழிபட்ட மார்க்கண்டன். கொதியா - கோபித்து. குமைத்தான் - உரு அழியச் செய்தவன். நெதியான் மிகு செல்வர் - தியானத்தால் மிக்க செல்வர். நியமங்கள் - யோக உறுப்புக்கள் எட்டனுள் ஒன்ருகிய நியமம்.

8. இராவணனது தருக்கினை அழித்து வாள்கொடுத்து ஆளாகக்கொண்ட இறைவன் கோயில் இது என்கின்றது. மறைபடித்தார், வேள்வி பயின்ருர் என மாறிக் கூட்டுக. வேதம் ஓதி வேள்வி இடைவிடாது செய்து பாபத்தை விட்டவர்கள் வாழ்கின்ற மிழலை என்க.

9. மாலும் அயனும் அறியாவண்ணம் அழல் உருவானவனிடம் இது என்கின்றது. கிடந்தான் - பாம்பணையில் பள்ளி கொள்ளும் திருமால். இருந்தான் - பூமேல் இருந்த பிரமன். சுடராயவன் - தீ உருவானவன். அரவுபோன்ற அல்குலையும், வாயின்மேல் விஷத்தையும் தாங்கிய கண்ணுர் என்றது பாம்பு ஓரிடமும், விஷம் ஓரிடமும் இருக்கின்றதென்னும் வியப்புத் தோன்றக் கூறியது.

சிக்கார் துவராடைச் சிறுதட் டுடையாரும்
நக்காங் கலர்தூற்றுந் நம்பா னுறைகோயில்
தக்கார் மறைவேள்வித் தலையா யுலகுக்கு
மிக்கா ரவர்வாழும் வீழி மிழலையே. 10

மேனின் றிழிகோயில் வீழி மிழலையுள்
ஏனத் தெயிற்றானை யெழிலார் பொழிற்காழி
ஞானத் துயர்கின்ற நலங்கொள் சம்பந்தன்
வாய்மைத் திவைசொல்ல வல்லோர் நல்லோரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. புறச்சமயிகள் புறம்பழிக்கும் நமதிறைவன் கோயில் இது என்கின்றது. சிக்கு ஆர் துவர் ஆடை - சிக்கு நாறும் காவியுடை. தட்டு உடை - ஓலைத்தடுக்காகிய உடை. நக்கு - சிரித்து. அலர் தூற்றும் - பழி தூற்றும். தக்காராய், வேதவேள்வியில் தலையானவராய், உலகுக்கே மிக்கவர்கள் வாழுகின்ற வீழி மிழலை என்க.

11. வீழிநாதனைக் காழி ஞானசம்பந்தன் சொன்ன இப் பாடல் பாடவல்லார் நல்லார் என்கின்றது. மேல்நின்று இழி கோயில் - விண்ணிழிகோயில். இது இத்தலத்துச் சிறப்புக்களுள் ஒன்று. ஏனத்து எயிற்றானை - பன்றிக்கொம்பை அணிந்தானை. வாய்மைத்து இவை - உண்மையை உடையனவாகிய இவற்றை.

திருவம்பர்மாகாளம்

பதிகவரலாறு :

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளோடும் அடியார்கள் புடை சூழத் திருமாகாளத்தை வணங்கிப் பதிக இன்னிசை பாடிய பிள்ளையார் திருவம்பர்மாகாளத்தைச் சேர்ந்தார்கள். 'அடையார் புரம்' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 83**

திருச்சிற்றம்பலம்

அடையார் புரமூன்று மனல்வாய் விழவெய்து
மடையார் புனலம்பர் மாகா ளம்மேய
விடையார் கொடியெந்தை வெள்ளைப் பிறைசூடும்
சடையான் கழலேத்தச் சாரா வினைதானே. 1

தேனார் மதமத்தந் திங்கள் புனல்சூடி
வானார் பொழிலம்பர் மாகா ளம்மேய
ஊனார் தலைதன்னிற் பலிகொண் டுழல்வாழ்க்கை
ஆனான் கழலேத்த வல்ல லடையாவே. 2

திரையார் புனலோடு செல்வ மதிசூடி
விரையார் பொழிலம்பர் மாகா ளம்மேய
நரையார் விடையூரு நம்பான் கழனாளும்
உரையா தவர்கண்மே லொழியா வூனம்மே. 3

1\. இப்பதிகத்தால் அம்பர்மாகாளத்தெழுந்தருளிய இறைவனுடைய திருவடியை ஏத்தவல்லவர்க்கு வினை சாரா, தவம் சாரும், இன்பம் எய்தும் என்பது அறிவிக்கப்படுகின்றது. அடையார் - பகைவர்; என்றது திரிபுராதிகள். மடை - வாய்க்கால் மடை.

2\. ஊனார் தலை - பிரமகபாலம். ஆனான் - இடபத்தையுடையவன். அல்லல் - துன்பம்.

3\. திரை - அலை. மேனி குறைதலாகிய வறுமையும் இறைவனைச் சார்ந்து கழிந்தமையின் செல்வமதியாயிற்று. விரை - மணம். நரை - வெண்மை. ஊனம் - பழி. இப்பாடல் எதிர்மறைமுகத்தான் வற்புறுத்தியது.

கொந்தண் பொழிற்சோலைக் கோல வரிவண்டு
மந்தம் மலியம்பர் மாகா ளம்மேய
கந்தங் கமழ்கொன்றை கமழ்புன்சடை வைத்த
எந்தை கழலேத்த விடர்வந் தடையாவே. 4

அணியார் மலைமங்கை யாகம் பாகமாய்
மணியார் புனலம்பர் மாகா ளம்மேய
துணியா ருடையினன் றுதைபொற் கழனேளும்
பணியா தவர்தம்மேற் பறையா பாவம்மே. 5

பண்டாழ் கடனஞ்சை யுண்டு களிமாந்தி
வண்டார் பொழிலம்பர் மாகா ளம்மேய
விண்டார் புரம்வேவ மேருச் சிலையாகக்
கொண்டான் கழலேத்தக் குறுகா குற்றம்மே. 6

மிளிரும் மரவோடு வெள்ளைப் பிறைசூடி
வளரும் பொழிலம்பர் மாகா ளம்மேய
கிளருஞ் சடையண்ணல் கேடில் கழலேத்தத்
தளரும் முறுநோய்கள் சாருந் தவந்தானே. 7

---

4. கொந்து அண் பொழில் - கொத்துக்கள் நிறைந்த நந்தவனம். கோலம் - அழகு. மந்தம் - தென்றற்காற்று.

5, அணி - அழகு. ஆகம் - உடல். மணியார் புனல் - முத்துக்களோடுகூடிய தண்ணீர். துணி ஆர் உடை - துணிக்கப்பெற்ற கோவண உடை. பணியாதவர்மேல் பாவம் பறையா என இதுவும் எதிர்மறை முகத்தான் விளக்கியது.

6. பண்டு ஆழ் கடல் நஞ்சை எனப்பிரிக்க. அமுதமுண்டு களிப்பது இயல்பாயினும் இவர் நஞ்சையுண்டு களித்தார் என்றது மிக நயமான பகுதி. அமுதுண்டு களிப்பார் அறிவு மயங்குவார். நஞ்சை உண்டு இவர் களித்த களிப்பு இத்துணைத் தேவர்க்கும் இன்பம் செய்தோமே என்றதால் விளைந்தது. களிமாந்தி - களிப்பையடைந்து. விண்டார் - பகைவர். இது இத் தலவரலாறு. இத் தலத்திறைவன் பெயர் காளகண்டேஸ்வரர் என்பதுங் காண்க.

7. மிளிரும் அரவு - விளங்குகின்ற பாம்பு. அரவுக்கு விளக்கம் அடியார்கள் அன்போடு அடைக்கலமாக நோக்கும் இறைவனுடைய திருவடி, கரம், கழுத்து, முடி, செவி இவற்றி

கொலையார் மழுவோடு கோலச் சிலையேந்தி
மலையார் புனலம்பர் மாகா ளம்மேய
இலையார் திரிசூலப் படையான் கழனளும்
நிலையா நினைவார்மே னில்லா வினைதானே. 8

சிறையார் வரிவண்டு தேனுண் டிசைபாட
மறையார் நிறையம்பர் மாகா ளம்மேய
நறையார் மலரானும் மாலும் காண்பொண்ணு
இறையான் கழலேத்த வெய்தும் மின்பம்மே. 9

மாசூர் வடிவின்னுர் மண்டை யுணல்கொள்வார்
கூசா துரைக்குஞ்சொற் கொள்கை குணமல்ல
வாசார் பொழிலம்பர் மாகா ளம்மேய
ஈசா வென்பார்கட் கில்லை யிடர்தானே. 10

வெரிநீர் கொளவோங்கும் வேணு புரந்தன்னுள்
திருமா மறைஞான சம்பந்தன சேனுர்
பெருமான் மலியம்பர் மாகா ளம்பேணி
உருகா வுரைசெய்வா ருயர்வா னடைவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

லெல்லாம் அணியாக இருந்து அடியார்கள் மனத்தைக் கவர்தல். கேடில்கழல் - அழிந்துபடாத்திருவடி. உறுநோய்கள் தளரும், தவம் சாரும் என முடிக்க.

8. கொலை ஆர்மழு என்றது படைக்கலம் என்றபொதுமை பற்றி வந்த அடை; இறைவன் மழு யாரையும் கொலைசெய்தல் இல்லையாதலின். கோலச் சிலை - அழகுக்காகத் தரிக்கப்பட்ட வில்.

9. மறையார் - அந்தணர். நறை - தேன். இறையான் சிவபெருமான்.

10. மாசூர்வடிவு - அழுக்கடைந்த மேனி. இன்னுர் - துன்பமுடையவர்கள். மண்டை - வாயகன்ற உண்ணும் பாத்திரம். கூசாது உரைக்கும் சொல் - பொய் என்றறிந்தும் மனமும் வாயும் கூசாமல் உரைக்குஞ்சொல். வாசு ஆர் பொழில் - வாசனை நிறைந்த பொழில்; வெட்டிவேரும் ஆம்.

11. வெரி நீர் - தேனுகிய நீர். வேரி என்பது வெரி எனத் திரிந்து நின்றது. சேனுர் பெருமான் - விண்ணவர் தலைவனுகிய சிவபெருமான்.

திருநாகைக்காரோணம்

பதிகவரலாறு :

திருச்சாத்தமங்கையில் திருநீலநக்க நாயனுர் திருமாளிகையில்தங்கி வழிபட்டுத் திருப்பதிகம்பாடி எழுந்தருளியிருந்த பிள்ளையார், பிற பதிகளையும் வழிபடத் திருவுளம்பற்றி, அடியார் கூட்டங்களோடு நாகபட்டினத்தை யடைந்தார்கள். திருநாகைக் காரோணத்துக் கைதொழுது கலந்த ஓசைச் சொற்றமிழ் மாலையாகிய 'புனையும் விரி கொன்றை' என்னும் இப்பதிகத்தைப்பாடிச் சிலநாள் தங்கியிருந்தார்கள்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 84**

திருச்சிற்றம்பலம்

புனையும் விரிகொன்றைக் கடவுள் புனல்பாய
நனையுஞ் சடைமேலோர் நகுவெண் டலைசூடி
வினையில் லடியார்கள் விதியால் வழிபட்டுக்
கனையுங் கடனாகைக் காரோ ணத்தானே. 1

பெண்ணா ணெனநின்ற பெம்மான் பிறைச்சென்னி
அண்ணா மலைநாட னாரூ ருறையம்மான்
மண்ணார் முழவோவா மாடந் நெடுவீதிக்
கண்ணார் கடனாகைக் காரோ ணத்தானே. 2

---

1. வினைநீங்கிய அடியார்கள் விதிப்படி வழிபட்டுச் செறியும் கடனாகைக்காரோணத்தானே சிரமாலையணிந்தவன் என்கின்றது, புனையும் - அழகுசெய்யும். கடவுள்புனல் - தேவகங்கை. வினையில் அடியார்கள் - வினை ஒய்ந்த அடியார்கள். கனையும் - செறியும்.

2. சிவமும் சத்தியுமாக நின்றவன், அண்ணாமலையான், ஆரூருறைவான் காரோணத்தானே என்கின்றது. திருமாலின் தருக்கொழித்த தலங்கள் மூன்றினையும் சேர்த்துக்கூறியருளினார். திருவாரூரில் வில்நாணைச் செல்லாக அரித்து நிமிர்த்தித் திருமால் சிரத்தையிடறினர்; திருவண்ணாமலையில் தீமலையாய்

பாரோர் தொழவிண்ணோர் பணியம் மதின்மூன்றும்
ஆரா ரழலூட்டி யடியார்க் கருள்செய்தான்
தேரார் விழவோவாச் செல்வன் றிரைசூழ்ந்த
காரார் கடனாகைக் காரோ ணத்தானே. 3

மொழிசூழ் மறைபாடி முதிருஞ் சடைதன்மேல்
அழிசூழ் புனலேற்ற வண்ணல் லணியாய
பழிசூழ் விலராய பத்தர் பணிந்தேத்தக்
கழிசூழ் கடனாகைக் காரோ ணத்தானே. 4

ஆணும் பெண்ணுமா யடியார்க் கருணல்கிச்
சேணின் றவர்க்கின்னஞ் சிந்தை செயவல்லான்
பேணி வழிபாடு பிரியா தெழுந்தொண்டர்
காணுங் கடனாகைக் காரோ ணத்தானே. 5

நின்று செருக்கடக்கினார்; நாகையிலும் தியாகர் திருவுருவில் இருந்து திருமாலின் தியானவஸ்துவானார் என்பதாம். மண் - மார்ச்சனை என்னும் மண். கண் - இடம்.

3. திரிபுரம் எரித்த செயல் விண்ணவர் மண்ணவர் அடியார் எல்லாரும் மகிழுஞ் செயலாயிற்று என்பது உணர்த்துகின்றது. ஆரார் - பகைவர். காரார்கடல் - கரியகடல்.

4. பழியொடு பொருந்தாத பத்தர்தொழும் நாகை என்கின்றது. மொழிசூழ்மறை - மந்திரமொழியாகச் சூழும் வேதம். அழிசூழ்புனல் - அழித்தலையெண்ணி மிடுக்கோடு வந்த கங்கை. பழிசூழ்வு இலராய - பழிசூழாத. பழியும் சூழ்ச்சியும் இலராய என்றுமாம்.

5. அடியார்க்கு அருள்செய்து, விலகிநின்றவருக்கும் திருவுளம் பாலித்துத் தியானிக்கும் செம்மனச் செல்வர் தரிசிக்க நின்றவன் இவன் என்கின்றது. சிவம் சத்தியாக நின்றாலல்லது அருளல் நிகழாமையின் 'ஆணும் பெண்ணுமாய் அருள் நல்கி' என்றார். சேண் நின்றவர் - தூரத்தே நின்றவர்; தேவருமாம். இன்னம் சிந்தைசெய வல்லான் - மேலும் திருவருள் உள்ளத்தைப் புரியவல்லவன். காணும் - அநவரததரிசனம் செய்யும்.

ஏனத் தெயிறேடும் மரவ மெய்பூண்டு
வானத் திளந்திங்கள் வளருஞ் சடையண்ணல்
ஞானத் துரைவல்லார் நாளும் பணிந்தேத்தக்
கானற் கடனாகைக் காரோ ணத்தானே. 6

அரையா ரழனாக மக்கோ டசைத்திட்டு
விரையார் வரைமார்பின் வெண்ணீ றணியண்ணல்
வரையார் வனபோல வளரும் வங்கங்கள்
கரையார் கடனாகைக் காரோ ணத்தானே. 7

வலங்கொள் புகழ்பேணி வரையா லுயர்திண்டோள்
இலங்கைக் கிறைவாட வடர்த்தங் கருள்செய்தான்
பலங்கொள் புகழ்மண்ணிற் பத்தர் பணிந்தேத்தக்
கலங்கொள் கடனாகைக் காரோ ணத்தானே. 8

---

6. ஞானிகள் பணிய இருப்பான் இவன் என்கின்றது. ஏனத்து எயிறு - பன்றிக்கொம்பு. அரவம் - பாம்பு. ஞானத்து உரைவல்லார் - சிவஞானத்தோடு செறிந்து இறைவன் புகழையே பேசவல்லவர்கள். கானல் - கடற்கரைச் சோலை.

7. சங்குமணியைச் சர்ப்பத்தோடு அணிந்தவன் இவன் என்கின்றது. அரை ஆர் அழல் நாகம் - இடுப்பில் பொருந்திய தீயைப்போல் கொடிய விடப்பாம்பு. அக்கோடு - சங்குமணியோடு. அசைத்திட்டு - கட்டி. விரை - மணம். வரை ஆர்வன போல - மலைகள் நிறைந்திருப்பனபோல. வங்கங்கள் - தோணிகள். வங்கங்கள் வரையார்வனபோல வளரும் கரை எனக் கூட்டுக.

8. தன்புகழைநம்பி வளர்ந்த தோளையுடைய இராவணன் வாட அடர்த்து அருள்செய்தவர் இவர் என்கின்றது. வலங்கொள் புகழ் என்றது கொடை முதலியவற்றாலும் புகழ் வருமாதலின் அவற்றினின்றும் பிரிக்க. கலம் - மரக்கலம்.

திருமா லடிவீழத் திசைநான் முகனேத்தப்
பெருமா னெனநின்ற பெம்மான் பிறைச்சென்னிச்
செருமால் விடையூருஞ் செல்வன் றிரைசூழ்ந்த
கருமால் கடனாகைக் காரோ ணத்தானே. 9

நல்லா ரறஞ்சொல்லப் பொல்லார் புறங்கூற
அல்லா ரலர்தூற்ற வடியார்க் கருள்செய்வான்
பல்லார் தலைமாலை யணிவான் பணிந்தேத்தக்
கல்லார் கடனாகைக் காரோ ணத்தானே. 10

கரையார் கடனாகைக் காரோ ணம்மேய
நரையார் விடையானை நவிலுஞ் சம்பந்தன்
உரையார் தமிழ்மாலை பாடும் மவரெல்லாம்
கரையா வுருவாகிக் கலிவா னடைவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. அயன் மால் இவர்கள் பெருமானே என ஏத்தநின்றவர், விடையூருஞ்செல்வர் இவர் என்கின்றது: செரு மால் விடை - சண்டைசெய்யும் பெரிய இடபம். கரு மால் கடல் - கரிய பெரிய கடல்.

10. நல்லவர்கள் அறம் சொல்ல, தீயோர் புறங்கூற, அயலார் பழிசொல்ல அடியார்க்கு அருள்செய்பவன் காரோணத்தான் என்கின்றது. பல் ஆர் தலை - பல்லோடுகூடிய தலை. கல் ஆர் கடல் - கல் என்னும் ஒலியோடு கூடிய கடல்.

11. காரோணநாதனை ஞானசம்பந்தன் சொன்ன தமிழ் மாலையாகிய இவற்றைப் பாடுவார் அழியாவடிவோடு வான் அடைவார்கள் என்கின்றது. கரையார் கடல் - ஒலிக்கின்ற கடல். நரை - வெண்மை. உரை - புகழ். கரையா உருவாகி - அழியாத வடிவத்தோடு. கலி - ஓசை.

திருநல்லம்

பதிகவரலாறு :

வைகல் மாடக்கோயிலே வணங்கிப்போந்த பிள்ளையார் திருநல்லத்தை நணுகினர்கள். அங்கு எழுந்தருளியுள்ள நீடுமாமணியின் சேவடிகளை வணங்கி, இனிய தமிழாகிய 'கல்லால் நிழன்மேய' என்னும் பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 85**

திருச்சிற்றம்பலம்

கல்லா னிழன்மேய கறைசேர் கண்டாவென்
றெல்லா மொழியாலு மிமையோர் தொழுதேத்த
வில்லா லரண்மூன்றும் வெந்து விழவெய்த
நல்லா னமையாள்வா னல்ல நகரானே. 1

தக்கன் பெருவேள்வி தன்னி லமரரைத்
துக்கம் பலசெய்து சுடர்பொற் சடைதாழக்
கொக்கின் னிறகோடு குளிர்வெண் பிறைசூடும்
நக்கன் னமையாள்வா னல்ல நகரானே. 2

---

1. உபதேச குருமூர்த்தியாயிருந்த நீலகண்டா என்று தேவர்கள் தோத்திரிக்கத் திரிபுரம் எரித்த பெருமான் நம்மை யாட்கொள்ளுவதற்காகத் திருநல்லம் என்னும் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ருர் என்கின்றது. கறை - விஷம். எல்லா மொழியாலும் - தமக்குத் தெரிந்த மொழிகள் எல்லாவற்ருலும்.

2. தக்கயாகத்தில் தேவர்களைத் துக்கப்படச்செய்த பெருமான் இவர் என்கின்றது. நக்கன் - பெருமான். இது நிர்வாணி என்னும் பொருளது.

அந்தி மதியோடு மரவச் சடைதாழ
முந்தி யனலேந்தி முதுகாட் டெரியாடி
சிந்தித் தெழுவல்லார் தீரா வினைதீர்க்கும்
நந்தி நமையாள்வா னல்ல நகரானே. 3

குளிரும் மதிசூடிக் கொன்றைச் சடைதாழ
மிளிரும் மரவோடு வெண்ணூ றிகழ்மார்பில்
தளிருந் திருமேனித் தையல் பாகமாய்
நளிரும் வயல்சூழ்ந்த நல்ல நகரானே. 4

மணியார் திகழ்கண்டம் முடையான் மலர்மல்கு
பிணிவார் சடையெந்தை பெருமான் கழல்பேணித்
துணிவார் மலர்கொண்டு தொண்டர் தொழுதேத்த
நணியா னமையாள்வா னல்ல நகரானே. 5

வாசம் மலர்மல்கு மலையான் மகளோடும்
பூசுஞ் சுடுநீறு புனைந்தான் விரிகொன்றை
ஈசன் னெனவுள்கி யெழுவார் வினைகட்கு
நாசன் னமையாள்வா னல்ல நகரானே. 6

---

3. தியானிப்பவர்களுடைய தீராவினை நீக்குவார் இவர் என்கின்றது. முந்தி - ஊழித் தொடக்கத்தில். தீராவினை - இறைவன் திருவருளால் அன்றி வேறொன்றாலும் தீராத வினை. நந்தி - சிவபெருமான்.

4. உமையொருபாகன் இவன் என்கின்றது. மிளிரும் - விளங்குகின்ற. தளிரும்திகழ் மேனி - தளிரைப்போல் விளங்குகின்ற மேனி. நளிரும் வயல் - குளிர்ந்த வயல்.

5. மலர்கொண்டு கழல்பேணி தொண்டர்கள் தொழுது ஏத்த அவர்களுக்கு அண்மையில் இருப்பவன் இவன் என்கின்றது. மணி - நீலமணி. பிணிவார் சடை - கட்டிய நீண்ட சடை. நணியான் - நணுகியவன். துணிவார் தொண்டர் - மனத் துணிவினை உடைய தொண்டர்.

6. உமாதேவியோடு நீறணிந்து கொன்றை சூடிய ஈசன் எனத் தியானிப்பார்க்கு வினைநாசம் செய்பவன் இவன் என்கின்றது. உள்கி - நினைத்து.

அங்கோல் வளைமங்கை காண வனலேந்திக்
கொங்கார் நறுங்கொன்றை சூடிக் குழகாக
வெங்கா டிடமாக வெந்தீ விளையாடும்
நங்கோ னமையாள்வா னல்ல நகரானே. 7

பெண்ணார் திருமேனிப் பெருமான் பிறைமல்கு
கண்ணார் நுதலினன் கயிலை கருத்தினால்
எண்ணா தெடுத்தானை யிறையே விரலூன்றி
நண்ணார் புரமெய்தா னல்ல நகரானே. 8

நாகத் தணையானு நளிர்மா மலரானும்
போகத் தியல்பினாற் பொலிய வழகாகும்
ஆகத் தவளோடு மமர்ந்தங் கழகாரும்
நாகம் மரையார்த்தா னல்ல நகரானே. 9

குறியில் சமணோடு குண்டர் வண்டேரர்
அறிவில் லுரைகேட்டங் கவமே கழியாதே
பொறிகொள் ளரவார்த்தான் பொல்லா வினைதீர்க்கும்
நறைகொள் பொழில்சூழ்ந்த நல்ல நகரானே. 10

---

7. உமையம்மைகாணக் கொன்றைசூடி, ஊழிக்காலத்தில் நடனம் புரிபவர் இவர் என்கின்றது. அம் கோல் வளை - அழகிய திரண்ட வளையல். கொங்கு - மணம் நிறைந்த தேன். குழகாக - இளமையாக.

8. இராவணனை விரலால் ஊன்றித் திரிபுரம் எரித்தவர் இவர் என்கின்றது. எண்ணாது - பின்வருகின்ற தீங்கை முன் ஆராயாது. இறையே - சிறிது. நண்ணார் - பகைவர்.

9. நாகத்தணையான் - திருமால். திருமாலை இச்சொல்லால் குறித்தது அணையிருந்தும் அணையிலேயே அருகில் அலர்மகள் இருந்தும் மாலுக்குப் போகம் கூடவேண்டுமாயின் இறைவன் போகியாய் இருந்தால் அல்லது பயனில்லை என்பதைக் காட்ட. மாமலரான் என்பதும் அங்ஙனமே.

10. இது பொல்லா வினையைப் போக்குவார் இவர் என்கின்றது. குறி இல் சமண் - குறிக்கோளற்ற சமணர். குண்டர் - அறிவிலிகள். தேவர் - புத்தர். அவமே - வீணாக. பொறி - படப்பொறி. நறை - தேன்.

நலமார் மறையோர்வாழ் நல்ல நகர்மேய
கொலைசேர் மழுவாணைக் கொச்சை யமர்ந்தோங்கு
தலமார் தமிழ்ஞான சம்பந் தன்சொன்ன
கலைக ளிவைவல்லார் கவலை கழிவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. நல்ல நகரானை ஞானசம்பந்தன் சொன்ன கலைகளாகிய இவைகளை வல்லவர்கள் கவலை கழிவார் என்கின்றது. கொச்சை - சீகாழி. இப்பதிகத்தைக் கலைகள் எனச் சிறப்பித்தமை காண்க.

திருநல்லூர்

பதிகவரலாறு:

திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் திருபாலைத்துறையை வணங்கிக்கொண்டு திருநல்லூரை யடைந்தார்கள். அங்கிருந்த அந்தணர்கள் மங்கள வாத்தியங்களுடன் எதிர்கொண்டு அழைத்தனர். பிள்ளையார் சிவிகையில் ஆரோகணித்த வண்ணமே சென்றார். கோயிலை அணுகியதும் சிவிகையினின் றும் கீழிறங்கி, அந்தணர் கூட்டம் முன்செல்ல, அடியார் கூட்டம் இருமருங்கும் வர, திருக்கோயிலையடைந்தார். கோபு ரத்தைக்கண்டு வணங்கினர். கோயிலை வலம்வந்தார். அப் போது ஆனந்தபாஷ்பம் அருவிபோற்பொழிய இறைவனைத் தொழுது பரவுசொற்பதிகமாகிய "கொட்டும்பறை" என்னும் இதனை அருளிச்செய்தார்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 86**

திருச்சிற்றம்பலம்

கொட்டும் பறைசீராற் குழும வனலேந்தி
நட்டம் பயின்றாடு நல்லூர்ப் பெருமானை
முட்டின் றிருபோது முனியா தெழுந்தன்பு
பட்ட மனத்தார்க ளறியார் பாவமே. 1

ஏறி லெருதேறு மெழிலா யிழையோடும்
வேறும் முடனுமாம் விகிர்த ரவரென்ன
நாறும் மலர்ப்பொய்கை நல்லூர்ப் பெருமானைக்
கூறும் மடியார்கட் கடையா குற்றமே. 2

---

1. பறை கொட்டுஞ் சீருக்கு ஏற்ப அனலேந்தியாடும் நல்லூர்ப் பெருமானை காலை மாலை யிருவேளைகளிலும் அன்பு செய்யு மனத்தவர்கள் பாவமேயறியார் என்கின்றது. சீரால் - சதிக்கு ஏற்ப சீரால் ஆடும் எனக் கூட்டுக. முட்டின்று - இடை யீடு இல்லாமல். அன்புபட்ட - அன்பொடு பொருந்திய.

2. அம்மையொடு உடனாயும் வேறாயும் இருக்கும் பெருமா னாகிய நல்லூர் இறைவனைத் தோத்திரிப்பார்க்குக் குற்றம் அடையா என்கின்றது. ஏறில் எருது ஏறும் விகிர்தர் எனக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. எருதன்றி வேறொன்றிலு

சூடு மிளந்திங்கட் சுடர்பொற் சடைதாழ
ஓடுண் கலனுக வூரு ரிடுபிச்சை
நாடுந் நெறியானை நல்லூர்ப் பெருமானைப்
பாடும் மடியார்கட் கடையா பாவமே. 3

நீத்த நெறியானை நீங்காத் தவத்தானை
நாத்த நெறியானை நல்லூர்ப் பெருமானைக்
காத்த நெறியானைக் கைகூப் பித்தொழு
தேத்து மடியார்கட் கில்லை யிடர்தானே. 4

ஆகத் துமைகேள்வ னரவச் சடைதாழ
நாகம் மசைத்தானை நல்லூர்ப் பெருமானைத்
தாகம் புகுந்தண்மித் தாள்க டொழுந்தொண்டர்
போக மனத்தராய்ப் புகழத் திரிவாரே. 5

அவர்க்கு விருப்பில்லை என்றவாறு. எழில் - அழகு. வேறுதல் - அம்மையை இடப்பாகத்துக் கொண்டிருத்தல். உடனுதல் - தன்மேனியில் ஒருபங்காய்க் கொண்டு அர்த்தநாரீச்சுரராக இருத்தல். இதுவும் உருவில் வேறுபட்டுத் தோன்றுதலின் சத்தியைத் தன்னுளடக்கியிருக்கும்நிலை கூறிற்றுமாம்.

3. ஊரிடு பிச்சையை நாடும் முறையையுடைய நல்லூர்ப் பெருமானைப் பாடுகின்ற அடியவர்களைப் பாவம் அடையா என்கின்றது. சுடர் பொன் சடை - ஒளிவிடுகின்ற பொன் போலும் திருச்சடை.

4. இவனைக் கைதொழுதேத்துவார்கட்கு இடர் இல்லை என்கின்றது. நீத்த நெறியானை - விடுபட்ட நெறிகளையுடையவனை. நெறி என்பன யாவும் மலமாயாபந்தங்களாற் கட்டப்பெற்ற எம்போலியர்க்கே ஆதலின் அவையற்ற இறைவன் விடுபட்ட ஆசார சிலங்களை உடையவனுயினன். நாத்த நெறியானை என்பதில் ஞாத்தநெறி நாத்த நெறியாயிற்று. ஞாத்த - கட்டப்பட்ட; எமக்கு ஒழுங்குகளைக் கட்டிக்கொடுத்தவனை என்பது பொருள்.

5. சிவனைச் சேரவேண்டும் என்ற தாகம் எடுத்து அணுகுந் தொண்டர்கள் போகநிறைந்த மனத்தராக உலகம் புகழத் திரிவார்கள் என்கின்றது. ஆகம் - மேனி. தாகம் புகுந்து - வேட்கைமிக்கு. அண்மி - அணுகி.

கொல்லுங் களியானை யுரிபோர்த் துமையஞ்ச
நல்ல நெறியானை நல்லூர்ப் பெருமானைச்
செல்லு நெறியானைச் சேர்ந்தா ரிடர்தீரச்
சொல்லு மடியார்க ளறியார் துக்கமே. 6

எங்கள் பெருமானை யிமையோர் தொழுதேத்தும்
நங்கள் பெருமானை நல்லூர் பிரிவில்லாத்
தங்கை தலைக்கேற்றி யாளென் றடிநீழல்
தங்கு மனத்தார்க டடுமாற் றறுப்பாரே. 7

காம னெழில்வாட்டிக் கடல்சூ ழிலங்கைக்கோன்
நாம மிறுத்தானை நல்லூர்ப் பெருமானை
ஏம மனத்தாரா யிகழா தெழுந்தொண்டர்
தீப மனத்தார்க ளறியார் தீயவே. 8

வண்ண மலரானும் வைய மளந்தானும்
நண்ண லரியானை நல்லூர்ப் பெருமானைத்
தண்ண மலர்தூவித் தாள்க டொழுதேத்த
எண்ணு மடியார்கட் கில்லை யிடுக்கணே. 9

---

6. பக்களடையும் நெறியாகவுள்ள நல்லூர்ப் பெருமானைச் சொல்லும் அடியார்கள் துக்கம் அறியார் என்கின்றது. உரி - தோல். செல்லுநெறி - அடையத்தகும் நெறியாகிய முத்தி. சேர்ந்தார் - தியானித்தவர்கள்.

7. சிரமேற் கைகுவித்து, திருமுன்னின்று 'அடியேன்மீளா ஆளாவேன்' என்று திருவடி நிழலில் தங்கும் மனத்தார்கள் தடுமாற்றம் அறுப்பார்கள் என்கின்றது.

8. இராவணனது புகழைக் கெடுத்த பெருமானாகிய நல்லூர்ப் பெருமானைப் புகழுந்தொண்டர் ஒளிமனத்தர்களாய் தீயன அறியார் என்கின்றது. காமன் - மன்மதன். எழில் - எழுச்சி; தருக்கு. நாமம் - புகழ். ஏமமனத்தார் - பாதுகாப்புற்ற மனத்தவர்கள். தீபமனத்தார் - எழுதிய தீபம்போல நிலைத்த மனத்தடியார்கள்.

9. அயனும் மாலும் அணுகவும் அரிய பெருமான் திருவடியை மலர்தூவி வணங்கும் அடியார்கட்கு என்றும் துன்பமில்லை என்கிறது. வண்ணமலரான் - செந்தாமரையில்

பிச்சக் குடைநீழற் சமணர் சாக்கியர்
நிச்ச மலர்தூற்ற நின்ற பெருமானை
நச்சு மிடற்றானை நல்லூர்ப் பெருமானை
எச்சு மடியார்கட் கில்லை யிடர்தானே. 10

தண்ணம் புனற்காழி ஞான சம்பந்தன்
நண்ணும் புனல்வேலி நல்லூர்ப் பெருமானை
வண்ணம் புனைமாலை வைக லேத்துவார்
விண்ணு நிலனுமாய் விளங்கும் புகழாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ள பிரமன். வையம் அளந்தான் - உலகளந்த பெருமாள். தொழுது ஏத்தவும் வேண்டாம்; எண்ணினாற்போதும் இடுக்கண் இல்லை என்று எளிமை கூறியவாறு.

10. அமணரும் புத்தரும் அலர் தூற்ற நின்ற பெருமானைப் புகழும் அடியார்கட்கு இடர் இல்லை என்கின்றது. பிச்சக்குடை - மயிற்பீலியாலாகிய குடை. நிச்சம் - நாடோறும். அலர் - பழிச்சொல். நச்சுமிடற்றானை - விஷம் பொருந்திய கழுத்தை யுடையவனை.

11. ஞானசம்பந்தன், நல்லூர்ப்பெருமானைச் சொன்ன புகழ்மாலையை நாளும் ஏத்துவார் விண்ணும் நிலனுமாக விளங்கும் புகழார் என்கின்றது. தண்ணம்புனல்: அம் சாரியை. புனல் வேலி - நீரை வேலியாகவுடைய. வண்ணம்புனைமாலை - இறையியல்புகளை எடுத்துச் சேர்த்துச் சொன்ன மாலை. வைகல் - நாடோறும்.

திருவடுகூர்

பதிகவரலாறு :

சண்பைவேந்தர் திருப்பாதிரிப்புலியூரை வணங்கிப் பதிகம்பாடித் திருவடுகூரையடைந்தார். இறைவனை வணங்கி, 'சுடுகூர் எரிமாலை' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் **எண் 87**

திருச்சிற்றம்பலம்

சுடுகூ ரெரிமாலை யணிவர் சுடர்வேலர்
கொடுகூர் மழுவாளொன் றுடையார் விடையூர்வர்
கடுகூர் பசிகாமங் கவலை பிணியில்லார்
வடுகூர் புனல்சூழ்ந்த வடுகூ ரடிகளே. 1

பாலுந் நறுநெய்யுந் தயிரும் பயின்றாடி
ஏலுஞ் சுடுநீறு மென்பு மொளிமல்கக்
கோலம் பொழிற்சோலைக் கூடி மடவன்னம்
ஆலும் வடுகூரி லாடும் மடிகளே. 2

சூடு மிளந்திங்கட் சுடர்பொற் சடைதன்மேல்
ஓடுங் களியானை யுரிபோர்த் துமையஞ்ச
ஏடு மலர்மோந்தங் கெழிலார் வரிவண்டு
பாடும் வடுகூரி லாடும் மடிகளே. 3

---

1. தீயணிவர், சுடர்வேலர், மழுவுடையர், பசி காமம் கவலை பிணி முதலியன இல்லாதவர் வடுகூரடிகள் என்கின்றது. கூர் எரி மாலை - மிக்க தீவரிசையை. வேல் - சூலம். கொடு கூர் - கொடுமைமிக்க. விடை - இடபம். கடு கூர் - கடுமைமிக்க.

2. பால் நெய் தயிர் இவற்றை ஆடி, நீறும் எலும்பும் ஒளி நிரம்பச்சூடி, நடஞ்செய்வர் இவர் என்கின்றது. பயின்று - பலகாலும் விரும்பி. ஏலும் - பொருந்தும். கோலம் - அழகு. ஆலும் - ஒலிக்கும்.

3. சடையின்மேல் இளம்பிறையைச் சூடுவர்; உமையாள் அஞ்ச யானையை உரித்துப் போர்த்திக்கொண்டு ஆடுவர் வடுகூர்நாதர் என்கின்றது. மலர் ஏடு - பூவிதழ். மோந்து - முகர்ந்து. எழிலார் - அழகுமிக்க.

துவரும் புரிசையுந் துதைந்த மணிமாடம்
கவர வெரியோட்டிக் கடிய மதிலெய்தார்
கவரு மணிகொல்லைக் கடிய முலைநல்லார்
பவரும் வடுகூரி லாடும் மடிகளே. 4

துணியா ருடையாடை துன்னி யரைதன்மேல்
தணியா வழனாகந் தரியா வகைவைத்தார்
பணியா ரடியார்கள் பலரும் பயின்றேத்த
அணியார் வடுகூரி லாடும் மடிகளே. 5

தளருங் கொடியன்ன டன்னோ டுடனாகிக்
கிளரு மரவார்த்துக் கிளரு முடிமேலோர்
வளரும் பிறைசூடி வரிவண் டிசைபாட
ஒளிரும் வடுகூரி லாடும் மடிகளே. 6

---

4. திரிபுரம் எரியச்செய்தார் வடுகூரிலாடும் அடிகள் என்கின்றது. துவரும் புரிசையும் துதைந்த மணிமாடம் - காவியூட்டி மதில்கள் செறிந்த அழகிய மாடங்கள். ஓட்டி - பரப்பி. கடிய மதில் - காவலோடுகூடிய முப்புரங்கள். மணி கவரும் கொல்லை கடிய முலைநல்லார் பவரும் - இரத்தினங்களைக் கவரும் முல்லைநிலத்தில் உள்ள காவல்பொருந்திய முலையோடு கூடிய பெண்களாகிய கொடிகளோடு கூடிய.

5. கோவணமுடுத்து அதன்மேல் அழகாக நாகம்வைத்தவர், அடியார்கள் பலரும் வணங்கும் வடுகூரில் ஆடும் அடிகள் என்கின்றது. துணி - கிழிக்கப்பெற்ற கோவணம். துன்னி - பொருந்தி. தணியா அழல் நாகம் - தணியாத கோபத்தோடு கூடிய பாம்பு. பணி ஆர் அடியார்கள் - பணிதலைப்பொருந்திய அடியார்கள்.

6. உமாதேவியோடு உடனாகி, அரவு பிறை இவற்றை அணிந்து வடுகூர் அடிகள் ஆடும் என்கின்றது. தளரும் கொடியன்னாள் - சுமைபொறுக்காது தள்ளாடும் கொடியை ஒத்த உமாதேவி. அரவு - பாம்பு. கிளரும் - விளங்கும். ஒளிரும் - பிரகாசிக்கும்.

நெடியர் சிறிதாய நிரம்பா மதிசூடும்
முடியர் விடையூர்வர் கொடியர் மொழிகொள்ளார்
கடிய தொழிற்காலன் மடிய வுதைகொண்ட
அடியர் வடுகூரி லாடும் மடிகளே. 7

பிறையு நெடுநீரும் பிரியா முடியினர்
மறையும் பலபாடி மயானத் துறைவாரும்
பறையு மதிர்குழலும் போலப் பலவண்டாங்
கறையும் வடுகூரி லாடும் மடிகளே. 8

சந்தம் மலர்வேய்ந்த சடையின் னிடைவிம்மு
கந்தம் மிகுதிங்கட் சிந்து கதிர்மாலை
வந்து நயந்தெம்மை நன்று மருள்செய்வார்
அந்தண் வடுகூரி லாடும் மடிகளே. 9

திருமா லடிவீழத் திசைநான் முகனுய
பெருமா னுணர்கில்லாப் பெருமா னெடுமுடிசேர்
செருமால் விடையூருஞ் செம்மான் றிசைவில்லா
அருமா வடுகூரி லாடும் மடிகளே. 10

---

7. நெடியர், சிறுமதிசூடும் முடியர், விடையூர்வர், கொடியர் மொழிகொள்ளாதவர், காலனையுதைத்த அடியவர் வடுகூரில் ஆடும் அடிகள் என்கின்றது. நிரம்பா மதி - இளம்பிறை கடிய தொழில் - கொடுந்தொழில்.

8. கங்கையும் பிறையும் பிரியா முடியாரும், வேதம் பல பாடி மயானத்துறைவாரும் வடுகூரில் ஆடும் அடிகள் என்கின்றது. நெடுநீர் - கங்கை. பறையும் குழலும்போலப் பல வண்டு ஆங்கு அறையும் எனப் பிரிக்க.

9. மலர் புனைந்த சடைக்காட்டில் இருப்பதால் மணம் பெற்ற மதி சிந்துகின்ற கதிர்களோடு வந்து நயந்து எமக்கு நன்மையை அருளுவர் வடுகூரிலழகர் என்கின்றது. சந்தம் - அழகு. கதிர்மாலை - கிரணவரிசை. நயந்து - இனியன பலகூறி, நன்றும் அருள்செய்வார் - நன்றாக அருளுவர். நன்றும் மருள் செய்வார் - நன்றாக மயக்குவர் என்றுமாம்.

10. அயனும் மாலும் அறியவொண்ணாப்பெருமான் மாலாகிய இடபமூரும் செம்மான் வடுகூர் அடிகள் என்கின்றது.

படிநோன் பவையாவர் பழியில் புகழான
கடிநா ணிகழ்சோலை கமழும் வடுகூரைப்
படியா னசிந்தை மொழியார் சம்பந்தன்
அடிஞா னம்வல்லா ரடிசேர் வார்களே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

செருமால் - பொருகின்ற பெரிய; திருமாலாகிய என்றுமாம். திசை வில்லா அரு மா வடுகூரில்-திசைகளில் எல்லாம் ஒளியைச் செய்கின்ற அரிய பெரிய வடுகூரில்.

11. இவ்வுலகத்துள்ள நோன்பெல்லாம் ஆய இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள வடுகூரைப் பாடிய திருவடிஞானத்தால்வந்த இத்திருப்பாடல்களைவல்லார் திருவடிசேர்முத்தியை எய்துவார்கள். படி - பூமி. படியான சிந்தை - படிதலான மனம். அடிஞானம் - சிவஞானம்; அடிசேர்வார் - அடிசேரும் முத்தியாகிய சாயுச்சிய முத்தியை அடைவார்கள்.

திருவாப்பனூர்

பதிகவரலாறு :

திருப்பரங்குன்றை வணங்கியபின் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் ஆப்பனூரரை அணைந்து வணங்கி 'முற்றுஞ் சடை முடி' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் **எண் 88**

திருச்சிற்றம்பலம்

முற்றுஞ் சடைமுடிமேன் முதிரா விளம்பிறையன்
ஒற்றைப் படவரவ மதுகொண் டரைக்கணிந்தான்
செற்றமில் சீரானைத் திருவாப்ப னூரானைப்
பற்று மனமுடையார் வினைபற் றறுப்பாரே. 1

குரவங் கமழ்குழலாள் குடிகொண்டு நின்றுவிண்ணோர்
விரவுந் திருமேனி விளங்கும் வளையெயிற்றின்
அரவ மணிந்தானை யணியாப்ப னூரானைப்
பரவு மனமுடையார் வினைபற் றறுப்பாரே. 2

முருகு விரிகுழலார் மனங்கொ ளநங்கனைமுன்
பெரிது முனிந்துகந்தான் பெருமான் பெருங்காட்டின்
அரவ மணிந்தானை யணியாப்ப னூரானைப்
பரவு மனமுடையார் வினைபற் றறுப்பாரே. 3

---

1. இப்பதிகம் ஆப்பனூரானைப் பணிவார், பரவுவார், புகழ்வார், வினைப்பற்றறுப்பார் என்கின்றது. 'முற்றும் சடை முதிரா இளம்பிறை' என்பதில் பொருள்முரண் உள்ளது. செற்றம் - கோபம்.

2. குரவம் கமழ்குழலாள் - குராமலர் மணக்கும் கூந்தலை யுடைய உமாதேவி. விரவும் - கலந்து பணியும். வளை எயிறு - வளைந்த விஷப்பல். பரவுதல் - தோத்திரித்தல்.

3. முருகு விரி குழலார் - மணம் விசும் கூந்தலையுடைய பெண்கள். அநங்கன் - மன்மதன்.

பிணியும் பிறப்பறுப்பான் பெருமான் பெருங்காட்டில்
துணியி னுடைதாழச் சுடரேந்தி யாடுவான்
அணியும் புனலானை யணியாப்ப னூரானைப்
பணியு மனமுடையார் வினைபற் றறுப்பாரே. 4

தகர மணியருவித் தடமால் வரைசிலையா
நகர மொருமூன்று நலங்குன்ற வென்றுகந்தான்
அகர முதலானை யணியாப்ப னூரானைப்
பகரு மனமுடையார் வினைபற் றறுப்பாரே. 5

ஓடுந் திரிபுரங்க ளுடனே யுலந்தவியக்
காட திடமாகக் கனல்கொண்டு நின்றிரவில்
ஆடுந் தொழிலானை யணியாப்ப னூரானைப்
பாடு மனமுடையார் வினைபற் றறுப்பாரே. 6

இயலும் விடையேறி யெரிகொண் மழுவீசிக்
கயலி னிணைக்கண்ணா ளொருபாற் கலந்தாட
இயலு மிசையானை யெழிலாப்ப னூரானைப்
பயிலு மனமுடையார் வினைபற் றறுப்பாரே. 7

கருக்கு மணிமிடறன் கதநாகக் கச்சையினன்
உருக்கு மடியவரை யொளிவெண் பிறைசூடி
அரக்கன் றிறலழித்தா னணியாப்ப னூரானைப்
பருக்கு மனமுடையார் வினைபற் றறுப்பாரே. 8

---

4. பிணியும் பிறப்பும் அறுப்பான் என உம்மை விரிக்க. துணியின் உடை - கிண்ட கோவண உடை.

5. தகரம் அணி யருவி - மயிர்ச்சாந்தணிந்த அருவி. நகரம் ஒரு மூன்று - முப்புரம். அகரமுதலானை என்பது 'அகரமுதல எழுத்தெல்லாம்' என்ற குறட்கருத்து.

6. உலந்து - வற்றி.

7. இயலும் விடை - மனம்போலியங்கும் இடபம்.

8. கருக்கும் மணி மிடறன் - மேலும் கருக்கும் நீலமணி போலும் கழுத்தினையுடையவன். கதநாகம் - சினத்தோடுகூடிய

கண்ணன் கடிக்கமல மலர்மே லினிதுறையும்
அண்ணற் களப்பரிதாய் நின்றங் கடியார்மேல்
எண்ணில் வினைகளைவா னெழிலாப்ப னூரானைப்
பண்ணின் னிசைபகர்வார் வினைபற் றறுப்பாரே. 9

செய்ய கலிங்கத்தார் சிறுதட் டுடையார்கள்
பொய்யர் புறங்கூறப் புரிந்த வடியாரை
ஐய மகற்றுவா னணியாப்ப னூரானைப்
பைய நினைந்தெழுவார் வினைபற் றறுப்பாரே. 10

அந்தண் புனல்வைகை யணியாப்ப னூர்மேய
சந்த மலர்க்கொன்றை சடைமே லுடையானை
நந்தி யடிபரவு நலஞான சம்பந்தன்
சந்த மிவைவல்லார் தடுமாற் றறுப்பாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

பாம்பு. அரக்கன் - இராவணன். திறல் - வலி. பருக்கும் - பருகும் என்பதன் விரித்தல் விகாரம். குடிக்கும் என்பது பொருள்.

9. கடிக்கமலம் - மணம் உள்ள தாமரை. அண்ணல் என்றது பிரமனை.

10. செய்ய கலிங்கத்தார் - சிவந்த காவியாடையார். சிறு தட்டு - சிறு தடுக்கு. புரிந்த - விரும்பிய. ஐயம் அகற்றுவான் - சந்தேக ஞானத்தை விளக்குபவன்.

11. நந்தி - சிவபெருமான். சந்தம் - சந்தத்தோடுகூடிய திருப்பாடல்.

திருவெருக்கத்தம்புலியூர்

பதிகவரலாறு :

பொன்னம்பலந் தொழுது போந்த புகலிப் பிள்ளையார் திருமுன்பு சென்று, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், 'அடியேன் பதி முதலியவற்றையும் வணங்கிப் போதல்வேண்டும்' என்று விண்ணப்பிக்க, பிள்ளையார் அங்ஙனமே தந்தையார் பரிசனங் கள் பாணர் மதங்கசூளாமணியார் இவர்களுடன் நிவாநதியின் கரைவழியே, மேற்றிசையிற்போய்த் திரு எருக்கத்தம்புலியூரை அடைந்தார். அப்போது பாணனார் இது 'அடியேன் பதி' என விண்ணப்பித்துக்கொள்ள, புகலிவேந்தர் பெரிதும் விருப் புற்று எழுந்தருளினர். திருக்கோயிலுக்குச் சென்று வழி பட்டுப் "படையார் தரு" என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 89**

திருச்சிற்றம்பலம்

படையார் தருபூதப் பகடா ருரிபோர்வை
உடையா னுமையோடு முடனா யிடுகங்கைச்
சடையா னெருக்கத்தம் புலியூர்தகு கோயில்
விடையா னடியேத்த மேவா வினைதானே. 1

இலையார் தருசூலப் படையெம் பெருமானாய்
நிலையார் மதின்மூன்று நீறாய் விழவெய்த
சிலையா னெருக்கத்தம் புலியூர்த் திகழ்கோயில்
கலையா னடியேத்தக் கருதா வினைதானே. 2

---

1. பகடு ஆர் உரி - யானையின் தோல். மேவா - தம் வலிமையைக்காட்டா.

2. இலையார்தரு சூலப்படை - இலைவடிவாகச் செய்யப் பெற்ற சூலப்படை. நிலையார் - அழிந்துபடுந்தன்மையரான திரிபுராதிகள்.

விண்ணோர் பெருமானே விகிர்தா விடையூர்தீ
பெண்ணா ணலியாகும் பித்தா பிறைசூடீ
எண்ணா ரெருக்கத்தம் புலியூ ருறைகின்ற
அண்ணா வெனவல்லார்க் கடையா வினைதானே. 3

அரையார் தருநாக மணிவா னலர்மாலை
விரையார் தருகொன்றை யுடையான் விடையேறி
வரையா னெருக்கத்தம் புலியூர் மகிழ்கின்ற
திரையார் சடையானைச் சேரத் திருவாமே. 4

வீறார் முலையாளைப் பாக மிகவைத்துச்
சீறா வருகாலன் சினத்தை யழிவித்தான்
ஏறா னெருக்கத்தம் புலியூ ரிறையானை
வேறா நினைவாரை விரும்பா வினைதானே. 5

நகுவெண் டலையேந்தி நானாவிதம் பாடிப்
புகுவா னயம்பெய்யப் புலித்தோல் பியற்கிட்டுத்
தகுவா னெருக்கத்தம் புலியூர்த் தகைந்தங்கே
தொகுவான் கழலேத்தத் தொடரா வினைதானே. 6

---

3. பெண் ஆண் அலியாகும் - பால் பாகுபாட்டையும் திணைப்பாகுபாட்டையும் கடந்தவன் என்பது கருத்து. 'பித்தா பிறைசூடீ' இத்தொடரே சுந்தரர் வாக்கில் தோன்றுவது. எண் ஆர் - எண்ணுதல் பொருந்திய.

4. விரை - மணம். வரையான் - கைலைமலையை யுடையவன். திரையார் சடையான் - கங்கையணிந்த சடையான். திரை ஆகுபெயராய்க் கங்கையை உணர்த்திற்று.

5. வீறு - தனிப்பெருமை. வேறொன்றற்கு இல்லாத அழகு என்பர் நச்சினார்க்கினியர். அழித்தான் என்னாது அழிவித்தான் என்றது காலன் தாமேயுணர்ந்து அடங்கச்செய்த தன்மையால். வேறாநினைவாரை - தனியேயிருந்து தியானிப்பவர்களை.

6. நானாவிதம் பாடி - பலவகையான பண்களைப் பாடி. அயம்பெய்யப் புகுவான்- பிச்சையை மகளிர்பெய்யப் புகுவான். ஐயம் அயம் எனப் போலியாயிற்று. பியற்கு - பிடரிக்கு.

* * * * 7

ஆவா வெனவரக்க னலற வடர்த்திட்டுத்
தேவா வெனவருளார் செல்வங் கொடுத்திட்ட
கோவே யெருக்கத்தம் புலியூர் மிகுகோயில்
தேவே யெனவல்லல் தீர்தல் திடமாமே. 8

மறையா னெடுமால்காண் பரியான் மழுவேந்தி
நிறையா மதிசூடி நிகழ்முத் தின்தொத்தே
இறையா னெருக்கத்தம் புலியூ ரிடங்கொண்ட
கறையார் மிடற்றானைக் கருதக் கெடும்வினையே. 9

புத்த ரருகர்தம் பொய்கள் புறம்போக்கிச்
சுத்தி தரித்துறையுஞ் சோதி யுமையோடும்
நித்த னெருக்கத்தம் புலியூர் நிகழ்வாய
அத்த னறவன்றன் னடியே யடைவோமே. 10

ஏரா ரெருக்கத்தம் புலியூ ருறைவானைச்
சீரார் திகழ்காழித் திருவார் சம்பந்தன்
ஆரா வருந்தமிழ் மாலை யிவைவல்லார்
பாரா ரவரேத்தப் பதிவா னுறைவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. ஆ ஆ - இரக்கக்குறிப்பு. தேவா என - அவனே தேவா என்று வேண்ட.

9. மறையான் - பிரமன். நிறையாமதி - இளம்பிறை. முத்தின் தொத்தே - முத்தின் கொத்தே.

10. சுத்தி தரித்து - தூய்மையைப் பொருந்தி. அத்தன் - தலைவன்.

11. ஏர் - எழுச்சி. ஆரா அருந்தமிழ் - உணர்ந்தது போதும் என்றமையாத மிக இனிய தமிழ்.

திருப்பிரமபுரம்

திருவிருக்குக்குறள்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 90**

திருச்சிற்றம்பலம்

அரனை யுள்குவீர், பிரம னூருளெம்
பரனையே மனம், பரவி யுய்ம்மினே. 1

கான வுள்குவீர், வேணு நற்புரத்
தாணு வின்கழல், பேணி யுய்ம்மினே. 2

நாத னென்பிர்காள், காத லொண்புகல்
ஆதி பாதமே, ஓதி யுய்ம்மினே. 3

அங்க மாதுசேர், பங்க மாயவன்
வெங்குரு மன்னும், எங்க ளீசனே. 4

வாணி லாச்சடைத், தோணி வண்புரத்
தாணி நற்பொனைக், காணு மின்களே. 5

---

1. சிவபெருமானைச் சிந்திப்பவர்களே பிரமபுரத்தில் உள்ள பரமனைப் பரவியுய்யுங்கள் என்கின்றது.

2. கான உள்குவீர் - தரிசிக்க எண்ணுபவர்களே. வேணு புரம் - சீகாழி. தாணு - சிவபெருமான்.

3. நாதன் என்பிர்காள் - என் தலைவன் என்பவர்களே. புகல் ஆதி - சீகாழியிலுள்ள முதல்வன்.

4. அங்கம் - மேனி. பங்கம் - பாதி. வெங்குரு - சீகாழி.

5. வாள் நிலாச் சடை - ஒளிபொருந்திய நிலாவையணிந்த சடை. ஆணிநற்பொனை - மாற்றுயர்ந்த பொன்போன்றவனை. தோணிபுரம் - சீகாழி.

பாந்த ளார்சடைப், பூந்த ராய்மன்னும்
ஏந்து கொங்கையாள், வேந்த னென்பரே. 6

கரிய கண்டனைச், சிரபு ரத்துளெம்
அரசை நாடொறும், பரவி யுய்ம்மினே. 7

நறவ மார்பொழிற், புறவ நற்பதி
இறைவ னுமமே, மறவ னெஞ்சமே. 8

தென்றி லரக்கனைக், குன்றிற் சண்பைமன்
அன்று நெரித்தவா, நின்று நினைமினே. 9

அயனு மாலுமாய், முயலுங் காழியான்
பெயல்வை யெய்திநின், றியலு முள்ளமே. 10

தேர ரமணரைச், சேர்வில் கொச்சைமன்
நேரில் கழனினைந், தோரு முள்ளமே. 11

தொழும னத்தவர், கழும லத்துறை
பழுதில் சம்பந்தன், மொழிகள் பத்துமே. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

---

6. பாந்தள் - பாம்பு. பூந்தராய் - சீகாழி.

7. சிரபுரம் - சீகாழி.

8. நறவம் - தேன். புறவநற்பதி - சீகாழி. மறவல் நெஞ்சமே எனப் பிரிக்க.

9. தென்றில் அரக்கன் - தென்திசையில் உள்ள அரக்கன். குன்றில் - கட்டுமலையில். சண்பை - சீகாழி. அன்று - கயிலையைத் தூக்கிய காலத்து. நெரித்தவா - இராவணனை நெரித்தவாற்றை.

10. முயலும் - தேடமுயற்சிக்கும். காழி - சீகாழி.

11. கொச்சை - சீகாழி. நேரில் கழல் - ஒப்பற்ற திருவடி. ஓரும் - தியானிக்கும்.

12. பழுது - குற்றம். கழுமலம் - சீகாழி.

திருவாரூர்

பதிகவரலாறு :

செல்வத் தியாகேசர் சேவடி தொழவேண்டும் என்ற அன்புவெள்ளம் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் உள்ளத்துப் பெருகி வழிகின்றது. அப்பர் பெருமானும் ஆரூர்த் தியாகேசப் பெருமானின் ஆதிரைநாளின் திருவோலக்கச் சிறப்பை எடுத்து விளக்கினூர்கள். அதனுல் அன்புவெள்ளம் உடைப்பெடுத்து ஓடுகின்றது. ஆரூர்க்கு வழிக்கொண்டு வருகின்ருர்கள். கனிந்த சிந்தை கவிதைகளாக வெளிப்படுகின்றது. 'பாடல னுன்மறை' என்ற பதிகமாகின்றது. விற்குடி முதலியவற்றை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூர் திருமதிற்புறத்து அணுகுகின்றபோது சிவிகையினின்றும் இறங்கித் தலத்தையும் சிவமாகக்கண்டு, செங்கை நிறைய மலர்களையேந்தித் தூவுகின்றவர்கள் திருவிருக்குக்குறளாகிய இதனைத் தமிழ்நாடுய்ய அருளிச்செய்கின்ருர்கள்.

திருவிருக்குக்குறள்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 91**

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தந் தெளிவீர்காள், அத்த னாருரைப்
பத்தி மலர்தூவ, முத்தி யாகுமே. 1

---

1. திருவிருக்குக்குறள் என்பது வீடு காதலிப்பவரால் விரும்பப்பெறும், இரண்டு சீர்களான் யாக்கப்பெற்ற இருக்கு மந்திரம்போன்ற பாடல் என்பதாம். வேதங்களுள் இருக்கு, மந்திர வடிவாக உள்ளது; அதுபோல இப்பதிகமும் மந்திர வடிவாக உள்ளது எனலுமாம். மந்திரம் சொற்சுருக்கமுடையது; எண்ணுவார் எண்ணத்தை ஈடேற்றவல்லது. அதுபோல இதுவும் அமைந்திருப்பது காண்க. அநாதியே ஆன்மாவைப்பற்றி நிற்கும் பாசத்தால் இருவினைக் கீடாகக் கருவயிற் பிண்டமாய் வளர்ந்து பிறந்து, பரிபாகமுற்ற வினைகள் துன்ப

பிறவி யறுப்பீர்காள், அறவ னூருரை
மறவா தேத்துமின், துறவி யாகுமே. 2

இன்பங்களை யூட்டுகின்றகாலத்து வருந்தி மகிழ்ந்து, அலைகின்ற ஒழியாத் துன்பத்தினின்றும் உய்திவேண்டும் உத்தமர்களை யழைத்து, அன்போடு மலர் தூவுங்கள்; கைகளாற் றொழுங்கள்; எடுத்து வாழ்த்துங்கள்; உங்களுடைய பற்றறும், வினைகள் விண்டுபோம்; இன்பமுத்தி யெய்தலாம் எனப் பயனும், வழியும் வகுப்பன இப் பத்துப்பாடல்களும்.

இம் முதற்பாட்டு முத்தி யெய்தலாம் என்பதனைத் தெரிவித்து, அதற்கு உபாயம் உணர்த்துகின்றது.

சித்தம் தெளிவீர்காள் - மலமறைப்பாற் கலக்குண்ட சித்தந் தெளிய விரும்புபவர்களே. அத்தன் - அனைவர்க்குந் தலைவன். தியாகேசப்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள ஆரூரைப் பத்தியோடு மலர்தூவி வழிபடுங்கள் முத்தியாகும் என்பது போந்த பொருள். தெளிவீர்காள் என்று எதிர்காலத்தாற் கூறியது மலர் தூவல் முதலிய கிரியைத்தொண்டுகள் சித்தந்தெளிதற்கு ஏதுவென்பது தெரித்தற்கு; 'கிரியையென மருவும் யாவையும் ஞானங் கிடைத்தற்கு நிமித்தம்' என்பது ஞானசாத்திரமாகலின். மலர் தூவ என்றது இறைவனும், ஞானசாரியனும் எழுந்தருளியுள்ள இடங்களை மலர் தூவி வழிபடல் மரபு என்பதை விளக்கி நிற்கின்றது. முத்தியாகும் என முத்தியை வினை முதலாகக் கூறியருளியது திருவருட்பதிவு உற்றகாலத்துத் தாமே வந்தெய்துவதோர் சிவானந்த மாதலின்.

2, முத்தியாதற்குப் பிறவி இடையூறுதலின் அப்பிறப்பு, பாவத்தைப்பற்றி வருவதொன்றுதலின், பாவமோ பற்றுள்ளங் காரணமாக எழுவதாகலின், காரியமாகிய பிறப்பினையறுக்க விரும்புவார்க்குத் துறவியாதலே சிறந்த உபாயம் என்பதை உணர்த்துகின்றது இப்பாட்டு.

அறவன் - தருமவடிவன். மறவாது ஏத்துமின் - நினைப்பின்றி நினைத்து வழிபடுங்கள். நெஞ்சொடு படாத செயலும் உண்டன்றே! அங்ஙனன்றிக்கே புத்திபூர்வமாக வழிபடுங்கள்.

துன்பந் துடைப்பீர்காள், அன்ப னணியாரூர்
நன்பொன் மலர்தூவ, இன்ப மாகுமே. 3

உய்ய லுறுவீர்காள், ஐய னாரூரைக்
கையி னாற்றொழ, நையும் வினைதானே. 4

பிண்ட மறுப்பீர்காள், அண்ட னாரூரைக்
கண்டு மலர்தூவ, விண்டு வினைபோமே. 5

துறவியாகும் - பிறவிக்கு ஏதுவாகிய பற்றுள்ளங்கழியும் என்பதாம். மறங்கடிய அறவனாலன்றியாகாது என்பது உணரக் கிடக்கின்றது. துறவி - துறவு. வி தொழில் விகுதி.

3. பிறந்தார் உறுவது பெருகிய துன்பமாதலின் அதனைத் துடைக்கவேண்டும் என்பதும், அதற்கு உபாயம் மலர் தூவலே என்பதும் உணர்த்துகின்றது இப் பாடல்.

அன்பன் - சிவன். அன்பனணி யாரூர் - அன்பனால் அழகு பெறும் ஆரூர். பொன்மலர் தூவ என்பது செம்பொன்னும் வெண்பொன்னுமாகிய இரண்டாலும் பூக்கள் செய்து அவற்றை முல்லை மலரோடு கலந்து தூவுதல் மரபு. இன்பம் ஆகும் - துன்பநீக்கத்திற்குத் தொழுத உங்கட்கு இன்பமும் ஆகும் என்பதாம். இன்பம் என்றது இம்மையின்பத்தையும் நிரதிசயா நந்தப் பேரின்பத்தையும்.

4. இப்பாடல், துன்பந் துடைத்து உய்தியை விரும்புவீராயின் கைகளாற் றொழுங்கள் என்றருளிச் செய்கின்றது.

ஐயன் - தலைவன். வினை தானே நையும் என்றது தொழுவாரிடம் இருப்புக்கொள்ள இடமின்மையால் வல்வினைகள் மெலிந்துபோம் என்பதாம். வினை உண்டாலன்றிக் கழியாதாகலின் நையும் என்றார்.

5. கீழைத்திருப்பாட்டு பிராரத்தவினை நைந்துபோம் என்றது; இத் திருப்பாட்டு வரக்கடவ வினைகளும் விண்டுபோம் என்கின்றது.

பாச மறுப்பீர்காள், ஈச னணியாரூர்
வாச மலர்தூவ. நேச மாகுமே. 6

வெய்ய வினைதீர, ஐய னணியாரூர்
செய்ய மலர்தூவ, வைய முமதாமே. 7

அரக்க னுண்மையை, நெருக்கி னனாரூர்
கரத்தி னுற்றெழத், திருத்த மாகுமே. 8

பிண்டம் - கருவில் உறுப்பு நிரம்பாதிருக்கும் தசைத்திரள். 'சிறப்பில் சிதடும் உறுப்பில் பிண்டமும்' என்பது புறநானூறு. பிண்டம் அறுப்பீர்காள் - மீண்டும் வினையும் கருவிடைப் பிண்ட நிலையை அறுப்பவர்களே! அண்டன் ஆரூர் என்றது தேவ லோகத்தில் எழுந்தருளியிருந்ததை மனக்கொண்டு கூறியது. அண்டன் - தேவன். வினை விண்டுபோம் - வினைகள் மீண்டும் அங்குரியாதவாறு கெடும். நெல் வாய்விண்டது என்பதுபோல.

6. இத்திருப்பாட்டு வினை நீக்கங் கூறியது. அவ்வினை யோடு ஒருங்கு எண்ணப் பெறுவதாய், அநாதியே பந்தித்துள்ள பாசமுங் கெடும்; இறைவன் நேசமாகும் என்று சொல்கிறது இப்பாட்டு. பாசம் - ஆணவம். கட்டி நிற்பதாகலின் அதனை யறுக்கவேண்டுமாயிற்று. ஆன்ம அறிவைப் பந்தித்து அடக்கி நிற்றலின் பாசம் எனப்பெற்றது. நேசமாகுமே என்பதை யுற்று நோக்குகின்ற எம்போலியர்க்கு, பாசமறுத்த நம்பியாரூரர்க்குத் தோழரானதுபோல நமக்கும் நேசமாவர் என்ற நினைப்பு உண் டாகும். அன்பு முதிரும் என்றுமாம்.

7. இருவகை வினையும் தீரவேண்டும் என்றும், தீர்ந்தால் உலகமுழுதும் உடைமையாம் என்றும் உணர்த்துகிறது இப் பாடல். வெய்ய வினை - விரும்பத்தக்க நல்வினையும் கொடிய தீவினையும். இரண்டும் பொன் விலங்கும் இருப்பு விலங்கும் போலத் தளைத்து நிற்பவாகலின் நல்வினையும் தீரவேண்டுவ தாயிற்று. செய்ய மலர் - சிவந்த மலர். வையம் உமதாம் - எலி மாவலியாகி வையமுழுதாண்டாற்போல உமதாம் என்பதாம். விளி முதற்பாட்டிலிருந்து கொள்ளப்பெறும்.

8. செய்யமலர் தூவி வையந்தமதாய காலத்து உண்டாகிய தருக்கையும் களைந்து திருத்தம் நல்குவர் தியாகேசராதலின்

துள்ளு மிருவர்க்கும், வள்ள லாரூரை
உள்ளு மவர்தம்மேல், விள்ளும் வினைதானே. 9

கடுக்கொள் சீவரை, அடக்கி னாரூர்
எடுத்து வாழ்த்துவார், விடுப்பர் வேட்கையே. 10

அவர் தலத்தைக் கையினாற்றொழவேண்டும் என்கின்றது இப் பாடல். அரக்கன் - சிவபூசையை விதிமுறையியற்றி ஆட்சியும் படையும் பெற்ற இராவணன். ஆண்மை - திருவருட்பதிவு இன்மையால் தன்முனைப்பால் எழுந்த வன்மை. நெருக்கினான் - அடர்த்தவன். திருத்தம் - தூய்மை. திருத்தமாகும் - கோணல் நீங்கும் என்றுமாம். அரக்கன் தருக்கழித்த இறைவனது ஆரூர் தொழத் திருத்தமாம் என்க.

9. அருள்பெற்றுச் சிறிது திருந்திப் பதவிகளின்நிற்பாரும், பதவிமோகத்தான் மயங்குவாராயினும் அவர்கள் மிகைநோக் காதே அதுதான் ஆன்மவியல்பு என்று திருவுளங்கொண்டு அருள்செய்யும் கருணையாளன் எழுந்தருளியுள்ள ஆரூரை நினைக்கவேண்டும் என்றும், நினைத்தால் ஆகாமிய சஞ்சித வினைகள் அழியும் என்றும் அறிவிக்கின்றது இப்பாடல். துள் ளும் இருவர் - அதிகாரம்பெற்ற சகலான்மாக்களாதலின் மல முனைப்பால் தாம் பெரியர் எனத் துள்ளுகின்ற பிரம விஷ்ணுக் கள். வள்ளல் - அவர்களுடைய மிகுதிகண்டும் நகையாது வழங்குபவர். உள்ளுதல் - தியானித்தல். மேல்வினை விள்ளும் எனவும் கூட்டலாம்.

10. அதிகாரமலத்தான் துள்ளுவாரையும் ஆட்கொள்ளும் இறைவன், ஏனைய விஷத்தன்மைபொருந்திய ஆன்மாக்களையும் அடக்கியாளுவர் என்ற கருணையின் மேன்மையைக் காட்டுகின் றது இச்செய்யுள். கடுக்கொள் சீவர் - விடத்தன்மைபொருந்திய ஆன்மாக்கள். அடக்கினர் - அத்தன்மை கெடுமாறு அடக்கிய வர். எடுத்து வாழ்த்துவார் - உள்ளத்துட்கிடந்த உணர்ச்சி வெள்ளம் உரையிறந்து வருதலின் கேட்டாரும் தம்போலுய்ய உரக்க வாழ்த்துபவர்கள். வேட்கை விடுப்பர் - உரையினைச் செவிகேட்க, கேட்டதனைச் சித்தம் தியானிக்க, அதனால் மனம் ஒடுங்குதலின் பற்றுள்ளத்தைவிடுவர் என்பதாம்.

சீரூர் சம்பந்தன், ஆரூ ரைச்சொன்ன
பாரூர் பாடலார், பேரா ரின்பமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. முத்தியாகுமே என முதற்பாட்டில் அருளியவர்கள் அதற்கிடையூருன பிறவி வினை பாசம் இவைகளையும், இவைகளை நீக்கும் உபாயங்களையும், நீங்கியார் எய்தும் பயனையும் முறையே கூறினர்கள். இத்தகைய பாடல்கள் பத்தையும் பயில்வாரும் அத்தகைய இன்பத்தை எய்துவர்; பேரார்; நிலையாவரெனத் திருக்கடைக்காப்புச் செய்தருள்கின்ருர்கள். சீர் ஊர் - சிகாழி. பாரூர் பாடல் - உலகமுழுதும் பரவிப் பண்படுத்தும் பாடல். இன்பம் பேரார் - பெற்ற இன்பத்தினின்றும் மீளார். பேராவின்பப் பெருவாழ்வெய்துவர் என்பதாம். கீழ்ப்பாடல்களுள் ஆரூரை மலர்தூவ அடையும் பயனை ஐந்துபாடல்களும், தொழுவார் எய்தும் பயனை இரண்டுபாடல்களும், வாழ்த்துவார் எய்தும் பயனை இரண்டுபாடல்களும், பாடற்பயனை ஒரு பாடலும் உணர்த்துகின்றன.

திருவாரூர் பூங்கோயிலில் :

நீலோத்பலாம்பாள்.

—பக்கம் - ாகள.

திருவீழிமிழலையில் :

திருஞானசம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும்,
படிக்காசு பெற்றது.

திருவீழிமிழலை

பதிகவரலாறு :

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருநாவுக்கரசுநாயனாரோடு திருவீழிமிழலையில் வீற்றிருக்கின்றபோது பெரும்பஞ்சம் உண்டாக, அப்பசியால் உயிர்கள் வாடின. அடியார்களும் வருந்தினர். அதுகண்ட நாயன்மார்கள் 'கண்ணுதலான் திருநீற்றுச்சார்பினோர்க்கும் கவலை வருமோ' எனத் திருவுளத்து எண்ணித் துயின்றனர். அன்று இரவு இறைவன் கனவில் தோன்றி, 'காலமாறுதலினால் நீங்கள் கவல்வீரல்லீர்; எனினும் உங்கள் அடியார்களின் வாட்டத்தைத் தீர்க்கும்பொருட்டுப் பஞ்சம் நீங்கும்வரை பீடத்தின் கிழக்குப் பகுதியிலும் மேற்குப் பகுதியிலுமாகப் படிக்காசு ஒவ்வொன்று அளிக்கின்றோம்' என்று அருள் செய்தனர். விடியலில் இருவரும் சென்று அவ்வாறே இருக்கக்கண்டு எடுத்து வந்து அடியார்கட்கு அமுதளித்தனர். வாகீசர் திருமடத்தில் காலம் தாழ்க்காது அமுதூட்டப்பெறுதலையும் தமதுகாசு வட்டம் கொடுத்து மாற்றப்பெறுதலையும் அறிந்த சிவஞானப் பிள்ளையார் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று 'வாசி தீரவே' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்து வாசியில்லாக் காசு பெற்று, சிவனடியார்களுக்கு நேரத்தோடு திருவமுதளித்து எழுந்தருளியிருந்தனர். சில நாட்களில் பஞ்சம் நீங்கிற்று.

திருவிருக்குக்குறள்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் **எண் 92**

திருச்சிற்றம்பலம்

வாசி தீரவே, காசு நல்குவீர்
மாசின் மிழலையீர், ஏச லில்லையே. 1

---

1. வாசி - வேறுபாடு. மாசு - குற்றம். ஏசல் - நிந்தனை.

இறைவ ராயினீர், மறைகொண் மிழலையீர்
கறைகொள் காசினை, முறைமை நல்குமே. 2

செய்ய மேனியீர், மெய்கொண் மிழலையீர்
பைகொ ளரவினீர், உய்ய நல்குமே. 3

நீறு பூசினீர், ஏற தேறினீர்
கூறு மிழலையீர், பேறு மருளுமே. 4

காமன் வேவவோர், தூமக் கண்ணினீர்
நாம மிழலையீர், சேம நல்குமே. 5

பிணிகொள் சடையினீர், மணிகொண் மிடறினீர்
அணிகொண் மிழலையீர், பணிகொண் டருளுமே. 6

மங்கை பங்கினீர், துங்க மிழலையீர்
கங்கை முடியினீர், சங்கை தவிர்மினே. 7

---

2. இறைவர் ஆயினீர் என இயற்கையே இறைவரை ஆயினீர் என ஆக்கல்கொடுத்துக் கூறினர் முறைப்படி வேற்றுமையறக் கொடுக்காமையால். கறைகொள் காசு - அழுக்குப்படிந்த காசு; நாட்படச் சேமித்துவைத்த காசு என்பது கருத்து.

3. மெய் - உண்மைத்தன்மை. பை - படம்.

4. பேறும் அருளும் - காசுகொடுத்ததோடமையோம்; வீடு பேற்றையும் கொடும் என்பதாம்.

5. தூமக்கண் - புகையோடுகூடிய தீக்கண். நாமம் - புகழ். சேமம் - பாதுகாவல். க்ஷேமம் என்பதன் திரிவுமாம்.

6. பிணிகொள்சடையினீர் - கட்டிய சடையையுடையரே. மணி - நீலமணி. பணி - ஏவல்.

7. பங்கு - ஒருபகுதி. துங்கம் - உயர்வு. சங்கை - சந்தேகம். தேவரீரிடம் வேற்றுமை சிறிதும் இல்லையாகவும் நாங்கள் சந்தேகிக்கிறோம்; வாசிதீர அளித்து அதனைப்போக்கியருளும்.

அரக்க னெரிதர, இரக்க மெய்தினீர்
பரக்கு மிழலையீர், கரக்கை தவிர்மினே. 8

அயனு மாலுமாய், முயலு முடியினீர்
இயலு மிழலையீர், பயனு மருளுமே. 9

பறிகொ டலையினர், அறிவ தறிகிலார்
வெறிகொண் மிழலையீர், பிறிவ தரியதே. 10

காழி மாநகர், வாழி சம்பந்தன்
வீழி மிழலைமேல், தாழு மொழிகளே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. அரக்கன் - இராவணன். பரக்கும் - எங்கும் புகழ் பரவிய. கரக்கை - வஞ்சகத்தை.

9. பயன் - வீட்டின்பம்.

10. பறிகொள்தலையினர் - மயிர்பறித்த தலையையுடைய சமணர். அறிவது அறியவேண்டிய உண்மை ஞானங்களை. வெறி - மணம்.

11. வீழிமிழலைமேல் தாழும் மொழிகளே வல்லார் எல்லா நன்மையும் எய்துவர் எனச் செயப்படுபொருளும், வினையும் வருவித்து முடிக்க.

திருமுதுகுன்றம்

பதிகவரலாறு : (12-ம் பதிகம் பார்க்க)

திருவிருக்குக்குறள்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் **எண் 93**

திருச்சிற்றம்பலம்

நின்று மலர்தூவி, இன்று முதுகுன்றை
நன்று மேத்துவீர்க் கென்று மின்பமே. 1

அத்தன் முதுகுன்றைப், பத்தி யாகிநீர்
நித்த மேத்துவீர்க், குய்த்தல் செல்வமே. 2

ஐயன் முதுகுன்றைப், பொய்கள் கெடநின்று
கைகள் கூப்புவீர், வைய முமதாமே. 3

ஈசன் முதுகுன்றை, நேச மாகிநீர்
வாச மலர்தூவப், பாச வினைபோமே. 4

மணியார் முதுகுன்றைப், பணிவா ரவர்கண்டீர்
பிணியா யினகெட்டுத், தணிவா ருலகிலே. 5

---

1. இன்றைக்கே முதுகுன்றை மலர்தூவி ஏத்தும் உங்களுக்கு என்றைக்கும் இன்பமாம் என்கின்றது. ஒருநாள் வழிபாட்டிற்கு நிலைத்த இன்பம் வரும் என்கின்றது.

2. உய்த்தல் செல்வமே - பொருந்துதல் செல்வமேயாகும். என்றது பொருள்பெருகும் என்பதாம்.

3. ஐயன் - தலைவன். பொய்யில்லாதவருக்கு உலகமே உரிமையாம் என்பதை விளக்கியவாறு.

4. நேசமாகி. அன்பாகி. பாசவினை - பாசமும் வினையும்.

5. மணி - அழகு. முத்துமாம். தணிவார் - அமைதி உறுவார்கள்.

மொய்யார் முதுகுன்றில், ஐயா வெனவல்லார்
பொய்யா ரிரவோர்க்குச், செய்யா ளணியாளே. 6

விடையான் முதுகுன்றை, இடையா தேத்துவார்
படையா யினசூழ, உடையா ருலகமே. 7

பத்துத் தலையோனைக், கத்த விரலூன்றும்
அத்தன் முதுகுன்றை, மொய்த்துப் பணிமினே. 8

இருவ ரறியாத, ஒருவன் முதுகுன்றை
உருகி நினைவார்கள், பெருகி நிகழ்வோரே. 9

தேர ரமணரும், சேரும் வகையில்லான்
நேரின் முதுகுன்றை, நீர்நின் றுள்குமே. 10

நின்று முதுகுன்றை, நன்று சம்பந்தன்
ஒன்று முரைவல்லார், என்று முயர்வோரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

6. மொய் - நெருக்கம். ஐயா! எனத் தோத்திரிக்க வல்லவராய் இரவலர்க்கு இல்லை என்று பொய்யும் சொல்லாதவர்களுக்குச் செய்யவள் அணியள் ஆவாள் என்றவாறு.

7. இடையாது - இடையீடு படாது. உலகம் உடையார் - சக்ரவர்த்தியாவர்.

8. மொய்த்து - நெருங்கி.

9. இருவர் - அயனும் மாலும்.

10. உள்கும் - தியானியுங்கள்.

11. ஒன்றும் உரை - அவன் தான் என வேறின்றி ஒன்றிய உரை.

திருவாலவாய்

பதிகவரலாறு :

குலச்சிறையார் எதிர்கொள்ள எழுந்தருளிய திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் "இதுதான் திருவாலவாய்" என உடன் வரும் அடியார்கள் காட்டக்கண்டு கரங்குவித்தருளிப் பதிகம் பாடித் திருக்கோயிலை அடைந்தார்கள். ஆலவாயண்ணலை ஆராத அன்பினுடன் வழிபட்டுப் புளகம் மெய்யெலாம் போர்ப்ப, கண்ணீர்வாரத் திருமுன்னின்று "நீலமாமிடற் றாலவாயினன்" என்னும் மூலமாகிய திருவிருக்குக்குறளை மொழிந்தார்கள். அடியார்களோடும் சிவானந்த வாரிதியில் திளைத்தார்கள்.

திருவிருக்குக்குறள்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 94**

திருச்சிற்றம்பலம்

நீல மாமிடற், றால வாயினன்
பால தாயினர், ஞால மாள்வரே. 1

ஞால மேழுமாம், ஆல வாயிலார்
சீல மேசொலீர், காலன் வீடவே. 2

ஆல நீழலார், ஆல வாயிலார்
கால காலனார், பால தாமினே. 3

அந்த மில்புகழ், எந்தை யாலவாய்
பந்தி யார்கழல், சிந்தை செய்ம்மினே. 4

---

1. பாலது ஆயினர் - சாமீப்யம் அடைந்தவர்கள்.

2. ஞாலம் ஏழுமாம் ஆலவாயில் - உலகேழும் உளதா தற்குக் காரணமாகிய துவாதசாந்தப் பெருவெளியாகிய ஆல வாயில். சீலம் - குணங்கள். வீட - அழிய.

3. ஆலநீழலார் - வடவாலவிருட்சத்தின் நிழலில் இருப்பவர்.

4. அந்தமில்புகழ் - எல்லையற்ற புகழ். பந்தியார் - இட மாகக்கொண்டவர்; பாசங்களால் கட்டுண்ணாதவர் என்றுமாம்.

ஆட லேற்றினன், கூட லாலவாய்
பாடி யேமனம், நாடி வாழ்மினே. 5

அண்ண லாலவாய், நண்ணி னன்றனை
எண்ணி யேதொழத், திண்ண மின்பமே. 6

அம்பொ னலவாய், நம்ப னர்கழல்
நம்பி வாழ்பவர், துன்பம் வீடுமே. 7

அரக்க னர்வலி, நெருக்க னலவாய்
உரைக்கு முள்ளத்தார்க், கிரக்க முண்மையே. 8

அருவ னலவாய், மருவி னன்றனை
இருவ ரேத்தநின், றுருவ மோங்குமே. 9

ஆர நாகமாம், சீர னலவாய்த்
தேர மண்செற்ற, வீர னென்பரே. 10

அடிக ளாலவாய்ப், படிகொள் சம்பந்தன்
முடிவி லின்றமிழ், செடிக ணீக்குமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

5. ஆடல் ஏறு - வெற்றியோடுகூடிய இடபம். நாடி - விரும்பி.

6. எண்ணி - தியானித்து. திண்ணம் - உறுதி.

7. நம்பனர் கழல் நம்பி - இதுவே எமக்கு இம்மையும் மறுமையும் இன்பமும் வீடும் என்று உறுதி கொண்டு.

8. நெருக்கன் - நெருக்கியவன்.

9. அருவன் - அருவமானவன். இருவர் - அயனும் மாலும்.

10. ஆரம் - மாலை. சீரன் - புகழுடையவன். தேர் - புத்தர். அமண் - அமணர்.

11. செடிகள் - வினைகள்.

திருவிடைமருதூர்

பதிகவரலாறு : (32-ம் பதிகம் பார்க்க)

திருவிருக்குக்குறள்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 95**

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடொர் காதினன், பாடு மறையினன்
காடு பேணிநின், ருடு மருதனே. 1

கருதார் புரமெய்வர், எருதே யினிதூர்வர்
மருதே யிடமாகும், விருதாம் வினைதீர்ப்பே. 2

எண்ணு மடியார்கள், அண்ணன் மருதரைப்
பண்ணின் மொழிசொல்ல, விண்ணுந் தமதாமே. 3

விரியார் சடைமேனி, எரியார் மருதரைத்
தரியா தேத்துவார்,பெரியா ருலகிலே. 4

பந்த விடையேறும், எந்தை மருதரைச்
சிந்தை செய்பவர், புந்தி நல்லரே. 5

---

1. பேணி - விரும்பி.

2. கருதார் - பகைவர். விருது ஆம் - பெருமை உளதாம். வினைதீர்ப்பு ஆம் - வினைகள் தீர்தலை உடையனவாம்.

3. அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவர். பண்ணின் மொழி - தோத்திரங்கள்.

4. எரி - மழு. தரியாது - தாமதியாது.

5. பந்தவிடை - கட்டோடுகூடிய இடபம்.

கழலுஞ் சிலம்பார்க்கும், எழிலார் மருதரைத்
தொழலே பேணுவார்க், குழலும் வினைபோமே. 6

பிறையார் சடையண்ணல், மறையார் மருதரை
நிறையா னினைபவர், குறையா ரின்பமே. 7

எடுத்தான் புயந்தன்னை, அடுத்தார் மருதரைத்
தொடுத்தார் மலர்சூட்ட, விடுத்தார் வேட்கையே. 8

இருவர்க் கெரியாய், உருவ மருதரைப்
பரவி யேத்துவார், மருவி வாழ்வரே. 9

நின்றுண் சமண்டேரர், என்று மருதரை
அன்றி யுரைசொல்ல, நன்று மொழியாரே. 10

கருது சம்பந்தன், மருத ரடிபாடிப்
பெரிதுந் தமிழ்சொல்லப், பொருத வினைபோமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

6. கழலும் சிலம்பும் ஆர்க்கும் - ஒருகால் கழலும் ஒருகால் சிலம்பும் ஒலிக்கும். உழலும் வினை - வருத்தும் வினைகள்.

7. நிறையால் - நிறைவோடு.

8. எடுத்தான் - கைலையைத் தூக்கிய இராவணன். வேட்கை - பொருள்கள்மேல் தோன்றும் பற்றுள்ளம்.

9. இருவர்க்கு - அயனுக்கும் மாலுக்கும். மருவி - எல்லா வற்றொடும் பொருந்தி.

10. சமணரும் புத்தரும் என்றைக்கும் மருதப்பெருமானை அன்றிப் பிறவற்றைப் பேசுவதால் நல்லதைச் சொல்லமாட்டார்கள்.

11. பொருதவினை - இதுவரையில் வருத்திவந்த வினைகள்.

திருஅன்னியூர்

பதிகவரலாறு:

வெங்குருவேந்தர் திருக் குறுக்கைப் பதியை வணங்கி, அன்னியூரை அடைந்தார்கள். அங்கு எழுந்தருளியுள்ள ஆபத்சகாயநாதர் அடியிணைபோற்றி "மன்னியூரிறை" என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்.

திருவிருக்குக்குறள்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம்: **96**

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னி யூரிறை, சென்னி யார்பிறை
அன்னி யூரமர், மன்னு சோதியே. 1

பழகுந் தொண்டர்வம், அழக னன்னியூர்க்
குழகன் சேவடி, தொழுது வாழ்மினே. 2

நீதி பேணுவீர், ஆதி யன்னியூர்ச்
சோதி நாமமே, ஓதி யுய்ம்மினே. 3

பத்த ராயினீர், அத்த ரன்னியூர்ச்
சித்தர் தாடொழ, முத்த ராவரே. 4

நிறைவு வேண்டுவீர், அறவ னன்னியூர்
மறையு ளான்கழற், குறவு செய்ம்மினே. 5

---

1. சென்னி - தலை. சோதிமன்னி ஊர் இறை எனமுடிக்க.

2. வம் - வாருங்கள். குழகன் - இளையவன்.

5. நிறைவு வேண்டுவீர் - குறைவிலா நிறைவாக விரும்புகின்றவர்களே. அறவன் - அறவடிவானவன்,

இன்பம் வேண்டுவீர், அன்ப னன்னியூர்
நன்பொ னென்னுமின், உம்ப ராகவே. 6

அந்த ணாளர்தம், தந்தை யன்னியூர்
எந்தை யேயெனப், பந்த நீங்குமே. 7

தூர்த்த னைச்செற்ற, தீர்த்த னன்னியூர்
ஆத்த மாவடைந், தேத்தி வாழ்மினே. 8

இருவர் நாடிய, அரவ னன்னியூர்
பரவு வார்விண் ணுக், கொருவ ராவரே. 9

குண்டர் தேரருக், கண்ட னன்னியூர்த்
தொண்டு ளார்வினை, விண்டு போகுமே. 10

பூந்த ராய்ப்பந்தன், ஆய்ந்த பாடலால்
வேந்த னன்னியூர், சேர்ந்து வாழ்மினே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

6. உம்பராக - தேவர்களாக. நன்பொன் என்னுமின் - நல்லபொன் என்று சொல்லுங்கள்.

7. பந்தம் - மலமாயையால் விளைந்த கட்டு.

8. தூர்த்தன் - காமியாகிய இராவணன். தீர்த்தன் - பரிசுத்தமானவன். ஆத்தமா - அன்போடு. ஆப்தமாக என்பதன் சிதைவு.

9. விண்ணுக்கு ஒருவராவர் - இந்திரனாவர்.

10. அண்டன் - அண்டமுடியாதவன், வினை விண்டு போகும் - நெல் வாய்விண்டதுபோல வினை முளைக்குந் தன்மை யழியும்.

11. பந்தன் - ஞானசம்பந்தன் என்பதன் முதற்குறை. பூந்தராய் - சீகாழி.

திருப்புறவம்

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 97**

திருச்சிற்றம்பலம்

எய்யாவென்றித் தானவரூர்மூன் றெரிசெய்த
மையார்கண்டன் மாதுமைவைகுந் திருமேனிச்
செய்யான்வெண்ணீ றணிவான்றிகழ்பொற் பதிபோலும்
பொய்யா நாவி னந்தணர்வாழும் புறவம்மே. 1

மாதொருபாலு மாலொருபாலும் மகிழ்கின்ற
நாதனென்றேத்து நம்பரன்வைகுந் நகர்போலும்
மாதவிமேய வண்டிசைபாட மயிலாடப்
போதலர்செம்பொன் புன்னைகொடுக்கும் புறவம்மே. 2

வற்றாநதியும் மதியும்பொதியுஞ் சடைமேலே
புற்றாரரவின் படமாடவுமிப் புவனிக்கோர்
பற்றாயிடுமின் பலியென்றடைவார் பதிபோலும்
பொற்றாமரையின் பொய்கைநிலாவும் புறவம்மே. 3

---

1. புறவம் திரிபுரம் எரித்த நீலகண்டர்பதிபோலும் என்கின்றது. எய்யா வென்றி - அடையாத வெற்றியையுடைய. தானவர் - அசுரர்கள். மை - விடம். பொய்யாநாவின் அந்தணர் - பொய்யே சொல்லாத நாவினை உடைய அந்தணர். அவர்கள் கூறும் உரை தவறாத நா என்றுமாம்.

2. ஒருபாதி உமையும் ஒருபாதி மாலுமாக இருக்கும் நாதன் நகர் புறவம் என்கின்றது. மாதவி மேய வண்டு - குருக்கத்தியில் மேவிய வண்டுகள். புன்னை போதலர் செம்பொன் கொடுக்கும் புறவம் - புன்னைமரங்கள் போதாய் இருந்து அலர்ந்து மகரந்தங்களாய செம்பொன்னைக் கொடுக்கும் புறவம்; இதனால் மரங்களும் வள்ளன்மை செய்யும் நகரம் என்றறிவித்தவாறு.

3. இவ்வுலகத்திற்கு ஒருபற்றுக்கோடாக இருக்க எமக்குப் பலியிடுங்கள் என்றுவரும் இறைவன்பதி புறவம் என்கின்றது. வற்றாநதி - கங்கை. பொற்றாமரையின் பொய்கை நிலாவும் - பொற்றாமரையைப்போல பிரமதீர்த்தம் விளங்குகின்ற.

துன்னார்புரமும் பிரமன்சிரமுந் துணிசெய்து
மின்னார்சடைமே லரவும்மதியும் விளையாடப்
பன்னாளிடுமின் பலியென்றடைவார் பதிபோலும்
பொன்னார்புரிநூ லந்தணர்வாழும் புறவம்மே. 4

தேவாவரனே சரணென்றிமையோர் திசைதோறுங்
காவாயென்று வந்தடையக்கார் விடமுண்டு
பாவார்மறையும் பயில்வோருறையும் பதிபோலும்
பூவார்கோலச் சோலைசுலாவும் புறவம்மே. 5

கற்றறிவெய்திக் காமன்முன்னாகும் முகவெல்லாம்
அற்றரனேநின் னடிசரணென்னு மடியோர்க்குப்
பற்றதுவாய பாசுபதன்சேர் பதியென்பர்
பொற்றிகழ்மாடத் தொளிகணிலாவும் புறவம்மே. 6

எண்டிசையோரஞ் சிடுவகைகார்சேர் வரையென்னக்
கொண்டெழுகோல முகில்போற்பெரிய கரிதன்னைப்
பண்டுரிசெய்தோன் பாவனைசெய்யும் பதியென்பர்
புண்டரிகத்தோன் போன்மறையோர்சேர் புறவம்மே. 7

---

4. திரிபுரத்தையும் பிரமன் சிரத்தையும் அழித்து, சடைமேல் பாம்பும் மதியும் விளையாட, பலியிடுங்கள் என்று வருவார் பதி புறவம் என்கின்றது. பொன் ஆர் புரிநூல் - பொன்னாலாகிய பூணுநூல்.

5. தேவர்கள் 'தேவதேவா! அடைக்கலம்' என்று அரற்ற விடம் உண்டவர் பதி இது என்கின்றது. சரண் - அடைக்கலம். கார்விடம் - கரிய விஷம். பா ஆர் மறை - பாக்களோடு கூடிய வேதம்.

6. கற்றறிந்து, காமனுக்கும் முன்னேனாயிருக்கும் முக ஒளியெல்லாம் கெட்டு, அரனே அடைக்கலமென்னும் அடியோருக்குப் பற்றாய பரன் சேர் பதி புறவம் என்கின்றது. முகவு - முகவொளி.

7. திசையெல்லாம் நடுங்கவந்த யானையை உரித்துப் போர்த்தவன் பதி புறவம் என்கின்றது. கார் சேர் வரை-கருமை சேர்ந்த மலை. கோலமுகில்போல் - அழகிய மேகத்தைப்போல. பாவனைசெய்யும் - விரும்பியிருக்கும். புண்டரிகத்தோன் - பிரமன்.

பரக்குந்தொல்சீர்த் தேவர்கள்சேனைப் பௌவத்தைத்
துரக்குஞ்செந்தீப் போலமர்செய்யுந் தொழின்மேவும்
அரக்கன்றிண்டோ ளழிவித்தானக் காலத்திற்
புரக்கும்வேந்தன் சேர்தருமூதூர் புறவம்மே. 8

மீத்திகழண்டந் தந்தயனோடு மிகுமாலும்
மூர்த்தியைநாடிக் காணவொண்ணாது முயல்விட்டாங்
கேத்தவெளிப்பா டெய்தியவன்ற னிடமென்பர்
பூத்திகழ்சோலைத் தென்றலுலாவும் புறவம்மே. 9

வையகநீர்தீ வாயுவும்விண்ணும் முதலானான்
மெய்யலதேர ருண்டிலையென்றே நின்றேதங்
கையினிலுண்போர் காணவொண்ணாதா னகரென்பர்
பொய்யகமில்லாப் பூசுரர்வாழும் புறவம்மே. 10

பொன்னியன்மாடப் புரிசைநிலாவும் புறவத்து
மன்னியவீசன் சேவடிநாளும் பணிகின்ற
தன்னியல்பில்லாச் சண்பையர்கோன்சீர்ச் சம்பந்தன்
இன்னிசையீரைந் தேத்தவல்லோர்கட் கிடர்போமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. தேவர்களின் சேனைக்கடலை ஓட்டும் ஊழித் தீயைப் போல, சண்டைசெய்யும் இராவணனது தோள்வலியை வாட்டியவனது பதி புறவம் என்கிறது. பௌவம் - கடல். துரக்கும் - ஓட்டும்.

9. அயனும் மாலும் அறியாத பெருமான் இடம் புறவம் என்கிறது. மூர்த்தியை - உருவங்கொண்ட இறைவனை.

10. ஐம்பெரும் பூதமானவனும் புறச்சமயிகளால்பொருந்த ஒண்ணாதவனுமாகிய இறைவன் நகரம் புறவம் என்கின்றது. வையகம் - மண். உண்டு இலை என்று - அஸ்தி நாஸ்தி கூறி. பூசுரர் - அந்தணர்.

11. புறவத்து ஈசனை இப்பதிகம் சொல்ல எத்தவல்லாருக்கு இடர்போம் என்கின்றது. தன்னியல்பில்லாச் சண்பையர் கோன் - சிவபோதமற்ற திருஞானசம்பந்தர்.

திருச்சிராப்பள்ளி

பதிகவரலாறு :

ஞானசம்பந்தர் மூக்கீச்சரம் பணிந்து, திருச்சிராப்பள்ளிச் சிலம்பணைந்தார். அங்கே இறைவனை வணங்கி மெய்ம் மகிழ்ந்து மனங்குளிர "நன்றுடையானை" என்னும் சொற் றமிழ்மாலை வேய்ந்து ஆனைக்காவை வழிபட எழுந்தருளி னார்கள்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : எண் 98

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்றுடையானைத் தீயதிலானை நரைவெள்ளே
றொன்றுடையானை யுமையொருபாக முடையானைச்
சென்றடையாத திருவுடையானைச் சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானைக் கூறவென்னுள்ளங் குளிரும்மே. 1

கைம்மகவேந்திக் கடுவனொடூடிக் கழைபாய்வான்
செம்முகமந்தி கருவரையேறுஞ் சிராப்பள்ளி
வெம்முகவேழத் தீருரிபோர்த்த விகிர்தாநீ
பைம்முகநாகம் மதியுடன்வைத்தல் பழியன்றே. 2

---

1. சிராப்பள்ளி நாதரைச் சொல்ல என்னுள்ளம் குளிரும் என்கின்றார். நன்றுடையான், தீயதில்லான் இவையிரண்டும் இத்தலத்துத் தீர்த்தங்கள். நரைவெள்ளேறு - மிக வெள்ளிய இடபம். சென்றடையாத திரு - நல்வினைப்போகம் காரணமாக ஆன்மாக்களுக்கு வருவதுபோல வந்து அடையாத இயற்கையே யான திரு.

2. பெண்குரங்கு ஆண்குரங்கோடு ஊடி குட்டியையும் தூக்கிக்கொண்டு மூங்கிலில் பாய்வதற்காக மலைமிசையேறும் சிராப்பள்ளிநாதா! நாகத்தையும் மதியையும் உடனுகைவைத்தல் உனக்குப் பழியாகுமல்லவா?. கைமகவு - கைக்குழந்தை. கடுவன் - ஆண்குரங்கு. கழை - மூங்கில். செம்முக மந்தி - சிவந்த முகத்தோடு கூடிய பெண்குரங்கு. கருவுற்ற - ஈன்றணிமையுடைய.

மந்தம்முழவம் மழலைததும்ப வரைநீழல்
செந்தண்புனமுஞ் சுனையுஞ்சூழ்ந்த சிராப்பள்ளிச்
சந்தம்மலர்கள் சடைமேலுடையார் விடையூரும்
எந்தம்மடிக ளடியார்க்கல்ல லில்லையே. 3

துறைமல்குசாரற் சுனைமல்குநீலத் திடைவைகிச்
சிறைமல்குவண்டுந் தும்பியும்பாடுஞ் சிராப்பள்ளிக்
கறைமல்குகண்டன் கனலெரியாடுங் கடவுள்ளெம்
பிறைமல்குசென்னி யுடையவனெங்கள் பெருமானே. 4

கொலைவரையாத கொள்கையர்தங்கண் மதின்மூன்றும்
சிலைவரையாகச் செற்றனரேனுஞ் சிராப்பள்ளித்
தலைவரைநாளுந் தலைவரல்லாமை யுரைப்பீர்காள்
நிலவரைநீல முண்டதும்வெள்ளை நிறமாமே. 5

பெண்குரங்கின் முகம் சிவப்பாயிருக்குமென்ற குரங்கின் இயற்கையையும் ஈண்டு எண்ணுக. வெம்முக வேழம் - கொடுந் தன்மையுடைய யானை.

3. சிராப்பள்ளிநாதனின் அடியார்க்கு அல்லல் இல்லை என்கிறது. மந்தம் முழவம் - மந்தஸ்தாயியில் அடிக்கப்படும் முழவம். மழலை - பொருள் விளங்காத ஒலி.

4. நீலகண்டன், எரியாடுங்கடவுள், பிறைச்சென்னியன் எங்கள் கடவுள் என்கின்றது. வண்டும் தும்பியும் நீலப்பூவில் தங்கிப் பாடும் என்ற சுனையியற்கை முதல் இரண்டடிகளில் குறிக்கப்பெறுகிறது. கறை - விடம்.

5. சிவபெருமான் முழுமுதற் கடவுளல்லர் என்பார்க்கு உண்மை உணர்த்துவது இப்பாடல். கொலைவரையாத கொள்கையர் - கொலையை நீக்காத கொள்கையினை உடைய திரிபுராதிகள். நிலவரை நீலம் - பூமியிலுள்ள நீலப்பூக்கள். உண்டதும் வெள்ளைநிறமாமே - உண்டதும் வெள்ளைநிறமாகவா போய் விடும்; என்றது தலைவரை தலைவர் அல்லர் என்று சொல்வதால் அவர் தலைவர் அல்லர் ஆகார் என்று உவமைகாட்டி மறுத்தவாறு.

வெய்யதண்சாரல் விரிநிறவேங்கைத் தண்போது
செய்யபொன்சேருஞ் சிராப்பள்ளிமேய செல்வனூர்
தையலோர்பாக மகிழ்வர்நஞ்சுண்பர் தலையோட்டில்
ஐயமுங்கொள்வ ராரிவர்செய்கை யறிவாரே. 6

வேயுயர்சாரற் கருவிரலூகம் விளையாடும்
சேயுயர்கோயிற் சிராப்பள்ளிமேய செல்வனூர்
பேயுயர்கொள்ளி கைவிளக்காகப் பெருமானூர்
தீயுகந்தாட றிருக்குறிப்பாயிற் றாகாதே. 7

மலைமல்குதோளன் வலிகெடவூன்றி மலரோன்றன்
தலைகலனாகப் பலிதிரிந்துண்பர் பழியோரார்
சொலவலவேதஞ் சொலவலகீதஞ் சொல்லுங்கால்
சிலவலபோலுஞ் சிராப்பள்ளிச்சேடர் செய்கையே. 8

---

6. சிராப்பள்ளிமேவிய செல்வர் பெண்ணொருபாகமாகுவர், ஆகாதநஞ்சை அருந்துவர், பிரமகபாலத்தில் பிச்சையும் எடுப்பர், இவர் செயல்கள் ஒன்றோடொன்று ஒத்திருந்தனவல்ல என்றபடி. வெய்ய - கொடிய; விரும்பத்தக்க என்றுமாம். வேங்கைப்பூ பொன்சேரும் சிராப்பள்ளி என்றது, வேங்கை மலர்கள் பொன் போன்ற நிறத்தனவாய் நிலத்தைச்சேரும் மலை என்க. ஐயம் - பிச்சை.

7. தாயுமானவர், பேயின் கையிலுள்ள கொள்ளியைக் கைவிளக்காகக்கொண்டு ஆடுதல் திருவுளக்குறிப்பாயின் அது ஆகாது என்கின்றது. வேய் - மூங்கில். கருவிரலூகம் - கருங் குரங்கு. சேய் - தூரம். கைவிளக்கு - சிறியவிளக்கு.

8. தலையே கலனாகப் பலி ஏற்றுண்பார்; சொல்லவல்ல வேதத்தையும் பாடலையும் சொன்னால் சிராப்பள்ளியார் செய்கை சில அல்லாதன போலும் என்கின்றது. மல்கும் - நிறைந்த. வேதங்களையும் பாடல்களையும் சொன்னால் அவற்றில் சில அல்லாதன என்பதை அவர் செய்கைகளிலிருந்து அறிகிறோம் என்பது கருத்து.

அரப்பள்ளியானு மலருறைவானு மறியாமைக்
கரப்புள்ளிநாடிக் கண்டிலரேனுங் கல்சூழ்ந்த
சிரப்பள்ளிமேய வார்சடைச்செல்வர் மனைதோறும்
இரப்புள்ளீருமமை யேதிலர்கண்டா லிகழாரே. 9

நாணாதுடைநீத் தோர்களுங்கஞ்சி நாட்காலை
ஊணாப்பகலுண் டோதுவோர்க ளுரைக்குஞ்சொல்
பேணாதுறுசீர் பெறுதுமென்பீரெம் பெருமானார்
சேணார்கோயில் சிராப்பள்ளிசென்று சேர்மினே. 10

தேனயம்பாடுஞ் சிராப்பள்ளியானைத் திரைசூழ்ந்த
கானல்சங்கேறுங் கழுமலவூரிற் கவுணியன்
ஞானசம்பந்த னலமிகுபாட லிவைவல்லார்
வானசம்பந்தத் தவரொடுமன்னி வாழ்வாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. அயனும் மாலும் உம்மைக் காணவிட்டாலும் நீர் மனைதொறும் பிச்சைக்குப் புறப்படாதீர்; உம்மை யாவரும் இகழார்கள் என்கின்றது. அரப்பள்ளியான் - பாம்பைப் படுக்கையாகக்கொண்ட திருமால். கரப்பு உள்ளி - இறைவன் மறைந்திருப்பதை எண்ணி. நாடி - தேடி. ஏதிலர் - அயலார்.

10. புத்தரும் சமணரும் உரைக்கும் சொல்லைப் பேணாது பெருஞ்சிறப்பெய்த விரும்புபவர்களே! சிராப்பள்ளி சேர்மின் என்கின்றது. நாணாது - வெட்கப்படாமல். கஞ்சியை விடிய லுணவாகவும், பகலிலும் உண்டு ஓதுபவர்கள் புத்தர்கள். பேணாது - போற்றாது. உறு சீர் - மிக்கபுகழ். சேணார் கோயில் - ஆகாயமளாவியகோயில்.

11. சிராப்பள்ளியானைத் துதித்த ஞானசம்பந்தன் பாடலிவை வல்லார் தேவரோடு சேர்ந்து வாழ்வர் என்கின்றது. தேன் - வண்டு. கானல் - கடற்கரைச்சோலை. வானசம்பந்தத் தவர் - வானுலகிற் சம்பந்தமுடைய தேவர்கள்.

திருக்குற்றாலம்

பதிகவரலாறு :

சண்பைகாவலர் திருச்சுழியலை வணங்கி, பின்னர் குற்றாலத்தை அடைந்து குற்றாலநாதர் குரைகழல்போற்றி 'வம்பார் குன்றம்' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 99**

திருச்சிற்றம்பலம்

வம்பார்குன்றந் நீடுயர்சாரல் வளர்வேங்கைக்
கொம்பார்சோலைக் கோலவண்டியாழ்செய் குற்றாலம்
அம்பானெய்யோ டாடலமர்ந்தா னலர்கொன்றை
நம்பான்மேய நன்னகர்போலுந் நமரங்காள். 1

பொடிகள்பூசித் தொண்டர்பின்செல்லப் புகழ்விம்மக்
கொடிகளோடுந் நாள்விழமல்கு குற்றாலம்
கடிகொள்கொன்றை கூவிளமாலை காதல்செய்
அடிகண்மேய நன்னகர்போலும் மடியீர்காள். 2

---

1. திருக்குற்றாலம் பால்நெய்யாடிய பரமன் உறைகோயில் என்கின்றது. வம்பு - புதுமை. வம்பார்குன்றம் - பலமுறை கண்டார்க்கும் புதுமையையே பொருந்தும் மலை. நீடு உயர் சாரல் - காலத்தானும் இடத்தானும் நீடிக்கும் சாரல். கோல வண்டு - அழகிய வண்டு. பால் நெய்யோடு - பால் நெய் இவற்றோடு. அம் ஆடல் அமர்ந்தான் - நீராடலை விரும்பியவன். நமரங்காள் - நம்மவர்களே!

2. நீறணிந்து தொண்டர்கள் பின்செல்ல, நாள்விழா நிறைந்த குற்றாலம், கொன்றையையும் கூவிளத்தையும் விரும்பிய அடிகள் நகர் என்கின்றது. பொடி - விபூதி.

செல்வமல்கு செண்பகம்வேங்கை சென்றேறிக்
கொல்லைமுல்லை மெல்லரும்பீனுங் குற்றாலம்
வில்லினொல்க மும்மதிலெய்து வினைபோக
நல்குநம்பா னன்னகர்போலுந் நமரங்கள். 3

பக்கம்வாழைப் பாய்கனியோடு பலவின்றேன்
கொக்கின்கோட்டுப் பைங்கனிதூங்குங் குற்றாலம்
அக்கும்பாம்பு மாமையும்பூண்டோ ரனலேந்தும்
நக்கன்மேய நன்னகர்போலுந் நமரங்காள். 4

மலையார்சாரன் மகவுடன்வந்த மடமந்தி
குலையார்வாழைத் திங்கனிமாந்துங் குற்றாலம்
இலையார்சூல மேந்தியகையா னெயிலெய்த
சிலையான்மேய நன்னகர்போலுஞ் சிறுதொண்டீர். 5

மைம்மா நீலக் கண்ணியர்சாரன் மணிவாரிக்
கொய்ம்மாவேன லுண்கிளியோப்புங் குற்றாலம்
கைம்மாவேழத் தீருரிபோர்த்த கடவுளெம்
பெம்மான்மேய நன்னகர்போலும் பெரியீர்காள். 6

---

3. முல்லை, செண்பகம், வேங்கை இவற்றின்மீதேறி அரும்பீனும் குற்றாலமே திரிபுரம் எய்து அவர்கள் பாவம் தொலைத்து அருள்வழங்கும் இறைவன் நகர் என்கின்றது. கொல்லை - காடு.

4. பக்கங்களில் வாழைக்கனியோடு பலாப்பழத்தேனும், மாம்பழமும் தொங்கும் குற்றாலம், அக்குமணி முதலியவற்றை யணிந்த நக்கன் நகர் என்கின்றது. பாய்கனி - பரவிய பழம். கொக்கு - மா.

5. குட்டியுடன்வந்த தாய்க்குரங்கு வாழைப்பழத்தை உண்ணும் குற்றாலம், திரிபுரம் எரித்த சிவபெருமான் மேய நகர் என்கின்றது. மாந்தும் - தின்னும்.

6. நீலமலர்போலுங் கண்ணையுடைய குறத்தியர் மாணிக்கத்தைக்கொண்டு கிளியோட்டுங் குற்றாலம், யானையுரிபோர்த்த நாதன் நகர் என்கின்றது. மை மா நீலம் - மிகக்கரிய நீலமலர். கொய் மா ஏனல் - கொய்யும்பருவத்திலுள்ள பெரிய தினை. ஓப்பும் - ஓட்டும். கைம்மாவேழம் - கையையுடைய விலங்காகிய யானை.

நீலநெய்த றண்சுனைசூழ்ந்த நீள்சோலைக்
கோலமஞ்ஞை பேடையொடாடுங் குற்றாலம்
காலன்றன்னைக் காலாற்காய்ந்த கடவுள்ளெம்
சூலபாணி நன்னகர்போலுந் தொழுவீர்காள். 7

போதும்பொன்னு முந்தியருவி புடைசூழக்
கூதன்மாரி நுண்டுளிதூங்குங் குற்றாலம்
மூதூரிலங்கை முட்டியகோனை மிறைசெய்த
நாதன்மேய நன்னகர்போலுந் நமரங்காள். 8

அரவின்வாயின் முள்ளெயிறேய்ப்ப வரும்பீன்று
குரவம்பாவை முருகமர்சோலைக் குற்றாலம்
பிரமன்னோடு மாலறியாத பெருமையெம்
பரமன்மேய நன்னகர்போலும் பணிவீர்காள். 9

பெருந்தண்சாரல் வாழ்சிறைவண்டு பெடைபுல்கிக்
குருந்தம்மேறிச் செவ்வழிபாடுங் குற்றாலம்
இருந்துண்டேரு நின்றுண்சமணு மெடுத்தார்ப்ப
அருந்தண்மேய நன்னகர்போலு மடியீர்காள். 10

---

7. சுனைசூழ்ந்த சோலையிலே மயில் பெடையோடு விளையாடும் குற்றாலம், காலகாலனாகிய சூலபாணியின் நகர் என்கின்றது. கோல மஞ்ஞை - அழகிய மயில்.

8. பூக்களையும் பொன்னையும் உந்தி அருவி புடைசூழ நுண்துளிவீசுங் குற்றாலம், இலங்கைநாதனையடக்கிய இறைவன் நகர் என்கின்றது. கூதல் மாரி - குளிர்ந்த மழை.

9. குரவம்பாவை பாம்பின் பல்லைப்போல் அரும்பீன்று மணங்கமழும் சோலை சூழ்ந்த குற்றாலம், அயனும் மாலும் அறியாத பரமன் நகர் என்கின்றது. முள் எயிறு - முள்போன்ற பல்.

10. வண்டு பெண்வண்டைப் புணர்ந்து செவ்வழிப் பண்ணைப் பாடும் குற்றாலம், தண்ணிய இறைவன் மேய நகர் என்கின்றது. எடுத்து ஆர்ப்ப அருந்தண்மேய - சமணர் புத்தர்கள் எடுத்து நுகர்தற்கரிய தண்மையான இறைவன் மேவிய.

மாடவீதி வருபுனற்காழி யார்மன்னன்
கோடலீன்று கொழுமுனைகூம்புங் குற்றாலம்
நாடவல்ல நற்றமிழ்ஞான சம்பந்தன்
பாடல்பத்தும் பாடநம்பாவம் பறையுமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

புறச்சமயத்தாராகிய அவர்கள் இதன் குளிர்ச்சியை நுகர மாட்டார் என்று விளக்கியவாறு. தண் - தண்மை; பண்பு தண்மையையுடைய இறைவனைக் காட்டி நின்றது.

11. குற்றாலத்தைப்பற்றி ஞானசம்பந்தன் சொன்ன பாடல் பத்தும் வல்லார் பாவம் பறையும் என்கின்றது. கோடல் - செங்காந்தள். கொழுமுனை கூம்பும் - கொழுமையான சிகரம் கூம்பியுள்ள.

திருப்பரங்குன்றம்

பதிகவரலாறு :

மதுரையைவழிபட்டுப் பிற தலங்களையும் வழிபடத் திருவுளங் கொண்டருளியபோது நெடுமாறனும், மங்கையர்க்கரசியாரும், குலச்சிறையாரும் மனங்கவல, பிள்ளையார் 'நீங்கள் கவலாதொழிவீர்களாக; உங்களைப் பிரியாதவண்ணம் இந்நாட்டுப் பிறபதிகளையும் தரிசிக்க எண்ணினேம்' என்றார். அவர்கள் மகிழ்ந்து உடன்போத, திருப்பரங்குன்றையடைந்து ஆறணிந்தார் அடிகளைப்போற்றி "நீடலர் சோதி" என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 100**

திருச்சிற்றம்பலம்

நீடலர்சோதி வெண்பிறையோடு நிரைகொன்றை
சூடலனந்திச் சுடரெரியேந்திச் சுடுகானில்
ஆடலனஞ்சொ லணியிழையாளை யொருபாகம்
பாடலன்மேய நன்னகர்போலும் பரங்குன்றே. 1

அங்கமொராறும் மருமறைநான்கும் மருள்செய்து
பொங்குவெண்ணூலும் பொடியணிமார்பிற் பொலிவித்துத்
திங்களும்பாம்புந் திகழ்சடைவைத்தோர் தேன்மொழி
பங்கினன்மேய நன்னகர்போலும் பரங்குன்றே. 2

---

1. பிறை, கொன்றை இவைகளைச் சூடியவனும், எரியேந்தியும், இடுகாட்டில் நட்டமாடுபவனும், உமாதேவியாரை ஒருபாகம்வைத்து ஆடுபவனும் ஆகிய இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள நகரம் திருப்பரங்குன்றம் என்கின்றது. சூடலன் - சூடுதலையுடையவன். அம் சொல் அணியிழையாளை எனப் பிரிக்க.

2. வேதம் அங்கம் இவைகளை யருளிச்செய்து, பூணுநூல் நீறணிந்த மார்பில் விளங்க, பாம்பும் மதியும் சென்னியிற் சூடிய உமையொருபாகன் நகர் இது என்கின்றது. பொங்கும் வெண்ணூல் - அழகுமிகும் பூணுநூல்.

நீரிடங்கொண்ட நிமிர்சடைதன்மே னிரைகொன்றை
சீரிடங்கொண்ட வெம்மிறைபோலுஞ் சேய்தாய
ஓருடம்புள்ளே யுமையொருபாக முடனாகிப்
பாரிடம்பாட வினிதுறைகோயில் பரங்குன்றே. 3

வளர்பூங்கோங்க மாதவியோடு மல்லிகைக்
குளிர்பூஞ்சாரல் வண்டறைசோலைப் பரங்குன்றம்
தளிர்போன்மேனித் தையனல்லாளோ டொருபாகம்
நளிர்பூங்கொன்றை சூடினன்மேய நகர்தானே. 4

பொன்னியல்கொன்றை பொறிகிளர்நாகம் புரிசடைத்
துன்னியசோதி யாகியவீசன் றொன்மறை
பன்னியபாட லாடலன்மேய பரங்குன்றை
உன்னியசிந்தை யுடையவர்க்கில்லை யுறுநோயே. 5

கடைநெடுமாடக் கடியரண்மூன்றுங் கனன்மூழ்கத்
தொடைநவில்கின்ற வில்லினனந்திச் சுடுகானில்
புடைநவில்பூதம் பாடநின்றாடும் பொருசூலப்
படைநவில்வான்ற னன்னகர்போலும் பரங்குன்றே. 6

---

3 கங்கை சூடிய திருச்சடையில் கொன்றையையணிந்த எம்மிறைவன் உறைகோயில் பரங்குன்றுபோலும் என்கின்றது. நீர் - கங்கை. நிரைகொன்றை - மாலையாகப்பூக்கும் கொன்றை. பாரிடம் - பூதம்.

4. கோங்கம் மாதவி மல்லிகை இவைகள் செறிந்த சாரலையுடைய பரங்குன்றம், பெண்ணொருபாகன் பேணிய நகராம் என்கின்றது. இவன் போகியாதற்கேற்பக் குன்றமும் மல்லிகை முதலிய மணந்தரும் பூக்கள் மலிந்துள்ளமையும், புணர்ச்சி நல மிகும் சாரலோடு கூடியமையும் குறிக்கப்பெற்றன.

5. சோதிவடிவாகிய ஈசனும் வேதம் அருளிச்செய்தவனும் ஆகிய நட்டமாடியின் பரங்குன்றைத் தியானிப்பவர்கட்கு நோயில்லை என்கின்றது. பொறி - படப்பொறி. உன்னிய - தியானித்த. உறுநோய் - மிக்கநோய்.

6. திரிபுரம் எரிய அம்புதொடுத்த வில்லினனும், பூதம் பாட இடுகாட்டில் நடமாடும் சூலபாணியுமாகிய இறைவன்

அயிலுடைவேலோ ரனல்புல்குகையி னம்பொன்ருல்
எயில்படவெய்த வெம்மிறைமேய விடம்போலும்
மயில்பெடைபுல்கி மாநடமாடும் வளர்சோலைப்
பயில்பெடைவண்டு பாடலருத பரங்குன்றே. 7

மைத்தகுமேனி லாளரக்கன்றன் மகுடங்கள்
பத்தினதிண்டோ ளிருபதுஞ்செற்ருன் பரங்குன்றைச்
சித்தமதொன்றிச் செய்கழலுன்னிச் சிவனென்று
நித்தலுமேத்தத் தொல்வினை நம்மே னில்லாவே. 8

முந்தியிவ்வையந் தாவியமாலு மொய்யொளி
உந்தியில்வந்திங் கருமறையீந்த வுரவோனும்
சிந்தையினுலுந் தெரிவரிதாகித் திகழ்சோதி
பந்தியலங்கை மங்கையொர்பங்கன் பரங்குன்றே. 9

நகர் பரங்குன்று என்கின்றது. கடி அரண் - காவலோடுகூடிய அரண். தொடை - அம்பு. புடை - பக்கம். நவில்வான் - விரும்பியவன்.

7. எறி யம்பு ஒன்ருல் எயில் எய்த இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள இடம் பரங்குன்று என்கின்றது. அயில் - கூர்மை. பட - அழிய. ஆண் மயில் தன்னுடைய பெடையைத்தழுவிக் கொண்டு நடமாடும் சோலையிலே, பெடையோடு கூடிய வண்டுகள் பாடுகின்றன என்பதால் இன்பமயமாதல் எடுத்துக் காட்டப்பெற்றது.

8. பரங்குன்றைச் சிவபெருமானே என்றெண்ணி மனம் ஒன்றி நாள்தோறும் வழிபட நமது வினைகள் அழியும் என்கின்றது. மைத்தகுமேனி வாள் அரக்கன் - கரியமேனியை உடைய கொடிய அரக்கன்; என்றது இராவணனை.

9. அயனும் மாலும் மனத்தாலும் அறியமுடியாத சோதி வடிவாகிய இறைவனது பரங்குன்று இது என்கின்றது. உந்தி - கொப்பூழ். உரவோன் - அறிஞன்; என்றது பிரமனை.

குண்டாய்முற்றுந் திரிவார்கூறை மெய்போர்த்து
மிண்டாய்மிண்டர் பேசியபேச்சு மெய்யல்ல
பண்டானீழன் மேவியவீசன் பரங்குன்றைத்
தொண்டாலேத்தத் தொல்வினை நம்மே லில்லாவே. 10

தடமலிபொய்கைச் சண்பைமன்ஞான சம்பந்தன்
படமலிநாக மரைக்கசைத்தான்றன் பரங்குன்றைத்
தொடைமலிபாடல் பத்தும்வல்லார்தந் துயர்போகி
விடமலிகண்ட னருள்பெறுந்தன்மை மிக்கோரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. புத்தரும் சமணரும் கூறுவன மெய்யில்லாதன; ஆதலால் பரங்குன்று ஈசன் பாதத்தைப் பணிசெய்து தொழவே பழவினை பறக்கும் என்கின்றது. குண்டாய் - பருத்த உடலராய். மிண்டர் - வழக்குரைப்பார். பண்டு ஆல் நீழல் மேவிய எனப்பிரிக்க.

11. ஞானசம்பந்தன் சொன்ன பரங்குன்றப் பாடல் பத்தும் வல்லவர் தம்முடைய துன்பம் எல்லாம் தொலைந்து நீலகண்டனது அருளைப்பெறும் தகுதி உடையோராவர்.

திருக்கண்ணார்கோயில்

பதிகவரலாறு :

சீகாழியைவிட்டுத் தாதையார் முதலியவர்கள் உடன் போத அடியார்கள் வாழ்த்தொலி எடுத்துவரத் திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் திருக்கண்ணார்கோயிலை அடைந்தார். அங்கு எழுந்தருளியுள்ள பிஞ்ஞகனை "தண்ணார் திங்கள்" என்னும் திருப்பதிகத்தால் தோத்திரித்தார்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : என் 101

திருச்சிற்றம்பலம்

தண்ணார்திங்கட் பொங்கரவந்தாழ் புனல்சூடிப்
பெண்ணாணாய பேரருளாளன் பிரியாத
கண்ணார்கோயில் கைதொழுவோர்கட் கிடர்பாவம்
நண்ணாவாகுந் நல்வினையாய நணுகும்மே. 1

கந்தமர்சந்துங் காரகிலுந்தண் கதிர்முத்தும்
வந்தமர்தெண்ணீர் மண்ணிவளஞ்சேர் வயன்மண்டிக்
கொந்தலர்சோலைக் கோகிலமாடக் குளிர்வண்டு
செந்திசைபாடுஞ் சீர்திகழ்கண்ணார் கோயிலே. 2

---

1. திங்களும் பாம்பும் கங்கையும் சிரத்தில் அணிந்து பெண்ணுமாய் ஆணுமாயிருக்கின்ற பேரருளாளனது கண்ணார் கோயிலைக் கைதொழுவார்களுக்கு இடரும் பாவமும் இல்லை; நல்வினை நல்கும் என்கின்றது. தண்ணார் திங்கள் - குளிர்ந்த மதி. இடர் பாவம் - துன்பமும் அதற்குக் காரணமாகிய பாவங்களும்.

2. மண்ணியாறு வளம்படுக்கின்ற வயல்கள் நிறைந்து சோலையிலே குயில்ஆட வண்டுபாடுங் கண்ணார்கோயில் இது என்கின்றது. கந்து அமர் சந்து - மணம்பொருந்திய சந்தணம். கார்அகில் - வயிரமாய் இருக்கும் கருத்த அகில். கோகிலம் - குயில். செந்திசை - செவ்வழிப்பண்.

பல்லியல்பாணிப் பாரிடமேத்தப் படுகானின்
எல்லிநடஞ்செய் யீசனெம்மான்றன் னிடமென்பர்
கொல்லையின்முல்லை மல்லிகைமௌவற் கொடிபின்னிக்
கல்லியலிஞ்சி மஞ்சமர்கண்ணார் கோயிலே. 3

தருவளர்கானந் தங்கியதுங்கப் பெருவேழம்
மருவளர்கோதை யஞ்சவுரித்து மறைநால்வர்க்
குருவளரால நீழலமர்ந்தீங் குரைசெய்தார்
கருவளர்கண்ணார் கோயிலடைந்தோர் கற்றோரே. 4

மறுமாணுருவாய் மற்றிணையின்றி வானோரைச்
செறுமாவலிபாற் சென்றுலகெல்லா மளவிட்ட
குறுமாணுருவன் றற்குறியாகக் கொண்டாடும்
கறுமாகண்டன் மேயதுகண்ணார் கோயிலே. 5

---

3. பூதம் ஏத்த இரவில் நடஞ்செய்யும் ஈசன் இடம் இது என்பர். பல்லியல் பாணி - பலவாகிய இயல்பினையுடைய பாட்டு. எல்லி - இரவு. கொல்லை - முல்லைநிலம். மௌவல் - காட்டுமல்லிகை. கல்லியல் இஞ்சி - கல்லால் இயன்ற மதில். மஞ்சு - மேகம்.

4. உமையாள் அஞ்ச காட்டானையை உரித்துப் போர்த்தியும் சனகாதியர்க்கு உபதேசித்தும் அமர்ந்த பெருமானது கண்ணார்கோயிலையடைந்தவர்கள் கற்றவர்கள் என்கின்றது. துங்கம் - உயர்ச்சி. வேழம் - யானை. மருவளர்கோதை - மணம் மிக்க மாலைபோல்வாளாகிய உமாதேவி. நால்வர்க்கு - சனகாதியர்களுக்கு. குருவளர் ஆலம் - தெய்வத்தன்மையாகிய அச்சம் வளர்கின்ற ஆலமரம்.

5. மாவலியை வென்ற குறளனாகிய திருமால் வழிபட்ட இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள இடம் கண்ணார்கோயில் என்கின்றது. மறு மாண் உருவாய் - குற்றம்பொருந்திய பெரிய வடிவமாய். செறும் - வருத்துகின்ற. குறுமாண் உருவன்-குறுகிய பிரமசாரி வடிவத்தை எடுத்த திருமால். தற்குறியாக - சிவபெருமானின் அடையாளமாக. கறுமா கண்டன் - கருத்த

விண்ணவருக்காய் வேலையுணஞ்சம் விருப்பாக
உண்ணவனைத்தே வர்க்கமுதீந்தெவ் வுலகிற்கும்
கண்ணவனைக்கண் ணூர்திகழ்கோயிற் கனிதன்னை
நண்ணவல்லோர்கட் கில்லைநமன்பா னடலையே. 6

முன்னொருகாலத் திந்திரனுற்ற முனிசாபம்
பின்னொருநாளவ் விண்ணவரேத்தப் பெயர்வெய்தித்
தன்னருளாற்கண் ணாயிரமீந்தோன் சார்பென்பர்
கன்னியர்நாளுந் துன்னமர்கண்ணார் கோயிலே. 7

பெருக்கெண்ணாத பேதையரக்கன் வரைக்கீழால்
நெருக்குண்ணாத்தன் னீள்கழனெஞ்சி னினைந்தேத்த
முருக்குண்ணாதோர் மொய்கதிர்வாடேர் முன்னீந்த
திருக்கண்ணாரென் பார்சிவலோகஞ் சேர்வாரே. 8

பெரிய கழுத்தினை உடையவன். இத்தலத்திற்குப் பக்கத்தில் குறுமாணகுடி என்ற கிராமமும் இருப்பது அறிஞர்கள் அறிந்து இன்புறுதற்குரியது.

6. தேவர்களுக்காக விஷத்தை விரும்பி உண்டவனை, அவர்களுக்கு அமுதம் அளித்து, எல்லா உலகிற்குங் கண்ணானவனை, கண்ணார்கோவில் கனியை அடையவல்லவர்க்கு எமன்பால் இன்னல் இல்லை என்கின்றது. வேலை - கடல். உண்ணவன் - உண்டவன். நடலை - துன்பம்.

7. கௌதம முனிவரால் இந்திரன் அடைந்த சாபத்தைத் தேவர்கள் வேண்டிக்கொள்ளப் போக்கி ஆயிரங்கண் அளித்த கடவுள் இடம் இது என்பர். இத்தலத்து வரலாற்றைக் குறிப்பது இது. சார்பு - இடம். துன் அமர் - நெருங்கியிருக்கின்ற.

8. இராவணன் கைலையின்கீழ் நெருக்குண்ணாதபடி திருவடியிலிருந்து தோத்திரிக்க, வாளும் தேருங் கொடுத்த இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள இடத்தைப் பரவுவார் சிவலோகம் சேர்வார் என்கின்றது. பெருக்கு - ஆக்கம். பேதை - அறிவிலி. வரை - கைலைமலை.

செங்கமலப்போ திற்றிகழ்செல்வன் றிருமாலும்
அங்கமலக்கண் ணேக்கரும்வண்ணத் தழலானன்
தங்கமலக்கண் ணார்திகழ்கோயி றமதுள்ளம்
அங்கமலத்தோ டேத்திடவண்டத் தமர்வாரே. 9

தாறிடுபெண்ணைத் தட்டுடையாருந் தாமுண்ணும்
சோறுடையார்சொற் றேறன்மின்வெண்ணூல் சேர்மார்பன்
ஏறுடையன்பர னென்பணிவானீள் சடைமேலோர்
ஆறுடையண்ணல் சேர்வதுகண்ணார் கோயிலே. 10

காமருகண்ணார் கோயிலுளானைக் கடல்சூழ்ந்த
பூமருசோலைப் பொன்னியன்மாடப் புகலிக்கோன்
நாமருதொன்மைத் தன்மையுண்ஞான சம்பந்தன்
பாமருபாடல் பத்தும்வல்லார்மேற் பழிபோமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. அயனும் மாலும் கண்ணால் நோக்க முடியாதவண்ணம் தீயுருவான சிவன் திகழும் கண்ணார்கோயிலை வணங்குவார் அமரர் உலகத்து இருப்பார் என்கின்றது. அங்கு அம் மலக் கண் நோக்கரும் வண்ணத்து - அவ்விடத்து அழகிய ஊனக் கண்ணால் நோக்க முடியாதவண்ணம். அங்கு அமலத்தோடு ஏத்திட - அவ்விடத்து மலரகிதராய்த் துதிக்க.

10. பனந்தடுக்கை உடுத்திய புத்தரும் சமணரும் சொல்லுகின்ற சொற்களைத் தெளியாதீர்கள்; சிவன் சேர்வது கண்ணார் கோயிலே என்கின்றது. தாறு இடு பெண்ணை - குலை தள்ளும் பெண்பனை. தட்டு - தடுக்கு.

11. கண்ணார் கோயிலைப்பற்றி ஞானசம்பந்தன் சொல்லிய பாடல் பத்தையும் வல்லார் மேல் பழி போம் என்கின்றது. காமரு - அழகிய. பாமரு பாடல் - பரந்துபட்டுச் செல்லும் ஓசை மருவிய பாடல்.

சீகாழி

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : எண் 102

திருச்சிற்றம்பலம்

உரவார்கலையின் கவிதைப்புலவர்க் கொருநாளுங்
கரவாவண்கைக் கற்றவர்சேருங் கலிக்காழி
அரவாரரையா வவுணர்புரமூன் றெரிசெய்த
சரவாவென்பார் தத்துவஞானத் தலையாரே. 1

மொய்சேர்வண்டுண் மும்மதநால்வாய் முரண்வேழக்
கைபோல்வாழை காய்குலையீனுங் கலிக்காழி
மைசேர்கண்டத் தெண்டோண்முக்கண் மறையோனே
ஐயாவென்பார்க் கல்லல்களான வடையாவே. 2

இளகக்கமலத் தீன்களியங்குங் கழிசூழக்
களகப்புரிசைக் கவினார்சாருங் கலிக்காழி
அளகத்திருநன் னுதலிபங்கா வரனேயென்
றுளகப்பாடு மடியார்க்குறுநோ யடையாவே. 3

---

1. கவிவாணர்க்கு ஒருநாளும் கரவாதபடி வழங்குங் கற்றவர்சேரும் காழியரசே! திரிபுரம் எரித்த செல்வா என்பவர்களே தத்துவஞானத்தில் தலையானவர்கள் என்கின்றது. உரவு - ஞானம். கரவா - மறைக்காத. கலி - ஒலி. அரவு ஆர் அரையா எனப்பிரிக்க. சரவா - அம்பை உடையவனே.

2. காழிமறையோனே ஐயா என்பவர்களுக்கு அல்லல்கள் அடையா என்கின்றது. யானையின் கையைப்போல வாழைக் குலை ஈனும் காழி என வளம் உரைத்தவாறு. மும்மதம் - கபோலம், கரடம், கோசம் என்ற மூன்றிடத்திலும் பொருந்திய மதம். நால் வாய் - தொங்குகின்ற வாய். மை - விடம்.

3. காழியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற உமையொருபாகனை அரனே என்று மனம் இளகப் பாடுகின்ற அடியார்கட்குத் துன்பம்சேரா என்கிறது. இளகக் கமலத்து ஈன் கள் இயங்கும் கழி - முறுக்கவிழ தாமரையிலிருந்து உண்டான கள் ஓடுகின்ற கழி. களகப்புரிசை - சுண்ணும்புச்சாந்து பூசப்பெற்ற மதில்.

எண்ணார்முத்த மீன்றுமரகதம் போற்காய்த்துக்
கண்ணார்கமுகு பவளம்பழுக்குங் கலிக்காழிப்
பெண்ணோர்பாகா பித்தாபிரானே யென்பார்க்கு
நண்ணாவினைக ளுடொறுமின்பந் நணுகும்மே. 4

மழையார்சாரற் செம்புனல்வந்தங் கடிவருடக்
கழையார்கரும்பு கண்வளர்சோலைக் கலிக்காழி
உழையார்கரவா வுமையாள்கணவா வொளிர்சங்கக்
குழையாவென்று கூறவல்லார்கள் குணவோரே. 5

குறியார்திரைகள் வரைகணின்றுங் கோட்டாறு
கறியார்கழிசம் பிரசங்கொடுக்குங் கலிக்காழி
வெறியார்கொன்றைச் சடையாவிடையா வென்பாரை
அறியாவினைக ளருநோய்பாவம் மடையாவே. 6

* * * * * 7

கவின் - அழகு. அளகம் - கூந்தல். நல்நுதலி - நல்ல நெற்றியை யுடையாளாகிய பார்வதி. உள் அகப்பாடும் - மனம் பொருந்தப் பாடுகின்ற.

4. காழியின்கண்ணுள்ள பெண்ணொருபாகனே பித்தா என்பார்க்கு வினைகள் நண்ணா, இன்பம் நணுகும் என்கின்றது. எண்ணார் முத்தம் - எண்ணுதற்கரிய முத்தம். கமுகு முத்தம் போல அரும்பி, மரகதம்போல் காய்த்து, பவளம்போல் கனியும் காழி என வளங்கூறியது.

5. மான் ஏந்தி, மங்கை கணவா, சங்கக் குழையா எனக் கூறவல்லவர்கள் குணமுடையராவர் என்கின்றது. மலைச்சாரலில் மழைபெய்து, சென்னீர் வந்து அடிவருட கரும்பு தூங்கும் சோலைக் காழி என வளங்கூறிற்று. கழையார் கரும்பு - கரும்பினுள் ஒருசாதி. மூங்கிலை ஒத்த வளமான கரும்பென்னும் ஆம். உழை - மான். கரவா - கையை உடையவனே.

6. கொன்றைச் சடையா, விடையா என்பாரை வினைகள் அறியவேமாட்டா; நோய்களும் பாவங்களும் அடையா என்கின்றது. மலைகளிலிருந்து குதித்தலை உடைய அலைகளோடு

உலங்கொள்சங்கத் தார்கலியோதத் துதையுண்டு
கலங்கள்வந்து கார்வயலேறுங் கலிக்காழி
இலங்கைமன்னன் றன்னையிடர்கண் டருள்செய்த
சலங்கொள்சென்னி மன்னுவென்னத் தவமாமே. 8

ஆவிக்கமலத் தன்னமியங்குங் கழிசூழக்
கவிக்கண்ணார் மங்கலமோவாக் கலிக்காழிப்
பூவிற்றோன்றும் புத்தேளொடுமா லவன்றானும்
மேவிப்பரவு மரசேயென்ன வினைபோமே. 9

மலையார்மாட நீடுயரிஞ்சி மஞ்சாருங்
கலையார்மதியஞ் சேர்தருமந்தண் கலிக்காழித்
தலைவாசமணர் சாக்கியர்க்கென்று மறிவொண்ணா
நிலையாயென்னத் தொல்வினையாய நில்லாவே. 10

கூடிய கரையையுடைய ஆறுகள், மிளகில் இருந்து கழிக்கப்பட்ட சம்பிரசத்தைக் கொடுக்கும் என காழிச் சிறப்பு தெரிவித்தது. வெறி - மணம்.

8. இலங்கை மன்னர்க்கு அருள்செய்த அரசே என்று சொல்லத் தவம் உண்டாம் என்கின்றது. ஓதத்தால் உந்தப்பட்டு மரக்கலங்கள் வயலைச் சாரும் காழி என்க. ஆர்கலி - கடல். கலங்கள் - தோணிகள். சலம் - கங்கை.

9. அயனும் மாலும் வணங்கும் அரசே என்று சொல்ல வினைபோம், என்கின்றது: பொய்கைகளிலுள்ள தாமரைகளில் அன்னம் நடமாடுகின்ற உப்பங்கழிகளைச் சுற்றிலும் மகளிர் மங்கல ஒலி நீங்காத காழி என்க. ஆவி - வாவி. காவிக்கண்ணார் - நீல மலர்போலும் கண்ணையுடைய பெண்கள். பூவில்தோன்றும் புத்தேள் - பிரமன். மேவி - விரும்பி.

10. காழித்தலைவா, புறச்சமயிகளால் அறியப்படாதவனே என்றுசொல்ல, பழவினையில்லா என்கின்றது. மலையார் மாடம் - மலையையொத்த மாடங்கள். நீடு உயர் இஞ்சி - நீண்ட உயர்ந்த மதில். மஞ்சு - மேகம்.

வடிகொள்வாவிச் செங்கழுநீரிற் கொங்காடிக்
கடிகொடென்றன் முன்றினில்வைகுங் கலிக்காழி
அடிகடம்மை யந்தமின்ஞான சம்பந்தன்
படிகொள்பாடல் வல்லவர்தம்மேற் பழிபோமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. ஞானசம்பந்தன் காழி அடிகளைப் பாடிய பாடல் வல்லவர் பழி நீங்கும் என்கின்றது. தென்றல் செங்கழுநீர்ப் பூவில் அளைந்து முன்றிலில் உலாவும் காழி என்க. வடி - மா. கொங்கு - தேன். கடி கொள் - மணத்தைக் கொள்ளுகின்ற. படிகொள் பாடல் - ஒப்பினைக்கொண்ட பாடல்.

திருக்கழுக்குன்றம்

பதிகவரலாறு :

திருவிடைச்சுரத்தை வணங்கியபின் சண்பைகாவலர் திருத்தொண்டர்களுடன், வண்டுகள் செந்துருத்திப்பண்ணைப் பாடும் திருக்கழுக்குன்றத்தை யடைந்தார். அவ்வூரடியார்கள் சுவாமிகளை எதிர்கொள்ள, சிவிகையினின்றும் இறங்கி, திருமலையை வலங்கொண்டு செஞ்சடைப் பெருமானைச் சிந்தை களிகூர வணங்கினுர். ஒருகாலைக்கொருகால் பெருகி யெழுங் காதலினுல் வணங்கி 'காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்று' என்று பதிகக்கருத்தை வைத்து 'தோடுடையான்' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்.

பண் - குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 103**

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடையானெரு காதிற்றூய குழைதாழ
ஏடுடையான் றலைகலனுக விரந்துண்ணும்
நாடுடையா னள்ளிருளேம நடமாடும்
காடுடையான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே. 1

கேணவல்லான் கேழல்வெண்கொம்பு குறளாமை
பூணவல்லான் புரிசடைமேலோர் புனல்கொன்றை
பேணவல்லான் பெண்மகடன்னை யொருபாகம்
காணவல்லான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே. 2

---

1. ஒருகாதில் தோடுடையான், ஒருகாதில் குழைதாழ மலரும் அணிந்தவன், கபாலத்தில் இரந்துண்ணும் நாட்டை யுடையவன், நள்ளிருளில் நடமாடுதற்குரிய காட்டையுடையவன், அத்தகைய இறைவன் காதலிக்கும் இடம் கழுக்குன்று என்கின்றது. ஏடு - மலர். நள்ளிருள் - நடு இராத்திரி. ஏமம் - இன்பம்.

2. பன்றிக்கொம்பைக் கேணவல்லவனும், ஆமையோட்டைப் பூணவல்லவனும், கொன்றைமாலையணிபவனும்,உமையை

தேனகத்தார் வண்டதுவுண்ட திகழ்கொன்றை
தானகத்தார் தண்மதிசூடித் தலைமேலோர்
வானகத்தார் வையகத்தார்க டொழுதேத்தும்
கானகத்தான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே. 3

துணையல்செய்தான் றூயவண்டியாழ்செய் சுடர்க்கொன்றை
பிணையல்செய்தான் பெண்ணினல்லாளை யொருபாகம்
இணையல்செய்யா விலங்கெயின்மூன்று மெரியுண்ணக்
கணையல்செய்தான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே. 4

பையுடைய பாம்பொடுநீறு பயில்கின்ற
மெய்யுடையான் வெண்பிறைசூடி விரிகொன்றை
மையுடைய மாமிடற்றண்ணன் மறிசேர்ந்த
கையுடையான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே. 5

யொருபாகம் உடையவனும் ஆகிய இறைவன் கோயில் கழுக்குன்று என்கின்றது. கேண - சிதைக்க. கேழல் - பன்றி. குறள் ஆமை - சிறிய ஆமை. ஈண்டு அதன் ஓட்டினைக் குறிக்கின்றது.

3. கொன்றையையும், மதியையும் அணிந்து விண்ணவரும் மண்ணவரும் துதிக்கநின்ற இறைவன் இடம் இது என்கின்றது. தேன் அகத்து ஆர் வண்டு - தேனைப் பூவினகத்தில் இருந்து உண்ணும் வண்டு. கொன்றை தான் நக தார் தண்மதிசூடி - கொன்றை மலர, அம்மாலையைத் தண் பிறையோடு சூடி. கானகத்தான் - காட்டில் உறைபவன்.

4. கொன்றையணிந்து, உமையை ஒருபாகத்துவைத்து, திரிபுரமெரித்த இறைவன் இடம் இது என்கின்றது. துணையல் - இரண்டிரண்டாகச் சேர்த்துக் கட்டும் மாலை. பிணையல் - புணர்தல். இணையல் - நட்புக்கொள்ளல். கணையல் செய்தான் - அம்பெய்தான். நான்கு அடிகளிலும் அல் சாரியை.

5. அரவும் திருநீறும் பழகும் திருமேனியுடையவனும், பிறை கொன்றை இவற்றையணிந்த நீலகண்டனும், மானேந்திய கையையுடையவனும் ஆகிய சிவபெருமான் இடம் கழுக்குன்று என்கின்றது. பை - படம். மை - விடம்.

வெள்ளமெல்லாம் விரிசடைமேலோர் விரிகொன்றை
கொள்ளவல்லான் குரைகழலேத்துஞ் சிறுத்தொண்டர்
உள்ளமெல்லா முள்கிநின்றுங்கே யுடனாடும்
கள்ளம்வல்லான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே. 6

* * * * 7

ஆதல்செய்தா னரக்கர்தங்கோனை யருவரையின்
நோதல்செய்தா னொடிவரையின்கண் விரலூன்றிப்
பேர்தல்செய்தான் பெண்மகடன்னோ டொருபாகம்
காதல்செய்தான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே. 8

இடந்தபெம்மா னேனமதாயு மனமாயும்
தொடர்ந்தபெம்மான் றூமதிசூடி வரையார்தம்
மடந்தைபெம்மான் வார்கழலோச்சிக் காலனைக்
கடந்தபெம்மான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே. 9

---

6. விரிசடைமேல் கங்கையையும் கொன்றையையும் சூட வல்லவனும், அடிபணியும் அடியார் உள்ளங்களில் எல்லாம் உடனாய்நின்று ஆடும் கள்ளனுமாகிய பெருமான் காதலிக்கும் கோயில் கழுக்குன்று என்கின்றது. வெள்ளம் - கங்கை. குரை கழல் - ஒலிக்கும் வீரக்கழல். உள்கி - எண்ணி.

8. கைலையைத் தூக்கிய இராவணனை அழியச்செய்தவனும், உமையை ஒருபாகத்திருத்திக் காதல் செய்தவனும் ஆகிய இறைவன் இடம் இது என்கின்றது. நொடிவரை - நொடிப்பொழுது.

9. திருமால் பன்றியாய்த் தோண்டிக் காணவும், பிரமன் அன்னமாய்ப் பறந்து தொடரவும் நின்ற பெருமான், காலனைக் கடந்த பெருமான் காதல்செய்த இடம் இது என்கின்றது. இடந்த - தோண்டிய. ஏனம் - பன்றி. கடந்த - வென்ற.

தேயநின்றான் றிரிபுரங்கங்கை சடைமேலே
பாயநின்றான் பலர்புகழ்ந்தேத்த வுலகெல்லாம்
சாயநின்றான் வன்சமண்குண்டர் சாக்கியர்
காயநின்றான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றே. 10

கண்ணுதலான் காதல்செய்கோயில் கழுக்குன்றை
நண்ணியசீர் ஞானசம்பந்தன் றமிழ்மாலை
பண்ணியல்பாற் பாடியபத்து மிவைவல்லார்
புண்ணியராய் விண்ணவரோடும் புகுவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. திரிபுரம் தேயவும், கங்கை சடைமேலே பாயவும் நின்ற பெருமான், புறச்சமயிகள் காயநின்றவன் காதல் செய்யுமிடம் கழுக்குன்று என்கின்றது. தேய - அறிய. சாய - கெட. சாக்கியர் என்பது சந்தநோக்கி நீண்டது.

11. ஞானசம்பந்தன் பாடிய கழுக்குன்றப் பதிகத்தைப் பண்ணியல்பால் பாடிய பத்தும் வல்லவர் புண்ணியராய் தேவரோடும் உடன் உறைவர் என்கின்றது.

திருப்புகலி

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் **எண் 104**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆட லரவசைத்தா னருமாமறை தான்விரித்தான் கொன்றை
சூடிய செஞ்சடையான் சுடுகா டமர்ந்த பிரான்
ஏடவிழ் மாமலையா ளொருபாக மமர்ந்தடியா ரேத்த
ஆடிய வெம்மிறையூர் புகலிப் பதியாமே. 1

ஏல மலிகுழலா ரிசைபாடி யெழுந்தருளாற் சென்று
சோலை மலிசுனையிற் குடைந்தாடித் துதிசெய்ய
ஆலை மலிபுகைபோ யண்டர்வானத்தை மூடிநின்று நல்ல
மாலை யதுசெய்யும் புகலிப் பதியாமே. 2

ஆறணி செஞ்சடையா னழகார்புர மூன்றுமன்று வேவ
நீறணி யாகவைத்த நிமிர்புன்சடை யெம்மிறைவன்
பாறணி வெண்டலையிற் பகலேபலி யென்றுவந்து நின்ற
வேறணி கோலத்தினன் விரும்பும் புகலியதே. 3

---

1. அரவணிந்து, வேதம் விரித்து, கொன்றை சூடி, சுடு காட்டில் அமர்ந்த பிரான் உமையொரு பாகத்திருக்க ஆடிய இறைவன் ஊர் புகலிப்பதியாம் என்கின்றது. அசைத்தான் - கட்டியவன். ஏடு - இதழ் புகலி - சீகாழி.

2. மகளிர் விடியலில் இசைபாடிக்கொண்டே எழுந்து சுனையில் நீராடித் தோத்திரிக்க, ஆலைப்புகைபோய் ஆகாயத்தை மறைத்து மாலைக்காலத்தைச் செய்யும் புகலி என்கின்றது. ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து. அண்டர் - தேவர்.

3. திரிபுரம்வேவ, திருநீற்றை அணியாகப்பூசிய இறைவன் விரும்பும் இடம் புகலி என்கின்றது அணியாக - ஆபரணமாக. பாறு - பருந்து.

வெள்ள மதுசடைமேற் கரந்தான் விரவார்புரங்கண் மூன்றுங்
கொள்ள வெரிமடுத்தான் குறைவின்றி யுறைகோயில்
அள்ளல் விளைகழனி யழகார்விரைத் தாமரைமே லன்னம்
புள்ளினம் வைகியெழும் புகலிப் பதிதானே. 4

சூடு மதிச்சடைமேற் சுரும்பார்மலர்க் கொன்றைதுன்ற நட்டம்
ஆடு மமரர்பிரா னழகாருமை யோடுமுடன்
வேடு படநடந்த விகிர்தன் குணம்பரவித் தொண்டர்
பாட வினிதுறையும் புகலிப் பதியாமே. 5

மைந்தணி சோலையின்வாய் மதுப்பாய்வரி வண்டினங்கள் வந்து
நந்திசை பாடநடம் பயில்கின்ற நம்பனிடம்
அந்திசெய் மந்திரத்தா லடியார்கள் பரவியெழ விரும்பும்
புந்திசெய் நான்மறையோர் புகலிப் பதிதானே. 6

மங்கையோர் கூறுகந்த மழுவாளன் வார்சடைமேற் றிங்கள்
கங்கை தனைக்கரந்த கறைக்கண்டன் கருதுமிடஞ்
செங்கயல் வார்கழனி திகழும் புகலிதனைச் சென்றுதம்
அங்கையி னாற்றொழுவா ரவலம் மறியாரே. 7

---

4. கங்கையைச் சடையிற்கரந்தவன் திரிபுரம் தீமடுத்தவன் உறையும்கோயில் புகலிப்பதி என்கின்றது. விரவார் - பகைவர். அள்ளல் - சேறு. தாமரைமேல் அன்னமும் பறவைக் கூட்டங்களும் தங்கி எழும் புகலி என்க.

5. மதிசூடிய சடைமேல் கொன்றை நெருங்க நடனம் ஆடும் பெருமானும், உமையோடும் வேடனாகி நடந்த இறைவனும் ஆகிய இவர் புகழைத் தொண்டர்கள் புகழ்ந்துபாட இனிதுறையும் பதி புகலியாம் என்கின்றது.

6. சோலையில் வண்டினங்கள் இசைபாட நடம்புரியும் நம்பன் இடம் புகலி என்கின்றது. மைந்து - இளமை. நந்து இசை - வளரும் இசைகளை. அந்திசெய் மந்திரம் - சந்தியா மந்திரம். பரவி - வணங்கி.

7. உமாதேவியை ஒருபால் விரும்பிய மழுவாளனும், கங்கையைச் சடைமேல் மறைத்து வைத்த நீலகண்டனுமாகிய

வில்லிய நுண்ணிடையா ளுமையாள் விருப்பனவ னண்ணும்
நல்லிட மென்றறியா னலியும் விறலரக்கன்
பல்லொடு தோணெரிய விரலூன்றிப் பாடலுமே கைவாள்
ஒல்லை யருள்புரிந்தா னுறையும் புகலியதே. 8

தாதலர் தாமரைமே லயனுந் திருமாலுந் தேடி
ஓதியுங் காண்பரிய வுமைகோ னுறையுமிடம்
மாதவி வான்வகுள மலர்ந்தெங்கும் விரைதோய வாய்ந்த
போதலர் சோலைகள்சூழ் புகலிப் பதிதானே. 9

வெந்துவர் மேனியினர் விரிகோவண நீத்தார் சொல்லும்
அந்தர ஞானமெல்லா மவையோர் பொருளென்னேல்
வந்தெதி ரும்புரமூன் றெரித்தா னுறைகோயில் வாய்ந்த
புந்தியி னர்பயிலும் புகலிப் பதிதானே. 10

இறைவன் விரும்பிய புகலியைத் தொழுவார்கள் துன்பம் அறியார்கள் என்கின்றது. அவலம் - துன்பம்.

8. இறைவன் உமாதேவியோடு எழுந்தருளியிருக்கின்ற இடம் இது என்று அறியாதவனுய்த் தூக்கிய இராவணனை அடர்த்து அருள்புரிந்தான் உறையும் இடம் புகலி என்கின்றது. வில்லிய - ஒளிபொருந்திய. பாடலும் - சாமவேதத்தைப் பாடலும். ஒல்லை - விரைவு.

9. அயனும் மாலும் தேடியும், ஓதியும் காணுதற்கரிய உமாபதி உறையும் இடம் புகலி என்கின்றது. தாது - மகரந்தம். மாதவி - குருக்கத்தி. வகுளம் - மகிழ்.

10. புத்தரும் சமணரும் கூறும் ஞானத்தை ஒரு பொருளாகக்கொள்ளேல்; திரிபுரம் எரித்தான் உறையும் கோயில் புகலியாம் என்கின்றது. வெம் துவர் - கொடிய துவராடை. கோவணம் நீத்தார் - கோவணத்தையும் துறந்தவர்கள். அந்தர ஞானம் - இடையீடு உற்ற ஞானம்.

வேதமோர் கீதமுணர் வாணர்தொழு தேத்த மிகுவாசப்
போதனைப் போன்மறையோர் பயிலும் புகலிதன்னுள்
நாதனை ஞானமிகு சம்பந்தன் றமிழ்மாலை நாவில்
ஓதவல் லாருலகி லுறுநோய் களைவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. வேதகீதம் உணர்ந்தவர்களாய்ப் பிரமனைப்போன்ற பிராமணர்கள் வாழ்கின்ற புகலியில் இருக்கும் சிவபெருமானைக் குறித்து, ஞானசம்பந்தன் சொன்ன மாலை ஓதவல்லார் நோய் நீங்குவார்கள் என்கின்றது. உணர்வாணர் - உணர்தலால் வாழ்பவர். வாசப் போதனை - வாசனை பொருந்திய தாமரைப் பூவில் இருக்கின்ற பிரமனை. உறுநோய் - மிக்க நோய்.

திருவாரூர்

பதிகவரலாறு :

அப்பரடிகளால் ஆதிரைத் திருநாள் மகிமையைக் கேட்டுத் திருவாரூருக்கு எழுந்தருள்கின்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார், சலந்தரனை வென்ற தலமாகிய விற்குடியை வணங்கிக்கொண்டு, அடியார்கள் புடைசூழ வருகின்றவர்கள், இப்பதிகத்தைப் பாடிக்கொண்டே எழுந்தருள்கின்றார்கள்.

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 105**

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடல னான்மறையன் படிபட்ட கோலத்தன் றிங்கள்
சூடலன் மூவிலைய சூலம் வலனேந்திக்
கூடலர் மூவெயிலும் மெரியுண்ணக் கூரெரிகொண் டெல்லி
ஆடல னாதிரைய னாரு ரமர்ந்தானே. 1

---

1. இப்பாட்டு, தியாகேசப்பெருமானது உரை, கோலம், அணி, வீரம் முதலியவற்றை விளக்கியருளுகிறது. பாடலன் நான்மறையன் - பாடப்பெறுகின்ற நான்கு வேதங்களையுமுடையவன். அன் தவிர்வழிவந்த சாரியை. அன்றிப் பாடலன் நான் மறையன் எனப் பிரித்துத் தோத்திரத் தமிழ் பாடல்களையும் நான்மறைகளையும் உடையன் எனலுமாம். படிபட்ட கோலத்தன் - எஞ்ஞான்றும் எவ்வகையினும் ஒப்பில்லையாம்படி யுயர்ந்த திருமேனியழகினையுடையான். சூடலன் - சூடுதலையுடையவன். கூடலர் - பகைவர்; திரிபுராரிகள். கூர் எரி - மிக்க எரி. எல்லி - இரவு. ஆதிரையன் என்பது அப்பர் அடிகள் தெரிவித்த சிறப்பு திருவுள்ளத்து நிற்றலான் எழுந்தது. ஆரூரமர்ந்தான், பாடலன் முதல் ஆதிரையன் என்பது இறுதியாகக் கூட்டி முடிவு காண்க.

சோலையில் வண்டினங்கள் சுரும்போ டிசைமுரலச் சூழ்ந்த
ஆலையின் வெம்புகைபோய் முகிறேயு மாரூரில்
பாலொடு நெய்தயிரும் பயின்றாடும் பரமேட்டி பாதம்
காலையு மாலையும்போய்ப் பணிதல் கருமமே. 2

உள்ளமோரிச்சையினு லுகந்தேத்தித் தொழுமின்றொண்டீர் மெய்யே
கள்ள மொழிந்திடுமின் கரவா திருபொழுதும்
வெள்ளமோர் வார்சடைமேற் கரந்திட்ட வெள்ளேற்றான் மேய
அள்ள லகன்கழனி யாரு ரடைவோமே. 3

---

2. இப்பாட்டு இறைவனை இருபோதும் வணங்கல் கடமை யென்றறிவிக்கின்றது. வண்டினங்கள் சுரும்போடிசைமுரல - வண்டின்சாதி நான்கில் வண்டும் சுரும்பும் தம்மினத்தோடு மாறி யொலிக்க. வண்டுஞ் சுரும்பும் இசை முரல ஆலையின் வெம்புகை வானத்து முகில்தோயும் ஆரூர் என்றது பரமேட்டி பாதம் பணிவார் மங்களவாத்தியம் ஒலிக்க இன்பவுலகடைவார் இது உறுதி என்ற உள்ளுறை தோன்றநிற்கின்றது. கருமம் - கடமை. பயின்று - விரும்பி. பாலொடு நெய் தயிரும் எனப் பஞ்சகவ்வியத்துள் மூன்றே கூறினார்கள்; இறைவன் ஆடுதற் குரியன இவையேயாதலின். கோசல கோமயம் நீக்கி மோரும் வெண்ணெயும் கொள்வார் இனம்பற்றி அவ்விரண்டும் கொள்க.

3. சென்ற திருப்பாட்டில் பணிதல் கருமமே எனப் படர்க்கையாக உணர்த்தியவர்கள் இத்திருப்பாட்டில் தன்மை யில் வைத்து இருபொழுதும் அடைவோம் என்கின்றார்கள். உள்ளமோர் இச்சையினால் - மனத்தான் ஓர்ந்து இதுவே உறுதி யெனக் கடைப்பிடிக்கப்பெற்ற இச்சையால்; அன்றி மந்ததர பக்குவர்க்காயின், ஏதோ ஒரு விருப்பத்தால் மகிழ்ந்து எனக் கொள்க. ஓர் : அசையுமாம். வெள்ளம் ஓர் வார்சடைமேல் கரந் திட்ட - வானுலகன்றித் தரணி தனக்கிடமாதல் தகாது எனத் தருக்கிவந்த கங்கையை ஒரு சடைக்கும் காணாது என்னும்படி தருக்கடக்கி, இருக்குமிடமும் தெரியாதபடி மறைத்த. கரந் திட்ட என்றது - மறைத்தவன் வேண்டும்போது வெளிப்படுத் தும் வன்மையும் உடையவன் என்பதுதோன்ற நின்றது. வெள்ளேற்றான் - அறவடிவான வெள்ளிய இடபமுடையவன்.

வெந்துறு வெண்மழுவாட் படையான் மணிமிடற்ரு னரையின்
ஐந்தலே யாடரவ மசைத்தா னணியாரூர்ப்
பைந்தளிர்க் கொன்றையந்தார்ப் பரமன் னடிபரவப் பாவம்
நைந்தறும் வந்தணையு நாடொறு நல்லனவே. 4

வீடு பிறப்பெளிதா மதனே வினவுதிரேல் வெய்ய
காடிட மாகநின்று கனலேந்திக் கைவீசி
ஆடு மவிர்சடையா னவன்மேய வாரூரைச் சென்று
பாடுதல் கைதொழுதல் பணிதல் கருமமே. 5

தருக்கடக்கியதோடன்றித் தண்ணருளும் வழங்க இருக்கின்ருன் என்பது சிந்தை கொள்ளக் கரந்திட்ட என்பதனை யடுத்து வெள்ளேற்ருன் என்பதனைத் தெரித்தார்கள்.

4. கிழைத்திருப்பாட்டில் தொண்டர்க்கு உகந்தேத்தப் பணித்த பிள்ளையார், இத்திருப்பாட்டில் அடைந்தார் அல்லல் களைய ஆயுதந்தாங்கி இருக்கின்ருர் என்பதையும், அடைந்தாரைப் பாதுகாத்த அடையாளயாகக் கண்டத்துக் கறையுடையர் என்பதையும் விளக்குகின்ருர்கள். வெந்துறு வெண்மழு - அடியார்கள் வினே வெந்துபோதற்குக் காரணமாகிய கறையற்ற மழு. மழுவும், வாளும் அடைந்தாரைக் காக்க ஏந்திய ஆயுதங்கள். மணிமிடற்ருன் - நீலகண்டன்; இது கலங்கிய தேவரைக் காத்த அடையாளம். அடியார்களுடைய ஐம்பொறிகளேயும் தத்தம் புலன்களில் செல்லவிடாது தடுத்தாட்கொள்ளும் தன்மையைப்போல, ஆடுந்தன்மை வாய்ந்த ஐந்தலேப் பாம்பைச் சேட்டியாதே திருவரையில் இறுகக் கட்டினுன் என்பது. பாவம் நைந்தறும் - தீவினைகள் நைந்து இல்லையாம். அடிபரவுவார் சிந்தை தீவினையை மிகுவிக்காமையின் நல்லனவே வரும் என்பதாம்.

5. முற்கூறியவாறு வினைகளும் நைந்து நல்லன வந்து அடைந்தவிடத்து விடடைதல் எளிதாம் என்கின்றது இத்திருப்பாடல். வீடு பிறப்பு - விட்டின்கண் பிறத்தல்; என்றது வீடடைதல் என்னுமளவிற்று. அதனே - உபாயத்தை. வெய்ய காட்டை இடமாகக் கொண்டு, வெய்ய கனலைக் கையேந்தி ஆடுவானுதலின், பாடுவார் தன்மை நோக்காது, கரும நோக்கிக் கருணை செய்வான் என்பதாம்.

கங்கையோர் வார்சடைமேற் கரந்தான் கிளிமழலைக் கேடில்
மங்கையோர் கூறுடையான் மறையான் மழுவேந்தும்
அங்கையி னனடியே பரவி யவன்மேய வாரூர்
தங்கையி னற்றொழுவார் தடுமாற் றறுப்பாரே. 6

நீறணி மேனியனுய் நிரம்பா மதிசூடி நீண்ட
ஆறணி வார்சடையா னரு ரினிதமர்ந்தான்
சேறணி மாமலர்மேற் பிரமன் சிரமரிந்த செங்கண்
ஏறணி வெல்கொடியா னவனெம் பெருமானே. 7

---

6. இவ்வண்ணம் கடமைகளை விடாது செய்தவர் வீடு எய்துவார் ஆதலின், பிறவிக்கடலில் வினைச்சுழலில் தடுமாருர் என இப்பாடல் தெரிவிக்கின்றது. கிளி மழலை மங்கை - கிளி போன்ற மழலைச் சொல்லினையுடைய உமாதேவி. கங்கை கரந்தான், மங்கையோர் கூறுடையான் என்றது தருக்கிவந்த தாழ்குழலை மறைத்தடக்கி, அநுக்கிரக சக்தியைத் தன் இடப் பாகமாகக்கொண்டு இருக்கின்ற அருமைப்பாடு அறிவிக் கின்றது. மறையான் - விதிமுறையானும் விலக்குமுறையானும் அறிவுறுக்கும் ஆணை மொழியாகிய வேதங்களையுடையவன். பரவித் தொழுவார் தடுமாற்று - துணிவுபெருத தொல்லை.

7. இங்ஙனம், ஆன்மாக்களின் தடுமாற்றறுப்பவரே தலைவர்; அவருடைய திருமேனியமைப்பும் இடமும் இத்தகைய என்பன முதலியவற்றை இப்பாடலில் அறிவிக்கின்ருர். நிரம்பா மதி - இறைவன் முடியிலிருந்தும் நிரம்பாத பிள்ளைமதி. நிரம்பா மதிசூடி, நீண்ட ஆறு அணிசடையன் என்றது குறைப் பொருளையும், நிறைப்பொருளையும் ஒப்ப நோக்குவான் என்பது விளக்கிற்று. சேறணி மாமலர் - சேற்றிற் பிறந்து அழகு செய்யும் தாமரை. சேறணி மாமலர்மேற் பிரமன் என, பிரமன் உந்தியந் தாமரையிலிருந்தும் கூறியது, தாமரை என்ற பொதுமை நோக்கி. 'புற்றில்வாளரவன்' (திருக்கோவை) என்று மணிவாசகர் கூறியருளியதுபோல. பிரமன் சிரமரிந்த செங்கண் ஏறணி வெல்கொடியான் என்றது மகன்றலையறுக்கவும் ஒரு கரத்துக் கொடியாக இருந்த இடபவடிவினனுகிய திருமால், பார்த்துக்கொண்டே யிருப்பதைத் தவிரத் தவிர்க்கமுடியாத வண்ணம் தலைமைபடைத்தவன்; அவனே எம் தலைவன் எனத் தலைவனின் தனிச்சிறப்பினை விளக்கியவாறு.

* * * * * 8

வல்லியந் தோலுடையான் வளர்திங்கட் கண்ணியினன் வாய்த்த
நல்லிய னான்முகத்தோன் றலையின் னறவேற்றான்
அல்லியங் கோதைதன்னை யாகத் தமர்ந்தருளி யாரூர்ப்
புல்லிய புண்ணியனைத் தொழுவாரும் புண்ணியரே. 9

செந்துவ ராடையினா ருடைவிட்டு நின்றுழல்வார் சொன்ன
இந்திர ஞாலமொழிந் தின்புற வேண்டுதிரேல்
அந்தர மூவெயிலும் மரணம் மெரியூட்டி யாரூர்த்
தந்திர மாவுடையா னவனெந் தலைமையனே. 10

---

9. அத்தலைவன், அடைவார் எளிதில் அடைந்துய்ய அல்லியங் கோதையுடன் அருள்மூர்த்தியாய் ஆரூரில் அமர்ந்திருக்கின்றான் என இப்பாடலில் இடம் குறிக்கின்றார். வல்லியம் - புலி. நல்லியல் வாய்த்த நான்முகத்தோன் - தான் பிரமம் என்ற தன்மை யொழிந்து தலைவனை யுணர்தலாகிய நல்லியல்பு வாய்க்கப்பெற்ற பிரமன். நல்லியல் வாய்க்கப்பெற்றமையாலேயே கபாலம் இறைவன் கரத்து ஏற்கும் கலமாக விளங்கிற்று. நறவு - அமுதம். விஷ்ணு மார்பிலுள்ளது. அல்லியங் கோதை - பூங்கோயில் பக்கத்துக் கோயில்கொண் டெழுந்தருளி யிருக்கும் நீலோத்பலாம்பிகை. ஆகம் - திருமேனி.

10. புண்ணியனைத் தொழும் புண்ணியம் பெற்றநீங்கள், புறச்சமயிகள் கூறும் இந்திரஞாலம் நீங்கி, இன்பம் பெற வேண்டின், ஆரூருடையானைத் தலைவனாக அறியுங்கள் என்று அறிவித்தருள்கின்றார். செந்துவர் ஆடை - காவியாடை. சைன சந்நியாசிகளில் காவியாடையுடுத்தியவரும், திகம்பர சந்நியாசிகளும் என இருவகையார். இந்திரஞாலம் - இந்திரஞாலமான மாயப்பேச்சுக்கள். அந்தரம் - ஆகாயம். அரணம் - கோட்டை. ஆரூர் தம் திரமாவுடையான் - ஆரூரைத் தமது நிலைக்களனாகக் கொண்டவன். திரம் ஸ்திரம் என்பதன் திரிபு. சிவபூஜா துரந்தரர்களாகிய திரிபுராதிகள் தம் நிலைகெட்டது புத்தாவதாரங்கொண்ட திருமாலின் இந்திர ஜாலப் பேச்சால். திருமால் உபதேசம் மனத்தைக் கெடுத்தமையும், அதனால் அசுரர்கள் அழிந்தமையும் ஆகிய வரலாற்றை நினைப்பூட்டுவது இப்பகுதி.

நல்ல புனற்புகலித் தமிழ்ஞான சம்பந்த னல்ல
அல்லி மலர்க்கழனி யாரு ரமர்ந்தானை
வல்லதோ ரிச்சையினல் வழிபாடிவை பத்தும் வாய்க்கச்
சொல்லுதல் கேட்டல்வல்லார் துன்பந் துடைப்பாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. அத்தகைய தலைவனாகிய ஆரூரமர்ந்தானை மனங் கொண்ட மகிழ்ச்சியால் எழுந்த பாடல்கள் பத்தினையும் பாடுவாரும் கேட்பாரும் துன்ப நீக்கம் பெறுவர் என்றுணர்த்து கிறது திருக்கடைக்காப்பாகிய இறுதிப் பாடல். நல்லபுனல் - கழுமலவள நதி. வழிபாடு பத்தும் - இப்பத்துப் பாடல்களுமே வழிபாடு ஆகும் என்பதாம். வாய்க்கச் சொல்லுதல் கேட்டல் - சொல்லும் வாயும், கேட்கும் செவியும், இவற்றை இயக்கும் உள்ளமும் பிறவழி போகாது பொருந்தச் சொல்லுதலும், கேட்டலும். துன்பந் துடைப்பார் - ஈரந் துடைத்தார் என்பது போலத் துன்பம் இருந்த சுவடுந் தெரியாதபடி துடைப்பார் என்பதாம்.

திருவூறல்

பதிகவரலாறு :

தக்கோலத்தை வணங்கி, தமிழ்மாலை சாத்திய ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவூறலை அடைந்தார். அங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவனைப் பலமுறை வணங்கி, "மாறிலவுணர் அரணம்" என்னும் பழுதில் செந்தமிழ்ப்பாமாலை பாடினர்.

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 106**

திருச்சிற்றம்பலம்

மாறி லவுணரரணம் மவைமாயவோர் வெங்கணையா லன்று
நீறெழ வெய்தவெங்க ணிமல னிடம்வினவில்
தேற லிரும்பொழிலுந் திகழ்செங்கயல் பாய்வயலுஞ் சூழ்ந்த
ஊற லமர்ந்தபிரா னெலியார்கழ லுள்குதுமே. 1

மத்த மதக்கரியை மலையான்மக ளஞ்சவன்று கையால்
மெத்த வுரித்தவெங்கள் விமலன் விரும்புமிடம்
தொத்தல ரும்பொழில்சூழ் வயல்சேர்ந்தொளிர் நீலநாளுந் நயனம்
ஒத்தல ருங்கழனித் திருவூறலை யுள்குதுமே.

ஏன மருப்பினெடு மெழிலாமையும் பூண்டழகார் நன்றும்
கானமர் மான்மறிக்கைக் கடவுள் கருதுமிடம்
வான மதிதடவும் வளர்சோலைகள் சூழ்ந்தழகார் நம்மை
ஊன மறுத்தபிரான் றிருவூறலை யுள்குதுமே. 3

---

1. திரிபுரம் எரித்த சிவபெருமான் இடம் யாதென்று வினவினல் அது திருஊறலாம்; அங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் கழலைத்தியானிப்போம் என்கின்றது. அரணம் - கோட்டை. தேறல் - தேன்.

2. யானையை உரித்த இறைவன் விரும்பும் இடம் ஊறல்; அதனை உள்குவோம் என்கின்றது. மெத்த - மிக. தொத்து - கொத்து. நயனம் - கண்.

3. பன்றிக் கொம்பு, ஆமையோடு இவற்றை அணிந்து மான் ஏந்திய கடவுள் இடம் ஊறல்; அதனைத் தியானிப்போம்

நெய்யணி மூவிலைவே னிறைவெண்மழு வும்மனலு மன்று
கையணி கொள்கையினன் கடவுள் ளிடம்வினவில்
மையணி கண்மடவார் பலர்வந் திறைஞ்சமன்னி நம்மை
உய்யும் வகைபுரிந்தான் றிருவூறலை யுள்குதுமே. 4

எண்டிசை யோர்மகிழ வெழின்மாலையும் போனகமும் பண்டு
சண்டி தொழவளித்தா னவன்றாழு மிடம்வினவில்
கொண்டல்க டங்குபொழிற் குளிர்பொய்கைகள் சூழ்ந்து நஞ்சை
உண்டபி ரானமருந் திருவூறலை யுள்குதுமே. 5

* * * * 6, 7

கறுத்த மனத்தினொடுங் கடுங்காலன்வந் தெய்தலுங் கலங்கி
மறுக்குறு மாணிக்கருள மகிழ்ந்தா னிடம்வினவில்
செறுத்தெழு வாளரக்கன் சிரந்தோளு மெய்யுந்நெரிய வன்று
ஒறுத்தருள் செய்தபிரான் றிருவூறலை யுள்குதுமே. 8

என்கின்றது. ஏனம் - பன்றி. எழில் - அழகு. மான்மறி - மான்குட்டி. ஊனம் - குறை.

4. திரிசூலம், மழு, அனல் இவற்றைக் கையில் ஏந்திய கடவுள் இடம் திரு ஊறல் என்கின்றது. நெய்யணி - நெய் பூசப்பெற்ற. ஆயுதங்கள் துருப்பிடிக்காவாறு நெய் பூசிவைத்தல் மரபு. உய்யும் வகை - துன்பத்தினின்று ஈடேறும்வகை.

5. தான் சாத்திய மாலையும் உண்ட உணவும், சண்டேசுரர்க்கு அருள் செய்தவனிடம் திரு ஊறல் என்கின்றது போனகம் - உணவு. சண்டி - சண்டேசுவரர். கொண்டல்கள் - மேகங்கள்.

8. மார்க்கண்டேயற்கு அருள்செய்த இறைவனிடம் திரு ஊறல் என்கின்றது. கறுத்த - கோபித்த. மறுக்குறும் - மயங்கிய. மாணி - பிரமசாரியாகிய மார்க்கண்டன். செறுத்து - கோபித்து. அரக்கன் என்றது இராவணனை. ஒறுத்து - தண்டித்து.

நீரின் மிசைத்துயின்றோ னிறைநான் முகனுமறியா தன்று
தேரும் வகை நிமிர்ந்தா னவன்சேரு மிடம்வினவில்
பாரின் மிசையடியார் பலர்வந் திறைஞ்சமகிழ்ந் தாகம்
ஊரு மரவசைத்தான் றிருவூறலை யுள்குதுமே. 9

பொன்னியல் சீவரத்தார் புளித்தட்டையர் மோட்டமணர் குண்டர்
என்னு மிவர்க்கருளா வீசனிடம் வினவில்
தென்னென வண்டினங்கள் செறியார்பொழில் சூழ்ந்தழகார் தன்னை
உன்ன வினைகெடுப்பான் றிருவூறலை யுள்குதுமே. 10

கோட லிரும்புறவிற் கொடிமாடக் கொச்சையர்மன் மெச்ச
ஓடு புனல்சடைமேற் கரந்தான் றிருவூறல்
நாட லரும்புகழான் மிகுஞானசம் பந்தன்சொன்ன
பாடல்கள் பத்தும்வல்லார் பரலோகத் திருப்பாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. அயனும் மாலும் அறியாதவண்ணம் அக்கினி மலையாய் நிமிர்ந்தவன் இடம் திரு ஊறல் என்கின்றது. நீரின் மிசைத் துயின்றோன் - திருமால். தேரும் வகை - ஆராயும் வகை.

10. புத்தருக்கும் சமணருக்கும் அருள்செய்த ஈசனிடம் திருஊறல் என்கின்றது. பொன்னியல் சீவரத்தார் - பொன் போன்ற நிறத்தினையுடைய காவியுடை அணிந்தவர்கள். புளித்தட்டையார் - புளித்த நீரோடு கூடிய பழஞ்சோற்றைத் தட்டில் இட்டு உண்பவர் தென் என : ஒலிக்குறிப்பு. தன்னை உன்ன வினைகெடுப்பான் - தன்னைத் தியானிப்பவர்களின் இரு வினையைக் கெடுப்பவன்.

11. திரு ஊறலைப் பற்றிய பாடல் பத்தையும் வல்லவர் பரலோகத்து இருப்பார் என்கின்றது. கோடல் - செங்காந்தள். இரும் புறவில் - பெரிய சிகாழியில். நாடல் அரும் - பிறரால் தேடற்கரிய.

திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூர்

பதிகவரலாறு :

திருவீங்கோய்மலையை வழிபட்ட சிவஞானப் பிள்ளையார் திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றூரை அடைந்தார். அந்நகரில், வாழ்கின்ற மக்களும் சிவனடியார்களும், மகரதோரணம் முதலியவற்றால் நகரை அலங்கரித்து, வாத்தியமுழங்க, எதிர் கொண்டழைத்தனர். சினவிடையார் திருக்கோயிலுக்கு வர வேண்டினர். அங்ஙனமே ஆளுடைய பிள்ளையார் எழுந்தருளி, நம்பர் அவர் திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து நலஞ்சிறக்க மண்ணவரும் விண்ணவரும் போற்ற இன்னிசை வண்டமிழாகிய "வெந்த வெண்ணீறு" என்னும் இப்பதிகத்தை அருளினார்.

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 107**

திருச்சிற்றம்பலம்

வெந்தவெண் ணீ றணிந்து விரிநூ றிகழ்மார்பி னல்ல
பந்தண வும்விரலா ளொருபாக மமர்ந்தருளிக்
கொந்தண வும்பொழில்சூழ் கொடிமாடச் செங்குன்றூர் நின்ற
அந்தண னைத்தொழுவா ரவல மறுப்பாரே. 1

அலைமலி தண்புனலோ டரவஞ் சடைக்கணிந் தாகம்
மலைமகள் கூறுடையான் மலையா ரிளவாழைக்
குலைமலி தண்பொழில்சூழ் கொடிமாடச் செங்குன்றூர் நின்ற
தலைமக னைத்தொழுவார் தடுமாற் றறுப்பாரே. 2

---

1. பூணுநூல் திகழ்கின்ற திருமார்பில் வெண்ணீறணிந்து உமையொருபாகமாகக் கொடிமாடச் செங்குன்றூரில் நின்ற அந்தணனைத் தொழுவார் அவலம் அறுப்பார் என்கின்றது. அணவும் - கலக்கும். கொந்து - கொத்து.

2. கங்கை, பாம்பு இவற்றைச் சடைக்கணிந்து மலைமகள் கூறுடையனாக எழுந்தருளியிருக்கின்ற செங்குன்றூர்த் தலைவனைத் தொழுவார் தடுமாற்றம் தகர்ப்பர் என்கின்றது. அரவம் - பாம்பு.

பாலன நீறுபுனை திகழ்மார்பிற் பல்வளைக்கை நல்ல
ஏல மலர்க்குழலா ளொருபாக மமர்ந்தருளிக்
கோல மலர்ப்பொழில்சூழ் கொடிமாடச் செங்குன்றூர் மல்கும்
நீலநன் மாமிடற்றான் கழலேத்த னீதியே. 3

வாருறு கொங்கைநல்ல மடவா டிகழ்மார்பி னண்ணும்
காருறு கொன்றையொடுங் கதநாகம் பூண்டருளிச்
சீருறு மந்தணர்வாழ் கொடிமாடச் செங்குன்றூர் நின்ற
நீருறு செஞ்சடையான் கழலேத்த னீதியே. 4

பொன்றிக ழாமையொடு புரிநூ றிகழ்மார்பி னல்ல
பன்றியின் கொம்பணிந்து பணைத்தோளியோர் பாகமாகக்
குன்றன மாளிகைசூழ் கொடிமாடச் செங்குன்றூர் வானில்
மின்றிகழ் செஞ்சடையான் கழலேத்தல் மெய்ப்பொருளே. 5

ஓங்கிய மூவிலைநற் சூல மொருகையன் சென்னி
தாங்கிய கங்கையொடு மதியஞ் சடைக்கணிந்து
கோங்கண வும்பொழில்சூழ் கொடிமாடச் செங்குன்றூர் வாய்ந்த
பாங்கன தாடொழுவார் வினையாய பற்றறுமே. 6

---

3. நீறுபூசிய திருமேனியோடு மலைமகள் ஒருபாகமாக எழுந்தருளிய செங்குன்றூர் நீலகண்டன் திருவடியைத் தொழுதலே நீதி என்கின்றது. ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து. நீலநன் மாமிடற்றான் - நீலகண்டன். நன்மிடறு என்றது தேவர்க்கு நன்மை செய்தலின்.

4. உமாதேவி விளங்குகின்ற, திருமார்பில் கொன்றை மாலையையும் பாம்பு அணியையும் பூண்டு வீற்றிருக்கும் செங்குன்றூர் நாதன் சேவடியைத் துதித்தல் நீதியாம் என்கின்றது. வார் - கச்சு. கதம் - கோபம். சீர் - புகழ்.

5. ஆமையோடும் பூணூலும் விளங்கும் மார்பில், பன்றிக் கொம்பையும் அணிந்த மாதொருபாதியனை செங்குன்றூர் நாதன் கழலேத்துதலே மெய்ப்பொருள் என்கின்றது. பொன் திகழ் ஆமை ஓடு - திருமகள் விளங்குகின்ற திருமாலாகிய ஆமையின் ஓடு. பணை - மூங்கில்.

6. சூலமேந்திய கையனும், கங்கையும் மதியமும் சூடியவனும் ஆகிய செங்குன்றூர் நாதன் தாள் தொழுவாரது

நீடலர் கொன்றையொடு நிமிர்புன் சடைதாழ வெள்ளை
வாட லுடைதலையிற் பலிகொள்ளும் வாழ்க்கையனுய்க்
கோடல் வளம்புறவிற் கொடிமாடச் செங்குன்றூர் நின்ற
சேடன தாடொழுவார் வினையாய தேயுமே. 7

மத்தநன் மாமலரும் மதியும்வளர் கொன்றையுடன் றுன்று
தொத்தலர் செஞ்சடைமேற் றுதைய வுடன்சூடிக்
கொத்தலர் தண்பொழில்சூழ் கொடிமாடச் செங்குன்றூர் மேய
தத்துவ னைத்தொழுவார் தடுமாற் றறுப்பாரே, 8

செம்பொனின் மேனியனும் பிரமன்றிரு மாலுந்தேட நின்ற
அம்பவ ளத்திரள்போ லொளியாய வாதிபிரான்
கொம்பண வும்பொழில்சூழ் கொடிமாடச் செங்குன்றூர் மேய
நம்பன தாடொழுவார் வினையாய நாசமே. 9

வினைப்பற்று நீங்கும் என்கின்றது. ஓங்கிய - சிறந்த. கோங்கு அணவும் - கோங்க மரங்கள் கலந்த, பாங்கன தாள் - தோழமை பூண்ட இறைவனுடைய தாள்கள்.

7. கொன்றை மாலையோடு சடைதாழ, உலர்ந்த தலையிற் பலிகொள்ளும் செங்குன்றூர்நாதன் தாள் தொழுவாரது வினை தேயும் என்கின்றது. நீடு அலர் கொன்றை - மாலையாக நீண்டு மலர்கின்ற கொன்றை. வாடல் - உலர்தல். கோடல் - செங்காந்தள். சேடன் - பெருமையுடையவன்.

8. ஊமத்தம்பூவும், பிறையும், கொன்றையும் செஞ்சடைமேற் சூடிய தத்துவனைத் தொழுவார் தடுமாற்றம் அறுப்பார் என்கின்றது. துன்று - நெருங்கிய. தொத்து - கொத்து. துதைய - செறிய. தத்துவன் - மெய்ப்பொருளானவன்.

9. அயனும் மாலும் தேடச் செம்பவளத்திரள்போல திவடிவாய ஆதிப்பிரானது தாள் தொழுவார் வினைகள் யாவும் நாசமாம் என்கின்றது. கொம்பு அணவும் பொழில் - கொம்புகள் செறிந்த சோலை. நம்பன் - சிவன்.

போதியர் பிண்டியரென் றிவர்கள் புறங்கூறும் பொய்ந்நூல்
ஓதியங் கட்டுரைகேட் டுழல்வீர் வரிக்குயில்கள்
கோதிய தண்பொழில்சூழ் கொடிமாடச் செங்குன்றூர் நின்ற
வேதியனைத்தொழநும் வினையான வீடுமே. 10

அலைமலி தண்புனல்சூழ்ந் தழகார் புகலிந்நகர் பேணும்
தலைமக னாகிநின்ற தமிழ்ஞான சம்பந்தன்
கொலைமலி மூவிலையான் கொடிமாடச் செங்குன்றூ ரேத்தும்
நலமலி பாடல்வல்லார் வினையான நாசமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. புத்தர் சமணர் இவர்களுடைய புறவுரை கேட்டு உழலுகின்றமக்களே! செங்குன்றூர் வேதியனைத்தொழ உங்கள் வினையாயின அழியும் என்கின்றது. போதியர் - புத்தர். பிண்டியர் - சைனர். கட்டுரை - கட்டிச்சொன்ன பொய்யுரை. கோதிய-மூக்காற்கோதியுண்ட. வேதியன் - வேதங்களை அருளிச்செய்தவன். வீடும் - அழியும்.

11. ஞானசம்பந்தப்பெருமான் செங்குன்றூர் நாதரை ஏத்திய நலமிகுந்தபாடல் வல்லார் வினைகள் நாசமாம் எனப் பயன் கூறுகின்றது. புகலி - சீகாழி. கொலைமலிமூவிலையான் - கொலைபுரியும் முத்தலைச் சூலம் ஏந்தியவன்.

திருப்பாதாளீச்சரம்

பதிகவரலாறு :

பிள்ளையார் பொன்னி வளந்தரு நாடாகிய சோழநாட்டில் திருக்களரை வழிபட்டு, பாதாளீச்சரத்தை அடைந்து, கண்டங் கறையணிந்தார் கழலைப் போற்றினர். "மின்னியல் செஞ்சடைமேல்" என்னும் திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்.

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : எண் 108

திருச்சிற்றம்பலம்

மின்னியல் செஞ்சடைமேல் விளங்கும்மதி மத்தமொடு நல்ல
பொன்னியல் கொன்றையினன் புனல்சூடிப் பொற்பமரும்
அன்ன மனநடையா ளொருபாகத் தமர்ந்தருளி நாளும்
பன்னிய பாடலினா னுறைகோயில் பாதாளே. 1

நீடலர் கொன்றையொடு நிரம்பா மதிசூடி வெள்ளைத்
தோடமர் காதினல்ல குழையான் சுடுநீற்றான்
ஆடர வம்பெருக வனலேந்திக் கைவீசி வேதம்
பாடலி னாலினியா னுறைகோயில் பாதாளே. 2

---

1. இப்பதிகம் முழுதும் செஞ்சடைமேல், பிறை ஊமத்தம் கொன்றை இவற்றையணிந்தவனும், கங்கையணிந்து உமையை யொருபாகத் திருந்தருளச்செய்தவனும் ஆகிய இறைவன் உறை கோயில் திருப்பாதாளீச்சரம் என்கின்றது. ஒவ்வொரு பாடலி லும் தலத்தின் திருப்பெயருக்கேற்பப் பாம்பணிந்தமை பேசப் படுதல் காண்க. விளங்கும்மதி - இறைவன் திருமுடிமேல் இருத்தலின் விளக்கம்பெற்ற பிறை. 'அன்னம் அனநடையாள்' அன்ன என்பது அன எனல் தொகுத்தல் விகாரம்.

2. நிரம்பாமதி - குறைப்பிறை. வெள்ளைத்தோடு - முத்துத் தோடு. குழை - காதணியாகிய குண்டலம்.

நாகமும் வான்மதியுந் நலமல்கு செஞ்சடையான் சாமம்
போகநல் வில்வரையாற் புரமூன் றெரித்துகந்தான்
தோகைநன் மாமயில்போல் வளர்சாயற் றூமொழியைக் கூடப்
பாகமும் வைத்துகந்தா னுறைகோயில் பாதாளே. 3

அங்கமு நான்மறையும் மருள்செய் தழகார்ந்த வஞ்சொல்
மங்கையோர் கூறுடையான் மறையோ னுறைகோயில்
செங்கய னின்றுகளுஞ் செறுவிற் றிகழ்கின்ற சோதிப்
பங்கய நின்றலரும் வயல்சூழ்ந்த பாதாளே. 4

பேய்பல வுந்நிலவப் பெருங்காடரங்காகவுன்னி நின்று
தீயொடு மான்மறியும் மழுவுந் திகழ்வித்துத்
தேய்பிறை யும்மரவும் பொலிகொன்றைச் சடைதன்மேற் சேரப்
பாய்புன லும்முடையா னுறைகோயில் பாதாளே. 5

கண்ணமர் நெற்றியினுன் கமழ்கொன்றைச் சடைதன்மே னன்று
விண்ணியன் மாமதியும் முடன்வைத் தவன்விரும்பும்
பெண்ணமர் மேனியினுன் பெருங்கா டரங்காக வாடும்
பண்ணியல் பாடலினு னுறைகோயில் பாதாளே. 6

---

3. வான்மதி - வானிலுள்ள பிறை. சாமம் போக - உரிய காலங்கழிய. தோகை மா மயில் - ஆண்மயில்.

4. செங்கயல்மீன்கள் புரளும் வயலில் தாமரை மலரும் பாதாளம் என்கின்றது. செறு - வயல்.

5. பேய்கள் உடன்விளங்க, இடுகாட்டை நாடகமேடையாக எண்ணி, மான், மழு முதலியன தாங்கி ஆடும் பெருமான் உறைவிடம் பாதாளீச்சரம் என்கின்றது. உன்னிநின்று, திகழ்வித்து, சேர உடையான் உறைகோயில் பாதாள் எனக்கூட்டுக.

6. கண்ணமர்நெற்றி - கண்ணோடு விளங்குகின்ற நெற்றியை யுடையவன். நன்று விண் இயல் மாமதி - நன்றாக விண்ணில் இயங்குகின்ற பெரிய பிறைச்சந்திரன்.

விண்டலர் மத்தமொடு மிளிரும்மிள நாகம்வன் னிதிகழ்
வண்டலர் கொன்றைநகு மதிபுல்கு வார்சடையான்
விண்டவர் தம்புரமூன் றெரிசெய்துரை வேதநான் கும்மவை
பண்டிசை பாடலினா னுறைகோயில் பாதாளே. 7

மல்கிய நுண்ணிடையா ளுமைநங்கை மறுகவன்று கையால்
தொல்லை மலையெடுத்த வரக்கன்றலை தோணெரித்தான்
கொல்லை விடையுகந்தான் குளிர்திங்கள் சடைக்க ணிந்தோன்
பல்லிசை பாடலினா னுறைகோயில் பாதாளே. 8

தாமரை மேலயனும் மரியுந்தம தாள்வினையாற் றேடிக்
காமனை வீடுவித்தான் கழல்காண்பில ராயகன்றூர்
பூமரு வுங்குழலா ளுமைநங்கை பொருந்தியிட்ட நல்ல
பாமரு வுங்குணத்தா னுறைகோயில் பாதாளே. 9

---

7. விண்டு - முறுக்கவிழ்ந்து. வன்னி - வன்னியிலை. நகும் - மலரும். விண்டவர் - பகைவர்.

8. இராவணன் தோள் நெரித்தது; இறைவற்கு எழுந்த சீற்றம் காரணம் அன்று; உமாதேவி நடுங்க, அந்நடுக்கந்தீரவே விரலூன்றி மலையை நிலைக்கச்செய்தார்; அது இராவணற்கு இன்னலாயிற்று என்ற கருத்து ஓர்க. கொல்லைவிடை - முல்லை நிலத்து இடபம்.

9. ஆள்வினையால் - முயற்சியால். செயலற்ற தன்மையில் சிந்திக்கவேண்டிய சிவத்தைச் செய்வினையாற் காணமுற்பட்ட அறிவினத்தை விளக்கியவாறு. காமனை வீடுவித்தான் கழல் - காமனை எரித்த பெருமான் திருவடி. காமனும் தருக்கி வருவானாயினும் அவன் காண இருந்தமையும் அயனும் மாலும் காணாதிருந்தமைக்கும் ஏது ஒன்று உண்டு. இவர்கள் தாம் பெரியர் என்னுந் தருக்கால் முனைத்து வந்தவர்கள்; காமன் தேவகாரியம் என்றும், இந்திரன் சாபத்தால் இறப்பதைக் காட்டிலும்; சிவன் கோபத்தால் இறப்பதுமேல் என்றும் வந்தவன்; ஆதலால் இவனுக்குக் கட்புலனானார் என்பது சிந்தனைக்குரியது.

காலையி லுண்பவருஞ் சமண்கையருங் கட்டுரை விட்டன்
ருல விடநுகர்ந்தா னவன்றன்னடி யேபரவி
மாலையில் வண்டினங்கண் மதுவுண் டிசைமுரல வாய்த்த
பாலையாழ்ப் பாட்டுகந்தா னுறைகோயில் பாதாளே. 10

பன்மலர் வைகுபொழில் புடைசூழ்ந்த பாதாளைச் சேரப்
பொன்னியன் மாடமல்கு புகலிந்நகர் மன்னன்
தன்னெளி மிக்குயர்ந்த தமிழ்ஞான சம்பந்தன் சொன்ன
இன்னிசை பத்தும்வல்லா ரெழில்வானத் திருப்பாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. பாலை யாழ்ப் பாட்டு உகந்தான் - பாலைப்பண்ணில் விருப்புடையான்.

11. இப்பதிகம் வல்லார் தேவராய் வானத்திருப்பார் என்கின்றது.

திருச்சிரபுரம்

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 109**

திருச்சிற்றம்பலம்

வாருறு வனமுலை மங்கைபங்கன்
நீருறு சடைமுடி நிமலனிடங்
காருறு கடிபொழில் சூழ்ந்தழகார்
சீருறு வளவயற் சிரபுரமே. 1

அங்கமோ டருமறை யருள்புரிந்தான்
திங்களொ டரவணி திகழ்முடியன்
மங்கையொ டினிதுறை வளநகரஞ்
செங்கயன் மிளிர்வயற் சிரபுரமே. 2

பரிந்தவன் பன்முடி யமரர்க்காகித்
திரிந்தவர் புரமவை தீயின்வேவ
வரிந்தவெஞ் சிலைபிடித் தடுசரத்தைத்
தெரிந்தவன் வளநகர் சிரபுரமே. 3

நீறணி மேனிய னீண்மதியோ
டாறணி சடையின னணியிழையோர்
கூறணிந் தினிதுறை குளிர்நகரஞ்
சேறணி வளவயற் சிரபுரமே. 4

---

1. இப்பதிகம் பெரியநாயகியுடன் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமான் நகரம் சிரபுரமாகிய சீகாழி என்கின்றது. வார் - கச்சு.

2. அருமறை-எக்காலத்தும் உணரும் அருமைப்பாட்டினை யுடைய வேதம்.

3. பரிந்தவன் - அன்புகூர்ந்தவன். வரிந்த - கட்டிய. அடு சரத்தை - கொல்லும் பாணத்தை. தெரிந்தவன் - ஆராய்ந்தவன்.

4. அணியிழை - அணிந்த இழையிணையுடையாளாகிய உமை.

அருந்திற லவுணர்க ளரணழியச்
சரந்துரந் தெரிசெய்த சங்கரனூர்
குருந்தொடு கொடிவிடு மாதவிகள்
திருந்திய புறவணி சிரபுரமே. 5

கலையவன் மறையவன் காற்றொடுதீ
மலையவன் விண்ணொடு மண்ணுமவன்
கொலையவன் கொடிமதில் கூட்டழித்த
சிலையவன் வளநகர் சிரபுரமே, 6

வானவர் மதியொடு மத்தஞ்சூடித்
தானவர் புரமெய்த சைவனிடங்
கானமர் மடமயில் பெடைபயிலுந்
தேனமர் புரமெரி சிரபுரமே. 7

மறுத்தவர் திரிபுர மாய்ந்தழியக்
கறுத்தவன் காரரக் கன்முடிதோள்
இறுத்தவ னிருஞ்சினக் காலனைமுன்
செறுத்தவன் வளநகர் சிரபுரமே. 8

வண்ணநன் மலருறை மறையவனுங்
கண்ணனுங் கழறொழக் கனலுருவாய்
விண்ணுற வோங்கிய விமலனிடம்
திண்ணநன் மதிலணி சிரபுரமே. 9

---

5. அருந்திறல் - பிறரால் வெல்லுதற்கு அரிய வலிமை. சரம் துரந்து - அம்பைச் செலுத்தி. சங்கரன் - சுகத்தைச் செய்பவன். குருந்து - குருந்தமரம். மாதவி - குருக்கத்தி. புறவு - காடு.

6. கலையவன் - கல்வியினால் எய்தும் பயனாகிய ஞானம் ஆயவன், மதில் அழித்த கொலையவன் எனக்கூட்டுக.

7. தானவர் - அசுரர். கான் - காடு.

8. மறுத்தவர் - பகைவர். கறுத்தவன் - சினந்தவன்.

9. வண்ணநன்மலர் - தாமரைமலர். திண்ணநன்மதில் - உறுதியாகிய மதில்.

வெற்றரை யுழல்பவர் விரிதுகிலார்
கற்றில ரறவுரை புறனுரைக்கப்
பற்றலர் திரிபுர மூன்றும்வேவச்
செற்றவன் வளநகர் சிரபுரமே. 10

அருமறை ஞானசம் பந்தனந்தண்
சிரபுர நகருறை சிவனடியைப்
பரவிய செந்தமிழ் பத்தும் வல்லார்
திருவொடு புகழ்மல்கு தேசினரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. வெற்று அரை உழல்பவர் - ஆடையில்லாத இடையோடு திரிகின்றவர்கள். அறவுரை கற்றிலர் எனமாறுக. புறன் உரைக்க - பொருந்தாத புறம்பான உரைகளைச் சொல்ல. பற்றலர் - பகைவர்.

11. தேசினர் - ஒளியையுடையவர்கள்

திருவிடைமருதூர்

பதிகவரலாறு : (32-ம் பதிகம் பார்க்க)

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 110**

திருச்சிற்றம்பலம்

மருந்தவன் வானவர் தானவர்க்கும்
பெருந்தகை பிறவினொ டிறவுமானான்
அருந்தவ முனிவரொ டாலிழற்கீழ்
இருந்தவன் வளநக ரிடைமருதே. 1

தோற்றவன் கேடவன் றுணைமுலையாள்
கூற்றவன் கொல்புலித் தோலசைத்த
நீற்றவ னிறைபுன னீள்சடைமேல்
ஏற்றவன் வளநக ரிடைமருதே. 2

---

1. இப்பதிகம் முழுதும் இறைவன் திருநகர் இடைமருதே என்கின்றது. மருந்தவன் - மருந்துபோல்பவன். மருந்து, நோய் நீக்கவும், நோய் வாராமல் தடுக்கவும், உடலைவளர்க்கவும் உண்ணப்படுமாறு போல இறைவனும் அநாதியே பந்தித்த மலப்பிணியினீக்கவும், வினை ஏறாமல் காக்கவும், கைவந்த சிவஞானங் கழன்றுபோம்வண்ணம் வாசனை தாக்காமல் வளர்க்கவும் உபகாரப்படுதலின் மருந்தவன் என்றருளினார். அமுதமாயினான் எனலுமாம். தானவர் - அசுரர். பிறவு இறவு - பிறப்பு இறப்பு. 'வு' விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர்; மிக அருமையான பிரயோகம். முனிவரோடு ஆலநிழல் கீழ் இருந்தவன் எனப்பிரிக்க.

2. தோற்றவன் - பிறப்பைபயருளியவன். கேடவன் - அழித்தவன். கூற்றவன் - பாகமதுடையான்.

படையுடை மழுவினன் பால்வெண்ணீற்றன்
நடைநவி லேற்றினன் ஞாலமெல்லாம்
உடைதலை யிடுபலி கொண்டுழல்வான்
இடைமரு தினிதுறை யெம்மிறையே. 3

பணைமுலை யுமையொரு பங்கனென்னார்
துணைமதின் மூன்றையுஞ் சுடரின்மூழ்கக்
கணைதுரந் தடுதிறற் காலற்செற்ற
இணையிலி வளநக ரிடைமருதே. 4

பொழிலவன் புயலவன் புயலியக்குந்
தொழிலவன் றுயரவன் துயரகற்றுங்
கழலவன் கரியுரி போர்த்துகந்த
எழிலவன் வளநக ரிடைமருதே. 5

நிறையவன் புனலொடு மதியும்வைத்த
பொறையவன் புகழவன் புகழநின்ற
மறையவன் மறிகட னஞ்சையுண்ட
இறையவன் வளநக ரிடைமருதே. 6

---

3. நடைநவில் - நடைபழகுகின்ற. உடைதலை - உடைந்த கபாலம்.

4. பணைமுலை - பருத்தமுலை. ஒன்னார் - பகைவர். துணை மதில் - திரிபுராதிகள் செய்யும் தீமைக்கெல்லாம் அரணாயிருந்து துணைபுரிந்த மதில். கணை - அம்பு. அடுதிறல் - கொல்லும் வன்மை.

5. புயலவன் - மேகமாயுள்ளவன். 'புயலவனாய், அதனை யியக்கும் தொழிலவனாய், துயரவனாய், துயரை அகற்றும் கழலவ னாய், என்பன பொருளாயும், அதனையியக்கும் கருத்தனாயும் இருப்பவன் இறைவனே என்பதை விளக்கிற்று. 'கரியுரிபோர்த் துகந்த எழிலவன் என்றது' செய்ய திருமேனிமேல் கரிய தோலைப் போர்த்தியதும் அழகாயிற்று என்பதாம்.

6. பொறையவன் - சுமையையுடையவன்.

நனிவளர் மதியொடு நாகம்வைத்த
பனிமலர்க் கொன்றையம் படர்சடையன்
முனிவரோ டமரர்கண் முறைவணங்க
இனிதுறை வளநக ரிடைமருதே. 7

தருக்கின வரக்கன தாளுந்தோளும்
நெரித்தவ னெடுங்கைமா மதகரியன்
றுரித்தவ னொன்னலர் புரங்கண்மூன்றும்
எரித்தவன் வளநக ரிடைமருதே. 8

பெரியவன் பெண்ணினொ டாணுமானான்
வரியர வணைமறி கடற்றுயின்ற
கரியவ னலரவன் காண்பரிய
எரியவன் வளநக ரிடைமருதே. 9

சிந்தையில் சமணொடு தேரர்சொன்ன
புந்தியி லுரையவை பொருள்கொளாதே
அந்தண ரோத்தினொ டரவமோவா
எந்தைதன் வளநக ரிடைமருதே. 10

---

7. பனிமலர் - குளிர்ந்தமலர்; முனிவர் முன்னும் தேவர் பின்னுமாக வணங்குதல் முறையாதலின் முறை வணங்க என்றார். முனிவர்கள் வணக்கம் உலகம் உய்யவந்த நிஷ்காமிய வணக்கம்; தேவர்கள் வணக்கம் அசுரர் அழியத் தாம் வாழ வேண்டும் என்னும் காமிய வணக்கம் ஆதலின் அவர்கள் முன்னும் தேவர்கள் பின்னும் முறையே வணங்க என்றது.

8. அரக்கன் - இராவணன். ஒன்னலர் - பகைவர்.

9. அரவணை - ஆதிசேடனாகிய படுக்கை. கரியவன் - திருமால். அலரவன் - பிரமன்.

10, சிந்தை இல் சமண் - சிந்தனை என்பதொன்றற்ற சமணர். தேரர் - புத்தர். புந்தி இல் உரை - புத்தியற்ற வார்த்தை. ஓத்து - வேதம். அரவம் - ஒலி.

இலைமலி பொழிலிடை மருதிறையை
நலமிகு ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
பலமிகு தமிழிவை பத்தும்வல்லார்
உலகுறு புகழினொ டோங்குவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. இடைமருதூர்ப் பதிகமாகிய இப்பத்தையும் வல்லவர் உலகிற்புகழோடு ஓங்கி வாழ்வர் என்கின்றது. பலமிகுதமிழ் - பயன் மிகுந்த தமிழ். தெய்வபல மிகுந்த தமிழ் என்றுமாம். புகழ் இம்மைப் பயனே என்பார் உலகு உறு புகழ் என்று அருளினர். நலம் - திருவருட்டிறம்.

திருக்கடைமுடி

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 111**

திருச்சிற்றம்பலம்

அருத்தனை யறவனை யமுதனைநீர்
விருத்தனைப் பாலனை வினவுதிரேல்
ஒருத்தனை யல்லதிங் குலகமேத்தும்
கருத்தவன் வளநகர் கடைமுடியே. 1

திரைபொரு திருமுடி திங்கள்விம்மும்
அரைபொரு புலியத ளடிகளிடம்
திரையொடு நுரைபொரு தெண்சுனைநீர்
கரைபொரு வளநகர் கடைமுடியே. 2

ஆலிள மதியினொ டரவுகங்கை
கோலவெண் ணீற்றனைத் தொழுதிறைஞ்சி
ஏலநன் மலரொடு விரைகமழும்
காலன வளநகர் கடைமுடியே. 3

---

1. நீர் பொருளாயுள்ளவனும், அறவடிவானவனும், அமுதனுமாகிய இறைவன் இடம் வினவுவீராயின், அது கடைமுடி என்கின்றது. அருத்தன் - பொருள்வடிவானன். விருத்தன் - மூத்தவன். அருத்தனை..............உலகம் ஏத்தும் ஒருத்தனை வினவுதிரேல் கருத்தவன் அல்லது வளநகர் கடைமுடியே எனக் கூட்டுக. இதன் கருத்து அத்தகைய ஒருவனை வினவுதிராயின் அவன் தியானிப்பார் கருத்தினை இடமாகக் கொண்டவன். அன்றியும், கடைமுடியும் இடமாக்கியவன் என்பதாம்.

2. கங்கையையும் பிறையையும் அணிந்த திருமுடியையும், புலித்தோல் உடுத்த அரையையும் உடைய அடிகளிடம் கடைமுடி என்கின்றது. திரை - அலை. ஆகுபெயரால் கங்கையை உணர்த்தியது. அதள் - தோல்.

3. இளம்பிறை முதலியவற்றையுடைய இறைவனைத் தொழ, மலர்மணங்கமழும் திருவடியையுடையவன் நகர் கடைமுடி (அடைவோம்) என்கின்றது. இறைஞ்சி என்ற செய்து என் வினையெச்சத்தைச் செயவென் எச்சமாக மாற்றுக. இறைஞ்சக் கமழும் காலன நகர் எனமுடிக்க.

கொய்யணி நறுமலர்க் கொன்றையந்தார்
மையணி மிடறுடை மறையவனூர்
பையணி யரவொடு மான்மழுவாள்
கையணி பவனிடங் கடைமுடியே. 4

மறையவ னுலகவன் மாயமவன்
பிறையவன் புனலவ னனலுமவன்
இறையவ னெனவுல கேத்துங்கண்டம்
கறையவன் வளநகர் கடைமுடியே. 5

படவர வேரல்குற் பல்வளைக்கை
மடவர லாளையொர் பாகம்வைத்துக்
குடதிசை மதியது சூடுசென்னிக்
கடவுடன் வளநகர் கடைமுடியே. 6

---

4. கொன்றையையணிந்த நீலகண்டனும், அரவையும், மானையும், மழுவையும் கையில் அணிந்தவனும் ஆகிய இறைவன் இடம் கடைமுடி என்கின்றது. கொய் - கொய்யப்பெற்ற. மை - விடம். பை - படம்.

5. 'எல்லாமாயிருப்பவன் இறையவன்' என உலகேத்துங் கண்டங்கரியவன் இடம் கடைமுடி என்கின்றது. மறையவன் - ஒலிவடிவானவன். உலகவன் - பொருட்பிரபஞ்சவடிவானவன். மாயம் அவன் - இவை யிரண்டிற்கும் அடியாகிய சுத்தமும் அசுத்தமும் ஆன மாயையும்அவன். இறையவன் - எல்லா உயிர்களிலும் உள்ளும்புறம்பும் தங்குதலையுடையவன். கறை - விடம்.

6. உமாதேவியை யொருபாகம்வைத்து, பிறையைச்சூடும் முடியையுடைய கடவுள் நகர் இது என்கின்றது. படஅரவு ஏர் - அரவின் படத்தையொத்த. மடவரலாள் - உமாதேவி. குடதிசைமதி - இளம்பிறை. பிறை மேற்கின்கண்ணே தோன்றுமாதலின் இங்ஙனம் கூறினர்.

பொடிபுல்கு மார்பினிற் புரிபுல்குநூல்
அடிபுல்கு பைங்கழ லடிகளிடம்
கொடிபுல்கு மலரொடு குளிர்சுனைநீர்
கடிபுல்கு வளநகர் கடைமுடியே, 7

நோதல்செய் தரக்கனை நோக்கழியச்
சாதல்செய் தவனடி சரணெனலும்
ஆதர வருள்செய்த வடிகளவர்
காதல்செய் வளநகர் கடைமுடியே. 8

அடிமுடி காண்கில ரோரிருவர்
புடைபுல்கி யருளென்று போற்றிசைப்பச்
சடையிடைப் புனல்வைத்த சதுரனிடம்
கடைமுடி யதனயல் காவிரியே. 9

மண்ணுதல் பறித்தலு மாயமிவை
எண்ணிய காலவை யின்பமல்ல
ஒண்ணுத லுமையையோர் பாகம்வைத்த
கண்ணுதல் வளநகர் கடைமுடியே. 10

---

7. மார்பிற்பூணூலையும், திருவடியிற்கழலையும் பூண்ட அடிகளிடம் இது என்கின்றது. பொடி - விபூதி. கொடிபுல்கு மலர் - முல்லைக்கொடியில் பொருந்தியுள்ள மலர். கடி - காவல்.

8. இராவணன் வலியடக்கி யாட்கொண்ட இறைவன் இடம் இது என்கின்றது. நோதல்செய்து - வருத்தி. நோக்கு அழிய - திருவருட்பார்வைகெட, சாதல்செய்தவன் - அழிந்து பட்டவனாகிய இராவணன்.

9. அடிமுடியறியாத அயனும் மாலும் அருள் என்று போற்றிசைப்ப, கங்கைசூடிய பெருமானிடம் இது என்கின்றது. புடைபுல்கி - அணுகி.

10. முழுகுதலும், மயிர்பறித்தலும் ஆகிய இந்த விரத ஒழுக்கங்கள் யாவும் வெறும் மாயம்; எண்ணும்பொழுது இவை இன்பமாகா; உமாதேவியைப் பாகம்வைத்த பெருமானது இடம் இது என்கின்றது. ஒள் நுதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றி.

பொன்றிகழ் காவிரிப் பொருபுனல்சீர்
சென்றடை கடைமுடிச் சிவனடியை
நன்றுணர் ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
இன்றமி ழிவைசொல வின்பமாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. காவிரியின் நீர்வளம்மிகுந்த கடைமுடியின்கண் எழுந்தருளியுள்ள சிவனடியைப்பற்றித் திருஞானசம்பந்தன் சொன்ன இனிய தமிழைச்சொல்ல இன்பமாம் என்கின்றது. பொருபுனல் - கரையை மோதுகின்ற நீர். பொன்திகழ் காவிரி - பொன்னியெனப் பெயர்தாங்கித் திகழ்கின்ற காவிரி. பொன் - அழகுமாம். சீர் சென்றடை சிவன் எனக் கூட்டுக. உரைப்பார் உரைக்கும் புகழ்களை உரியான் இவனென உணராதே உரைப்பினும் சென்றடைவது சிவனையே என்பதாம். சீர் சென்றடை கடைமுடி எனலுமாம்.

திருச்சிவபுரம்

பதிகவரலாறு : (21-ம் பதிகம் பார்க்க)

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 112**

திருச்சிற்றம்பலம்

இன்குர லிசைகெழும் யாழ்முரலத்
தன்கர மருவிய சதுரனகர்
பொன்கரை பொருபழங் காவிரியின்
தென்கரை மருவிய சிவபுரமே. 1

அன்றடற் காலனைப் பாலனுக்காய்ப்
பொன்றிட வுதைசெய்த புனிதனகர்
வென்றிகொ ளெயிற்றுவெண் பன்றிமுன்னாள்
சென்றடி வீழ்தரு சிவபுரமே. 2

மலைமகண் மறுகிட மதகரியைக்
கொலைமல்க வுரிசெய்த குழகனகர்
அலைமல்கு மரிசிலி னதனயலே
சிலைமல்கு மதிளணி சிவபுரமே. 3

---

1. யாழேந்திய கரத்தன் நகர் சிவபுரம் என்கின்றது. முரல - ஒலிக்க.

2. மார்க்கண்டற்காகக் காலனையுதைத்தவன் நகர் இது என்கின்றது. அடல் - வலிமை. பொன்றிட - அழிய. எயிறு - கொம்பு. வெண்பன்றி - திருமாலாகிய சுவேதவராகம். இது இத்தலவரலாற்றுக்குறிப்பை அருளியது.

3. மலைமகள் அஞ்ச யானையையுரித்த இறைவன் நகர் இது என்கின்றது. மறுகிட - கலங்க. உரிசெய்த - உரித்த. குழகன் - இளமையையுடையவன். சிலை மல்கும் - மலைபோல விளங்கும்.

மண்புன லனலொடு மாருதமும்
விண்புனை மருவிய விகிர்தனகர்
பண்புனை குரல்வழி வண்டுகிண்டிச்
செண்பக மலர்பொழிற் சிவபுரமே. 4

வீறுநன் குடையவள் மேனிபாகம்
கூறுநன் குடையவன் குளிர்நகர்தான்
நாறுநன் குரவிரி வண்டுகிண்டித்
தேறலுண் டெழுதரு சிவபுரமே. 5

மாறெதிர் வருதிரி புரமெரித்து
நீறது வாக்கிய நிமலனகர்
நாறுடை நடுபவ ருழவரொடும்
சேறுடை வயலணி சிவபுரமே. 6

ஆவிலைந் தமர்ந்தவ னரிவையொடு
மேவிநன் கிருந்ததொர் வியனகர்தான்
பூவில்வண் டமர்தரு பொய்கையன்னச்
சேவறன் பெடைபுல்கு சிவபுரமே. 7

---

4. ஐம்பூதமுமாகிய விகிர்தனகர் இதுவாம் என்கின்றது. மாருதம் - காற்று. பண்புனை குரல் - பண்ணைச்செய்கின்ற குரல்.

5. உமாதேவியை ஒருபாகங்கொண்டவன் நகர் இதுவாம் என்கின்றது. வீறு - தனிப்பெருமை. நாறு நல்குரவிரி - மணம் வீசுகின்ற நல்லகுராமலர்; விரி - மலர்; முதனிலைத் தொழிலாகு பெயர். தேறல் - தேன்.

6. திரிபுரங்களை நீறாக்கிய நிமலன் நகர் இதுவாம் என்கின்றது. மாறு - பகையாக. நாறு - நாற்று.

7. ஆனைந்தாடும் பரமன் அம்மையோடும் எழுந்தருளியிருந்த இடமாம் என்கின்றது. ஆவில் ஐந்து - பஞ்சகவ்யம். அரிவை - உமாதேவி. பூவில் வண்டு கண்ணயர்ந்திருக்கும் பொய்கையிலே, அன்னச்சேவல் தன் பெடையைப்புல்லும் சிவபுரம் என்பதாம்,

எழின்மலை யெடுத்தவல் லிராவணன்றன்
முழுவலி யடக்கிய முதல்வனகர்
விழவினி லெடுத்தவெண் கொடிமிடைந்து
செழுமுகி லடுக்கும்வண் சிரபுரமே. 8

சங்கள வியகையன் சதுர்முகனும்
அங்கள வறிவரி யவனகர்தான்
கங்குலும் பறவைகள் கமுகுதொறும்
செங்கனி நுகர்தரு சிவபுரமே. 9

மண்டையிற் குண்டிகை மாசுதரும்
மிண்டரை விலக்கிய விமலனகர்
பண்டமர் தருபழங் காவிரியின்
தெண்டிரை பொருதெழு சிவபுரமே. 10

சிவனுறை தருசிவ புரநகரைக்
கவுணியர் குலபதி காழியர்கோன்
தவமல்கு தமிழிவை சொல்லவல்லார்
நவமொடு சிவகதி நண்ணுவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. இராவணனின் வலியடக்கிய முதல்வன்நகர் இது என்கின்றது. எழில்மலை - அழகியகைலை. உற்சவத்தில் உயர்த்திய கொடிகள் மேகத்தையணுகும் சிவபுரம் என விழாச் சிறப்பும், கொடியின் உயரமும் உரைத்தவாறு.

9. அயனும்மாலும் அறியப்பெறாதவன் நகர் இதுவாம் என்கின்றது. சங்கு அளவியகையன் - பாஞ்சசன்யம் என்னும் சங்குகலந்த கையையுடையவன். அளவு - உயரமும், ஆழமும் ஆகிய புறஅளவு. இரவிலுங்கூடப் பறவைகள் கமுகுதோறும் பழநுகரும் நகர் என்று இருபோதும் பறவைக்கு உபகாரப் படுவது உரைக்கப்பெற்றது.

10. புறச்சமயிகளை விலக்கிய விமலன் நகரிதுவாம் என்கின்றது. மண்டை - உண்கலம். மாசு - அழுக்கு. பண்டு அமர் தருபழங்காவிரி - முன்னமே வளந்தரும் பழங்காவிரி எனப் பழமைக்கு எல்லை கூறியவாறு.

11. சிவபுரத்தைக் காழிநாதன் கூறிய பாடலைச் சொல்ல வல்லவர் சிவகதி சேர்வர் எனப் பயன் கூறியது. நவம் - புதுமை.

திருவல்லம்

பதிகவரலாறு :

திருமாற்பேறு உடையவர்தம் திருவருள் பெற்றுத் திரு வல்லத்தையடைந்த சிவஞானச் செம்மலார், அங்குள்ள பெரு மானுக்கு "எரித்தவன் முப்புரம்" என்னும் திருப்பதிகப் பெரும் பிணையலை அணிந்தார்.

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 113**

திருச்சிற்றம்பலம்

எரித்தவன் முப்புர மெரியின் மூழ்கத்
தரித்தவன் கங்கையைத் தாழ்ச டைமேல்
விரித்தவன் வேதங்கள் வேறு வேறு
தெரித்தவ னுறைவிடந் திருவல் லமே. 1

தாயவ னுலகுக்குத் தன்னொப் பிலாத்
தூயவன் றூமதி சூடி யெல்லாம்
ஆயவ னமரர்க்கு முனிவர் கட்கும்
சேயவ னுறைவிடந் திருவல் லமே. 2

---

1. முப்புரம் எரித்தவன். சடையிற் கங்கையைத் தரித்த வன். வேதங்களை விரித்தவன். பெயரும் தெரித்தவன் இடம் திருவல்லம் என்கின்றது. விரித்தவன் - பரப்பியவன். தெரித்த வன் - பொருளுணர்த்தியவன்.

2. உலகுக்குத் தாயானவன், ஒப்பில்லாத் தூயவன், தேவர் கட்கும் முனிவர்கட்கும் சேயவன் திருத்தலம் திருவல்லம் என்கின்றது. அமரர் முனிவர் இருவரும் போகிகளாயும், மனன சீலர்களாயும் இருத்தலின் அவர்களுக்குச் சேயவனானன் என்று அருளினர். இவர்களுக்குச் சேயவன் எனவே ஞானிகட்கு மிக அண்ணியன் என்பதாம்.

பார்த்தவன் காமனைப் பண்ப ழியப்
போர்த்தவன் போதகத் தின்னு ரிவை
ஆர்த்தவ னான்முகன் றலையை யன்று
சேர்த்தவ னுறைவிடந் திருவல் லமே. 3

கொய்தவம் மலரடி கூடு வார்தம்
மைதவழ் திருமகள் வணங்க வைத்துப்
பெய்தவன் பெருமழை யுலக முய்யச்
செய்தவ னுறைவிடந் திருவல் லமே. 4

சார்ந்தவர்க் கின்பங்க டழைக்கும் வண்ணம்
நேர்ந்தவ னேரிழை யோடுங் கூடித்
தேர்ந்தவர் தேடுவார் தேடச்செய்தே
சேர்ந்தவ னுறைவிடந் திருவல் லமே. 5

---

3. காமனை யெரித்தவன், யானையையுரித்தவன், பிரமனைச் சிரங்கொய்தவன், இடம் இது என்கின்றது. பண்பு - அழகு. போதகம் - யானைக்கன்று. உரிவை - தோல். ஆர்த்தவன் - கட்டியவன்.

4. தம் அடியை வணங்குவாரைத் திருமகள் வணங்க வைத்து, உலகம் உய்யப் பெருமழை பெய்யச் செய்தவன் உறைவிடம் வல்லம் என்கின்றது. கொய்த அம் மலரடி - கொய்த அழகிய மலரையணிந்த திருவடி. கூடுவார்தம்மை - தியானிப்பவர்களை. தவழ் திருமகள் - நிலையாமல் தவழ்ந்துகொண்டேயிருக்கின்ற இலட்சுமியை.

5. சார்ந்தவர்க்கு இன்பநல்கி, பார்வதியோடும் இருப்பவனும், தெளிந்தாரும் தேடுவாரும் தேடச்செய்தே அவர்களிடம் சேர்ந்திருப்பவனும் ஆகிய சிவனிடம் இது என்கின்றது. சார்ந்தவர்க்கு - திருவடியே சரண் என்று சார்ந்த ஞானிகட்கு. நேர்ந்தவன் - திருவுளம் பற்றியவன்; தேர்ந்த ஞானியரையும் தேடச்செய்து அவர்கட்குப் பாலினெய்போலவும் தேடுவாரைத் தேடச்செய்து விறகின் தீப்போலவும் தோன்றி நிற்பவன்.

பதைத்தெழு காலனைப் பாதமொன்றால்
உதைத்தெழு மாமுனிக் குண்மை நின்று
விதிர்த்தெழு தக்கன்றன் வேள்வியன்று
சிதைத்தவ னுறைவிடந் திருவல் லமே. 6

* * * * 7

இகழ்ந்தரு வரையினை யெடுக்க லுற்றாங்
ககழ்ந்தவல் லரக்கனை யடர்த்த பாதம்
நிகழ்ந்தவர் நேடுவார் நேடச் செய்தே
திகழ்ந்தவ னுறைவிடந் திருவல் லமே. 8

பெரியவன் சிறியவர் சிந்தை செய்ய
அரியவ னருமறை யங்க மானான்
கரியவ னான்முகன் காண வொண்ணாத்
தெரியவன் வளநகர் திருவல் லமே. 9

---

6. காலனை உதைத்தும், மார்க்கண்டர்க்கு உண்மைப் பொருளாய் எதிர்நின்றும், தக்கன் யாகத்தினைத் தகர்த்தும் நின்ற இறைவனிடம் இது என்கின்றது. மாமுனி - மார்க்கண்டர். விதிர்த்து - நடுங்கி.

8. இராவணன் வலியடக்கிய பாதத்தைத் தேடுவார் தேடச் செய்தே எமக்கு எளிமையாகத் திகழ்ந்தவன் நகர் இது என்கின்றது. இகழ்ந்து அருவரையினை - இது என் வலிக்கு எம் மாத்திரம் என்று இகழ்ந்து அரிய கைலையை. நிகழ்ந்தவர் - பாதத்தை நிகழ்பொருளாகக்கண்டவர்கள். நேடுவார் - தேடுபவர்கள்.

9. பெரியவன், சிறியவர்கள் தியானித்தற்கு அரியவன், வேதமும் அங்கமும் ஆனான், அயனும் மாலுங்காண ஒண்ணாத தெரியவன்நகர் இது என்கின்றது தெரியவன் - தெரியநிற்பவன். முனைப்படங்கிய முத்தான்மாக்களுக்கு விளங்கி நிற்பவன் என்பதாம்.

அன்றிய வமணர்கள் சாக்கி யர்கள்
குன்றிய வறவுரை கூறு வண்ணம்
வென்றவன் புலனைந்தும் விளங்க வெங்கும்
சென்றவ னுறைவிடந் திருவல் லமே. 10

கற்றவர் திருவல்லங் கண்டு சென்று
நற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன் சொன்ன
குற்றமில் செந்தமிழ் கூற வல்லார்
பற்றுவ ரீசன்பொற் பாதங் களே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. சமணரும், புத்தரும் அறமிலா உரை பேசாவண்ணம் ஐம்புலன்களையும் வென்றவன் நகர் வல்லம் என்கின்றது. அன்றிய - மாறுபட்ட. அறம் குன்றிய உரை என மாறுக.

11. ஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருவல்லத்தைக்கண்டு சொன்ன குற்றம் இல் செந்தமிழ்ப் பாடலாகிய இவற்றைக் கூறவல்லவர் ஈசன் பாதங்களைப் பற்றுவர் என்கின்றது. கண்டு சென்று சொன்ன என்பதால் இப்பதிகம் திருவல்லத்தை வழி பட்டுபோன பின்பு சிவானந்தானுபவம் சிந்தையில் நிறைய ஆக்கப்பெற்றதாகும் என்பதறியப்பெறும்.

திருமாற்பேறு

பதிகவரலாறு: (55-ம் பதிகம் பார்க்க)

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 114**

திருச்சிற்றம்பலம்

குருந்தவன் குருகவன் கூர்மையவன்
பெருந்தகை பெண்ணவ னாணுமவன்
கருந்தட மலர்க்கண்ணி காதல்செய்யும்
மருந்தவன் வளநகர் மாற்பேறே. 1

பாறணி வெண்டலை கையிலேந்தி
வேறணி பலிகொளும் வேட்கையனாய்
நீறணிந் துமையொரு பாகம்வைத்த
மாறிலி வளநகர் மாற்பேறே. 2

கருவுடை யாருல கங்கள்வேவச்
செருவிடை யேறியுஞ் சென்றுநின்று
உருவிடை யாளுமை யாளுந்தானும்
மருவிய வளநகர் மாற்பேறே. 3

---

1. இப்பதிகம், மருந்தாய், மாறிலியாய், உமாபதியாய், கயிலாயபதியாய், காலகாலனாய், முனிவரும் தேவரும் மக்களும் ஒருசேர வணங்கத்தகும் எளிமையனாய், மாதுடையனாய், பிறை முதலிய சூடியவனாய், எந்தையாய் இருப்பவன் நகர் மாற்பேறு என்கின்றது. குருந்தவன் - குருந்தமரத்தடியிற் குருவானவன். இவ்வுரை மாணிக்கவாசகர் காலத்துக்கு ஞானசம்பந்தப் பெருமான் பின்னவராயிற்கொள்ளலாம். குருகவன் - வயிரவகையில் ஒன்றானவன். மருந்து - அமுதம்.

2. பாறு - பருந்து. மாறிலி - மாறுபாடில்லாதவன்.

3. கருவுடையார் உலகங்கள் வேவ - பிறப்புடைய ஆன்மாக்களின் போக நுகர்ச்சிக்காகப் படைக்கப்பெற்ற உலகங்கள் அழிய. உரு - அழகிய.

தலையவன் றலையணி மாலைபூண்டு
கொலைநவில் கூற்றினைக் கொன்றுகந்தான்
கலைநவின் ருன்கயி லாயமென்னும்
மலையவன் வளநகர் மாற்பேறே. 4

துறையவன் றொழிலவன் றொல்லுயிர்க்கும்
பிறையணி சடைமுடிப் பெண்ணொர்பாகன்
கறையணி மிடற்றண்ணல் காலற்செற்ற
மறையவன் வளநகர் மாற்பேறே. 5

பெண்ணினல் லாளையோர் பாகம்வைத்துக்
கண்ணினாற் காமனைக் காய்ந்தவன்றன்
விண்ணவர் தானவர் முனிவரொடு
மண்ணவர் வணங்குநன் மாற்பேறே. 6

* * * * 7

தீதிலா மலையெடுத் தவ்வரக்கன்
நீதியால் வேதகீ தங்கள்பாட
ஆதியா னாகிய வண்ணலெங்கள்
மாதிதன் வளநகர் மாற்பேறே. 8

செய்யதண் டாமரைக் கண்ணனொடும்
கொய்யணி நறுமலர் மேலயனும்
ஐயனன் சேவடி யதனையுள்க
மையல்செய் வளநகர் மாற்பேறே. 9

---

4. தலையணிமாலை - கபாலமாலை. நவில் - விரும்பும்.

5. துறையவன் - பலநெறிகளாயிருப்பவன். தொழிலவன் - ஐந்து தொழிலையுடையவன். கறை - விடம்.

6. உமையையொருபாகம் வைத்தும் மன்மதனைக் கண்ணாற் காய்ந்தவன் என்பதில் நயம் ஓர்க. விண்ணவர் முதலானோர் ஒப்ப வணங்கத்தகும் எளிமையில் இருப்பவன் என இறைவனுடைய ஒப்பநோக்கும் பேரருள் உரைக்கப்பட்டது.

8. மாதி - மாதினையுடையவன்.

9. ஐயன் நன்சேவடி - தலைவனுடைய நல்ல சேவடியை. மையல் - விருப்பம்.

குளித்துணு வமணர்குண் டாக்கரென்றும்
களித்துநன் கழலடி காணலுறார்
முளைத்தவெண் மதியினொ டரவஞ்சென்னி
வளைத்தவன் வளநகர் மாற்பேறே. 10

அந்தமின் ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
செந்திசை பாடல்செய் மாற்பேற்றைச்
சந்தமின் றமிழ்கள்கொண் டேத்தவல்லார்
எந்தைதன் கழலடி யெய்துவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10. 'கூழாயினுங் குளித்துக் குடி' என்பது உலக வாய் மொழியாகவும் குளித்து உண்ணாத அமணர்கள் என அவர்கள் இயல்பு கூறியது. குண்டு ஆக்கர் - பரு உடலராகிய புத்தர்.

11. அந்தம் இல் - அழிவற்ற. சந்தம் இன் தமிழ் - இசை யோடு கூடிய இனிய தமிழ். இப்பதிகம் பாடினவர்க்குப் பயன் திருவடிப்பேறு எனச் சொல்லப்படுகின்றது. செந்து இசை பாடல் - செவ்விய இசையையுடைய பாடல். து - சாரியை.

திருவிராமனதீச்சரம்

பதிகவரலாறு :

திருப்பனையூரை வணங்கிவருகின்ற சிரபுரச்செல்வர் திருஇராமனதீச்சரத்தை அடைந்து "சங்கொளிர்" என்னும் இப்பதிகத்தையருளிச்செய்தார்.

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 115**

திருச்சிற்றம்பலம்

சங்கொளிர் முன்கையர் தம்மிடையே
அங்கிடு பலிகொளு மவன்கோபப்
பொங்கர வாடலோன் புவனியோங்க
எங்கும னிராமன தீச்சரமே. 1

சந்தநன் மலரணி தாழ்சடையன்
தந்தம தத்தவன் றாதையோதான்
அந்தமில் பாடலோ னழகனல்ல
எந்தவ னிராமன தீச்சரமே. 2

தழைமயி லேறவன் றாதையோதான்
மழைபொழி சடையவன் மன்னுகாதில்
குழையது விலங்கிய கோலமார்பின்
இழையவ னிராமன தீச்சரமே. 3

---

1. முனிபன்னியர் இடும்பலியை ஏற்பவனும், அரவணிந்தவனும், உலகமெலாம் உயர எங்கும் மன்னியிருப்பவனும் ஆகிய சிவனிடம் இராமனதீச்சரம் என்கின்றது. சங்கு - வளையல். அங்கு - அசை. புவனி - பூமி.

2. தாழ்சடையன், விநாயகப்பெருமான் தாதை, பாடலன், அழகன் நகர் இது என்கின்றது. சந்தம் - அழகு. தந்த மதத்தவன் - தந்தத்தையும் மதத்தையும் உடைய விநாயகப் பெருமான். அந்தம் இல் - எல்லையில்லாத.

3. முருகன் தாதை, மார்பில் பூணூலன் நகர் இதுவே என்கின்றது. தழை மயில் - பீலியோடு கூடிய மயில். ஏறவன் -

சத்தியு ளாதியோர் தையல்பங்கன்
முத்திய தாகிய மூர்த்தியோதான்
அத்திய கையினி லழகுசூலம்
வைத்தவ னிராமன தீச்சரமே. 4

தாழ்ந்தகு ழற்சடை முடியதன்மேல்
தோய்ந்த விளம்பிறை துலங்குசென்னிப்
பாய்ந்தகங் கையொடு படவரவம்
ஏய்ந்தவ னிராமன தீச்சரமே. 5

சரிகுழ லிலங்கிய தையல்காணும்
பெரியவன் காளிதன் பெரியகூத்தை
அரியவ னுடலோ னங்கையேந்தும்
எரியவ னிராமன தீச்சரமே. 6

மாறிலா மாதொரு பங்கன்மேனி
நீறது வாடலோ னீள்சடைமேல்
ஆறது சூடுவா னழகன்விடை
ஏறவ னிராமன தீச்சரமே. 7

ஏறுதலையுடையவன். மழை - நீர்த்துளி. குழை - காதணி. கோலம் - அழகு. இழை - பூணூல்; ஆபரணமும் ஆம்.

4. ஆதி சத்தியின் தலைவன், முத்திதரு முதல்வன் நகர் இது என்கின்றது. அத்தியகையினில் அழகு சூலம் வைத்தவன் - சங்கார கிருத்தியஞ்செய்யும் தியேந்திய திருக்கரத்தில் அழகுக்காகச் சூலத்தை ஏந்தியவன். இதன் நயம் ஓர்க.

5. பிறையணிந்த சென்னியோடு கங்கை பாம்பு அணிந்தவன் நகர் இது என்கின்றது. ஏய்ந்தவன் - பொருந்தியவன்.

6. பராசக்தி காணும் பெரியவன், காளியின் கூத்திற்கு அரியவன், ஆனந்தக் கூத்தன் நகர் இது என்கின்றது. சரி குழல் - பிடரிமீது சரிந்த கூந்தல். இத்தலத்து இறைவிநாமம் சரியார் குழலி.

7. மாதொருபங்கன், நீறுடி, ஆறுசூடி, அழகன் நகர் இது என்கின்றது. மாறு இலா மாது - அபின்னையாகிய பராசக்தி. நீறு அது ஆடலோன் - நீறுடியவன்.

தடவரை யரக்கனைத் தலைநெரித்தோன்
படவர வாட்டிய படர்சடையன்
நடமது வாடலா னான்மறைக்கும்
இடமவ னிராமன தீச்சரமே. 8

தனமணி தையறன் பாகன்றன்னை
அனமணி யயனணி முடியுங்காணான்
பனமணி வரவரி பாதங்காணான்
இனமணி யிராமன தீச்சரமே. 9

தறிபோலாஞ் சமணர்சாக் கியர்சொற்கொளேல்
அறிவோரா னும மறிந்துரைமின்
மறிகையோன் றன்முடி மணியார்கங்கை
எறிபவ னிராமன தீச்சரமே. 10

தேன்மலர்க் கொன்றையோன் * * 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. இராவணனை நெரித்தவன், அரவாட்டிய சடையன், நடனம் ஆடுதலையுடையவன் நகர் இது என்கின்றது. நான் மறைக்கும் இடம் அவன் - வேதங்கள் நான்கிற்கும் இடம் ஆயவன்.

9. உமைபாகனை அயன் முடிகாணான், அரி அடிகாணான், அத்தகைய இறைவன் நகர் இது என்கின்றது. அனம் அணி அயன் - அன்னமாகத் தன்னைப்புனைந்துகொண்ட பிரமன். பன மணி வரவு அரி - படங்களில் மணிகளையுடைய ஆதிசேடன் மேல் வருதலையுடைய மால். பண என்பது எதுகை நோக்கிப் பன என ஆயிற்று. நான்கு தலையையுடைய பிரமன் ஒரு முடியைக் காணாமையும், ஏனமாய் நான்கு கால்களையுடைய திருமால் இணையடி காணாமையும் வியப்பு என நயந்தோன்ற நின்றது.

10. அறிவால் அறியப்பெறுதவன், மான்கையன், கங்கையன் நகர் இது என்கின்றது. தறி - தடி. அறிவு - பசு, பாச ஞானம். பாசஞானத்தாலும் படர் பசுஞானத்தாலும் ஈசனை யறியவொண்ணாது ஆதலின் இங்ஙனம் கூறினார். மறி - மான் குட்டி.

பொது

பதிகவரலாறு :

கொடிமாடச் செங்குன்றூரில் சிவஞானச் செம்மலார் அடியார்களுடன் தங்கியிருந்தகாலத்துப் பனிக்காலம் வந்து விட்டது. அதனால் அடியார்கள் நளிர்சுரத்தினால் வருந்தினார்கள். பிள்ளையாரிடம் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டனர். 'இந்த நளிர்சுரம் வருதல் இந்நாட்டிற்கு இயல்பாயினும் நமக்கு இந்தநோய் எய்தப்பெறா. நீலகண்டமே எந்நாளும் அடியார் இடர்தீர்க்கும் அருந்துணை' என்று எண்ணி "அவ்வினைக் கிவ்வினை" என்னும் திருப்பதிகத்தைத் தொடங்கி, ஒவ்வொரு திருப்பாடல் இறுதியிலும் "செய்வினை தீண்டா திருநீலகண்டம்" என ஆணைவைத்து அருளிச்செய்தார்கள். உடனே அடியார்களுக்குமட்டுமன்றி அந்நாட்டிலேயே சுர நோய் தொலைந்தது.

(திருநீலகண்டம்)

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : - **எண் 116**

திருச்சிற்றம்பலம்

அவ்வினைக் கிவ்வினை யாமென்று சொல்லு மஃதறிவீர்
உய்வினை நாடா திருப்பது முந்தமக் கூனமன்றே
கைவினை செய்தெம் பிரான்கழல் போற்றுது நாமடியோம்
செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். 1

---

1. நாம் முன்முன் பிறவிகளில் ஈட்டிய தீவினைகட்கு ஏற்ப இப்பிறவியில் பிராரத்தம் வந்தூட்ட இத்துன்பம் அனுபவிக்கிறோம் என்று சொல்லும் அடியார்களைப் பார்த்து நீங்கள் உய்வைத் தேடாதிருப்பது ஊனமல்லவா? கைத்தொண்டு செய்து கழலைப்போற்றுவோம்; நாம் செய்தவினை நம்மைத் தீண்டா; திருநீலகண்டம் என்கின்றது. அவ்வினைக்கு - முன்னைய வினைக்கு. இவ்வினை - இப்போது சுரநோயால் வருந்தும் இவ்வினை. உய்வினை - தீரும் உபாயத்தை. கைவினை - கிரியைகளாகிய சிவப்பணி.

காவினை யிட்டுங் குளம்பல தொட்டுங் கனிமனத்தால்
ஏவினை யாலெயின் மூன்றெரித் தீரென் றிருபொழுதும்
பூவினைக் கொய்து மலரடி போற்றுது நாமடியோம்
தீவினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். 2

மூலத்தட மூழ்கிய போகங் களுமற் றெவையுமெல்லாம்
விலைத்தலை யாவணங் கொண்டெமை யாண்ட விரிசடையீர்
இலைத்தலைச் சூலமுந் தண்டு மழுவு மிவையுடையீர்
சிலைத்தெமைத் தீவினை தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். 3

விண்ணுல காள்கின்ற விச்சா தரர்களும் வேதியரும்
புண்ணிய ரென்றிரு போதுந் தொழப்படும் புண்ணியரே
கண்ணிமை யாதன மூன்றுடை யீருங் கழலடைந்தோம்
திண்ணிய தீவினை தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். 4

மற்றிணை யில்லா மலைதிரண் டன்னதிண் டோளுடையீர்
கிற்றெமை யாட்கொண்டு கேளா தொழிவதுந் தன்மைகொல்லோ
சொற்றுணை வாழ்க்கை துறந்துந் திருவடி யேயடைந்தோம்
செற்றெமைத் தீவினை தீண்டப்பெ ருதிரு நீலகண்டம். 5

---

2. திரிபுரம் எரித்த பெருமானே! நந்தவனம் வைத்தும், குளந்தோண்டியும், பூவெடுத்துக்கட்டி அணிவித்தும் போற்றுவோம்; ஆதலால் தீவினை எம்மைவந்து தீண்டப்பெரு திருநீலகண்டம் என்கின்றது. கா - சோலை. தொட்டும் - தோண்டியும். ஏ வினையால் - அம்பின் தொழிலால்.

3. போகங்கள் எம்மைப் பற்ருவண்ணம் தடுத்தாண்ட பெருந்தகையீர்! சூலம் மழு இவற்றையுடையீர்! எம்மை வினை தீண்டப்பெரு என்கின்றது. விலைத்து அலையாவண்ணம் - அடியேனை விலகச்செய்து அலையாவண்ணம்; விலையாகக் கொண்டு எனலுமாம். சிலைத்து - ஒலித்து.

4. வேதியரும் வித்தியாதரர்களும் புண்ணியர் என்று தொழும் புண்ணியரே! உம் கழல் அடைந்தோம்; திண்ணிய தீவினை தீண்டப்பெரு என்கின்றது. திண்ணியதீவினை தீண்டப்பெரு என்றது இதுவரை நுகர்ந்த அளவிலேயே அமைவதாக, திருவருள்நோக்கத்தால் அவை மென்மையாயின ஆதலின் இங்ஙனம் கூறினர்.

5. ஒப்பற்ற மலைபோல் திரண்ட தோளுடையீர்! எம்மை யாட்கொண்டும் எம்குறையைக் கேளாதொழிவது பெருமையோ

மறக்கு மனத்தினை மாற்றியெம் மாவியை வற்புறுத்திப்
பிறப்பில் பெருமான் றிருந்தடிக் கீழ்ப்பிழை யாதவண்ணம்
பறித்த மலர்கொடு வந்துமை யேத்தும் பணியடியோம்
சிறப்பிலித் தீவினை தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். 6

* * * * 7

எல்லாத் துணையையும் விட்டு உமது திருவடி யடைந்தோம் ஆதலால் எம்மைத் தீவினை தீண்டப்பெறா. திருநீலகண்டம் ஆணை என்கின்றது. மற்று - வேறு. இணை - ஒப்பு. கிற்று - வலி படைத்து. சொல்துணைவாழ்க்கை - சொல்லப்படுகிற துணைகள் பலவற்றோடும் கூடிய வாழ்க்கை. செற்று - வருத்தி. எமது வினைகளை வெருட்டும் வலியுடையீர் என்று குறிக்க இணை யில்லா மலைதிரண்டன்ன தோளுடையீர் என்று குறிப்பித்தது. எமக்கும் தேவரீர்க்கும் உள்ளதொடர்பு ஆட்கொள்ளப்பட்ட தால் உண்டான ஆண்டானும் அடிமையுமான தொடர்பு அங்ஙனமிருந்தும் எமது குறையை நீரேயறிந்து நீக்கவேண்டி யிருக்க, சொல்லியும் கேளாது ஒழிவதும் தன்மையோ என்றார். துணையென்று சொல்லப்படுகின்ற வாழ்க்கைகளைத் துறந்து உம் திருவடியடைந்தோம் என்றது அகப்பற்றும் புறப்பற்றும் விட்டு உம்மைப்பற்றினோம் என்றது. தீவினை செற்றுத்தீண்டப்பெறா என்றது தீவினைகள் தீண்டுபவற்றைத் தடுத்தலாகாது ஆயினும் அவைவலியிழந்தனவாகத் தீண்டா என்று விளக்கியவாறு.

6. எம்மோடு ஒன்றி வராமல் மறுக்கும் தன்மைவாய்ந்த மனத்தையும்மாற்றி, உயிரைவற்புறுத்தித்தேவரீர் திருவடிக்குப் பிழை ஏற்படாதவண்ணம் மலர்கொண்டேத்தும் அடியேங் களைச் சிறப்பில்லாத இத்தீவினைகள் தீண்டப்பெறா திருநீல கண்டம் என்கின்றது. மனத்திற்கு இயற்கை, பற்றியதை விட்டுப்பற்றி, அதன் மயமாய், பற்றியதையும் மறந்துவிடுதல் அந்த நிலையை மாற்றி என்றார். திருவடியையே பற்றிவிடாது நிற்றலின் வினையின் வழிநின்று மலமறைப்பால் தடுமாறும் ஆன்மாவை வற்புறுத்தி. சிறப்பில் இத்தீவினை - சிறப்பற்ற இந்தத்தீவினை.

கருவைக் கழித்திட்டு வாழ்க்கை கடிந்துங் கழலடிக்கே
உருகி மலர்கொடு வந்துமை யேத்துது நாமடியோம்
செருவி லரக்கனைச் சீரி லடர்த்தருள் செய்தவரே
திருவிலித் தீவினை தீண்டப்பெ றுதிரு நீலகண்டம். 8

நாற்ற மலர்மிசை நான்முக னாரணன் வாதுசெய்து
தோற்ற முடைய வடியு முடியுந் தொடர்வரியீர்
தோற்றினுந் தோற்றுந் தொழுதுவணங்குது நாமடியோம்
சீற்றம தாம்வினை தீண்டப்பெ றுதிரு நீலகண்டம். 9

சாக்கியப் பட்டுஞ் சமணுருவாகி யுடையொழிந்தும்
பாக்கிய மின்றி யிருதலைப் போகமும் பற்றும்விட்டார்
பூக்கமழ் கொன்றைப் புரிசடை யீரடி போற்றுகின்றோம்
தீக்குழித் தீவினை தீண்டப்பெ றுதிரு நீலகண்டம். 10

---

8. பிறவியை அறுத்து உலகவாழ்க்கையை வெறுத்து உம் திருவடிக்கே உருகிவழிபடும் எமக்குத் தீவினை தீண்டப்பெறு திருநீலகண்டம் என்கின்றது. கரு - பிறவிமுதல். செரு இல் அரக்கன் - போரில்லாத இராவணன். திக்குவிஜயம்பண்ணிப் போரில்லாமையால் தருக்கிக் கயிலை எடுத்தானாதலின் இங்ஙனம் கூறினர். திரு இல் - சிவனடி வழிபடும் செல்வத்தையில்லாத

9. மலர்மேலயனும் திருமாலும் தங்களுக்குள் வாதுசெய்து அடிமுடியும் அறியப்படாத தன்மையை யுடையவரே! காணப் பெறினும் பெறுவீர், உம்மைத் தொழுது வணங்குவோம்; சீற்றமாகிய வினை எம்மைத் தீண்டப்பெறு; திருநீலகண்டம் என்கின்றது. நாற்றம் - மணம். தோற்றமுடைய - கட்புலனாகிய. சீற்றம் - கோபம்.

10. சாக்கியராயும் சமணராகியும் இருமையின்பமும் ஒழிந்தார்கள்; நாங்கள் நும் திருவடி போற்றுகின்றோம்; எம்மை வினை தீண்டப்பெறு என்கின்றது. இருதலைப் போகம் - இம்மை மறுமை யின்பம். தீக்குழித் தீவினை - தீக்குழியினைப் போலக் கனலுவதாகிய தீவினை.

பிறந்த பிறவியிற் பேணியெஞ் செல்வன் கழலடைவான்
இறந்த பிறவியுண்டாகி லிமையவர் கோனடிக்கண்
திறம்பயின் ஞானசம் பந்தன செந்தமிழ் பத்தும்வல்லார்
நிறைந்த வுலகினில் வானவர் கோனொடுங் கூடுவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. எமது இறைவன் கழலடையப் பிறந்த இப்பிறவியில் சிவபெருமான் திருவடியைப்பேணி, மீட்டும் பிறவியுளதாயின், இம்மொழி பத்தும் வல்லார்கள் வானவர்கோனொடுங் கூடுவர் என்கின்றது. அடைவான் பேணி, வல்லார், பிறவியுண்டாகில் கோனொடுங் கூடுவர் என முடிக்க.

திருப்பிரமபுரம்

பதிகவரலாறு :

வாக்கின்மன்னரை வழியனுப்பியபின் காழித்திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் மீண்டும் சீகாழியிற் புகுந்து, வேதவடிவாகிய திருத்தோணியில் வீற்றிருந்த விண்ணவர் பெருமானைப் பாடிப்பணிந்து, அங்கு எழுந்தருளியிருக்கின்ற நாளில், செந்தமிழ்ப் பாமாலையின் விகற்பங்களாகிய மொழிமாற்று, மாலைமாற்று, திருவியமகம், ஏகபாதம், இருக்குக்குறள், எழுகூற்றிருக்கை முதலானவற்றை அருளிச்செய்து, திருப்பாணனாரும் இசைவடிவான மதங்கசூளாமணியாரும் இப்பதிகங்களை ஏழிசைபற்றிப்பாடச் சீகாழியில் எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

மொழிமாற்று

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : எண் 117

திருச்சிற்றம்பலம்

காட தணிகலங் காரர வம்பதி காலதனில்
தோட தணிகுவர் சுந்தரக் காதினிற் றூச்சிலம்பர்
வேட தணிவர் விசயற் குருவம் வில்லுங்கொடுப்பர்
பீட தணிமணி மாடப் பிரம புரத்தரரே. 1

மொழிமாற்று என்பது பொருள்கோள்வகையுள் ஒன்று. பொருளுக்கு ஏற்பச் சொல்லைப் பிரித்து முன்பின் கூட்டிக் கொள்வது.

1. பிரம புரத்தரனர் காட்டைப் பதியாகக்கொள்ளுவர்; அரவத்தை அணிவர்; அழகிய காதில் தோடு அணிவர்; காலில் சிலம்பணிவர்; வேடுருவந்தாங்கி விசயற்குப் பாசுபதாஸ்திரம் அளிப்பர் என்கின்றது. காடது பதி, அணிகலம் காரரவம், காலதனில் தூச்சிலம்பர், சுந்தரக்காதினில் தோடது அணிகுவர் எனப் பிரித்துக்கூட்டுக, பீடம் - மேடை.

கற்றைச் சடையது கங்கண முன்கையிற் றிங்கள்கங்கை
பற்றித்து முப்புரம் பார்படைத் தோன்றலை சுட்டதுபண்
டெற்றித்துப் பாம்பை யணிந்தது கூற்றை யெழில்விளங்கும்
வெற்றிச் சிலைமதில் வேணு புரத்தெங்கள் வேதியரே. 2

கூவிளங் கையது பேரி சடைமுடிக் கூட்டத்தது
தூவிளங் கும்பொடிப் பூண்டது பூசிற்றுத் துத்திநாகம்
ஏவிளங் குந்நுத லாளையும் பாக முரித்தனரின்
பூவிளஞ் சோலைப் புகலியுண் மேவிய புண்ணியரே. 3

உரித்தது பாம்பை யுடன்மிசை யிட்ட்தோ ரொண்களிற்றை
எரித்ததொ ராமையை யின்புறப் பூண்டது முப்புரத்தைச்
செருத்தது சூலத்தை யேந்திற்றுத் தக்கனை வேள்விபன்னூல்
விரித்தவர் வாழ்தரு வெங்குரு வில்வீற் றிருந்தவரே. 4

---

2. வேணுபுரத்து வேதியரின் சடையது திங்களும் கங்கையும்; முன்கையிற் கங்கணமாக யணிந்தது பாம்பு; கையில் பற்றியது பிரமன் தலை; சுட்டது முப்புரம் என்கின்றது. பண்டு கூற்றை எற்றித்து என மொழிமாற்றிக் காண்க. பற்றித்து எற்றித்து என்பன பற்றிற்று எற்றிற்று என்பதன் மரூஉ. எற்றித்து - உதைத்தது.

3. கூவிளம் சடைமுடிக் கூட்டத்தது; பேரி கையது; தூவிளங்கும் பொடி பூசிற்று; துத்திநாகம் பூண்டது என மொழிமாற்றிப் பொருள் கொள்க. கூவிளம் - வில்வம். பேரி - உடுக்கை. தூ - தூய்மை. பொடி - விபூதி. துத்தி - படப்பொறி. ஏவிளங்குநுதலாள் - அம்புபோல் விளங்கும் நெற்றியையுடையாள் என்றது உமாதேவியை. நெற்றி என்றது ஆகுபெயராகக் கண்ணை உணர்த்திற்று. உரித்தனர் - உரிமையாகப்பூண்டனர். புகலி - சீகாழி.

4. பாம்பை உடல்மிசையிட்டது; ஓர் ஒண் களிற்றை உரித்தது; ஆமையை இன்புறப் பூண்டது; முப்புரத்தை எரித்தது; சூலத்தை ஏந்திற்று; தக்கனை வேள்வி செருத்தது எனக்கூட்டுக. களிறு - யானை. செருத்தது - வருத்தியது. பன்னூல்விரித்தவர் - பலநூல்களையும் விரித்துணர்ந்த அந்தணர்.

கொட்டுவ ரக்கரை யார்ப்பது தக்கை குறுந்தாளன
விட்டுவர் பூதங் கலப்பில ரின்புக ழென்புலவின்
மட்டுவ ருந்தழல் சூடுவர் மத்தமு மேந்துவர்வான்
தொட்டுவ ருங்கொடித் தோணி புரத்துறை சுந்தரரே. 5

சாத்துவர் பாசந் தடக்கையி லேந்துவர் கோவணந்தங்
கூத்தவர் கச்சுக் குலவிநின் றாடுவர் கொக்கிறகும்
பேர்த்தவர் பல்படை பேயவை சூடுவர் பேரெழிலார்
பூத்தவர் கைதொழு பூந்தராய் மேவிய புண்ணியரே. 6

காலது கங்கை கற்றைச் சடையுள்ளாற் கழல்சிலம்பு
மாலது வேந்தன் மழுவது பாகம் வளர்கொழுங்கோட்
டாலது வூர்வ ரடலேற் றிருப்ப ரணிமணிநீர்ச்
சேலது கண்ணியொர் பங்கர் சிரபுர மேயவரே. 7

---

5. வான்தொட்டு வருங் கொடித் தோணி புரத்துறை சுந்தரர் மத்தம் சூடுவர்; அக்கு அரையார்ப்பது; தக்கை கொட்டுவர்; குறுந்தாளன பூதம் இன்புகழ் விட்டுவர்; என்பு கலப்பிலர்; உலவின்மட்டு வருந்தழல் ஏந்துவர் எனக்கூட்டிப் பொருள்காண்க. அக்கு - சங்குமணி. தக்கை - ஒரு வாத்தியம். விட்டுவர் - சொல்லுவர். உலவின் மட்டு வருந்தழல் - உலகத்தை யழிக்குமளவு வரும் காலாக்கினி.

4. தவர் பூ கைதொழு பூந்தராய் மேவிய புண்ணியர் பாசம் தடக்கையில் ஏந்துவர்; கோவணம் சாத்துவர்; தம்கூத்தவர்; கச்சு குலவிநின்று ஆடுவர்; கொக்கிறகும் சூடுவர்; பல்படைபேய் பேர்த்தவர்; பேர் எழிலார் எனக்கூட்டுக. கச்சு குலவி நின்று ஆடுவர் - அரையில் கச்சு விளங்க நின்றாடுவர். குலவி: குலவ எனத்திரிக்க. பேர்த்தவர் - அடிபெயர்த்தாடல் செய்தவர்.

7. அணிமணி நீர்ச் சேலது கண்ணி ஓர் பங்கர் சிரபுரம் மேயவர் காலது கழல் சிலம்பு, கற்றைச்சடை உள்ளால் கங்கை, மாலது பாகம், ஏந்தல் மழுவது, வளர் கொழுங் கோட்டு ஆலது இருப்பர், அடல் ஏறு ஊர்வர் என மொழிமாற்றுக. கோடு - மேருமலைத் தென்சிகரம். ஆலது, சேலது, என்பனவற்றுள் அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

நெருப்புரு வெள்விடை மேனிய ரேறுவர் நெற்றியின்கண்
மருப்புறு வன்கண்ணர் தாதையைக் காட்டுவர் மாமுருகன்
விருப்புறு பாம்புக்கு மெய்த்தந்தை யார்விறன் மாதவர்வாழ்
பொருப்புறு மாளிகைத் தென்புற வத்தணி புண்ணியரே. 8

இலங்கைத் தலைவனை யேந்திற் றிறுத்த திரலையின்னாள்
கலங்கிய கூற்றுயிர் பெற்றது மாணி குமைபெற்றது
கலங்கிளர் மொந்தையி னாடுவர் கொட்டுவர் காட்டகத்துச்
சலங்கிளர் வாழ்வயற் சண்பையுண் மேவிய தத்துவரே. 9

அடியிணை கண்டிலன் றாமரை யோன்மான் முடிகண்டிலன்
கொடியணி யும்புலி யேறுகந் தேறுவர் தோலுடுப்பர்
பிடியணி யுந்நடை யாள்வெற் பிருப்பதோர் கூறுடையர்
கடியணி யும்பொழிற் காழியுண் மேய கறைக்கண்டரே. 10

---

8. விறல் மாதவர்வாழ் பொருப்புறு மாளிகைத் தென்புற வத்து அணி புண்ணியர், நெருப்புரு மேனியர், வெள்விடை ஏறுவர், நெற்றியின் கண்ணர், மருப்புருவன் தாதை, மா முருகன் விருப்புறு தந்தையார், பாம்புக்கு மெய்(யைக்) காட்டுவர் எனக்கூட்டுக. மருப்பு உருவன் - கொம்பினையுடைய விநாயகப்பெருமான். தாதையை என்பதிலுள்ள ஐகாரத்தைப் பிரித்து மெய் என்பதனோடு கூட்டி மெய்யை எனப் பொருள் கொள்க. - இது உருபு பிரித்துக் கூட்டல்.

9. சலம் கிளர் வாழ் வயல் சண்பையில் மேவிய தத்துவர் இலங்கைத் தலைவனை இறுத்தது; இரலை ஏந்திற்று; கலங்கிய கூற்று குமை பெற்றது; இல் நாள் மாணி உயிர்பெற்றது; கலங்கிளர் மொந்தையின் கொட்டுவர்; காட்டகத்து ஆடுவர் எனக்கூட்டுக. இரலை - மான். இல் நாள் மாணி - வாழ்நாள் உலந்த மார்க்கண்டன், குமை பெற்றது - அளிந்தழிந்தது.

10. கடி அணியும் பொழில் காழியுள் மேய கறைக் கண்டர் அடியிணை மால் கண்டிலன்; தாமரையோன் முடி கண்டிலன்; கொடியணியும் ஏறு உகந்து ஏறுவர்; புலித்தோல் உடுப்பர்; பிடியணியும் நடையாள் கூறுடையர்; வெற்பு இருப்பது எனக் கூட்டுக. கடி - மணம். கொடியணியும் -

கையது வெண்குழை காதது சூல மமணர் புத்தர்
எய்துவர் தம்மை யடியவ ரெய்தாரொ ரேனக்கொம்பு
மெய்திகழ் கோவணம் பூண்ப துடுப்பது மேதகைய
கொய்தலர் பூம்பொழிற் கொச்சையுண் மேவிய கொற்றவரே. 11

கல்லுயர் கழுமல விஞ்சியுண் மேவிய கடவுடன்னை
நல்லுரை ஞானசம் பந்தன் ஞானத் தமிழ்நன்குணரச்
சொல்லிடல் கேட்டல் வல்லோர்தொல்லை வானவர் தங்களொடும்
செல்குவர் சீரரு ளாற்பெற லாஞ்சிவ லோகமதே.. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடியை யலங்கரிக்கும், பிடி அணியும் நடையாள் - பெண் யானையை யொத்த நடையினையுடைய பார்வதி. வெற்பு - மலை.

11. கொய்து அலர் பூம்பொழில் மேதகைய கொச்சையுள் மேவிய கொற்றவர் கையது சூலம்; காதது வெண்குழை; அமணர் புத்தர் தம்மை எய்தார்; அடியவர் எய்துவர்; ஓர் ஏனக்கொம்பு மெய்திகழ் பூண்பது; கோவணம் உடுப்பது எனக்கூட்டுக.

12. கழுமலநகர்க் கடவுளை ஞானசம்பந்தன் சொன்ன ஞானத்தமிழ் நல்லுரைகளைச் சொல்லவும் கேட்கவும் வல்லார் தேவரோடு சிவலோகம் பெறுவர் என்கின்றது. புண்ணியஞ் செய்து தேவராய்ப் பதவியில் நிற்பாரை விலக்கத் தொல்லை வானவர் என்றருளினர்.

திருப்பருப்பதம்

பதிகவரலாறு :

கூற்றுதைத்தார் வீற்றிருக்கும் திருக்கோகரணம் பாடி எழுந்தருளிய பிள்ளையார் திருப்பருப்பதத்தை அடைந்து 'சுடுமணி யுமிழ் நாகம்' என்னும் இத்திருப்பதிகத்தைப் பாடிப் பர்வதநாயகரைப் பரவினர்.

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : எண் 118

திருச்சிற்றம்பலம்

சுடுமணி யுமிழ்நாகஞ் சூழ்தர வரைக்கசைத்தான்
இடுமணி யெழிலானை யேறல னெருதேறி
விடமணி மிடறுடையான் மேவிய நெடுங்கோட்டுப்
படுமணி விடுசுடரார் பருப்பதம் பரவுதுமே. 1

நோய்புல்கு தோறிரைய நரைவரு நுகருடம்பில்
நீபுல்கு தோற்றமெல்லா நினையுள்கு மடநெஞ்சே
வாய்புல்கு தோத்திரத்தால் வலஞ்செய்து தலைவணங்கிப்
பாய்புலித் தோலுடையான் பருப்பதம் பரவுதுமே. 2

---

1 திருவரையில் நாகத்தைக் கட்டியவர்; யானையேருது ஆனேறு ஏறியவர்; நீலகண்டர் எழுந்தருளிய சீபருப்பதத்தைப் பரவுவோம் என்கின்றது. சுடுமணி - ஒளிவிடுகின்ற மாணிக்கம். அசைத்தான் - கட்டியவன். இடுமணி எழில் ஆனை - இரு மருங்கும் இடப்பெற்ற மணிகளையுடைய யானையை.

2. நெஞ்சே தோல் திரங்கி, நரைத்துப்போகும் உனது தோற்றம் எல்லாவற்றையும் கொஞ்சம் நினைத்துப்பார், வாய் நிறைந்த தோத்திரத்தால் வலஞ்செய்து வணங்கிச் சீபருப் பதத்தைப் பரவுவோம் வா என்கின்றது. புல்கு - தழுவிய. இரைய - சுருங்க. நினை உள்கு - நினைத்துப்பார் சிந்தித்துப்பார். புல்கு - நிறைந்த.

துனியுறு துயர்தீரத் தோன்றியோர் நல்வினையால்
இனியுறு பயனாத விரண்டுற மனம்வையேல்
கனியுறு மரமேறிக் கருமுசுக் கழையுகளும்
பனியுறு கதிர்மதியான் பருப்பதம் பரவுதுமே. 3

கொங்கணி நறுங்கொன்றைத் தொங்கலன் குளிர்சடையான்
எங்கணோ யகலநின்றா னெனவரு ளீசனிடம்
ஐங்கணை வரிசிலையா னநங்கனை யழகழித்த
பைங்கண்வெள் ளேறுடையான் பருப்பதம் பரவுதுமே. 4

துறைபல சுனைமூழ்கித் தூமலர் சுமந்தோடி
மறையொலி வாய்மொழியால் வானவர் மகிழ்ந்தேத்தச்
சிறையொலி கிளிபயிலுந் தேனின மொலியோவாப்
பறைபடு விளங்கருவிப் பருப்பதம் பரவுதுமே. 5

சீர்கெழு சிறப்போவாச் செய்தவ நெறிவேண்டில்
ஏர்கெழு மடநெஞ்சே யிரண்டுற மனம்வையேல்
கார்கெழு நறுங்கொன்றைக் கடவுள திடம்வகையால்
பார்கெழு புகழோவாப் பருப்பதம் பரவுதுமே. 6

---

3. பிறவித்துன்பம் நீங்கப்பிறந்த நீ, செய்த நல்வினையால் எய்தப்போகும் இன்பப் பிறவியை எண்ணி இரண்டுபட்டமனம் எய்தாதே; திருமலையைப் பரவுவோம் வா என்கின்றது. துனி - வருத்தம். கோடிச்செல்வம் பெற முயன்றார் பிடிச்செல்வம் பெற்றுமகிழார்கள் அதுபோல நீ பேரின்பம் பெறப் பிறந்து புண்ணிய வசத்தால்வரும் தேவலோக இன்பம் முதலியவற்றைச் சிந்தியாதே உறுதியாக இரு என்பதாம். முசு - குரங்கு.

4. எங்கள் பிறவிநோய்போக்க அருள் செய்யும் ஈசனிடம் திருமலை என்கின்றது. கொங்கு - தேன். தொங்கலன் - மாலையை யுடையவன். அநங்கன் - மன்மதன்.

5. வானவர்கள் சுனைநீராடித்தொழும் பருப்பதம் பரவுதும் என்கின்றது. சிறை - சிறகுகள். தேனினம் - வண்டுக்கூட்டம். பறைபடும் - முழவுபோல ஒலிக்கும்.

6. நெஞ்சே! சிறப்பகலாத செய்தவம் வேண்டில் இரண்டுபட எண்ணாதே; புகழ் நீங்காப் பொருப்பைப் பரவுதும் என்கின்றது. ஏர் - எழுச்சி.

புடைபுல்கு படர்கமலம் புகையொடு விரைகமழத்
தொடைபுல்கு நறுமாலே திருமுடி மிசையேற
விடைபுல்கு கொடியேந்தி வெந்தவெண் ணீறணிவான்
படைபுல்கு மழுவாளன் பருப்பதம் பரவுதுமே. 7

நினைப்பெனு நெடுங்கிணற்றை நின்றுநின் றயராதே
மனத்தினை வலித்தொழிந்தே னவலம்வந் தடையாமைக்
கனைத்தெழு திரள்கங்கை கமழ்சடைக் கரந்தான்றன்
பனைத்திரள் பாயருவிப் பருப்பதம் பரவுதுமே. 8

மருவிய வல்வினைநோ யவலம்வந் தடையாமல்
திருவுரு வமர்ந்தானுந் திசைமுக முடையானும்
இருவரு மறியாமை யெழுந்ததோ ரெரிநடுவே
பருவரை யுறநிமிர்ந்தான் பருப்பதம் பரவுதுமே. 9

---

7. விடைக்கொடியை ஏந்தி நீறணியும் நிமலன் பருப்பதம் பரவுதும் என்கின்றது. புடை - பக்கம். புகை - யாகப்புகை. விரை - மணம். தொடை புல்கு - தொடுத்தலைப் பொருந்திய. விடை - இடபம்.

8. நினைப்பாகிய கிணற்றைப் பார்த்து நின்று நின்று மயங்காமல், மனத்தை வலிய அடிப்படுத்தினேன்; ஆதலால் அவலம் அடையாவண்ணம் பருப்பதம் பரவுதும் என்கின்றது. அயராது - மயங்காமல். வலித்து - இழுத்து. நினைப்பை ஆழமான கிணருகவும், மனத்தைக் கயிருகவும் உருவகித்தார்; இது மனத்தினை வலித்து என்பதனுல் உணரப்பெறுகின்றது.

9. அயனும் மாலும் அறியாவண்ணம் எரிநடுவே மலையாய் எழுந்தானது பருப்பதம் பரவுதும் என்கின்றது. வல்வினை நோய்- பரிபாகமுற்ற வினையால் வரும் துன்பம், அவலம் - அதனுல் விளைந்த செயலறவு. திரு உரு அமர்ந்தான் - திருமகளைத் தன் மார்பில் வைத்த திருமால். பருவரை உற - பெரியமலையைப் போல.

சடங்கொண்ட சாத்திரத்தார் சாக்கியர் சமண்குண்டர்
மடங்கொண்ட விரும்பியராய் மயங்கியோர் பேய்த்தேர்ப்பின்
குடங்கொண்டு நீர்க்குச்செல்வார் போதுமின் குஞ்சரத்தின்
படங்கொண்ட போர்வையினன் பருப்பதம் பரவுதுமே. 10

வெண்செநெல் விளைகழனி விழவொலி கழுமலத்தான்
பண்செலப் பலபாட லிசைமுரல் பருப்பதத்தை
நன்சொலி னற்பரவு ஞானசம் பந்தனல்ல
ஒண்சொலி னிவைமாலை யுருவெணத் தவமாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

10 சமணர் புத்தர்கட்குப்பின் பேய்த்தேர்முன் குடங்கொண்டு தண்ணீர்க்குப் போவார்போல போவார்போக, யானையுரிபோர்த்த இறைவன் பருப்பதம் பரவுதும் என்கின்றது. சடம் - அறியாமை. மடம் - அறியாமை. பேய்த்தேர் - கானல்நீர். குஞ்சரத்தின் படம் - யானைத்தோலாகிய ஆடை.

11. சிபருப்பதத்தைத் திருஞானசம்பந்தர் சொன்ன இம்மாலையை உருவெண்ணத்தவமாம் என்கின்றது. வெண் செந்நெல்: உம்மைத்தொகை. எண்ண என்பது எண எனத் தொகுத்தல் விகாரம்பெற்றது.

திருக்கள்ளில்

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 119**

திருச்சிற்றம்பலம்

முள்ளின்மேன் முதுகூகை முரலுஞ் சோலை
வெள்ளின்மேல் விடுகூறைக் கொடி விளைந்த
கள்ளின்மே யவண்ணல் கழல்க ளுளும்
உள்ளுமே லுயர்வெய்த லொரு தலையே. 1

ஆடலான் பாடலா னரவங்கள் பூண்டான்
ஓடலாற் கலனில்லா னுறை பதியால்
காடலாற் கருதாத கள்ளின் மேயான்
பாடெலாம் பெரியார்கள் பரசு வாரே. 2

எண்ணார்மும் மதிலெய்த விமையா முக்கண்
பண்ணார்நான் மறைபாடும் பரம யோகி
கண்ணார்நீ றணிமார்பன் கள்ளின் மேயான்
பெண்ணாணும் பெருமானெம் பிஞ்ஞ கனே. 3

---

1. கள்ளில் மேவிய கடவுளின் கழல்களைத் தியானிக்க உயர்வெய்தல் துணிவு என்கின்றது. முள்ளின்மேல் - முள் மரத்தின்மேல். வெள்ளில்மேல் - விளாவின்மேல். கூறைகொடி - ஆடையாலாகிய கொடி. உள்ளுமேல் - தியானிக்குமாயின். ஒருதலை - துணிவு.

2. ஆடல்பாடல் உடையவன் உறைபதி கள்ளில், அதன் கண்மேயானுடைய பெருமைகளைப் பெரியார்கள் பேசுவார்கள் என்கின்றது. அரவம் - பாம்பு. கலன் - உண்கலன். பாடு - பெருமை.

3. திரிபுரம் எரித்த பரமயோகி கள்ளில் மேயவன்; அவனே பெண் ஆண் ஆனன் என்கின்றது. எண்ணார் - பகைவர். கண் - அழகு. பிஞ்ஞகன் - மயிற்பீலியையணிந்தவன்.

பிறைபெற்ற சடையண்ணல் பெடைவண் டாலும்
நறைபெற்ற விரிகொன்றைத் தார் நயந்த
கறைபெற்ற மிடற்றண்ணல் கள்ளின் மேயான்
நிறைபெற்ற வடியார்க ணெஞ்சு ளானே. 4

விரையாலு மலராலும் விழுமை குன்ற
உரையாலு மெதிர்கொள்ள வூரா ரம்மாக்
கரையார்பொன் புனல்வேலிக் கள்ளின் மேயான்
அரையார்வெண் கோவணத்த வண்ண லானே. 5

நலனாய பலிகொள்கை நம்பா னல்ல
வலனாய மழுவாளும் வேலும் வல்லான்
கலனாய தலையோட்டான் கள்ளின் மேயான்
மலனாய தீர்த்தெய்து மாதவத் தோர்க்கே. 6

---

4. கள்ளில் மேயான் என்நெஞ்சுளான் என்கின்றது. ஆலும் - ஒலிக்கும். நறை - தேன். கறை - விடம். நிறைபெற்ற அடியார்கள் - மனநிறைவுற்ற அடியார்கள்.

5, கள்ளில் மேயான் மணப்பொருள்களாலும், மலராலும் தோத்திரப் பாக்களாலும் ஊரார் எதிர்கொள்ளும் அண்ணலாக இருக்கின்றான் என்கின்றது. விரை - மணம். எண்வகை விரைகள் சங்கஇலக்கியங்களிற் கூறப்பெற்றுள்ளன. விழுமை - பெருமை. உரை - புகழ்.

6. கள்ளில் மேயான் மாதவத்தோர்க்கு மூலமலத்தைத் தீர்த்து அவரைப் பொருந்துவன் என்கின்றது. நலன் ஆயபலி - இடுவார்க்கு நன்மையமைத்த பிச்சை. வலன் ஆய மழுவாளும் வேலும் வல்லான் - வெற்றியைத் தருவதாய மழுமுதலிய படைகளை வல்லவன். மலன் ஆய தீர்த்து - மலங்களைப்போக்கி, தீர்த்து என்பது உபசார வழக்கு. வலியை வாட்டி என்பது கருத்து.

பொடியார்மெய் பூசினும் புறவி னறவம்
குடியாவூர் திரியினுங் கூப்பி டினும்
கடியார்பூம் பொழிற்சோலைக் கள்ளின் மேயான்
அடியார்பண் பிகழ்வார்க ளாதர் களே. 7

திருநீல மலரொண்கண் டேவி பாகம்
புரிநூலுந் திருநீறும் புல்கு மார்பில்
கருநீல மலர்விம்மு கள்ளி லென்றும்
பெருநீல மிடற்றண்ணல் பேணு வதே. 8

வரியாய மலரானும் வையந் தன்னை
உரிதாய வளந்தானு முள்ளு தற்கங்
கரியானு மரிதாய கள்ளின் மேயான்
பெரியானென் றறிவார்கள் பேசு வாரே. 9

ஆச்சியப் பேய்களோ டமணர் குண்டர்
பேச்சிவை நெறியல்ல பேணு மின்கள்
மாச்செய்த வளவயன் மல்கு கள்ளில்
தீச்செய்த சடையண்ண றிருந் தடியே. 10

---

7. கள்ளில் மேயான் அடியார்கள் நீறணியினும், தேனைக் குடித்து ஊர் திரியினும், கூப்பிடினும் அவர்களை இகழ்வார்கள் கீழ்மக்கள் என்கின்றது. 'எத்தொழிலைச் செய்தாலும், ஏதவத்தைப் பட்டாலும் முத்தர் மனம் மோனத்தே' இருக்குமாதலின் அவர்களை யிகழ்வார் ஆதர் என்றவாறு.

8. கள்ளிலே இறைவன் என்றும் பேணுவது என்கின்றது. பேணுவது - விரும்புவது.

9. 'கள்ளின் மேயான் பெரியான்' என்று அறிவார்கள் இவனைப்பற்றிப் புகழ்வார்கள் என்கின்றது. அறியாத ஒன்று பேசவாராதாகலின் பெரியான் என்று அறிவார்களே பேசுவர் என்றார்கள். வரி - செவ்வரி. வையந்தன்னை உரிது ஆய அளந்தான் - உலகத்தை உரித்தாக்க அளந்த திருமால்.

10. புறச்சமயிகள் பேச்சு நெறியற்றன; கள்ளில் இறைவன் திருவடியைச் சிந்தியுங்கள் என்கின்றது. ஆச்சியப்பேய்கள் - பரிகசிக்கத்தக்க பேய்கள். ஆச்சியம் ஹாஸ்யம் என்பதன் திரிபு. மா - பெருமை.

திகைநான்கும் புகழ்காழிச் செல்வ மல்கு
பகல்போலும் பேரொளியான் பந்த னல்ல
முகைமேவு முதிர்சடையன் கள்ளி லேத்தப்
புகழோடும் பேரின்பம் புகுது மன்றே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. நாற்றிசையும் புகழ்பெற்ற ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் பதிகத்தைக்கொண்டு கள்ளில் ஏத்தப் புகழோடு பேரின்பமும் பொருந்தும் என்கின்றது. திகை - திசை. பகல் - சூரியன். பந்தன் - நாம ஏகதேசம்.

திருவையாறு

திருவிராகம். பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : எண் 120

திருச்சிற்றம்பலம்

பணிந்தவ ரருவினை பற்றறுத் தருள்செயத்
துணிந்தவன் றோலொடு நூறுதை மார்பினில்
பிணிந்தவ னரவொடு பேரெழி லாமைகொண்
டணிந்தவன் வளநக ரந்தணை யாறே. 1

கீர்த்திமிக் கவனகர் கிளரொளி யுடனடப்
பார்த்தவன் பனிமதி படர்சடை வைத்துப்
போர்த்தவன் கரியுரி புலியத ளரவரை
ஆர்த்தவன் வளநக ரந்தணை யாறே. 2

வரிந்தவெஞ் சிலைபிடித் தவுணர்தம் வளநகர்
எரிந்தற வெய்தவ னெழிறிகழ் மலர்மேல்
இருந்தவன் சிரமது விமையவர் குறைகொள
அரிந்தவன் வளநக ரந்தணை யாறே. 3

---

1. அடியார்களுடைய அருவினைகளை யறுத்து அருள் செய்யத்துணிந்தவன்; தோல் சேர்ந்த நூல் செறிந்த மார்பினை யுடையவன்; அரவோடு ஆமை ஓட்டைப் பிணிந்தவன் வளநகர் ஐயாறு என்கின்றது. பணிந்தவர் - தாழ்வெனும் தன்மையோடு மலம் வாடி அடிபணிந்த அடியார்கள். அருவினை-திருவருளன்றி வேறொன்றாலும் நீக்குதற்கரியவினை. பிணித்தவன் எனற்பாலது எதுகைநோக்கி பிணிந்தவன் என மெலிந்தது.

2. திரிபுரம் எரித்தவன், யானையையுரித்துப் போர்த்திய வன், புலித்தோல் பாம்பு இவற்றை அரையிற் கட்டியவன் நகர் ஐயாறு என்கின்றது. கீர்த்தி மிக்கவன் நகர் - திரிபுரம். திரிபுராதிகளுக்கு உண்டான கீர்த்தி அவர்கள் அழிவிற்குக் காரணமாயிற்று எனக் குறித்தவாறு, அடப் பார்த்தவன் - அழிய விழித்தவன். திரிபுரத்தை விழித்தெரித்ததாக ஒரு வரலாறு தேவாரத்துப் பல இடங்களிலும் வருதல் காண்க. அதள் - தோல். ஆர்த்தவன் - கட்டியவன்.

3. வில்லேந்தி அவுணர் முப்புரங்களும் எரிய எய்தவனும், பிரமனுடைய சிரத்தைத் தேவர்கள் வேண்ட அரிந்தவனும்

வாய்ந்தவல் லவுணர்தம் வளநக ரெரியிடை
மாய்ந்தற வெய்தவன் வளர்பிறை விரிபுனல்
தோய்ந்தெழு சடையினன் றொன்மறை யாறங்கம்
ஆய்ந்தவன் வளநக ரந்தணை யாறே. 4

வானமர் மதிபுல்கு சடையிடை யரவொடு
தேனமர் கொன்றையன் றிகழ்தரு மார்பினன்
மானன மென்விழி மங்கையொர் பாகமும்
ஆனவன் வளநக ரந்தணை யாறே. 5

முன்பனை முனிவரோ டமரர்க ளடிதொழும்
இன்பனை யிணையில விறைவனை யெழிறிகழ்
என்பொனை யேதமில் வேதியர் தாந்தொழும்
அன்பன வளநக ரந்தணை யாறே. 6

ஆகிய இறைவன் நகர் இது என்கின்றது. வரிந்த - கணுக்கள் தோறும் கட்டப்பெற்ற. பிரமன் சிரங்கொய்தது தம்மைப்போல ஐந்தலை படைத்திருந்தமையால் அன்று; தேவர்கள் வேண்டிக் கொள்ள அவர்கள்மீதுவைத்த கருணையினாலேயே என்பது விளக்கியவாறு.

4. திரிபுரம் எரித்தவன், பிறையும் நீரும் பொருந்திய சடையினன், வேதம் அங்கம் இவற்றையாய்ந்தவன் நகர் ஐயாறு என்கின்றது. வாய்ந்த - வரங்களின் வன்மைவாய்ந்த. ஆய்ந்தவன் - ஆராயப்பெற்றவன். வேதங்களை ஆயவேண்டிய இன்றியமையாமை இறைவற்கின்மையாதலின் வேதங்களால் ஆராயப்பெற்றவன் என்பதே பொருந்துவதாம்.

5. பிறையணிந்த சடையில் பாம்பையும் கொன்றையையும் சூடியவன், விளங்கும் மார்பினையுடையவன், உமையொரு பாதியன் வளநகர் ஐயாறு என்கின்றது. வானமர் மதி என்றது மதியென்ற பொதுமைநோக்கி. ஓர் பாகம் ஆனவன் என்பதற்கு இடப்பாகம் கொண்டவன் என்றுரைப்பினும் அமையும்.

6. வலியுடையனை, முனிவரும் தேவரும் வணங்கும் இன்ப வடிவனை, என் பொன்போன்றவனை, அந்தணர் வணங்கும் அன்பனை உரிமையாக உடைய தலம் ஐயாறு என்கின்றது. முன்பு - வலிமை. இணையில இறைவனை - ஒப்பற்ற முதல்வனை. எழில் - அழகு. அன்பன - அன்பனுடையதான.

வன்றிற லவுணர்தம் வளநக ரெரியிடை
வெந்தற வெய்தவன் விளங்கிய மார்பினில்
பந்தமர் மெல்விரல் பாகம தாகிதன்
அந்தமில் வளநக ரந்தணை யாறே. 7

விடைத்தவல் லரக்கனல் வெற்பினை யெடுத்தலும்
அடித்தலத் தாலிறை யூன்றிமற் றவனது
முடித்தலை தோளவை நெரிதர முறைமுறை
அடர்த்தவன் வளநக ரந்தணை யாறே. 8

விண்ணவர் தம்மொடு வெங்கதி ரோனல்
எண்ணிலி தேவர்க ளிந்திரன் வழிபடக்
கண்ணனும் பிரமனும் காண்பரி தாகிய
அண்ணறன் வளநக ரந்தணை யாறே. 9

மருளுடை மனத்துவன் சமணர்கண் மாசரு
இருளுடை யிணைத்துவர்ப் போர்வையி னர்களும்
தெருளுடை மனத்தவர் தேறுமின் றிண்ணமா
அருளுடை யடிகட மந்தணை யாறே. 10

---

7. திரிபுரங்கள் தீயிடை வேவ எய்தவன், பந்தணை விரலியைப் பாகங்கொண்டவன் வளநகர் ஐயாறு என்கின்றது. அந்தம் இல் - அழிவில்லாத.

8. இராவணனை அடித்தலத்தால் அடர்த்தவன் நகர் ஐயாறு என்கின்றது. விடைத்த - செருக்கிய. நல்வெற்பு - கைலை. இறை - சிறிது. இறையூன்றியது கருணையின் மிகுதியால்.

9. இந்திரன், எண்ணற்ற தேவர்கள், சூரியன் இவர்கள் வழிபட, திருமாலும் பிரமனும் காண்டற்கரிய கடவுள் நகர் ஐயாறு என்கின்றது. அண்ணல் - பெருமையிற் சிறந்தவன்.

10. மருண்ட மனத்துச் சமணர்கள் முதலாயினோர்களிடம் பொருந்தாது, தெளிந்த மனத்தவர்களே! உறுதியாகத் தெளிவுறுங்கள்; அருள் உடைய அடிகள் இடம் ஐயாறே என்கின்றது. மருள், இருள் - அறியாமை. இணை துவர் போர்வையினர் - இரண்டான காவிப் போர்வையுடையவர்கள்.

நலமலி ஞானசம் பந்தன தின்றமிழ்
அலைமலி புனல்மல்கு மந்தணை யாற்றினைக்
கலைமலி தமிழிவை கற்றுவல் லார்மிக
நலமலி புகழ்மிகு நன்மையர் தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. ஐயாற்றைப்பற்றித் திருஞானசம்பந்தர் சொல்லிய கலைமலிதமிழிவை வல்லார் புகழ்மிகுந்த நன்மையர் ஆவர் எனப் பயன்கூறுகின்றது.

திருவிடைமருதூர்

பதிகவரலாறு :

திருநாகேச்சரத்தை வணங்கிப் பதிகம்பாடித் தொழுது, இடைமருதுக்கு எழுந்தருளிய பிள்ளையாரை, அடியார்கள் எதிர்கொண்டு அழைத்தனர். பிள்ளையார் முதலில் பரம் பொருளானுர் முதற்கோயிலைச் சென்று வழிபட்டனர். தமது கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம்வழிய அவனிமீது விழுந்தெழுந்து, 'நடைமரு திரிபுரம்' முதலிய பல பதிகங்களை அருளிச் செய்தனர்.

திருவிராகம். பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 121**

திருச்சிற்றம்பலம்

நடைமரு திரிபுர மெரியுண நகைசெய்த
படைமரு தழலெழ மழுவல பகவன்
புடைமரு திளமுகில் வளமமர் பொதுளிய
இடைமரு தடையநம் மிடர்கெட லெளிதே. 1

மழைநுழை மதியமொ டழிதலை மடமஞ்ஞை
கழைநுழை புனல்பெய்த கமழ்சடை முடியன்
குழைநுழை திகழ்செவி யழகொடு மிளிர்வதொர்
இழைநுழை புரியண லிடமிடை மருதே. 2

---

1. திரிபுரம் தீயெழச் சிரித்த மழுவேந்தியவனது இடைமருது அடைய நம் இடர் கெடல் எளிது என்கின்றது. நடை மரு திரிபுரம் - இயங்குதலை மருவிய முப்புரம். படை மரு தழல்எழ - படைக்கலமாகப் பொருந்தித் தீயெழ. புடைமருது - பக்கங்களிலுள்ள மருதமரங்கள். பொதுளிய - செறிந்த.

2. மதியத்தையும் கபாலத்தையும் கங்கையையும் தாங்கிய சடையன்; குழைக்காதோடு விளங்கும் பூணூலையணிந்த அண்ணல் இடம் இது என்கின்றது. மழை நுழை மதியம் - மேகத்தினூடே நுழையும்பிறை. அழி தலை - தசைநார் அழிந்த பிரமகபாலம். மடமஞ்ஞை கழை நுழை புனல் - இளைய மயில்கள் மூங்கிலிடையே நுழைகின்ற தேவகங்கை.

அருமைய னெளிமைய னழல்விட மிடறினன்
கருமையி னொளிபெறு கமழ்சடை முடியன்
பெருமையன் சிறுமையன் பிணைபெண்ணொ டொருமையின்
இருமையு முடையண லிடமிடை மருதே. 3

பொரிபடு முதுகுற முளிகளி புடைபுல்கு
நரிவளர் சுடலையு ணடமென நவில்வோன்
வரிவளர் குளிர்மதி யொளிபெற மிளிர்வதொர்
எரிவளர் சடையண லிடமிடை மருதே. 4

வருநல மயிலன மடநடை மலைமகள்
பெருநல முலையிணை பிணைசெய்த பெருமான்
செருநல மதிலெய்த சிவனுறை செழுநகர்
இருநல புகழ்மல்கு மிடமிடை மருதே. 5

இழை நுழைபுரி அணல் - இழையாகத் திரண்ட முப்புரிநூலை அணிந்த பெருமையிற் சிறந்தவன்.

3. அரியனாக, எளியனாக, நீலகண்டனாக, சடைமுடியனாக, ஓருருவிலேயே சிவமும் சக்தியுமாகிய ஈருருவத்தையுடையவனாக இருக்கும் அண்ணல் இடம் இடைமருது என்கின்றது. அருமையன் - அணுகியடிவணங்காத புறச்சமயிகட்கும், ஆணவ பரிபாகமுறாத பதவிமோகமுடையார்க்கும் அரியன். எளிமையன் - அடியார்க்கு எளியன். பெருமையன் - பெரியவற்றிற்கு எல்லாம் பெரிய பெருமையுடையவன். சிறுமையன் - சிறியவற்றிற்கெல்லாம் சிறியவன். பிணை பெண்ணொடு - பிணைந்துள்ள உமாதேவியோடு. ஒருமையின் - ஒரு திருமேனியிலேயே. இருமையும் உடைய - சிவமும் சத்தியுமாகிய இரண்டன் தன்மையும் உடைய.

4. இடுகாட்டுள் நடமாடுவோன், மதி புனைந்த சடையண்ணல் இடம் இது என்கின்றது. பொரி படு முதுகு உற முளி களி புடை புல்கு நரி - பொரிந்த முதுகிற் பொருந்தக் காய்ந்த களிப்போடு கூடிய நரி. வரி - கோட்டு அளவாக. அதாவது கீற்றாக.

5. பெருநலமுலையம்மையோடு கூடிய பெருமான் நகர் இடைமருது என்கின்றது. வருநல மயில் அன மட நடை மலைமகள் - வருகின்ற மயிலன்ன சாயலையும் அன்னம்போன்ற மடநடையையும் உடைய மலைமகள். பெருநலமுலையாள்

கலையுடை விரிதுகில் கமழ்குழ லகில்புகை
மலையுடை மடமக ளிணையிட முடையோன்
விலையுடை யணிகல னிலனென மழுவினோ
டிலையுடை படையவ னிடமிடை மருதே. 6

வளமென வளர்வன வரிமுரல் பறவைகள்
இளமண லணைகரை யிசைசெயு மிடைமரு
துளமென நினைபவ ரொலிகழ லிணையடி
குளமண லுறமூழ்கி வழிபடல் குணமே. 7

மறையவ னுலகவன் மதியவன் மதிபுல்கு
துறையவ னெனவல வடியவர் துயரிலர்
கறையவன் மிடறது கனல்செய்த கமழ்சடை
இறையவ னுறைதரு மிடமிடை மருதே. 8

இத்தலத்து இறைவியின் திருநாமம். செருநலமதில் - போர்நலம் வாய்ந்த முப்புரம்.

6. உமாதேவியை இடப்பாகம் உடையோன், மழு சூலம் இவற்றையுடையவன் இடம் இது என்கின்றது. துகிலையும், அகில் புகை கமழ் குழலையும் உடைய மடமகள் எனக் கூட்டுக. விலையுடை அணிகலன் இலன் என - விலைமதிப்புடைய உயர்ந்த ஆபரணங்கள் இல்லாதவன் என. இலையுடை படையவன் - இலைவடிவாகிய சூலப்படையை உடையவன்.

7. வண்டுகள் இசைமுரலும் இடைமருதுறைபவனிணையடியைக் குளத்தில் மூழ்கி வழிபடல் குணமாம் என்கின்றது. வளம் என வளர்வன - இது வளமான இடம் என்று வளர்வனவாகிய. வரி முரல் பறவைகள் - வரிகளோடு ஒலிக்கின்ற வண்டுகள். மனம் நினைத்த பொருள் வடிவாக அமையும் இயல்பிற்றாதலின் ‘இடைமருது உளமென நினைபவர்’ என்றார். குளம் அணல் உற மூழ்கி - குளத்தில் கழுத்தளவிருந்து மூழ்கி. அணல் - தாடி.

8. வேதியன், உலகெலாமாயவன் என்றெல்லாம் சொல்லவல்ல அடியவர்கள் துயரிலர் என்கின்றது. செந்தீக் கொழுந்துபோலச் சுடர்விடும் சடையவன் என்க. மிடறது கறையவன் என மாறிக் கூட்டுக.

மருதிடை நடவிய மணிவணர் பிரமரும்
இருதுடை யகலமொ டிகலின ரினதெனக்
கருதிட லரியதொ ருருவொடு பெரியதொர்
எருதுடை யடிகட மிடமிடை மருதே. 9

துவருறு விரிதுகி லுடையரு மமணரும்
அவருறு சிறுசொலை நயவன்மி னிடுமணல்
கவருறு புனலிடை மருதுகை தொழுதெழும்
அவருறு வினைகெட லணுகுதல் குணமே. 10

தடமலி புகலியர் தமிழ்கெழு விரகினன்
இடமலி பொழிலிடை மருதினை யிசைசெய்த
படமலி தமிழிவை பரவவல் லவர்வினை
கெடமலி புகழொடு கிளரொளி யினரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. திருமாலும் பிரமனும் மாறுபட இன்னதென அறிய முடியாத வடிவத்தோடு எழுந்த பெருமானிடம் இது என்கின்றது. மருதிடை நடவிய மணிவணர் - மருதமரங்களி னிடையே கட்டிய உரலோடு புகுந்த கண்ணன். இனது எனக் கருதிடல் அரியது - இன்னது என்னக் கருதமுடியாத. எருது - இடபம்.

10. புறச்சமயிகள் பேச்சை விரும்பாதீர்கள்; இடைமருதினைக் கைதொழும்; அவர்களின் வினை கேட்டையணுகுதல் குணம் என்கின்றது. துவர் உறு உடையர் - புத்தர்.

11. தமிழ் விரகனுய ஞானசம்பந்தப்பெருமான், இடைமருதைப்பற்றி இயம்பிய தமிழை வல்லவர் வினைகெடப் புகழொடு ஒளியுமிக விளங்குவர் என்கின்றது. படம் மலி தமிழ் - படமெடுத்தாற்போலச் சிறந்த தமிழ். கிளர் - மிகுகின்ற.

திருவிடைமருதூர்

திருவிராகம். பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 122**

திருச்சிற்றம்பலம்

விரிதரு புலியுரி விரவிய வரையினர்
திரிதரு மெயிலவை புனைகணை யினிலெய்த
எரிதரு சடையின ரிடைமரு தடைவுனல்
புரிதரு மனனவர் புகழ்மிக வுளதே. 1

மறிதிரை படுகடல் விடமிடை மிடறினர்
எறிதிரை கரைபொரு மிடைமரு தெனுமவர்
செறிதிரை நரையொடு செலவில ருலகினில்
பிறிதிரை பெறுமுடல் பெறுகுவ தரிதே. 2

சலசல சொரிபுனல் சடையினர் மலைமகள்
நிலவிய வுடலினர் நிறைமறை மொழியினர்
இலரென விடுபலி யவரிடை மருதினை
வலமிட வுடனலி விலதுள வினையே. 3

---

1. புலித்தோலரையினராகிய இறைவனது திரு இடை மருதினை அடைய விரும்பிய மனத்தவர்க்குப் புகழ் மிகவுளது என்கின்றது. திரிதரும் எயில் - திரிபுரம்.

2. நீலகண்டர் எழுந்தருளிய இடைமருது என்று கூறுவர் நரைதிரை எய்தார்; மீட்டும் இவ்வுடலையும் எய்தார் என்கின்றது. பிறிது இரை பெறும் உடல் பெறுகுவது அரிது - வேறு உணவை உட்கொள்ளும் இந்த அன்னமயகோசத்தை அடைவது அரிது; பிறவியில்லை என்பதாம்.

3. இடைமருதை வலம்வர வினைகளால் உடல் நலிவு இல்லையாம் என்கின்றது. புனல் - கங்கை. நிலவிய - விளங்கிய. உளவினையால் உடல் நலிவு இலது என இயைக்க.

விடையினர் வெளியதொர் தலைகல னெனநனி
கடைகடை தொறுபலி யிடுகென முடுகுவர்
இடைவிட லரியவ ரிடைமரு தெனுநகர்
உடையவ ரடியிணை தொழுவதெம் முயர்வே. 4

உரையரு முருவின ருணர்வரு வகையினர்
அரைபொரு புலியத ளுடையின ரதன்மிசை
இரைமரு மரவின ரிடைமரு தெனவுளம்
உரைகள துடையவர் புகழ்மிக வுளதே. 5

ஒழுகிய புனன்மதி யரவமொ டுறைதரும்
அழகிய முடியுடை யடிகள தறைகழல்
எழிலின ருறையிட மருதினை மலர்கொடு
தொழுதல்செய் தெழுமவர் துயருற விலரே. 6

கலைமலி விரலினர் கடியதொர் மழுவொடும்
நிலையினர் சலமக ளுலவிய சடையினர்
மலைமகண் முலையிணை மருவிய வடிவினர்
இலைமலி படையவ ரிடமிடை மருதே. 7

---

4. இடைமருதினை உடையவர் அடியிணை தொழுவது எம்முயர்வுக்கு வழியாம் என்கின்றது. வெளியது ஓர் தலை - பிரம கபாலம். கலன் - உண்கலன். முடுகுவர் - விரைவர். இடைவிடல் அரியவர் - ஆன்மாக்களால் இடைவிடாமல் எண்ணுதற்குரியவர் என்பது கருத்து.

5. சொல்லுதற்கரிய உருவினரும், உணர்தற்கரிய தன்மைகளை உடையவரும், புலித்தோலாடையினரும் ஆன இறைவனது இடைமருதென நினைக்கவும் பேசவும் வல்லவர்கட்குப் புகழ் மிக உளதாம் என்கின்றது. இரை மரும் அரவினர் - உணவை உட்கொள்ளும் பாம்பினையுடையவர். உளம் உடையவர், உரைகளது உடையவர்(க்கு) புகழ் உளது என முடிக்க.

6. இடைமருதை மலர்கொண்டு தொழுவார் துயருறுதல் இலர் என்கின்றது. அடிகளது இடைமருது, அறைகழல் எழிலினர் உறை யிடைமருது எனத் தனித்தனி இயைக்க.

7. கங்கையுலாவிய சடையையும், உமாதேவியார் முலைத் தழும்பு சேர்ந்த வடிவினையும் உடையவர் இடம் இடைமருது

செருவடை யிலவல செயல்செயத் திறலொடும்
அருவரை யினிலொரு பதுமுடி நெரிதர
இருவகை விரனிறி யவரிடை மருதது
பரவுவ ரருவினை யொருவுதல் பெரிதே. 8

அரியொடு மலரவ னெனவிவ ரடிமுடி
தெரிவகை யரியவர் திருவடி தொழுதெழ
எரிதரு முருவர்த மிடைமரு தடைவுறல்
புரிதரு மனனவர் புகழ்மிக வுளதே. 9

குடைமயி லினதழை மருவிய வுருவினர்
உடைமரு துவரினர் பலசொல வுறவிலை
அடைமரு திருவினர் தொழுதெழு கழலவர்
இடைமரு தெனமன நினைவது மெழிலே. 10

என்கின்றது. வீணைவாயிலாக இசைக்கலையை வெளிப்படுத்து தலின் கலைமலி விரலினர் எனக் கூறப்பெற்ருர்.

8. இடைமருதைப் பரவுவார்வினை நீங்குதல் பெரிதாமோ என்கின்றது. செருவு அடையில வல செயல் செய் அத்திற லொடும் - போரில் முறையற்ற வலிய செயல்களைச் செய்யும் அத்தகைய வலிமையோடும். இருவகை விரல் நிறியவர் - அவன் வலிமையும் முடியும் ஆகிய இரண்டும் நெரியும்படியான இருவகைத் திருவுள்ளக்குறிப்போடு விரலை ஊன்றியவர். அதாவது அவன் அழியப்படாது அடங்கவேண்டும் என்ற திருவுள்ளக்குறிப்புடன் என்பது கருத்து.

9. இடைமருதை எய்தவேண்டும் என்ற சித்தம் உடையார்க்குப் புகழ் உண்டாம் என்கின்றது. தெரிவகை - ஆராய்ந்து அறிவதற்கு.

10. புறச்சமயிகள் பலபேச அவற்ருேடு நமக்கு உறவே யில்லை என்று அடைகின்ற சில புண்ணியசீலர்கள் வணங்கு கின்ற திருவடியையுடையார் இடைமருது என எண்ணுவதே அழகு என்கின்றது. குடை மயிலினதழை மருவிய உருவினர் - குடையையும் மயிற்பீலியையும் தழுவிய வடிவத்தையுடையவர் களாகிய சமணர்கள். துவர் - காவி. பல சொல என்றது அவற்றின் பொருளற்ற தன்மையையும் பொருந்தாக்கோளையும் புலப்படுக்க.

பொருகட லடைதரு புகலியர் தமிழொடு
விரகினன் விரிதரு பொழிலிடை மருதினைப்
பரவிய வொருபது பயிலவல் லவரிடர்
விரவிலர் வினையொடு வியனுல குறவே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் இடைமருதைப் பரவிய இப்பாடல் பத்தும் பயிலவல்லார் வினையும் இலர்; அவற்ருல் வரும் துன்பமும் இலர் எனப் பயன் விளக்கிற்று. வியன் உலகு - அகன்ற சுவர்க்க பூமி.

திருவலிவலம்

பதிகவரலாறு :

திருவாரூரை யடைந்த பிள்ளையார் புற்றிடங்கொண்ட புனிதரை வழிபட்டு, பற்றும் அன்பொடு பணிந்து இசைப் பதிகங்கள்பாடி, அடியார் கூட்டத்தோடும் அங்கிருந்தும் புறப் பட்டு, வளம்நிறைந்த வலிவலத்தை யடைந்து, மனத்துணை நாதரை வழிபட்டனர். 'பூவியல் புரிகுழல்' என்னும் இப் பதிகத்தை யருளிச்செய்தனர்,

திருவிராகம். பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் **எண் 123**

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவியல் புரிகுழல் வரிசிலை நிகர்நுதல்
ஏவியல் கணைபிணை யெதிர்விழி யுமையவள்
மேவிய திருவுரு வுடையவன் விரைமலர்
மாவியல் பொழில்வலி வலமுறை யிறையே. 1

இட்டம தமர்பொடி யிசைதலி னசைபெறு
பட்டவிர் பவளநன் மணியென வணிபெறு
விட்டொளிர் திருவுரு வுடையவன் விரைமலர்
மட்டமர் பொழில்வலி வலமுறை யிறையே. 2

---

1. உமாதேவி விரும்பி எழுந்தருளிய திருமேனியுடைய வன், வலிவலம் உறை இறைவன் ஆவான் என்கின்றது. பூ இயல் புரிகுழல் - பூக்களையணிந்த பின்னப்பெற்ற கூந்தலையும், வரி சிலை நிகர் நுதல் - கட்டுக்களோடு கூடிய வில்லை யொத்த நெற்றியையும் உடைய உமையவள் எனத் தனித்தனிகொண்டு இயைக்க. ஏவு இயல் கணை - செலுத்தப்பெற்ற பாணம். இதனைக்கண்ணுக்கு ஒப்பாக்கியது சென்று தைத்திடும் இயல்பு பற்றி. பிணை - பெண்மான்நோக்கு. ஆகுபெயர்; இதனைக் கூறியது மருட்சிபற்றி. மா இயல் பொழில் - மாமரங்கள் செறிந்த சோலை. வண்டு நிறைந்த சோலையுமாம்.

2. செம்மேனியில் திருநீறு அணியப் பெற்றமையால் பட்டோடு விளங்குகின்ற பவளமணிபோல, ஒளிவிடுகின்ற

உருமலி கடல்கடை வுழியுல கமருயிர்
வெருவுறு வகையெழு விடம்வெளி மலையணி
கருமணி நிகர்கள முடையவன் மிடைதரு
மருமலி பொழில்வலி வலமுறை யிறையே. 3

அனனிகர் சடையழ லவியுற வெனவரு
புனனிகழ் வதுமதி நனைபொறி யரவமும்
எனநினை வொடுவரு மிதுமெல முடிமிசை
மனமுடை யவர்வலி வலமுறை யிறையே. 4

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே. 5

திருவுருவுடையவர் இங்கர் இறை என்கின்றது. இட்டம் - விருப்பம். நசை - விருப்பம். பட்டு அவிர் பவள நன்மணி என - பட்டோடு விளங்குகின்ற பவழமணி யென்றுசொல்ல.

3. பாற்கடலைக் கடைந்தகாலத்து, உலகத்து உயிர்கள் யாவும் அஞ்சும்படித் தோன்றிய விடத்தை அமுதுசெய்தமையால் வெள்ளிமலையணிந்த நீலமணியை ஒத்த கழுத்தையுடையவன் இங்கர் இறை என்கின்றது. வெள்ளிமலை நீறுதோய்ந்த இறைவன் திருமேனிக்கும், நீலமணி அவன் கழுத்தில் விளங்கும் கறைக்கும் உவமை. மிடைதரு - நெருங்கிய. மரு - மணம்.

4. முடிமீது மனமுடையவர் வலிவலமுறை இறைவர் என்கின்றது. அதற்குரிய ஏது கங்கையோ செந்தழல்போன்ற சடையின் தீயை அவிக்க வருவதுபோலப் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது. அக்கங்கையில் நனைந்த அரவமும் நம்மால் விழுங்கத்தக்க மதி என நினைவொடும் வருகின்றது. ஆதலால் இவை தருக்கும் பகையுமாறித் தத்தம் எல்லையில் ஒடுங்க இறைவன் எப்போதும் தலைமேற் சிந்தையாக இருக்கின்றார் என்ற நயந்தோன்றக் கூறியது. அனல் நிகர் சடை அழல் அவியுற - நெருப்பை ஒத்த சடையின் தீயானது தணிய. நனை பொறி அரவம் - நனைந்த படப்புள்ளிகளோடு கூடிய பாம்பு. நனை - கூரிய என்றுமாம்.

5. உமாதேவி பெண்யானையின் வடிவுகொள்ள, ஆண் யானையின் வடிவத்தைந் தாம்கொண்டு விநாயகப்பெருமான்

தரைமுத லுலகினி லுயிர்புணர் தகைமிக
விரைமலி குழலுமை யொடுவிர வதுசெய்து
நரைதிரை கெடுதகை யதுவரு ளினனெழில்
வரைதிகழ் மதில்வலி வலமுறை யிறையே. 6

நலிதரு தரைவர நடைவரு மிடையவர்
பொலிதரு மடவர லியர்மனை யதுபுகு
பலிகொள வருபவ னெழின்மிகு தொழில்வளர்
வலிவரு மதில்வலி வலமுறை யிறையே. 7

இரவண னிருபது கரமெழின் மலைதனின்
இரவண நினைதர வவன்முடி பொடிசெய்து
இரவண மமர்பெய ரருளின னகநெறி
இரவண நிகர்வலி வலமுறை யிறையே. 8

அவதரிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றிய இறைவன் வலிவலநகரான் என்கின்றது. பிடி - பெண்யானை. கரி - ஆண்யானை. வடிகொடு - வடிவத்தைக்கொண்டு. கடி கணபதி - தெய்வத்தன்மையுடைய விநாயகப்பெருமான். கொடைவடிவினர் - வள்ளற்பெருமக்கள்.

6. பிருதிவியண்டம் முதலான பல்வேறு அண்டங்களில் வாழும் உயிர்கள் யாவும் போகம் நுகரத் தாம் போகியாயிருந்து உமாதேவியோடு பொருந்துகின்ற இறைவன் இவர் என்கின்றது. என்றது சென்ற திருப்பாடலில் உமை பெண்யானையாக இவர் ஆண்யானையானுர் என்ற வரலாற்றுக்கு ஏது கூறி ஐயம் அகற்றியது. புணர்தகை - புணர்ச்சியை எய்துவதற்காக. விரை - மணம். விரவது - கலத்தலை. தன்னை வழிபடுகின்ற அடியார்களுக்கு நரை திரை முதலியனகெட, என்றும் இளமையோடிருக்க அருளினன் என்பதாம்.

7. பூமியை மிதிப்பதற்கு அஞ்சும் மெல்லிய பாதமுடைய முனிபன்னியர் வீடுகள்தோறும் சென்று பலியேற்க வருபவன் வலவலம் உறை இறை என்கின்றது. தரை வர நலிதரும் நடைவரும் இடையவர் எனக்கொண்டு கூட்டுக. மடவரலியர் - பெண்கள்.

8. இராவணன் செருக்கடங்க, விரல் நுதியை யூன்றி அவன் இரக்க, மீட்டும் அருள் செய்தவன் இவன் என்கின்றது.

தேனமர் தருமல ரணைபவன் வலிமிகும்
ஏனம தாய்நில மகழ்ரி யடிமுடி
தானணை யாவுரு வுடையவன் மிடைகொடி
வானணை மதில்வலி வலமுறை யிறையே. 9

இலைமலி தரமிகு துவருடை யவர்களும்
நிலைமையி லுணலுடை யவர்களு நினைவது
தொலைவலி நெடுமறை தொடர்வகை யுருவினன்
மலைமலி மதில்வலி வலமுறை யிறையே. 10

மன்னிய வலிவல நகருறை யிறைவனை
இன்னியல் கழுமல நகரிறை யெழின்மறை
தன்னியல் கலைவல தமிழ்விர கனதுரை
உன்னிய வொருபது முயர்பொரு டருமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

இரவணன் - இராவணன்; எதுகை நோக்கி இடைகுறுகிற்று. இராவண்ணம் - இருக்காத வண்ணம். இரவணம் அமர் - அவன் அழுதலைப் பொருந்த. இரவு அண்ண நிகர்...........இறை - அடியார்கள் தத்தம் குறைகளைச் சொல்லியாசிக்க அருளும் இறைவன்.

9. அயனும் மாலும் அறியாத வடிவுடையான் வலிவல நாதன் என்கின்றது. ஏனம் - பன்றி. மிடை - நெருங்கிய.

10. சமணர் புத்தர்களுடைய நினைப்புத்தொலைய, வேதம் தேடும் வடிவினன் வலிவலநாதன் என்கின்றது. இலை மலிதர மிகு துவர் உடையவர்கள் - வாயில் வெற்றிலை மிக, காவியுடுத்த புத்தர்கள். நிலைமையில் உணலுடையவர்கள் - நின்றபடியே விழுங்கும் தேரர்கள்.

11. வலிவல நாதனைக் கழுமலநாதனாகிய ஞானசம்பந்தன் சொல்லிய இந்தப் பத்து உரைகளும் உயர்ந்த பொருளைத்தரும் என்கின்றது. எழில்மறை தன்னியல் கலைவல தமிழ்விரகன் - அழகிய வேதத்தையும், கலைகளையும் ஓதாதே தன்னியலாலேயே திருவருள் துணைகொண்டு உணர்ந்த தமிழ் விரகன். உன்னிய - எண்ணிச்சொன்ன. உயர்பொருள் - வீடு.

திருவீழிமிழலை

திருவிராகம். பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 124**

திருச்சிற்றம்பலம்

அலர்மகண் மலிதர வவனியி னிகழ்பவர்
மலர்மலி குழலுமை தனையிட மகிழ்பவர்
நலமலி யுருவுடை யவர்நகர் மிகுபுகழ்
நிலமலி மிழலையை நினையவ லவரே. 1

இருநில மிதன்மிசை யெழில்பெறு முருவினர்
கருமலி தருமிகு புவிமுத லுலகினில்
இருளறு மதியின ரிமையவர் தொழுதெழு
நிருபமன் மிழலையை நினையவ லவரே. 2

கலைமக டலைமக னிவனென வருபவர்
அலைமலி தருபுன லரவொடு நகுதலை
இலைமலி யிதழியு மிசைதரு சடையினர்
நிலைமலி மிழலையை நினையவ லவரே. 3

---

1. திருவீழிமிழலையை நினையவல்லவரே ஸ்ரீதேவி சிறக்க இப்பூமியில் வாழ்பவராவர் என்கின்றது. அலர்மகள் - லக்ஷ்மி. அவனி - பூமி. இடம் - இடப்பாகம். நலம் - அழகு. உமைதனை இடம் மகிழ்பவர் உருவுடையவர் நகராகிய வீழிமிழலையை நினைபவர் அலர்மகள் மலிதர அவனியில் நிகழ்பவர் எனக்கூட்டிப் பொருள் காண்க

2. மண்முதலாகிய அண்டத்தில் மயக்கமலமற்ற உண்மை ஞானிகளும் தேவர்களும் தொழும் உவமனிலியாகிய இறைவன் மிழலையை நினைய வல்லவர்களே இவ்வுலகத்து அழகான உருவுடையவர்கள் என்கின்றது. எழில் - அழகு. கரு மலிதரு மிகு புவி - பிறவிமிக்க இப்பூமி. இருள் - ஆணவம். நிருபமன் - உவமம் இல்லாதவர். ஒப்பிலி என்பதாம்.

3. மிழலையை நினைவார் கலைமகள் கணவனுவார் என்கின்றது. நகுதலை - கபாலம். இலைமலி இதழி - இலைகளோடு நிறைந்த கொன்றை. இலை - இதழுமாம்; நிலை - நிலைபேறு; அழியாமை.

மாடமர் சனமகிழ் தருமன முடையவர்
காடமர் கழுதுக ளவைமுழ வொடுமிசை
பாடலி னவில்பவர் மிகுதரு முலகினில்
நீடமர் மிழலையை நினையவ லவரே. 4

புகழ்மக டுணையினர் புரிகுழ லுமைதனை
இகழ்வுசெய் தவனுடை யெழின்மறை வழிவளர்
முகமது சிதைதர முனிவுசெய் தவன்மிகு
நிகழ்தரு மிழலையை நினையவ லவரே. 5

அன்றின ரரியென வருபவ ரரிதினில்
ஒன்றிய திரிபுர மொருநொடி யினிலெரி
சென்றுகொள் வகைசிறு முறுவல்கொ டொளிபெற
நின்றவன் மிழலையை நினையவ லவரே. 6

கரம்பயில் கொடையினர் கடிமல ரயனதொர்
சிரம்பயில் வறவெறி சிவனுறை செழுநகர்
வரம்பயில் கலைபல மறைமுறை யறநெறி
நிரம்பினர் மிழலையை நினையவ லவரே. 7

---

4. பேயோடாடும் பெம்மான், இவ்வுலகில் இனிதமரும் மிழலையை நினைபவர் சுற்றம் மகிழ இருப்பர் என்கின்றது. மாடு - பக்கம். மாடமர்சனம் - சுற்றம். காடு - சுடுகாடு. கழுது - பேய்.

5. உமாதேவியை இகழ்ந்த பிரமனது சிரத்தைக் கொய்த சிவபெருமான் எழுந்தருளிய இத்தலத்தை நினையவல்லவர் கீர்த்திமாதைப் பொருந்துவர் என்கின்றது. இகழ்வு செய்தவன் உடை எழில் மறைவழி வளர் முகம் - இகழ்ந்த பிரமனது அழகிய வேதநெறி வளரும் முகத்தை; என்றது வேதஞ் சொல்லும் வாயையுடைய தலையை என்பதாம்.

6. திரிபுரம் எரித்த சிவபெருமானுடைய இந்நகரை நினையவல்லவர் பகைவர்களாகிய யானைகட்குச் சிங்கம் போல்பவர் என்கின்றது அன்றினர் - பகைவர். அரி - சிங்கம். சிறு முறுவல் - புன்னகை.

7. மிழலை நினைவார் வள்ளலாவார் என்கிறது. கரம்பயில் கொடையினர் ; கை பலகாலும் பயின்ற வள்ளன்மையை

ஒருக்கிய வுணர்வினொ டொளிநெறி செலுமவர்
அரக்கனன் மணிமுடி யொருபது மிருபது
கரக்கன நெரிதர மலரடி விரல்கொடு
நெருக்கினன் மிழலையை நினையவ லவரே. 8

அடியவர் குழுமிட வவனியி னிகழ்பவர்
கடிமல ரயனரி கருதரு வகைதழல்
வடிவுரு வியல்பினொ டுலகுக ணிறைதரு
நெடியவன் மிழலையை நினையவ லவரே. 9

மன்மத னெனவொளி பெறுமவர் மருதமர்
வன்மலர் துவருடை யவர்களு மதியிலர்
துன்மதி யமணர்க டொடர்வரு மிகுபுகழ்
நின்மலன் மிழலையை நினையவ லவரே. 10

யுடையவராவர். கடிமலர் - மணமுள்ளமலர். பயில்வு அற எறி சிவன் எனப்பிரிக்க. வரம் - மேன்மை.

8. மிழலையை நினைவார் ஒன்றுபட்ட உணர்வோடு ஞான மார்க்கத்தை நாடுவர் என்கின்றது. ஒருக்கிய - ஒன்றுபட்ட. ஒளிநெறி - சிவஞானமார்க்கம். கரக்கனம் - கைகளாகிய கூட்டம்.

9. இந்நகரை நினைவார் அடியார் கூட்டத்தோடு அவனியில் நிகழ்பவர் என்கின்றது. குழுமிட - கூட. கருதருவகை - தியானிக்கமுடியாதவண்ணம். உலகுகள் நிறைதரு நெடியவன் என்றது திருமாலும் நெடியவனுயினும் அவன் நின்ற இடமும் காலமும் நீங்க ஏனைய இடத்தும் எக்காலத்தும் நிறைந்தான் அல்லன்; சிவன் என்றும் எங்கும் பேரொளியாய் நிறைந்தான் என்பது விளக்க வந்தது.

10. புத்தர்கள் மதியிலிகள்; சமணர்களோ துன்மதிகள்; இந்த இருவகையாராலும் தொடர்பரிய புகழுடைய இறைவன் மிழலையை நினையவல்லவர் மன்மதன்போல அழகு பெறுவர் என்கின்றது. மருது அமர் வன்மலர் துவர் உடையவர் மருத மலரால் ஊட்டிய காவியாடையை யுடையவர்கள்.

நித்திலன் மிழலையை நிகரிலி புகலியுள்
வித்தக மறைமலி தமிழ்விர கனமொழி
பத்தியில் வருவன பத்திவை பயில்வொடு
கற்றுவல் லவருல கினிலடி யவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. அன்பால் விளைந்த இப்பாடல்கள் பத்தையும் வல்லவர் உலகில் சிறந்த அடியாராவர் என்கின்றது. நித்திலன் - முத்துப் போன்றவன். பத்தியில் வருவன என்பது பிறப்பால் விளைந்தன அன்று; அன்பால் வருவன என்றதாம். அடியவராதலைக்காட்டிலும் சிறந்தபேறு இல்லாமையால் ஒவ்வொரு பாடல்தோறும் ஒவ்வொரு பயன் கூறிவந்த சுவாமிகள் இப்பதிகப் பயனாக அடியராவார் என்றார்கள்; இதனைக் காட்டிலும் சிறந்தபேறு இல்லை என்பதனைத் தெரிவிக்க,

திருச்சிவபுரம்

பதிகவரலாறு : *(21-ம் பதிகம் பார்க்க)*

திருவிராகம். பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 125**

திருச்சிற்றம்பலம்

கலைமலி யகலல்கு லரிவைத னுருவினன்
முலைமலி தருதிரு வுருவம துடையவன்
சிலைமலி மதில்பொதி சிவபுர நகர்தொழ
இலைநலி வினையிரு மையுமிடர் கெடுமே. 1

படரொளி சடையினன் விடையினன் மதிலவை
சுடரெரி கொளுவிய சிவனவ னுறைபதி
திடலிடு புனல்வயல் சிவபுர மடைய நம்
இடர்கெடு முயர்கதி பெறுவது திடனே. 2

வரைதிரி தரவர வகடழ லெழவரு
நுரைதரு கடல்விட நுகர்பவ னெழிறிகழ்
திரைபொரு புனலரி சிலதடை சிவபுரம்
உரைதரு மடியவ ருயர்கதி யினரே. 3

---

1. தனது திருமேனியிலேயே உமையையும் உடையவன்; அதனால் ஒருபாகத்து முலைவிளங்கும் உருவமுடையவன்; அவனது சிவபுரநகரைத் தொழ வருத்தும்வினை இல்லை; இருமையும் இடர்கெடும் என்கின்றது. கலை - ஆடை, அரிவை - உமாதேவி. நலி வினை இலை இடர் இருமையும் கெடும் எனக் கூட்டுக.

2. ஒளிபொருந்திய சடையினன்; இடபத்தையுடையவன்; திரிபுரமெரித்த வீரன் உறைபதி சிவபுரம்; அதனையடைய நம் துன்பம் தொலையும்; உயர்கதி பெறுவது உறுதி என்கின்றது. திடல் - மேடு.

3. மந்தர மலை சுற்ற, வாசுகியின் உடல் அழலெழ வந்த நுரையோடு கூடிய விடத்தை நுகர்ந்தவனது சிவபுரத்தைப் புகழ்பவர் உயர்கதியினர் என்கின்றது. வரை - மந்தரமலை. வரை திரிதர அரவு அகடு அழல் எழ வரு நுரை தரு கடல் விடம் நுகர்பவன் எனவும், எழில் திகழ் திரைபொரு புனல் அரிசிலது அடை சிவபுரம் எனவும் பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

துணிவுடை யவர்சுடு பொடியின ருடலடு
பிணியடை விலர்பிற வியுமற விசிறுவர்
தணிவுடை யவர்பயில் சிவபுர மருவிய
மணிமிட றனதடி யிணைதொழு மவரே. 4

மறையவன் மதியவன் மலையவ னிலையவன்
நிறையவ னுமையவண் மகிழ்நட நவில்பவன்
இறையவ னிமையவர் பணிகொடு சிவபுரம்
உறைவென வுடையவ னெமையுடை யவனே. 5

முதிர்சடை யிளமதி நதிபுனல் பதிவுசெய்
ததிர்கழ லொலிசெய வருநட நவில்பவன்
எதிர்பவர் புரமெய்த விணையிலி யணைபதி
சதிர்பெறு முளமுடை யவர்சிவ புரமே. 6

வடிவுடை மலைமகள் சலமக ளுடனமர்
பொடிபடு முழையதள் பொலிதிரு வுருவினன்
செடிபடு பலிதிரி சிவனுறை சிவபுரம்
அடைதரு மடியவ ரருவினை யிலரே. 7

---

4. அடங்கிய மனத்து அடியவர்கள் பயில்கின்ற சிவபுரஞ் சேர்ந்த நீலகண்டப் பெருமானது திருவடியைத் தொழுபவர்கள் துணிவுடையர்; நீற்றினர்; பிணியிலர்; பிறவியும் அறப்பெறுவர் என்கின்றது. உடல் அடு பிணி - உடலில் வருத்துகின்ற நோய். விசிறுவர் - வீசுவர். தணிவு - பணிவு. மணி - நீலம்.

5. சிவபுரம் உறைபவன் எம்மையும் ஆளாக உடையவன் என்கின்றது. நிலை - அழியாமை. உறைவு - உறையும் இடம்.

6. முதிர் சடையிலே மதியையும் கங்கையையும் பதியச் செய்து நடம் செய்பவன்; திரிபுரம் எரித்த சிவன்; அவன் உறைபதி சிவபுரம் என்கின்றது. எதிர்பவர் - பகைவர். இணை யிலி - ஒப்பற்றவன். சதிர் - சாமர்த்தியம்.

7. மலைமகளும் அலைமகளும் உடனுறையும் உருவுடையன்; பலிக்குத்திரிபவன் உறைபதி சிவபுரம்; அதனையடைபவர் வினை யிலராவர் என்கின்றது. சலமகள் - கங்கை. உழை அதள் - மான்தோல். செடி படு பலி - முடைநாற்றம் கமழும் பிச்சை.

கரமிரு பதுமுடி யொருபது முடையவன்
உரநெரி தரவரை யடர்வுசெய் தவனுறை
பரனென வடியவர் பணிதரு சிவபுர
நகரது புகுதனம் முயர்கதி யதுவே. 8

அன்றிய லுருவுகொ ளரியய னெனுமவர்
சென்றள விடலரி யவனுறை சிவபுரம்
என்றிரு பொழுதுமுன் வழிபடு மவர்துயர்
ஒன்றிலர் புகழொடு முடையரிவ் வுலகே. 9

புத்தரொ டமணர்க ளறவுரை புறவுரை
வித்தக மொழிகில விடையுடை யடிகடம்
இத்தவ முயல்வுறி லிறைவன சிவபுரம்
மெய்த்தக வழிபடல் விழுமிய குணமே. 10

புந்தியர் மறைநவில் புகலிமன் ஞானசம்
பந்தன தமிழ்கொடு சிவபுர நகருறை
எந்தையை யுரைசெய்த விசைமொழி பவர்வினை
சிந்திமு னுறவுயர் கதிபெறு வர்களே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. சிவபுரம் புகுதலே நமக்கு உயர்கதியாம் என்கின்றது. உரம் - மார்பு. அடர்வு - நெருக்குதல். சிவபுரநகர் அது புகுதல் நம் உயர்கதியதுவே எனப்பிரிக்க.

9. சிவபுரத்தை இருவேளையிலும் வழிபடுவார் துன்பஞ் சேரார்; இவ்வுலகிற் புகழொடும் பொருந்துவர் என்கின்றது. அன்று இயல் உருவு - கோபித்த இயல்பினையுடைய வடிவம், சென்று அளவிடல் அரியவன் உறை சிவபுரம் எனப்பிரிக்க.

10. புறச் சமயிகளுடைய புறவுரைகள் வித்தகம் ஒழியா; ஆதலால் சிவபுரத்தைத் தொழுதல் உங்கட்குச் சிறந்த குணமாம் என்கின்றது. அவர்களது அறவுரையாகத் தோன்றுவன யாவும் புறம்பான உரைகளாம்; அதுவேயும் அன்றிச் சதுரப்பாடு உடையனவும் அல்ல. மெய்த்தக - உண்மையாக.

11. திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் சிவபுர நகருறை எந்தையைச் சொன்ன இப்பதிகத்தை இசையோடு மொழி பவர்கள் வினையைக் கெடுத்து உயர்கதி அடைவார்கள் என்கின்றது. புந்தியர் - புத்தியை யுடையவர்கள். சிந்தி - கெடுத்து.

திருக்கழுமலம்

பதிகவரலாறு : (117-ம் பதிகம் பார்க்க)

திருத்தாளச்சதி. பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 126**

திருச்சிற்றம்பலம்

பந்தத்தால் வந்தெப்பால் பயின்றுநின்ற வும்பரப்
பாலேசேர்வா யேனோர்கான் பயில்கண முனிவர்களுஞ்
சிந்தித்தே வந்திப்பச் சிலம்பின்மங்கை தன்னொடுஞ்
சேர்வார் நாணு ணீள்கயிலைத் திகழ்தரு பரிசதெலாஞ்
சந்தித்தே யிந்தப்பார் சனங்கணின்று தங்கணாற்
றுமேகாணு வாழ்வாரத் தகவுசெய்த வனதிடங்
கந்தத்தா லெண்டிக்குங் கமழ்ந்திலங்கு சந்தனக்
காடார்பூவார் சீர்மேவுங் கழுமல வளநகரே. 1

பிச்சைக்கே யிச்சித்துப் பிசைந்தணிந்த வெண்பொடிப்
பீடார்நீடார் மாடாரும் பிறைநுத லரிவையொடும்
உச்சத்தா னச்சிப்போ ருடர்ந்தடர்ந்த வெங்கணே
றூராவூரா நீள்வீதிப் பயில்வொடு மொலிசெயிசை

---

1. தேவர்களும் முனிவர்களும் தியானிக்க உமையோடு பொருந்தி, கைலையில் எழுந்தருயிருக்கின்ற காட்சியை இந்த மண்ணுலகத்தவர்களும் தம் கண்ணாலே கண்டு வாழ அருளிய வனது இடம் கழுமலவளநகர் என்கின்றது. பந்தத்தால் வந்து எப்பால் பயின்று நின்ற உம்பர் என்றது ஆணவமலக் கட்டினால் வந்து எவ்விடத்தும் உறைகின்ற தேவர்கள் வினையால் பந்திக்கப்பெற்ற இந்திரன் பிரமன் முதலியோர் கழுமலம் வந்து பூசித்தமைபோல்வன. அப்பாலே சேர்வாய் ஏனோர் - அப்பாலும் அடிசேர்ந்தார்களாய சிவஞானிகள். புறம்பான நெறிகளிற் சேர்ந்த பிறர் என்றுமாம். கான் பயில் கண முனிவர்கள் - காட்டுறை வாழ்க்கையயுடைய கூட்டமான முனிவர்கள். சிலம்பு - மலை. ஈண்டு இமயம். நாள்நாள் நீள் கயிலைத்திகழ்தரு பரிசது எலாம் - நாள்தோறும் திருக்கயிலையில் வீற்றிருக்கும் திருவோலக்கச் சிறப்பெல்லாவற்றையும். பார் - பூமி. தாமே காணு - தாங்களே கண்டு; என்றது அவ்வளவு எளிமை காட்டி நின்றது. கந்தம் - மணம்.

வச்சத்தா னச்சுச்சேர் வடங்கொள்கொங்கை மங்கைமார்
வாராநேரே மாலாகும் வசிவல வவனதிடங்
கச்சத்தான் மெச்சிப்பூக் கலந்திலங்கு வண்டினங்
காரார்காரார் நீள்சோலைக் கழுமல வளநகரே. 2

திங்கட்கே தும்பைக்கே திகழ்ந்திலங்கு மத்தையின்
சேரேசேரே நீராகச் செறிதரு சுரநதியோ
டங்கைச்சேர் வின்றிக்கே யடைந்துடைந்த வெண்டலைப்
பாலேமேலே மாலேயப் படர்வுறு மவனிறகும்
பொங்கப்பேர் நஞ்சைச்சேர் புயங்கமங்கள் கொன்றையின்
போதார்தாரே தாமேவிப் புரிதரு சடையனிடங்
கங்கைக்கே யும்பொற்பார் கலந்துவந்த பொன்னியின்
காலேவாரா மேலேபாய் கழுமல வளநகரே. 3

---

2. பிச்சையை விரும்பி, நீரிற்குழைத்த நீற்றையணிந்து. உமாதேவியோடும் உச்சிப்போதில் விடையேறி, வீதியில் பாடிச் செல்லும் தமது இசையைக் கேட்ட மகளிர் மால் கொள்ளச் செய்பவனது இடம் கழுமலம் என்கின்றது. பீடு - பெருமை. நீடு ஆர் - புகழான் நீடுதலைப் பொருந்தும். மாடு ஆரும் - இடப் பக்கத்து இருக்கும். உச்சத்தான் நச்சி - உச்சிப்போதினுக விரும்பி. போல்: அசை. ஊரா - ஊர்ந்து. ஊர் ஆம் நீள் வீதி - ஊரின்கண்ணதாகிய நீண்ட திருவீதியில். ஒலிசெய் இசை வச்சத்தால் - பாடலை வைத்ததால், மங்கைமார் - முனிபன்னியர். வாரா - வந்து. மாலாகும் - மயக்கமுறும்வண்ணம். வசிவலவன் - வசீகரிக்கும் வன்மையுடையவன். கார் ஆர் கார் ஆர் - கருமை நிறம் பொருந்திய மேகங்கள் படிந்த.

3. பிறை, தும்பை, ஊமத்தை இவைகள் சேர்ந்து சேர்ந்து, தேவகங்கையோடு, திருக்கரத்திற்சேராதே திருமுடியிற் சூடப் பெற்ற உடைந்த கபாலத்தின்பக்கல், அன்னத்தின் இறகையும், பாம்பையும், கொன்றை மாலையையும் அணிந்த புரிசடைப் பெருமானிடம் கழுமலம் என்கின்றது. திங்கட்கு தும்பைக்கு என்ற நான்கன் உருபுகள் ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்தன. திங்களிலும் தும்பையிலும் ஊமத்தத்திலும் சேர்ந்து சேர்ந்து புனலாகப் பொருந்திய சுரநதி எனப் பொருள் முடிபு காண்க. மேலே மால் ஏயப் படர்வுறும் அவன் இறகும் - மேலே மயக்கம் பொருந்தப் பறந்து செல்லும் பிரமனாகிய

அண்டத்தா லெண்டிக்கு மமைந்தடங்கு மண்டலத்
தாறேவேறே வானுள்வா ரவரவ ரிடமதெலாம்
மண்டிப்போய் வென்றிப்போர் மலைந்தலைந்த வும்பரு
மாறேலாதார் தாமேவும் வலிமிகு புரமெரிய
முண்டத்தே வெந்திட்டே முடிந்திடிந்த விஞ்சிசூழ்
மூவாமூதூர் மூதூரா முனிவுசெய்த வனதிடங்
கண்டிட்டே செஞ்சொற்சேர் கவின்சிறந்த மந்திரக்
காலேயோவா தார்மேவுங் கழுமல வளநகரே. 4

திக்கிற்றே வற்றற்றே திகழ்ந்திலங்கு மண்டலச்
சீருர்வீருர் போரார்தா ரகனுட லவனெதிரே
புக்கிட்டே வெட்டிட்டே புகைந்தெழுந்த சண்டத்தீப்
போலேபூநீர் தீகான்மீப் புணர்தரு முயிர்கடிறஞ்

அன்னத்தின் இறகும். புயங்கமங்கள் - பாம்புகள். தார் - மாலை. கங்கைக்கு ஏயும் பொற்பு ஆர் கலந்து வந்த பொன்னி - கங்கைக்குப் பொருந்திய புனிதமாகிய அழகைப் பொருந்திக் கலந்து ஒழுகும் காவிரி. கால் - வாய்க்கால்.

4. இம்மண்ணுலகிலிருந்து, வானுள்வார் இடம் எல்லாம் போய்ச் சண்டைசெய்த தேவர்களும் மாறு ஏற்றுப் பொருத லாகாத திரிபுராதிகள் மேவிய முப்புரம் எரிய நெற்றிக் கண்ணல் எரித்து, மூதூர் மூதூராகா வண்ணம் முடிவு செய்தவன் இடம் கழுமலம் என்கின்றது. அண்டத்தால் எண் திக்கும் அமைந்து அடங்கும் மண் தலத்து ஆறே - இவ்வண்டத்தில் எட்டுத் திக்கும் பொருந்தி அடங்கிய பூமியின் வழியாக. வேறேவான் ஆள்வாரது இடம் எலாம் - தனித்த தேவர்களிடம் எல்லாவற்றையும். மண்டிப்போய் - நெருங்கிச்சென்று. உம்பரும் மாறு ஏலாதார் - தேவர்களாலும் எதிர்க்க இயலாத அசுரர்கள். வலிமிகுபுரம் - வரபலமிக்க முப்புரம். முண்டத்தே வெந்திட்டே முடிந்து இடிந்த - நெற்றியால் வெந்து அழிந்து இடிந்த. முண்டம் ஆகுபெயராக நெற்றிக்கண்ணையுணர்த்தியது. இஞ்சி - மதிள். மூவா மூதூர் மூதூரா முனிவு செய்தவனது இடம் - மூப்பையடையாத தொன்மையான நகர் இன்றும் தொன்மையானதாகாவண்ணம் கோபித்தவனது இடம். செஞ்சொல் - நேரே பொருள் பயக்கும் சொல்.

சொக்கத்தே நிர்த்தத்தே தொடர்ந்தமங்கை செங்கதத்
தோடேயாமே மாலோகத் துயர்களை பவனதிடங்
கைக்கப்பேர் யுக்கத்தே கனன்றுமிண்டு தண்டலைக்
காடேயோடா வூரேசேர் கழுமல வளநகரே. 5

செற்றிட்டே வெற்றிச்சேர் திகழ்ந்ததும்பி மொய்ம்புறுஞ்
சேரேவாரா நீள்கோதைத் தெரியிழை பிடியதுவாய்
ஒற்றைச்சேர் முற்றற்கொம் புடைத்தடக்கை முக்கண்மிக்
கோவாதேபாய் மாதானத் துறுபுகர் முகவிறையைப்
பெற்றிட்டே மற்றிப்பார் பெருத்துமிக்க துக்கமும்
பேராநோய்தா மேயாமைப் பிரிவுசெய்த வனதிடங்
கற்றிட்டே யெட்டெட்டுக் கலைத்துறைக் கரைச்செலக்
காணுதாரே சேராமெய்க் கழுமல வளநகரே. 6

---

5. திக்குப்பாலகர்கள் அங்கங்கே விளங்க, இவ்வுலகத்துச் சீறி வந்த தாரகன் உடலை அவனெதிரிலேயே வெட்டி, விளைந்த ஊழித் தியைப்போன்ற காளியின் கோபமானது ஐம்பூதச் சேர்க்கையாலான உலகத்துற்ற உயிர்களுக்குப் பொருந்ாதபடி உலகத்துயரைக் களைபவனது இடம் கழுமலநகர் என்கின்றது.

திக்கில் தேவு அற்று அற்றே திகழ்ந்திலங்கு மண்டலம் - திக்குப் பாலகர்கள் அங்கங்கே அத்தன்மையோடு விளங்குகின்ற உலகம். சீறு ஆர் - கோபித்தலைப் பொருந்திய. சீறு ஆர் முதலியவற்றைத் தனித்தனி தாரகனோடு ஒட்டுக. வீறு - தனித்திருத்தல். சண்டத்திப்போலத் தொடர்ந்த மங்கையினது எனக் கூட்டுக. உயிர்கள் திறம் ஏயாமே துயர் களைபவன் என இயைக்க. சொக்கம்: சொர்க்கம் என்பதன் திரிபு. நிர்த்தத்தே தொடர்ந்த மங்கை - ஊர்த்துவதாண்டவத்தில் தோற்றுத் தொடர்ந்த காளி. செம்கதத்தோடு ஏயாமே - சிவந்தகோபத்தோடு பொருந்தாதபடி. கைக்க - வெறுக்க. பேர்யுக்கத்தே கனன்றும் - பெரிய ஊழித்தியில் கனன்றும். மிண்டு தண்டலைக் காடே ஓடா - அழியாது மிண்டிய குளிர்ந்த காடுகள் அகலாத. இது நெருப்பூழியிலும் நிலைத்தநகரம் என்பதறிவித்தது.

6. உமாதேவி பெண் யானையின் வடிவாய், அசுரர்களைக் கொன்று வெற்றி சேர்ந்த ஆண் யானையினது தோள்களைச் சேர்ந்து ஒற்றைக்கொம்புடைய யானைமுகக் கடவுளைப் பெற்று இவ்வுலகம் துன்பம் எய்தாவகை பிரிவு செய்தவனது இடம் கழுமலவளநகர் என்கின்றது.

பத்திப்பேர் வித்திட்டே பரந்தவைம் புலன்கள்வாய்ப்
பாலேபோகா மேகாவாப் பகையறும் வகைநினையா
முத்திக்கே விக்கத்தே முடிக்குமுக் குணங்கள்வாய்
மூடாவூடா நாலந்தக் கரணமு மொருநெறியாய்ச்
சித்திக்கே யுய்த்திட்டுத் திகழ்ந்தமெய்ப் பரம்பொருள்
சேர்வார்தாமே தானகச் செயுமவ னுறையுமிடங்
கத்திட்டோர் சட்டங்கங் கலந்திலங்கு நற்பொருள்
காலேயோவா தார்மேவுங் கழுமல வளநகரே. 7

செற்றிட்டே வெற்றிச்சேர் திகழ்ந்த தும்பி - சலந்தரன், திரிபுராதிகள் முதலிய அசுரர்களைக் கொன்று வெற்றியடைந்து விளங்கிய ஆண்யானையினது. மொய்ம்புறும் சேரே வாரா - தோலைப் பொருந்தும் புணர்ச்சியில் வந்து, நீள் கோதைத் தெரியிழை - நீண்ட மாலையணிந்த உமாதேவியார். பிடியது வாய் - பெண்யானையின் வடிவாய். ஒற்றைச்சேர் முற்றல் கொம்புடைத் தடக்கை - ஒற்றையாகச் சேர்ந்த முற்றிய கொம்பினையுடைய துதிக்கையையும், மிக்கு ஓவாதேபாய் மாதானத்து உறு புகர் முக இறையைப் பெற்றிட்டு - மிகுந்து இடைவிடாது பாய்கின்ற பெரிய மதநீரோடு கூடிய யானைமுகக்கடவுளைப் பெற்று. இப்பார் பெருத்து மிக்க துக்கமும் - இவ்வுலகம் மிகப் பெரிய துக்கத்தையும். பேரா நோய் தாம் ஏயாமை - நீங்காத நோயையும் பொருந்தாதபடி. எட்டெட்டுக் கலைத்துறை கரை செலக் கற்றிட்டு - அறுபத்துநான்கு கலைகளையும் முடிவுபோகக் கற்று. காணுதார் - கற்றபடி நின்று ஒழுகாதார். சேரா - அடையாத.

7. அன்பாகிற விதையை இட்டு, புலன்வழி பொருந்தாது, பகையாறையும் கடிந்து, முத்திக்கு இடையூறுகிய சாத்விக இராஜஸ தாமஸங்களாகிய மூன்று குணங்கள் மூடாதபடி அந்தக்கரணம் ஒரு நெறிப்பட சிந்திக்க, மெய்ப்பொருளையே தியானிக்கின்ற சிவஞானிகளைச் சிவமாகவே செய்யும் சிவன் உறையும் இடம் கழுமலவளநகர் என்கின்றது.

பரந்த ஐம்புலன்கள்வாய்ப்பாலே போகாமேகாவா - எங்கும் பரவியுள்ள சுவை முதலாகிய ஐம்புலன்களிடம் சென்று பற்றாத படி காத்து, பகை அறும்வகை நினையா - காமமாதிய உட்பகை ஆறையும் நீங்கும்வகை நினைத்து. முத்திக்கே இக்கத்தே முடிக்கும் முக்குணங்கள் வாய்மூடா ஊடா - முத்திக்கு இடையூறாக

செம்பைச்சே ரிஞ்சிச்சூழ் செறிந்திலங்கு பைம்பொழிற்
சேரேவாரா வாரிசத் திரையெறி நகரிறைவன்
இம்பர்க்கே தஞ்செய்திட் டிருந்தரன் பயின்றவெற்
பேரார்பூநே ரோர்பாதத் தெழில்விர லவணிறுவிட்
டம்பொற்பூண் வென்றித்தோ ளழிந்துவந்த னஞ்செய்தாற்
காரார்கூர்வாள் வாளுளன் றருள்புரி பவனதிடங்
கம்பத்தார் தும்பித்திண் கவுட்சொரிந்த மும்மதக்
காரார்சேறார் மாவீதிக் கழுமல வள நகரே. 8

முடிக்கும் முக்குணங்களின் வழியை மூடிப் பிணங்கி. நால் அந்தக்கரணமும் ஒரு நெறியாய்ச் சித்திக்கே உய்த்திட்டு - மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்னும் அந்தக் கரணங்கள் நான்கையும் ஒருநெறிப்படுத்திச் சிந்தனையில்செலுத்தி. திகழ்ந்த மெய்ப்பொருள் சேர்வார் - விளங்கிய சிவபரம்பொருளைத் தியானிப்பவர்கள். தாமே தானுகச்செயுமவன் - அவர்களனைவரையும் சிவமாகச் செய்யும் இறைவன். சட்டங்கம் கத்திட்டோர் கலந்திலங்கும் காலே ஓவாதார் - ஆறு வேதங்களையும் ஓதியுணர்ந்தோர்கள் ஒன்றி விளங்கும் சிவமாய நற்பொருளின் திருவடியை இடைவிடாது தியானிப்பவர்கள்.

8. செம்பினல் இயன்ற மதில் சூழ்ந்த, மிகச் செறிவாக விளங்கும் பசிய பொழில் சேர்ந்து வரும் கடற்றிரைவந்து மோதும் நகருக்குத் தலைவனுகிய இராவணன், இவ்வுலக மக்களுக்குத் துன்பம் விளைத்ததோடுமட்டுமன்றி. சிவனுறையும் கைலையையும் எடுத்தலைச்செய்ய, மலர்போன்ற திருவடியின் விரல் ஒன்ருல் ஊன்றி, பொன்னணிகள்பூண்ட தோளை நெரியச் செய்து, அவன் வணங்க வாளும் வாழ்நாளும் அருள்செய்தவனது இடம் கழுமலம் என்கின்றது. செம்பைச் சேர் இஞ்சி - செப்புத் தகடு வேய்ந்த முகட்டினையுடைய மதில். வாரிசம் - கடல். இம்பர் - இவ்வுலகவர். ஏர் ஆர் - எழுச்சியை அடையச்செய்து; அதாவது எடுக்க என்பதாம். வந்தனம் செய்தாற்கு ஆர் ஆர் கூர்வாள் வாழ்நாள் அன்று அருள்புரிபவன் எனப் பிரிக்க. கம்பத்து ஆர் தும்பி திண் கவுள் சொரிந்த மும்மதக் கார் ஆர் சேறு ஆர் மாவிதி - கம்பத்திற்கட்டிய யானையினது திண்ணிய கன்னத்தினின்று சொரிந்த மும்மதத்தாலாகிய கரிய சேறு பொருந்திய பெரிய வீதி.

பன்றிக்கோ லங்கொண்டிப் படித்தடம் பயின்றிடப்
பானுமாரு னுமேயப் பறவையி னுருவுகொள
ஒன்றிட்டே யம்புச்சே ருயர்ந்தபங் கயத்தவ
னேதானோதா னஃதுணரா துருவின தடிமுடியுஞ்
சென்றிட்டே வந்திப்பத் திருக்களங்கொள் பைங்கணின்
றேசால்வேறோ ராகாரந் தெரிவுசெய் தவனதிடங்
கன்றுக்கே முன்றிற்கே கலந்திலந் நிறைக்கவுங்
காலேவாரா மேலேபாய் கழுமல வளநகரே. 9

தட்டிட்டே முட்டிக்கைத் தடுக்கிடுக்கி நின்றுணுத்
தாமேபேணு தேநாளுஞ் சமணொடு முழல்பவரும்
இட்டத்தா லத்தந்தா னிதன்றதென்று நின்றவர்க்
கேயாமேவா யேதுச்சொல் லிலமலி மருதம்பூப்
புட்டத்தே யட்டிட்டுப் புதைக்குமெய்க்கொள் புத்தரும்
போல்வார்தாமோ ராமேபோய்ப் புணர்வுசெய் தவனதிடங்
கட்டிக்கால் வெட்டித்தீங் கரும்புதந்த பைம்புனற்
காலேவாரா மேலேபாய் கழுமல வளநகரே. 10

---

9. திருமால் பன்றியுருவெடுத்துப் பூமியைத் தோண்டியும், பங்கயத்தவன் அன்னமாய்ப் பறந்தும் அடிமுடி தேடியும் அறியாதே வணங்க, அக்கினிப்பிழம்பாகிய வேறோர்வடிவம் காட்டிய இறைவனிடம் கழுமலம் என்கின்றது. மால் தான் பன்றிக்கோலம் கொண்டு, இப் படித்தடம் பயின்று இடப்பான் ஆம் அம்புசேர் உயர்ந்த பங்கயத்தவனே தான் மேய பறவையின் உருவுகொள ஒன்றிட்டு உருவினது அடிமுடியும் அஃது உணராது சென்றிட்டே வந்திப்ப, திருக்களம்கொள் பைங்கண் நின்று ஏசால், வேறு ஓர் ஆகாரம் தெரிவு செய்தவனிடம் எனப் பிரித்துக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. படித்தடம் - பூமி. இடப்பானும் - தோண்டுவானும். மால் - திருமால். தான்மேய பறவை - தான் ஊர்தியாக விரும்பிய பறவை. அம்பு - நீர். தான் ஓதான் - தான் வேதங்களை ஓதியவனாக இருந்தும் அடிமுடியும் உணராது எனக் கூட்டுக. ஏசால் - வல்லமையால். ஆகாரம் - வடிவம். முன்றிற்கே கன்றுக்கே கலந்து இல்லம் நிறைக்கவும் - முன்றிலில் கன்று கலந்து வீட்டை வளத்தால் நிறைக்கவும், காலே வாரா மேலே பாய் - வாய்க்கால் வந்து மேலேறிப் பாயும் கழுமலம் என்க.

10. சமணரும் புத்தரும் போல்வார் தம்மை அறியா வண்ணம் மறைப்பித்த இறைவனிடம் இது என்கின்றது.

கஞ்சத்தே னுண்டிட்டே களித்துவண்டு சண்பகக்
கானேதேனே போராருங் கழுமல நகரிறையைத்
தஞ்சைச்சார் சண்பைக்கோன் சமைத்தநற் கலைத்துறை
தாமேபோல்வார் தேனேரார் தமிழ்விர கனமொழிகள்
எஞ்சத்தேய் வின்றிக்கே யிமைத்திசைத்த மைத்தகொண்
டேழேயேழே நாலேமூன் றியலிசை யிசையியல்பா
வஞ்சத்தேய் வின்றிக்கே மனங்கொளப் பயிற்றுவோர்
மார்பேசேர்வாள் வானோர்சீர் மதிநுதன் மடவரலே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

தட்டு இட்டே, முட்டிக்கை தடுக்கு இடுக்கி நின்று உணு தாமே பேணுதே நாளும் சமணொடும் உழல்பவரும் - மண்டையை ஏந்தி கைமுட்டியில் தடுக்கை இடுக்கிக்கொண்டு, நின்றுகொண்டு உண்டு, தாம் ஒன்றையும் பேணுதவர்கள்போல நாளும் சமண் கொள்கையொடு சுற்றுபவர்களும். இட்டத்தால் அத்தம் தான் இது அன்று அது என்று நின்றவர்க்கு ஏயாமே வாய் ஏது சொல் - விருப்பப்படி பொருள் இது அன்று அதுதான் என்று கேட்பவர்க்குப் பொருந்தாமல் வாயில்வந்தபடி காரணம் சொல்லும் (புத்தர்). இலை மலி மருதம்பூப் புட்டத்தே அட்டு இட்டு புதைக்கும் மெய் கொள் புத்தர் - மருதோன்றி இலையை அரைத்து பின்பக்கத்துப் பூசி உடலை மறைக்கும் புத்தர்கள். ஓராமே - ஆராயாமல். புணர்வு - சூழ்ச்சி. கால் வெட்டி கட்டித் தீங்கரும்பு தந்த பைம்புனல் காலேவாரா மேலேயாய் - அடியை வெட்டிக் கட்டி இனிய கரும்புகள் தந்த சுவைநீர் கால்வழி வந்து மேலேறிப்பாயும் நகர் என்க.

11. கழுமல நகரிறையைத் திருஞானசம்பந்தன் சொன்ன மொழிகளை இசையோடு குறையின்றி மனங்கொளப் பயிற்றுவோர் மார்பைத் திருமகள் சேர்வாள் எனப் பயன்கூறியது. கஞ்சத் தேன் உண்டிட்டு - தாமரையிலுள்ள தேனைக் குடித்து. சண்பகக் கானே தேனே போராரும் - சண்பகக் காட்டிலுள்ள வண்டோடு பொரும். தஞ்சை சார் - அடைக்கலமாகச் சாருகின்ற. தேன் நேர் ஆர் தமிழ் விரகன மொழிகள் - தேனுக்கு ஒப்பான தமிழ் விரகருடைய சொற்கள். எஞ்ச தேய்வு இன்றி - குறைவின்றி. ஏழே ஏழே நாலே மூன்று இயல் இசை இசை இயல்பா - இருபத்தொரு பண் முறையால். வானோர் சீர் மதி நுதல் மடவரல் - தேவர்களது சிறப்போடுகூடிய மதிபோன்ற நெற்றியினையுடைய திருமகள்.

திருப்பிரமபுரம்

பதிகவரலாறு: *(117-ம் பதிகம் பார்க்க)*

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

ஏகபாதம்

பதிகம்: **எண் 127**

திருச்சிற்றம்பலம்

பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான்
பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான்
பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான்
பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான். 1

விண்டலர் பொழிலணி வேணு புரத்தரன்
விண்டலர் பொழிலணி வேணு புரத்தரன்
விண்டலர் பொழிலணி வேணு புரத்தரன்
விண்டலர் பொழிலணி வேணு புரத்தரன். 2

---

1. ஞானகாசமாகிய பராசத்தியான பரிபூரணத்தை மிகுதியாக வியந்து அந்தப் பராசத்திக்கு அதீதமாகிய சுகமே வடிவாய் முதல் நடு இறுதி காணப்படாத வஸ்து எந்தப் பெரியோன். மேல்நிலமாகிய ஆகாசத்தின்கண்ணே யோடா நின்ற கங்காதேவியை விரும்பித் திருமுடியிலே வைத்தவன், எம்மை நீங்காத நிலைமையையுடைய எமது உயிர். பிரமரூபத்திலே எண்ணப்பட்ட என்னை முத்தியிலேவிடுகைக்கு அமையாத விருப்பமுள்ளவனுய் என்னை ஒக்கவந்தவன். பிரமபுரம் என்கின்ற சீகாழிப்பதியிலே வீற்றிராநின்ற கர்த்தாவானவன் என்னுடைய சுவாமி. பெரியோனும் எனக்கு உயிரானவனும் என்னை யொக்கவந்தவனும் சீகாழிப்பதியில் வீற்றிருக்கும் கடவுள் எனக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

2. அஷ்டகுல பர்வதங்களும், ஒலிசிறந்த தரிசுமணியாகவும், அகிலலோகங்களையும் உள்ளேயகப்படுத்தும் தன்மையவாயும், பெரிதாயும் உள்ள திருச்சிலம்பினைத் தரித்துள்ளவன். நூபுரம் எனற்பாலது நுபுரம் எனக் குறுகின்றது. விஷ்ணுவின் புறனுரையாகிய சிவதூஷணத்தை அரசமரத்தினீழலில் அவனுடன் இருந்து விரும்பியுள்ள முப்புரங்களைச் சங்கரித்துள்ளவன். அண்ணி எனற்பாலது அணி என இடைக்

புண்ட ரிகத்தவன் மேவிய புகலியே
புண்ட ரிகத்தவன் மேவிய புகலியே
புண்ட ரிகத்தவன் மேவிய புகலியே
புண்ட ரிகத்தவன் மேவிய புகலியே. 3

விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன்
விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன்
விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன்
விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன். 4

குறையாய் நின்றது. தேவர்கள் கற்பகப் பூஞ்சோலை மலர்களால் அர்ச்சிக்கப்படுகின்ற தேவேந்திரனுடைய. எனு எனற்பாலது ஏனு என நீண்டது. புரந்தரன் எனற்பாலது புரத்தரன் என வலித்துநின்றது. இதழ்கள் விண்டு மலர்கின்ற சோலை சூழ்ந்த சீகாழிப்பதிக்குக் கர்த்தாவாயுள்ளவன். தேவேந்திரன் மூங்கில்வழியாகவந்து பூசித்ததால் வேணுபுரம் என்னும் பெயர்பெற்றது. சிலம்பினைத் தரித்துள்ளவரும், முப்புரத்தை எரித்தவரும், தேவேந்திரனுடைய சோலைசூழ்ந்த வேணுபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் இறைவர் எனக் கூட்டி உரைத்துக்கொள்க

3. இதயகமலத்திலிருந்து இடையறாத ஆனந்தம் பொழியப்பட்டு என்னை மலபோதத்தில் தள்ளாமல் எனக்கு அடைக்கலப் பொருளாயுள்ளவன். ஆன்மாக்களுக்கு இரக்ஷையாகமுண்டம்போலிருந்த திருநீற்றை அணியப்பட்ட மிக்க கருணையானவனே யான்பாடும் பாடலை உவந்துள்ளவன். புலிக்காலும் புலிக்கையும் பெற்றுள்ள வியாக்கிரபாத முனிவருக்கு ஞானனந்தமாகிய நாடகத்தைக் கனகசபையிலே ஆடல்செய்யும் பரதவித்தையைக் கற்றுள்ளான். வியம் எனற்பாலது விய எனக் கடைகுறைந்து நின்றது. கீழ்ச்சொன்ன லீலைகளெல்லாம் செய்கின்ற சிவன் தனது இச்சையால் பொருந்தியிருக்கும் ஊர் பிர்மா பூசித்த புகலி என்னும் திருப்பதி.

4. கன்று குணிலாக எறிந்து விளவின்கனியைக்கொண்ட நாரணனைப் பிரகாசஞ்செய்யப்பட்டு நின்மலமாயிருந்துள்ள தனது பெரிய திருமேனியிலே ஒன்று பாதியாக வைத்துள்ளான் என்க. தீ எனற்பாலது தி எனக் குறுகிநின்றது. கழுதரு எனற்பாலது கழ்தரு என நின்றது. மாறுபாடாய்க் கதறப்பட்ட பௌத்தனது தலையிலே அக்கினியைச் சொரிந்து மிக்க பயத்தோடும் விழுகின்ற இடியை விழும்படி ஏவிப் பௌத்தரை

சுடர்மணி மாளிகைத் தோணி புரத்தவன்
சுடர்மணி மாளிகைத் தோணி புரத்தவன்
சுடர்மணி மாளிகைத் தோணி புரத்தவன்
சுடர்மணி மாளிகைத் தோணி புரத்தவன். 5

வேரறுத்தானும் தானேயன்றி யானன்றாகும். தீ எனற்பாலது தி எனவும், காழ்தரு எனற்பாலது கழ்தரு எனவும், ஏங்கு எனற்பாலது எங்கு எனவும் குறுகினின்றன. தனது பரிபூரணத்திலே தன்னையிழந்து இரண்டாய் விசுவமுருகித் தான் விஷமாகத் தூஷணப்பட்டுநிற்கின்ற எனக்கும் குருமூர்த்தியாய் வந்து என் பிறவியை ஒழித்துத் தனது பேரின்பமாகிய பரிபூரணத்திலே எனது அடிமை குலையாமல் இரண்டறவைத்தவன். கீழ்ச்சொல்லிப்போந்த செய்திகளெல்லாமுடையன் எத்தன்மையனோ என்னில் எங்கும் பிரகாசியாநின்ற கீர்த்தியினால் சிறக்கப்பட்டுள்ள இயமனால் பூசிக்கப்பட்ட வெங்குரு என்னும் திருப்பதியை விரும்பியுள்ளான். வெங்குரு என்பதும் சீகாழி.

5. சுடுநிலமாகிய மயானத்தை நடமாடும் இடமாகக் கொண்டும், முப்புரங்களையும் நகைசெய்து சுடப்பட்ட வெற்றிப் போரையுடைய தும்பைமாலைக் கடவுள். சூடார் எனற்பாலது சுடர் எனவும், ஈமம் எனற்பாலது இம் எனவும் குறுகி நின்றன. துரோணம் எனற்பாலது தோணி என மருவிற்று. என் உச்சிக்குச் சூடாமணியுமாய் என்மேல்வைத்த மாலினை யுடையனுமாய் யாகத்தின்கண்வந்த யானையை வடிவொழித்துப் போர்க்கும் தன்மையை உடையவன். சூடாமணி எனற்பாலது சுடர்மணி எனவும், மாலி எனற்பாலது மாளி எனவும், தோல் எனற்பாலது தோள் எனவும் நின்றன. மாலையுடையவன் - மாலி. தோல் - யானை. சூரியனுடைய களங்கத்தைக் கழுவப் பட்ட சமுத்திரம்போன்ற செனனக் கடலிலே கீழ்ப்பட்டமூழ்கிக் கெடாநின்ற ஆன்மாக்களுக்குக் கைப்பற்றிக் கரையேறும் தெப்பமாகப் பிரணவம் என்கிற மந்திரத்தை அவரது செவியின் கண்ணே உண்டாக்கா நின்றவன். மண்ணி என்பது மணி என இடை குறைந்து நின்றது. புரந்தவன் எனற்பாலது புரத்தவன் என வலித்தல் விகாரமாயிற்று. விளக்கத்தை யுடைய நவரத்தினங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட மாளிகை சூழ்ந்த திருத்தோணிபுரத்திலே வீற்றிருக்கும் சிவன் இத் தன்மையன்.

பூசுரர் சேர்பூந்த ராயவன் பொன்னடி
பூசுரர் சேர்பூந்த ராயவன் பொன்னடி
பூசுரர் சேர்பூந்த ராயவன் பொன்னடி
பூசுரர் சேர்பூந்த ராயவன் பொன்னடி. 6

செருக்குவாய்ப் புடையான் சிரபுர மென்னில்
செருக்குவாய்ப் புடையான் சிரபுர மென்னில்
செருக்குவாய்ப் புடையான் சிரபுர மென்னில்
செருக்குவாய்ப் புடையான் சிரபுர மென்னில். 7

---

6. பூமியிலுள்ளாரையும் தேவகணங்களாய் உள்ளாரையும் தனது நாபிக் கமலத்திலே தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிர்மா விஷ்ணுவினது போதத்திலே கண்ணுடியும் நிழலும் போலப் பிரதிவிம்பியாநின்றவன். ஆடி என்பது அடி எனக் குறுகி நின்றது. மலத்திரயங்களைக் கழுவப்பட்ட சிவஞானிகள் கூட்டம் பொலிவுபெறத்தக்க வனப்பையுடைய ஆனந்தநிருத்தம் செய்தருள்பவன். சர்வாங்கமும் உத்தூளம்பண்ணின மார்பை உடைய சிவஞானிகளும், புண்ணியபாவக்கட்டையரிந்து விசுவத்தைத் தள்ளப்பட்ட சிறப்பையுடையருமாயிராநின்றவர்களுக்கு மிகுதியான மூலமாயுள்ளவன். உந்தராய் என்பது, ஊந்தராயென நீண்டது. மறுவிலா மறையோர் வாழ்கின்ற திருப்பூந்தராய் என்னும் திருப்பதியின்கண் வீற்றிராநின்ற சிவனது அழகிய திருவடித்தாமரை என்னை ஆண்டிடுவதாக. பூந்தராய் என்பதும் சீகாழி.

7. தனது திருவடிப்பிரசாதமில்லாதார்க்கு மலமயக்கத்தின் மேலீட்டைக்கெடாத சிவனுக்கு விசுவாதீதமான இருப்பிடம் எனது சைதன்னியமே. சத்தாதிகளஞ்சும் சேரப்பட்ட உலகத்தைத் தன்வாயினிடமாகவுடைய விஷ்ணுவின் களேபரத்தைத் திருமேனியிலே தரித்துள்ளான். சேர் எனற்பாலது செர் எனவும், சீர் எனற்பாலது சிர் எனவும் குறுகிநின்றன. ஆத்தும விகாரமாகிய கர்மத்தினுலே இந்திரியங்களுக்கு விடயமாகிய சுவர்க்கத்திலிச்சையுடையானுக்கு அந்தச் சுவர்க்கம் மெய்யாக விசேடித்திருக்குமன்றே. இந்திரியவன்மையாகிய யுத்தத்துக்கு இளையாமல் அந்த இந்திரியமாகிய பாணங்கள் தனது அறிவுக்குள் தைக்கப்படான். ஒருகால் சிரபுரம் என்று சொன்னவிடத்துப் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அவியப்பொருது சிவனுடைய திருவடியிலே அடையாநிற்பன் என்பதாம்.

பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன்
பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன்
பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன்
பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன். 8

தசமுக னெரிதர வூன்று சண்பையான்
தசமுக னெரிதர வூன்று சண்பையான்
தசமுக னெரிதர வூன்று சண்பையான்
தசமுக னெரிதர வூன்று சண்பையான். 9

---

8. பொலிவினையுடைய மாயாநிருத்தம் புரிகின்ற பத்திர காளியும் பூதபசாசும் பொருந்திய மயானமே திருக்கோயிலாக உள்ளவன். சுத்தமான வழியைத் தரப்பட்ட மகாரிஷிகள் திரண்டு தவம்பண்ணுநிற்கும் ஆரணியத்தில் தனித்துத் தவம் புரியாநிற்கும் தபோதனன். அழகிய ஆபரணங்களால் அலங் கரிக்கப்பட்டுள்ள இலக்குமியையொத்த இருடிபத்தினிகள் பிச்சையிடவந்து அணையுமிடத்துத் தனக்குள்ள நிருவாணத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்தவன். பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பாடக நூபுராதிகளைப் பாதங்களிலேயணிந்துள்ள கன்னியர் திரண்டு விளையாடும் புறவம் என்னும் திருப்பதியில் வாழ்கின்ற சிவன். புறவம் என்பதும் சீகாழி.

9. ஆத்துமாக்களிடத்துக் கருணைபிறக்கும் இடமாயுள்ள வன். அக்கினி வீசப்பட்டுத் திருவரையிலே அழுந்தச் சாத்தி யுள்ள விரிந்த படத்தினையுடைய பாம்பை அரைஞாணாக வுடையான். எல்லாம் இறந்து அந்தமாயுள்ள சிவஞானிகள் குழாத்துக்கு நேரிதாகிய சூனியமாயுள்ள பொருளைத் தோற்று வித்துள்ளானுமாய்ப் புலியினது ஊன்பொருந்திய தோலாடை யைத் திருவரையிலே விரித்துடுத்தவன். நேரி எனற்பாலது நெரி எனக் குறுகிநின்றது. தரக்கு எனற்பாலது தர எனக் குறைந்தது. தூசு எனற்பாலது துசு எனக் குறுகிநின்றது. பாயான் எனற்பாலது பையானெனக்குறுகிப் போலியாயிற்று. ஆத்துமவிகாரமான அகங்காரம் போம்படி என்னறிவில் எதிர்ப் பட்டவன் கயிலாயமலையைத் திருவுள்ளத்தடைத்து எழுந்தருளி யிருந்து ஆத்துமாக்களை இரக்ஷியாநின்ற விசேஷத்தையுடையவ னென்றேத்தும் சட்சமயங்களுக்கும் அவரவர்கொண்ட பயனு யுள்ளவன். நேரி எனற்பாலது நெரி. எனக் குறுகிநின்றது.

காழி யானய னுள்ளவா காண்பரே
காழி யானய னுள்ளவா காண்பரே
காழி யானய னுள்ளவா காண்பரே
காழி யானய னுள்ளவா காண்பரே. 10

கொச்சையண் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே
கொச்சையண் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே
கொச்சையண் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே
கொச்சையண் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே. 11

பத்துத்தலையுள்ள இராவணன் முறியும்படி திருவிரலாலடர்த்தவன் யாரென்னில், சண்பை என்னும் திருப்பதியிலே வீற்றிருக்கும் கடவுள்.

10. நிலைபெற்றுநின்ற நின்மலமாகிய சித்தத்தையுடைய பத்தரிடத்துச் சத்தியப்பொருள் விளையும்பொருட்டு ஞானநாட்டத்திலே அவர்களைக் கடாக்ஷிக்கின்றவன். திருமிடற்றில் களங்கமுடையானது கருணையை நினைத்து ஞானநாட்டத்தையுடைய சிவஞானிகள் சிவனுக்கிச்சை தன்னடியார்க்கே ஆங்காரத்தைத் தடுக்குமதே பணியெனத் தமதறிவிலே கருதாநிற்பர். விஷ்ணுவும் பிர்மாவும், திருமுடியும் திருவடியும் காணும் பொருட்டு வராகமும் அன்னமுமாகக் கருதி வடிவுகொண்டார். ஐயோ! உள்ளபடி கருதிச் சிவனைப்பெறுமல் அவர் கருதியதேது எனில், அன்னியமே கண்டனர். கண் எனற்பாலது காண் என நீண்டது. என்பொருட்டால் காழி என்னும் திருப்பதியைப் படைத்தானை, என் ஐயனை, எனது ஆசையை, கீழ்ச்சொன்ன இருவர்களும் தாங்கள் தேடும் தேட்டப்பிறிவில் மயக்கத்திலே தேட்டமழித்துத் தோன்று நிற்பவனைத் தேடி மறத்தலொழிந்து எவ்வாறு காண்பர்.

11. ஆணவமலத்தோடு கூடியுள்ள மயக்கத்துடன் மாறுபட்டோர்கள் மாயாதனுவாலும் மந்திரதனுவாலும் மறைக்கப்படார்கள். மூடார் எனற்பாலது மூடர் எனக் குறுகிநின்றது. புலால் நாற்றத்தைப் பொருந்திய அழுக்குமெய்யைப் பொய்யென்று மனங்கொள்ளமாட்டாமல் அதுவே தமது நிலைபெற்றவுருவாக நினைத்துத் துவராடையாலே உடம்பைச் சூழப்பட்ட பௌத்தரும்,பேதைத்தன்மையையுடைய மச்சியகந்தியினுடைய நலத்தைக் கொள்ளும்பொருட்டு அவளது சரீரம் எல்லாம் சுகந்தமொய்க்கும்படி அவளுடனே பொருந்திய பராசரனுகிய

கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

மகாவிருடிவந்து சிவனைப் பொருந்தி அருச்சிக்கப்படுதலால். பராசரமுனிவரால் பூசிக்கப்பட்டு அவன்பெயரால் பெயர்பெற்றுள்ள கொச்சை நகரம் என்னும் திருப்பதியிலே எழுந்தருளியிராநின்ற தலைமையோனை உள்ளபடி தரிசனம்பண்ணி வழிபடமாட்டார்களது நினைவு எவ்வாறிருக்கும் என்னில், மழைக்காலிருளும் வெளியெனெ இருண்ட மயக்கத்தையுடைய ஆணவ போதமாயிருக்கும்.

12. மிகுதிப்பட்ட தோஷமாயுள்ள சுக்கில சுரோணிதமாகிய இருவகை நீரின்கண்ணே சிரமுதலாகிய அவயவமாகத் தோன்றிப் பூமியின்கண் செனித்துப் பரிணமித்துப் பின்பு தேய்ந்து மரிக்கின்ற சென்மத்தையும். பரிணமித்தல் - வேறுபடுதல். கீழ்ச்சொல்லிப்போந்த சென்மத்தையும் கழுவி மலத்திரயங்களையும் கழுவாநிற்கும். தனது பாதியாகிய திருவருளினாலே என்னை அகப்படுத்திக் கவுளிகரித்துக்கொண்டு அந்த அருள்வழியாக எனதிடத்தில் இடையறாமல் வாழும் தன்னை எனக்குத்தந்த அடிமை குலையாமல் எக்கண்ணும் விட்டு விளங்கும் கர்த்தர். பாதி எனற்பாலது பதி எனக் குறுகி நின்றது. மாயா மயக்கத்தின்கண்ணே மயங்கி பெத்தமுத்தி இரண்டும் தெரியாமல் திண்டாடப்பட்ட மலபோதர்க்கு அமுதம்போன்று அரிதாயுள்ளவனுமாய் விட்டு விளங்கப்படாநின்ற பொன்னுருவையுடையவனுச் சிருஷ்டிக்குக் கர்த்தாவாகிய பிரமனது சிரக்கபாலத்திலே பிச்சைகொண்டு நுகரும் கருணையாளனே! திருக்கழுமலம் என்னும் மூவாப் பழங்கிழமைப் பன்னிரு பெயர்பெற்ற அனாதிமூலமாகிய பதியிடத்துக் கவுணிய கோத்திரத்திலே தோன்றப்பட்ட யான் நிவேதிக்கப்படும் காட்டாகிய இப்பாடலைக் கீழ்ச்சொன்னவற்றிலும் மலத்திரயங்களிலும் அழுந்தாநின்ற ஒருத்தராகிலும் பலராகிலும் உரை செய்வார் உயர்ந்தாரேயாதலால் இப்பாடலை இடைவிடாமல் உரைசெய்வீராக. காட்டு என்பது கட்டு எனக் குறுகிநின்றது.

திருப்பிரமபுரம்

பதிகவரலாறு : *(117-ம் பதிகம் பார்க்க)*

திருவெழுகூற்றிருக்கை

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 128**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓருரு வாயினை மானாங் காரத்
தீரியல் பாயொரு விண்முதல் பூதலம்
ஒன்றிய விருசுட ரும்பர்கள் பிறவும்
படைத்தளித் தழிப்பமும் மூர்த்திக ளாயினை
இருவரோ டொருவ னாகி நின்றனை

ஓருருவாயினை - என்றது. எல்லாத்தத்துவங்களையுங்கடந்து வாக்குமனாதிகளுக்கு எட்டாமலிருந்துள்ள தற்சுருபந்தான் பஞ்சகிர்த்தியங்களையும் நிகழ்த்தவேண்டி னினது இச்சையால் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் திருமேனியை என்றவாறு.

மானாங்காரத்திரியல்பாய் - என்றது. மானென்பது - சத்தி - ஆங்காரத்திரியல்யாய் - தற்சத்தியைக் கொண்டு சர்வானுக்கிரகமான பஞ்சகிர்த்தியங்களை நடத்தவேண்டிச் சத்தி சிவமாகிய இரண்டு உருவாயினை எ - று.

ஒரு - என்றது. அந்தச் சத்தியுடனே கூடி யொன்றாகி நின்றனை எ - று.

விண்முதல் பூதலம் ஒன்றிய இருசுடர் உம்பர்கள் பிறவும் படைத்தளித்தழிப்ப மும்மூர்த்திகளாயினை - என்றது. ஆகாச முதலாகப் பூமியீறாகவுள்ள பஞ்சபூதங்களையும் சந்திராதித்தர்களையும் தேவர்களையும் மற்றுமுள்ள ஆத்மாக்களையும் படைக்கைக்கும், காக்கைக்கும், அழிக்கைக்கும், பிர்மா விஷ்ணு உருத்திரன் என்கின்ற திரிமூர்திகளுமாயினை எ - று.

இருவரோடு ஒருவனாகி நின்றனை - என்றது. பிர்மாவையும் விஷ்ணுவையும் இடத்திலும் வலத்திலும் அடக்கிக்கொண்டு ஏகமாய்த் திரிமூர்த்தியாகி நின்றனை எ - று.

ஓரா னீழ லொண்கழ லிரண்டும்
முப்பொழு தேத்திய நால்வர்க் கொளிநெறி
காட்டினை நாட்ட மூன்றுகக் கோட்டினை
இருநதி யரவமோ டொருமதி சூடினை
ஒருதா ளீரயின் மூவிலைச் சூலம்

ஓரால்நீழ லொண்கழல் இரண்டும் முப்பொழுது ஏத்திய நால்வர்க்கு ஒளி நெறிகாட்டினை-என்றது. விருக்ஷங்களுக்கு எல்லாந்தலைமையாய் இருப்பதொரு வடவிருக்ஷத்தின் நீழலிலே எழுந்தருளியிருந்து மின்னமுகிய ஸ்ரீபாதங்களை உதயம் மத்தியானம் அத்தமனம் என்கின்ற மூன்றுகாலமும் தோத்திரம் செய்யாநின்ற அகஸ்தியன் புலத்தியன் ஜனகன் சனற்குமாரன் என்னும் நால்வகை இருடிகளுக்கும் தற்சுருபமான திருமேனியைக் காட்டி அருளினை எ - று.

நாட்டம் மூன்றுகக் கோட்டினை - என்றது. பிர்மா முதலாயிருந்துள்ள ஆத்மாக்கள் ரூபமென்னும் புலனாலே சர்வ பதார்த்தங்களையும் காணுதபடியாலே சந்திராதித்தர்களையும் அக்கினியையும் மூன்று கண்ணுகக் கொண்டருளி அந்தகாரமான இருளை ஓட்டினை எ - று.

இருநதி அரவமோடு ஒரு மதி சூடினை - என்றது. பெரிதாகிய கங்கையையும் ஒப்பில்லாத பாம்பினையும் ஒருகாலத்தினும் முதிராத பிறைக்கண்ணியையும் சூடியருளினை எ - று.

ஒருதாள் ஈரயின் மூவிலைச்சூலம் நாற்கால் மான்மறி ஐந்தலை அரவம் ஏந்தினை - என்றது. பிரணவமாயிருந்துள்ள ஒரு காம்பினையும், ஈருகின்ற கூர்மையினையும், பிர்மா விஷ்ணு ருத்திரனென்கின்ற மூன்று இலையினையும் உடையதொரு சூலத்தினையும், இருக்கு - யசுர் - சாமம் - அதர்வணம் என்கின்ற நாலுவேதங்களையும் நாலுகாலாயிருந்துள்ள ஒரு மான் கன்றினையும், ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரங்களையும், அஞ்சு தலையாகவுடையதொரு மகாநாகத்தினையும் அஸ்தங்களிலே தரித்தருளினை எ - று.

நாற்கான் மான்மறி யைந்தலை யரவம்
ஏந்தினை காய்ந்த நால்வாய் மும்மதத்
திருகோட் டொருகரி யீடழித் துரித்தனை
ஒருதனு விருகால் வளைய வாங்கி
முப்புரத் தோடு நானில மஞ்சக்
கொன்று தலத்துற வவுணரை யறுத்தனை
ஐம்புல னாலா மந்தக் கரணம்
முக்குண மிருவளி யொருங்கிய வானோர்
ஏத்த நின்றனை யொருங்கிய மனத்தோ
டிருபிறப் போர்ந்து முப்பொழுது குறைமுடித்து

காய்ந்த நால்வாய் மும்மதத்து இருகோட்டு ஒருகரி ஈடு அழித்து உரித்தனை - என்றது தன்னிழலைக் காயத்தக்க கோபத்தினையும் தொங்கும் வாயினையும் இரண்டு கொம்பினையும் உடையதொரு ஒப்பில்லாத ஆனையினுடைய பெலங்களையெல்லாம் கெடுத்து உரித்துப் போர்த்தனை எ - று.

ஒரு தனு இருகால் வளைய வாங்கி முப்புரத்தோடு நானிலம் அஞ்சக் கொன்று தலத்துற அவுணரை அறுத்தனை - என்றது. ஒப்பில்லாத பொன்மலையாகிய வில்லை இருதலையும் வளைய வாங்கி அஸ்திரத்தைத் தொடுத்து, மூன்றுபுராதிகளாகிய அவுணரை அறுத்தனை எ - று.

ஐம்புலம் நாலாம் அந்தக்கரணம் முக்குணம் இருவளி ஒருங்கிய வானோர் ஏத்த நின்றனை-என்றது. சத்த-பரிச-ரூப-ரச கந்தம் எனப்பட்ட ஐம்புலங்களையும், மனம்-புத்தி-யாங்கார - சித்தம் என்கின்ற அந்தக்கரணங்கள் நான்கினையும், ராசத - தாமத - சாத்துவிதம் என்கின்ற மூன்று குணங்களையும், பிராணன் - அபானன் என்கின்ற இரண்டு வாயுவையும், மூலதாரத்திலே ஒடுக்கிக்கொண்டு ஏகாக்ரசித்தராயிருந்துள்ள தேவர்கள் ஏத்த நின்றனை எ - று.

ஒருங்கிய மனத்தோடு இருபிறப்பு ஓர்ந்து முப்பொழுது குறைமுடித்து நான்மறைஓதி ஐவகை வேள்வியமைத்து ஆறங்க முதலெழுத்தோதி வரன்முறை பயின்றெழு வான்றனைவளர்க்கும் பிரமபுரம் பேணினை - என்றது, ஆகாரம் - நித்திரை - பயம் - மைதுனம் இவற்றில் செல்லும் மனத்தைப் பரமேசுவர

நான்மறை யோதி யைவகை வேள்வி
அமைத்தா றங்க முதலெழுத் தோதி
வரன்முறை பயின்றெழு வான்றனை வளர்க்கும்
பிரமபுரம் பேணினை
அறுபத முரலும் வேணுபுரம் விரும்பினை 25

னுடைய ஸ்ரீபாதங்களிலே யொருக்கி முன்பு 'தாம் மாதாவின் உதரத்திலே பிறந்த பிறப்பும், உபநயநத்தின் பின்பு உண்டான பிறப்புமாகிய இரண்டையும் விசாரித்து மூன்று சந்தியும், செப தர்ப்பண - அனுட்டான - ஓமங்களையுமுடித்து, இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வணம் என்கின்ற நாலு வேதங்களையும் ஓதி, சிவ பூசை - குருபூசை - மகேசுரபூசை - பிராமண போசனம் - அதிதி புசிப்பு என்கின்ற ஐந்து வேள்வியும் முடித்து, ஓதல் - ஓது வித்தல் - வேட்டல் . வேட்பித்தல் - ஈதல் - ஏற்றல் - என்னும் ஆறங்கங்களையும் நடத்தி இவைகளுக்கு முதலாயிருந்துள்ள பிரணவத்தையும் உச்சரித்துத் தேவலோகத்திலுள்ள தேவர் களுக்கும் அவிகொடுத்து மழையைப் பெய்விக்கும் பிராமண ராலே பூசிக்கப்பட்ட பிரபுரமே திருப்பதியாக எழுந்தருளியிருந் தனை என்றவாறு — ஆறங்கமாவன மந்திரம் - வியாகரணம் - நிகண்டு - சந்தோபிசிதம் - நிருத்தம் - சோதிடம் என இவ்வாறு வழங்கப்படுகின்ற முறையொன்று.

அறுபதமுரலும் வேணுபுரம் விரும்பினை - என்றது. அறு காலுடைய வண்டுகளிசைபாடும் பொழில்சூழ்ந்த வேணுபுரம் என்பதே திருப்பதியாக எழுந்தருளினை என்றவாறு—வேணு புரம் என்பதற்குக் காரணம்: வேணு என்பானொரு இந்திர னுடன் கெசமுகன் என்பானொரு அசுரன்வந்து யுத்தம்பண்ண அவனுடனே பொருது அபசெயப்பட்டுப் பிரமபுரமென்னு முன் சொன்ன பதியிலேவந்து பரமேசுவரன் திருவடிகளிலே 'தம்பி ரானே! அடியேனுக்கு அமைத்தருளின சுவர்க்கலோகத்தைக் கசமுகன் சங்கரிக்க, அவனுடன் யுத்தம்பண்ணி அபசெயப்பட் டுப் போந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து பூசிக்கையாலே தம்பிரானும் கணேசுரனைத் திருவுளத்தடைத்து 'வாராய் கணே சுரனே! கசமுகன் வரப்பிரசாதமுடையவன்; ஒருவராலு மவனைச் செயிக்கப்போகாது; நீயும் அவன் வடிவாகச்சென்று உன் வலக் கொம்பை முறித்தெறிந்து அவனைக்கொன்று வேணு என்கின்ற

இகலிய மைந்துணர் புகலி யமர்ந்தனை
பொங்குநாற் கடல்சூழ் வெங்குரு விளங்கினை

இந்திரனைச் சுவர்க்கலோகத்திலே குடிபுகவிட்டுவா' என்று திருவுளம்பற்றக் கணேசுரனும் அவன்வடிவாகச்சென்று தன் வலக் கொம்பை முறித்தெறிந்து அவனையுங்கொன்று வேணு என்கின்ற இந்திரனையும் சுவர்க்கலோகத்திலே குடிபுகவிட உண்டானது என்க.

இகலியமைந்துணர் புகலி அமர்ந்தனை - என்றது. தேவர்கள் முன்பு புகலிடமென்று புகுதலால் திருப்புகலி என்பதே திருப்பதியாக எழுந்தருளி இருந்தனை என்றவாறு.—தேவலோகமான அமராபதியைச் சூரபத்மா என்பானொரு அசுரன்வந்து சங்காரம் பண்ண அவனுடனே தேவேந்திரன் முதலாயுள்ளார் பொருது அபசெயப்பட்டு யுத்தத்தையொழிந்து இனி நமக்குப் பரமேசுவரன் ஸ்ரீபாதமொழிய புகலிடமில்லை என்று வேணுபுரத்திலே வந்து பரமேசுவரனைத் தெண்டம்பண்ணி அவனாலுண்டான நலிகையை விண்ணப்பஞ்செய்து எங்களை ரக்ஷித்தருளவேண்டும் என்னப் பரமேசுவரனும் சுப்பிரமணியரைத் திருவுளத்து அடைத்து 'வாராய் சுப்பிரமணியனே! நீ ஆறுமுகமும் பன்னிரண்டு கையுமாகப்போய்ச் சூரபத்மாவையும் செயித்துத் தேவலோகத்திலே தேவர்களையும் குடிபுகுத விட்டுவா' என வருகை காரணம்.

பொங்கு நாற்கடல் சூழ் வெங்குரு விளங்கினை - என்றது. மிகவும் கோபிக்கப்பட்ட கடல்சூழ்ந்த வெங்குரு என்றதே திருப்பதியாக எழுந்தருளியிருந்தனை என்றவாறு.—லோகங்களுக்கெல்லாம் தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதிபகவான் என்னையொழிந்து கர்த்தாவுண்டோ என்று மனோகெர்வஞ் சொல்லுகையாலே பரமேசுவரனும் இவன் மகா கெர்வியாயிருந்தான் இவனுடைய கெர்வத்தை அடக்கவேண்டுமென்று திருவுளத்தடைத்தருளித் தேவர்க்குக் குருவாகிய அதிகாரத்தை மாற்றியருளப் பயப்பட்டுப் புகலி என்கின்ற திருப்பதியிலே போய்ப் பரமேசுவரனைத் தெண்டம்பண்ணி அடியேன்செய்த அபராதங்களைப் பொறுத்தருளி அடியேனை ரக்ஷித்தருளவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்யத், தம்பிரானும் நீ மகா வேகியாயிருந்தாய்

பாணிமூ வுலகும் புதையமேன் மிதந்த
தோணிபுரத் துறைந்தனை தொலையா விருநிதி
வாய்ந்த பூந்தரா யேய்ந்தனை
வரபுர மென்றுணர் சிரபுரத் துறைந்தனை

என்று திருவுள்ளமாய் முன்புபோல் தேவர்களுக்குக் குருவாகிய அதிகாரத்தையும் கொடுத்த காரணத்தால் வெங்குரு என்கின்ற பெயருண்டாயது.

பாணி மூவுலகும் புதைய மேல்மிதந்த தோணிபுரத்து உறைந்தனை - என்றது. பாணி என்கின்ற சலம் பிரளயமாய்ப் பூமி அந்தரம் சுவர்க்கம் மூன்று லோகங்களையும் புதைப்ப அதைச் சங்காரம்பண்ணியருளி அதின்மேலே தோணிபோல மிதந்த வெங்குருவாகிய தோணிபுரம் என்றதே திருப்பதியாக எழுந்தருளி யிருந்தனை எ - று.

தொலையா இருநிதிவாய்ந்த பூந்தராயேய்ந்தனை - என்றது. வேண்டினூர் வேண்டியது கொடுத்துத் தொலைவறச் சங்கநிதி பத்மநிதி என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டு நிதிகளும் பூவும் தராயும் பூசிக்கையாலே திருப்பூந்தரா யென்னப்பட்ட திருப்பதியிலே எழுந்தருளி யிருந்தனை எ - று. ஒருகாலத்துத் தொலையாத வரத்தைப்பெறுவது காரணமாகத் திருத்தோணிபுரத்திலே வந்து தம்பிரானைப் பூசித்தளவில் 'உங்களுக்கு வேண்டுவதென்' என்று கேட்டருள, 'தம்பிரானே! அடியோங்களுக்கு எல்லாக் காலங்களுந்தொலையாமல் கொடுக்கத்தக்க வரத்தைப் பிரசாதித் தருளவேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவ்வாறே தொலையாதவரத்தையும் கொடுத்தருளி மகாசங்காரத்தினுந் தம் முடைய ஸ்ரீ அஸ்தங்களிலே தரித்தருளும் வரப்பிரசாதமுங் கொடுத்தருளினதால் பூந்தராய் எனப் பெயருண்டாயது.

வரபுரமென்றுணர் சிரபுரத்துறைந்தனை - என்றது. வரத்தைத் தருவதான புரமென்றுணரத்தக்க சிரபுரமென்பதே திருப்பதியாக எழுந்தருளியிருந்தனை எ - று. தேவர்களும் பிர்ம விஷ்ணுக்களுமாகக்கூடி அமிர்தத்தை யுண்டாக்கித் தேவர்களை இருத்தி விஷ்ணுபகவான் அமிர்தம் படைத்துக்கொண்டு வருகிற வேளையில் ராகு கேது என்கிற இரண்டு பாம்புங்கூடிக் கரந்

ஒருமலை யெடுத்த விருதிற லரக்கன்
விறல்கெடுத் தருளினை புறவம் புரிந்தனை

திருந்து அமிர்தபானம் பண்ணுவதாக இருப்பதுகண்டு விஷ்ணு பகவான் அமிர்தம் படைத்துவருகின்ற சட்டுவத்தைக்கொண்டு தலையற வெட்டுகையால் உடலிழந்து நாகமிரண்டும் நம்முடல் தரக்கடவான் பரமேசுவரனொழிய வேறேயில்லை என்று திருப் பூந்தராயிலேவந்து பரமேசுவரனைநோக்கி இரண்டு சிரங்களும் பூசித்ததால் சிரபுரம் என்று பெயருண்டாயது.

ஒருமலை எடுத்த இருதிறலரக்கன் விறல்கெடுத்தருளினை - என்றது. பெருமையுள்ள கயிலாயம் என்னும் பேரையுடைத் தாய் உனக்கே ஆலயமாயிருப்பதொரு வெள்ளிமலையை எடுத்த பெரிய புசபலங்கொண்ட ராவணனுடைய கர்வத்தைக் கெடுத் தருளினை எ - று.

புறவம் புரிந்தனை - என்றது. பிரசாபதி என்கின்ற பிர்ம ரிஷி கௌதமரிஷியைநோக்கி நீ ஸ்திரீபோகத்தைக் கைவிடாம லிருக்கிறவனல்லவோ என்று தூஷணிக்கையாலே கவுதமரிஷி யும் பிரசாபதி பகவானைப்பார்த்து நீ புறு என்னும் ஒரு பக்ஷியாய் நரமாமிசம் புசிப்பாயாக என்று சபிக்கப் பிரசாபதியும் ஒரு புறு வாய்ப்போய்ப் பலவிடத்தினும் நரமாமிசம் புசிக்கையிலே, ஒரு நாள் மாமிசந்தேடிச் சோழவம்சத்திலே ஒரு ராசா தினசரிதனு யிருக்கிறவிடத்திலே இந்தப் புறுவாகிய ரிஷியும்போய் ராசா வைப்பார்த்து எனக்கு அதிக தாகமாயிருக்கின்றது சற்று நர மாமிசம் இடவல்லையோ என்ன ராசாவும் உனக்கு எவ்வளவு மாமிசம் வேண்டும் எனப் புறுவும் உன்சரீரத்திலே ஒன்று பாதி தரவேண்டும் என்ன ராசாவும் தன்சரீரத்திலே யொன்று பாதி அரிந்திடப் புறுவுக்கு நிறையப்போதாமல் சர்வ மாமிசத்தையும் அரிந்திட்டு ராசாவும் சோர்ந்துவிழ இந்தப் புறுவாகிய பக்ஷியும் தமக்குத் தன் சரீரத்தை அரிந்திட்டுப் பிழைப்பித்த ராசா சரீரம்பெறும்படி எங்ஙனே என்று விசாரிக்குமளவில் பரமே சுவரனொழிய வேறில்லை என்று சிரபுரத்திலேவந்து பரமேசு வரனை நோக்கி அர்ச்சிக்கப் பரமேசுவரனும் திருவுளத் தடைத் தருளத் 'தம்பிரானே அடியேன் தாகந்தீரத் தன் சரீரத்தை அரிந் திட்ட ராசாவுக்கு முன்போல உடலும் பிரசாதித்து அடியே

முந்நீர்த் துயின்றோ னான்முக னறியாப்
பண்பொடு நின்றனை சண்பை யமர்ந்தனை 35

னுக்கும் இந்தச் சாபதோஷம் நீக்கவேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ராசாவுக்குச் சரீரமும் கொடுத்துப் புருவுக்கு வேண்டும் வரப்பிரசாதங்களையும் பிரசாதித்துச் சாபதோஷமும் மாற்றியருளிப் புருவும் பூசிக்கையாலே புறவம் என்கின்றதே திருப்பதியாக எழுந்தருளி இருந்தனை எ - று.

முந்நீர்த் துயின்றோன் நான்முகன் அறியாப் பண்பொடு நின்றனை - என்றது. ஆற்றுநீர் வேற்றுநீர் ஊற்றுநீர் என்று சொல்லபட்ட முந்நீராகிய சமுத்திரத்திலே துயிலாநின்ற நாராயணனும் நான்முகத்தினையுடைய பிர்மாவும் அடியும் முடியும் தேடற்கு அரிதாய் நின்ற பண்பினையுடையையாய் எழுந்தருளியிருந்தனை எ - று.

சண்பை அமர்ந்தனை - என்றது. தூர்வாச மகரிஷியாசிரமத்தே கிருஷ்ணவதாரத்திலுள்ள கோபாலப் பிள்ளைகளெல்லாமிந்த ரிஷியை அசங்கதித்துத் தங்களிலே ஒருவனைக் கெர்ப்பிணியாகப் பாவித்துச்சென்று இவள் பெறுவது ஆணோ பெண்ணோ என்று அந்த ரிஷியைக் கேட்கையாலே அவர் கோபித்து இவள் பெறுவது ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல உங்கள் வமிசத்தாரையெல்லாஞ் சங்கரிக்கைக்கு ஒரு இருப்புலக்கை பிறக்கக்கடவதென்று சபிக்கையாலே அவன் வயிற்றிலிருந்து ஒரு இருப்புலக்கைவிழ அந்தச் சேதியைக் கிருஷ்ணன்கேட்டுத் தூர்வாச மகாரிஷி சாபங் கேவலமல்ல என்று அந்த இருப்புலக்கையைப் பொடியாக அராவி அந்தப் பொடியைச்சமுத்திரத்திலே போட, அராவுதலுக்குப் பிடிபடாத ஒரு வேப்பம்விதைப் பிரமாணமுள்ள இரும்பை ஒரு மீன் விழுங்கி ஒரு வலைக்காரன்கையிலே அகப்பட்டது. அதன் வயிற்றில்கிடந்த இரும்பைத் தன் அம்புத் தலையிலேவைத்தான். மற்றுஞ் சமுத்திரத்திற்போட்ட இரும்புப் பொடிகளெல்லாம் அலையுடனே வந்து கரைசேர்ந்து சண்பையாக முளைத்துக் கதிராய் நின்றவிடத்திலே கோபாலகுமாரர்கள் விளையாடி வருவோமென்று இரண்டுவகையாகப் பிரிந்துசென்று அந்தச் சண்பைக்கதிரைப் பிடுங்கி எறிந்துகொண்டு அதனாலே பட்டுவிழுந்தார்கள். இதைக் கிருஷ்ணன் கேட்டு இதனாலே

ஐயுறு மமணரு மறுவகைத் தேரரும்
ஊழியு முணராக் காழி யமர்ந்தனை
எச்சனே ழிசையோன் கொச்சையை மெச்சினை

நமக்கு மரணமாயிருக்குமென்று விசாரித்து ஆலின்மேலே ஒரு இலையிலே யோகாசனமாக ஒரு பாதத்தை மடித்து ஒரு பாதத்தைத் தூக்கி அமர்ந்திருக்கிற சமயத்திலே அந்த மீன்வேடன் பக்ஷி சாலங்களைத்தேடி வருகிறபோது தூக்கிய பாதத்தை ஒரு செம்பருந்து இருக்கிறதாகப்பாவித்து அம்பைத்தொடுத்தெய்யக் கிருஷ்ணனும்பட்டுப் பரமபதத்தை அடைந்தான். இந்தச் சாப தோஷம் தூர்வாச மகாரிஷியைச்சென்று நலிகையாலே இந்தச் தோஷத்தை நீக்கப் பரமேசுவரனைநோக்கி அர்ச்சிக்கப் பரமேசுவரனும் திருவுளத்தடைத்தருள ரிஷியும் தெண்டம்பண்ணித் 'தம்பிரானே! அடியேனுடைய சாபத்தாலே கிருஷ்ணனுடைய வமிசத்திலுள்ள கோபாலரெல்லாருஞ் சண்பைக் கதிர்களால் சங்காரப்படுகையாலே அந்தத்தோஷம் அடியேனைவந்து நலியாதபடி திருவுளத்தடைத்தருளி ரக்ஷிக்கவேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்யத் தூர்வாச மகாரிஷிக்குச் சண்பை சாபத்தினுலுள்ள தோஷத்தை நீக்கிச் சண்பைமுனி என்கின்ற நாமத்தையும் தரித்தருளிச் சண்பை என்கின்றதே திருப்பதியாக எழுந்தருளி யிருந்தனை எ - று.

ஐயுறும் அமணரும் அறுவகைத்தேரரும் ஊழியும் உணராக் காழியமர்ந்தனை - என்றது. வேதாகம புராண சாத்திரங்களிலுள்ள பலத்தை இல்லை என்று ஐயமுற்றிருக்கின்ற அமணரும் கைப்புப் - புளிப்புக் - கார்ப்புத் - துவர்ப்பு - கூர்ப்புத் - தித்திப்பு என்கின்ற அறுவகை ரசங்களையும் உச்சிக்குமுன்னே புசிக்கின்றதே பொருளென்றிருக்கின்ற புத்தரும் ஊழிக்காலத்தும் அறியாமல் மிகவும் காளிதமான விஷத்தையுடைய காளி என்கின்றநாகம் பூசிக்கையாலே சீகாழி என்கின்றதே திருப்பதியாக எழுந்தருளியிருந்தனை எ - று.

எச்சன் ஏழிசையோன் கொச்சையை மெச்சினை - என்றது. குரல் - துத்தம் - கைக்கிளை - உழை - இளி - விளரி - தாரம் என்பது ஏழிசை.—குரலாவது - சங்கத்தொனி, துத்தமாவது - ஆண்மீன்பிளிறு, கைக்கிளையாவது - குதிரையின்குரல். உழை

ஆறு பதமு மைந்தமர் கல்வியும்
மறைமுத னன்கும்
மூன்று காலமுந் தோன்ற நின்றனை
இருமையி னொருமையு மொருமையின் பெருமையும்

யாவது-மானின்குரல், இளியாவது - மயிலின்குரல், விளரியாவது- கடலோசை, தாரமாவது - காடையின்குரல் என்னும் நாதங்களையும் மெச்சினை, மகத்தான இருடிகள் எல்லாரினும் விருத்தராயுள்ள பராசரப் பிரமரிஷியானவர் மற்ற ரிஷிகளெல்லாரையும்நோக்கி நீங்கள் சமுசாரிகளொழிய விரதத்தை அனுஷ்டிப்பாரில்லையென்று அவர்களைத் தூஷிக்க அவர்களும் நீ மச்சகந்தியைப் புணர்ந்து மச்சகந்தமும் உன்னைப்பற்றிவிடாமல் அனுபவிப்பாயென்று சபிக்கையாலே அந்தச் சாபத்தின்படி போய் மச்சகந்தியைப் புணர்ந்து அந்தத் துர்க்கந்தம் இவரைப் பற்றி ஒரு யோசனை தூரம் துர்க்கந்தித்தபடியாலே இது போக்க வல்லார் பரமேசுவரனையொழிய இல்லை என்று சீகாழியிலே வந்து பரமேசுவரனை அர்ச்சிக்க, பரமேசுவரன் உனக்கு வேண்டியது என்ன என்று கேட்க 'தம்பிரானே! அடியேனைப்பற்றின துர்க்கந்தத்தைவிடுவிக்கவேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, தம்பிரானும் 'இவனென்ன கொச்சை முனியோ' என்று திருவுளமாய் இவன்மேற்பற்றின தூர்க்கந்தத்தையும்போக்கிச் சுகந்தத்தையும் பிரசாதித்தருளிக் கொச்சை என்கின்ற சந்தான நாமத்தையுந் தரித்தருளிக் கொச்சை என்கின்றதே திருப்பதியாக எழுந்தருளி யிருந்தனை எ - று.

ஆறு பதமும் ஐந்தமர் கல்வியும் மறைமுதல் நான்கும் மூன்றுகாலமும் தோன்ற நின்றனை - என்றது. பிரத்தி - பிரத்தியாகாரம் - துல்லியம் - துல்லியாதீதம் - வித்தை - அவித்தை என்கின்ற ஆறுபதங்களும், ஆசு - மதுரம் - சித்திரம் - வித்தாரம் - விரையம் என்கின்ற ஐந்தும், இருக்கு - யசுர் - சாமம் - அதர்வணம் என்கின்ற நாலுவேதங்களும், செல்காலம் - வருங்காலம் - நிகழ்காலம் என்கின்ற மூன்றுகாலமும் தோன்றாநின்ற திரிமூர்த்தியாயினை எ - று.

இருமையின் ஒருமையும் - என்றது. சத்திசிவங்களாயிருந்துள்ள இரண்டும்ஒன்ருய் அர்த்தநாரீசுவரவடிவமாய் இருந்துள்ளதை எ - று.

மறுவிலா மறையோர்
கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கழுமல முதுபதிக் கவுணிய னறியும்
அனைய தன்மையை யாதலி னின்னை
நினைய வல்லவ ரில்லைநீ ணிலத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒருமையின் பெருமை - என்றது. தானே ஒரு எல்லை யில்லாத சிவமாயிருந்துள்ளதை எ - று.

மறுவிலாமறையோர் கழுமலமுதுபதிக் கவுணியன்கட்டுரை கழுமலமுதுபதிக் கவுணியன் அறியும் - என்றது. மறுவற்ற பிர்ம வமிசத்தில் தோன்றித் தீக்கைகளாலே மலத்தைக் கழுவப்பட்ட கவுணியர் கோத்திரத்திலே வந்த சீகாழிப்பிள்ளை கட்டுரையை விரும்பிக் கழுமலம் என்கின்ற முதுபதியிலே எழுந்தருளினை. கம் என்கின்ற பிரமசிரசிலே உண்கின்றவனே அறியும் எ - று.

அனைய தன்மையை யாதலின்-என்றது. அத்தன்மையாகிய இயல்பினையுடையையாதலின் எ - று.

நின்னை நினைய வல்லவர் இல்லை நீணிலத்தே - என்றது. நின்னை நினைக்க வல்லார்களுக்குப் பிறப்பு இல்லை என்றவாறு.

திருக்கழுமலம்

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 129**

திருச்சிற்றம்பலம்

சேவுயருந் திண்கொடியான் றிருவடியே
சரணென்று சிறந்தவன்பால்
நாவியலு மங்கையொடு நான்முகன்றான்
வழிபட்ட நலங்கொள்கோயில்
வாவிதொறும் வண்கமல முகங்காட்டச்
செங்குமுதம் வாய்கள்காட்டக்
காவியிருங் கருங்குவளை கருநெய்தல்
கண்காட்டுங் கழுமலமே. 1

பெருந்தடங்கண் செந்துவர்வாய்ப் பீடுடைய
மலைச்செல்வி பிரியாமேனி
அருந்தகைய சுண்ணவெண்ணீ றலங்கரித்தா
னமரர்தொழ வமருங்கோயில்
தருந்தடக்கை முத்தழலோர் மனைகடொறு
மிறைவனது தன்மைபாடிக்
கருந்தடங்கண் ணார்கழல்பந் தம்மானைப்
பாட்டயருங் கழுமலமே. 2

---

1. 'விடையுயர்த்த பெருமான் திருவடியே சரண்' என்று பிரமன் வழிபட்டகோயில், நீர்ப்பூக்கள் நேரிழையார் அவயவங் களைக் காட்டும் கழுமலம் என்கின்றது. சே - இடபம். நா இயலும் மங்கை - சரஸ்வதி.

2. பெரியநாயகி பிரியாத மேனியில் திருநீற்றால் அலங் கரித்தான் கோயில் இது என்கின்றது. துவர் - பவழம். பீடு - பெருமை. தரும் தடக்கை - வழங்கும் விசாலமான கை. முத்தழலோர் - முத்தழல் ஓம்பும் அந்தணர். அந்தணர் வீட்டில் மகளிர் இறைவன் புகழைப்பாடி அம்மானை பந்து கழங்கு ஆடுகின்றார்கள் என்பதாம்.

அலங்கன்மலி வானவருந் தானவரு
மலைகடலைக் கடையப்பூதங்
கலங்கவெழு கடுவிடமுண் டிருண்டமணி
கண்டத்தோன் கருதுங்கோயில்
விலங்கலமர் புயன்மறந்து மீன்சனிபுக்
கூன்சலிக்குங் காலந்தானுங்
கலங்கலிலா மனப்பெருவண் கையுடைய
மெய்யர்வாழ் கழுமலமே. 3

பாரிதனை நலிந்தமரர் பயமெய்தச்
சயமெய்தும் பரிசுவெம்மைப்
போரிசையும் புரமூன்றும் பொன்றவொரு
சிலைவளைத்தோன் பொருந்துங்கோயில்
வாரிசைமென் முலைமடவார் மாளிகையின்
சூளிகைமேன் மகப்பாராட்டக்
காரிசையும் விசும்பியங்குங் கணங்கேட்டு
மகிழ்வெய்துங் கழுமலமே. 4

ஊர்கின்ற வரவமொளி விடுதிங்க
ளொடுவன்னி மத்தமன்னும்
நீர்நின்ற கங்கைநகு வெண்டலைசேர்
செஞ்சடையா னிகழுங்கோயில்

---

3. தேவரும் அசுரரும் பாற்கடலைக் கடைய எழுந்த விடத்தை உண்டு கறுத்தகண்டன் உறைகோயில் இது என்கின்றது. அலங்கல் - மாலை. விலங்கல் - மலை. புயல் - மேகம். மீன் சனிபுக்கு - மகர ராசியில் சனி புகுந்து. ஊன் சலிக்கும் காலம்தானும் - உடல் வாடிய காலத்திலும். பஞ்சகாலத்தும் கலங்காத வள்ளல்கள் வாழும் நகர் என்க.

4. உலகை வருத்தி, தேவர் அஞ்ச, வெல்லும் வகை வில்லை வளைத்து புரம்எரித்த இறைவன் கோயில் இது என்கின்றது. பார் - பூமி. நலிந்து - வருத்தி. வார் - கச்சு. சூளிகை - உச்சி. மகளிர் மாளிகையின்மேல் குழந்தைகளைத் தாலாட்ட அதனைத் தேவர் கேட்டு மகிழும் கழுமலம் என்க.

ஏர்தங்கி மலர்நிலவி யிசைவெள்ளி
மலையென்ன நிலவிநின்ற
கார்வண்டின் கணங்களாற் கவின்பெருகு
சுதைமாடக் கழுமலமே. 5

தருஞ்சரதந் தந்தருளென் றடிநினைந்து
தழலணைந்து தவங்கள்செய்த
பெருஞ்சதுரர் பெயலர்க்கும் பீடார்தோ
ழமையளித்த பெருமான்கோயில்
அரிந்தவய லரவிந்த மதுவுகுப்ப
வதுகுடித்துக் களித்துவாளை
கருஞ்சகட மிளகவளர் கரும்பிரிய
வகம்பாயுங் கழுமலமே. 6

புவிமுதலைம் பூதமாய்ப் புலனைந்தாய்
நிலனைந்தாய்க் கரணநான்காய்
அவையவைசேர் பயனுருவா யல்லவுரு
வாய்நின்ரு னமருங்கோயில்
தவமுயல்வோர் மலர்பறிப்பத் தாழவிடு
கொம்புதைப்பக் கொக்கின்காய்கள்
கவணெறிகற் போற்சுனையிற் கரைசேரப்
புள்ளிரியுங் கழுமலமே. 7

---

5. அரவம், மதி, வன்னி, ஊமத்தம், கங்கை, கபாலம் இவைபொருந்திய செஞ்சடையான் கோயில் கழுமலம் என்கின்றது. ஏர் - அழகு.

6. அருளுக என்று அடிநினைந்து, தீநடுவில் தவஞ்செய்யும் சதுரர்க்கும், தோழமை தந்த பெருமான் கோயில் இது என்கின்றது. சரதம் - துணிவு. பீடு - பெருமை. அரிந்தவயல் - அறுத்தவயலிலே. அரவிந்தம் - தாமரை. வாளைமீன் தாமரைத் தேனைக்குடித்துப் பெரிய வண்டி இளக, கருப்பங்காடு விலகப் பாயும் கழுமலம் என்க.

7. ஐம்பூதமாய், ஐம்புலனுய், ஐந்நிலமாய், நாற்கரணமாய், அவற்றின்பயனுய், உருவாய், அருவாய் நின்ருன் அமரும் கோயில் இது என்கின்றது. நிலன் ஐந்து - குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருதம் நெய்தல் என்பன. கரணம் நான்கு - மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்பன. அவை அவை சேர்பயன் உருவாய் - பூத முதலியவற்றைச் சேர்ந்தபயனே வடிவாய்; என்றது பூதப்பயனுய சுவை முதலியதன்மாத்திரை ஐந்தும், புலனைந்தின்

அடல்வந்த வானவரை யழித்துலகு
தெழித்துழலு மரக்கர்கோமான்
மிடல்வந்த விருபதுதோ ணெரியவிரற்
பணிகொண்டோன் மேவுங்கோயில்
நடவந்த வுழவரிது நடவொணு
வகைபரலாய்த் தென்றுதுன்று
கடல்வந்த சங்கீன்ற முத்துவயற்
கரைகுவிக்குங் கழுமலமே. 8

பூமகடன் கோனயனும் புள்ளிறெடு
கேழலுரு வாகிப்புக்கிட்
டாமளவுஞ் சென்றுமுடி யடிகாணு
வகைநின்ற னமருங்கோயில்
பாமருவுங் கலைப்புலவோர் பன்மலர்கள்
கொண்டணிந்து பரிசினலே
காமனைகள் பூரித்துக் களிகூர்ந்து
நின்றேத்துங் கழுமலமே. 9

பயனாய பொறியின்பம் ஐந்தும், நிலனைந்தின் பயனாய புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் என்ற ஒழுக்கம் ஐந்தும், கரணம் நான்கின் பயனாய நினைத்தலும் புத்தி பண்ணலும் சிந்தித்தலும் இது செய்வேன் என அகங்கரித்து எழுதலுமாகிய நான்கும் கொள்ளப்பெறும். அல்ல வுருவாய் - இவையல்லாத அருவாய ஞானமாய். பூப்பறிப்போர் விட்ட பூங்கொம்புகள் சென்று தாக்க மாங்காய்கள் கவண்கல்லைப் போலச் சுனைக் கரையில் விழப் பறவைகள் அஞ்சியகலும் நகர் என்க.

8. தேவர்களை யழித்து உலகை வருத்தி உழலும் இராவணனது இருபது தோள்களும் நெரிய விரலூன்றிய சிவபெருமான் உறையுங் கோயில் நாற்று நடவந்த உழவர்கள் பருக்கைக் கல்லாக இருக்கிறதென்று எண்ணி முத்துக்களை வரப்பில் குவிக்கும் கழுமலம் என்கின்றது. அடல் - வலிமையோடு. ஒழித்து - கொன்று. மிடல் - வலிமை. பரல் ஆய்த்து - பருக்கைக் கல்லாயிற்று. துன்று - நெருங்கிய. இது நெய்தலொடு தழீஇய மருதம் என்பதை விளக்கிற்று.

9. பிரமனும் திருமாலும் அன்னமாயும், பன்றியாயும் அடிமுடிகாணப் பெறுதான் அமருங் கோயில் புலவர்கள் பூக் கொண்டு அணிந்து இஷ்டத்தை நிறைவேற்ற வழிபாடு

குணமின்றிப் புத்தர்களும் பொய்த்தவத்தை
மெய்த்தவமாய் நின்றுகையில்
உணன்மருவுஞ் சமணர்களு முணராத
வகைநின்ரு னுறையுங்கோயில்
மணமருவும் வதுவையொலி விழவினெலி
யிவையிசைய மண்மேற்றேவர்
கணமருவு மறையினெலி கீழ்ப்படுக்க
மேற்படுக்குங் கழுமலமே. 10

கற்றவர்கள் பணிந்தேத்துங் கழுமலத்து
ளீசன்றன் கழன்மேனல்லோர்
நற்றுணையாம் பெருந்தன்மை ஞானசம்
பந்தன்ரு னயந்துசொன்ன
சொற்றுணையோ ரைந்திஞெடைந் திவைவல்லார்
தூமலரா டுணைவராகி
முற்றுலக மதுவாண்டு முக்கணு
னடிசேர முயல்கின்ருரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

செய்யும் கழுமலம் என்கின்றது. பூமகள் தன் கோன் - இலக்குமி நாயகனுகிய திருமால். புள் - பறவை யாகிய அன்னம். கேழல் - பன்றி. ஆம் அளவும் - ஆணவத்தால்விளைந்த தற்போதம் கெடுமளவும். காமனை - விருப்பம்.

10. குணமில்லாமல் புத்தர்களும், பொய்த் தவத்தை மெய்த்தவமாக்காட்டி யொழுகும் சமணர்களும் உணராதவகை நின்ருன் கோயில் திருமணவொலியும், விழவொலியும், தம்முட் கலக்க, பூவுலகில் தேவர்கள் கூட்டம் சேருங்கால் உளதாகும் வேதவொலி அடங்க அவை மேற்பட ஒலிக்கும் கழுமலம் என்கின்றது. வதுவை - தாலிகட்டுங் கல்யாணம்.

11. கழுமலத்தீசன் திருவடிமேல், கற்றவர் நற்றுணை யாகிய ஞானசம்பந்தன் சொன்ன திருப்பாடல் பத்தும் வல்லார் திருமகள் கணவராகி உலகமுழுதாண்டு சிவபெருமான் திருவடி சேர முயல்கின்ருர் என்கின்றது. சொல்துணை - ஓதுவார்க்குத் துணையான சொல்.

திருவையாறு

பதிகவரலாறு :

திருப்பழனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற முக்கட் பரமேட்டியைத் தொழுது, அங்கிருந்து, பிள்ளையார் ஐயாறு சென்றடைந்தார்கள். ஐயாற்று அடியார்கள் அனைவரும் 'சிவஞானத் தெள்ளமுது உண்ட திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் எழுந்தருளினர்' என்று ஊரை அலங்கரித்தனர். மனக்களிப்போடு எதிர்கொண்டு அழைத்தனர். நந்தி அருள் பெற்ற நன்னகராகிய ஐயாற்றை முதற்கண் வணங்கிப் 'புலனைந்தும் நிலைகலங்குமிடத்து அஞ்சல் என்பார்தம் ஐயாறு என்று' சிறப்பிக்கும் இப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர். இதனைச் சேக்கிழார் பெருமான் 'புந்திநிறை செந்தமிழின் சந்த இசை' என வாயாரப் போற்றுவார்கள்.

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 130**

திருச்சிற்றம்பலம்

புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
யறிவழிந்திட் டைம்மேலுந்தி
அலமந்த போதாக வஞ்சேலென்
றருள்செய்வா னமருங்கோயில்
வலம்வந்த மடவார்க ணடமாட
முழவதிர மழையென்றஞ்சிச்
சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி
முகில்பார்க்குந் திருவையாறே. 1

---

1. ஐம்புலன்களும் தத்தம் பொறிகளை விட்டு வழிமாறி அறிவழிந்து கபம் மேலிட்டுவருந்துங்காலத்து அபயப் பிரதானம் செய்பவன் கோயில், வலம்வரும் பெண்கள் நடனம் செய்ய, அதற்குப் பக்கவாத்தியமாக முழவு அதிர, அவ்வொலியை மேகத் திடியோசை யென மயங்கி மந்திகள் மரம் ஏறி முகில் பார்க்கும் ஐயாறு என்கின்றது. ஐ - கபம். அலமந்து - சுழன்று. முகில் - மேகம்.

விடலேறு படநாக மரைக்கசைத்து
வெற்பரையன் பாவையோடும்
அடலேறென் றதுவேறி யஞ்சொலீர்
பலியென்னு மடிகள்கோயில்
கடலேறித் திரைமோதிக் காவிரியி
னுடன்வந்து கங்குல்வைகித்
திடலேறிச் சுரிசங்கஞ் செழுமுத்தங்
கீன்றலைக்குந் திருவையாறே. 2

கங்காளர் கயிலாய மலையாளர்
கானப்பே ராளர்மங்கை
பங்காளர் திரிசூலப் படையாளர்
விடையாளர் பயிலுங்கோயில்
கொங்காளப் பொழினுழைந்து கூர்வாயா
லிறகுலர்த்திக் கூதனீங்கிச்
செங்கானல் வெண்குருகு பைங்கான
லிரைதேருந் திருவையாறே. 3

ஊன்பாயு முடைதலைகொண் டூரூரின்
பலிக்குழல்வா ருமையாள்பங்கர்
தான்பாயும் விடையேறுஞ் சங்கரனார்
தழலுருவர் தங்குங்கோயில்

---

2. பாம்பைத் திருவரையிற்கட்டி, மலையரசன் மகளோடும் விடையேறி, அம்மா பிச்சை யிடுங்கள் என்னும் அடிகள் கோயில், கடற்சங்கம் காவிரியோடு மேல் ஏறி வந்து முத்தம் ஈன்றலைக்கும் ஐயாறு என்கின்றது. விடல் - வலிமை. அஞ்சொலிர் - அழகிய சொற்களை யுடையவர்களே. கங்குல் - இரவு. திடல் - மேடு. சுரி சங்கம் - சுரிந்த மூக்கினையுடைய சங்குகள்.

3. கங்காளர் மங்கைபங்காளர் பயிலுங் கோயில் வெண் குருகு பொழிலில் நுழைந்து அலகால் சிறகைக் கோதி, உலர்த்தி. குளிர்நீங்கி இரைதேடும் ஐயாறு என்கின்றது. கொங்கு ஆள் அப்பொழில் - தேன் நிறைந்த அச்சோலை. கூதல் - குளிர். செங்கால் நல் வெண் குருகு எனப்பிரிக்க. கானல் - கடற்கரைச் சோலை. இது திணைமயக்கம் கூறியது.

மான்பாய வயலருகே மரமேறி
மந்திபாய் மடுக்கடோறும்
தேன்பாய மீன்பாயச் செழுங்கமல
மொட்டலரும் திருவையாறே. 4

நீரோடு கூவிளமு நிலாமதியும்
வெள்ளெருக்கு நிறைந்தகொன்றைத்
தாரோடு தண்கரந்தை சடைக்கணிந்த
தத்துவனூர் தங்குங்கோயில்
காரோடி விசும்பளந்து கடிநாறும்
பொழிலணைந்த கமழ்தார்வீதித்
தேரோடு மரங்கேறிச் சேயிழையார்
நடம்பயிலுந் திருவையாறே. 5

வேந்தாகி விண்ணவர்க்கு மண்ணவர்க்கு
நெறிகாட்டும் விகிர்தனாகிப்
பூந்தாம நறுங்கொன்றை சடைக்கணிந்த
புண்ணியனூர் நண்ணுங்கோயில்
காந்தார மிசையமைத்துக் காரிகையார்
பண்பாடக் கவினார்வீதித்
தேந்தாமென் றரங்கேறிச் சேயிழையார்
நடமாடுந் திருவையாறே. 6

---

4. பிரமகபாலத்தை ஏந்தி ஊர்தோறும் பலிக்கு உழல் வாராகிய தழல் உருவர் தங்கும் கோயில், மான்பாய, வயலருகே யுள்ள மரத்தில் ஏறி மந்திகள் மடுக்கள் தோறும் பாய்வதால் தேன் பாய, மீன்பாய, தாமரைகள்மலரும் ஐயாறு என்கின்றது. மான்: முல்லைக்கருப்பொருள்.

5. கங்கையோடு வில்வம் எருக்கம்பூ முதலியவற்றைச் சடையிலணிந்த தத்துவனூர் தங்குங்கோயில் மேகமண்டலத்தை யளாவி விண்ணையளந்த பொழில்கள் சேர்ந்துள்ள தேரோடும் வீதியிலே உள்ள அரங்குகளில் மகளிர் நடமாடும் ஐயாறு என்கின்றது. கூவிளம் - வில்வம். கார் ஓடி - மேகம் பரந்து.

6. அரசாகி, வழிகாட்டும் வள்ளலாகிய பூங்கொன்றை சடைக்கணிந்த புண்ணியர் கோயில் காந்தாரப்பண்ணமைத்து மகளிர் இசைபாட, சேயிழையார் சிலர் அரங்கேறி நடமாடும் ஐயாறு என்கின்றது. தாமம் - மாலை.

நின்றுலா நெடுவிசும்பி னெருக்கிவரு
புரமூன்று நீள்வாயம்பு
சென்றுலாம் படிதொட்ட சிலையாளி
மலையாளி சேருங்கோயில்
குன்றெலாங் குயில்கூவக் கொழும்பிரச
மலர்பாய்ந்து வாசமல்கு
தென்றலா ரடிவருடச் செழுங்கரும்பு
கண்வளருந் திருவையாறே. 7

அஞ்சாதே கயிலாய மலையெடுத்த
வரக்கர்கோன் றலைகள்பத்தும்
மஞ்சாடு தோணெரிய வடர்த்தவனுக்
கருள்புரிந்த மைந்தர்கோயில்
இஞ்சாய லிளந்தெங்கின் பழம்வீழ
விளமேதி யிரிந்தங்கோடிச்
செஞ்சாலிக் கதிருழக்கிச் செழுங்கமல
வயல்படியுந் திருவையாறே. 8

மேலோடி விசும்பணவி வியனிலத்தை
மிகவகழ்ந்து மிக்குநாடும்
மாலோடு நான்முகனு மறியாத
வகைநின்றான் மன்னுங்கோயில்

---

7. வானவீதியில் நெருங்கிவரும் முப்புரங்களையும் அம்பு தைக்கும் வண்ணம் வளைத்த வில்லாளி, மலையில் குயில் கூவத் தேன்பாய்ந்து மணம் நிறைந்த தென்றற்காற்று அடிவருடக் கரும்புதூங்கும் ஐயாறு என்கின்றது. பிரசம் - தேன். இதனால் தென்றற்காற்றின் சௌரப்யம், மாந்தியம் என்ற இருகுணங்களும் கூறப்பட்டன.

8. சிறிதும் அஞ்சாது கயிலையைத் தூக்கிய இராவணன் தலைகள் பத்தையும் நெரித்து அவனுக்கு அருள்செய்த மைந்தர் கோயில், தேங்காய் நெற்று வீழ, எருமை பயந்தோடி நெல் வயலை மிதித்துத் தாமரை முளைத்திருக்கின்ற வயலிலே படியும் ஐயாறு என்கின்றது. மஞ்சு - வலிமை. மைந்து என்பதன் திரிபு. இன் சாயல் - இனிய நிழல். இஞ்சாயல் என ஆயிற்று எதுகைநோக்கி. இளமேதி - ஈனுக்கன்றாகிய எருமை. செஞ்சாலி - செந்நெல்.

கோலோடக் கோல்வளையார் கூத்தாடக்
குவிமுலையார் முகத்தினின்று
சேலோடச் சிலையாடச் சேயிழையார்
நடமாடுந் திருவையாறே. 9

குண்டாடு குற்றுடுக்கைச் சமணரொடு
சாக்கியருங் குணமொன்றில்லா
மிண்டாடு மிண்டருரை கேளாதே
யாளாமின் மேவித்தொண்டீர்
எண்டோளர் முக்கண்ண ரெம்மீச
ரிறைவரினி தமருங்கோயில்
செண்டாடு புனற்பொன்னிச் செழுமணிகள்
வந்தலைக்குந் திருவையாறே. 10

அன்னமலி பொழில்புடைசூ ழையாற்றெம்
பெருமானை யந்தண்காழி
மன்னியசீர் மறைநாவன் வளர்ஞான
சம்பந்தன் மருவுபாடல்
இன்னிசையா லிவைபத்து மிசையுங்கா
லீசனடி யேத்துவார்கள்
தன்னிசையோ டமருலகிற் றவநெறிசென்
றெய்துவார் தாழா தன்றே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. மேலே பறந்தும் நிலத்தைத் தோண்டியும் தேடிய அயனும் மாலும் அறியாதவண்ணம் அழலுருவானோன் அமருங் கோயில், ஐயாறு என்கின்றது. அணவி - கலந்து. கோல் - கூத்தர் கையிற் கொள்ளும் அவிநயக்கோல். கோல் வளை - திரண்டவளை.

10. தொண்டர்களே! புறச் சமயிகளின் மொழிகளைக் கேளாதே ஆட்படுங்கள்; எம் இறைவர் அமருங்கோயில் காவிரி மணிகளைக் கொணர்ந்து எற்றும் திருவையாறு என்கின்றது. குற்றுடுக்கை - சிற்றுடை. மிண்டு - குறும்பான உரை. மேவி - விரும்பி. செண்டு - பூஉருண்டை.

11. ஐயாற்றெம்பெருமானைச் சம்பந்த சுவாமிகள் பாடல் களால் தோத்திரிப்பவர்கள் புகழோடு தேவருலகிற் செல்வார்கள் என்கின்றது. இசையோடு அமர் உலகு - தேவருலகு. தாழாது - தாமதியாது.

திருமுதுகுன்றம்

பதிகவரலாறு: (12-ம் பதிகம் பார்க்க)

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 131**

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்த்தாறு சுவையு மேழிசையு
 மெண்குணங்களும் விரும்புநால்வே
தத்தாலு மறிவொண்ணு நடைதெளியப்
 பளிங்கேபோ லரிவைபாகம்
ஒத்தாறு சமயங்கட் கொருதலைவன்
 கருதுமூ ருலவுதெண்ணீர்
முத்தாறு வெதிருதிர நித்திலம்வா
 ரிக்கொழிக்கு முதுகுன்றமே. 1

வேரிமிகு குழலியொடு வேடுவனய்
 வெங்கானில் விசயன்மேவு
போரின்மிகு பொறையளந்து பாசுபதம்
 புரிந்தளித்த புராணர்கோயில்

---

1. சுவைகளும், இசையும், எண்குணங்களும், வேதமும் அறியவொண்ணுத தலைவன் அகச்சமயமாறுக்கும் ஒரேதலைவன் திருவுளங்கொண்ட ஊர் மணிமுத்தாறு மூங்கில் உதிர்த்த முத்துக்களைக் கொழிக்கும் திருமுதுகுன்றமே என்கின்றது. மெய்த்து ஆறு சுவை - உடற்கண்ணதாகிய உப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு, தித்திப்பு, துவர்ப்பு என்னும் ஆறுசுவைகள். சுவை, இசை, வேதம் முதலியன மாயா காரியங்கள் ஆதலின் அவற்ருல் அறியப்பெருதவன் ஆயினன் இறைவன். பளிங்கே போல் - வெண்பளிங்கு போல். "சுத்த ஸ்படிக சங்காசம்" என்று இறைவனுக்கு நிறம் கூறுகிறது சிவாகமம். வெதிர் - மூங்கில்.

காரின்மலி கடிபொழில்கள் கனிகள்பல
மலருதிர்த்துக் கயமுயங்கி
மூரிவளங் கிளர்தென்ற றிருமுன்றிற்
புகுந்துலவு முதுகுன்றமே. 2

தக்கனது பெருவேள்விச் சந்திரனிந்
திரனெச்ச னருக்கனங்கி
மிக்கவிதா தாவினொடும் விதிவழியே
தண்டித்த விமலர்கோயில்
கொக்கினிய கொழும்வருக்கை கதலிகமு
குயர்தெங்கின் குலைகொள்சோலை
முக்கனியின் சாறொழுகிச் சேறுலரா
நீள்வயல்சூழ் முதுகுன்றமே. 3

வெம்மைமிகு புரவாணர் மிகைசெய்ய
விறலழிந்து விண்ணுளோர்கள்
செம்மலரோ னிந்திரன்மால் சென்றிரப்பத்
தேவர்களே தேரதாக
மைம்மருவு மேருவிலு மாசுணநா
ணரியெரிகால் வாளியாக
மும்மதிலு நொடியளவிற் பொடிசெய்த
முதல்வனிட முதுகுன்றமே. 4

---

2. விசயனது பொறுமையளந்து பாசுபதம் அருளிய பரமன் கோயில், தென்றற்காற்று பொழிலில் கனியுதிர்த்து, மலர்சிந்தி, முன்றிலில் உலாவும் முதுகுன்றம் என்கின்றது. வேரி - தேன். மலர் உதிர்த்து என்றது தென்றலின் மணமுடைமையையும், கயம் முயங்கி என்பது குளிர்மையையும் உணர்த்தின. கயம் - குளம். மூரி - வலிமை.

3. சிவத்துரோகியான தக்கன் யாகத்திற்குச் சென்ற குற்றத்திற்காகச் சந்திரன் முதலியோரை முறைப்படி தண்டித்த இறைவன் கோயில் முக்கனியின் சாறொழுகிச் சேறுலரா வயல்சூழ்ந்த முதுகுன்றம் என்கின்றது. எச்சன் - யாகபுருஷன். அருக்கன் - சூரியன். அங்கி - அக்கினி. விதாதா - பிரமன். கொக்கு - மாமரம். வருக்கை - பலா. கதலி - வாழை.

4. முப்புராதிகள் தீங்கு செய்ய, தேவர்கள் வேண்டுகோளின் வண்ணம், அவர்களைத் தேர் முதலிய சாதனங்களாகக் கொண்டு எரித்த முதல்வனிடம் முதுகுன்றம் என்கின்றது.

இழைமேவு கலையல்கு லேந்திழையா
　　ளொருபாலா யொருபாலெள்கா
துழைமேவு முரியுடுத்த வொருவனிருப்
　　பிடமென்ப ரும்பரோங்கு
கழைமேவு மடமந்தி மழைகண்டு
　　மகவினொடும் புகவொண்கல்லின்
முழைமேவு மால்யானை யிரைதேரும்
　　வளர்சாரன் முதுகுன்றமே. 5

நகையார்வெண் டலைமாலை முடிக்கணிந்த
　　நாதனிட நன்முத்தாறு
வகையாரும் வரைப்பண்டங் கொண்டிரண்டு
　　கரையருகு மறியமோதித்
தகையாரும் வரம்பிடறிச் சாலிகழு
　　நீர்குவளை சாயப்பாய்ந்து
முகையார்செந் தாமரைகண் முகமலர
　　வயறழுவு முதுகுன்றமே. 6

விறல் - வலிமை. மாசுணம் - வாசுகியென்னும் பாம்பு. அரி, எரி, கால் வாளியாக - திருமாலும், அங்கியும், காற்றுமாகிய முத்தேவர்களும் அம்பாக.

5. ஒருபால் உமை விளங்க, ஒருபால் மான்தோலை யுடுத்திய ஒருவன் இருப்பிடம் மந்தி மழையைக் கண்டு குட்டியோடு குகையையடைய, யானை இரைதேடும் முதுகுன்றம் என்கின்றது. இழை - அணி. எள்காது - இகழாது. உழை மேவும் உரி - மானினது தோல். கழை - மூங்கில். மந்தி - பெண் குரங்கு. முழை - குகை.

6. தலைமாலையணிந்த தலைவனிடம், மணிமுத்தாறு மலைப் பண்டங்களைக் கொண்டு இருகரையிலும் எடுத்து எறிந்து, கரையை யுடைத்துக்கொண்டு, நெல்லும் கழுநீரும் குவளையும் சாயப்பாய்ந்து, தாமரை மலர வயலைத் தழுவும் முதுகுன்றம் என்கிறது. நகை - பல். வரைப்பண்டம் - மலைபடுதிரவியம்.

அறங்கிளரு நால்வேத மாலின்கீ
ழிருந்தருளி யமரர்வேண்ட
நிறங்கிளர்செந் தாமரையோன் சிரமைந்தி
னொன்றறுத்த நிமலர்கோயில்
திறங்கொண்மணித் தரளங்கள் வரத்திரண்டங்
கெழிற்குறவர் சிறுமிமார்கள்
முறங்களினாற் கொழித்துமணி செலவிலக்கி
முத்துலைப்பெய் முதுகுன்றமே. 7

கதிரொளிய நெடுமுடிபத் துடையகட
லிலங்கையர்கோன் கண்ணும்வாயும்
பிதிரொளிய கனல்பிறங்கப் பெருங்கயிலை
மலையைநிலை பெயர்த்தஞான்று
மதிலளகைக் கிறைமுரல மலரடியொன்
றூன்றிமறை பாடவாங்கே
முதிரொளிய சுடர்நெடுவாண் முன்னீந்தான்
வாய்ந்தபதி முதுகுன்றமே. 8

பூவார்பொற் றவிசின்மிசை யிருந்தவனும்
பூந்துழாய் புனைந்தமாலும்
ஓவாது கழுகேன மாயுயர்ந்தாழ்ந்
துறநாடி யுண்மைகாணாத்
தேவாருந் திருவுருவன் சேருமலை
செழுநிலத்தை மூடவந்த
மூவாத முழங்கொலிநீர் கீழ்தாழ
மேலுயர்ந்த முதுகுன்றமே. 9

---

7. ஆலின் கீழிருந்து சனகாதியர்க்கு வேதப்பொருளை அருளிச்செய்து, தேவர் வேண்டுகோட்கிரங்கிப் பிரமன் சிரங் கொய்த நிமலர் கோயில், குறச்சிறுமியர் முறத்தால் முத்தைக் கொழித்துச் சிற்றுலையிற் கொட்டும் முதுகுன்றம் என்கின்றது. தரளம் - முத்து. மணி - மாணிக்கங்கள்.

8. இராவணனுக்கு மறக்கருணையும் அறக்கருணையும் காட்டி யாட்கொண்டவனிடம் முதுகுன்றம் என்கின்றது. அளகைக்கு இறை முரல - குபேரன் தன் பகைவனுகிப் புஷ்பக விமானத்தைக் கவர்ந்த இராவணன் ஒழிந்தான் என்று மகிழ்ச்சி ஒலிக்க.

9. அயனும் மாலும் ஆழ்ந்தும் உயர்ந்தும் தேடியும் அறியமுடியாத இறைவனிடம், ஊழியில் உயர்ந்த முதுகுன்றம்

மேனியிற்சீ வரத்தாரும் விரிதருதட்
டுடையாரும் விரவலாகா
ஊனிகளா யுள்ளார்சொற் கொள்ளாது
முள்ளுணர்ந்தங் குய்மின்றொண்டீர்
ஞானிகளா யுள்ளார்க ணான்மறையை
முழுதுணர்ந்தைம் புலன்கள்செற்று
மோனிகளாய் முனிச்செல்வர் தனித்திருந்து
தவம்புரியு முதுகுன்றமே. 10

முழங்கொலிநீர் முத்தாறு வலஞ்செய்யு
முதுகுன்றத் திறையைமூவாப்
பழங்கிழமைப் பன்னிருபேர் படைத்துடைய
கழுமலமே பதியாக்கொண்டு
தழங்கெரிமூன் றோம்புதொழிற் றமிழ்ஞான
சம்பந்தன் சமைத்தபாடல்
வழங்குமிசை கூடும்வகை பாடுமவர்
நீடுலக மாள்வர்தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

என்கின்றது. தவிசு - ஆசனம். துழாய் - துளசி. ஓவாது - இடைவிடாது. கழுகு - பறவையின் பொதுப் பெயராய் அன்னத்தை யுணர்த்தியது. ஏனம் - பன்றி.

10. தொண்டர்களே! புத்தரும் சமணருமாகிய ஊனிகளின் சொற்கொள்ளாது உள்ளுணர்ந்து உய்யுங்கள்! ஞானிகள்வேதத்தை யுணர்ந்து ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, மோனிகளாய்த் தனித்திருந்து தவம் புரியும் இடம் முதுகுன்றம் என்கின்றது. ஞானி - அறிவை வளர்ப்பவன். ஊனி - உடம்பை வளர்ப்பவன்.

11. முதுகுன்றநாதனைப் பன்னிருநாமம் படைத்த பழம் பதியாகிய காழியை யிடமாகக்கொண்ட, தழலோம்பு தொழிலுடைய தமிழ் ஞானசம்பந்தன் அமைத்த பாடல்களை இசை கூடும் வகை பாடுபவர்கள் உலகத்தை நெடுங்காலம் ஆள்வர் என்கின்றது தழங்கு - ஒலிக்கின்ற. எரிமூன்று - ஆகவனீயம், காருகபத்யம், தக்ஷிணாக்கினி என்பன.

திருவீழிமிழலை

பதிகவரலாறு : (11-ம் பதிகம் பார்க்க)

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 132**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏரிசையும் வடவாலின் கீழிருந்தங்
 கீரிருவர்க் கிரங்கிநின்று
நேரியநான் மறைப்பொருளை யுரைத்தொளிசேர்
 நெறியளித்தோ னின்றகோயில்
பாரிசையும் பண்டிதர்கள் பன்னாளும்
 பயின்றோது மோசைகேட்டு
வேரிமலி பொழிற்கிள்ளை வேதங்கள்
 பொருட்சொல்லு மிழலையாமே. 1

பொறியரவ மதுசுற்றிப் பொருப்பேமத்
 தாகப்புத் தேளிர்கூடி
மறிகடலைக் கடைந்திட்ட விடமுண்ட
 கண்டத்தோன் மன்னுங்கோயில்
செறியிதழ்த்தா மரைத்தவிசிற் றிகழ்ந்தோங்கு
 மிலைக்குடைக்கீழ்ச் செய்யார் செந்நெல்
வெறிகதிர்ச்சா மரையிரட்ட விளவன்னம்
 வீற்றிருக்கு மிழலையாமே. 2

---

1. வடவாலமரத்தின்கீழ் நால்வர்க்கு அறம் உரைத்து ஒளிநெறியளித்த இறைவன்கோயில், பண்டிதர்கள் பலகாற் பயிலும் ஓசையைக்கேட்டு, கிளிகள் வேதப்பொருள் சொல்லும் திருவீழிமிழலையாம் என்கின்றது. ஏர் - அழகு. எழுச்சியுமாம். ஈரிருவர் - சனகர் முதலிய தேவமுனிவர் நால்வர். ''நேரிய நான் மறைப்பொருள்'' எனவே இங்ஙனம் இறைவன்முன் உணராத பரம்பரையினர் தற்போத முனைப்பால் நேர்மையற்ற பொருளுங் கொள்வர் என்பது அமைந்து கிடந்தது. ஒளிசேர் நெறி - சிவ ஞான நெறி. வேரி - தேன்.

2. வாசுகியை கடைகயிறுகச் சுற்றி, மந்தரமே மத்தாக, தேவர்கள்கூடி பாற்கடலைக் கடைந்தகாலத்து எழுந்த விடத்தை

எழுந்துலகை நலிந்துழலு மவுணர்கடம்
புரமூன்று மெழிற்கணுடி
உழுந்துருளு மளவையினெள் ளெரிகொளவெஞ்
சிலைவளைத்தோ னுறையுங்கோயில்
கொழுந்தரள நகைகாட்டக் கோகநத
முகங்காட்டக் குதித்துநீர்மேல்
விழுந்தகயல் விழிகாட்ட விற்பவளம்
வாய்காட்டு மிழலையாமே. 3

உரைசேரு மெண்பத்து நான்குநூ
றுயிரமாம் யோனிபேத
நிரைசேரப் படைத்தவற்றி னுயிர்க்குயிரா
யங்கங்கே நின்றான்கோயில்
வரைசேரு முகின்முழவ மயில்கள்பல
நடமாட வண்டுபாட
விரைசேர்பொன் னிதழிதர மென்காந்தள்
கையேற்கு மிழலையாமே. 4

உண்ட கண்டன் மன்னுங்கோயில், தாமரையாசனத்தில் இலை குடையாக, செந்நெற்கற்றை சாமரையாக, இள அன்னம் வீற்றிருக்கும் மிழலையாம் என்கின்றது. பொறியரவம் - படப்பொறிகளோடு கூடிய வாசுகியென்னும் பாம்பு. மறி கடல் - அலைகள் மறிகின்ற கடல். செய் - வயல். வெறி - மணம்.

3. உலகை வருத்தும் அவுணர்தம் புரத்தை உழுந்துருளும் காலத்தில் எரித்த இறைவன்கோயில், முத்து மகளிர் பல்காட்ட, தாமரை முகங்காட்ட, துள்ளுங்கயல் விழிகாட்ட, பவளம் வாய்காட்டும் வீழிமிழலையாம் என்கின்றது. நலிந்து - வருத்தி. உழுந்து உருளும் அளவை - ஓர் உளுந்து உருளக்கூடிய காலச் சிறுமையில். தரளம் - முத்து. கோகநதம் - தாமரை. வில் - ஒளி.

4. எண்பத்து நான்கு லக்ஷம் யோனிபேதங்களையும் படைத்து, அவற்றின் உயிர்க்குயிராக நிற்கும் இறைவன் கோயில், முகிலாகிய முழவம் ஒலிக்க, மயில் நடமாட, வண்டு பாட, கொன்றைமரம் பொற்பரிசில் வழங்க, காந்தள் கையேற்று வாங்கும் மிழலையாம் என்கின்றது. உரைசேரும் - நூல்களில் உரைக்கப்பெறுகின்ற. முகில் - மேகம். விரை - மணம். இதழி- கொன்றை.

காணும்மா றரியபெரு மானுகிக்
காலமாய்க் குணங்கண்மூன்ருய்ப்
பேணுமூன் றுருவாகிப் பேருலகம்
படைத்தளிக்கும் பெருமான்கோயில்
தாணுவாய் நின்றபர தத்துவனை
யுத்தமனை யிறைஞ்சிரென்று
வேணுவார் கொடிவிண்ணோர் தமைவிளிப்ப
போலோங்கு மிழலையாமே. 5

அகனமர்ந்த வன்பினரா யறுபகைசெற்
றைம்புலனு மடக்கிஞானம்
புகலுடையோர் தம்முள்ளப் புண்டரிகத்
துள்ளிருக்கும் புராணர்கோயில்
தகவுடைநீர் மணித்தலத்துச் சங்குளவர்க்
கந்திகழச் சலசத்தியுள்
மிகவுடைய புன்குமலர்ப் பொரியட்ட
மணஞ்செய்யு மிழலையாமே. 6

---

5. காணுதற்கரிய கடவுளாகி, காலம் குணம் இவையுமாகி, எல்லாராலும் போற்றப்பெறும் பிரம விஷ்ணு ருத்ரனுகி, பெரிய உலகத்தைப் படைத்தும் அளிக்கும் பெருமான்கோயில், இறைவனை வணங்குங்கள் என்று கொடிகள் தேவரையழைக்கும் வீழிமிழலை என்கின்றது. காலமாய் - இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்ற மூன்றுகாலமாய்; என்றது எல்லாவற்றையும் அடக்கித் தம் எல்லைக்குள் இன்பத்துன்பங்களை எய்தி நடக்கச்செய்தலின். குணங்கள் மூன்ருய் - சாத்துவிகம் முதலிய குணங்கள் மூன்ருய். பேணும்-போற்றப்பெறுகின்ற. படைத்து அளித்து எனவே அழித்தலாகிய இவர்தொழில் சொல்லாமலே பெறப்பட்டது. தாணு - நிலைத்தபொருள். தூண் வடிவு என்றுமாம் வேணுவார்கொடி - மூங்கிற்றண்டில் கோக்கப்பெற்ற நீளமான கொடிகள். விண்ணோர்கள் போகத்தால் மோகித்து மறந்திருத்தலின் கொடிகள் நினைவூட்டி அழைக்க வேண்டியதாயிற்று.

6. உள்ளன்புடையாராக அரிஷட் வர்க்கங்களை அழித்து, ஐம்புலன்களையும் அடக்கிய சிவஞானச் சேர்க்கையுடையோர்களின் இதயத் தாமரையில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் கோயில் அழகிய இடத்தில் சங்குகளாகிற சுற்றம்விளங்க

ஆருடு சடைமுடிய னனலாடு
    மலர்க்கைய னிமயப்பாவை
கூருடு திருவுருவன் கூத்தாடுங்
    குணமுடையோன் குளிருங்கோயில்
சேருடு செங்கழுநீர்த் தாதாடி
    மதுவுண்டு சிவந்தவண்டு
வேருய வுருவாகிச் செவ்வழிநற்
    பண்பாடு மிழலையாமே. 7

கருப்பமிகு முடலடர்த்துக் காலூன்றிக்
    கைமறித்துக் கயிலையென்னும்
பொருப்பெடுக்க லுறுமரக்கன் பொன்முடிதோள்
    நெரித்தவிரற் புனிதர்கோயில்
தருப்பமிகு சலந்தரன்ற னுடறடிந்த
    சக்கரத்தை வேண்டியீண்டு
விருப்பொடுமால் வழிபாடு செய்யவிழி
    விமானஞ்சேர் மிழலையாமே. 8

தாமரையாகிய தீயில் புன்கம் பொரிதூவி மணங்களைச்செய்யும் மிழலைஎன்கின்றது. உள்ளப்புண்டரிகம்-இதயத்தாமரை. தகவு-தகுதி. நீர் மணித்தலத்து - நீரோட்டத்தோடு கூடிய இரத்தினங்கள் அழுத்தப்பெற்ற இடத்து. சங்கு உளவர்க்கம் திகழ - சங்குகளாகிய உள்ளசுற்றம் விளங்க. சலசத்தீயில் - தாமரைப் பூவாகிய தீயில். மலர்ந்த தாமரையைத் தீக்கு ஒப்பிடுவது மரபு. அட்ட மணம்செயும் - எண்வகை மணஞ்செய்யும் என்பாரும் உளர். காந்தருவம், இராக்கதம், பைசாசம், ஆசுரம் முதலியவற்றிற்குப் பொரிதூவலின்மை உணர்க.

7. ஆறுசேர் முடியன், அனல்சேர் கையன், உமையொரு கூறன், கூத்தன்கோயில், செங்கழுநீர்ப்பூவின் மகரந்தத்தில் ஆடி, தேன்குடித்துச் சிவந்த வண்டு வேற்றுவடிவுகொண்டு செவ்வழிப் பண்ணைப்பாடும் மிழலையாம் என்கின்றது. தாது - மகரந்தம்.

8. கைலையை எடுக்கலுற்ற இராவணனை நெரித்த விரலையுடைய பெருமான்கோயில், சலந்தரன் உடலையழித்த சக்கரத்தைத் திருமால் வழிபட்டுப்பெற்ற திருவீழிமிழலை என்கின்றது.

செந்தளிர்மா மலரோனுந் திருமாலும்
ஏனமோ டன்னமாகி
அந்தமடி காணுதே யவரேத்த
வெளிப்பட்டோ னமருங்கோயில்
புந்தியினுன் மறைவழியே புற்பரப்பி
நெய்சமிதை கையிற்கொண்டு
வெந்தழலின் வேட்டுலகின் மிகவளிப்போர்
சேருமூர் மிழலையாமே. 9

எண்ணிறந்த வமணர்களு மிழிதொழில்சேர்
சாக்கியரு மென்றுந்தன்னை
நண்ணரிய வகைமயக்கித் தன்னடியார்க்
கருள்புரியு நாதன்கோயில்
பண்ணமரு மென்மொழியார் பாலகரைப்
பாராட்டு மோசைகேட்டு
விண்ணவர்கள் வியப்பெய்தி விமானத்தோ
டும்மிழியு மிழலையாமே. 10

கருப்பமிகும் உடல் - கருப்பையில் இருந்து வளர்ந்துவந்த உடல். என்றது அப்பிராகிருதமான கைலையைத்தீண்டும் உரிமையுங் கூட பிராகிருதமேனிதாங்கிய இவற்கில்லை என்பது உணர்த்திய வாறு. தருப்பம் - கொழுப்பு; செருக்குமாம், மால் வழிபாடு செய்த வரலாறு இத்தலத்து நிகழ்ச்சி. இழிவிமானம் - விண்ணிழி விமானம். இது இத்தலத்து விமானம்.

9. அயனும் மாலும், அன்னமும் ஏனமுமாகித் தேடியறிய முடியாது வணங்க வெளிபட்ட இறைவன்கோயில், வேதவிதிப் படி தருப்பையைப்பரப்பி, நெய் சமித்து இவைகளைக்கொண்டு வேள்விசெய்து, உலகைக்காக்கும் அந்தணர் வாழும் மிழலையாம் என்கின்றது. அந்தம் - முடி. புந்தியினுல் - அறிவால். வேட்டு - வேள்விசெய்து.

10. புத்தரும் சமணரும் தம்மை அறியாவகையாக அவர் களை மயக்கித் தன் அடியார்க்கு அருள்புரியும் நாதன்கோயில், பண்மொழிப் பாவைமார்கள் பாலகரைப் பாராட்டும் ஓசை கேட்டு விண்ணவர்கள் விமானத்தோடு வந்திறங்கும் வீழிமிழலை என்கின்றது.

மின்னியலு மணிமாட மிடைவீழி
 மிழலையான் விரையார்பாதம்
சென்னிமிசைக் கொண்டொழுகுஞ் சிரபுரக்கோன்
 செழுமறைகள் பயிலுநாவன்
பன்னியசீர் மிகுஞான சம்பந்தன்
 பரிந்துரைத்த பத்துமேத்தி
இன்னிசையாற் பாடவல்லா ரிருநிலத்தி
 லீசனெனு மியல்பினோரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. வீழிநாதன் திருவடியைச் சிரமேற்கொண்டு ஒழுகும் திருஞானசம்பந்தர் பரிந்துரைத்த பாடல் வல்லார் பெரியபூமியில் ஈசன் எனும் இயல்புடையோர் ஆவர் என்கின்றது. பரிந்து - அன்புகொண்டு.

திருக்கச்சியேகம்பம்

பதிகவரலாறு : (சந்தர்ப்பம் தெரியவில்லை.)

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 133**

திருச்சிற்றம்பலம்

வெந்தவெண் பொடிப்பூசு மார்பின்விரி நூலொருபால் பொருந்தக்
கந்தமல்கு குழலியோடுங் கடிபொழிற் கச்சி தன்னுள்
அந்தமில் குணத்தா ரவர்போற்ற வணங்கினொ டாடல்புரி
எந்தை மேவிய வேகம்பந் தொழுதேத்த விடர்கெடுமே. 1

வரந்திகழு மவுணர் மாநகர்மூன் றுடன்மாய்ந் தவியச்
சரந்துரந் தெரிசெய்த தாழ்சடைச் சங்கரன் மேயவிடம்
குருந்த மல்லிகை கோங்குமா தவிநல்ல குராமரவம்
திருந்துபைம் பொழிற்கச்சி யேகம்பஞ் சேர விடர்கெடுமே. 2

வண்ணவெண் பொடிப்பூசு மார்பின் வரியர வம்புனைந்து
பெண்ணமர்ந் தெரியாடல் பேணிய பிஞ்ஞகன் மேயவிடம்
விண்ணமர் நெடுமாட மோங்கி விளங்கிய கச்சிதன்னுள்
திண்ணமாம் பொழில்சூழ்ந்த வேகம்பஞ் சேர விடர்கெடுமே. 3

---

1. திருநீறு பூசிய திருமார்பிற் பூணூல் கிடந்திலங்க, உமாதேவியோடு எழுந்தருளிய கச்சியுள் எல்லையற்ற குணங்களையுடைய அடியார்கள் போற்ற எந்தை மேவிய ஏகம்பம் தொழுதேத்த இடர்கெடும் என்கின்றது. அந்தம் - முடிவு. அணங்கினொடு - பார்வதியோடு.

2. திரிபுரம் எரியச் சரம்விட்ட சங்கரன்மேவிய இடமாகிய பொழில் சூழ்ந்த ஏகம்பம்சேர இடர்கெடும் என்கின்றது. துரந்து - செலுத்தி. மாதவி - குருக்கத்தி. மரவம் - வெண்கடம்பு.

3. திருநீறணிந்த மார்பில் அரவம் அணிந்து, பெண்ணை ஒருபால் விரும்பி, எரிக்கண் திருநடனத்தை விரும்பிய பிஞ்ஞகன் இடம், விண்ணளாவிய மாடமோங்கிய கச்சியுள் ஏகம்பம் ஆம்; அதனைச்சேர இடர்கெடும் என்கின்றது. பிஞ்ஞகன் - மயிற்பீலியை யுடையான்.

தோலுநூ லுந்துதைந்த வரைமார்பிற் சுடலைவெண் ணீறணிந்து
காலன்மாள் வுறக்காலாற் காய்ந்த கடவுள் கருதுமிடம்
மாலைவெண் மதிதோயு மாமதிற் கச்சி மாநகருள்
ஏலநாறிய சோலைசூ ழேகம்ப மேத்த விடர்கெடுமே. 4

தோடணிம் மலர்க்கொன்றை சேர்சடைத் தூமதி யம்புனைந்து
பாடலுன் மறையாகப் பல்கணப் பேய்க ளவைசூழ
வாடல்வெண் டலையோ டனலேந்தி மகிழ்ந்துட லுடல்புரி
சேடர்சேர் கலிக்கச்சி யேகம்பஞ் சேர விடர்கெடுமே. 5

சாகம்பொன் வரையாகத் தானவர் மும்மதில் சாயவெய்து
ஆகம்பெண் ணொருபாக மாக வரவொடு நூலணிந்து
மாகந்தோய் மணிமாட மாமதிற் கச்சி மாநகருள்
ஏகம்பத் துறையீசன் சேவடி யேத்த விடர்கெடுமே. 6

* * * * 7

வாணிலா மதிபுல்கு செஞ்சடை வாளர வம்மணிந்து
நாணிடத் தினில்வாழ்க்கை பேணி நகுதலையிற் பலிதேர்ந்
தேணிலா வரக்கன்ற னீண்முடி பத்து மிறுத்தவனூர்
சேணுலாம் பொழிற்கச்சி யேகம்பஞ் சேர விடர்கெடுமே. 8

---

4. கரு மான்தோலும் பூணூலும் நெருங்கிய மார்பில் நீறணிந்து காலனைக் காய்ந்த கடவுள் கருதுமிடம், கச்சியுள் ஏகம்பம்; அதனை ஏத்த இடர்கெடும் என்கின்றது.

5. இதழோடு கூடிய அழகிய கொன்றைமலரை அணிந்த சடையிலே பிறைமதியைச் சூடி, நான்மறை பாடலாக, பேய்க்கணம் புடைசூழ, அனலேந்தி ஆடும் பெரியோன் சேரும் இடம் கச்சியுள் ஏகம்பம் என்கின்றது. சேடர் - உலகம் அழியத் தான் எஞ்சி நிற்பவர். சேர - தியானிக்க.

6. மேருமலை வில்லாக முப்புரம் எரித்து, உடலில் ஒரு பாகம் பெண்ணாக ஏற்று, அரவையும் நூலையும் அணிந்து கச்சி யேகம்பத்துள் அமர்ந்த ஈசன் திருவடி ஏத்த இடர்கெடும் என்கின்றது. சாகம் - வில். சாபம் எதுகை நோக்கிச் சாகம் ஆயிற்று. தானவர் - அசுரர். ஆகம் - உடல். மாகம் - ஆகாயம்.

8. பிறையணிந்த செஞ்சடையில் அரவத்தையும் அணிந்து, இடப்பாகத்து நாணோடு கூடிய இல்வாழ்க்கைக்குரிய உமா தேவியை வைத்து, மண்டையோட்டில் பிச்சை யேற்று,

பிரமனுந் திருமாலுங் கைதொழப் பேரழ லாயபெம்மான்
அரவஞ் சேர்சடை யந்தண னணங்கினெ டமருமிடம்
கரவில்வன் கையினர்கள் வாழ்கலிக் கச்சி மாநகருள்
மரவஞ்சூழ் பொழிலேகம் பந்தொழ வல்வினை மாய்ந்தறுமே. 9

குண்டுபட் டமண யவரொடுங் கூறைதம் மெய்போர்க்கும்
மிண்டர் கட்டிய கட்டுரை யவைகொண்டு விரும்பேன்மின்
விண்டவர் புரமூன்றும் வெங்கணை யொன்றின லவியக்
கண்டவன் கலிக்கச்சி யேகம்பங் காண விடர்கெடுமே. 10

ஏரினர் பொழில்சூழ்ந்த கச்சி யேகம்ப மேயவனைக்
காரினர் மணிமாட மோங்கு கழுமல நன்னகருள்
பாரினர் தமிழ்ஞான சம்பந்தன் பரவிய பத்தும்வல்லார்
சீரினர் புகழோங்கி விண்ணவ ரோடுஞ் சேர்பவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

இராவணன் சிரம் பத்தும் இறுத்தவனூர் கச்சி ஏகம்பம் என்கின்றது. வாள் நிலா - ஒளிபொருந்திய நிலா. புல்கு - தழுவிய. இல்வாழ்க்கை - மனையில் வாழ்தலையுடையாளாகிய உமாதேவி; தொழிலாகுபெயர். ஏண் - உறுதி. சேண் - ஆகாயம்.

9. அயனும் மாலும் அடிவணங்க அழல்வண்ணமாகிய பெருமான் உமாதேவியோடு உறையுமிடம், வள்ளல்கள் வாழ்கின்ற கச்சியில் ஏகம்பமாம்; அதனைத்தொழ வல்வினையறும் என்கின்றது. கரவு - உள்ளதை மறைக்கும் வஞ்சம். மரவம் - மல்லிகை,

10. புறச்சமயிகள் கூறும் கட்டுரைகளை நம்பாதீர்கள்; அவை அவர்கள் கட்டிய கட்டுக்கள்; பகைவரது முப்புரங்களும் ஓரம்பினல் உடையச்செய்தவனூர் கச்சி ஏகம்பம் என்கின்றது. குண்டுபட்டு - உடல்பருத்து. கூறை - ஆடை. விண்டவர் - பகைவர்.

11. இப்பதிகம் வல்லவர்கள் புகழ் ஓங்கித் தேவர்களோடும் சேர்வர் என்கின்றது. ஏரின் ஆர் பொழில் - அழகு நிறைந்த சோலை. காரின் ஆர் - மேகங்கள் கவிந்த.

திருப்பறியலூர்வீரட்டம்

பதிகவரலாறு :

திருச்செம்பொன்பள்ளி திருவிளநகர் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, பிள்ளையார் பரமர்தம் திருப்பறியலூரைப் பரவி, இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார்கள்.

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி

பதிகம் : **எண் 134**

திருச்சிற்றம்பலம்

கருத்தன் கடவுள் கனலேந் தியாடும்
நிருத்தன் சடைமே னிரம்பா மதியன்
திருத்த முடையார் திருப்பறி யலூரில்
விருத்தனெ னத்தகும் வீரட்டத் தானே. 1

மருந்த னமுதன் மயானத்துண் மைந்தன்
பெருந்தண் புனற்சென்னி வைத்த பெருமான்
திருந்து மறையோர் திருப்பறி யலூரில்
விரிந்த மலர்ச்சோலை வீரட்டத் தானே. 2

குளிர்ந்தார் சடையன் கொடுஞ்சிலை விற்காமன்
விளிந்தா னடங்க வீந்தெய்தச் செற்றான்
தெளிந்தார் மறையோர் திருப்பறி யலூரில்
மிளிர்ந்தார் மலர்ச்சோலை வீரட்டத் தானே. 3

---

1. இப்பதிகம் முழுதும் எல்லாவுயிர்கட்குங் கருத்தனாய், கடவுளாய், விருத்தனாய் இருப்பவன் திருப்பறியலூர் வீரட்டத்தான் என இறைவனியல்பு அறிவிக்கின்றது. திருத்தம் உடையார் - பிழையொடு பொருந்தாதே திருந்திய மனமுடைய அடியார். விருத்தன் - தொன்மையானவன்.

2. மருந்தன் - பிணிதீர்க்கும் மருந்தானவன்.

3. கொடுஞ்சிலை - வளைந்த வில். விளிந்தான் - இறந்தான். வீந்து எய்த - இறந்து பின்னரும் வர. செற்றான் - கொன்றவன்.

பிறப்பாதி யில்லான் பிறப்பார் பிறப்புச்
செறப்பாதி யந்தஞ் செலச்செய்யுந் தேசன்
சிறப்பா டுடையார் திருப்பறி யலூரில்
விறற்பா ரிடஞ்சூழ வீரட்டத் தானே. 4

கரிந்தா ரிடுகாட்டி லாடுங்க பாலி
புரிந்தார் படுதம் புறங்காட் டிலாடும்
தெரிந்தார் மறையோர் திருப்பறி யலூரில்
விரிந்தார் மலர்ச்சோலை வீரட்டத் தானே. 5

அரவுற்ற நாணு வனலம்ப தாகச்
செருவுற் றவர்புரந் தீயெழச் செற்றான்
தெருவிற் கொடிசூழ் திருப்பறி யலூரில்
வெருவுற் றவர்தொழும் வீரட்டத் தானே. 6

நரையார் விடையா னலங்கொள் பெருமான்
அரையா ரரவம் மழகா வசைத்தான்
திரையார் புனல்சூழ் திருப்பறி யலூரில்
விரையார் மலர்ச்சோலை வீரட்டத் தானே. 7

---

4. பிறப்பாதி எனவே இறப்புமில்லான் என்பதுணர்த்தியவாறு. பிறப்பார் பிறப்பு செறப்பு ஆதி அந்தம் செலச்செய்யுந் தேசன் - பிறவியெடுக்கும் உயிர்கள் எய்தும் பிறப்பிற்கும் சிறப்பிற்கும் முதலும் முடிவும் அடையச்செய்யும் ஒளிவடிவானவன். சிறப்பாடு - சிறப்பு. பாடு தொழிற்பெயர் விகுதி. விறல் பாரிடம் - வலிய பூதகணம்.

5. கரிந்தார் - இறந்தவர். புரிந்தார் - வினைகளைப் புரிந்தவர். படும் - இறந்த. புறங்காடு - சுடுகாடு. தெரிந்து ஆர் மறையோர் - ஆராய்ந்தறிந்த அந்தணர்.

6. அரவு உற்ற நாணு(க) அனல் அம்பு அது ஆக செரு உற்றவர் புரம் தீ எழச் செற்றான் எனப்பிரிக்க. செரு - போர். வெருவுற்றவர் - அஞ்சியவர்.

7. நரை - வெண்மை.

வளைக்கும் மெயிற்றின் னரக்கன் வரைக்கீழ்
இளைக்கும் படிதா னிருந்தேழை யன்னம்
திளைக்கும் படுகர்த் திருப்பறி யலூரில்
விளைக்கும் வயல்சூழ்ந்த வீரட்டத் தானே. 8

விளங்கொண் மலர்மே லயனோத வண்ணன்
துளங்கும் மனத்தார் தொழத்தழ லாய்நின்றான்
இளங்கொம் பனாளோ டிணைந்தும் பிணைந்தும்
விளங்குந் திருப்பறியல் வீரட்டத் தானே. 9

சடையன் பிறையன் சமண்சாக் கியரோ
டடையன் பிலாதா னடியார் பெருமான்
உடையன் புலியி னுரிதோ லரைமேல்
விடையன் றிருப்பறியல் வீரட்டத் தானே. 10

நறுநீ ருகுங்காழி ஞானசம் பந்தன்
வெறிநீர்த் திருப்பறியல் வீரட்டத் தானைப்
பொறிநீ டரவன் புனைபாடல் வல்லார்க்
கறுநீ டவல மறும்பிறப் புத்தானே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

8. வளைக்கும் எயிறு - கோரப்பல். அரக்கன் என்றது இராவணனை. ஏழை அன்னம் திளைக்கும் படுகர் - பெண்ணன்னம் புணரும் ஆற்றுப்படுகர்.

9 விளங்கு ஒண்மலர் - விளங்குகின்ற ஒளிபொருந்திய தாமரைமலர். ஓதவண்ணன் - கடல்வண்ணனாகிய திருமால். துளங்கும் - நடுங்கும். மனத்தார் என்றது அயனையும் மாலையும். இணைந்து - ஒரு திருமேனிக்கண்ணே ஒன்றாய், பிணைந்து - இடப் பாகத்து உடனாய்க்கூடி.

11. நறுநீர் - நல்லநீர். வெறிநீர் - மணம்பொருந்திய தேன். நீடவல மறும்பிறப்பு அறும் எனக்கூட்டுக. மறும் பிறப்பு - மறுபிறப்பு. சந்தநோக்கி விரிந்தது.

திருப்பராய்த்துறை

பதிகவரலாறு:

திருக்கருவூர் ஆனிலையைப்போற்றி, திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார் திருப்பராய்த்துறையை யடைந்தார்கள். அங்கே நெற்றித் தனிக்கண்ணர் கோயிலை நண்ணிக் கும்பிட்டுக் கோதில் தமிழ்ச்சொல் மாலையாகிய 'நீறு சேர்வதொர்' என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்கள்.

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி

பதிகம்: **எண் 135**

திருச்சிற்றம்பலம்

நீறுசேர்வதொர் மேனியர்நேரிழை
கூறுசேர்வதொர் கோலமாய்ப்
பாறுசேர்தலைக் கையர்பராய்த்துறை
ஆறுசேர்சடை யண்ணலே. 1

கந்தமாமலர்க் கொன்றைகமழ்சடை
வந்தபூம்புனல் வைத்தவர்
பைந்தண்மாதவி சூழ்ந்தபராய்த்துறை
அந்தமில்ல வடிகளே. 2

வேதர்வேதமெல் லாமுறையால்விரித்
தோதநின்ற வொருவனார்
பாதிபெண்ணுரு வாவர்பராய்த்துறை
ஆதியாய வடிகளே. 3

---

1. இப்பதிகம், திருப்பராய்த்துறைசேர் அண்ணல் நீறணிந்தவர், நேரிழைவைத்தவர், கொன்றையணிந்தவர், வேதர், வேதம் விரித்தவர் என அவரது பல இயல்புகளை எடுத்து விளக்குவது. கூறு - மேனியில் ஒருபாதி. பாறு - பருந்து.

2. அந்தமில்ல அடிகள் - தாம் எல்லாவற்றிற்கும் அந்தமாதலேயன்றித் தமக்கு அந்தம் இல்லாத அடிகள்.

3. முறையால் விரித்து - இன்ன வேதத்தின்பின் இன்னது என முறைப்படி விரித்து.

தோலுந்தம்மரை யாடைசுடர்விடு
நூலுந்தாமணி மார்பினர்
பாலுநெய்பயின் ருடுபராய்த்துறை
ஆலநீழ லடிகளே. 4

விரவிநீறுமெய் பூசுவர்மேனிமேல்
இரவினின்றெரி யாடுவர்
பரவினரவர் வேதம்பராய்த்துறை
அரவமார்த்த வடிகளே. 5

மறையுமோதுவர் மான்மறிக்கையினர்
கறைகொள்கண்ட முடையவர்
பறையுஞ்சங்கு மொலிசெய்பராய்த்துறை
அறையநின்ற வடிகளே. 6

விடையுமேறுவர் வெண்பொடிப்பூசுவர்
சடையிற்கங்கை தரித்தவர்
படைகொள்வெண்மழு வாளர்பராய்த்துறை
அடையநின்ற வடிகளே. 7

தருக்கின்மிக்க தசக்கிரிவன்றனை
நெருக்கினர்விர லொன்றினுல்
பருக்கினரவர் போலும்பராய்த்துறை
அருக்கன்றன்னை யடிகளே. 8

---

4. தோல் - புலித்தோல்.

5. அவர் வேதம் பரவினர் - அவர் வேதங்களாற் பரவப் பெற்றவர்.

6. மறி - குட்டி. கறை - விடம்.

7. அடைய - எங்குமாய்; பொருந்த என்றும் ஆம்.

8. தசக்கிரிவன் - இராவணன்.

நாற்றமாமல ராநெடுமாலுமாய்த்
தோற்றமும்மறி யாதவர்
பாற்றினார்வினை யானபராய்த்துறை
ஆற்றன்மிக்க வடிகளே. 9

திருவிலிச்சில தேரமணாதர்கள்
உருவிலாவுரை கொள்ளேலும்
பருவிலாலெயி லெய்துபராய்த்துறை
மருவினான்றனை வாழ்த்துமே. 10

செல்வமல்கிய செல்வர்பராய்த்துறைச்
செல்வர்மேற்சிதை யாதன
செல்வன்ஞானசம் பந்தனசெந்தமிழ்
செல்வமாமிவை செப்பவே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

9. நாற்றம் - மணம். பாற்றினார் - சிதற அடித்தார்.

10. திரு - சிவஞானம். ஆதர் - கீழ்மக்கள். பரு வில் - மலையாகிய பெருத்த வில்.

11. சிதையாதன செந்தமிழ் இவை செப்பச் செல்வமாம் எனக்கூட்டுக.

திருத்தருமபுரம்

பதிகவரலாறு :

திருவேட்டக்குடியை வணங்கிய ஆளுடைய பிள்ளையார் திருத்தருமபுரத்தை அடைந்தபோது, திருநீலகண்ட யாழ்ப் பாணரது தாய்வழிச்சுற்றத்தார் அனைவரும் அவரை எதிர் கொண்டு வணங்கினுர்கள். பாணனுர் 'சுவாமிகள் திருப்பாடல் களை யாழிலிட்டு வாசிக்கும் புண்ணியப்பேறு பொருந்தினேன்' என்று புகன்றுர். அவர்கள் நீர் யாழில் இட்டு வாசிப்பதால் தான் அப்பாடலின் சிறப்பு உலகத்தில் பரவுவதாயிற்றென்றுர் கள். இதனைக்கேட்ட பாணர் மனம் நடுநடுங்கி அவர்கள் உண்மை உணர்ந்து உய்யவேண்டும் என்ற திருவுள்ளத்தால் சம்பந்த சுவாமிகளின் திருவடியைவணங்கி 'யாழில் அடங்காத திருப்பதிகம் ஒன்று அருளிச் செய்யவேண்டும்' என்று கேட்டுக் கொண்டார். பிள்ளையார் மக்களது கண்டத்திலும் யாழிலும் இசைநூலில் சொல்லப்பட்ட எல்லாமுயற்சியிலும் அடங்காத "மாதர் மடப்பிடி" என்னும் இப்பதிகத்தை அருளிச்செய்தார். பாணர் இதனை யாழிலிட்டு வாசிக்கத்தொடங்கி முடியாமை கண்டு, மனம் உளைந்து, "இக்கருவியன்றே இவர்களுக்கு இத்தகைய எண்ணத்தை அளித்து என்னையும் ஈடழித்தது" என அதனை உடைக்கப்புக்கார். பிள்ளையார் அதனைத் தடுத்து 'ஐயரே! சிவசக்தியின் திருவிளையாட்டெல்லாம் இக்கருவியில் அமையுமோ? முடிந்த அளவு முயற்சித்தலே முறை' என்று அமைதிகூறி, யாழை அவர்கையில் தந்தார். அதனுல் இப் பதிகம் யாழ்மூரியாயிற்று. (மூரி - வலிமை. யாழ்மூரி யாழைக் காட்டிலும் இசைவன்மை வாய்ந்தது என்பது பொருள்)

பண் - யாழ்மூரி

பதிகம் : **எண் 136**

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர்ம டப்பிடியும் மட வன்னமு மன்னதோர்
 நடை யுடைம் மலை மக டுணையென மகிழ்வர்
பூதவி னப்படைநின் றிசைபாடவு மாடுவ
 ரவர் படர் சடைந்நெடு முடியதோர் புனலர்

வேதமொ டேழிசைபா டுவ ராழ்கடல் வெண்டிரை
யிரைந் நுரை கரை பொரு துவிம்மிநின் றயலே
தா தவிழ் புன்னை தயங் கும லர்ச்சிறை வண்டறை
யெழில் பொழில் குயில் பயி றருமபு ரம்பதியே. 1

பொங்குந டைப்புகலில் விடை யாமவ ரூர்திவெண்
பொடி யணி தடங் கொண்மார் புபூணநூல் புரள
மங்குலி டைத்தவழும் மதி சூடுவ ராடுவர்
வளங் கிளர் புன லர வம்வைகிய சடையர்
சங்குக டற்றிரையா லுதை யுண்டுச ரிந்திரிந்
தொசிந் தசைந் திசைந் துசே ரும்வெண்மணற் குவைமேல்
தங்குக திர்ம்மணிநித் தில மெல்லிரு ளொல்கநின்
றிலங் கொளிந் நலங் கெழிற் றருமபு ரம்பதியே. 2

விண்ணுறு மால்வரைபோல் விடை யேறுவ ராறுசூ
டுவர் விரி சுரி யொளி கொடோடுநின் றிலங்கக்
கண்ணுற நின்றொளிருங் கதிர் வெண்மதிக் கண்ணியர்
கழிந் தவ ரிழிந் திடும் முடைதலை கலனுப்

---

1. மலைமகளைத் துணையாகக்கொண்டு மகிழ்ந்தவரும், பூதப்படை இசைபாட ஆடுபவரும், கங்கைச் சடையரும், வேதத்தையும் இசையையும் பாடுபவரும் ஆகிய இறைவர் இடம் தருமபுரம் என்கின்றது. பிடி - பெண் யானை. உமாதேவியின் பெருமித நடைக்குப் பெண்யானையும், நடையின் மென்மைக்கு அன்னமும் உவமமாயிற்று. தருமபுரம் நெய்தனிலச் சார்புடையதாதலின் புன்னை கூறப்பட்டது.

2. ஊர்தி விடையாம். நீறணிந்தமார்பில் பூணு நூல் புரள மதிசூடுவர், ஆடுவர், கங்கையும் அரவும் தங்கிய சடையர் பதி தருமபுரம் என்கின்றது. பொங்கிய நடையோடு, வேறு அடைக்கலத் தானமில்லாத விடையாம் அவர் வாகனம் என்பதாம். மங்குல் - ஆகாயம். சங்கு கடல் அலையால் மோதப்பெற்று மணற் குவியல்மேல் தங்கியதால் ஈனப்பெற்ற முத்துக்கள் இருளோட்டி விளங்கும் நலங்கெழும் தருமபுரம் என்க. சங்கு சரிந்து இரிந்து ஒசிந்து அசைந்து இசைந்துசேரும் மணல் எனக் கூட்டுக. இது மணல்மேட்டின்மேல் சங்கு ஏறிய அருமைப் பாட்டை அறிவிக்கின்றது.

பெண்ணுற நின்றவர் தம் முரு வம்மயன் மாறொழவ்
வரி வையைப் பிணைந் திணைந் தணைந்ததும் பிரியார்
தண்ணிதழ் முல்லையொடெண் ணிதழ் மௌவன்ம ருங்கலர்
கருங் கழிந் நெருங் குநற் றருமபு ரம்பதியே. 3

வாருறு மென்முலை நன் னுத லேழையொ டாடுவர்
வளங் கிளர் விளங் குதிங் கள்வைகிய சடையர்
காருற நின்றலரும் மலர்க் கொன்றையங் கண்ணியர்
கடுவ் விடை கொடி வெடி கொள்காடுறை பதியர்
பாருற விண்ணுலகம் பர வப்படு வோரவர்
படு தலைப் பலி கொளல் பரிபவந் நினையார்
தாருறு நல்லரவம் மலர் துன்னிய தாதுதிர்
தழை பொழின் மழைந் நுழை தருமபு ரம்பதியே. 4

நேரும வர்க்குணரப் புகி லில்லைநெ டுஞ்சடைக்
கடும் புனல் படர்ந் திடம் படுவ்வதொர் நிலையர்
பேருமவர்க்கெனையா யிர முன்னைப்பி றப்பிறப்
பிலா தவ ருடற் றடர்த் தபெற்றியா ரறிவார்

---

3. விண்ணளாவிய மலைபோன்ற விடையை ஊர்தியாக ஏறுவர்; கங்கையைச் சூடுவர்; தோடு விளங்க, பிறைக்கண்ணி சூடுவர்; பிரமகபாலத்தை உண்கலனாகக் கொண்டு, பெண் பாதியாக நின்றவர்; தம் வடிவத்தை அயனும் மாலும் தொழ நின்றவர்; இவர் பதி தருமபுரம் என்கின்றது. மால் வரை - பெரிய மலை. கண்ணியர் - தலைமாலையை யுடையவர். கழிந்தவர் - இறந்தவர். மௌவல் - மல்லிகை. மல்லிகைக்கு எட்டிதழ் உண்மை உணர்த்தப் பெறுகின்றது.

4. பெண்ணொடு ஆடுவர், பிறை விளங்கு சடையர், கொன்றைமாலை அணிந்தவர். விடைக்கொடி யேந்தி இடுகாட்டைப் பதியாக்கொண்டவர். விண்ணும் மண்ணும் துதிக்கப் படுவர். மண்டையோட்டில் பிச்சையேற்றலை அவமானமாகக் கருதாதவர். இவர் பதி தருமபுரம் என்கின்றது. வார் - கச்சு. பதி - இடம். பரிபவம் - அவமானம்.

ஆரம வர்க்கழல்வா யதொர் நாகம ழஃகுறவ்
வெழுஃ கொழும் மலர் கொள்பொன் னிதழிநல் லலங்கல்
தாரம வர்க்கிமவான் மக ளூர்வது போர்விடை
கடி படு செடி பொழிற் றருமபு ரம்பதியே. 5

கூழையங் கோதைகுலா யவ டம்பிணை புல்கமல்
குமென் முலைப் பொறி கொள்பொற் கொடியிடைத் துவர்வாய்
மாழையொண் கண்மடவா ளையோர் பாகம கிழ்ந்தவர்
வலம் மலி படை விடை கொடிகொடும் மழுவ்வாள்
யாழையும் மெள்கிடவே ழிசை வண்டுமு ரன்றினந்
துவன் றிமென் சிறஃ கறை யுறந்நறவ்வி ரியுந்நல்
தாழையு ஞாழலுந்நீ டிய கானலி னள்ளலி
சைபுள்ளினந் துயில் பயி றருமபு ரம்பதியே. 6

தேமரு வார்குழலன் னந டைப்பெடை மான்விழித்
திருந் திழை பொருந் துமே னிசெங்கதிர் விரியத்
தூமரு செஞ்சடையிற் றுதை வெண்மதி துன்றுகொன்
றைதொல்புனல் சிரங் கரந் துரித்ததோ லுடையர்

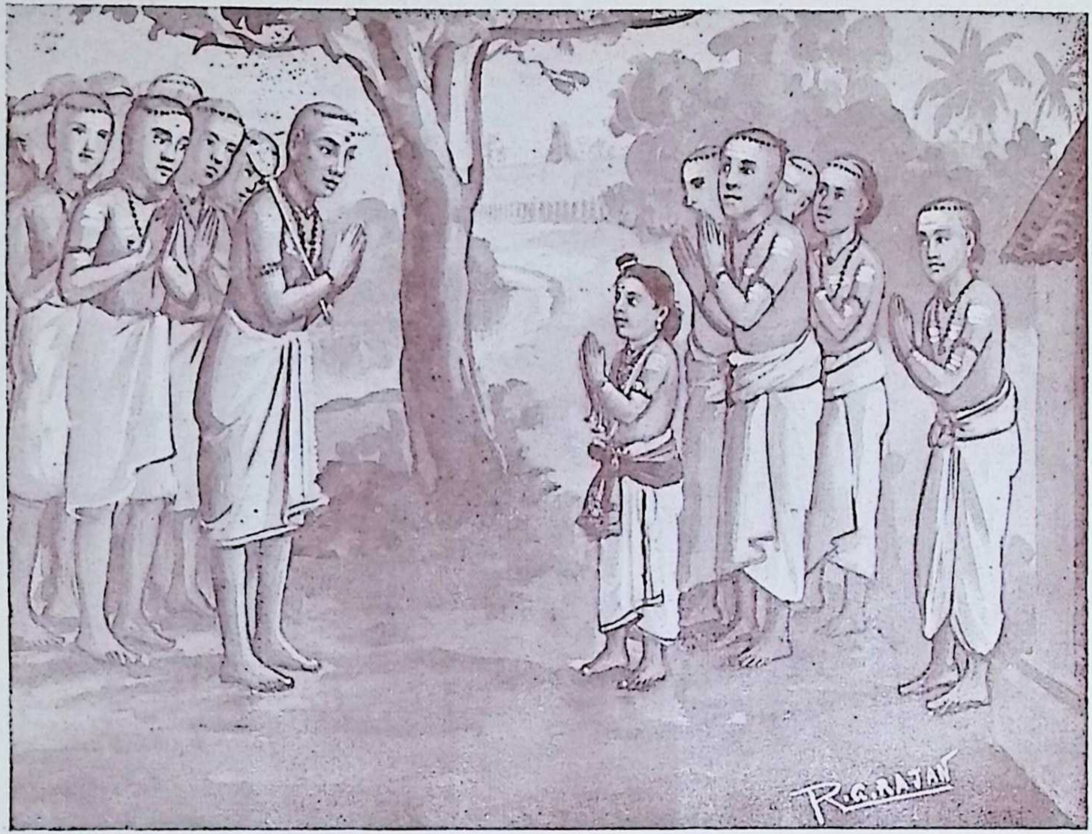
5. அவர்க்கு ஒப்பு ஆராயப்புகில் யாரும் இல்லை. கங்கை புகுந்தும் இடம்படும் சடையை யுடையவர். அவருக்குப் பேரும் ஆயிரம். பிறப்பு இறப்பு இல்லாதவர். இவரது மாறுபட்ட பகைவரைக் கொல்லும் வெற்றியை அறிவார் யார்? அவர்க்கு ஆரம் பாம்பு. அழகுற எழுந்த கொழுமலராகிய கொன்றையே மாலை. மனைவி மலைமகள். வாகனம் இடபம். தருமபுரம் பதி என்கின்றது. நேர் - ஒப்பு. இதழி - கொன்றை அலங்கல் - மாலை. தாரம் - மனைவி. கடி - மணம்.

6. உமையாளை ஓர் பாகம் மகிழ்ந்தவர்; அவர்க்குப் படை மழுவும் வாளும்; கொடி விடை; பதி தருமபுரம் என்கின்றது, கூழை - கூந்தல். துவர் வாய் - சிவந்தவாய். மாழை - மாவடு, படை கொடு மழு வாள் எனவும் விடை கொடி எனவும் இயைக்க. எள்கிட - இகழ. நற - மணம். ஞாழல் - புலிநகக் கொன்றை. அள்ளல் - சேறு.

திருத்தருமபுரம்:

ஸ்ரீ யாழ்மூரிநாதர்.

அப்பரும் — சம்பந்தரும். —பக்கம் 12.

காமரு தண்கழிநீ டிய கானல கண்டகங்
கடல் லடை கழி யிழி யமுண்டகத் தயலே
தாமரை சேர்குவளைப் படு கிற்கழு நீர்மலர்
வெறி கமழ் செறிவ் வயற் றருமபு ரம்பதியே. 7

தூவண நீறகலம் பொலி யவ்விரை புல்கமல்
குமென் மலர் வரை புரை திரள்புயம் மணிவர்
கோவண மும்முழையின் னத ளும்முடை யாடையர்
கொலைம் மலி படை யொர்சூ லமேந்திய குழகர்
பாவண மாவலறத் தலை பத்துடை யவ்வரக்
கனவ் வலி யொர்கவ் வைசெய் தருள்புரி தலைவர்
தாவண வேறுடையெம் மடி கட்கிடம் வன்றடங்
கடல் விடுந் தடங் கரைத் தருமபு ரம்பதியே. 8

வார்மலி மென்முலைமா தொரு பாகம தாகுவர்
வளங் கிளர் மதி யர வம்வைகிய சடையர்
கூர்மலி சூலமும்வெண் மழு வும்மவர் வெல்படை
குனி சிலைதனிம் மலை யதேந்திய குழகர்

---

7. உமையுடன்கூடிய மேனி ஒளி விரிய, செஞ்சடையில் மதி கொன்றை கங்கை சிரம் இவற்றை மறைத்து, தோலையுடுத்தவரான இறைவன் பதி தருமபுரம் என்கின்றது. தேமரு - மணம் பொருந்திய, குழலையும், நடையையும், விழியையும் உடைய திருந்திழை என்க. துதை - செறிந்த. கரந்து - மறைய அணிந்து. கானல கண்டகம் - கடற்கரைச் சோலையிலுள்ள தாழை. முண்டகம் - கடல் முள்ளி. படுகு - மடு.

8. வெண்ணிறத் திருநீறு மார்பில் விளங்க, மணம் பொருந்திய மலரைப் புயத்து அணிவர்; கோவணமும், மான் தோலும் உடுப்பவர்; சூலமேந்திய இளையர்; இராவணற்குத் துன்பஞ் செய்து, பின் அருளும்செய் தலைவர்; தாவும் நிறம் பொருந்திய இடபத்தையுடைய எம்மடிகட்கு இடம் தருமபுரம் என்கின்றது. அகலம் - மார்பு, உழை - மான். அதள் - தோல். அரக்கன் வலி ஓர் கவ்வை செய்து (அவன்) பாவண்ணமா அலற அருள்புரி தலைவர் எனக்கூட்டுக. பாவண்ணமா - சாம கீதமாக. கவ்வை - துன்பம். தா வண்ண ஏறு - தாவிச்செல்லும் நிறம் பொருந்திய இடபம்.

ஆர்மலி யாழிகொள்செல் வனு மல்லிகோ டாமரைம்
மிசை யவன் னடிம் முடி யளவுதா மறியார்
தார்மலி கொன்றையலங் கலு கந்தவர் தங்கிடந்
தடங் கடல் லிடுந் திரைத் தருமபு ரம்பதியே. 9

புத்தர்க டத்துவர்மொய்த் துறி புல்கிய கையர்பொய்ம்
மொழிந் தழி வில்பெற் றியுற் றநற்றவர் புலவோர்
பத்தர்க ளத்தவமெய்ப் பய னுக வுகந்தவர்
நிகழ்ந் தவர் சிவந் தவர் சுடலைப்பொடி யணிவர்
முத்தன வெண்ணகையொண் மலை மாதுமை பொன்னணி
புணர்ம் முலை யிணை துணை யணைவதும் பிரியார்
தத்தரு வித்திரளுந் திய மால்கட லோதம்வந்
தடர்ந் திடுந் தடம்பொழிற் றருமபு ரம்பதியே. 10

பொன்னெடு நன்மணிமா ளிகை சூழ்விழ வம்மலி
பொரும் புன றிரும் வமர் புகலியென் றுலகில்
தன்னொடு நேர்பிறவில் பதி ஞானசம் பந்தனஃ
துசெந் தமிழ்த் தடங் கடற் றருமபுரம் பதியைப்

---

9. மென்முலை மாதை ஓர் பாகங்கொண்டவர்; மதியும் அரவும் வைகிய சடையர்; மழுவும் சூலமும் அவர் படை; அவர் வில் மலை; அயனும் மாலாலும் அறியமுடியாதவர்; கொன்றை மாலையை விரும்பியவர்; இவர் தங்குமிடம் தருமபுரம் என்கின்றது. தனிமலை - ஒப்பற்ற மேருமலை. ஆர் மலி ஆழி - ஆரக்கால் நிறைந்த சக்கரம். ஆழிகொள் செல்வன் - திருமால். அல்லி - அகவிதழ். தார்மலி கொன்றை - மாலையாகப் பூக்கும் கொன்றை - அலங்கல் - மாலை.

10. புத்தரும் சமணரும் கூறும் பொய்யி னின்றும் நீங்கி, அழிவில்லாத் தன்மைபெற்ற புலவர்கள் பத்தர்கள் தவத்தை மெய்ப்பயனாக உகந்தவரும், சுடலைப்பொடி யணிபவரும், உமையைக் கூடி, பிரிவதும் செய்யாதவரும் ஆகிய இறைவன் பதி தருமபுரம் என்கின்றது. கட துவர் மொய்த்து - கடுவினை யால் உண்டாக்கப் பெற்ற துவர் நெருங்கி. உறி புல்கிய கையர் - உறி தூக்கிய கையை யுடைய சமணர். உகந்தவர் - மகிழ்ந்தவர். தத்து அருவி - தாவிக் குதிக்கின்ற அருவி, மால்கடல் - பெரிய கடல், கருங்கடலுமாம்.

பின்னெடு வார்சடையிற் பிறை யும்மர வும்முடை
யவன் பிணை துணை கழல் கள்பேணுத லுரியார்
இன்னெடு நன்னுலகெய் துவ ரெய்திய போகமும்
முறு வர்கள் ளிடர் பிணி துயரணைவ் விலரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

11. ஞானசம்பந்தப் பெருமான் செந்தமிழால் திருத் தரும புரப் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவன் கழல்களைப் பேணுதல் உரியார் நல்லுலகம் எய்துவர்; போகம் பெறுவர்; இடரும் பிணியும் எய்தப்பெறுர் என்கின்றது. விழவம் மலி - விழாக்கள் நிறைந்த, பொரூஉ புனல் - கரையை மோதுகின்ற நீர். திரு திரூஉ ஆயிற்றுச் சந்தம் நோக்கி, புகல்லி - புகலி; விரித்தல் விகாரம். தன்னொடு நேர்பிற இல்பதி - தனக்குச் சமம் வேறில்லாத நகரம்; என்றது சீகாழியை, பேணுதல் - தியா னித்தல். இப்பதிகத்தைச் சொல்லி இறைவனைத் தியானிப் பவர்கள் நல்லுலகம் எய்துவர்; போகம் பெறுவர்; அவர்களைப் பிணியும் துயரும் பொருந்தா; என்றும் இன்பம்பெறுவர்.

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

ஆதீன வெளியீடுகள்

எண்.		வருஷம்.
1.	குருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தாலாட்டு சமூகமாலை முதலியன	1924
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1944
2.	நித்திய கன்மநெறி (மூலம்)	1927
3.	திருமுல்லைவாயிற்புராணம்	,,
4.	திரிபதார்த்தரூபாதி தசகாரிய அகவல்	,,
5.	சித்தாந்தநிச்சயம்	1928
6.	சம்பிரதாயதீபம்	,,
7.	வருணாச்சிரம சந்திரிகை (வடமொழி)	1930
8.	சிகாரத்தினமாலை	,,
9.	திருப்பதிகமும் பஞ்சரத்தினமும்	,,
10.	தசமணிமாலை	,,
11.	ஞானசம்பந்த குருராயவட்டகமும் சந்திரகலாமாலையும்	,,
12.	திருவையாற்றுப் புராணம்	,,
13.	சிவானந்தபோதசாரம்	1931
14.	சோடசகலாப் பிராசாத சட்கம்	,,
15.	சைவசன்யாச பத்ததி (வடமொழி)	1932
16.	சிவபோகசாரமும், சொக்கநாத வெண்பாவும் ஆங்கிலத்துடன்	,,
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1936
	,, (மூன்றாம் பதிப்பு)	1950
17.	சிவப்பிரகாசக்கட்டளை ஆங்கிலத்துடன்	1932
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1939
18.	23-வது மகாசந்நிதானத்தின்மீது பலர் பாடிய தோத்திரப் பாடல்கள்	1933
19.	திருத்துருத்திப் புராணம் மூலமும் வசனமும்	1933
20.	ஞானசரிதை	1934
21.	முத்திநிச்சயம் சிற்றுரையுடன்	,,
22.	அறிவானந்த சமுத்திரம்	,,
23.	பண்டாரமும்மணிக்கோவை குறிப்புரையுடன்	1937
24.	இந்துமத பாலபாடம்	,,
25.	சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை உரையுடன்	,,
26.	திருவையாற்றுத் தலமகிமைச் சுருக்கம்	,,

எண்.		வருஷம்.
27.	கிளிவிடுதூது	1937
28.	திருமுலைப்பால் சிறப்பு	1939
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1941
29.	பதி பசு பாசத்தொகை	1940
30.	ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞான தேசிகர் நான்மணிமாலை	,,
31.	திருபுவனத் தலமகிமைச் சுருக்கம்	,,
32.	கீர்த்தித் திருவகவல்	1941
33.	ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் வரலாறும் பாசுரங்களும்	,,
34.	வைத்தீசுவரன்கோயில் தேவாரம் திருப்புகழ்	,,
35.	திருத்தொண்டத் தொகையும் அசபாநடன பதிகமும்	,,
36.	குங்குலியக்கலய நாயனுர் அன்பின்திறம்	,,
37.	திருக்கடவூர்த் தேவாரம் திருப்புகழ்	,,
38.	திருவையாற்றுத் தேவாரம் திருப்புகழ்	,,
39.	புள்ளிருக்குவேளூர்ப் புராணம்	,,
40.	சித்தாந்த சைவ வினுவிடை	,,
	(இரண்டாம் பதிப்பு)	1953
41.	நால்வர் சரித்திரமும் அற்புதத் தேவாரத் திரட்டும்	1941
42.	ஆச்சாள்புரத் தலவரலாறு	1941
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1943
43.	திருவையாற்றுத் தலவரலாறு	1941
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1943
	,, (மூன்றும் பதிப்பு)	1950
44.	சுப்பிரமணியர் திருவவதாரமும் கந்தர்கலி வெண்பாவும்	1941
45.	தருமபுர ஆதீனம் மெய்கண்டான் சித்தாந்த மகாநாடு	,,
46.	சிவபூஜாவிதி	,,
47.	சைவானுட்டானவிதி	,,
48.	திருக்கடவூர் உலா குறிப்புரையுடன்	,,
49.	திருப்பாடல்கள்	1942
50.	விநாயகர் அகவல்கள்	,,
51.	சீகாழித் தலவரலாறு	,,
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1950

எண்.		வருஷம்.
52.	மெய்கண்டசாத்திரம் மூலம்	1942
53.	திருக்கற்குடித் தலவரலாறு	1943
54.	நீதிநெறிவிளக்கம் உரைவளத்துடன்	,,
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1949
55.	திருவாரூர் நான்மணிமாலை மூலமும் வசனமும்	1943
56.	சகலகலாவல்லிமாலை உரையுடன்	,,
57.	கந்தரனுபூதி	,,
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1945
58.	குத்தாலத் தலவரலாறு	1943
59.	குறுக்கைத் தலவரலாறு	,,
60.	திருபுவனத் தலவரலாறு	,,
61.	திருக்கடவூர்த் தலவரலாறு	,,
62.	புள்ளிருக்குவேளூர்த் தலவரலாறு	,,
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1949
63.	திருப்பனந்தாள் தலவரலாறு	1943
64.	24-வது மகாசந்நிதானம் பத்தாண்டு ஆட்சிமலர்	,,
65.	அப்பர் சுவாமிகள் புராணம் C. K. S. விரிவுரையுடன்	1944
66.	மெய்கண்டான் சித்தாந்த மகாநாடு திருமுறைத் திருநாள் நிகழ்ச்சிகள்	,,
67.	சிவஞானபோதச் சூத்திரக் கட்டுரை	,,
68.	ஞானசம்பந்தர் வழங்கிய ஞானவுரை	1945
69.	சிவப்பிரகாசம் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன்	,,
70.	தருமபுர ஆதீன நூல்நிலையப் புத்தகப்பட்டி	,,
71.	புள்ளிருக்குவேளூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1946
72.	பஞ்சாவரணத் தோத்திரங்கள்	1945
73.	சிதம்பரத்துத் திருப்பதிகங்கள்	,,
74.	தக்ஷிணாமூர்த்தி திருவருட்பா	,,
75.	திருவேட்களத் திருப்பதிகங்கள்	,,
76.	திருநெல்வாயில் திருப்பதிகம்	,,
77.	திருக்கழிப்பாலைத்திருப்பதிகங்கள்	,,
78.	திருநாரையூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
79.	தருமபுரஆதீன ஆவணிமூலத் திருநாள்	,,
80.	ஆச்சாள்புரத் திருப்பதிகம்	,,

எண்.		வருஷம்.
81.	திருமயேந்திரப்பள்ளித் திருப்பதிகம்	1945
82.	திருத்துருத்தித் திருப்பதிகங்கள்	,,
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1946
83.	திருமங்கலக்குடித் திருப்பதிகங்கள்	1945
84.	திருக்கோளிலித் திருப்பதிகங்கள்	,,
85.	திருக்கடவூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
	,, (இரண்டாம்பதிப்பு)	1946
86.	சிவஞானபோதம் ஆங்கிலமொழிபெயர்ப்புடன்	1945
87.	சோமவார விரதம் } முதற்பதிப்பு	1945
88.	திருநீறு } இரண்டாம்பதிப்பு	1949
89.	உருத்திராக்கம் } மூன்றும்பதிப்பு	1953
90.	ஐந்தெழுத்து	
91.	கந்தர்சட்டி விரதச்சிறப்பு திருமுருகாற்றுப்படையுடன்	1946
	,, (இரண்டாம்பதிப்பு)	1949
92.	திருவருட்பயன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன்	1946
93.	தென்திருமுல்லைவாயில் திருப்பதிகம்	,,
94.	ஸ்ரீ ஆண்டாள் திருப்பாவை	,,
95.	திருக்கலிக்காமூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
96.	தருமபுர ஆதீனப்பாடசாலைகளின் நிர்ணயவிதிகள்	,,
97.	திருநெல்வேலித் திருப்பதிகம்	,,
98.	திலகவதியார் (உரைநடை)	,,
99.	சீகாழித் திருப்பதிகங்கள்	,,
	,, (இரண்டாம்பதிப்பு)	1948
100.	திருக்கோலக்கா திருப்பதிகம்	1946
101.	திருக்குருகாவூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
102	திருச்சாய்க்காட்டுத் திருப்பதிகம்	,,
103.	திரும்பல்லவனீச்சரத் திருப்பதிகம்	,,
104.	திருவெண்காட்டுத் திருப்பதிகங்கள்	,,
105.	கீழைத்திருக்காட்டுப்பள்ளித் திருப்பதிகம்	,,
106.	சித்தாந்தத்திரயம் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன்	,,
107.	ஸ்ரீகண்டன் ஓர் சிறு நாடகம்	,,
108.	திருமுலைப்பால் திருவிழாச் சிறப்பு	,,
109.	முத்தி நிச்சயப்பேருரை என்னும் வெள்ளியம்பலவாணமாபாடியம்	1947

எண்.		வருஷம்.
110.	மிருகேந்திரம் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன்	1946
111.	நடராஜ சதகம்	,,
112.	உண்மைவிளக்கம் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன்	,,
113.	திருக்கண்ணார்கோயில் திருப்பதிகம்	,,
114.	சுவாமிநாதசுவாமி தோத்திரங்கள்	,,
115.	திருநள்ளாற்றுத் திருப்பதிகங்கள்	,,
116.	திருக்கடைமுடித் திருப்பதிகம்	,,
117.	திருப்பறியலூர்த் திருப்பதிகம்	,,
118.	திருவிளநகர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
119.	திருநின்றியூர்த் திருப்பதிகம்	,,
120.	திருஆக்கூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
121.	திருக்கடவூர்மயானத் திருப்பதிகங்கள்	,,
122.	மாயூரத் திருப்பதிகங்கள்	,,
123.	திருநீடூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
124.	திருப்புன்கூர்த் திருப்பதிகங்கள்	1947
125.	திருஅன்னியூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
126.	திருத்தருமபுரத் திருப்பதிகம்	,,
127.	ஆலயவழிபாடு: தோத்திரங்களுடன்	,,
128.	திருவேள்விக்குடித் திருப்பதிகங்கள்	,,
129.	திருஎதிர்கொள்பாடித் திருப்பதிகம்	,,
130.	திருமயிலாப்பூர்த் திருப்பதிகம்	,,
131.	திருஒற்றியூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
132.	திருஞானசம்பந்தர் புராணம் முதல் நூறுபாடல்கள் C. K. S. விரிவுரையுடன்	,,
133.	திருமணஞ்சேரித் திருப்பதிகங்கள்	,,
134.	இருபா இருபஃது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன்	,,
135.	திருக்குறுக்கைத் திருப்பதிகம்	,,
136.	தருமபுர ஆதீனப் பாடசாலை ஆறுவது ஆண்டு அறிக்கை	,,
137.	திருக்கருப்பறியலூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
138.	25-வது மகாசந்நிதானம் முதலாண்டு ஆட்சி அறிக்கை	,,
139.	திருக்குரக்குக்காத் திருப்பதிகம்	,,
140.	திருஅஞ்சைக்களத் திருப்பதிகம்	,,
141.	திருப்பழமண்ணிப்படிக்கரைத் திருப்பதிகம்	,,

எண்.		வருடம்
142.	திருவாழ்கொளிப்புத்தூர்த் திருப்பதிகங்கள்	194
143.	திருஓமாம்புலியூர்த் திருப்பதிகம்	,,
144.	சிவபோகசாரம் விரிவுரையுடனும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடனும்	,,
145.	திருக்கானாட்டுமுள்ளூர்த் திருப்பதிகம்	,,
146.	துள்ளி வருகுதுவேல்	,,
147.	திருக்கடம்பூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
148.	திருஅவிநாசித் திருப்பதிகம்	,,
149.	திருமுருகன்பூண்டித் திருப்பதிகம்	,,
150.	திருவெம்பாவைத் திருப்பதிகம் விளக்கத்துடன்	,,
151.	திருவலஞ்சுழித் திருப்பதிகங்கள்	,,
152.	25-வது மகாசந்நிதானம் இரண்டாவதாண்டு ஆட்சி அறிக்கை	1948
153.	திருப்பந்தணைநல்லூர்த் திருப்பதிகங்கள்	,,
154.	திருக்கஞ்சனூர்த் திருப்பதிகம்	,,
155.	திருக்கோடிகாத் திருப்பதிகங்கள்	,,
156.	திருவாப்பாடித் திருப்பதிகம்	,,
157.	சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன்	,,
158.	அபிராமி அந்தாதி விரிவுரையுடன்	,,
	,, (இரண்டாம் பதிப்பு)	1953
159.	திருச்சேஞ்ஞலூர்த் திருப்பதிகம்	1948
160.	தருமபுர ஆதீனப் பண்டாரசாத்திரம் முதல் தொகுதி	,,
161.	நல்வழி	,,
162.	சுவாமிநாதன் பிரபாவம்	,,
163.	திருந்துதேவன்குடித் திருப்பதிகம்	,,
164.	இன்பம்	,,
165.	அறுபத்துமூவர்	,,
166.	திருவியலூர்த் திருப்பதிகம்	,,
167.	மெய்கண்ட நூற்பொருட் சிறப்பு	,,
168.	திருக்கொட்டையூர்த் திருப்பதிகம்	,,
169.	திருஇன்னம்பர் திருப்பதிகம்	,,
170.	பழநி ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணித் தோத்திரங்கள்	,,
171.	25-வது மகாசந்நிதானம் மூன்றாவதாண்டு ஆட்சி அறிக்கை	,,